ΔΙΟΔΩΡΟΣ

DIODORI SICULI BIBLIOTHECAE HISTORICAE

LIBRI QUI SUPERSUNT

E RECENSIONE PETRI WESSELINGII
CUM INTERPRETATIONE LATINA LAUR. RHODOMANI
ATQUE ANNOTATIONIBUS VARIORUM INTEGRIS
INDICIBUSQUE LOCUPLETISSIMIS

NOVA EDITIO

CUM COMMENTATIONIBUS III CHR. GOTTL. HEYNII
ET CUM ARGUMENTIS DISPUTATIONIBUSQUE
IER. NIC. EYRINGII

VOLUMEN DECIMUM

ARGENTORATI
EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS BIPONTINAE
ANNO IX

DIODORI SICULI
BIBLIOTHECAE HISTORICAE
LIB. XXXI – XL
FRAGMENTA

DIODORI SICULI BIBLIOTHECAE HISTORICAE LIB. XXXI – XL FRAGMENTA

E LIBRO XXXI.

(Eclog. I, pag. 515.)

Ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις, εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων, τὰς γεγενημένας διαβολὰς κατ' αὐτῶν ἀπολύσασθαι. ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν. μηδὲν δὲ ἀνύοντες, ὧν ἐπρέσβευον, εἰς ἀθυμίαν ἐνέπιπτον, καὶ μετὰ δακρύων ἐποιοῦντο τὰς ἐντεύξεις. εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἑνὸς τῶν

Olymp. CLIII, 2. a. C. 167. U. C. 587.

*

Dum haec geruntur, Rhodiorum legati Romam, ut civitatis suae crimina diluerent, venere. Nam in bello cum Perseo favorem suum ad regem inclinasse, & Romanorum amicitiam prodidisse, videbantur. At cum nihil eorum, propter quae legationem susceperunt, expedirent; deiectis erant animis, cumque lacrimis principes civitatis compellabant. Sed postquam Antonius, ex

δημάρχων Ἀντωνίου, πρῶτος μὲν ἐποιεῖτο τὸν ὑπὲρ τῆς πρεσβείας [1] λόγον Φιλόφρων, μετὰ δὲ τοῦτον Ἀστυμήδης. πολλὰ δὲ πρὸς δέησιν καὶ παραίτησιν εἰπόντες, καὶ τὸ τελευταῖον, κατὰ τὴν παροιμίαν, τὸ κύκνειον ᾄσαντες, μόλις ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρελύθησαν, περὶ δὲ τῶν ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν. διόπερ ἰδεῖν ἐστι, παρὰ Ῥωμαίοις τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας ὑπὲρ δόξης ἁμιλλωμένους, δι' ὧν ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέγιστα τῷ δήμῳ κατορθοῦνται. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις πολιτεύμασι ζηλοτυποῦσιν ἀλλήλους, Ῥωμαῖοι δὲ ἐπαινοῦσιν. ἐξ οὗ συμβαίνει μάλιστα τοὺς μὲν πράσσειν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, ἁμιλλωμένους αὔξειν τὸ κοινὸν συμφέρον· τοὺς δὲ ἄλλους ἀδικοδοξοῦντας, καὶ τὰς ἀλλήλους [2] ἐπιβολὰς λυμαινομένους, [3] βλάπτειν τὴν πατρίδα.

1 Λόγον φιλόγον Φιλόφρων Phot. Amstelodamensis.
2 Ἐπιβολὰς marg. editar. Eclog. Edebatur ἐπιβουλάς.
3 Βλάπτειν Amstelodam. Vulgo βλάπτει.

Tribunis plebis unus, in Senatum eos introduxerat, primus de legationis negotio verba faciebat Philophron, & post hunc Astymedes. Cum multa ad exorandum & deprecandum apta disseruissent, & ad extremum cygneam, quod proverbio dicitur, edidissent cantionem, vix responsum acceperunt, quo metu quidem omni exsoluti, acerbis tamen probris, ob crimina ingesta, multati sunt. Idcirco videre est apud Romanos de gloria inter se certare viros illustrissimos, per quos prope maxima quaeque populo recte administrantur. In aliis enim rebuspublicis alius alium invidia prosequitur: Romani vero se mutuo laudant. Unde fit, ut hi, dum publicum commodum augere certant, res gerant pulcherrimas: alii vero, dum inique gloriam appetunt, & alter alterius coeptis officit, detrimentum patriae concilient.

(Excerpt. de Legat. XIX, pag. 624.)

Ὅτι [1] εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων πρὸς τὰς γεγενημένας κατ' αὐτῶν διαβολὰς [2] ἀπολογησόμενοι. ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ ταῖς [3] ἐννοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν. ὁρῶντες δὲ τὴν ἀλλοτριότητα τὴν πρὸς αὐτοὺς, εἰς ἀθυμίαν ἐνέπιπτον. ὡς δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν τις συναγαγὼν ἐκκλησίαν, παρεκάλει τὰ πλήθη πρὸς τὸν κατὰ Ῥοδίων πόλεμον, τόθ' ὁλοσχερῶς δείσαντες περὶ τῆς πατρίδος, εἰς τοιαύτην ἦλθον κατάπληξιν, ὥστε πένθιμον ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα, κατὰ δὲ τὰς ἐντεύξεις τῶν φίλων, μηκέτι [4] παρακαλεῖν, μὴ δὲ ἀξιοῦν, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, μηδὲν ἀνήκεστον περὶ αὐτῶν βουλεύεσθαι. εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἑνὸς τῶν δημάρχων, [5] καὶ τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν

1 Ἐς Bav.
2 Ἀπολογησομένους Mſ. Urſin. & Bav.
3 Εὐνοίαις ἀποκεκληκέναι Bav.
4 Παραλιπεῖν in Mſ. Urſin. & Bav.
5 Καὶ παρακαλοῦντος, καὶ τὸν παρακαλοῦντα Bav.

*

Rhodiorum legati Romam venerant ad purganda crimina, quae vulgo iactari ſciebant: nam bello Macedonico proniore in Perſeum animo, ſpreta Romanorum amicitia, fuiſſe videbantur. Hi omnium voluntates a ſe abalienatas animadvertentes, animis conciderunt: cumque Praetorum unus rogationem ad populum tuliſſet de bello Rhodiis inferendo, tum vero patriae ſuae periculum reputantes maximeque conſternati pullam veſtem ſumſerunt, atque in amicorum congreſſibus non hortantium neque poſtulantium verbis uſi, ſed precibus lacrimas miſcentes, ne quid durius in patriam ipſorum conſuleretur, enixe contenderunt. Introducuntur deinde in Senatum a Tribunorum uno, qui Praetorem Romanos in

καταστπάσαντος ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, [1] ἐποιεῖτο τοὺς λόγους. καὶ πολλὰ πρὸς δέησιν εἰπόντες, ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν, περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων, πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

(Excerpt. de Legat. XX, pag. 624 ſq.)

Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἧκον εἰς Ῥώμην πάντοθεν οἱ πρεσβευταὶ, συγχαρησόμενοι τοῖς γεγονόσι κατορθώμασιν. ἡ δὲ σύγκλητος φιλανθρώπως ἅπαντας ἀποδεχομένη, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐπιεικεῖς διδοῦσα, συντόμως ἑκάστους ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας.

(Excerpt. de Legat. XXI, pag. 625.)

Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πολλῶν παραγεγονότων πρεσβευτῶν, πρώτοις τοῖς περὶ Ἄτταλον ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος· ὑπόπτως γὰρ εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τὰ πρὸς τὸν Εὐμένη, ἕνεκεν τῶν γραμμάτων τῶν εὑρημένων, ἐν οἷς συμμαχίαν ἦν συντεθειμένος πρὸς Περ-

1 Ἐποιοῦντο nexus verborum & res ipſa requirit.

bellum concitantem roſtris detraxerat, habitaque ad miſericordiam apta oratione, reſponſionem accipiunt, qua ſummo quidem metu liberantur, aſpera tamen & dura criminum exprobratione perſtringuntur.

*

Sub idem tempus undique Romam oratores ad gratulandum Romanis ob res bene geſtas devenerunt, quos omnes humaniſſime exceptos, datis benigne reſponſis, Patres brevi poſt in patriam remiſerunt.

*

Cum eodem tempore plures adveniſſent legati, primo Attalo, cuius frater Eumenes in magnam ſuſpicionem ceciderat ob repertas literas, quibus foedus & amicitiam cum Perſe contra Romanos viſus erat ſociaſſe, ſe-

σέα κατὰ Ῥωμαίων. κατηγορησάντων δὲ πλειόνων ἀπὸ τῆς Ἀσίας πρεσβευτῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων παρὰ Προυσίου βασιλέως καὶ Γαλατῶν, οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον ἐνδεχομένως ἀπολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων, οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολὰς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ἡ δὲ σύγκλητος οὐ κατὰ πᾶν [1] ἔληγε τῆς κατ' Εὐμένους ὑποψίας· προχειρισαμένη δὲ Γάϊον ἐξαπέστειλε κατοπτεύσαντα τὰ κατὰ Εὐμένη.

(Excerpt. de Legat. XXII, pag. 625.)

[2] Ὅτι Προυσίας, ἀνάξιος γεγονὼς τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, καὶ διατελέσας πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον αἰσχρῶς κολακεύων τοὺς ὑπερέχοντας· καί ποτε Ῥωμαίων πρὸς αὐτὸν παραγενομένων πρεσβευτῶν, τὰ μὲν τῆς βασιλείας σύμβολα, τό τε διάδημα, καὶ τὴν πορφύραν ἀπέθετο, μιμησάμενος δὲ τὴν τῶν προσφάτως ἀπελευθερουμένων παρὰ Ῥωμαίοις τάξιν,

1 Ἔλεγε Bav. perperam. Mox paullo concinnius idem κατὰ τὸν Εὐμένη, adiecto articulo.

2 Tota haec Ecloga desideratur in Cod. Bav.

natus datus est. Accusabant regem plures ex Asia legati, illique in primis, qui a rege Prusia & Galatis venerant. Verum Attalus pleraque omnia, ut se res dabat, purgans, non tantum ista crimina a fratre amolitus est, sed & summo cum honore domum dimissus. Haesit tamen in Patrum animis gravis de Eumene suspicio, ablegatusque Caius est, qui res Eumenis inspiceret.

*

Prusias, regio nomine & maiestate indignus, toto vitae tempore eminentioribus viris turpiter blandiri insueverat. Conventus aliquando a Romanorum legatis, positis regni insignibus, diademate & veste purpurea, imitatus recens manumissorum morem atque habitum, pi-

ἀπήντησεν ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, καὶ πίλεον ἔχων λευκὸν, ἔτι δὲ φορῶν τήβενναν, καὶ κάντιλον, ἀσπασάμενος δὲ τοὺς πρεσβευτὰς, ἀπέφαινεν ἑαυτὸν ἀπελεύθερον εἶναι Ῥωμαίων· ἧς ἀγενεστέραν φωνὴν οὐ ῥάδιον εὑρεῖν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις οἰκεῖα πρότερον διεπράξατο, καὶ τότε δὲ κατὰ τὴν εἴσοδον γενόμενος τὴν εἰς τὴν σύγκλητον, κατὰ τὸ θύρετρον ἀντίον στὰς τοῦ συνεδρίου, καὶ καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας, προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, ἐπιφθεγξάμενος, χαίρετε θεοὶ σωτῆρες, ὑπερβολὴν οὐδεμίαν ἀπολιπὼν κολακείας ἀνάνδρου, καὶ γυναικϊασμοῦ. ἀκολούθως δὲ τούτοις, καὶ τὸν λόγον ἐν τῇ συγκλήτῳ ποιησάμενος, τοιαῦτα διῆλθεν, ὥστε καὶ γράφειν ἡμῖν ἀπρεπὲς εἶναι. ἡ δὲ σύγκλητος, τοῖς πλείστοις τῶν λεγομένων προσκόπτουσα, πρεπούσας τῇ κολακείᾳ τὰς ἀποκρίσεις ἐποιήσατο. Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ πολεμίους ἐπ' ἀνδρείᾳ μεγαλοφρονοῦντας νικᾶν σπεύδουσιν.

leatus, raſo capite, toga & calceis veſtitus proceſſit, & oratoribus, Ecce me, inquit, libertum Romanorum. Qua voce minus generoſam haud facile invenias. Plura de hoc genere antea fecit & dixit: tum vero ingreſſus curiam, ad ianuam adſtans, exadverſum Patres, demiſſis manibus limen adoravit ſenatorumque conſeſſum, & ſimul, Salvete, inquit, Dii ſervatores mei; omnes utique muliebres blanditias & adulationes longe exſuperans. Similis oratio hominis ad Senatum fuit, quam recenſere & literis prodere dedecet. Patres, pleriſque regis dictis offenſi, dignam adulatori reſponſionem dederunt. Malunt enim Romani hoſtes magni animi, quam viles, vincere.

(Eclog. II, pag. 515 ſq.)

Ὅτι Περσέα τὸν τελευταῖον Μακεδονίας βασιλέα, πολλάκις Ῥωμαίοις διὰ φιλίας ἰόντα, πολλάκις δὲ καὶ στρατιᾷ οὐκ ἀναξιολόγῳ πολεμήσαντα, τέλος Αἰμίλιος καταπολεμήσας εἷλε, καὶ λαμπρὸν θρίαμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ κατήγαγε. Περσεὺς δὲ τηλικαύταις περιπεσὼν συμφοραῖς, ὥστε δοκεῖν ὅμοια μύθοις ἀγενήτοις εἶναι τὰ πάθη τὰ περὶ αὐτὸν, οὐδ' ἀπολυθῆναι τοῦ ζῆν ἤθελε. πρὶν γὰρ ἢ τὴν σύγκλητον ὑπὲρ αὐτοῦ διαλαβεῖν ὃ χρὴ [1] παθεῖν, τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν εἷς ἐνέβαλλεν αὐτὸν εἰς τὸν ἐν Ἄλβαις [2] Κάρκαρον μετὰ τῶν τέκνων. ἔστι δὲ ὁ Κάρκαρος, ὄρυγμα κατάγειον βαθὺ, τὸ μὲν μέγεθος ἔχων οἴκου μάλιστά πως [3] ἐννεακλίνου, σκότου δὲ πλήρης καὶ δυσοσμίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραδεδομένων εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἀνδρῶν, τῶν ἐπὶ θανατικοῖς ἐγκλήμασι καταδικαζομένων, ὧν ἐν ἐκεί-

1 Παθεῖν τὸν κατὰ πόλιν στρατηγὸν, εἰσενέβαλεν αὐτὸν liber Steph.

2 Τὸν νῦν λεγόμενον Κάραβον ſchol. H. Steph. & Max. Magunii.

3 Ἐννεακλίνου Steph. lib. Vulgo ἐννεακλιτίου.

*

Perſeum, Macedoniae regem ultimum, qui ſaepe cum Romanis amicitiam coluerat, ſaepe etiam magno cum exercitu bellum illis fecerat, tandem Aemilius bello fractum cepit, & illuſtrem a victoria triumphum egit. Perſeus autem tametſi tantas in calamitates praecipitatus erat, ut clades, quibus affectus erat, fabulis rerum nunquam geſtarum ſimiles viderentur, tamen vita cedere nolebat. Nam priuſquam Senatus, quid perpetiendum illi foret, conſtituiſſet, unus ex Praetoribus urbanis in carcerem Albanum, una cum liberis, hominem compegit. Eſt autem hic carcer profunde effoſſus ſub terra ſpecus, magnitudine coenaculi x lectorum capacis ut maxime, caligine ac foetore oppletus, propter hominum, qui huc, ob crimina capitalia damnati, detruduntur, multitudi-

νοις τοῖς χρόνοις οἱ πλείους ἐνταῦθα καθείργνυντο. ἐν οὕτω γὰρ στενωπῷ συγκεκλεισμένων πολλῶν ἀνδρῶν, ἀπεθηριοῦτο τὰ τῶν ἀτυχῶν σώματα· τῶν τε πρὸς τροφὴν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν χρείαν ἀνηκόντων πάντων ἐν ταυτῷ πεφυρμένων, τοσαύτην προσπίπτειν δυσωδίαν συνέβαινεν, ὥστε μηδένα τῶν προσιόντων ῥᾳδίως δύνασθαι καρτερῆσαι. ἐφ' ἡμέρας μὲν οὖν ἑπτὰ διετέλεσεν ἐνταῦθα κακουχούμενος, ὥστε καὶ παρὰ τῶν ἐσχάτων καὶ [1] τακτὰ σιτουμένων ἐπικουρίας δεηθῆναι. [2] συμπαθεῖς γὰρ οὗτοι γενόμενοι διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀκληρημάτων, ὧν μετελάμβανον, φιλανθρώπως τούτων ἐκείνῳ μετεδίδοσαν δακρύοντες. [3] ἐρρίπτουν δ' αὐτῷ καὶ ξίφος πρὸς ἀναίρεσιν, καὶ κάλως πρὸς ἀγχόνην, ἐξουσίας διδομένης ὡς ἂν βούλοιτο χρήσασθαι. ἀλλ' οὐδὲν

1 Τὰ ἔγκατα σιτουμένων margo ed.

2 Συμπαθεῖς γὰρ οὗτοι γινόμενοι, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀκληρημάτων, ὧν μετελάμβανον οὗτοι φιλάτων, τούτων ἐκείνῳ Amſtel. & Henr. Steph. Φιλανθρώπων etiam margo ed. Vulgo tantum οὗτοι φιλανθρώπως τούτων ἐκείνῳ μετεδίδοσαν, neglectis mediis.

3 Ἔρριπτον δ' οὖν αὐτῷ Henr. Steph.

nem: quorum maior pars illis temporibus hîc coërcebatur. Nam multis in loco tam anguſto concluſis, corpora miſerorum naturam belluinam induebant. Et cum alimenta, omniaque ad ceteros uſus pertinentia, in unum commiſcerentur, factum eſt, ut tantus inde foetor exſpiraret, ut accedentium nemo facile ſufferre poſſet. Ad VII itaque dies in conditione hîc afflictiſſima perduravit, ut extremorum etiam hominum, qui cibis dimenſis veſcerentur, auxilium imploraret. Hi enim ex commiſeratione immanis calamitatis, cuius & ipſi conſortes erant, partem iſtorum humaniter miſello impertiverunt lacrumantes. Quin & gladium, quo ſeſe interficeret, & reſtim, qua gulam frangeret, obiecere, conceſſa poteſtate, ut pro arbitratu illis uteretur. Verum nihil tam dul-

οὕτω γλυκὺ φαίνεται τοῖς ἠτυχηκόσιν ὡς τὸ ζῆν, καίπερ αὐτῶν ἄξια θανάτου πασχόντων. καὶ πέρας ἐν ταύταις ἂν ταῖς ἀνάγκαις κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ Μάρκος Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, τηρῶν τό, τε περὶ [1] αὐτὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικὲς, παρῄνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων· εἰ μὴ τὸν [2] ἀνθρώπινον φόβον εὐλαβοῦνται, τήν γε τοὺς ὑπερηφάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους μετερχομένην νέμεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεὶς φυλακὴν, καὶ [3] κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων, ὁμοίαν τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας, καὶ προσκόψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ' ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν, ἐτελεύτησεν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 582.)

Ὅτι ὁ Περσεὺς εἰς τὸ κατάγειον ἐμβληθεὶς οἴκημα,

1 Αὐτὸν Amftel.
2 Ἐξ ἀνθρώπων φόβ. liber Valef.
3 Κεναῖς H. Steph. Amftel. Ceteri καιναῖς.

ce calamitofis videtur, quam vita diutius frui, tametfi morte digna patiantur. Denique in extremis his angustiis vitam finiiffet, nifi M. Aemilius, curiae praefidens, ad illius dignitatem, & aequitatem patriae fuae, refpectum habens, cum indignatione Senatum admonuiffet, fi humanum non curarent metum, at Nemefin, quae infolenter abutentes poteftate inceffit, revererentur. Quamobrem in mitiorem traditus cuftodiam, dum novis fubinde fpebus inhaerefcit, fimilem priftinis cladibus vitae exitum habuit. Biennio enim in hac vitae cupiditate excocto, cum Barbaros cuftodes offendiffet, fomno frui prohibitus ab illis, vivere defiit.

*

Perfeus, in carcerem coniectus, in tantis anguftiis vitam

ἐκεῖ ἂν κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ ὁ Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τηρῶν τὸ τῆς βουλῆς ἀξίωμα, καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικὲς, παρήνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων· εἰ μὴ τὸν ἀνθρώπινον φόβον εὐλαβοῦνται, τήν γε τοὺς ὑπερηφάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους μετερχομένην νέμεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεὶς φυλακὴν, καὶ κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων, ὁμοίαν τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας, καὶ προσκόψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ᾽ ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν, ἐτελεύτησεν.

Ὅτι ὁ τῶν βαρβάρων Γαλατῶν στρατηγὸς ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ γενόμενος, καὶ συναθροίσας τοὺς αἰχμαλώτους, πρᾶξιν ἐπετελέσατο βαρβαρικὴν, καὶ παντελῶς ὑπερήφανον. τούς τε γὰρ τοῖς εἴδεσι καλλίστους, καὶ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιοτάτους [1] καταστέψας ἔθυσε τοῖς

1 Καταστρέψας ex fchedis edebatur.

mifere finiiffet, nifi Aemilius, Senatus princeps, ad illius dignitatem, & aequitatem patriae fuae, refpectum habens, cum indignatione Senatum admonuiffet, fi humanum non curarent metum, at Nemefin, quae infolenter abutentes poteftate inceffit, revererentur. Quamobrem in mitiorem traditus cuftodiam, dum novis fubinde fpebus inhaerefcit, fimilem priftinis cladibus vitae exitum habuit. Biennio enim in hac vitae cupiditate exacto, cum Barbaros cuftodes offendiffet, fomno fru prohibitus ab illis, vivere defiit.

Praefectus Gallorum, a perfequendis hoftibus reverfus convocatis captivis facinus impium atque infolens perpetravit: felectum enim ex omni turba pulcherrimum quemque & aetate florentiffimum Diis immolavit, fi ta-

θεοῖς, εἴ γέ τις τῶν θεῶν δέχεται τὰς τοιαύτας τιμάς· τοὺς δὲ ἄλλους πάντας κατηκόντισε, πολλῶν μὲν ἐν αὐτοῖς γνωριζομένων διὰ τὰς προγεγενημένας ἐπιξενώσεις, οὐδενὸς δὲ διὰ τὴν φιλίαν ἐλεουμένου. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ Βάρβαροι παρ' ἐλπίδας κατορθώσαντες, ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐχρήσαντο τοῖς εὐτυχήμασιν.

Ὅτι ὁ Εὐμένης ξενολογήσας, τά τε ὀψώνια ἅπασιν ἀπέδωκε, καὶ δωρεαῖς ἐτίμησε, καὶ ἐπαγγελίαις ψυχαγώγει πάντας, ἐκκαλούμενος τὴν εὔνοιαν, οὐχ ὁμοίως τῷ Περσεῖ. ἐκεῖνος γὰρ δισμυρίων Γαλατῶν παραγενομένων εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, ἀπερρίψατο τὴν τηλικαύτην συμμαχίαν, ἵνα φείσηται τῶν χρημάτων· ὁ δ' Εὐμένης οὐ λίαν εὐπορούμενος, ξενολογῶν δωρεαῖς ἐτίμα τοὺς δυναμένους μάλιστα χρείας παρέχεσθαι. τοιγαροῦν ἐκεῖνος μὲν οὐ βασιλικὴν μεγαλοφροσύνην, ἀλλ' ἰδιωτικὴν τοῦ τυχόντος ἀναλαβὼν

men huiusmodi sacrificia admittunt Dii immortales, ceteros vero telis obruit: quorum plerosque antiqua consuetudine notos cum haberet, nemini tamen in amicitiae gratiam pepercit. Adeo Barbari in rebus secundis inmani insolentia efferuntur.

Eumenes conductis mercenariis militibus & stipendium praesens solvit, & praeterea dona singulis addidit; plura etiam in posterum pollicitus, fidos suis partibus ac benevolos omnes praestitit, haud perinde ac Perseus. Hic enim, cum Gallorum viginti millia auxilio adessent, pecuniae suae nimium parcus, huiusmodi auxilium repuit. At Eumenes, quamvis haud tantis abundans opibus, conducto mercenario milite, omnes, qui suis partibus prodesse poterant, liberalitate sua prosequebatur. Igitur ille haudquaquam regia magnificentia, sed sordi-

μικροψυχίαν, ἅμα τῇ βασιλείᾳ πάσῃ καὶ τὸν τηρ θέντα πλοῦτον ἐπεῖδεν αἰχμάλωτον· οὗτος δὲ τῆς ν κης πάντα δεύτερα τιθέμενος, οὐ μόνον ἐκ μεγάλ κινδύνων ἐῤῥύσατο τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν τῶν Γαλατῶν ἔθνος ὑποχείριον ἐποιήσατο.

Olymp. CLIII, 3. a. C. 166. U. C. 588. Ὅτι ἔνιαι τῶν ἐπιβολῶν τοῦ Ἀντιόχου καὶ τ πράξεων βασιλικαὶ καὶ θαυμάσιαι τελέως ἦσαν· τ νὲς δὲ πάλιν οὕτως εὐτελεῖς καὶ ληρώδεις, ὥσθ' ὀλ σχερῶς ὑπὸ πάντων καταφρονεῖσθαι. συντελῶν γ τοὺς ἀγῶνας, πρῶτον μὲν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις βασ λεῦσιν ἔσχε προαίρεσιν. ἐκεῖνοι γὰρ αὔξοντες τὴν ἰδί βασιλείαν καὶ δυνάμεσι, καὶ χρημάτων πλήθεσι, κα οἷοί τ' ἦσαν ἐπεκρύπτοντο τὴν διαίρεσιν διὰ τὴν Ῥ μαίων ὑπεροχήν· οὗτος δὲ τὴν ἐναντίαν λαβὼν διάθεσ συνήγαγε σχεδὸν ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τοὺς ἐπ φανεστάτους ἄνδρας εἰς τὴν πανήγυριν. πάντα τὰ τ

da quadam parſimonia uſus, opes, quas tanta diligen cuſtodierat, una cum regno in victoris poteſtatem red ctas ipſe vidit. Hic vero, cum victoria nihil antiquius h buiſſet, non modo maximis periculis regnum ſuum lib ravit, ſed etiam univerſam Gallorum gentem in diti nem ſuam redegit.

Erant Antiochi conſilia quaedam & facta prorſus r gia, atque admiratione digna: quaedam contra abie adeo ac vilia, ut ab omnibus ſpernerentur. Nam cu ſollemnes ederet ludos, primum quidem contrarium ceteri reges conſilium ſecutus eſt: qui cum & copiis pecunia pro virili parte regnum ſuum confirmarent, ut maxime occultum eſſet, metu populi Romani labo bant. Hic vero diverſam viam ſecutus, ex omnibus bis partibus viros celeberrimos ad ſpectaculum invi

[1] βασιλείου μέρη διαφερόντως ἐκόσμησε, εἰς ἕνα δὲ τόπον ἀθροίσας, καὶ καθάπερ ἐπὶ σκηνὴν ἀναβιβάσας τὴν βασιλείαν ἅπασαν, ἐποίησε μηδὲν ἀγνοεῖν τῶν περὶ αὐτόν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 583 ſq.)

Ὅτι τοὺς πολυτελεῖς ἀγῶνας καὶ τὴν θαυμαστὴν πανήγυριν ἐκτελέσας ὁ Ἀντίοχος, πάντας τοὺς πρὶν ὑπερέβαλεν· ὁ δὲ δι᾽ αὐτοῦ χειρισμὸς πολλῆς εὐτελείας καὶ καταφρονήσεως ἦν οἰκεῖος. παρέτρεχε γὰρ παρὰ τὴν [2] πομπὴν ἱππάριον ἔχων εὐτελὲς, καὶ τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν, ἄλλους δὲ ὡς ἔτυχε διατάττων· ὥστε εἴ τις ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ διάδημα, μηδένα τῶν ἀγνοούντων πιστεῦσαι τοῦτον εἶναι τὸν βασιλέα τὸν τῶν ὅλων κύριον, ὁρῶντα μηδ᾽ ὑπηρέτου μετρίου φαντασίαν ἔχοντα. ἐν δὲ τοῖς πότοις αὐτὸς ἐφιστάμενος ταῖς

1 Legebatur βασιλέως. Unde Valeſ. βασιλείαν. Salmaſ. βασιλείου.

2 In ſchedis σιωπήν.

vit, atque univerſam regiam magnificentiſſime exornavit; cumque cunctas imperii opes unum in locum coëgiſſet, & quaſi ſpectandas in ſcena propoſuiſſet, id aſſecutus eſt, ut ex rebus ſuis nihil eſſet, quod Romanos lateret.

*

Atque in huius quidem tanti ſpectaculi apparatu ſuperiores principes longo intervallo Antiochus ſuperavit. Verum ipſa totius ludicri ordinatio, quam ipſe per ſe obibat, admodum vilis atque indecora viſa eſt. Namque ipſe modico vectus cantherio ultro citroque pompae adequitans, illos progredi, hos ſubſiſtere iubebat; alios, prout erat libitum, ordinabat: adeo ut ſi quis diadema ei detraxiſſet, nemo regem eſſe illum crediturus fuerit, qui ne mediocris quidem atque honeſtioris miniſtri ſpeciem prae ſe ferret. Iam vero in publico epulo ipſe ſtans

εἰσόδοις, οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δὲ ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους, τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας διέταττεν. ἀκολούθως δὲ τούτοις, προσιὼν τοῖς εὐωχουμένοις οἷ τύχοι, ποτὲ μὲν ἐκάθιζε, ποτὲ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποτιθέμενος τὸν [1] ψωμὸν, ποτὲ δὲ νίπτων τὸ ποτήριον, ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο, καὶ περιῄει πάντα τὸν [2] πότον, προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς, καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ δή ποτε προκοπτούσης ἐπιπολὺ τῆς ἑστιάσεως, καὶ τῶν πλειόνων ἤδη κεχωρισμένων, ἧκεν ὑπὸ τῶν μίμων ἐκφερόμενος περικεκαλυμμένος. τεθεὶς δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῶν συμπαιζόντων, μετὰ ταῦτα τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ἀνεπήδα γυμνὸς, καὶ τοῖς μίμοις προσπαίζων ὠρχεῖτο, τῶν ὀρχήσεων τὰς γέλωτα καὶ χλευασμὸν εἰωθυίας ἐπισπᾶσθαι· ὡς πάντας αἰσχυνθέντας ἐπὶ τοῖς πραττομένοις, φεύγειν ἐκ τοῦ πότου· καὶ ἕκαστον τῶν ἀπηντηκότων ἐπὶ τὴν

1 Mſ. ψομόν.

2 Idem τόπον, nota confuſione. Conf. Salmaſ. ad Achillem Tat. p. 93, & Bryanum ad Plut. Themiſtocl. p. 93.

in veſtibulo, alios introducebat, alios accumbere iubebat; ad haec miniſtros fercula geſtantes ordinabat. Interdum etiam ad aliquem ex epulantibus accedens, modo aſſidebat, modo humi accubabat, nec raro aut bucceam interim in menſa ponens, aut poculum lavans, exſiliebat diſcurrebatque. Triclinium etiam circumluſtrans, propinatos ſibi nunc ab his, nunc ab illis, calices ſtans hauriebat, & cum ſymphoniacis ſaepe colludebat ac iocabatur. Quin & producto in multam veſperam convivio cum multi iam exceſſiſſent, ipſe linteo coopertus a mimis elatus eſt, humique depoſitus: tandem vero velut ſymphonia excitatus, exſurrexit nudus, & ludibundus cum mimis ſaltationes maxime iucundas ac ridiculas deſaltare coepit, adeo ut prae pudore cuncti ex convivio diffugerent. Ac ſinguli, qui ad ſpectaculum convenerant, quoties

πανήγυριν, ὅτε μὲν εἰς τὴν ὑπερβολὴν τῆς χορηγίας ἐμβλέψαι, καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ πομπείαις οἰκονομίαν καὶ διάταξιν τῶν ὅλων, καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν καὶ τὸν βασιλέα, καὶ τὴν βασιλείαν· ὅτε δὲ εἰς αὐτὸν ἀτενίσοι, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων κατεγνωσμένον, ἀπιστεῖν εἰ περὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν, τοσαύτην ἀρετὴν καὶ κακίαν ὑπάρξαι δυνατόν ἐστιν.

Ὅτι τούτων συνελθόντων ἧκον οἱ τοῦ Γράκχου πρεσβευταὶ κατασκεψόμενοι τὴν βασιλείαν. οἷς ὁ βασιλεὺς ὡμίλησε φιλοφρόνως, ὥστε μηδὲν ὑποπτεῦσαι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν ἢ διαφορᾶς ἔμφασιν ἔχον, τῆς δοκούσης ὑποικουρεῖν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Αἴγυπτον γενομένης [1] προσκοπῆς. οὐκ ἦν δὲ τῇ προαιρέσει τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἀλλοτριώτατα διέκειτο πρὸς Ῥωμαίους.

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐκπεσόντος καὶ πεζῇ ἀπερχομένου εἰς Ῥώμην, ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ Δημήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου, καὶ θαυμάσας τὸ παρά- Olymp. CLIV, 2. a. C. 163. U. C. 591.

1 Edebatur προκοπῆς.

in magnitudinem apparatus & in pompae ac ludicri totius dispositionem oculos coniiciebant, regem ipsum ac regni opes maxima admiratione prosequebantur: si quando autem regem ipsum ac prava eius studia intuerentur, vix credebant, in uno atque eodem ingenio tot virtutes simul ac vitia posse reperiri.

Peracto demum ludicro, legatus advenit Tiberius Gracchus, ad inspiciendas res Syriae missus: quem ea humanitate Antiochus excepit, ut nullatenus Gracchus suspecta regis consilia habuerit, nullum in eo subalienati & offensi ob ea, quae in Aegypto acciderant, animi signum deprehenderit; tametsi longe alia re ipsa Antiochus voluntate esset, prorsusque a populo Romano alienissimus.

Ptolemaeus, regno pulsus, cum Romam pedestri itinere proficisceretur, agnitus est a Demetrio Seleuci filio, qui

δόξον, ἐποίησέ τι βασιλικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως. παραχρῆμα γὰρ προχειρισάμενος βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ διάδημα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἵππον πολυτελῆ χρυσοφάλαρον, μετὰ τῶν ἰδίων παίδων ἀπήντησε τῷ Πτολεμαίῳ. συμμίξας δὲ αὐτῷ τῆς πόλεως ἀπὸ διακοσίων σταδίων, καὶ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος, παρεκάλει κοσμηθέντα τοῖς τῆς βασιλείας παρασήμοις ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιήσασθαι τὴν εἰς τὴν Ῥώμην εἴσοδον, ἵνα μὴ τελέως εὐκαταφρόνητος εἶναι δόξῃ· ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὴν μὲν προθυμίαν ἀπεδέξατο, τοσοῦτον δὲ ἀπέσχε τοῦ δέξασθαί τι τῶν διδομένων, ὥστε καὶ τὸν Δημήτριον ἠξίωσεν ἔν [1] τινι τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν πόλεων καταμεῖναι, καὶ τοὺς περὶ τὸν Ἀρχίαν μετ' αὐτοῦ.

(Eclog. III, pag. 517 ſq.)

Ὅτι λέγουσιν (φησὶν) ἑαυτοὺς ὡς τῆς Καππαδοκίας βασιλεῖς εἰς Κῦρον ἀναφέρειν τὸ γένος, τὸν ἐν

1 Τῇ ſcriptus liber.

inſperato caſu commotus, magnificentiae ſuae ac plane regii animi illuſtre ſpecimen edidit. Statim enim parata veſte regia cum diademate & equo aureis ornato phaleris, ſtipatus ſuis famulis, Ptolemaeo obviam proceſſit, eique viceſimo ſexto ab urbe lapide occurrit. Quem poſtquam comiter ſalutavit, hortari coepit, ut ornatus regiis inſignibus eo quo par erat comitatu Romam ingredi vellet, ne forte deſpectui haberetur. Sed Ptolemaeus prolixam quidem in ſe Demetrii voluntatem multum laudavit: ceterum tantum abfuit, ut quidquam eorum, quae ſibi offerebantur, acciperet, quin potius Demetrium rogavit, ut in aliquo ex perviis oppidis una cum Archia ſubſiſteret.

⁂

Cappadociae reges ad Cyrum Perſarum dominatorem

Πέρσαις. διαβεβαιοῦνται δὲ καὶ τῶν ἑπτὰ Περσῶν τῶν τὸν μάγον ἐπανελομένων ἑνὸς ὑπάρχειν ἀπόγονοι. καὶ τὴν μὲν ἀπὸ Κύρου συγγένειαν οὕτω καταριθμοῦνται· Καμβύσου τοῦ Κύρου πατρὸς ἀδελφὴν [1] ὑπάρξαι γνησίαν Ἀτόσσαν, ταύτης δὲ καὶ Φαρνάκου τοῦ Καππαδοκίας βασιλέως γενέσθαι [2] παῖδα Γάλλον, καὶ τούτου γενέσθαι Σμέρδιν, οὗ Ἀρτάμνην· τοῦ δὲ Ἀναφᾶν· ὃν καὶ διενεγκεῖν μὲν ἀνδρείᾳ καὶ τόλμῃ, γενέσθαι δ' ἕνα τῶν ἑπτὰ Περσῶν. τὴν μὲν οὖν εἰς [3] Κῦρον συγγένειαν οὕτω γενεαλογοῦσι, καὶ τὴν εἰς Ἀναφᾶν· ὃν φασι δι' [4] ἀνδρείαν συγχωρηθῆναι τὴν Καππαδοκίας δυναστείαν, ὥστε μὴ τελεῖν φόρους Πέρσαις. οὗ τελευτήσαντος, ὁμώνυμος υἱὸς ἄρχει. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν, ἀπολειφθέντων δυεῖν υἱοῖν Δατάμου καὶ Ἀριμναίου, διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν Δατάμην, ἄνδρα κατὰ πόλεμον καὶ κατ' ἄλλα μέρη τῆς βασιλείας ἐπαι-

1 Ὑπάρξαι γνησίαν Amſtel. H. Stephan. Vulgo γὰρ interponunt. Ἀτόσσαν iidem. In aliis Ἀττόσαν.
2 Παιδάγαμον iterum Amſtel. & H. Steph. Παιδάμον marg. ed.
3 Κῦρον H. Steph. Amſtel. Edebatur Κύρου.
4 Ἀνανδρίαν marg. edd.

e genus referre dicunt. Ab uno praeterea Perſarum illorum, qui Magum e medio ſuſtulerunt, oriundos ſe, confirmant. Et cognationis a Cyro deductae ſeriem ita enumerant. Cambyſae patris Cyri germanam fuiſſe Atoſſam. Ex hac & Pharnace Cappadociae rege natum eſſe Gallum: unde Smerdis; ex quo Artamnes; & ex hoc Anaphas, quem fortitudine atque audacia excelluiſſe, & unum de VII viris Perſarum fuiſſe perhibent. Cognationis itaque gradus ad Cyrum ſic recenſent, itemque ad Anaphan, cui ob fortitudinem Cappadociae principatum ita conceſſum aiunt, ne tributa Perſis ſolveret. Hoc defuncto, eiuſdem nominis filius imperat. Poſt huius vero obitum reiictis duobus filiis, Datame & Arimnaeo, imperium excepiſſe Datamen, virum & bello & aliis imperii

νούμενον. ὃς Πέρσαις διὰ μάχης ἐλθὼν, καὶ λαμπρῶ
κατὰ τὴν μάχην ἀγωνισάμενος, ἐν αὐτῇ τελευτᾷ. διε-
δέξατο δὲ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ἀριάμνης· οὗ γίνονται
παῖδες Ἀριαράθης καὶ Ὀλοφέρνης. οὗτος δὲ ἔτη πεντή-
κοντα δυναστεύσας, καὶ μηδὲν ἔργον ἄξιον μνήμης πρά-
ξας, τελευτᾷ· τὴν δὲ ἀρχὴν διεδέξατο ὁ πρεσβύτερο
τῶν υἱῶν Ἀριαράθης, ὃς φιλοστοργῆσαι διαφερόντω
λέγεται τὸν ἀδελφὸν, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὰς ἐπι-
φανεστάτας τάξεις· ὃν καὶ Πέρσαις κατ' Αἰγυπτίω
ἀποσταλέντα συμμαχῆσαι, καὶ μετὰ μεγάλων τι-
μῶν ἐπανελθεῖν, ἃς Ὦχος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὲ
ἀνδρείας ἐδίδου· καὶ τὸν βίον ἐν τῇ πατρίδι λιπεῖν, υἱοὺ
ἐγκαταλιπόντα Ἀριαράθην καὶ [1] Ἀρύσην. ὁ δὲ ἀδελ-
φὸς καὶ τῆς Καππαδοκίας ἔχων τὴν ἀρχὴν (οὐ γὰ
ἦν αὐτῷ [2] γονὴ γνησία) τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδω
τἀδελφοῦ Ἀριαράθην υἱοποιεῖται. κατὰ δὲ τούτους τοὺ

1 Ἀρύσιν ed. Rothomag. 2 Γυνὴ Amſtel. & marg. edd.

partibus laudatiſſimum. Qui pugna cum Perſis commiſſa, cum egregie proelio decertaſſet, in acie occubuit. Succeſſit autem in regno filius Ariamnes: quo nati Ariarathes & Holophernes. Is cum annos L principatu functus, nullum memoria dignum facinus patraſſet, moritur, & natu maior filiorum Ariarathes imperium ſuſcepit. Qui eximio fratrem amore complexus, per omnes honorum gradus ad ſplendidiſſimas eum dignitates provexiſſe memoratur. Perſis etiam contra Aegyptios profectis ſocia arma iunxit; & honoribus ampliſſimis, quos Ochus Perſarum rex fortitudinis cauſa impertiverat, auctus rediit, vitamque in patria reliquit, filiis Ariarathe & Aryſa relictis. Frater autem, qui & ipſe Cappadociae imperium tenuit, cum genuina ſobole careret, Ariarathem, grandiorem natu ex fratre nepotem, adoptat. Circa

χρόνους Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπολεμεῖ μὲν Πέρσας, εἶτα καὶ τελευτᾷ. καὶ Περδίκκας, ὁ τῶν ὅλων τότε ἡγούμενος, Εὐμένη πέμπει Καππαδοκίας στρατηγόν. καὶ καταπολεμηθέντος Ἀριαράθου, πεσόντος τε ἐν τῇ μάχῃ, αὐτή τε ἡ Καππαδοκία καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῆς, ἔπεσεν ὑπὸ Μακεδόνας. Ἀριαράθης δὲ, ὁ τοῦ προβεβασιλευκότος υἱὸς, ἀπελπίσας κατὰ τὸ παρὸν, ἀποχωρεῖ μετ᾽ ὀλίγων πρὸς τὴν Ἀρμενίαν. μετ᾽ οὐ πολὺν δὲ χρόνον τῶν περὶ τὸν Εὐμένη καὶ Περδίκκαν τελευτησάντων, Ἀντιγόνου δὲ καὶ Σελεύκου [1] περισπωμένων, λαβὼν δύναμιν παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀρμενίων Ἀρδοάτου, τὸν μὲν τῶν Μακεδόνων στρατηγὸν Ἀμύνταν ἀπέκτεινεν, ἐξέβαλε δὲ καὶ [2] Μακεδόνας ταχέως τῆς χώρας, καὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο. τούτῳ δὲ τριῶν παίδων γενομένων, παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ [3] πρεσβύτατος, Ἀριάμνης· ὃς ἐπιγα-

1 Περιεπομένων Rothom. Rectius περισπωμένων Amstelod. Steph. & alii.

2 Μακεδόνας schedae Amstelod. & H. Steph. In edd. Μακεδόνα.

3 Πρεσβύτερος in ora edd.

haec tempora Alexander Macedo Persarum opes bello frangit: post etiam vivendi finem fecit. Perdiccas autem, rerum summae praefectus, Eumenem Cappadociae imperatorem mittit. Tum debellato Ariarathe inque pugna caeso, & Cappadocia ipsa, & finitima Macedonibus subiiciuntur. Ariarathes vero, prioris regis filius, omissa in praesens spe (regni), cum paucis in Armeniam discedit. Nec multo tempore post, Eumene ac Perdicca defunctis, Antigonoque & Seleuco districtis, copiis ab Ardoato, rege Armeniorum, acceptis, ductorem Macedonum Amyntam interfecit, subitoque Macedones e regione expulit, atque ita regnum gentile recuperavit. Tres huic filii erant, quorum aetate maximus Ariamnes re-

μίαν πρὸς Ἀντίοχον ποιησάμενος, τὸν ἐπονομασθέντα Θεὸν, τὴν τούτου θυγατέρα Στρατονίκην συνῴκισε τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν υἱῶν Ἀριαράθῃ· ὑπάρχων δὲ φιλότεκνος διαφερόντως, περιέθετο τῷ παιδὶ διάδημα, καὶ συνάρχειν πάντων τῶν τῆς [1] βασιλείας προτερημάτων ἐπίσης μεταδίδωσι. τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος, Ἀριαράθης βασιλεύει καθ' ἑαυτόν. καὶ μεταλάσσων τὸν βίον, κατέλιπε τὴν βασιλείαν [2] Ἀριαράθῃ τῷ υἱῷ, νηπίῳ παντελῶς ὄντι τὴν ἡλικίαν. οὗτος δὲ ἔγημε θυγατέρα τοῦ μεγάλου κληθέντος Ἀντιόχου, ὀνομαζομένην [3] Ἀντιοχίδα, πανοῦργον μάλιστα. [4] ταύτην δὲ, μὴ γενομένων τέκνων, ὑποβάλλεσθαι δύο παῖδας, ἀγνοοῦντος τοῦ ἀνδρὸς, Ἀριαράθην καὶ Ὀλοφέρνην. μετὰ δέ τινα χρόνον τῆς φύσεως ἐπιδεξαμένης, ἀνελπίστως τεκεῖν αὐτὴν δύο μὲν θυγατέρας, υἱὸν δὲ ἕνα τὸν ὀνομασθέν-

1 Βασιλέως marg. edd.
2 Ἀριαράθης marg. edd.
3 Ἀντιοχύδα Amſtel.
4 Ταύτῃ δὲ marg. edd. & mox ὑποβαλέσθαι, quod & H. Steph. habet.

gnum accepit. Is affinitate cum Antiocho, quem Deum nominant, contracta, filiam huius Stratonicen Ariarathae, ex filiis natu maiori, matrimonio coniunxit. Et quia liberorum amantiſſimus erat, diadema nato impoſuit, omneſque regni honores, ut aequali ſecum poteſtate imperaret, cum illo communicavit. Patre autem vivis exemto, Ariarathes ſolus regnat. Et vitam cum morte commutans, regnum filio Ariarathae, tenerrimae adhuc aetatis, relinquit. Is filiam Antiochi, (quem magnum vocant,) Antiochidem nomine, aſtutia excellentem, in matrimonium accepit. Haec, cum liberis careret, duos marito inſcio pueros ſuppoſuit, Ariarathen & Holophernen. Sed aliquanto poſt, natura ſemen receptante, praeter ſpem duas filias peperit, unumque fi-

τα [1] Μιθριδάτην. ἐξ οὗ τοὺς ὑποβολιμαίους ἀναδιδαξαμένην τἀνδρὶ, τὸν μὲν πρεσβύτερον μετὰ συμμέτρου χρείας εἰς Ῥώμην ἀποσταλῆναι παρασκευάσαι· τὸν δὲ νεώτερον εἰς τὴν Ἰωνίαν· χάριν τοῦ μὴ διαμφισβητεῖν ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῷ γνησίῳ. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα καὶ Ἀριαράθην φασὶ μετονομασθῆναι, παιδείας τε Ἑλληνικῆς μετασχεῖν, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπαινεῖσθαι ἀρετήν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ, Φιλοπάτορι ὄντι τῷ υἱῷ, ἔσπευδεν ἀποδοῦναι τὴν τοῦ φιλοτέκνου σπουδήν· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῖς προέβη [2] τὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας, ὥστε ὁ μὲν πατὴρ ἐξίστασθαι τῆς ὅλης ἀρχῆς [3] ἠγωνίζετο τῷ παιδί· ὁ δὲ ἀδύνατον [4] ἐδείκνυ δέξασθαι αὐτὸν παρὰ γονέων ἔτι ζώντων τὴν τοιαύτην χάριτα. οὗτος, τὸν πατέρα τοῦ πεπρωμένου καταλαβόντος, διεδέξατο τὴν βασιλείαν, τήν τε ἄλλην ἀγωγὴν τοῦ βίου ἀξιολογωτάτην ἐνδεικνύμενος, καὶ φιλοσοφίᾳ

1 Μιθριδάτην Amstel. & H. Stephan. Vulgo Μιθριδάτης.
2 Τὰς τῆς Amstel.
3 Ἀγωνίζετο, Amstel. male.
4 Ἐδείκνυε H. Steph. & marg. edd.

lium nomine Mithridatem. Exinde cum de subiectitiis virum edocuisset, ut aetate prior cum mediocri sumtu Romam ablegaretur, effecit, posterior vero in Ioniam, ne litem de regno moverent genuino. Hunc autem, ubi virilem aetatem attigit, etiam Ariarathem nominatum perhibent, disciplinisque Graecis imbutum, ceterisque insuper virtutibus laudem promeruisse. Ceterum pater, ut filio, qui genitorem mirifice amabat, vicem amoris redderet, impense cupiebat. Et eo usque mutuae benevolentiae studium illis progressum est, ut parens toto imperio cedere filio certarit: ille autem, fieri non posse, ut a parentibus adhuc vivis tantum beneficium acciperet, demonstrarit. Is ergo, cum fato parens concessisset, in regno successit, cum cetera vitae conformatione laudabilem se exhibens, tum philosophiae studiis ani-

οὐ μετρίως ηὔξησε τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν· ὁ δὲ Μιθροβουζάνης διὰ τὴν θαυμαζομένην τοῦ καταγαγόντος αὐτὸν πίστιν καὶ καλοκἀγαθίαν, ἐκράτησε τῆς πατρῴας ἀρχῆς.

(Excerpt. de Legat. XXIII, pag. 626.)

Olymp. CLIV, 3. a. C. 162. U. C. 592. Ὅτι ἧκον πρεσβευταὶ εἰς Ῥώμην παρά τε τοῦ [1] νεωτέρου Πτολεμαίου, καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου. δοθέντος δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ λόγου, διακούσασα ἡ σύγκλητος [2] κατὰ μέρος, ἐδογμάτισε, τοὺς μὲν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Πτολεμαίου πρεσβευτὰς ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπαλλάττεσθαι, καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνελεῖν τὴν πρὸς αὐτόν· πρὸς δὲ τὸν νεώτερον Πτολεμαῖον πέμψαι πρεσβευτὰς τοὺς ἐμφανιοῦντας αὐτῷ τὴν [3] ἔννοιαν τῆς συγκλήτου, καὶ τὰ διασεσαφημένα [4] τἀδελφῷ.

(Excerpt. de Legat. XXIV, pag. 626.)

Olymp. CLV, 1. a. C. 160. U. C. 594. Ὅτι κατὰ τὴν ρνε´ Ὀλυμπιάδα πρέσβεις παρε-

1 Νεωτέρου Bav. In edd. νέου.
2 Τὰ κατὰ μέρος Bav.
3 Εὔνοιαν Bav.
4 Τὰ δ' ἐλῶ Bav.

thes cumulum laudibus fuis adiecit. At Mithrobuzanes ob egregiam eius, ad quem confugerat, fidem ac virtutem, regnum paternum obtinuit.

*

Venerant in urbem legationes a minore & maiore Ptolemaeo, quibus in Senatu orandi facultate praebita caufaque examinata Patres hoc refponfum dederunt: Miffi a maiore Ptolemaeo intra quintum diem ex Italia excedant, renuntientque foedus, quod cum rege fuerat, fublatum effe. Decreverunt praeterea legatos ad minorem Ptolemaeum mittere, qui Senatus illi voluntatem, & quid fratri refponfum fuiffet, oftenderent.

*

Olympiade CLV legati ab Ariarathe Cappadocum rege

γένοντο παρὰ Ἀριαράθου, στέφανον κομίζοντες ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, καὶ διασαφοῦντες [1] τὴν εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, ἣν ἔχει πρὸς Ῥωμαίους· ἔτι δὲ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμου καὶ φιλίας πρὸς Δημήτριον. συνεπιμαρτυρούντων δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν Γράκχον πρεσβευτῶν, ἡ σύγκλητος ἐπαινέσασα τὸν Ἀριαράθη, [2] τόν τε στέφανον ἐδέξατο, καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς νομιζομένων δώρων ἀπέστειλεν.

(Excerpt. de Legat. XXV, pag. 626.)

Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συνεισήχθησαν καὶ οἱ παρὰ Δημητρίου πρέσβεις, οἱ τὸν στέφανον κομίζοντες, ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, καὶ [3] τοὺς αἰτίους τοῦ κατὰ τὸν Ὀκταούϊον [4] φόνου, δεσμίους ἀγαγόντες. ἡ δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον διηπόρησε, πῶς [5] χρηστέον ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ ἡ σύγκλητος τὸν μὲν στέφανον προσεδέξατο· τοὺς δὲ μετὰ τοῦ στεφάνου παρα-

1 Vulg. τὴν ἔννοιαν. Rectius in Bav. εὔνοιαν.

2 Τὸν στέφανον Bav.

3 Τὰς αἰτίας Mſ. Urſin. Τοὺς αἰτίους Bav. ut recte emendavit Urſinus.

4 Φόβον οὐ δεσμίους Bav.

5 Χρυσέων Bav.

adfuerunt, coronam adferentes aureorum decies mille, regiſque in Romanos benevolentiam ſignificaturi: renunciaſſe praeterea regem, ſicuti ipſi voluerant, Demetrii affinitati atque amicitiae. Quae vera omnia eſſe cum T. Gracchus teſtificaretur, Senatus Ariarathen laudavit, acceptaque corona, viciſſim quae plurimi Romae aeſtimantur dona, illi miſit.

*

Sub idem tempus introducti in curiam ſunt legati a Demetrio, coronam decies mille aureorum, & auctores caedis Octavii in vinculis apportantes. Patres, cum diu in dubio fuiſſent, quid facto opus eſſet, coronam qui-

διδομένους Ἰσοκράτη καὶ Λεπτίνην οὐκ ἐβουλήθη παρ- λαβεῖν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 584 sq.)

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ Περσέα καταπολεμήσας, τιμ- της ὢν καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς πρ- τεύων τῶν πολιτῶν, ἐτελεύτησεν. ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτ φήμη τῆς τελευτῆς διεδόθη, καὶ συνήγγιζεν ὁ τῆς ἐ- φορᾶς καιρὸς, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι πάσης τῆς π- λεως συμπάθειαν, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ἐργαστηριακ καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον συντρέχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀρχ- τας καὶ τὴν σύγκλητον ὑπερθέσθαι τοὺς χρηματισμο ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμ πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθ πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρὸν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥ μην τιμὴν σχεδὸν, τιμὴν μετὰ προθυμίας, ἅμα θεασ- μενοι καὶ τιμήσοντες τὸν μεταλλαχότα.

dem acceperunt, ſed Iſocratem & Leptinem, qui fuera adducti, recipere noluerunt.

*

L. Aemilius, is, qui de Perſe triumphavit, vir Con laris ac Cenſorius, atque omnium aetatis ſuae in om virtute princeps, his temporibus eſt mortuus. Cuius obitu poſtquam palam factum eſt, ſub ipſum maxi funeris tempus, tantus univerſae civitatis moeror fu ut non modo operarii ac reliqua forenſis turba cert tim confluerent, ſed Senatus etiam magiſtratuſque omn indicto iuſtitio res proferrent. Quin etiam ex conte minis urbis Romae municipiis, quicunque ad ipſam f nebris pompae diem adeſſe poterant, ingenti ſtudio viſendi funeris & honoris cauſa concurrerunt.

(Eclog. IV, pag. 518 sq.)

Τῶν γὰρ [1] Ῥωμαίων οἱ ταῖς εὐγενείαις καὶ προγό-
ων δόξῃ διαφέροντες, μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦν-
αι κατά τε τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα, καὶ κατὰ
ὴν ὅλην τοῦ σώματος περιγραφὴν, μιμητὰς ἔχοντες
παντὸς τοῦ βίου παρατετηρηκότας τήν τε πορείαν,
αὶ τὰς κατὰ μέρος ἰδιότητας τῆς ἐμφάσεως. παρα-
λησίως δὲ καὶ τῶν προγόνων ἕκαστος προηγεῖται τοι-
ύτην ἔχων διασκευὴν καὶ κόσμον, ὥστε τοὺς θεωμέ-
υς, διὰ τῆς ἐκ τούτων ἐμφάσεως γινώσκειν, ἐφ᾽ ὅσον
ἕκαστος τιμῆς προήχθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἐν τῇ
ολιτείᾳ καλῶν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 585 sq.)

Ὅτι ὁ αὐτὸς Αἰμίλιος οἷος ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχειν τὴν
ύχην ἐδοξάζετο, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον μεταλλάτ-

1 Τοῦτο καὶ νῦν γίνεται. καὶ ορεῦσι τὰς πράξεις τῶν βασιλέων κατὰ γένος τούτοις προσήκοντες εἰς ἔπαινον αὐτῶν καὶ ζώντων ὁρώντων. Schol. M. Magunii.
2 Ἕκαστοι in ora edd.

*

Romanorum enim, qui generis nobilitate & gloria
iorum praestant, simulacra finguntur, ad lineamento-
m similitudinem, totamque corporis circumscriptio-
m. Habent enim per omnem vitam, qui ingressum ob-
rvent, & formae in oculos incurrentis proprietates sin-
las imitentur. Eodem modo progenitorum unusquis-
e antecedit tali habitu & ornatu, ut qui intuentur,
r evidentem illorum repraesentationem cognoscant,
quos honoris gradus singuli evecti fuerint, & quan-
m de reipublicae bonis & ornamentis participarint.

*

Quantae Lucii Aemilii opes, dum viveret, opinione
lgi aestimabantur, tantae post obitum eius repertae

διδομένους Ἰσοκράτη καὶ Λεπτίνην οὐκ ἐβουλήθη παρα λαβεῖν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 584 ſq.)

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ Περσέα καταπολεμήσας, τιμητὴς ὢν καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς πρωτεύων τῶν πολιτῶν, ἐτελεύτησεν. ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη τῆς τελευτῆς διεδόθη, καὶ συνήγγιζεν ὁ τῆς ἐκφορᾶς καιρὸς, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι πάσης τῆς πόλεως συμπάθειαν, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ἐργαστηριακοὺ καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον συντρέχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὴν σύγκλητον ὑπερθέσθαι τοὺς χρηματισμούς ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν περιοικουσῶν τὴν Ῥώμη πόλεων, ὅσαις ὁ χρόνος τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου ἐλθεῖ πρὸς τὸν τῆς ἐκφορᾶς καιρὸν, καὶ τῶν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν σχεδὸν, τιμὴν μετὰ προθυμίας, ἅμα θεασόμενοι καὶ τιμήσοντες τὸν μεταλλαχότα.

dem acceperunt, ſed Iſocratem & Leptinem, qui fueran adducti, recipere noluerunt.

*

L. Aemilius, is, qui de Perſe triumphavit, vir Conſularis ac Cenſorius, atque omnium aetatis ſuae in omn virtute princeps, his temporibus eſt mortuus. Cuius d obitu poſtquam palam factum eſt, ſub ipſum maxim funeris tempus, tantus univerſae civitatis moeror fuit ut non modo operarii ac reliqua forenſis turba certatim confluerent, ſed Senatus etiam magiſtratuſque omne indicto iuſtitio res proferrent. Quin etiam ex conterminis urbis Romae municipiis, quicunque ad ipſam funebris pompae diem adeſſe poterant, ingenti ſtudio & viſendi funeris & honoris cauſa concurrerunt.

(Eclog. IV, pag. 518 ſq.)

Τῶν γὰρ [1] Ῥωμαίων οἱ ταῖς εὐγενείαις καὶ προγόνων δόξῃ διαφέροντες, μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται κατά τε τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα, καὶ κατὰ τὴν ὅλην τοῦ σώματος περιγραφὴν, μιμητὰς ἔχοντες παντὸς τοῦ βίου παρατετηρηκότας τήν τε πορείαν, καὶ τὰς κατὰ μέρος ἰδιότητας τῆς ἐμφάσεως. παραπλησίως δὲ καὶ τῶν προγόνων ἕκαστος προηγεῖται τοιαύτην ἔχων διασκευὴν καὶ κόσμον, ὥστε τοὺς θεωμένους, διὰ τῆς ἐκ τούτων ἐμφάσεως γινώσκειν, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τιμῆς προήχθησαν καὶ μετέσχον τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καλῶν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 585 ſq.)

Ὅτι ὁ αὐτὸς Αἰμίλιος οἷος ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχειν τὴν τύχην ἐδοξάζετο, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον μεταλλάτ-

1 Τοῦτο καὶ νῦν γίνεται. καὶ ...οροῦσι τὰς πράξεις τῶν βασιλέων κατὰ γένος τούτοις προσήκοντες εἰς ἔπαινον αὐτῶν καὶ ζώντων ὁρώντων. Schol. M. Magunii.

2 Ἕκαστοι in ora edd.

*

Romanorum enim, qui generis nobilitate & gloria ...iorum praeſtant, ſimulacra finguntur, ad lineamento...m ſimilitudinem, totamque corporis circumſcriptio...m. Habent enim per omnem vitam, qui ingreſſum ob...ervent, & formae in oculos incurrentis proprietates ſin...las imitentur. Eodem modo progenitorum unuſquiſ...e antecedit tali habitu & ornatu, ut qui intuentur, ...r evidentem illorum repraeſentationem cognoſcant, ...quos honoris gradus ſinguli evecti fuerint, & quan...m de reipublicae bonis & ornamentis participarint.

*

Quantae Lucii Aemilii opes, dum viveret, opinione ...lgi aeſtimabantur, tantae poſt obitum eius repertae

ταν. πλεῖστον γὰρ τῶν καθ' αὑτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὶ
κομίσας εἰς τὴν Ῥώμην, μεγίστων δὲ θησαυρῶν τά
κατὰ Μακεδονίαν ἐγκρατὴς γενόμενος, πλείστης δὲ πε
ρὶ τὰ προειρημένα τετευχὼς ἐξουσίας, τοσοῦτον ἀπέ
σχετο τοῦ σφετερίσασθαί τι τῶν χρημάτων, ὥστε με
τὰ τὴν τελευτὴν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τοὺς δοθέντας εἰς υἱο
θεσίαν, διαδεξαμένους τὴν κληρονομίαν, ἐκ πάντων τά
ἐπίπλων μὴ δύνασθαι διαλῦσαι τῇ γυναικὶ τὴν φέρνη
εἰ μὴ καὶ τῶν ἐγγείων κτημάτων ἔνια προσαπέδοντο. δ
καὶ πολλοῖς ἔδοξεν ὑπερβεβηκέναι κατὰ τὴν ἀφιλα
γυρίαν τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησι περὶ τοῦτο τὸ μέρ
θαυμασθέντας, Ἀριστείδην τε καὶ Ἐπαμινώνδαν. ἐκε
νους μὲν γὰρ, διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ λυσιτελ
τῶν διδόντων, ἀπέχεσθαι τῆς δωρεᾶς· τοῦτον δὲ αὐτ
ἐξουσίαν ἔχοντα λαβεῖν ὁπόσα βούλοιτο, μηδενὸς τό
τοιούτων ἐπιθυμῆσαι. εἰ δὲ ἄπιστόν τισι φαίνεται τ
λεγόμενον, ἐκεῖνο λογίζεσθαι, ὅτι οὐ χρὴ τὴν τῶν ἀ

ſunt. Nam cum unus ſuae aetatis plurimam auri vim
Hiſpania in aerarium retuliſſet, maximarumque in Mac
donia opum eſſet potitus, atque utrobique ſummam l
centiam nactus fuiſſet, adeo nihil ex iis in ſinum ſuu
condidit, ut cum duo filii, quos in adoptionem dedera
hereditatem ipſius adiiſſent, ſupellectilis auctione fac
tantum redigere non potuerint, unde uxori dos ſolver
tur, niſi venditis praeterea aliquot poſſeſſionibus. Qua
obrem nonnulli eius viri abſtinentiam Ariſtidi atque Ep
minondae, quos maxime eo nomine Graeci admirantu
praeferendam eſſe duxerunt. Illos enim ab ea pecuni
quae pro dantis utilitate offerebatur, abſtinuiſſe: hu
vero maximam nactum licentiam capiendi quantum v
let, nihil huiuſmodi concupiiſſe. Quod ſi cui id incr
dibile eſſe videatur, is cogitet, abſtinentiam veter

χαίων ἀφιλαργυρίαν ἐκ τῆς νῦν Ῥωμαίων πλεονεξίας τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ γὰρ τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου, μεγίστην ὁρμὴν τοῦτο τὸ ἔθνος ἐσχηκέναι δοκεῖ πρὸς τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀνδρὸς νῦν ἐμνήσθην ἀγαθοῦ, βούλομαι βραχέα διελθεῖν περὶ τῆς Σκιπίωνος διαγωγῆς, τοῦ Νομαντίαν ὕστερον κατασκάψαντος, ὅπως μὴ παράδοξός τισιν ἡ προκοπὴ τούτου δόξῃ γεγονέναι κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους, ἀγνοουμένης τῆς κατὰ τὴν νεότητα περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων σπουδῆς. Πόπλιος τοίνυν Σκιπίων Αἰμιλίου μὲν τοῦ Περσέα θριαμβεύσαντος ἦν κατὰ φύσιν υἱὸς, καθάπερ ἤδη προείρηται, δοθεὶς δὲ εἰς υἱοθεσίαν Σκιπίωνι τῷ παιδὶ τοῦ τὸν Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους καταπολεμήσαντος, ἔσχε κατὰ θέσιν πάππον Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν προσαγορευθέντα, μέγιστον τῶν πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίων. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ῥίζης γεγονὼς, καὶ τηλικοῦτο βά-

Romanorum haudquaquam ex eorum, qui hodie ſunt, avaritia ac cupiditate eſſe metiendam. Noſtra enim certe aetate, Romani prae ceteris gentibus maxima habendi cupidine rapiuntur. Ceterum quandoquidem in optimi viri mentionem incidimus, pauca de L. Scipionis, eius filii, qui poſtea Numantiam delevit, inſtituto ac diſciplina ordiri lubet, ne forte ignorata cura ac diligentia, qua ille in optimarum artium ſtudia a puero incubuit, novum atque inſolens videatur, tantum in omni virtute eum poſtea profeciſſe. Igitur P. Scipio Lucii quidem Aemilii, eius, qui de rege Perſe triumphavit, naturalis filius fuit, ut ſuperius dixi. Pub. autem Scipioni, Publii filio, eius, qui Hannibalem & Carthaginienſes debellavit, in adoptionem datus, Scipionis Africani, viri aetatis ſuae eminentiſſimi, nepos factus eſt. His maioribus ortus Sci-

ρος οἰκίας καὶ γένους διαδεδεγμένος, ἄξιος ἐφάνη τῆς τῶν προγόνων δόξης. ἐκ παίδων γὰρ Ἑλληνικῆς παιδείας ἐπιπολὺ μεταλαβὼν, καὶ γεγονὼς κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν, ἔδωκεν ἑαυτὸν πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγους, λαβὼν ἐπιστάτην Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην, τὸν τὰς ἱστορίας συντεταγμένον. τούτῳ δὲ συμβιώσας, καὶ πάσης ἀρετῆς ζηλωτὴς γενόμενος, οὐχ οἷον τῶν ἡλικιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων πάντων πολὺ προέσχε σωφροσύνῃ καὶ καλοκἀγαθίᾳ, καὶ μεγαλοψυχίᾳ, καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς τῆς ἀρετῆς γένεσι. καίτοι γ' ἐν ἀρχαῖς πρὸ τοῦ φιλοσοφίας ἅψασθαι, διάληψιν ἔσχε παρὰ τοῖς πολλοῖς ὡς νωθρὸς ὢν τὴν ψυχὴν, καὶ τοῦ βάρους τῆς οἰκίας οὐκ ἀξιόχρεως διάδοχος καὶ προστάτης. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλικίας οἰκείως, πρῶτον ἤρξατο περιποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν. πολλὴ γάρ τις ὁρμὴ πρὸς τὰς

pio, atque in tantum familiae decus ac ſplendorem ſuccedens, haudquaquam ſe indignum maiorum gloria praeſtitit. Namque a tenera aetate Graecis literis apprime imbutus, cum hoc anno octavum & decimum aetatis annum ageret, ad philoſophiam animum applicuit, praeceptore uſus Polybio Megalopolitano annalium conditore. Cuius in contubernio diu verſatus, atque in omni virtutis genere exercitatus, non modo aequales ſuos, ſed & maiores natu, & continentia, & benignitate, & magnitudine animi, reliquiſque adeo virtutibus longe ſuperavit. Quamquam priuſquam ſe ad philoſophiam contuliſſet, opinione omnium ferebatur lentiore ac tardiore ingenio eſſe, parumque idoneus tantae familiae heres. Enimvero prout aetati conveniebat, ante omnia continentiae laudem ſibi comparare ſtuduit, quod quidem oppido arduum tunc erat. Mirum enim, quo impetu ad foedas li-

ἀναίδην ἡδονὰς, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀκολασίας τοῖς τότε νέοις ἐνεπεπτώκει· οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους, οἱ δὲ εἰς ἑταίρας, οἱ δὲ εἰς ἀκροάματα παντοδαπὰ, καὶ πότους, καὶ καθόλου τὴν ἐπὶ τούτοις πολυτέλειαν ἐξεκέχυντο. ἐν γὰρ τῷ Περσικῷ πολέμῳ χρόνον πλείονα διατρίψαντες, ταχέως ἐζήλωσαν τῶν Ἑλλήνων τὴν περὶ τοῦτο τὸ μέρος εὐχέρειαν, ἄλλως τε καὶ χρημάτων εὐπορηκότες, καὶ χορηγὸν ἀξιόχρεων τὸν πλοῦτον ἔχοντες ταῖς πρὸς τὰς ἡδονὰς δαπάναις.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 586 ſq.)

Ὅτι ὁ Σκιπίων ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἀγωγὴν τοῦ βίου, καὶ πάσαις ταῖς τῆς φύσεως ἐπιθυμίαις, ὥσπερ τισὶ θηρίοις, ἀντιταξάμενος, ἐπ᾽ οὐδ᾽ ὅλοις πέντε ἔτεσι περιεποιήσατο πάνδημον καὶ συγχωρουμένην τὴν ἐπ᾽ εὐταξίᾳ σωφροσύνην. ταύτης δ᾽ αὐτῷ συμφώνως μαρτυρουμένης, καὶ παρὰ πᾶσι μεγάλης ἐπισημασίας τυγχανούσης, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν μεγαλοψυχίαν, καὶ τῇ περὶ τὰ χρήματα ἐλευθεριότητι διενεγκεῖν τῶν

bidines, atque ad ipſum intemperantiae faſtigium iuvenes eo tempore ferebantur: alii in pueros delicatos, alii in meretrices, hi in acroamata & huiuſmodi conviviorum luxum effuſi: quippe bello Perſico diutius tracto, Graecorum in eo genere molliciem celeriter hauſerant Romani, ac maximarum praeterea opum compotes facti, habebant affatim, unde luxuriam ſuam alerent atque explerent.

At Scipio, contrarium vitae inſtitutum ſecutus, & cum omnibus naturae cupiditatibus tanquam cum teterrimis beſtiis colluctatus, intra quinquennium conſtantem ac teſtatam modeſtiae & continentiae laudem eſt adeptus. Quae cum omnium ore ac teſtimonio mire celebraretur, inde ad magnificentiae & liberalitatis in eroganda

ἄλλων. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀρετῆς, εἶχε μὲν καὶ τὸ ἦθος τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς Αἰμιλίου, πρὸς μίμησιν κάλλιστον ἀρχέτυπον. καὶ καθόλου τὴν μετ' ἐκείνου συμβίωσιν πεποιημένος, προεῖχεν ἤδη τι τῶν προύργου, καὶ προϋπετυποῦτο. οὐκ ὀλίγα δὲ αὐτῷ συνήργησε καὶ ταὐτόματον, παρασχόμενον ἀφορμὰς τοῦ ταχὺ περιβόητον αὐτοῦ γενέσθαι φιλαργυρίαν. Αἰμιλία γάρ τοι μεγάλου Σκιπίωνος, ἀδελφιδῆ τοῦ Περσέα καταπολεμήσαντος Αἰμιλίου, μετήλλαξε τὸν βίον, ἀπολιποῦσα μεγάλην οὐσίαν, ἧς οὗτος ὑπῆρξε κληρονόμος. ἐν τούτοις οὖν πρώτην ἔδωκε πεῖραν τῆς ἰδίας προαιρέσεως, ἐκ περιστάσεως τοιαύτης. ἡ γὰρ μήτηρ αὐτοῦ Παπειρία πολὺ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς ἐτύγχανε κεχωρισμένη μὲν ἀπὸ τἀνδρός· κατ' ἰδίαν δὲ διάγουσα, τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν εἶχε τῆς περὶ αὐτὴν εὐγενείας. ἡ δὲ τοῦ κατὰ θέσιν πατρὸς μήτηρ τὴν κληρονομίαν ἀπολιποῦσα, χωρὶς τῆς ἄλλης

pecunia gloriam contendit. Quam ad rem domesticum patris Aemilii exemplum Scipioni contigerat, sub cuius disciplina diu versatus, iam quasi adumbratam ac delineatam eiusmodi virtutem egregie expresserat; sed fortuna etiam non mediocriter contulit, quae praeclaram declarandae liberalitatis suae occasionem ei subministravit. Nam cum Aemilia, maioris Africani coniux, L. Aemilii, eius, qui Persem superavit, soror, e vita abiisset, Scipio opulentissima illius feminae hereditate adita, primum animi sui specimen edidit ex eiusmodi casu. Mater enim eius Papiria iamdudum a L. Aemilio repudiata seorsim degebat arctiore, quam pro splendore generis, re familiari. At vero Aemilia, patris eius adoptivi mater,

εὐπορίας μεγάλην ἐτχήκει [1] περικοπὴν κόσμου περὶ αὐτὴν, καὶ θεραπαινίδων καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν συνηκμακυία τῷ τε βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ μεγάλου Σκιπίωνος. ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν πολλῶν οὖσαν ταλάντων, Φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. ἧς κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐξόδους χρωμένης τῇ δοθείσῃ χορηγίᾳ καὶ λαμπρότητι, τὸ μὲν πρῶτον ἐν ταῖς γυναιξὶν, εἶτα ἐν τοῖς ἀνδράσι καθ' ὅλην τὴν πόλιν περιβόητος ἦν ἡ χρηστότης καὶ μεγαλοψυχία τοῦ νεανίσκου, καὶ τὸ σύνολον πρὸς τὴν τεκοῦσαν ὁσιότης. τοῦτο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν κρίνοιτ' ἂν καλὸν καὶ θαυμαστὸν, μάλιστα δὲ παρὰ Ῥωμαίοις, παρ' οἷς οὐδεὶς οὐδενὶ δίδωσι τῶν ὑπαρχόντων εὐχερῶς ἑκὼν οὐδέν. μετὰ δὲ ταῦτα ταῖς Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου θυγατράσι προσοφειλομένων εἰς τὴν φέρνην πολλῶν χρημάτων, καὶ τῶν Ῥωμαίων πάντων εἰθισμένων ἐν τρισὶν ἔτεσι κατὰ μέρος ἀποδιδόναι

1 Mſ. προκοπήν.

praeter reliquas opes, inſignem ornatum ac muliebrem mundum cum eleganti famulitio in bonis habuerat: quippe quae maioris Africani coniux ac omnis fortunae particeps vixiſſet. Hunc omnem plurium talentorum apparatum Scipio matri donavit. Quae cum in ſollemnibus matronarum pompis eo ornata cultu proceſſiſſet, primum quidem inter feminas, poſtea vero in omnibus virorum coetibus tanta adoleſcentis benignitas & magnitudo animi, atque in matrem pietas, celebrari laudibus coepit. Atque id facinus cum ubique praeclarum, tum vero Romae admiratione dignum videatur eſſe, qua in urbe nemo alteri facile quidquam de ſuo donat. Praeterea, cum maioris Africani filiabus dotis nomine adhuc multa pecunia reliqua deberetur, & ex legibus populi Romani dos annua bima trima die ſolvi conſueviſſet,

τὰς φερνὰς, οὗτος εὐθέως ἁπάσας ἀπέλυσεν. ἑξῆς δὲ μεταλλάξαντος Αἰμιλίου τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς, καὶ τούτῳ τε καὶ τῷ Φαβίῳ, τοῖς δοθεῖσιν εἰς υἱοθεσίαν, ἀπολιπόντος τὴν οὐσίαν, ἐποίησεν ὁ Σκιπίων καλόν τι καὶ μνήμης ἄξιον. ὁρῶν γὰρ τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ καταδεέστερον ὄντα τοῖς χρήμασιν, ἐπεχορήγησεν αὐτῷ τὴν ἰδίαν μερίδα τῆς κληρονομίας, οὔσης ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα τῆς τιμήσεως· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐποίησεν ἴσην ἑαυτῷ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν γενέσθαι τὴν ὅλην ὕπαρξιν. ἀποδοχῆς δὲ τυγχάνων καὶ φήμης παρὰ πᾶσι, θαυμασιώτερόν τι διεπράξατο. τοῦ γὰρ ἀδελφοῦ Φαβίου μονομαχίας βουλομένου ποιεῖν ἐπὶ τῷ πατρὶ, μὴ δυναμένου δὲ ὑποδέξασθαι τὴν δαπάνην διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναλισκομένων εἰς ταῦτα χρημάτων, τὴν ἡμίσειαν τῶν ἀναλωμάτων ἔδωκεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας. ἀποθανούσης δὲ τῆς μητρὸς, τοσοῦτον ἀπέσχετο τοῦ κομίσασθαί τι τῶν πρότερον δωρηθέντων, ὥστε καὶ ταῦτα, καὶ

Scipio utrique mulieri pecuniam dotis titulo debitam ſimul repraeſentavit. Poſt haec mortuo L. Aemilio naturali patre, ipſe cum fratre Fabio heres inſtitutus, praeclarum facinus ac memoria dignum geſſit. Nam cum ſciret, Fabium minus a re familiari inſtructum eſſe, portionem ſuam in bonis paternis, quae haud minus talentis ſexaginta aeſtimabatur, Fabio conceſſit, atque ita fratrem opibus aequalem ſibi praeſtitit. Quod factum cum ab omnibus magnopere praedicaretur, ipſe aliud maiori dignum admiratione adiecit. Nam cum Fabius in funere patris gladiatores dare conſtituiſſet, neque eum ſumtum ob magnitudinem facile poſſet ſuſtinere, Scipio dimidiam impenſae partem ex arca ſua contulit. Paullo poſt cum mater ipſius deceſſiſſet, ea, quae olim illi donaverat, non modo non recepit, ſed & ea omnia, & univerſam ma-

τὴν ἄλλην οὐσίαν συνεχώρησεν ἔχειν ταῖς ἀδελφαῖς, οὐ προσηκούσης αὐταῖς κατὰ νόμον τῆς κληρονομίας. ἀεὶ δὲ καὶ μᾶλλον περίβλεπτος ἐγένετο κατὰ τὴν πόλιν, ἀναντίῤῥητον ἀπολαμβάνων ἔπαινον χρηστότητος καὶ μεγαλοψυχίας· οὐχ οὕτως τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τὸ προκείμενον κατεργασάμενος, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δωρεᾶς, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς προθέσεως. τὴν δὲ σωφροσύνην περιεποιήσατο δαπανήσας μὲν οὐδὲν, τῶν δὲ ἐπιθυμιῶν ἀποσχόμενος, προσωφελήθη τήν τε σωματικὴν ὑγίειαν, καὶ τὴν εὐεξίαν· ἥτις αὐτῷ πάντα τὸν βίον συμπαραμείνασα, καλὰς ἀμοιβὰς καὶ χάριτας ἀπέδωκε. τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν μέρους, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαιότατον παρὰ πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις, ἐξεπόνησε καὶ τοῦτο περιττῶς, ἀφορμὴν δούσης αὐτῷ μεγάλην τῆς τύχης. τῶν γὰρ κατὰ τὴν Μακεδονίαν βασιλέων πλείστην πεποιημέ-

tris hereditatem conceſſit ſororibus: tametſi nulla pars bonorum legibus ad eas pertineret. Ita P. Scipio benignitatis ac magnificentiae omnium ordinum conſenſu laudem adeptus, magis ac magis in dies enituit: quod quidem magis opportunitate ac dexteritate in conferendo beneficio, quam impenſae magnitudine eſt conſecutus. Continentiae porro laudem nullo quidem ſuo ſumtu comparavit, verum ſola abſtinentia, ex qua praeterea optimam corporis valetudinem retulit: qua per totum vitae ſpatium continua uſus, ampliſſimam temperantiae ſuae mercedem cum maxima voluptate percepit. Poſtremo cum praecipuae fortitudinis partes tum in omni republica, tum maxime Romae cenſeantur, eam quoque partem haudquaquam Scipio perfunctorie exercuit. Ad quod ſtudium maximam illi opportunitatem ultro obtulit fortuna. Nam cum Macedonum reges prae ceteris dediti eſſent

νων σπουδὴν περὶ τὰς κυνηγεσίας, πάντας ὑπερέβαλε.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 587 ſq.)

Olymp. CLV, 3. a. C. 158. U. C. 596.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καταπολεμήσαντες τὸν Περσέα, τῶν μετασχόντων τοῦ πολέμου τοῖς Μακεδόσι τοὺς μὲν ἐκόλασαν, τοὺς δὲ ἀπήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην. τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἤπειρον λαβὼν ἐξουσίαν Χάροψ διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι φιλορώμαιος, τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγα καὶ πεφεισμένως εἰς αὐτοὺς ἐξημάρτανεν· ἀεὶ δὲ προβαίνων τῇ παρανομίᾳ, εἰς τέλος ἐλυμήνατο τὰ κατὰ τὴν Ἤπειρον. οὐ γὰρ διέλειπεν αἰτίας ψευδεῖς ἐπιφέρων τοῖς εὐπορωτάτοις, καὶ τοὺς μὲν φονεύων, τοὺς δὲ φυγαδεύων, καὶ τὰς οὐσίας δημεύων. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἄνδρας ἠργυρολόγησεν, ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς Φιλώτας. πάνυ γὰρ εὐφυὲς ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰς ὠμότητα καὶ παρανομίαν πλεῖον ἢ κατὰ γυναῖκα. καὶ πολλοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὸν δῆμον,

venationi, Scipio omnes eos longo intervallo ſuperavit.

*

Poſtquam in Macedonia debellatum eſt, Romani eos, qui Macedonum partes foverant, partim ſupplicio affecerunt, partim Romam ad cauſam dicendam miſerunt. Ceterum in Epiro ampliſſimam tum licentiam nactus Charopus, eo quod praecipuus fautor partium populi Romani videbatur, principio quidem parce ac leviter Epirotas vexabat; poſtea vero creſcente in dies inſolentia, res Epiri funditus afflixit. Nam calumniis adverſus opulentiſſimum quemque comparatis, alios exſilio, alios extremo ſupplicio damnabat, bonaque omnium publicabat. Neque ab viris ſolum, ſed etiam a locupletioribus feminis, pecuniam exigebat matris Philotae opera: fuit enim haec mulier nequitia ac crudelitate pluſquam muliebri. Multos praeterea accuſatos, quod a partibus

καταιτιασάμενος Φρονεῖν ἀλλότρια Ῥωμαίων. καὶ πάντων κατέγνωσαν θάνατον.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 588 ſq.)

Ὅτι Ὀροφέρνης τὸν ἀδελφὸν Ἀριαράθην ἐκβαλὼν τῆς ἀρχῆς, τοῦ μὲν νουνεχῶς ἕκαστα διοικεῖν, καὶ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ Φιλανθρωπίαις ἐκκαλεῖσθαι τὰ πλήθη πρὸς εὔνοιαν, πλεῖστον ὅσον ἀπέσχεν. ἀργυρολογῶν δὲ καὶ πολλοὺς ἐπαναιρούμενος, πεντήκοντα μὲν ταλάντοις ἐστεΦάνωσε Τιμόθεον, ἑβδομήκοντα δὲ ταλάντοις Δημήτριον τὸν βασιλέα· καὶ χωρὶς τούτων χ' τάλαντα προσεπαγγειλάμενος, καὶ τὰ λοιπὰ τετρακόσια δώσειν ἐν ἑτέρῳ καιρῷ. ὁρῶν δὲ τοὺς Καππάδοκας ἀλλοτρίως διακειμένους, ἐνήρξατο πάντας ἀργυρολογεῖν, καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐπιΦανεστάτων εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναλαμβάνειν. ἀθροίσας δὲ χρημάτων πλῆθος, τετρακόσια τάλαντα παρέθετο Πριηνεῦσι πρὸς τὰ τῆς τύχης παράλογα. ἅπερ ὕστερον ἀπέδωκαν.

populi Romani aliena ſentirent, populi iudicio permiſit: qui omnes capitali ſententia damnati ſunt.

*

Pulſo fratre Ariarathe, Orofernes cum res ſumma prudentia adminiſtrare, & favorem multitudinis gratia ac beneficiis conciliare ſibi debuiſſet, nihil horum praeſtitit; ſed cogendae pecuniae intentus, multiſque per ſummum ſcelus occiſis, Timotheum quidem quinquaginta, regem Demetrium ſeptuaginta talentis coronavit, reliqua quadringenta talenta brevi ſe perſoluturum, ac ſexcenta praeterea additurum pollicitus. Qua re cum Cappadocibus ſe inviſum eſſe cerneret, cunctos ſpoliare, atque principum bona in fiſcum ſuum redigere coepit. Collectaque immenſa pecuniae vi, quadringenta talenta ad incertos fortunae caſus apud Prienenſes depoſuit, quae ei poſtea fideliter ſunt reddita.

Ὅτι ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαῖος ταχὺ διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατείας συγκλείσας τὸν ἀδελφὸν εἰς πολιορκίαν, καὶ πεῖραν πάσης ἀπορίας λαβεῖν ἀναγκάσας, ἐπανελέσθαι μὲν αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησεν· ἅμα μὲν διὰ τὴν χρηστότητα, καὶ διὰ τὸ τῆς φύσεως συγγενὲς, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον. συνεχώρησε δὲ αὐτῷ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ συνθήκας ἐποιήσατο, καθ' ἃς ἔδει Κυρήνην ἔχοντα τὸν νεώτερον εὐδοκεῖν, καὶ σίτου πλῆθος τακτὸν λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτόν. καὶ τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς εἰς πολλὴν ἀλλοτριότητα καὶ κινδύνους ἀπελπισμένους προαχθέντα, παραδόξου καὶ φιλανθρώπου συλλύσεως ἔτυχε.

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Ὀροφέρνην, ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτοῖς τῶν πραγμάτων προβαινόντων, ἔσπευδον ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, φοβούμενοι μὴ στασιάζειν ἐπιχειρήσωσιν. ἀπορούμενος δὲ τὸ παρὸν χρημάτων, ἠναγκάσθη ἱεροσυλῆσαι τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν, ὃ καθίδρυται μὲν ὑπὸ τὸ

Ptolemaeus Philometor maximis copiis ſuccinctus, cum fratrem intra unius oppidi anguſtias brevi redegiſſet, & obſeſſum ad extremam neceſſitatem compuliſſet, ei tamen pepercit, tum ob innatam clementiam ac germanitatis vinculum, tum metu populi Romani. Nec vero veniam dumtaxat illi indulſit, ſed foedus quoque cum eo percuſſit, quo contentum eſſe Cyrenarum regno illum iubebat, ac certo quotannis frumenti modo. Ita bellum inter fratres, cum ad maximam animorum alienationem, atque extrema pericula adductum fuiſſet, repente humaniſſimis conditionibus terminatum eſt.

Orofernes, cum res ſuas valde imminui cerneret, ſtipendium mercenariis quamprimum ſolvere conſtituit, ne forte negato ſtipendio ſeditionem concitarent. Ceterum pecuniae inopia tum coartatus, templum Iovis ſub

καλούμενον ὄρος Ἀριάδνης, ἄσυλον δ' ἦν ἐκ παλαιῶν χρόνων. τοῦτο μὲν ἐσύλησε, καὶ τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων ἀπέδωκεν.

Olymp. CLV, 4. a. C. 157. U. C. 597.

Ὅτι Προυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς ἀποτυχὼν τῆς ἐπιβολῆς τῆς περὶ τὸν Ἄτταλον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως τέμενος τὸ καλούμενον Νικηφόριον διέφθειρε, καὶ τὸν νεὼν ἐλυμήνατο. ἐσύλησε δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τὰ τῶν θεῶν ξόανα, καὶ τὸ περιβόητον ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπίου, δοκοῦν ἔργον εἶναι Φυρομάχου, περιττῶς κατεσκευασμένον. καὶ τὰ ἱερὰ πάντα ἐσύλα. ἀνθ' ὧν αὐτῷ ταχὺ τὸ δαιμόνιον ἐπεσήμαινε. τῆς γὰρ δυνάμεως δυσεντερίᾳ περιπεσούσης, οἱ πλεῖστοι τῶν στρατιωτῶν διεφθάρησαν. παραπλήσιον δέ τι συνέβη καὶ περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν. τοῦ γὰρ στόλου χειμῶνι παραλόγῳ περιπεσόντος ἐν τῇ Προποντίδι, συνέβη τῶν νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης καταποθῆναι, τινὰς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐκπεσόντας ναυαγῆ-

monte Ariadnes poſitum, quod ab ultimis temporibus ſanctum atque inviolatum fuerat, ſpoliavit; atque ita ſtipendia, quae militibus debebat, cuncta perſolvit.

Pruſias, rex Bithyniae, conſilio ac ſpe capiendi Attali fruſtratus, Nicephorium ſub ipſis Pergami moenibus ſitum vaſtare coepit, ac templum quidem ipſum diſturbavit: ſtatuas vero atque imagines Deorum immortalium, atque in his celebre Aeſculapii ſimulacrum, cuius artifex fuiſſe perhibetur Phyromachus, denique ſacra omnia diripuit. Cuius ſceleris brevi a Diis ei inflicta poena eſt. Plerique enim ex pedeſtribus copiis inteſtinorum torminibus perierunt. Nec diſſimilis caſus navales copias afflixit: quippe ingenti tempeſtate in Propontide ſubito excitata, naves pleraeque mari abſorptae ſunt una cum ipſis militibus ac remigibus: nonnulli in terram eiecti

σαι. καὶ τὰς πρώτας ἀμοιβὰς τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσ-βείας τοιαύτας ἐκομίσατο.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 589.)

Olymp. CLVI, 2. a. C. 155. U. C. 599. Ὅτι οἱ Κρῆτες καταπλεύσαντες εἰς Σίφνον, προσέ-βαλον τῇ πόλει· καὶ τὰ μὲν καταπληξάμενοι, τὰ δ' ἐξαπατήσαντες παρεδέχθησαν ἐντὸς τῶν τειχῶν· δόντε[ς] δὲ πίστιν ὥστε μηδὲν ἀδικήσειν, χρώμενοι δὲ τῇ συνήθ[ει] τοῖς Κρησὶν ἀθεσίᾳ, τήν τε πόλιν ἐξηνδραποδίσαντο καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς συλήσαντες, εἰς Κρήτην[1] ἀπῆε-σαν κατάγομοι ταῖς ὠφελείαις ὄντες. ταχὺ δὲ τῆς πα-ρανομίας αὐτοῖς τὸ θεῖον ἐπέθηκε τὴν δίκην, παραδόξω[ς] τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν ἐπισημηναμένου τοῦ δαιμονίου. συνα-ναγκασθέντες γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων νυκτὸς ποιήσα-σθαι τὸν ἔκπλουν, διὰ τὸ δεδιέναι τὰ μεγέθη τῶν σκα-φῶν, μεγάλου πνεύματος ἐπιῤῥάξαντος, οἱ πλεῖστο[ι] μὲν ὑποβρύχιοι κατεπόθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης· τινὲ[ς] δὲ ταῖς πρὸς τῇ γῇ πέτραις προσραχθέντες ἀπώλοντο.

1 Hanc vocem de suo addidit H. Valesius.

sunt naufragi. Has primas impietatis suae poenas tum Pru-sias dedit.

*

Cretenses, Siphnum appulsi, urbem oppugnarunt, & partim terrore, partim falsis pollicitationibus effecerunt, ut intra oppidum admitterentur, fide prius data, nemini se iniuriam illaturos: verum haud insueta Cretensibus perfidia usi, & Siphnios in servitutem redegerunt, & fa-nis Deorum immortalium spoliatis, in Cretam reversi sunt, praeda omni in naves congesta. Enimvero huius perfidiae brevi poenas dederunt, tantam eorum impie-tatem inexspectato vindicantibus Diis. Nam cum metu hostium, quibus grandiores erant naves, noctu solvere coacti fuissent, repente coorto turbine plerique mari hausti sunt; quidam eiecti in terram, saxisque allisi mi-

ιντελῶς δὲ ὀλίγοι διεσώθησαν, οἱ τῆς κατὰ τοὺς Σι-
ίους ἀθεσίας μὴ μετασχόντες.

(Eclog. V, pag. 519.)

Ὡς Μέμμιος [1] ἐξαπέλεκυς στρατηγὸς εἰς τὴν Olymp.
βηρίαν ἐξαπέσταλτο μετὰ δυνάμεως, οἱ δὲ Λυσιτανοὶ CLVI, 4.
στραφέντες πρὸς αὐτὸν καὶ λαβόντες [2] ἐκπαράσκευον a. C. 153.
καταπλουν, μάχῃ τε ἐνίκησαν, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ U. C. 601.
ρατοῦ διέφθειραν· περιβοήτου δὲ γενομένης τῆς τῶν
βήρων εὐημερίας, οἱ μὲν [3] Ἀρουακοὶ, νομίσαντες πο-
κρείττους εἶναι τῶν Ἰβήρων, κατεφρόνησαν τῶν πο-
μίων, καὶ τὸ πλῆθος τὸ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, διὰ
ύτην μάλιστα τὴν αἰτίαν, εἵλετο τὸν πρὸς Ῥωμαίους
λεμον.

1 Ἐξ οὗ πέλεκυς ad marg. edd. 2 Ἐκ παρασκευῶν ad oram edd.
m Μέμμιος Amftel. 3 Ἀρουκοὶ Amftel.

e interierunt: pauci admodum, qui huic perfidiae mi-
ne confenferant, ex naufragio evaferunt.

*

Memmius Praetor cum exercitu in Hifpaniam miffus
it. At Lufitani, in ipfum converfi, cum imparatum a
centi navium appulfu offendiffent, & pugna vicerunt,
maximam exercitus partem interemere. Divulgato igi-
ffim hoc Iberorum fucceffu felice, Arevaci, Iberis fe
nge praeftantiores effe opinati, hoftes contemfere:
multitudo, quae ad concionem publicam confluxe-
t, hanc ob caufam maxime bellum contra Romanos
fcepit.

E LIBRO XXXII.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 589 sq.)

Olymp. CLVII, 1. a. C. 152. U. C. 602.

Ὅτι Φίλιππος ὁ Ἀμύντου δουλεύουσαν Ἰλλυρι τὴν ἡγεμονίαν παραλαβὼν, τοῖς ὅπλοις ἅμα καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀγχινοίᾳ τὴν βασιλείαν ἀνεκτ σατο· ταύτην δὲ μεγίστην τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην δ ναστειῶν κατεσκεύασεν, ἐπιεικῶς προσφερόμενος τ κρατηθεῖσιν. Ἀθηναίους γὰρ ἀμφισβητοῦντας τῆς ἡγ μονίας νικήσας ἐπιφανεῖ μάχῃ, τοὺς μὲν τετελευτηκ τας τῶν ἡττημένων ἀτάφους ἀπολελειμμένους, με πολλῆς ἐπιμελείας ἐκήδευσε· τοὺς δὲ ἁλόντας ὑπὲρ δι χιλίους ὄντας τὸν ἀριθμὸν, ἄνευ λύτρων ἀπέλυσεν τὴν ἰδίαν πατρίδα. τοιγαροῦν οἱ περὶ τῆς ἡγεμονίας δ τῶν ὅπλων ἀγωνισάμενοι, διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιείκει ἑκουσίως ἐξεχώρησαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς· ὁ δὲ δ

*

Philippus, Amyntae filius, cum regnum Illyriis obn xium ac stipendiarium accepisset, sollertia sua ac fortit dine illud recuperavit, ac totius Europae amplissimu praestitit, cum singulari in victos clementia uteretur. V ctis enim maximo proelio Atheniensibus, qui de princ patu Graeciae cum eo contendebant, cadavera eorum qui in bello ceciderant, insepulta ab suis relicta, ipse s pulturae magna diligentia mandari curavit: & captiv plusquam bis mille absque ullo redemtionis pretio grat in patriam remisit. Itaque qui de principatu armis cu eo certaverant, audita hac regis in cives suos humar tate, ultro illi principatu Graeciae cessere; atque ill

τολλῶν ἀγώνων καὶ κινδύνων μὴ δυνάμενος τυχεῖν τῆς ἀρχῆς, διὰ μιᾶς φιλανθρωπίας ἔλαβε παρὰ τῶν πολεμίων ἐθελοντὴν τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. καὶ τὴν τελευταίαν τῆς βασιλείας παραμονὴν τῷ φόβῳ κατέσχε, κατασκάψας πόλιν μυρίανδρον τὴν Ὄλυνθον. ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ ὁ υἱὸς Ἀλέξανδρος Θήβας μὲν ἀρπάσας, τῇ ταύτης τῆς πόλεως ἀπωλείᾳ τοὺς πρὸς νεωτερισμὸν ὁρμωμένους Ἀθηναίους τε καὶ Λακεδαιμονίους τῆς ἀποστάσεως ἀπέτρεψεν. ἐν δὲ τοῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμοις ἐπιεικέστατα χρώμενος τοῖς αἰχμαλώτοις, οὐ μόνον ἀνδρείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἡμερότητι περιβοήτῳ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντας ἐπιθυμητὰς ἔσχε τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις χρόνοις Ῥωμαῖοι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας ὀρεχθέντες, συνεστήσαντο μὲν αὐτὴν διὰ τῆς τῶν ὅπλων ἀνδρείας· πρὸς αὔξησιν δὲ μεγίστην ἤγαγον, ἐπιεικέστατα χρώμενοι τοῖς καταπολεμηθεῖσι. τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχον τῆς κατὰ τῶν ὑποπε-

quod tot difcriminibus ac proeliis affequi non potuerat, fola clementiae fpecie ab hoftibus minime invitis obtinuit. Tandem vero imperium fuum metu ac terrore confirmavit, excifa Olyntho, urbe incolis frequentiffima. Eodem confilio filius eius Alexander Thebarum excidio Athenienfes & Lacedaemonios, rerum novarum ftudio fufpenfos, a defectione deterruit. Bello autem Perfico eximia in captivos humanitate ufus, non tam fortitudine, quam fingulari clementia, Afiaticos populos fuis partibus conciliavit. At ultimis temporibus Romani cum imperium orbis terrarum concupiiffent, id quidem militari virtute atque armis affecuti funt: clementia autem adverfus victos ufi, maximum incrementum rebus fuis addidere. Tantum enim ab omni faevitia ac fupplicio de

πτωκότων ὠμότητος καὶ τιμωρίας, ὥστε δοκεῖν μὴ ὡ πολεμίοις, ἀλλ' ὡς εὐεργέταις καὶ φίλοις προσφέρε σθαι. οἱ μὲν γὰρ κρατηθέντες προσεδόκων τῆς ἐσχάτη [1] ἔχεσθαι τιμωρίας, ὡς πολέμιοι γεγονότες· οἱ δὲ κρα τοῦντες ὑπερβολὴν ἐπιεικείας ἑτέροις οὐκ ἀπέλειπον. ο μὲν γὰρ πολιτείας μετέδοσαν, οἷς δὲ ἐπιγαμίας συγ χώρησαν, τισὶ δὲ τὴν αὐτονομίαν ἀπέδοσαν, οὐδενὶ μν σικακήσαντες πικρότερον τοῦ δέοντος. τοιγαροῦν διὰ τ ὑπερβολὴν τῆς ἡμερότητος, οἵ τε βασιλεῖς καὶ αἱ π λεις, καὶ συλλήβδην τὰ ἔθνη πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἡγ μονίαν ηὐτομόλησαν. οὗτοι δὲ σχεδὸν τὴν ἀρχὴν πάσ τῆς οἰκουμένης ἔχοντες, ταύτην ἠσφαλίσαντο φόβῳ καὶ τῇ τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων ἀπωλείᾳ. Κόρινθ γὰρ κατέσκαψαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Μακεδονίαν ἐο ζοτόμησαν, οἷον τὸν Περσέα. καὶ Καρχηδόνα κατέσκα ψαν, καὶ ἐν Κελτιβηρίᾳ τὴν Νομαντίαν, καὶ πολλο κατεπλήξαντο.

[1] Forte τεύξεσθαι. Valesius.

victis sumendo alieni erant, ut viderentur prorsus no quasi hostibus, sed tanquam amicis ac bene meritis u Quippe cum victi extrema omnia a victoribus exspect rent, ipsi tamen victores incredibili humanitate vict riam suam temperabant, aliis civitatis, aliis connubioru iure concesso, nonnullis libertate reddita, in nullos der que victoria acerbius, quam par fuit, usi. Proinde ob si gularem eorum benignitatem, reges ac civitates gente que adeo omnes in clientelam populi Romani confugieban Sed postquam paene universi orbis imperio potiti sun tum vero terrore ac celeberrimarum urbium excidio d minationem suam munierunt. Namque in Achaia Cori thum solo aequarunt, Carthaginem in Africa, in Hispan Numantiam everterunt funditus; & Macedoniae rege veluti Persen, exstinxerunt, ac terrori multis fuerunt.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 590.)

Ὅτι σφόδρα οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτιμοῦνται δικαίους νίστασθαι τοὺς πολέμους, καὶ μηδὲν εἰκῇ καὶ προπεῶς περὶ τῶν τοιούτων ψηφίζεσθαι.

(Excerpt. de Legat. XXVI, pag. 626 ſq.)

Ὅτι οἱ Κελτίβηρες μετὰ τὴν νίκην οὐκ ἀφρόνως τρονοούμενοι τοῦ μέλλοντος, πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν τρὸς τὸν ὕπατον περὶ διαλύσεως. ὁ δὲ ἀναγκαῖον ἡγούιενος τηρεῖν τὸ τῆς πατρίδος μεγαλόψυχον, ἀπεκρίθη τούτοις, ἢ διδόναι περὶ πάντων ἐπιτροπὴν Ῥωμαίοις, ἢ τράττειν ἐνεργῶς τὰ τοῦ πολέμου.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 590.)

Ὅτι Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς κληθεὶς ὕστερον, τότε δὲ χιλίαρχος ὤν, τῶν ἄλλων τοὺς εἰς ὁμολογίαν καὶ ὅρκους καταντήσαντας παρασπονδούντων, καὶ τὴν δοθεῖσαν πίστιν ἀθετούντων, οὗτος τοὐναντίον μάλιστα τὰς δοθείσας πίστεις τοῖς πολιορκουμένοις ἐτήρει, καὶ τοῖς Olymp. CLVII, 2. a. C. 151. U. C. 603.

*

Romani maxime id ſtudent ac prae ſe ferunt, ut iuſta bella ſuſcipiant, neque in iis leviter quidquam ac temere decernant.

*

Parta Celtiberi victoria, de futuro ſollerter coniicientes, ad Conſulem de pace mittunt oratores, quibus is, Romani populi maieſtatem conſervandam ratus, reſpondit, aut ſe ſuaque omnia Romanorum arbitrio permitterent, aut belli vehementiorem impetum exſpectarent.

*

P. Scipio, qui poſtea Africani cognomen tulit, tunc Tribunus, cum ceteri fere Romani pacta ac ſacramenta hoſtibus praeſtita facile violarent, contra ipſe fidem obſeſſis datam maxima religione ſervabat, ac dedititios cle-

ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσιν ἐπιεικῶς προσεφέρετο. διὸ καὶ τῆ περὶ αὐτοῦ φήμης δικαίας διαδιδομένης κατὰ τὴν Λιβύην, οὐθεὶς τῶν πολιορκουμένων ἐνεπίστευεν αὑτὸν, ε μὴ Σκιπίωνι συντίθοιτο τὰς ὁμολογίας.

Ὅτι κατὰ τὴν μάχην τριῶν Ῥωμαίων πεσόντων, κα τούτων ἀτάφων γεγονότων, πάντες χαλεπῶς ἔφερον ἐπ τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀπωλείᾳ τε καὶ στερήσει τῆς ταφῆς. δὲ Σκιπίων συγχωρήσαντος τοῦ ὑπάτου, διὰ γραμμά των παρεκάλεσε τὸν Ἀσδρούβαν θάψαι τοὺς ἄνδρας. ο ποιήσαντες τὸ παρακληθὲν, καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆ κηδεύσαντες τοὺς ἄνδρας, καὶ τὰ ὀστέα πέμψαντος πρὸ τὸν ὕπατον, ὁ Σκιπίων προέκοπτε τῇ δόξῃ, ὡς ἂν κα παρὰ τοῖς πολεμίοις μεγάλης τυγχάνων ἀποδοχῆς.

(Excerpt. de Legat. XXVII, pag. 627.)

Olymp. CLVII, 3. a. C. 150. U. C. 604. Ὅτι τῶν Ῥωμαίων στρατευσάντων πρὸς Καρχηδο νίους, οἱ Καρχηδόνιοι πυθόμενοι τὸν εἰς τὸ Λιλύβαιο κατάπλουν, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον οὐδαμῶς καταβαί-

menter ac perhumane tractabat. Quamobrem cum hae illius aequitas famâ per Africam celebris esset, nemo e obsessis, nisi prius interposita P. Scipionis fide, se Romanis dedebat.

Cum in pugna tres dumtaxat e Romanis desiderati es sent, iique insepulti remansissent, cuncti eum casum mo leste ferebant. At Scipio, Consulis permissu, per literas ab Hasdrubale petiit, ut cadavera sepulturae mandare vellet. Qui cum eam rem mature implevisset, & exsequiis curatis cineres eorum ad Consulem misisset, Scipic maximam gloriam est adeptus, quippe cuius summa etiam apud hostes auctoritas esset.

*

Orto Punico bello, Carthaginienses, ad Lilybaeum appulsam esse Romanorum classem intelligentes, aversi-

ιοντες, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς Ῥώμην, οἳ ἐνεχείριταν τοῖς Ῥωμαίοις ἑαυτούς τε, καὶ τῆς πατρίδος τὰ πράγματα. ἡ δὲ σύγκλητος δεξαμένη τὴν παράδοσιν τῆς χώρας, ἔδωκεν ἀπόκρισιν, ἐπεὶ καλῶς βουλεύονται Καρχηδόνιοι, δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος νόμους, χώραν, [1] ἱερὰ, τάφους, ἐλευθερίαν, ὕπαρξιν· οὐδαμοῦ προστιθεῖσα πόλιν τὴν Καρχηδόνα, [2] παρακρύπτουσα δὲ τὴν ταύτης ἀναίρεσιν. τεύξασθαι δὲ τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν, ἐὰν ὁμήρους δῶσι τριακοσίους υἱοὺς τῶν συγκλητικῶν, καὶ πείθωνται τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγγελλομένοις. οἱ δὲ νομίσαντες ἀπολελύσθαι τοῦ πολέμου, τοὺς ὁμήρους ἐξέπεμψαν μετὰ πολλῆς οἰμωγῆς. εἶτα ἦλθον [3] εἰς τὴν Ἰτύκην. οἱ δὲ πάλιν πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν τοὺς πευσομένους εἴ τι ἕτερον αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ποιεῖν κελεύουσι. τῶν δὲ ὑπάτων εἰπόντων παραδοῦναι τὰ ὅπλα ἀδόλως καὶ τοὺς καταπέλτας· οἱ δὲ

1 Ἱεροὺς Mſ. Urſin. Ἱερὰ Bav.

2 Edidimus lectionem Cod. Bav. Legebatur antea: παραχρύπτουσα διὰ τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν, praetermiſſis mediis.

3 Εἰς Ἰτύκην Bav.

que ab eo bello, legatos Romam miſerunt, qui ſuas patriaeque res Romanis dederent. Patres, regionis Punicae deditione admiſſa, legatis reſponderunt, quandoquidem rebus ſuis bene conſulant Carthaginienſes, concedere ſe illis leges, regionem, ſacra, monumenta, libertatem, poſſeſſioneſque omnes; interitum Carthaginis, quem decreverant, humanitatis hac ſpecie obtegentes; modo trecentos ſenatorum liberos obſides darent, & imperata a Conſulibus promte facerent. Poeni, belli metu ſeſe exſolutos opinati, obſides non ſine magno eiulatu, ut convenerat, miſerunt. Secundum haec Uticam Romani veniunt. Iterum oratores Carthagine mittuntur quaeſitum, ecquid aliud Romani imperent? Reſpondent Conſules, arma omnia & catapultas ſine fraude tradi oportere.

D 2

τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸν πρὸς Ἀσδρούβαν πόλεμον, βαρέως ἔφερον. παρέλαβον δ' ὅπλων παντοδαπῶν εἴκοσι μυριάδας, καὶ καταπέλτας δισχιλίους. εἶτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι διεπέμψαντο πρὸς Καρχηδονίους, ἀποστεῖλαι τινας ἐκ τῆς γερουσίας κελεύοντες, [1] οἷς τὸ καταλειπόμενον πρόσταγμα διασαφήσουσιν. οἱ δὲ τριάκοντα τῶν ἐπιφανεστάτων ἀπέστειλαν. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ὑπάτων [2] Μανίλιος εἶπεν, ὅτι τῇ συγκλήτῳ δέδοκται, ἣν μὲν νῦν οἰκοῦσι πόλιν, ἐκλιπεῖν· ἑτέραν δὲ κτίσαι τῆς θαλάσσης ἀπέχουσαν σταδίους ὀγδοήκοντα. τῶν δὲ πρεσβευτῶν εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον τραπέντων, καὶ πάντων ῥιψάντων ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πολὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προϊεμένων, διατροπὴ μεγάλη τὸ συνέδριον ἐπέσχε. [3] μόγις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως [4] ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ [5] Βλάννων καλούμενος, οἰκείαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος,

1 Οἳ Mſ. Urſin. cum Bav.

2 Μαμίλιος Mſ. Urſin. Καικίλιος Bav.

3 Μόλις Suidas.

4 Reſtituimus lectionem Mſſ. ἀναλεξαμένων. Vulg. ἀναψυξαμένων.

5 Βλάνων Suidas.

Prius illi ob bellum, quod contra Aſdrubalem gerebatur, aegerrime audiverunt. Acceperunt tamen Romani arma omnis generis ad ducenta millia, catapultas bis mille. Tum Carthaginem ablegati ſunt, qui ex ſenatu mittendos eſſe aliquos docerent, ut poſtremum Conſulum mandatum acciperent. Venerunt ex nobiliſſimis triginta, quibus Conſulum maior Manilius, placere Senatui, dixit, ut, quam nunc incolant urbem, deſerant, aliamque octoginta a mari ſeiunctam ſtadiis condant. Quibus auditis legati in luctum verſi atque in terram prolapſi miſerabilem cum fletu complorationem cierunt, omnemque conſeſſum commiſeratione repleverunt. Poſtquam vero ex ea conſternatione utcunque ſe Carthaginienſes receperunt, unus, cui nomen Blanno, oratione re-

ιελέχθη [1] παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος· ἰς δὲ οἶκτον προαγόμενος τοὺς ἀκούοντας.

(Excerpt. de Legat. XXVIII, pag. 628.)

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι ταῖς γνώμαις ὄντες ·ρὸς τὴν κατάλυσιν τῆς Καρχηδόνος, προσέταξαν ἀπιέ-αι ταχέως εἰς τὴν Καρχηδόνα, καὶ τὰ δεδογμένα τοῖς ·ολίταις ἀπαγγέλλειν. τῶν δὲ πρέσβεων τινες, οἱ μὲν ιπογνόντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα πορείαν, ἔφυγον [2] ὁπότ' ὖν ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ἐπάνοδον ἑλόμε-οι, ἐπανῆλθον τὴν ὀλέθριον πρεσβείαν τετελεκότες. τῶν δὲ χλων ὑπαπαντώντων, τούτοις μὲν οὐδὲν ἐλάλουν· τὰς δὲ αυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες, καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατεί-οντες, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι, προῆγον εἰς τὴν ἀγο-ὰν, καὶ τῇ γερουσίᾳ ἀπήγγειλαν τὰ προστεταγμένα.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 590 sq.)

Ὅτι ὁ Ψευδοφίλιππος περιβοήτῳ μάχῃ νικήσας

1 Edebatur περιστατικῶς. 2 Ὁπόσουν edd. Ὅπου τ' οὖν Urfin. marg.

·us conveniente ufus, magna animi fiducia & libertate iifferuit, omnibufque, qui aderant, mifericordiam movit.

*

Cum Romani fententiae de Carthagine evertenda te-taciffime inhaererent, legatifque imperatum effet, do-num quamprimum redirent, & civibus, quid decre-um effet, renuntiarent, partim eorum, quo quifque ›oterant, dilapfi funt, reditum in patriam recufantes: eliqui, fatali legatione perfuncti, Carthaginem redierunt, ›ccurfantique multitudini nihil refponderunt, fed capita ·erberantes, manibufque in coelum porrectis Deûm fi-lem obteftati, in forum perrexerunt, & fenatui, quae ı Romanis conftituta erant, obnuntiarunt.

*

Pfeudophilippus, victis magno proelio Romanis, ad fae-

Ῥωμαίους, ἐξετράπη πρὸς ὠμότητα καὶ παρανομίαν τυραννικήν. πολλοὺς μὲν γὰρ τῶν εὐπόρων ἀνεῖλεν, ἐπὶ ῥίψας αἰτίας διαβολῆς ψευδοῦς· οὐκ ὀλίγους δὲ τῶν φίλων ἐμιαιφόνησεν. ἦν γὰρ φύσει θηριώδης, καὶ φονικὸς, καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις ὑπερήφανος, ἔτι δὲ πλεονεξίας καὶ πάσης κακίας ἀνάπλεως.

(Eclog. I, pag. 519 -- 522.)

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀπὸ μὲν τῆς μάχης μετὰ [1] πεντακοσίων τὴν φυγὴν ἐποιήσατο τῆς Ἀραβίας εἰς τὰ καλουμένας Ἄβας πρὸς Διοκλέα τὸν δυνάστην, πρὸς ὃν ἦν καὶ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον προεκτεθειμένος ὄντα νήπιον. εἶτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἡλιάδην ἡγεμόνες, οἳ συνῆσαν Ἀλεξάνδρῳ, λάθρα διεπρεσβεύσαντο περὶ τῆς ἰδίας ἡγεμονίας [2] ἐπαγγελλόμενοι δολοφονήσειν τὸν Ἀλέξανδρον. συγχωρήσαντος δὲ τοῦ Δημητρίου περὶ ὧν ἠξίουν, οὐ μόνοι προδόται τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ φονεῖς ἐγενήθησαν.

1 Πενταχοσίους Amftel. & ora edd. 2 Ἐπαγγελόμενοι Amftel.

vitiam & tyrannicam infolentiam converfus, opulentiffimum quemque per fummum fcelus ac confictas calumnias necavit. Plurimos quoque amicorum e medio fuftulit. Erat enim natura ferus ac cruentus, ac praeterea in congreffu familiari fuperbus, poftremo cupiditate atque omni fcelere contaminatus.

*

Alexander a pugna quingentis comitatus fugam intendit urbem Arabiae verfus, quam Abas vocant, ad principem Dioclem, apud quem etiam filium Antiochum, tenerae adhuc aetatis, prius depofuerat. Poftea duces Heliadae adiuncti, qui cum Alexandro erant, clancularias de munere fuo imperatorio legationes miferunt, dolofe Alexandrum occifuros promittentes. Quorum petitioni cum locum dediffet Demetrius, non proditores tantum, fed interfectores etiam, regis facti funt.

Οὐκ ἄξιον δὲ παρελθεῖν τὴν γενομένην περιπέτειαν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, διὰ δὲ τὸ παράδοξον ως ἀπιστηθησομένην. Ἀλεξάνδρου γὰρ τοῦ βασιλέως ραχὺ πρὸ τῶν [2] ἐνεστώτων χρόνων χρηστηριαζομένου ατὰ τὴν Κιλικίαν, ἔνθα φασὶν Ἀπόλλωνος Σαρπηνίου ἱερὸν εἶναι, ἀνελεῖν αὐτῷ λέγεται τὸν θεὸν, φυάξασθαι τὸν τόπον τὸν [3] ἐνεγκόντα θεὸν δίμορφον. αὶ τότε μὲν αἰνιγματώδη τὸν χρησμὸν εἶναι δόξαι· ττερον μέντοι, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ βασιλέως, ἐπινωσθῆναι τὸ λόγιον διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῆς Ἀραβίας ἐν ταῖς καλουμέναις Ἄβαις ᾤκει τις Διόαντος ὄνομα, τὸ δὲ γένος Μακεδών. οὗτος ἐγχώριον Ἀραβίαν γυναῖκα γήμας, ἐγέννησε μὲν υἱὸν ὁμώνυμον αυτῷ, θυγατέρα δὲ τὴν προσαγορευθεῖσαν Ἡραΐδα. ὸν μὲν οὖν υἱὸν πρὸ τῆς ἀκμῆς ἐπεῖδε τελευτήσαντα· ὴν δὲ θυγατέρα γάμου ἔχουσαν ὥραν προικίσας συγ-

1 Πρὸς Rothom.
2 Ἑστώτων Amst. & marg. edd.
3 Ἐνεγχόντα θεὸν Amstelod. In edd. ora θεάν. Vulgo [τὸν] θεόν.

Indignum vero esset, si, quod ante vitae Alexandri nem evenit, sed propter insolentiam forte non crediır, silentio praeteriremus. Alexandro enim rege, paulı antequam instarent haec tempora, consulenti oracuım in Cilicia, ubi Sarpedonii Apollinis templum esse diunt, Deum respondisse fertur, ut a loco sibi caveret, ui geminae formae Deum protulisset. Et tunc quidem esponsum divinum pro aenigmate habitum; sed postea, xstincto rege, veritatem cognitam fuisse, hoc modo. ı Arabiae urbe, quae Abae vocatur, quidam Diophanıs nomine habitabat, natione Macedo. Is, ducta ex inigenis Arabica uxore, filium sibi cognominem procreait, & filiam Heraïdem appellatam. Filium quidem ante ıaturum aetatis vigorem exstinctum vidit; filiam autem, ioneam matrimonio aetatem cum attigisset, dotatam

κατῴκισέ τινι ὄνομα [1] Σαμιάδῃ. οὗτος μὲν συμβιώσας τῇ γαμηθείσῃ χρόνον ἐνιαύσιον, ἀπεδήμησε μακρὰν ἀποδημίαν. τὴν δὲ Ἡραΐδα φασὶν ἀῤῥωστίᾳ περιπεσεῖν παραδόξῳ καὶ παντελῶς ἀπιστουμένῃ· φλεγμονὴν γὰρ ἰσχυρὰν γενέσθαι περὶ [2] τὸ ἦτρον αὐτῆς. ἐπὶ πλέον δὲ οἰδήσαντος τοῦ τόπου, ἔπειτα [3] τῷ πυρετῷ μεγάλων συνεπιγενομένων, καταδοξάσαι τοὺς ἰατροὺς, ἕλκωσιν γεγονέναι περὶ τὸν τράχηλον τῆς μήτρας. χρωμένων δὲ αὐτῶν θεραπείαις, αἷς ὑπελάμβανον καταστέλλειν τὰς φλεγμονὰς, ἑβδομαίας δ' οὔσης, ῥῆξιν ἐπιγενέσθαι τῆς ἐπιφανείας, καὶ [4] προπεσεῖν ἐκ τῶν τῆς Ἡραΐδος γυναικείων αἰδοῖον ἀνδρεῖον, ἔχον διδύμους προσκειμένους. τὴν δὲ ῥῆξιν τούτων καὶ τὸ πάθος γενέσθαι, μήτε ἰατροῦ μήτ' ἄλλου [5] τῶν ἔξω

1 Σαμίᾳ ora edd. In Amſtel. ultima ſyllaba compendio deſignatur, videturque Σαμιάδῃ fuiſſe. Edebatur Σαμιάδης.

2 Τὸ ἴστρον Amſtel.

3 Τῶν πυρετῶν H. Steph.

4 Προπεσεῖν H. Steph. In edd. προσπεσεῖν.

5 Τῶν ἔξωθεν Amſtelod. & mox γενομένας.

collocavit viro cuidam, cui nomen Samiades. Hic ubi annum cum nupta vixiſſet, longinquam peregrinationem ſuſcepit. Interea in morbum admirabilem, & omni fide maiorem, incidiſſe Heraïdem ferunt. Nam inflammationem cum tumore vehementem circa imum eius ventrem exſtitiſſe, magiſque ac magis intumeſcente loco, cum exinde ad malum hoc magnae febres acceſſiſſent, exulcerationem circa matricis collum factam eſſe, medicos exiſtimaſſe. Adhibitis igitur medicamentis, quibus tumores illos ardentes ſe repreſſuros putabant, cum iam ſeptima dies eſſet, rupta ſuperficie virile inguen cum adiunctis teſticulis ex pudendis Heraïdis procidiſſe. Diruptionem vero iſtam cum affectione coniuncta accidiſſe, neque medico, neque alio extraneorum praeſente, ſed

παρόντων, πλὴν μητρὸς, καὶ δύο θεραπαινίδων. τότε μὲν ἀχανεῖς γινομένας διὰ τὸ παράδοξον, τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τῆς Ἡραΐδος, καὶ κατασιωπῆσαι τὸ γεγονός. τὴν δὲ ἀπολυθεῖσαν τῆς νόσου, τὴν ἐσθῆτα φορεῖν γυναικείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀγωγὴν οἴκουρον καὶ ὕπανδρον διαφυλάττειν. [1] κατεδοξάσθαι δὲ ὑπὸ τῶν συνειδότων τὴν περιπέτειαν, ἑρμαφρόδιτον εἶναι. καὶ κατὰ τὴν γεγενημένην μετ᾽ ἀνδρὸς συμβίωσιν, τῆς κατὰ φύσιν ἐπιπλοκῆς ἀντιπραττούσης, δοκεῖν αὐτὴν ταῖς ἀῤῥενικαῖς συμπεριφοραῖς καθωμιλῆσθαι. λανθανούσης δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς διαθέσεως ταύτης, ἐπανελθεῖν τὸν Σαμιάδην, καὶ (καθάπερ ἦν ἐπιβάλλον) τὴν γαμηθεῖσαν ἐπιζητεῖν. οὐ τολμώσης δὲ ἐκείνης εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, διὰ τὴν αἰσχύνην, τὸν Σαμιάδην φασὶ βαρέως ἐνεγκεῖν· ἐπικειμένου δὲ συνεχέστερον, καὶ ἀπαιτοῦντος τὴν σύμβιον, καὶ τοῦ πατρὸς μὴ συγχωροῦντος μὲν,

1 Κατεδόξαστο marg. edd.

matre tantum & duabus ancillis. Tunc quidem ſtupore correptas & ob rei inſolentiam obmutuiſſe; Heraïdis tamen curam pro facultate agentes ſubticuiſſe eventum, illamque a morbo liberatam muliebrem adhuc veſtitum geſtaſſe, ceterumque vitae domeſticae viroque ſubiectae morem retinuiſſe. Conſciis tamen huius eventus ſuſpicionem obortam, Hermaphroditum eſſe. Atque ita in priore vitae conſuetudine cum viro, licet naturalis coniunctio repugnaret, maſculinis tamen complexibus familiariter ſe accommodaſſe viſam. Interea dum extraneos haec conditio latet, Samiaden rediiſſe, &, ut congruebat, uxorem requiſiviſſe. At quia illa in conſpectum prodire verecundiae cauſa non audebat, graviter tuliſſe Samiaden. Dumque inſtat continenter, & coniugem expetit, parens vero non concedit, & tamen cauſam expo-

αἰσχυνομένου δὲ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, εἰς μέγα ηὔξετο ἡ διαφορά. ἐπενεγκεῖν τε διὰ τοῦτο δίκην τῷ πατρὶ περὶ τῆς ἰδίας γυναικός· τῆς τύχης ὥσπερ ἐν δράμασι τὸ παράδοξον τῆς περιπετείας ἀγούσης [1] εἰς ἔγκλημα. συνεδρευσάντων δὲ τῶν κριτῶν, καὶ λόγων ῥηθέντων, συμπαρεῖναι μὲν τῇ κρίσει τὸ ἀμφισβητούμενον σῶμα· διαπορεῖν δὲ τοὺς δικαστὰς, πότερον προσήκει τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς, ἢ τὸν πατέρα τῆς θυγατρὸς κυριεύειν; πέρας τῶν κριτῶν οἰομένων δεῖν ἀκολουθεῖν τἀνδρὶ τὴν γαμηθεῖσαν, τὴν ἀλήθειαν διασαφῆσαι, τὸ τῆς φύσεως ἄῤῥεν, καὶ θυμῷ τετολμηκότι τὴν καθυποκρινομένην ἐσθῆτα λύσασαν δεῖξαι πᾶσι, ῥῆξαί τε φωνὴν δεινοπαθοῦσαν, εἴ τινες ἀναγκάζουσι συνοικεῖν ἀνδρὶ τὸν ἄνδρα; πάντων δὲ καταπλαγέντων, καὶ φωνῇ θαυμαζούσῃ τὸ παράδοξον ἐπισημαινομένων, τὴν μὲν Ἡραΐδα φασὶν, ἀποκαλυφθείσης τῆς αἰσχύνης, μεταμφιάσασθαι τὸν γυναικεῖον κόσμον εἰς νεανίσκου διάθεσιν·

1 Deſit Amſtel. praepoſitio.

nere veretur, diſſidium magnopere augeſcit. Idcirco litem patri de uxore ſua intendit, fortuna mirabilem hunc caſum, ut in fabularum actionibus fit, in crimen vocante. In iudicum ergo conſeſſu, habitis ultro citroque orationibus, interfuit iudicio etiam corpus, de quo diſceptabatur. Hic iudices dubitant, utrum viro in uxorem, an patri in filiam maior poteſtas conveniat. Tandem ubi iudices oportere cenſebant, ut uxor virum ſequeretur; veritatem manifeſtavit, & fidente animo aſſimulatam hactenus veſtem ſolvens, virilitatem ſexus cunctis monſtravit, cum ſtomacho etiam in hanc vocem erupit, num aliqui virum viro nubere cogant? Tunc obſtupefactis omnibus, ac voce admirabunda rei novitatem ſignificantibus, Heraïdem pudore detecto, aliter veſtitam, muliebrem ornatum in iuvenis habitum mutaſſe perhibent. Et me-

τοὺς δὲ ἰατροὺς, ἐπιδειχθέντων αὐτοῖς τῶν φανέντων, γνῶναι, ὅτι κατεκέκρυπτο φύσις ἄῤῥενος ἐν [1] ὠειδεῖ τόπῳ φύσεως θηλείας, καὶ δέρματος περιειληφότος παρὰ τὸ σύνηθες τὴν φύσιν, [2] σύντρησις ἐγεγένητο, δι᾽ ὧν ἐξωδεύοντο τὰ περιττώματα· διόπερ τὸν προσεσυριγγωμένον τόπον ἑλκώσαντας δεῖν [3] κατουλῶσαι, τὴν δὲ ἀνδρὸς φύσιν εὔκοσμον ποιήσαντας, σὺν ἐνδεχομένῃ χρῆσθαι δόξαι θεραπείᾳ. τὴν δ᾽ Ἡραΐδα μετονομασθεῖσαν Διόφαντον, εἰς τοὺς ἱππεῖς καταλεχθῆναι, καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ παραταξάμενον εἰς τὰς Ἄβας συναναχωρῆσαι. [4] δι᾽ ὃ καὶ τὸν πρότερον ἀγνοούμενον χρησμὸν τότε γνωσθῆναι, φανέντος τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς Ἄβαις, καθ᾽ ὃν τόπον ὁ δίμορφος ἐγεγένητο. τὸν δὲ Σαμιάδην λέγουσιν, ἔρωτι καὶ τῇ προγεγενημένῃ συνηθείᾳ [5] δεδουλωμένον, αἰσχύνῃ τε τοῦ παρὰ φύσιν γάμου

1 Ὠειδεῖ Amst. ὁμοειδεῖ Steph.
2 Σύντρησίς τις Steph.
3 Καταναλῶσαι marg. edd. Mox δόξαι κεχρῆσθαι Steph.
4 Διότι Steph. Δι᾽ ὃν Amstel.
5 Δεδουλωμένην Amstel.

dicos, cum viſa ipſis quoque exhiberentur, cognoviſſe, quod natura maris in femineae naturae loco, formam ovi referente, abſcondita latuiſſet, & quod in pellicula naturae circumvoluta, praeter morem foramen exſtitiſſet, per quod ſuperflua exiverint. Ideo locum prius fiſtulae inſtar excavatum, poſt factam exulcerationem cicatrice obducendum eſſe, naturaque virili in decorem ſuum reſtituta, debita utendum curatione, ſtatuiſſe. Poſtea Heraïdem, Diophanti nomine aſſumto, in equitum ordines allectam, & poſtquam in acie cum rege ſtetiſſet, Abas ſe una recepiſſe. Idcirco etiam oraculi ſenſum prius non intellectum, tunc fuiſſe deprehenſum, cum rex Abis comparuiſſet, quo in loco biformis ille natus erat. Samiaden tandem memorant, amore & priſtina conſuetudine victum, pudore matrimonii a natura ab-

συνεχόμενον, τῆς μὲν οὐσίας τὸν Διόφαντον ἀναδεῖξαι διαθήκῃ κληρονόμον· ἑαυτὸν δὲ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι. ὥστε τὴν μὲν γυναῖκα γεγενημένην, ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν δόξαν καὶ τόλμαν, τὸν δ' ἄνδρα γυναικείας ψυχῆς ἀσθενέστερον γενέσθαι.

Παραπλησία δὲ ταύτῃ τῇ διαθέσει συνετελέσθη περιπέτεια τριάκοντα ἔτεσιν ὕστερον ἐν τῇ πόλει τῶν Ἐπιδαυρίων. ἦν γάρ τις Ἐπιδαυρία, κόρη μὲν εἶναι δοκοῦσα, γονέων δὲ ὀρφανὴ, [1] Καλλὼ δ' ὄνομα. αὕτη τὸν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδεδειγμένον ταῖς γυναιξὶ πόρον ἄτρητον εἶχεν· [2] παρ' αὐτὸν δὲ τὸν καλούμενον κτένα, τόπου συριγγωθέντος ἐκ γενετῆς, τὰς περιττώσεις τῶν ὑγρῶν ἐξέκρινεν. εἰς δὲ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας παραγενομένη, συνῳκίσθη τινὶ τῶν πολιτῶν. διετῆ μὲν οὖν χρόνον συνεβίωσε τἀνδρί· τὴν μὲν γυναικείαν ἐπιπλοκὴν οὐκ ἐπιδεχομένη, τὴν δὲ παρὰ φύσιν ὁμιλίαν ὑπο-

1 Καλῷ Steph.
2 Παρὰ δὲ τὸν καλούμενον συριγγωθέντα H. Steph. & in margine π. δ. τ. καλούμενον κτένα, συριγγωθέντος τόπου. Vulgo καλούμενος τόπον συριγγωθέντος edebatur.

horrentis ſubactum, bona ſua Diophanto teſtamento legaſſe, ſe autem abdicaſſe vita. Ita eam, quae mulier fuerat, audaciam viri gloriamque obtinuiſſe: virum autem imbecillitate animi muliere deteriorem abiiſſe.

Similis huic eventui caſus, XXX annis poſt, in Epidauriorum urbe contigit. Epidauria quaedam erat, ut habebatur quidem, puella, parentibus orba, cui nomen Callo. Haec meatum a natura mulieribus deſignatum ſine foramine habebat; iuxta ipſum vero pectinem, uti vocant, qui locus erat inſtar fiſtulae pervius a primo ortu, ſuperfluos per illum humores excernebat. Ad maturam vero aetatem progreſſa, civi cuidam tradita fuit in matrimonium. Biennium itaque cum marito vixit, ita quidem, ut feminei complexus capax non eſſet, ſed coitum

μένειν ἀναγκαζομένη. μετὰ δὲ ταῦτα Φλεγμονῆς αὐτῇ συμβάσης περὶ τὸν κτένα, καὶ δεινῶν ἀλγηδόνων ἐπιγενομένων, συνεκλήθη πλῆθος ἰατρῶν· καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐδεὶς ὑπισχνεῖτο θεραπεύειν, Φαρμακοπώλης δέ τις ἐπαγγελλόμενος ὑγιάσειν, ἔτεμε τὸν ἐπηρμένον τόπον· ἐξ οὗπερ ἐξέπεσεν ἀνδρὸς αἰδοῖα, δίδυμοι, καὶ καυλὸς ἄτρητος. πάντων δὲ τὸ παράδοξον καταπλαγέντων, ὁ Φαρμακοπώλης ἐβοήθει τοῖς λειπομένοις μέρεσι τῆς πηρώσεως. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, τὸ αἰδοῖον ἄκρον ἐπιτεμὼν, συνέτρησεν εἰς τὸν οὐρητῆρα· καὶ καθεὶς ἀργυροῦν καυλίσκον, [1] ταύτῃ τὰ περιττώματα τῶν ὑγρῶν ἐξεκόμιζε, τὸν δὲ σεσυριγγωμένον τόπον ἑλκώσας, [2] ἐνέφυσε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ὑγιοποιήσας, διπλοῦν ἀπήτει τὸν μισθόν. ἔφη γὰρ, αὐτὸν παρειληφέναι γυναῖκα νοσοῦσαν, καθεστακέναι δὲ νεανίσκον ὑγιαίνοντα.

1 Ταυτὶ in ora edd. 2 Ἀνέφυσε H. Steph.

praeter naturam sustinere cogeretur. Postea vero phlegmone circa pectinem oritur, ad quam horrendi cruciatus accedunt. Idcirco medicorum convocatur multitudo. Quorum nemo curationis spem facit: sed pharmacopola quidam, sanationem promittens, locum tumore elatum incidit, unde viri pudendum, testiculi & virga, sed imperforata excidit. Ibi cum omnes rem insolitam cum stupore demirarentur, restantibus particulis contra defectum auxiliatur. Initio extrema veretri incisa ad ureterem (hoc est, urinae meatum) usque terebravit, & argenteum immittens cauliculum, per hunc redundantes humiditates eduxit. Sed locum, qui ad fistulae modum perforatus erat, exulceravit prius, & tunc demum consolidavit. Cum hunc ergo ad modum sanitatem illi tribuisset, geminam mercedem expetebat. Aegrotam enim mulierem se accepisse, & sanum adolescentem nunc prae-

ἡ δὲ Καλλὼ τὰς μὲν ἐκ τῶν ἱστῶν κερκίδας, καὶ τὴν ἄλλην τῶν γυναικῶν ταλασιουργίαν, ἀπέθετο· μεταλαβοῦσα δὲ ἀνδρὸς ἐσθῆτα, καὶ τὴν ἄλλην διάθεσιν, μετωνομάσθη Κάλλων, ἑνὸς στοιχείου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ν. προστεθέντος. λέγεται δ' ὑπό τινων, ὅτι πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν τὴν εἰς ἄνδρα μορφὴν, ἱέρεια τῆς Δήμητρος ἐγεγένητο· καὶ τὰ τοῖς ἄῤῥεσιν ἀόρατα ἰδοῦσα, κρίσιν ἔσχεν ἀσεβείας. ὁμοίως δ' ἐν τῇ [1] Νεαπόλει, καὶ κατ' ἄλλους τόπους πλείονας, ἱστοροῦνται γεγονέναι τοιαῦται περιπέτειαι, οὐκ ἄῤῥενος καὶ θηλείας φύσεως εἰς δίμορφον [2] τύπον δημιουργηθείσης, (ἀδύνατον γὰρ τοῦτο) ἀλλὰ τῆς φύσεως διὰ τῶν τοῦ σώματος μερῶν ψευδογραφούσης, εἰς ἔκπληξιν καὶ ἀπάτην τῶν ἀνθρώπων. διόπερ ἡμεῖς τὰς περιπετείας ταύτας ἀναγραφῆς ἠξιώσαμεν, οὐ ψυχαγωγίας, ἀλλ' ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἀναγινωσκόντων. πολλοὶ γὰρ, τέρα-

1 Ἱεραπόλει M. Marg. 2 Τύπον H. Steph. & melius. Vulgo τόπον.

ſentare, dixit. Callo ergo telae radios aliaſque feminarum tractationes depoſuit, & aſſumto viri amictu ceteroque habitu, Callon, uno ad finem elemento, N videlicet, adiecto, nominata fuit. Memoratur a quibuſdam, quod ante transformationem in virum ſacerdos Cereris fuerit, & quia viris non videnda conſpexiſſet, religionis profanatae iudicium adierit. Conſimili modo Neapoli, aliiſque in locis, plures id genus caſus exſtitiſſe narrant, non quod maris feminaeque ſexus in duplicis formae figuram per naturae fabricationem tranſierit: (hoc enim fieri non poteſt:) ſed quod natura corporis membra falſo deſcripſerit, ad ſtuporem hominum & deceptionem. Proinde nos hoſce eventus, qui literis ac memoria proderentur, dignos iudicavimus, non voluptatis, ſed utilitatis ad lectores rediturae, cauſa. Multi enim, cum talia pro

τα τὰ τοιαῦτα νομίζοντες εἶναι, δεισιδαιμονοῦσιν, οὐκ ἰδιῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις. κατ' ἀρχὰς γοῦν τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου, πλησίον τῆς Ῥώμης οἰκοῦντά φασιν Ἰταλικὸν, γεγαμηκότα παραπλήσιον τοῖς εἰρημένοις ἀνδρόγυνον, προσαγγεῖλαι τῇ συγκλήτῳ· τὴν δὲ δεισιδαιμονήσασαν, καὶ τοῖς ἀπὸ Τυῤῥηνίας ἱεροσκόποις πεισθεῖσαν, ζῶντα προστάξαι καῦσαι. τοῦτον μὲν οὖν [1] ὁμοίας κεκοινωνηκότα φύσεως, ἀλλ' οὐ πρὸς ἀλήθειαν τέρας γεγενημένον, φασὶν ἀγνοίᾳ τῆς νόσου παρὰ τὸ προσῆκον ἀπολωλέναι. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ παρ' [2] Ἀθηναίοις [τοῦ] τοιούτου γενομένου, διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ πάθους, ζῶντά [3] φασι κατακαῆναι. καὶ γὰρ καὶ τὰς λεγομένας ὑαίνας τινὲς μυθολογοῦσιν ἄῤῥενας ἅμα καὶ θηλείας ὑπάρχειν, καὶ παρ' ἐνιαυτὸν

1 Ὁμοίας marg. edd. Ὅμοιος Amftel.

2 Ἀθηναίοις τοιούτου Amftelod. [τοῦ] τοιούτου edd. Adfcribunt autem Schol. H. Steph. & M. Marg. τοιοῦτόν τι τέρας ἐφάνη κἀν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ὃ καὶ πρὸς ἄμφω τὰ γένη ἐγνώσθη μεθαρμοζόμενον, πάσχον τε καὶ πράττον τὰ φυσικά. πλέον δ', ὡς ἔλεγε, κατεκράτει τούτου ὁ τοῦ ποιεῖν ἔρως. εἰ δέ που καὶ ἔπασχεν, οὐ κατὰ τὸ ἑκούσιον, ἀλλ' ἀναγκαζόμενον.

3 Φασὶ marg. edd. Vulgo φησί.

monftris habeant, fuperftitione obligantur, nec vero privati dumtaxat homines, fed etiam nationes & civitates. Sub initium equidem belli Marfici, prope Romam Italicum quendam habitaffe perhibent, qui cum Androgynum, fupra memoratis fimilem, in matrimonium accepiffet, Senatui id renuntiavit. Qui fuperftitione captus, & ab harufpicibus Thufcis perfuafus, vivum cremari iuffit. Hunc igitur, quod ob fimilem participationem fexus in monftrum (non vere tamen) degeneraffet, ex ignorantia morbi, fecus quam decebat, exitio multatum perhibent. Nec multo poft, cum apud Athenienfes etiam fimile quiddam accidiffet, quod affectionem hanc non intelligerent, vivum, aiunt, hominem fuiffe combuftum. Nam Hyaenas fic dictas mares fimul & feminas effe, al-

ἀλλήλας ὀχεύειν· τῆς ἀληθείας οὐχ οὕτως ἐχούσης· ἑκατέρου γὰρ τοῦ γένους ἁπλῆν ἔχοντος καὶ ἀνεπίμικτον τὴν φύσιν [1] προσώρισται τὸ ψευδογραφοῦν καὶ παρακρουόμενον τοὺς εἰκῆ θεωροῦντας. [2] τῇ μὲν θηλείᾳ πρόσκειταί τι κατὰ τὴν φύσιν [3] παρεμφερὲς ἄρρενι μορίῳ· τῷ δὲ ἄρρενι κατὰ τὸ ἐναντίον ἐμφάσεις θηλείας φύσεως. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ζώων, γενομένων μὲν πρὸς ἀλήθειαν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τεράτων, μὴ τρεφομένων δὲ, καὶ εἰς τελείαν αὔξησιν ἐλθεῖν οὐ δυναμένων. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 591.)

Olymp. CLVIII, 1. a. C. 148. U. C. 606.

Ὅτι ὁ δῆμος τηλικαύτην εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Σκιπίωνα, ὥστε μήτε τῆς ἡλικίας συγχωρούσης, μήτε τῶν νόμων ἐπιτρεπόντων, μεγάλην εἰσφέρεσθαι σπουδὴν εἰς τὸ τὴν ὕπατον ἀρχὴν αὐτῷ περιθεῖναι.

1 Προώρισται M. marg.
2 Τῇ μὲν γὰρ H. Steph.
3 Παρεμφανὲς in edd. ora.

ternisque se annis inire, nonnulli fabulantur; cum res ita non habeat. Licet enim uterque sexus simplicem & impermixtam habeat naturam, per falsam tamen descriptionem accidit, quod temere spectantibus imponit. Femellae enim in sua natura adiunctum est quiddam virili membro assimile; & masculo contra, quod feminei sexus instar habet. Eadem ratio in cunctis animantibus locum habet, dum revera nascuntur multa variique generis prodigia, sed non aluntur, nec ad perfectum sui incrementum progredi possunt. Haec ad corrigendam superstitionem dicta sunto.

*

Populus Romanus tanta P. Scipionem benevolentia complectebatur, ut tametsi neque aetas illius, neque leges paterentur, nihilominus eum Consulem suffragiis suis declarare omni studio contenderet.

Ὅτι ὁ τῶν Ῥωμαίων ὕπατος Καλπούρνιος δι᾽ ὁμολογίας τινὰς τῶν πόλεων εἰληφὼς κατέσκαψεν, οὐδὲν τῆς πίστεως φροντίσας. διόπερ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀπιστούμενος ἀπετύγχανεν, ὥσπερ δαιμονίου τινὸς ἀντιπράττοντος· εἰς πολλὰς γὰρ ἐπιβολὰς δυσεπιτεύκτους ἔσχε τὰς πράξεις.

Ὅτι ὁ Προυσίας ὁ βασιλεὺς τήν τε ὄψιν ὢν εἰδεχθὴς, καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν τρυφὴν ἔχων γυναικεῖον, ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν ἐμισεῖτο.

(Eclog. II , pag. 522.)

Ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Καρχηδονίων τῆς πόλεώς φησιν ὕψος μὲν εἶναι πηχῶν τεσσαράκοντα, πλάτος δὲ εἰκοσιδύο· ὅμως, [1] καὶ τοιούτων ὄντων, αἱ Ῥωμαίων μηχαναὶ, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθήματα, κρείττους ὤφθησαν τῆς ἐκείνων ἀσφαλείας· καὶ ἑάλω ἡ πόλις καὶ κατερειπώθη.

1 Καίτοι τοιούτων H. Steph.

L. Calpurnius Piso Consul, cum aliquot oppida deditione cepisset, calcata postmodum fide cuncta funditus diruit: quamobrem omnia eius deinceps consilia tanquam adversantibus Diis irrita fuere: multa enim aggressus, nihil omnino perficere valuit.

Prusias rex & aspectu deformis, & corpore molli atque effeminato cum esset, Bithynis odio erat.

*

Moenia Carthaginiensium XL cubitorum altitudinem, & XXII latitudinem, habere aiunt. Sed tamen, licet ita sese haberent, machinae Romanorum strenuaque in bello facinora praestantiora munimentis illorum visa sunt, urbsque capta & solo aequata fuit.

(Eclog. III, pag. 523.)

Ὅτι [1] Μασανάσσης ὁ Λιβύων βεβασιλευκὼς, καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τετηρηκὼς, ἐνενήκοντα μὲν ἐβίω ἔτη ἐν δυνάμει, παῖδας δέκα ἐν τῷ ἀπαλλάττεσθαι [2] καταλιπὼν, οὓς καὶ Ῥωμαίοις ἐπιτροπεύεσθαι παρακατέθετο. ἦν δὲ καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐτονίαν διαφέρων, καὶ καρτερίᾳ καὶ πόνοις συνήθης ἐκ παιδός. ὅς γε στὰς ἐν τοῖς ἴχνεσιν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἀκίνητος ἔμενε· καθεζόμενος δὲ οὐκ ἠγείρετο, μέχρι νυκτὸς ἐνημερεύων ταῖς τῶν πόνων μελέταις. ἐπὶ δὲ [3] τὸν ἵππον ἐπιβαίνων συνεχῶς ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ ταῖς ἱππασίαις χρώμενος, οὐκ ἐξελύετο. σημεῖον δὲ τῆς περὶ αὐτὸν εὐεξίας τε καὶ δυνάμεως μέγιστον· ἐνενήκοντα γὰρ σχεδὸν ἔχων ἔτη, υἱὸν εἶχε τετραετῆ, διαφέροντα τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ. ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγρῶν ἐπιμελείαις τοσοῦ-

1 Μανασσῆς in ed. H. Steph. & Amstel.

2 Λιπὰν marg. edd.

3 Τὸν ἵππον ἐπιβαίνων H. Steph. Mox ἐξελέλυτο in ora edd. Vulgo τῶν ἵππων ἐπιμένων.

*

Masanasses (Latinis Masinissa), qui inter Afros regnavit, & amicitiam cum Romanis perpetuo coluit, XC annos in vigore aetatem exegit, filiosque X e vita excedens reliquit, quos & Romanorum tutelae commisit. Erat autem corporis firmitate praestans, & a puero ad fortitudinem & labores assuefactus. In quibus institerat vestigiis, in his totum diem immotus permanebat: sedens ad noctem usque non surgebat, totum in laborum exercitationes diem consumens. Equo semel conscenso, etiamsi diem ac noctem continenter equitaret, tamen non defatigabatur. Bonae valetudinis ac roboris maximum id signum fuit, quod XC prope annos natus filium habuit quadrimum, corporis viribus excellentem. In agrorum etiam cultura tam eximiam collocavit operam, ut

τον διήνεγκεν, ὡς ἑκάστῳ τῶν υἱῶν ἀπολιπεῖν ἀγρὸν μυριόπλεθρον, κεκοσμημένον πάσαις ταῖς κατασκευαῖς. [1] ἐβασίλευσε δ' ἐπιφανῶς ἔτη ἑξήκοντα.

(Eclog. IV, pag. 523.)

Ὅτι Νικομήδης Προυσίαν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καταπολεμήσας, καὶ καταφυγόντα εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν, ἀνελὼν, παρέλαβε τὴν βασιλείαν τῆς Βιθυνίας, ἀσεβεστάτῳ φόνῳ κτησάμενος τὴν ἀρχήν.

1 Ἐβασίλευσαν Amftel. & margo edd.

unicuique filio agrum relinqueret CCIↃↃ plethrorum, omni inftrumento exornatum. LX denique annos praeclare regnum adminiftravit.

*

Nicomedes parentem fuum Prufiam, armis profligatum, cum in templum Iovis perfugiffet, necavit, regnumque Bithyniae nefaria caede acquifitum in ditionem accepit.

E LIBRO XXXIII.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 591.)

Olymp. CLVIII, 3. a. C. 146. U. C. 608.

Ὅτι ὁ Σκιπίων μετὰ τὴν ἅλωσιν Καρχηδόνος, τοῖς ἀπὸ τῆς Σικελίας κατηντηκόσι πρεσβευταῖς ἐπιδείξας ἅπαντα τὰ λάφυρα, προσέταξεν ἑκάστους τὰ ἐκ τῶν ἰδίων πατρίδων εἰς Καρχηδόνα πάλαι ποτὲ μετενηνεγμένα ἐπιλεγομένους ἀποκομίζειν εἰς Σικελίαν. καὶ πολλαὶ μὲν εὑρέθησαν ἐπισήμων ἀνδρῶν γραφαὶ, πολλοὶ δὲ ἀνδριάντες ἐπιφανεῖς ταῖς κατασκευαῖς, οὐκ ὀλίγα δὲ ἀναθήματα διαπρεπῆ θεῶν ἀργυρᾶ τε καὶ χρυσᾶ. ἐν δὲ τούτοις ὑπῆρχε καὶ ὁ περιβόητος ταῦρος ἐξ Ἀκράγαντος, ὃν κατασκευάσας Περίλαος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ, καὶ πρῶτος τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας τέχνης ἐν τῇ καθ' αὐτὸν τιμωρίᾳ δικαίως ὑπομείνας ἀνῃρέθη.

P. Scipio expugnata Carthagine legatos Siculorum, qui tum aderant, ornamenta civitatum ſuarum, quae pridem Carthaginem fuerant translata, recognoſcere in praeda, & in patriam referre iuſſit. Ac multae quidem clarorum virorum imagines, ac ſtatuae eleganti opere factae, ſunt repertae: multa etiam Deorum donaria, partim aurea, partim argentea, a Siculis recognita. Inter quae & celebris ille Taurus Agrigentinus, quem cum Perilaus Phalaridi tyranno fabricatus eſſet, primus artificii ſui praeſtantiam ſuomet ipſius ſupplicio probavit.

Ὅτι κατὰ τοὺς τῆς παλαιᾶς ἡλικίας καιροὺς διεληλυθότων σχεδὸν ἐτῶν ἑκατὸν θεασάμενος τὴν Κόρινθον Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ, ὁ διὰ τὰς πράξεις ὀνομασθεὶς θεὸς, εἰς τοιαύτην ἦλθε συμπάθειαν καὶ φιλοδοξίαν, ὥστε μετὰ πολλῆς σπουδῆς πάλιν αὐτὴν ἀναστῆσαι. διόπερ τὸν ἄνδρα τοῦτον, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὸν ἐπιεικείας δίκαιόν ἐστι μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἀπονέμειν αὐτῷ τὸν αἰώνιον τῆς χρηστότητος ἔπαινον. τῶν γὰρ προγόνων αὐτοῦ σκληρότερον κεχρημένων τῇ πόλει, οὗτος διὰ τῆς ἰδίας ἡμερότητος διωρθώσατο τὰς ἐκείνων ἀποτομίας, προκρίνας τῆς τιμωρίας τὴν συγγνώμην. ὑπερεβάλετο δὲ οὗτος τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῷ μεγέθει τῶν κατεργασθέντων. καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς δικαίως ἐκτήσατο. καθόλου δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος εὐγενείᾳ τε, καὶ λόγου δεινότητι, καὶ στρατηγήμασι πολεμικοῖς,

Noftra vero aetate, poft annos circiter centum, C. Iulius Caefar, qui ob magnitudinem rerum geftarum Divus cognominatus eft, cum Corinthi rudera ac ruinas fpectaviffet, tanta miferatione fimul & gloriae cupiditate correptus eft, ut eam reftaurare fummo ftudio contenderit. Proinde benignitatis caufa, quae fingularis in eo viro fuit, maximas laudes meretur, aequumque eft, ut eius viri virtus ad fempiternam memoriam annalibus commendetur. Nam cum maiores eius adverfus eam civitatem acerbius fe gefliffent, hic fua manfuetudine illorum acerbitatem emendavit, clementiam anteponens faevitiae. Idem porro rerum geftarum amplitudine cunctos e fuperiori memoria longe fuperavit, ac virtutis caufa cognomen Divi merito retulit. Denique & fplendore generis, & eloquentiae vi, ac fcientia rei

καὶ ἀφιλαργυρίᾳ, ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστιν ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἄξιον ἀπονέμειν αὐτῷ τὸν τῆς χρηστότητος ἔπαινον. μεγέθει γὰρ πράξεων ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίους ὑπερέθετο.

(Eclog. V, pag. 523 ſq.)

Ὅτι Λυσιτανοὶ, φησὶ, τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔχοντες ἀξιόχρεων ἡγεμόνα, [1] εὐάλωτοι καθίσταντο, Ῥωμαίοις πολεμοῦντες, ὕστερον δὲ [2] Οὐριάτθου κυρήσαντες, μεγάλα Ῥωμαίους ἔβλαψαν. ἦν μὲν οὖν οὗτος τῶν παρὰ τὸν ὠκεανὸν οἰκούντων Λυσιτανῶν, ποιμαίνων ἐκ παιδὸς, ὀρείῳ βίῳ κατέστη συνήθης, συνεργὸν [3] ἔχων καὶ τὴν τοῦ σώματος φύσιν· καὶ γὰρ ῥώμῃ, καὶ τάχει, καὶ τῇ τῶν λοιπῶν μερῶν εὐκινησίᾳ, πολὺ διήνεγκε τῶν Ἰβήρων. [4] συνείθιστε δὲ αὐτὸν τροφῇ μὲν ὀλίγῃ, γυμνασίοις δὲ πολλοῖς χρῆσθαι, καὶ ὕπνῳ μέχρι μόνου τοῦ ἀναγκαίου. καθόλου δὲ σιδηροφορῶν συνεχῶς, καὶ θηρίοις καὶ λησταῖς εἰς ἀγῶνας καθιστάμενος,

1 Εὐάλωτον edd.

2 Ὑριάτθου iterum. In ora Οὐριάτθου & Steph.

3 Deſit Amſtel. & aliis.

4 Συνεθίσας in ora edd.

militaris, & contemtu pecuniae omnium aetatis ſuae celeberrimus fuit.

*

Cum Luſitani ſatis idoneum initio ducem non haberent, in bello cum Romanis non magno ſubigebantur negotio: poſtea Viriathum nacti, magnis Romanos detrimentis afficere. Hic ex Luſitanis Oceanum accolentibus erat, a puero inde uſque paſtor, vitaeque montanae aſſuetus, corporis etiam naturam adiutricem habuit. Nam robore ac celeritate, membrorumque agilitate ceteris Iberis longe antecelluit. Ita autem ſe aſſuefecerat, ut exiguo nutrimento, & multa exercitatione, ſomnoque ad neceſſitatem ſolummodo uteretur. Ferrea denique arma perpetuo geſtando, & cum belluis ac latronibus decertando, apud

[1] περιβόητος ἐγένετο παρὰ τοῖς πλήθεσι, καὶ ἡγεμὼν αὐτοῖς ᾑρέθη, καὶ ταχὺ σύστημα περὶ ἑαυτὸν λῃστῶν ἤθροισε. καὶ προκόπτων ἐν τοῖς πολέμοις, οὐ μόνον ἐθαυμαστώθη δι' ἀλκὴν, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν ἔδοξε διαφερόντως. ἦν δὲ καὶ δίκαιος ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων, καὶ κατ' ἀξίαν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας [2] ἐξῇρε τοῖς δώροις. προϊὼν δὲ οὐκ ἔτι λῃστὴν, ἀλλὰ δυνάστην αὐτὸν ἀναδείξας, ἐπολέμησε Ῥωμαίοις, καὶ πολλαῖς ἐκράτησε μάχαις· ὡς καὶ στρατηγὸν Ῥωμαίων [3] Οὐϊτέλιον αὐτῷ καταπολεμῆσαι στρατῷ, καὶ αἰχμάλωτον λαβεῖν, καὶ ξίφει ἀνελεῖν, καὶ πολλὰ ἕτερα εὐημερῆσαι κατὰ πόλεμον· ἕως Φάβιος στρατηγὸς τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου κεχειροτόνητο. ἐκεῖθεν δ' ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο [4] ἐπ' οὐκ ὀλίγον. εἶτα ἀναλαβὼν, καὶ κατευδοκιμήσας Φαβίου, εἰς συνθήκας αὐτὸν ἐλθεῖν,

1 Περιβόητος ἐγένετο παρὰ Amstelod. Vulgo deerat verbum.
2 Ἐξαιρέτοις τοῖς δώροις Amstel. & margo edd.
3 Ἰουτέλλιον Amstel. & marg.
4 Οὐκ ἐπ' ὀλίγον ora.

multitudinem celebris evasit, & dux tandem creatus, subito praedonum circa se agmen congregavit. Magnosque in bellis progressus faciens, non ob alias tantum virtutes in admirationem venit, sed imperatoriis etiam artibus excellere iudicatus est. In spoliorum praeterea distributione iustus erat, & pro merito illos, qui fortiter rem gesserant, muneribus extollebat. Ac subinde altius provectus, non latronem amplius, sed principem, se declaravit. Bella gessit cum Romanis, multisque proeliis victor abiit, adeo ut Veilium Romanorum ducem cum ipso debellarit exercitu, captumque gladio sustulerit, & multa alia feliciter in bello patrarit: donec Fabius belli contra ipsum gerendi designatus esset imperator. Exinde decrescere coepit. Sed recollectis viribus cum praeclare contra Fabium rem administrasset, ad pactiones Romano

ἀναξίους Ῥωμαίων, ἠνάγκασεν. ἀλλ᾽ ὅγε [1] Καιπίων στρατηγεῖν κατ᾽ Οὐριάτθου αἱρεθεὶς, τάς τε συνθήκας ἠκύρωσε, καὶ [2] πολλάκις Οὐρίατθον ἐλαττώσας, εἶτα εἰς ἔσχατον ἥττης συνελάσας, ὥστε καὶ πρὸς σπονδὰς ὁρᾷν, διὰ τῶν οἰκείων ἐδολοφόνησε· καὶ τὸν διαδεξάμενον αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν Ταύταμον, καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ, καταπληξάμενος, καὶ σπονδὰς οἵας ἐβούλετο θέσθαι παρασκευασάμενος, ἔδωκε [3] χώραν καὶ πόλιν εἰς κατοίκησιν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 591 ſq.)

Ὅτι Οὐρίατθος ὁ λῄσταρχος ὁ Λυσιτανὸς καὶ δίκαιος ἦν ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων, καὶ κατ᾽ ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις δώροις, ἔτι δὲ οὐδὲν ἁπλῶς ἐκ τῶν κοινῶν νοσφιζόμενος. διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς [4] Λυσιτανοὺς προθυμότατα συγκιν-

1 Σκιπίων Amſtel. cum marg. & mox κατ᾽ Ὑριάτθου. In edd. Σκηπίων.

2 Πολλὰ Ὑρίατθον iterum.

3 Τισὶν additur ad marg. Steph.

4 Vocem iſtam addidit Valeſius ex Eclog. v.

nomine indignas illum adegit. At Caepio, cui ſummum exercitus imperium contra Viriathum fuerat commiſſum, pacta haec irrita fecit. Et Viriathum ſaepe victum, & in extremas cladis anguſtias compulſum, ut iam ad pacis conditiones reſpiceret, domeſticorum fraude & inſidiis circumventum, interemit. Cumque ſucceſſorem eius Tautamum, & copias illi adiunctas, perterruiſſet, ut ad pactiones, quas ipſe vellet, deſcenderent, effecit, agrum denique & urbem habitationi illorum conceſſit.

*

Viriathus Luſitanus in diſtribuenda praeda admodum erat iuſtus, eoſque, qui ſe in pugna ſtrenue geſſerant, donis ingentibus pro merito ſingulorum ornabat, neque ex publica pecunia quidquam intercipiebat: proinde Luſitani ut ſervatorem atque optime meritum de republica

νεύειν αὐτῷ, τιμῶντας οἱονεί τινα κοινὸν εὐεργέτην καὶ ωτῆρα.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 592 sq.)

Ὅτι ὁ Πλαύτιος ὁ ἐξαπέλεκυς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, κακὸς προστάτης ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. ἀνθ' ὧν κατάκριτος ἐν τῇ πατρίδι γενόμενος ἐπὶ τῷ τεταπεινωκέναι τὴν ἀρχὴν, ἔφυγεν ἐκ τῆς Ῥώμης.

Ὅτι κατὰ τὴν Συρίαν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς ἄχρηστος ὢν εἰς προστασίαν βασιλείας, τὰ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπέτρεψεν Ἱέρακι καὶ Διοδότῳ. Redit retro ad Olymp. CLVIII, 1.

Ὅτι Δημήτριος τεταπεινωμένης τῆς κατ' Αἴγυπτον βασιλείας, καὶ μόνος ἀπολειφθεὶς, ἀπολελύσθαι διέλαβεν ἑαυτὸν παντὸς κινδύνου. διόπερ τῆς συνήθους τοῖς ὄχλοις ἀρεσκείας καταφρονήσας, καὶ βαρύτερος ἀεὶ μᾶλλον τοῖς προστάγμασι γινόμενος, ἀπέσκηψεν εἰς ὠμότητα τυραννικὴν καὶ ποικίλων ἀνομημάτων ὑπερ-

eum obſervantes, eo duce ac comite nulla pericula adire detrectabant.

*

C. Plautius, Romanorum Praetor, provinciam male adminiſtravit. Itaque populi iudicio damnatus, eo quod maieſtatem populi Romani imminuiſſet, in exſilium abiit.

At in Syria Alexander rex, ob ſegnitiem minime par tanto faſtigio, Antiochiae praefecturam Hieraci ac Diodoto tradidit.

Imminuto Syriae regno, Demetrius ſolus propemodum e regio ſanguine ſuperſtes, cum ab omni ſe immunem periculo eſſe crederet, contemto ſuperiorum regum inſtituto, qui gratiam vulgi comitate ſua emereri ſtuduerant, ipſe in dies mandatorum gravitate intolerabilior, tandem ad tyrannicam crudelitatem ac multiplicia ſce-

βολάς. αἰτία δ᾽ ἦν αὐτῷ τῆς διαθέσεως ταύτης οὐ μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς βασιλείας προεστηκώς. οὗτος γὰρ ἀσεβὴς ὢν καὶ ῥαδιουργὸς πάντων τῶν κακῶν εἰσηγητὴς ἐγένετο, κολακεύων τὸ μειράκιον καὶ προτρεπόμενος εἰς τὰς αἰσχίστας πράξεις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ γεγονότας ἀλλοτρίους, οὐ μετρίαις ἐπιτιμήσεσιν ἐκόλαζεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐξηλλαγμέναις περιέβαλλεν. ἔπειτα τῶν Ἀντιοχέων χρωμένων πρὸς αὐτὸν τῇ συνηθείᾳ, ξενικὴν δυναμιν ἀξιόλογον ἐπ᾽ αὐτοὺς συνεστήσατο. καὶ τὰ μὲν ὅπλα παρείλετο, τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων παραδοῦναι, τοὺς μὲν ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, τοὺς δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν κατεκέντησε. μεγαλης δὲ ταραχῆς γενομένης περὶ τὸν παροπλισμον, τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως ἐνέπρησε. πολλοὺς δὲ τῶν καταιτιαθέντων τιμωρησάμενος, εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον τὰς οὐσίας

lera prorupit. Cuius rei cauſa non ſolum pravo illius ingenio, ſed etiam illius amico, qui univerſo regno praepoſitus erat, tribuenda eſt. Hic enim ſceleratus ac temerarius cum eſſet, auctorque omnium malorum, iuvenem aſſentationibus corruptum ad nefaria crimina incitabat. Principio igitur quicunque in bello adverſati eius partibus erant, cunctos inuſitatis ſuppliciis e medio ſuſtulit. Deinde cum Antiocheni ſolitis eum dicteriis inceſſerent, mercenarios milites adverſus eos comparavit, armaque eis adimi iuſſit. Quae cum Antiocheni tradere recuſarent, ac vim vi repellerent; alios quidem repugnantes interfecit, alios vero cum uxoribus ac liberis intra proprios penates trucidavit. Cumque gravis ob eam rem tumultus in civitate ortus fuiſſet, ipſe maximam urbis partem incendio conſumſit. Multiſque, qui huius ſeditionis principes arceſſebantur, capite damnatis, bo-

ἔλαβε. διὰ δὲ τὸν φόβον καὶ τὸ μῖσος πολλοὶ τῶν
Ἀντιοχέων φυγόντες ἐκ τῆς πατρίδος, ἠλῶντο καθ'
ὅλην τὴν Συρίαν, τηροῦντες τοὺς κατὰ τοῦ βασιλέως
καιρούς. ὁ δὲ Δημήτριος ὑπάρχων αὐτοῖς πολέμιος, οὐ
ἔλιπε ποιῶν σφαγὰς καὶ φυγὰς, καὶ χρημάτων
ἀφαιρέσεις, πολὺ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς χαλεπότητα
καὶ μιαιφονίαν ὑπερβαλόμενος. καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐ βα-
σιλικὴν ἐπιείκειαν, ἀλλὰ τυραννικὴν παρανομίαν ἐζη-
λωκὼς, ἀνηκέστοις κακοῖς τοὺς ὑποταττομένους περιε-
βεβλήκει· ὥστε συνέβαινε τοὺς μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς
οἰκίας βασιλεῖς διὰ τὴν παρανομίαν μισεῖσθαι, τοὺς
δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας διὰ τὴν ἐπιείκειαν ἀγαπᾶσθαι. διὸ
καὶ παρ' ἕκαστον ἀγῶνες καὶ πόλεμοι συνεχεῖς ἐγί-
νοντο κατὰ Συρίαν, ἐφεδρευόντων ἀλλήλοις τῶν δυνα-
στῶν, τῶν ἀφ' ἑκάστης οἰκίας. καὶ γὰρ τὰ πλήθη, διὰ
τὴν τῶν κατιόντων ἀεὶ βασιλέων ἀρέσκειαν, εὐθέτως
εἶχε πρὸς τὰς μεταβολάς.

[...]a eorum in fiscum suum redegit. Itaque permulti ex ci-
[...]ibus Antiochenis, odio ac metu Demetrii e patria profu-
[...]i, per omnem Syriam passim vagabantur, opportunum
vindictae locum tempusque observantes. Interim Deme-
[...]rius cunctis invisus, caedibus atque exsiliis & bonorum
[...]ublicationibus nihilo minus saeviebat, patris sui crudeli-
[...]atem longo intervallo superans. Hic enim haudquaquam
[...]egia benignitate, sed tyrannica abusus licentia, subditos
[...]cerbissimis calamitatibus oppresserat, adeo ut reges qui-
[...]em huius familiae ob inclementiam invisi omnibus es-
[...]ent, alterius autem stirpis reges clementiae causa ab uni-
versis amarentur. Proinde insidiantibus sibi vicissim utri-
[...]sque familiae principibus, assidua in Syria certamina
committebantur: plebs quoque ipsa, regum subinde succe-
[...]entium assentationibus corrupta, novis rebus gaudebat.

(Excerpt. de Legat. XXIX, pag. 628.)

Ὅτι οἱ τὴν Ἄραδον οἰκοῦντες, ὑπέλαβον καιρὸν ε
ληφέναι, πρὸς τὴν τῶν [1] Μαραθηνῶν ἀπώλειαν. ἀπ
στείλαντες [2] δὲ οὖν ἐν ἀπορρήτοις πρὸς Ἀμμώνιον τ
προεστηκότα τῆς βασιλείας, ἔπεισαν τριακοσίοις τα
λάντοις παραδοῦναι τὴν Μάραθον αὐτοῖς. ὁ δὲ [3] Ἰσίδω
ρον αὐτοῖς ἀπέστειλε, λόγῳ μὲν ὡς ἐφ' ἑτέρας χρεία
ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν ἐξαιρήσοντα, καὶ παραδώσοντα το
[4] Ἀραδίοις. οἱ δὲ Μαραθηνοὶ τὸν κεκυρωμένον καθ' αὐ
τῶν ὄλεθρον ἀγνοοῦντες, τοὺς δὲ Ἀραδίους ὁρῶντες ἐ
προτιμήσει παρὰ τῷ βασιλεῖ φερομένους, ἔγνωσαν τοὺ
μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως στρατιώτας εἰς τὴν πόλιν μ
προσδέχεσθαι, τῶν δὲ Ἀραδίων αὐτοὺς ἱκέτας γενέ
σθαι. εὐθὺς οὖν τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐπιφανεστά
τους [5] παρὰ τούτοις δέκα πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰ
τὴν Ἄραδον ἱκετηρίαν κομίζοντας μεθ' ἑαυτῶν, καὶ το

1 Legebatur Παραβηνῶν, operarum peccato.
2 Commodius abſit particula δὲ, neque eam agnoſcit Bav.
3 Ἰσίδαρον Mſ. Urſin. & Bav.
4 Ἀρχαδίοις Bav. Tum Μαραθηνοὶ, rectius quam vulgatum Μαραθηναῖοι.
5 Mallem παρ' αὐτοῖς. Paull ante καθ' αὐτὸν edebatur.

*

Aradii, opportunum ſe tempus ad Marathenorum exitium indeptos arbitrati, nuntios ad Ammonium, qui tum regno praeſidebat, clandeſtino amandant, praemiumque trecentorum talentorum, ſi Marathum ſibi tradat, pollicentur. Is miſit Iſidorum, verbo quidem alia ſuper re, re vera urbem deleturum & Aradiis proditurum. Maratheni, tametſi nihil noſſent de patriae ſuae interitu decreto, viderent autem Aradios regis gratia praecipue florere, regios milites intra urbem non admittere, ſed Aradios deprecari conſtituerant. Proinde extemplo decem ſeniorum nobiliſſimos Aradum cum infulis & ſimulacris,

αλαιότατα τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀφιδρυμάτων. ὑπε-
άμβανον γὰρ ἐλέῳ [1] συγγενείας, καὶ θεῶν εὐσε-
είᾳ, μεταθήσειν τὴν πᾶσαν ὀργὴν τῶν Ἀραδίων. οἱ δὲ
ατὰ τὰς δεδομένας ἐντολὰς ἐκβάντες τῆς νηὸς, εἰς ἱκε-
ίαν καὶ δέησιν ἐτρέποντο τῶν ὄχλων. οἱ δὲ Ἀράδιοι ταῖς
υχαῖς ἀνηρτημένοι, κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς
εσίας νόμων. παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγε-
κῶν ἀφιδρυμάτων καὶ θεῶν εὐσέβειαν· διόπερ τὰ μὲν
ῶν θεῶν ἀγάλματα συντρίψαντες ὑβριστικῶς κατε-
άτησαν· τοὺς δὲ πρεσβευτὰς ἐπεβάλλοντο τοῖς λίθοις
αταλεύειν. πρεσβυτέρων δέ τινων ἐπιλαβομένων τῆς ὀρ-
ιῆς τῶν ὄχλων, μόγις διὰ τὴν τούτων ἐντροπὴν τοῦ
βάλλειν ἀποσχόμενοι, προσέταξαν εἰς τὴν φυλακὴν
ὐτοὺς ἀπαγαγεῖν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 593.)

Ὅτι οἱ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι τοὺς πρεσ-
βευτὰς ἠτίμασαν. ἐπιβοωμένων δὲ τῶν ἀτυχούντων τὴν

1 Συγγενεῖ in Mſ. Urſin. & Bav.

quae in oppido erant antiquiſſima, ablegant, rati ſeſe & cognationis commiſeratione & Deorum pietate Aradiorum iram mollituros. Oratores, ſicuti mandatum fuerat, e navi in terram expoſiti multitudinem precibus placare nituntur. At Aradii, animis elati, communia ſupplicum iura negligentes, & Deorum religionem & cognatarum imaginum pietatem nihili faciunt. Quin Deorum ſigna confringunt & impie proculcant, legatoſque lapidibus inceſſunt. Quo multitudinis impetu a ſenioribus aegre repreſſo, a lapidum quidem iactu, ſeniores reveriti, abſtinuerunt, legatos tamen in vincula duci iuſſerunt.

*

Aradii, animis arrecti & concitati, legatos Marathenſium violarunt. Qui cum quiritantes & ſupplicum reli-

ἱερὰν τῶν ἱκετῶν τιμὴν, καὶ τὴν ἄδειαν τῆς τῶν πρε
βευτῶν ἀσυλίας, παροξυνθέντες οἱ τολμηρότατοι τι
νέων, ἐξεκέντησαν τοὺς ἱκέτας. οἱ δὲ ἀνόσιον φόνον ἐπ
τελεσάμενοι, συνέδραμον ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ το
ἑαυτῶν παρανομήμασι συνεπιχειρονομοῦντες, ἄλλην κα
τὰ τῶν Μαραθηνῶν ἐπιβολὴν ἀσεβῆ συνεστήσαντο. πε
ριελόμενοι γὰρ τῶν σφαγέντων τοὺς δακτυλίους, ἔπεμ
ψαν ὡς παρὰ τῶν πρεσβευτῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆ
μον τῶν Μαραθηνῶν, ἐν ᾗ ἐδήλουν ἐπαγγελλόμενοι τοὺ
Ἀραδίους πέμψαι στρατιώτας τοὺς βοηθήσοντας· ὅπω
πιστευσάντων τῶν Μαραθηνῶν ὡς πρὸς ἀλήθειαν ἔχει
συμμάχους ἀποστελλομένους, προσδεχθῶσιν οἱ παρ
αὐτῶν στρατιῶται. οὐ μὴν ἠδυνήθησάν γε τὴν ἄνομο
ἐπιβολὴν εἰς πέρας ἀγαγεῖν, ἀνδρὸς εὐσεβοῦς καὶ δι
καίου κατελεήσαντος τὴν τύχην τῶν μελλόντων πάσχει
ἀνήκεστα. τῶν γὰρ Ἀραδίων πάντα τὰ πλοῖα παρε
λομένων, ὅπως μηδεὶς δυνηθῇ δηλῶσαι τοῖς ἐπιβουλευο
μένοις τὴν κατ' αὐτῶν σκευωρίαν, θαλαττουργός τι

gionem, & facrofanctum legatorum ius, conteftarentur, a quibufdam audaciffimis iuvenibus necati funt. At auctores huius fceleris ftatim in concionem progreffi, malumque malo cumulantes, impiam adverfus Marathenfes fraudem machinati funt. Detractis enim interemtorum annulis, literas tanquam a legatis ad populum Marathenfem miferunt, quibus fignificabant, Aradios propediem auxilia miffuros effe: eo confilio, ut Marathenfes, admiffis Aradiorum militibus, rati eos revera fibi auxilio adeffe, ignari interciperentur. Sed hoc impium confilium haudquaquam Aradii ad exitum deducere potuerunt. Nam cum navigia omnia ademiffent privatis, ne quis eam fraudem Marathenfibus indicare poffet, quidam

ὸς τοὺς Μαραθηνοὺς οἰκείως διακείμενος, καὶ τὸν αὐ-
ῶνα τὸν περὶ ἐκείνους τοὺς τόπους ἐργαζόμενος, παρῃρη-
ένης αὐτοῦ τῆς ἁλιάδος διενήξατο νυκτὸς τὸν πόρον, καὶ
αραβόλως διήνυσε τοὺς ὀκτὼ σταδίους, καὶ ἐδήλωσε
ῖς Μαραθηνοῖς τὴν κατ' αὐτῶν ἐπιβουλήν. οἱ δὲ Ἀράδιοι
νόντες διὰ τῶν κατασκόπων μεμηνυμένην τὴν ἰδίαν ἐπι-
ολὴν, ἀπέστησαν τῆς διὰ τῶν ἐπιστολῶν κακουργίας.

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλο-
ήτορος ἀδελφὸς, βασιλεύσας ἐξ ἀνομημάτων ἤρξατο
εγάλων διοικεῖν τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. πολλοὺς μὲν
ὰρ ψευδέσιν αἰτίαις περιβάλλων ὡς ἐπιβουλεύοντας
ὐτῷ, ὠμῶς καὶ παρανόμως ἀνῄρει· ἄλλους δὲ ποικί-
αις προφάσεσι συκοφαντῶν ὡς ἀδικοῦντας ἐφυγά-
ευε, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἀφῃρεῖτο. ἐφ' οἷς δυσχε-
αινόντων καὶ ἀγανακτούντων, τὴν παρὰ πάντων ὀργὴν
παναιρούμενος, ταχὺ τοῖς ὑποτεταγμένοις ἦλθεν εἰς
ῖσος. ὅμως ἐβασίλευσεν ἔτη πεντεκαίδεκα.

auta non alienus a Marathenſibus, eorum vicem miſe-
atus, cum in proximo freto commeare eſſet ſolitus, ad-
mto navigio, noctu id fretum audacter enatavit, octo
irciter ſtadiorum intervallo, & Marathenſibus Aradio-
um inſidias detexit. Igitur Aradii, cum conſilia ſua ex-
lorata eſſe intelligerent, ab huiuſmodi per literas frau-
le abſtinuerunt.

Ptolemaeus Phyſcon, Philometoris frater, cum regnare
occoepiſſet, rerum adminiſtrationem a maximis ſceleri-
ous orſus eſt. Multos enim calumniatus tanquam ſaluti
uae inſidiatos crudelibus ſuppliciis exſtinxit: alios, va-
ias commentus cauſas, in exſilium miſit, ademtis facul-
atibus. Quas ob res brevi indignationem atque odium
ubditorum omnium conciliavit ſibi. Regnavit tamen an-
is quindecim.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 594 ſq.)

Olymp. CLVIII, 4. a. C. 145. U. C. 609. Ὅτι Οὐρίατθος πολλῶν παρατεθέντων κατὰ τ γάμον ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων, καὶ πο κίλων καὶ παντοδαπῶν ὑφασμάτων, τῇ λόγχῃ προσ αιωρησάμενος ἀπεθεώρει τὸ τοιοῦτον πλῆθος, οὐ θαυ μάζων οὔτε ἐκπληττόμενος, ἀλλὰ μᾶλλον καταφρ νήσεως ἔνδειαν ἐπιφαίνων. καὶ πολλὰ εἰπὼν πραγμα τικῶς, ἀποκρίσει μιᾷ πολλὰς ἐμφάσεις ἀπέλιπ [1] ἀχαριστίας εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ ἀφροσύνης. ἐπὶ τ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἀστάτοις τῆς τύχης δωρήμασ τὸ δὲ μέγιστον ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ περιβόητος τοῦ συγκη δεστοῦ πλοῦτος, δοῦλος ἦν τοῦ τὴν λόγχην ἔχοντος. πρὸ δὲ τούτοις ὅτι χάριν αὐτῷ μᾶλλον ὀφείλει, δίδωσι ὁ οὐδὲν ἴδιον τῷ κυρίῳ πάντων. ὁ δ' οὖν Οὐρίατθος οὔτ ἐλούσατο λιπαρούντων, οὔτε κατεκλίθη· τραπέζης ὁ παρατεθείσης παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀφελὼν ἄρτου

1 Nonnulla deeſſe monuit Valeſius.

*

Viriathus, cum multa in nuptiis aurea & argentea pocula, plurima etiam omnis generis ſtragula eleganti opere texta, expoſita eſſent, lancea cuncta allevans deſpiciebat, tot tantaſque opes nequaquam admiratione, ſe potius contemtu, proſecutus. Idem cum ſapienter mult dixiſſet, unico reſponſo multos ac maximos ſenſus concluſit. Primum enim eo dicto ſignificavit, maximae imprudentiae eſſe, in fortunae bonis, quae admodum incerta ſunt, ſpem ponere: deinde vero, has omnes ſoceri divitias armis ac lanceae ſubeſſe: poſtremo, gratiam ſib potius a ſocero deberi: nihil enim ab eo proprium donari ſibi, qui horum omnium dominus eſſet. Ceterum Viriathus tunc neque lavit, neque diſcubuit, tamet multum rogatus. Cumque exquiſitiſſimis dapibus menſ inſtructa eſſet, panes dumtaxat carneſque comitibus ſui

καὶ κρέα τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ πορευθεῖσιν ἔδωκε. καὶ αὐτὸς ἀπὸ χειρῶν βραχέα προσενεγκάμενος, ἄγειν ἐκέλευσε τὴν νύμφην. θύσας δὲ τοῖς θεοῖς, [1] καὶ τὰ νομιζόμενα παρ' Ἴβηρσι ποιήσας, ἐπέθετο τὴν παρθένον ἐπὶ τὴν ἵππον, καὶ παραχρῆμα ἀπήλαυνεν εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι παρασκευάς. ὑπελάμβανε γὰρ τὴν μὲν αὐτάρκειαν μέγιστον ὑπάρχειν πλοῦτον, τὴν δὲ ἐλευθερίαν πατρίδα, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἀνδρείας ὑπεροχὴν βεβαιοτάτην κτῆσιν. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας εὔστοχος, ὡς ἂν ἐξ αὐτοδιδάκτου καὶ ἀδιαστρόφου φύσεως ἀμωμήτους φέρων τοὺς λόγους.

Ὅτι ὁ Δημήτριος ἐν Λαοδικείᾳ διατρίβων ῥαθύμως διῆγε, πότους τε συνάγων, καὶ ταῖς πολυτελεστάταις ἀπολαύσεσιν ἐκκεχυμένως χρώμενος. ὁμοίως δὲ κατὰ τὴν ἀγωγὴν ὁ αὐτὸς διέμεινεν εἰς πολλοὺς εἰκῆ παρανομῶν, καὶ μὴ δυνάμενος ὑπὸ τῶν ἐλαττωμάτων διορθωθῆναι. Olymp. CLIX. 1. a. C. 144. U. C. 610.

1 In schedis κατά.

divisit: ipse, degustato modico cibo, sponsam adduci iussit, & sacrificio rite peracto ex more institutoque Hispanorum, virginem equo imposuit, statimque ad diversoria, quae in montibus structa habebat, eam abduxit: quippe sobrietatem maximas opes esse existimabat, patriam in libertate, firmissimam possessionem in fortitudine ponebat. Idem praeterea in pactionibus & colloquiis maxima fide erat atque urbanitate praeditus, utpote qui ingenio incorrupto nullisque erudito disciplinis simpliciter ac sincere loqueretur.

Demetrius Laodiceae moratus, conviviis celebrandis, exquisitis voluptatibus effusissime capiendis, atque huiuscemodi luxu segne otium terebat: ac nihilominus multos interim iniuria afficiebat, calamitatibus suis nullatenus prudentior factus.

Ὅτι οἱ Κνώσσιοι τῶν πρωτείων ἀντείχοντο. προῆγι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῆς ἡγεμονίας φιλοτιμίαν τὸ παλαιὸι ἀξίωμα τῆς πόλεως, καὶ τῶν προγόνων ἡ διαβεβοημένη δόξα, κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους. τόν τε γὰρ Δία παρ' αὐτοῖς τετράφθαι μυθολογοῦσί τινες, καὶ Μίνω τὸν θαλαττοκρατήσαντα, Κνώσσιον ὄντα, παιδευθῆναι ὑπὸ Διὸς, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῇ διενεγκεῖν.

Ὅτι κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸν Πτολεμαῖον, διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὠμότητα καὶ παρανομίαν, οὐ μετρίως ἐμίσει τὸ πλῆθος. παράλληλος γὰρ ὁ τούτου τρόπος πρὸς τὸν τοῦ Φιλομήτορος θεωρούμενος, οὐδὲ σύγκρισιν ἐπεδέχετο, διὰ τὰς παρ' ἀμφοτέροις ὑπερβολὰς, τοῦ μὲν ἐπιεικείας, τοῦ δὲ ὠμότητος καὶ μιαιφονίας. διὸ τὰ πλήθη καὶ πρὸς μεταβολὴν οἰκείως ἔχοντα, τὸν τῆς ἀποκαταστάσεως ἐκαραδόκει καιρόν.

Cnoſſii de principatu inſulae certabant, quem ad ſe pertinere aſſerebant, tum ob antiquum civitatis ſplendorem, tum ob famam, quae de eorum maioribus iam inde ab heroïcis temporibus percrebuit. Iovem enim apud ipſos educatum eſſe nonnulli aiunt, & Minoëm, qui maris imperium primus obtinuit, Cnoſſo oriundum ab Iove inſtitutum fuiſſe, ac virtute reliquos mortales longe ſuperaſſe.

At in Aegypto Ptolemaeus rex crudelitatis & flagitiorum cauſa cunctis odio erat: quippe ipſius mores cum Philometoris fratris moribus cõpoſiti ne comparationem quidem admittebant, cum ille eximia manſuetudine, hic ſumma ſaevitia eſſet praeditus: proinde vulgus, avidum rerum novarum, opportunum defectionis tempus cupide exſpectabat.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 595 sq.)

Ὅτι Πτολεμαίου κατὰ τὴν Μέμφην ἐνθρονιζομέ- Olymp. CLIX, 2. a. C. 143. U.C. 611.
υ τοῖς βασιλείοις κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων νόμους, παῖς γένετο ἐκ τῆς Κλεοπάτρας τῷ βασιλεῖ. ἡσθεὶς δὲ δια-ερόντως, προσηγόρευσε τὸν παῖδα Μεμφίτην, ἀπὸ ῆς πόλεως, καθ' ἣν τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντος ἐγεννή-η. ἄγων δὲ παιδογόνια, καὶ τῇ συνήθει μιαιφονίᾳ ρώμενος, προσέταξεν ἀποκτεῖναι τῶν Κυρηναίων τοὺς υγκαταγαγόντας μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐγκα-ουμένους δὲ ἐπί τισι δικαίαις παῤῥησίαις διὰ τὴν παλ-ακὴν Εἰρήνην.

Ὅτι [1] Διήγυλις ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς, παραλα-ὼν τὴν βασιλείαν, καὶ παραδόξως αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν τιῤῥεόντων, οὐκέτι τῶν ὑποτεταγμένων ὡς φίλων καὶ υμμάχων ἦρχεν, ἀλλ' ὡς ἀργυρωνήτων ἀνδραπόδων ἢ ολεμίων αἰχμαλώτων ὠμῶς ἐδέσποζε. πολλοὺς μὲν ὰρ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας Θρᾳκῶν ἀνεῖλε μετ'

1 Ad marginem erat: Ζήτει ἐν τῷ περὶ γάμων.

*

Quo tempore Ptolemaeus ex sollemni Aegyptiorum ıore apud urbem Memphim in palatio inaugurabatur, atus est ei filius ex regina Cleopatra: qua re supra mo-um exhilaratus, puerum Memphitem nominavit, quod bi in urbe Memphi sollemne sacrum peragenti natus sset. Porro dum natalitia pueri celebrat, a solita cru-elitate nequaquam descifcens, Cyrenaeos quosdam, ui eum in Aegyptum deduxerant, interfici iussit, quod aullo liberius ob Irenem pellicem ipsum obiurgassent.

Diegylis, Thracum rex, postquam ad regnum acces-t, rebus supra votum prospere succedentibus elatus, ıbditis non iam quasi amicis ac sociis imperare, sed tan-uam mancipiis aut captivis acerbe dominari coepit. Iultos quippe ex Thracibus bonos in primis viros tor-

αἰκίας· οὐκ ὀλίγους δὲ ὕβριζε, καὶ ταῖς ἐσχάταις παρ-οινίαις περιέβαλλεν. οὐ γὰρ ἦν οὐ γυναικὸς, οὐ παιδὸς αὐτῷ κάλλος ἄδικτον· οὐ κατασκευὴ κτημάτων πολυτελὴς ἀναφαίρετος· ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτὸν δυναστείαν ἐπλήρου παρανομίας. ἐπόρθει δὲ καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τὰς πλησιοχώρους, καὶ τῶν ἁλισκομένων οὓς μὲν ὕβριζεν, οὓς δὲ δειναῖς καὶ παρηλλαγμέναις αἰκίαις ἐτιμωρεῖτο. κυριεύσας δὲ ὁ αὐτὸς πόλεως Λυσιμαχίας, τεταγμένης ὑπὸ τὸν Ἄτταλον, τὴν μὲν πόλιν ἐνέπρησε· τῶν δ' αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς ἀξιολογωτάτους, ἰδίαις καὶ παρηλλαγμέναις κατ' αὐτῶν ἐχρήσατο τιμωρίαις. παίδων μὲν γὰρ ἀποκόπτων χεῖρας, καὶ πόδας, καὶ κεφαλὰς, ἐξῆπτε ταῦτα φέρειν τοῖς τῶν γονέων τραχήλοις. ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἑκατέρων διήλλαττεν ἀμφοτέρων τὰ μέλη. καί τινας μὲν χειροκοπήσας διεμέλιζε τὰ σώματα κατὰ ῥάχιν. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰς διακοπὰς ἐπ' ἄκραις ταῖς λόγχαις φέ-

tos necavit, plurimos iniuriis atque ultimis contumeliis affecit. Etenim nullius mulieris aut ingenui adolescentis formae ac pudori parcebat, nullas non opes per vim rapiebat, sed universam ditionem scelere ac violentia replebat. Quin & Graecas urbes regioni suae conterminas praedabatur, captosque partim violabat, partim exquisitissimis tormentis e medio tollebat. Cumque urbem Lysimachiam, quae ditionis Attali erat, cepisset, ipsam quidem incendio consumsit: ex captivis autem selectum nobilissimum quemque novis atque inauditis suppliciis excarnificavit. Praecisa enim filiorum capita ac manus pedesque ex parentum collo suspendebat, virorumque ac mulierum amputata membra permutabat: nonnullos etiam manibus mutilatos per spinam dorsi dissecabat, atque interdum abscissa membra contis praefigebat, adeo

ειν· ὡς Φάλαριν καὶ τὸν Κασσανδρέων τύραννον Ἀπολ-
λόδωρον ὑπερβάλλειν ὠμότητι. παραλιπὼν δ' ἄν τις
τὰ λοιπὰ τῆς περὶ αὐτὸν μιαιφονίας, ἐξ ἑνὸς τοῦ μέλ-
λοντος λέγεσθαι τεκμήραιτο τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὠμό-
τητος. γάμων ἀγομένων τούτῳ κατά τι Θρακικὸν πα-
λαιὸν ἔθος, δύο νεανίσκους Ἕλληνας ἐκ τῆς Ἀτταλικῆς
βασιλείας καθ' ὁδοιπορίαν συνήρπασεν, ἀδελφοὺς μὲν
ὑπάρχοντας, τῇ δὲ εὐπρεπείᾳ διαφόρους· τὸν μὲν ἴου-
λον κατάγοντα, τὸν δὲ ὑπογραφὴν ἄρτι λαμβάνοντα
ταύτης τῆς ἀκμῆς. τούτους ἀμφοτέρους καταστέψας
ἱερείου τρόπον, εἰσήγαγε, καὶ τὸν μὲν νεώτερον κατα-
τείνας μακρὸν διὰ τῶν ὑπηρετῶν, ὡς μέσον διακόψων,
ἀνεφώνησεν ὡς οὐχ [1] ὁμοίοις ἱερείοις δεῖ χρῆσθαι τοὺς
ἰδιώτας καὶ τοὺς βασιλεῖς. κλαίοντος δὲ τοῦ πρεσβυ-
τέρου, καὶ φιλάδελφον πάθος προφαίνοντος, καὶ τιθέν-
τος ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν σίδηρον, προσέταξε τοῖς ὑπηρέταις
καὶ τοῦτον ὁμοίως τεῖναι μακρόν. διπλασιάζων δὲ τὴν

1 Mſ. ὁμοίως.

ut crudelitate Phalarim ipſum, & Apollodorum Caſſan-
drenſium tyrannum, longe ſuperaret. Verum, ut cetera
omittam, ex hoc unico facto illius atrocitas abunde de-
prehenditur. Cum ex more veteri inſtitutoque Thracum
nuptias celebraret, duos iuvenes Graecos ſimul iter fa-
cientes corripuit. Erant illi ex Attali regno fratres, am-
bo ſingulari forma: alter iam primam lanuginem prae-
ferebat, alter eum aetatis florem proxime attigerat. Die-
gylis utrumque infulis victimarum more redimitum in-
troduxit. Cumque iuniorem quaſi medium conciſurus
extendi a ſatellitibus ſuis iuſſiſſet, repente exclamavit,
non iiſdem reges ac privatos uti victimis debere. Ad
haec cum maior natu ingemiſceret, ac prae caritate in
fratrem ſemet ferro ſupponeret, Diegylis hunc quoque
ſimiliter ſterni praecepit, ac crudelitatem geminans,

ὠμότητα, καὶ μιᾷ πληγῇ καθ' [1] ἑκατέρου χρησάμενος, ἐν ἀμφοτέροις εὐστόχησε, παιᾶνι τῶν θεωμένων ἐπισημηνάντων τὴν κατόρθωσιν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παράνομα ἐποίησεν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 596.)

Ὅτι ὁ Ἄτταλος ἀκούων τὸν Διήγυλιν παρὰ τοῖς ὑποτεταγμένοις διαβεβλῆσθαι, διά τε τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὠμότητος, ἐζήλωσε τὴν ἐναντίαν προαίρεσιν. διὸ καὶ τοὺς ἁλισκομένους τῶν Θρᾳκῶν ἀπολύων μετὰ φιλανθρωπίας, πολλοὺς ἔσχε κήρυκας τῆς ἰδίας ἐπιεικείας. ἃ δὴ πυνθανόμενος ὁ Διήγυλις, τῶν μὲν ἀποχωρούντων τοὺς ὁμήρους δειναῖς ὕβρεσι καὶ παρανόμοις αἰκίαις περιέβαλλεν, ὧν ἦσάν τινες τῶν ἀσθενεστάτων παίδων, ἡλικίᾳ καὶ φύσει. καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν διαμεμελισμένοι τὰ σώματα ποικίλως, οἱ δὲ κεφαλὰς καὶ χεῖρας, καὶ πόδας ἀφῃρημένοι· καὶ

1 Ἑτέρου in eodem.

ambos unica plaga confecit, applaudentibus tantae dexteritati ſpectatoribus. Huiuſmodi alia plurima ab eo ſunt nefarie geſta.

*

Attalus, cum Diegylim avaritiae & crudelitatis cauſa ſubditis ſuis inviſum eſſe intelligeret, ipſe contrariam prorſus viam inſtituit. Proinde cum permultos Thraces, quos ceperat, liberaliter dimitteret, multos manſuetudinis ſuae praecones ſibi comparavit. Cumque Diegylidis odio multi ex principibus Thracum ad eum confugerent, ac benigne exciperentur, ea re comperta, Diegylis defectorum obſides graviſſimis contumeliis tormentiſque ſubdidit: quorum plerique cum adhuc tenera aetate eſſent, nihilominus partim membratim concerpti, partim pedibus manibuſque & capite truncati ſunt: eo-

τούτων οἱ μὲν ἐπὶ σκόλοψιν, οἱ δὲ ἐπὶ δένδρεσιν ἀνήρτηντο. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῶν γυναικῶν ἀνεπτυγμένας τὰ σώματα πρὸς ὕβριν τε ἦν ἰδεῖν πρὸς ταῖς τοῦ θανάτου συμφοραῖς προκειμένας, παντοίας διαθέσεις αἰσχύνης ἐξ ὑπερηφανίας βαρβάρων συντετελεσμένας· αἳ ταῖς μὲν πράξεσιν ὠμότητος ἀναισχύντου δεῖγμα[1] προέκειντο, τῶν δὲ θεωρούντων καὶ τὸν ἥμερον ἐχόντων λογισμὸν πολλοὺς ἐξεκαλοῦντο πρὸς τὸν τῶν ἠτυχηκότων ἔλεον.

(Excerpt. de Leg. XXX, pag. 629.)

Ὅτι Νομαντῖνοι καὶ [2] Τερμήσιοι περὶ διαλύσεως διαπρεσβευσάμενοι πρὸς Ῥωμαίους, συνεχώρησαν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην ἐπὶ τούτοις· δοῦναι τῶν πόλεων ἑκατέραν Ῥωμαίοις ὁμήρους τριακοσίους, σάγους ἐννεακισχιλίους, βύρσας τρισχιλίας, ἵππους πολεμιστὰς ὀκτακοσίους, ὅπλα πάντα· καὶ ταῦτα πράξαντας, φίλους εἶναι καὶ

Olymp. CLIX, 3. a. C. 142. U. C. 612.

1 Προσέχειντο scriptus liber. 2 Τερμήσσιοι Bav. Edd. Τερμίσιοι.

rumque alii crucibus affixi, alii arboribus suspensi. Nec paucas mulieres notis compunctas, (eae apud Thracas primariae habentur,) antequam ad supplicium ducerentur, prostituebat omnium libidini, insolentia barbarica ad omne genus iniuriae praeceps. Quae quidem cum impudentem quandam illius saevitiam palam testarentur, plerosque etiam spectantium, atque eorum, qui aliquo humanitatis sensu praediti erant, ad miserationem commovebant.

*

Numantinis & Termestinis amicitiae instaurandae causa legatos mittentibus ad Romanos data his legibus pax est: utraque civitas Romano populo obsides trecentos, saga nongenta, pellium ad tentoria tria millia, equos bellatores octingentos, armaque omnia traderent: quo facto Romanorum socios atque amicos futuros. Dicta ci-

συμμάχους. ταχθείσης δὲ ἡμέρας, ἐν ᾗ ταῦτα συντελεῖν ἔδει τὰς πόλεις, κατὰ τὰς ὁμολογίας πάντα ἐτέλεσαν. ὡς δὲ ἐπὶ τελευτῆς ἔδει τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, [1] ὀδυρμὸς ἦν τις εὐγενὴς, καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν, εἰ γυναικῶν τρόπον [2] γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὅπλων. μεταμελόμενοι δὲ τοῖς ψηφισθεῖσιν, ἀλλήλους κατεμέμφοντο, καὶ πατέρες μὲν [3] υἱέσιν ἐνεκάλουν, παῖδες δὲ γονεῦσι, γυναῖκες δὲ ἀνδράσι· καὶ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν ἀναδραμόντες, καὶ τῶν ὅπλων οὐ παραχωρήσαντες, ἀνεκαίνισαν τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.

(Excerpt. de Legat. XXXI, pag. 629.)

Ὅτι Τρύφων ἐξ ἰδιώτου βασιλεὺς γεγονὼς, ἔσπευδε τὴν δυναστείαν αὐτῷ διὰ δόγματος συγκλητικοῦ βεβαιῶσαι. διόπερ κατασκευάσας νίκην χρυσῆν, ἄγουσαν ὁλκὴν χρυσίων μυρίων, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς

1 Ὀδυρμός τις εὐγενὴς ἦν in Cod. Bav.

2 Γυμνάσουσιν Mſ. Urſin.

3 Υἱοὺς Mſ. Urſin. Bav.

vitatibus dies eſt, qua imperata facienda erant: omnia, uti convenerat, a civitatibus praebita ſunt. Ventum deinde ad armorum traditionem. Ibi vero generoſa quaedam lamentatio & libertatis ſtudium multitudinis animos inceſſit: lamentabantur omnes, mulierum ſeſe in modum cunctis armis nudari. Itaque decretorum poenitentia ducti invicem ſeſe incuſant, filii patres, parentes liberos, uxores maritos. Ad extremum arma tradere abnuunt, reſumtoque priore animo bellum in Romanos inſtaurant.

*

Tryphon, e privato rex factus, principatum Senatus Romani decreto ſibi firmare aggreditur. Eam ob rem confecta Victoria aurea, pondus decies mille aureorum ha-

εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομιοῦντας τῷ δήμῳ. ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς, ἅμα δὲ διὰ τὸ [1] εὐοιώνιστον εἶναι, [2] προσδέξασθαι τὴν νίκην, καὶ προσαγορευθῆναι βασιλέα. εὗρε δὲ τὴν σύγκλητον πάνυ πανουργοτέραν ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς ἀπάτῃ παρακρουομένους, συνέσει [3] καταμαρτυροῦσαν· τὸ μὲν γὰρ δῶρον ἐδέξατο, καὶ τὴν εὐφημίαν μετὰ τοῦ λυσιτελοῦς ἐτήρησεν. ἀντὶ δὲ Τρύφωνος μεταχρηματίσασα τὴν δόσιν, εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ δολοφονηθέντα βασιλέα, τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο. διὰ δὲ ταύτης τῆς πράξεως, ἀνέδειξεν ἑαυτὴν μισοπονηροῦσαν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀναιρέσει, καὶ [4] δωρεὰς ἀσεβῶν ἀνδρῶν οὐ προσδεχομένη.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 596 sq.)

Ὅτι τοῦ Πομπηίου ἐλθόντος ἐπὶ πόλιν τὴν καλουμένην Λαγνὶ, καὶ ταύτην πολιορκοῦντος, οἱ Νουμαντῖ- Olymp. CLIX, 4. a. C. 141. U.C.613.

1 Εὐοΐστον Bav.
2 Προσδέξεσθαι Suidas, neque male. Paullo ante χρυσίνων edebatur. Χρυσίων Suidas, & bene quidem. Mox pro παραχρουομένους Bav. habet παραχουομένους.
3 Καταμαρτυροῦσαι Bav.
4 Δωρεὰς Bav. In edd. δωρεά.

bente, Romam legatos mittit, hanc populo allaturos: suspicabatur enim, Romanos cum utilitatis, tum boni ominis causa, Victoriam eam non repulsuros, seque regem appellaturos. At Senatum praeter opinionem astutiorem, & quos fraude circumscribere decreverat, multo se prudentiores reperit. Nam donum Patres bonumque omen non sine commodo suo probarunt: loco vero Tryphonis Victoriam regi, quem per scelus iste interfecerat, acceptam tulerunt, eiusdem titulo inscriptam. Quo facto & regis pueri caedem & impiorum dona sibi displicere manifesto ostenderunt.

*

Q. Pompeius cum urbem Lagni obsidere aggressus es-

νοι βουλόμενοι βοηθῆσαι τοῖς ὁμοεθνέσιν, ἔπεμψαν στρατιώτας τετρακοσίους νυκτός. ἡ δὲ τούτους ἀσμένως δεξάμενοι, σωτῆρας ἀπεκάλουν καὶ δωρεαῖς ἐτίμων. μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας καταπλαγέντες, καὶ τὴν πόλιν προδιδόντες, τοῖς σώμασιν ᾔτουν ἀσφάλειαν. τοῦ δὲ Πομπηίου δόντος ἀπόκρισιν, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ποιήσοιτο πρὸς αὐτοὺς ὁμολογίας, εἰ μὴ πρῶτον ἐκδώσουσι τοὺς συμμάχους, τὸ μὲν πρῶτον ἐντρεπόμενοι τὸ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀ:έμημα διεκαρτέρουν. τοῦ δὲ δεινοῦ πλησίον ὄντος διεπρεσβεύοντο, καὶ τῇ τῶν Οίλων ἀπωλείᾳ τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἐπεχείρουν περιποιῆσαι. οὐ μὴν ἔλαθόν γε τοὺς ἐπιβουλευομένους· ἀλλὰ τοῦτο μαθόντες πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, καὶ νυκτὸς τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐπιθέμενοι, πολὺν ἐποίουν φόνον. ὁ δὲ Πομπήϊος τοῦ θορύβου αἰσθόμενος, καὶ κλίμακας προσερείσας τοῖς

ſet, Numantini in gratiam popularium ſuorum quadringentos illis milites noctu ſuppetias miſerunt. Quos Lagnitani initio quidem libentiſſime acceptos, donis proſecuti ſunt haud ſecus ac ſervatores ſuos. Paucis poſt diebus, metu obſidionis perterriti, de dedenda urbe cum Pompeio collocuti ſunt, incolumitatem dumtaxat poſtulantes. Sed cum Pompeius nullas conditiones admitteret, niſi auxiliares Numantini ſibi dederentur, primum quidem Lagnitani, tantum ſcelus adverſus bene meritos admittere minime auſi, obſidionem perferre ſtatuerunt. Poſtea vero cum ad extremas anguſtias redacti eſſent, miſſa ad Pompeium legatione paratos ſe eſſe dixerunt ſociorum pernicie ſalutem ſuam redimere. Quod cum auxiliares Numantini ſenſiſſent, noctu impreſſione in cives necopinantes facta, maximam caedem ediderunt. At Pompeius, intellecto hoc tumultu, ſcalis protinus ad moe-

τείχεσιν, ἐκυρίευσε τῆς πόλεως· καὶ τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἅπαντας ἀπέσφαξε, τοὺς δὲ συμμάχους ὄντας διακοσίους τὸν ἀριθμὸν ἀπέλυσε τῶν κινδυνων· ἅμα μὲν ἐλεήσας κινδυνεύουσαν ἀρετὴν, καὶ τὸ περὶ τοὺς ἀκληροῦντας γινόμενον πάθος δι' ἀχαριστίαν· ἅμα δὲ τὴν Νουμαντίνων εὔνοιαν πρὸς Ῥωμαίους πόρρωθεν ἐκκαλούμενος ταῖς εὐεργεσίαις· τὴν δὲ πόλιν κατέσκαψεν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 597 ſq.)

Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν ζηλώσας, αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίῤῥοιαν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ηὔξησε. μέχρι γὰρ τῆς Ἰνδικῆς διατείνας, τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως. εἰς τηλικοῦτο δὲ μέγεθος προαχθεὶς βασιλείας, οὐκ ἐζήλωσε τρυφὴν οὐδὲ ὑπερηφανίαν, ἅπερ ταῖς πλείσταις δυναστείαις ἀκολουθεῖν εἴωθεν· ἀλλ' ἐπίεικειαν μὲν πρὸς τοὺς ὑποταγ-

nia admotis, urbem cepit: ac Lagnitanos quidem omnes internecione occidit, Numantinos autem auxiliares numero ducentos benigne dimiſit, ſimul virtutem hominum prorſus indigne in extremum diſcrimen adductam miſeratus, ſimul etiam Numantinorum benevolentiam erga populum Romanum iam tum ea gratia alliciens: urbem deinde ſolo aequavit.

*

Arſaces, Parthorum rex, cum clementiam atque manſuetudinem inprimis coleret, admodum proſpera ubique fortuna eſt uſus, atque imperii ſui limites longiſſime propagavit. Etenim aduſque Indiam, in qua Porus olim regnaverat, progreſſus, cuncta nullo negotio ſubegit. Ceterum in tantam regni amplitudinem evectus, haudquaquam ad luxum ac ſuperbiam, quod pleriſque principibus uſu venire ſolet, ſe contulit; ſed clementia

μένους, ἀνδρείαν δὲ πρὸς τοὺς ἀντιταττομένους· καθόλου δὲ πολλῶν ἐθνῶν ἐγκρατὴς γενόμενος, τὰ παρ' ἑκάστοις ἄριστα τῶν νομίμων κατέδειξε τοῖς Πάρθοις.

Olymp. CLX, 1. a. C. 140. U. C. 614. Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Οὐριάτθου ταφῆς παραδόξου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἠξίωσαν, καὶ διακοσίοις ζεύγεσι μονομάχων ἀγῶνα πρὸς τῷ τάφῳ συνετέλεσαν, τιμῶντες αὐτοῦ τὴν διαβεβοημένην ἀνδρείαν. ὁμολογουμένως γὰρ ἦν πολεμικώτατος μὲν ἐν τοῖς κινδύνοις, στρατηγικώτατος δὲ ἐν τῷ προϊδέσθαι τὸ συμφέρον. τὸ δὲ μέγιστον διετέλεσε πάντα τὸν τῆς στρατηγίας χρόνον ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὡς οὐδεὶς ἕτερος. κατὰ μὲν γὰρ τὰς ἐκ τῆς λῃστείας διανομὰς, οὐδὲν πλέον ἀπεφέρετο τῆς τοῖς ἰδιώταις ἐπιβαλλούσης μοίρας· ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῷ περισθέντων ἐτίμα τοὺς ἀξίους χάριτος, καὶ τοὺς ἀπόρους τῶν στρατιωτῶν [1] ὑπελάμβανεν. ὑπῆρχε δὲ καὶ νήπτης καὶ ἀγρυπνητικὸς, καὶ παντὸς πόνου

1 Sic fuit in Cod. pro quo fine caufa ἀνελάμβανε Valefius.

in fubditos, adverfus hoftes fortitudine uti inftituit. Cumque plurimas gentes imperio fuo fubieciffet, ex fingulis collecta optima quaeque inftituta Parthos docuit.

Viriathi cadaver magnifico exfequiarum honore celebratum eft a Lufitanis, quippe ducenta gladiatorum paria ad eius tumulum decernere iufferunt, dantes id eximiae hominis fortitudini. Fuit enim ille, ut inter omnes conftat, bellicofiffimus quidem in periculis: in providendo autem quid potiffimum conduceret, fagaciffimus, quodque praecipuum eft, quamdiu copias duxit, adamatus a militibus, quantum antea nemo. Etenim in dividenda praeda nihil praecipuum fupra ceteros fumebat: ex iis vero, quae fibi comparaverat, & viros fortes muneribus donabat, & egentiffimorum militum inopiam fublevabat. Erat praeterea fobrietate ac vigilantia incredi-

καὶ κινδύνου κατεξανεστηκώς· ἔτι δὲ πάσης ἡδονῆς κρείττων. αἱ δὲ ἀποδείξεις τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς ἐμφανεῖς εἰσίν. ἕνδεκα γὰρ ἔτη δυναστεύοντος αὐτοῦ Λυσιτανῶν, οὐ μόνον αἱ δυνάμεις ἀστασίαστοι διέμειναν, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀνίκητοι. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν, τὸ σύστημα τῶν Λυσιτανῶν διελύθη στερηθὲν τῆς τούτου προστασίας.

Ὅτι Πτολεμαῖος διὰ τὴν ὠμότητα καὶ μιαιφονίαν, καὶ διὰ τὰς ἀναίδην τῶν αἰσχίστων ἡδονῶν ἀπολαύσεις, καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀγεννὲς πάθος, διὸ Φύσκων ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ στρατηγὸς Ἱέραξ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις θαυμαστὸς ὢν, καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις τοῖς ὄχλοις εὔθετος, ἔτι δὲ μεγαλόψυχος, συνέσχε τὴν τοῦ Πτολεμαίου βασιλείαν. τούτου γὰρ ἀπορουμένου χρημάτων, καὶ τῶν στρατιωτῶν βουλομένων ἀφίστασθαι πρὸς Γαλαίστην, διὰ τὸ μὴ κομίζεσθαι τοὺς μι-

bili, quique nullum laborem ac periculum detrectaret, adverſus omnes voluptates infractus. Ac virtutis quidem illius argumenta in aperto ſunt. Nam cum undecim annos Luſitanis praefuerit, non modo concordes abſque ſeditione ulla, ſed propemodum invictae eius copiae manſere. Mortuo autem Viriatho, Luſitanorum manus, eo duce orbatae, brevi diſſipatae ſunt.

Ptolemaeus ob crudelitatem caedeſque, atque ob foedas libidines ac deformem corporis habitum, (unde & Phyſcon cognominatus eſt,) cunctis erat inviſus. At Praefectus Hierax, cum & rei bellicae ſcientiſſimus, & in congreſſibus admodum popularis, ac praeterea eximia animi magnitudine eſſet, Ptolemaei imperium ſuſtinuit. Nam cum Ptolemaeus pecuniae inopia premeretur, militeſque ſtipendiis fraudati deficere ad Galaeſtem parati

σθοὺς, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὀψωνιάσας τὴν δύναμιν, διωρθώσατο τὴν ὅλην μεταβολήν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 598.)

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου παντελῶς οἱ Αἰγύπτιοι κατεφρόνησαν, ὁρῶντες ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις ὄντα παιδαριώδη, καὶ πρὸς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἐκκεχυμένον, καὶ διὰ τὴν ἀκολασίαν τὸ σῶμα γυναικῶδες περιπεποιημένον.

Olymp. CLX, 4. a. C. 137. U. C. 617. Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος διὰ τὴν βαρύτητα καὶ δυσκινησίαν τοῦ σώματος, τῇ διὰ τὸν ὄγκον ὑπεροχῇ, καὶ τῷ πλήθει τῶν περικεχυμένων σαρκῶν, ἄχρηστος ἦν ἐν ταῖς κατὰ πόλεμον ἐνεργείαις.

eſſent, ipſe ex ſua pecunia numerato militibus ſtipendio ſeditionem pacavit.

*

Aegyptii Ptolemaeum prorſus deſpiciebant, cum eum viderent & in ſermonibus puerilem, & effuſum in foediſſimas libidines, & ob intemperantiam effeminato corpore eſſe.

M. Aemilius Conſul, cum ob nimiam ſaginam & craſſitiem gravi tardoque corpore eſſet, ad res bellicas minime idoneus erat.

E LIBRO XXXIV.

(Excerpt. de Legat. XXXII, pag. 629 ſq.)

Ὅτι ἧκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν οἱ περὶ τὸν Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν πρεσβευταὶ, κατασκεψόμενοι τὴν ὅλην βασιλείαν· ὁ δὲ Πτολεμαῖος μετὰ μεγάλης ἀπαντήσεως καὶ παρασκευῆς προσδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, τάς τε ἑστιάσεις πολυτελεῖς ἐποιεῖτο, καὶ τὰ βασίλεια περιάγων ἐπεδείκνυτο, καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν. [1] οἱ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ἀρετῇ διαφέροντες τοῖς μὲν βρωτοῖς [2] τοῖς ὀλίγοις καὶ πρὸς ὑγείαν διατείνουσι χρώμενοι κατεφρόνουν τῆς πολυτελείας, ὡς διαφθειρούσης καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα. τῶν δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως θαυμαζομένων, ἐν παρέργῳ τὴν θέαν, ὡς οὐδενὸς ἀξίαν ποιησαμένων, τὰ θέας ἄξια πρὸς ἀλήθειαν ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς· τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ [3] βά-

Olymp. CLXI, 1. a. C. 136. U. C. 618.

1 Οἱ δὲ τῶν Bav. 2 Deeſt τοῖς Bav. 3 Βάθος Mſ. Urſin.

*

Legatis, quorum princeps Scipio Aemilianus erat, Alexandriam ad Aegypti regnum inſpiciendum profectis obvius rex Ptolemaeus magna frequentia & apparatu procedit: excipiuntur honorifice, & conviviis laute celebratis, tum circum regiam ducuntur, ut eam & univerſam gazam videant. Romanorum legati, viri egregia virtute, modico & ſalubri victu uſi, regis lautitias, tanquam animum & corpus debilitantes, ſpernunt, eaque, quae a Ptolemaeo maximi aeſtimabantur, obiter, quippe pro vilibus putanda, oculis luſtrant: ad cetera, conſideratione vere digna, diligentiſſime animum advertunt, urbis

ρος, καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ἰδιότητας· πρὸς δὲ τούτοις διαπλεύσαντες εἰς Μέμφιν, τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, καὶ τὰς κατὰ τὸν [1] Νεῖλον εὐκαιρίας, τό τε πλῆθος τῶν κατ' Αἴγυπτον πόλεων, καὶ τὰς ἀναριθμήτους τῶν οἰκητόρων μυριάδας, καὶ τὴν ὀχυρότητα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὴν ὅλην τῆς χώρας ὑπεροχὴν, ὡς εὖ διάκειται πρὸς ἡγεμονίας ἀσφάλειάν τε καὶ μέγεθος. καὶ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων [2] Αἴγυπτον, καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα, διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν δύνασθαι συσταθῆναι τυχούσης τῆς βασιλείας ταύτης ἀξίων τῶν ἡγεμόνων. οἱ μὲν οὖν πρεσβευταὶ κατασκεψάμενοι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ Κύπρου, κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. καθόλου δὲ καὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπῆλθον. καὶ παρὰ πᾶσι σώφρονα καὶ θαυμαστὴν ποιησάμενοι τὴν ἀποδημίαν, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον, καὶ

1 Voc. Νεῖλον praeteriit Bav. Mox εὐκαιρείας edebatur. Melius Cod. Bav. & Suidas in Εὐκαιρία.

2 Τὴν Αἴγυπτον Bav.

videlicet ſitum & opes, Pharique ſingularem naturam. Navibus deinde Memphim devehuntur, & agri bonitatem, fluminis Nili opportunitates, urbium in Aegypto multitudinem, innumerabilem ferme incolarum numerum, egregie munitam regionem, & ſummam eius praeſtantiam cum animo reputant, commodiſſime poſitam cenſentes ad magni imperii poſſeſſionem: miratique ingentem Aegypti habitatorum multitudinem, locorumque praecipua commoda, haud iniuria arbitrantur, maximum illic imperium, modo regnum iſtud dignos tantis opibus praepoſitos indeptum fuerit, poſſe condi. Inſpectis Aegypti rebus in Cyprum legati, inde in Syriam tranſmittunt: obitiſque orbis Romani pleriſque provinciis, nec ulli toto itinere graves, ſed propter continentiam admi-

τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπεληλυθότες, μετ' εὐφημίας ὑπὸ πάντων συμφωνουμένης, ἐπανῆλθον. τῶν γὰρ ἐχόντων τὰς ἀμφισβητήσεις, οὓς μὲν [1] διηλλάγησαν ἀλλήλοις, [2] οὓς δ' ἐπεπείκεισαν τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς ἐγκαλοῦσι· τοὺς δὲ ἀναισχυντοῦντας, διὰ τῆς ἀνάγκης κατεστάλκεισαν· τοὺς δὲ δυσδιακρίτους ἀναπεπόμφεσαν ἐπὶ τὴν σύγκλητον. ὡμιληκότες δὲ βασιλεῦσι καὶ δήμοις, καὶ τὴν προϋπάρχουσαν αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἅπαντας ἀνανεωσάμενοι, πρὸς εὔνοιαν τὴν ἡγεμονίαν [3] ἐπηύξησαν, καὶ πάντες ταῖς αἱρέσεσιν οἰκείως διατεθέντες, ἐξαπέστειλαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τοὺς περὶ Σκιπίωνα πρέσβεις ἐπῄνεσαν, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐξέπεμψαν.

(Eclog. I, pag. 524 ſq.)

Ὡς Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, φησὶν, ἐπολιόρκει τὰ Ἱεροσόλυμα· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μέχρι μέν τινος ἀντέσχον. Olymp. CLXI, 2. a. C. 135. U. C. 619.

1 Διηλλάχεισαν Bav. 2 Οὓς δὲ πεπείκεσαν Bav. 3 Ἀπηύξησαν id.

rabilem mire omnibus accepti, ſummo provincialium applauſu & gratulatione domum revertunt. Hac enim legatione controverſias prudentiſſime diſceptaverant, & rixantes partim in concordiam redegerant: aliis, ut adverſariis, quod aequum & iuſtum eſt, praeſtarent, perſuaſerant: pervicacioribuſque vi & auctoritate in ordinem coactis, quaeſtiones difficiliores ad Senatum reiecerant: reges praeterea & populos humaniſſime compellatos ad amicitiae inſtaurationem permoverant, atque omni benevolentia imperium muniverant. Quo quidem animo cum reges & nationes eſſent, ab illis oratores miſſi ſunt, qui Scipionem ceteroſque laudarent, & gratias ob legatos tales viros agerent.

⁂

Antiochus rex Hieroſolyma oppugnabat. Iudaei au-

ἐξαναλωθέντων δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἁπάντων, ἠναγκάσθησαν περὶ [1] διαλύσεως διαπρεσβεύσασθαι. οἱ δὲ πλείους αὐτῷ τῶν φίλων συνεβούλευον κατὰ κράτος αἱρήσειν τὴν πόλιν, καὶ τὸ γένος ἄρδην [2] ἀνελεῖν τῶν Ἰουδαίων· μόνους γὰρ ἁπάντων ἐθνῶν ἀκοινωνήτους εἶναι τῆς πρὸς ἄλλο ἔθνος ἐπιμιξίας, καὶ πολεμίους ὑπολαμβάνειν πάντας. ἀπεδείκνυον δὲ καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν ὡς ἀσεβεῖς καὶ μισουμένους [3] παρὰ θεῶν, ἐξ ἁπάσης τῆς Αἰγύπτου πεφυγαδευμένους. τοὺς γὰρ ἀλφοὺς ἢ λέπρας ἔχοντας ἐν τοῖς σώμασι, καθαρμοῦ χάριν, ὡς ἐναγεῖς συναθροισθέντας, ὑπερορίους ἐκβεβλῆσθαι. τοὺς δὲ ἐξορισθέντας καταλαβέσθαι μὲν τοὺς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα τόπους, συστησαμένους δὲ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος, παραδόσιμον ποιῆσαι τὸ μῖσος [4] τὸ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. διὰ τοῦτο δὲ καὶ νόμιμα παντελῶς ἐξηλλαγμένα καταδεῖξαι, τὸ μηδενὶ ἄλλῳ ἔθνει

1 Συλλύσεως in Amstel. & aliis.
2 Ἀναιρεῖν M. Marg.
3 Ὑπὸ τῶν θεῶν marg.
4 Non est in Amst. neque aliis.

tem ad tempus resistebant: sed absumta omni victus copia, de transactione cum eo legatos mittere coacti sunt. Tum amicorum ipsius plerique, ut summa vi urbem expugnaret, gentemque Iudaeorum internecione deleret, consulebant. Solos enim inter omnes nationes a consuetudine alterius gentis abhorrere, & hostium loco habere cunctos mortalium. Maiores etiam ipsorum ex omni Aegypto fugatos, velut impios & Diis exosos, fuisse, demonstrabant. Cum enim corpora ipsorum vitiligine ac lepra infecta essent, expiandi causa, ut homines nefarios, congregatos e finibus suis expulisse. Exterminatos autem circumsita Hierosolymis loca occupasse, genteque Iudaeorum in unum corpus redacta, odium adversus homines traditione propagasse. Ideoque leges prorsus alienas promulgasse, ne mensam cum alia natione com-

τραπέζης κοινωνεῖν τὸ παράπαν, μηδ᾽ εὐνοεῖν. ὑπέμνησαν δὲ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ [1] γενομένου μίσους τοῖς προγόνοις πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος· Ἀντίοχος γὰρ ὁ προσαγορευθεὶς Ἐπιφανὴς, καταπολεμήσας τοὺς Ἰουδαίους, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἄδυτον τοῦ θεοῦ σηκὸν, [2] οὗ νόμιμον εἰσιέναι μόνον τὸν ἱερέα. εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῷ λίθινον ἄγαλμα ἀνδρὸς βαθυπώγωνος, καθήμενον ἐπ᾽ ὄνου, μετὰ χεῖρας ἔχον βιβλίον, τοῦτο μὲν ὑπέλαβε Μωσέως εἶναι, τοῦ κτίσαντος τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ συστησαμένου τὸ ἔθνος, πρὸς δὲ τούτοις νομοθετήσαντος τὰ μισάνθρωπα παράνομα ἔθη τοῖς Ἰουδαίοις· αὐτὸς δὲ [3] συστήσας τὴν μισανθρωπίαν πάντων ἐθνῶν, ἐφιλοτιμήθη καταλῦσαι τὰ νόμιμα. διὸ τῷ ἀγάλματι τοῦ κτίστου, καὶ τῷ ὑπαίθρῳ βωμῷ τοῦ θεοῦ, μεγάλην ὗν θύσας, τό, τε αἷμα προσέχεεν αὐτοῖς, καὶ τὰ κρέα σκευάσας, προσέταξε [4] τῷ μὲν ἀπὸ τούτων ζωμῷ τὰς ἱερὰς αὐ-

1 Προγενομένου ad oram edd.
2 Ἧ iterum.
3 Steph. μισήσας ex coniectura. Melius στυγήσας Cl. Wetstenius.
4 Τῷ μὲν Amstel. In edd. uncinis μὲν includebatur.

munem haberent unquam, neque illi bene cuperent. Regem praeterea docebant, quo odio in istam gentem ipsius fuissent maiores. Antiochus enim cognomento illustris, Iudaeis bello subactis, inaccessum Dei fanum ingressus est, quo tamen sacerdoti tantum penetrare lege permissum erat. In quo cum viri prolixa barba imaginem ex lapide reperisset, asello insidentem, hanc Mosis esse iudicavit, qui Hierosolyma condidit, gentem coagmentavit, ac mores nefarios, odioque hominum scatentes, lege Iudaeis sancivit. Ipse igitur odium in universas gentes detestatus, ut leges abolerentur, operam dedit. Propterea conditoris imagini, araeque Dei subdiali, magnam suem immolavit, & cruorem illis affudit: carnibus etiam apparatis, harum iure libros sa-

τῶν βίβλους καὶ περιεχούσας τὰ μισόξενα νόμιμα καταῤῥᾶναι· τὸν δὲ ἀθάνατον λεγόμενον παρ᾽ αὐτοῖς λύχνον, καὶ καιόμενον ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ναῷ, κατασβέσαι· τῶν τε κρεῶν ἀναγκάσας [1] προσενέγκασθαι τὸν ἀρχιερέα, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰουδαίους. ταῦτα δὴ διεξιόντες οἱ φίλοι, τὸν Ἀντίοχον παρεκάλουν μάλιστα μὲν ἄρδην ἀνελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μὴ, καταλῦσαι τὰ νόμιμα, καὶ συναναγκάσαι τὰς ἀγωγὰς μεταθέσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεγαλόψυχος ὢν, καὶ τὸ ἦθος ἥμερος, λαβὼν ὁμήρους, ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων τοὺς Ἰουδαίους, φόρους τε τοὺς ὀφειλομένους πραξάμενος, καὶ τὰ τείχη περιελὼν τῶν Ἱεροσολύμων.

(Eclog. II, pag. 525 - 529.)

Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδονίων κατάλυσιν, ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτεσι τῶν Σικελῶν εὐροούντων ἐν πᾶσιν, ὁ δουλικὸς αὐτοῖς ἐπανέστη πόλεμος, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἐπὶ πο-

1 Ἀναμάσασθαι margo. In aliis ἀναγκάσασθαι.

cros, qui leges odio peregrinorum flagrantes continent, adſpergi iuſſit. Lychnum praeterea, immortalem ipſis dictum, qui perpetuo in templo ardet, exſtinxit. Pontificem denique & ceteros Iudaeos, ut carnibus veſcerentur, coëgit. Haec ubi diſſeruerant amici, hortatores Antiocho ſummopere erant, ut gentem funditus exſtingueret: ſin minus, ut abrogaret leges, & vitae inſtituta mutare illam cogeret. At rex, quod magno celſoque animo, & placido ingenio eſſet, cum exacto, quod debebatur, tributo, moenibus Hieroſolyma nudaſſet, obſidibus acceptis, crimina genti condonavit.

*

Cum poſt everſas Carthaginienſium opes Siculorum res ad LX annos per omnia proſperos habuiſſent ſucceſſus, ſervile tandem bellum apud eos hac de cauſa ex-

λυ τοῖς βίοις ἀναδραμόντες, καὶ μεγάλους περιποιησάμενοι πλούτους, συνηγόραζον οἰκετῶν πλῆθος. οἷς ἐκ τῶν σωματοτροφείων ἀγεληδὸν ἀπαχθεῖσιν, εὐθὺς χαρακτῆρα ἐπέβαλλον, καὶ στιγμὰς τοῖς σώμασιν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῶν τοῖς μὲν νέοις, νομεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις, ὥσπερ ἑκάστῳ ἡ χρεία ἐπέβαλλε. βαρέως δ' αὐτοῖς κατά τε τὰς ὑπηρεσίας ἐχρῶντο, καὶ ἐπιμελείας παντελῶς ὀλίγης ἠξίουν, ὅσα τε ἐντρέφεσθαι, καὶ ὅσα ἐνδύσασθαι. ἐξ ὧν οἱ πλείους ἀπὸ λῃστείας τὸ ζῆν ἐπορίζοντο, καὶ [1] μεστὰ φόνων ἦν ἅπαντα, καθάπερ στρατευμάτων διεσπαρμένων τῶν λῃστῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν μὲν ἐπεχείρουν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες, διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν κυρίων, οἳ ἐδέσποζον [2] τῶν λῃστῶν, ἠναγκάζοντο περιορᾶν λῃστευομένην τὴν ἐπαρ-

1 Μεστὰ Amftel. & alii. Μετὰ vulgo.

2 Τῶν λῃστῶν Amftel. Vulgo articulus deerat.

citatum fuit. Poftquam facultatibus magnopere amplificatis ingentes fibi divitias comparaverant, magnam fervorum multitudinem coëmebant. Quibus e locis, ubi pafcebantur, gregatim productis, certae per inuftionem corporum notae imprimebantur. Utebantur autem illis, fi iuniores effent, ad rem paftoritiam: aliis, prout cuiufque ufus exigebat. Sed duros & rigidos in minifteriis fe illis exhibebant, & tum quod ad victum, tum quod ad veftitum, minima illos cura dignabantur. Quorum maior pars latrocinando vitae neceffaria acquirebat: plenaque caedibus erant omnia, non fecus ac fi praedonum exercitus hic illic effent difperfi. Regionum quidem praefecti illis obfiftere conabantur. Sed quia poenas infligere non audebant propter opes & auctoritatem dominorum, qui imperium in fervos habebant, ad depraedationem fuae quifque provinciae connivere cogebatur. Quod enim

χίαν. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἱππεῖς ὄντες τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν κατηγορουμένοις [1] στρατηγοῖς γινόμενοι, φοβεροὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑπῆρχον. πιεζόμενοι δὲ οἱ δοῦλοι ταῖς ταλαιπωρίαις καὶ πληγαῖς, τὰ πολλὰ [2] παρὰ λόγον ὑβριζόμενοι, οὐχ ὑπέμενον. [3] συνιόντες οὖν ἀλλήλοις κατὰ τὰς εὐκαιρίας συνελάλουν περὶ ἀποστάσεως, ἕως εἰς ἔργον τὴν βουλὴν ἤγαγον. ἦν δέ τις οἰκέτης Σύρος, Ἀντιγένους, Ἐνναίου τὸ γένος, ἐκ τῆς Ἀπαμείας, ἄνθρωπος μάγος καὶ τερατουργὸς τὸν τρόπον. αὐτὸς προσεποιεῖτο θεῶν [4] ἐπιτάγμασι καθ' ὕπνον προλέγειν τὰ μέλλοντα· καὶ πολλοὺς διὰ τὴν εἰς τοῦτο τὸ [5] γένος εὐφυΐαν ἐξηπάτα. ἐντεῦθεν προϊὼν, οὐ μόνον ἐξ ὀνείρων ἐμαντεύετο, ἀλλὰ καὶ ἐγρηγορότως θεοὺς ὁρᾶν ὑπεκρίνετο, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀκούειν τὰ μέλλοντα. πολλῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ

1 Στρατηγοὶ edebatur.
2 Παραλόγως in marg. edd.
3 Συνιέντες ead.
4 Ἐπιφάσμασι iterum.
5 Μέρος ead. Tum ἐγρηγορότος Amstel.

ex dominis plerique Romani equites essent, ac iudices fierent criminum, quae provinciarum praefectis inferebantur, terrori erant praefectis. Cum itaque aerumnis servi premerentur, & verberibus idemtidem praeter rationem contumeliose afficerentur, non ferendum amplius iudicarunt. Quare inter se, ubi opportunum esset, congressi, de excutiendo servitutis iugo sermones conferebant, donec re ipsa consilium tandem exsecuti sunt. Syrus quidam erat, servus Antigenis Ennaei, in urbe Apamea natus, homo arti Magicae & praestigiis addictus. Hic instinctu iussisque Deorum in somnis futura se praedicere fingebat, multisque per id genus sollertiam imponebat. Hinc ulterius progressus, non ex somniis tantum oracula promebat, sed & vigilantem se Deos videre, ac futura ex illis audire, simulabat. Licet autem multa

σχεδιαζομένων, ἀπὸ τύχης ἔνια πρὸς ἀλήθειαν ἐξέβαινε. καὶ τῶν μὲν μὴ γινομένων ὑπ' οὐδενὸς ἐλεγχομένων, τῶν δὲ συντελουμένων ἐπισημασίας τυγχανόντων, προκοπὴν ἐλάμβανεν ἡ περὶ [1] αὐτὸν δόξα. τελευταῖον διά τινος μηχανῆς πῦρ, [2] μετά τινος ἐνθουσιασμοῦ, καὶ φλόγα διὰ τοῦ στόματος ἠφίει, καὶ οὕτω τὰ μέλλοντα ἀπεφοίβαζεν. εἰς γὰρ κάρυον [3] ἤ τι τοιοῦτο τετρημένον ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐνετίθει πῦρ, καὶ τὴν συνέχειν αὐτὸ δυναμένην ὕλην. εἶτα ἐντιθεὶς τῷ στόματι, καὶ προσπνέων, ποτὲ μὲν σπινθῆρας, ποτὲ δὲ φλόγα ἐξέκαεν. οὗτος [4] πρὸ τῆς ἀποστάσεως ἔλεγε, τὴν Συρίαν θεὸν ἐπιφαινομένην αὐτῷ λέγειν, ὅτι βασιλεύσει. καὶ τοῦτο οὐ πρὸς [5] ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κύριον αὐτοῦ διετέλει λέγων. εἰς δὲ γέλωτα τρεπομένου τοῦ πράγματος, ὁ μὲν οὖν Ἀντιγένης ψυχαγωγούμενος ἐπὶ τῇ τερατείᾳ, παρῆγε τὸν Εὔνουν εἰς τὰ

1 Αὐτῶν δόξα Amftel. & margo edd.
2 Διά τινος in iifdem.
3 Ἤ τι τοιοῦτο τετρωμένον Amft.
4 Πρὸς Amftel.
5 Ἀλλήλους Max. Marg.

fic nugaretur, cafu tamen quaedam vera effe eventus docuit. Cumque quae non fiebant a nemine redarguerentur, fed quae fiebant applaufum mererentur, opinio de illo fubinde magis crefcebat. Ad extremum artificio quodam ignem cum furore lymphatico flammantem ex ore mittebat, atque ita de rebus futuris, ceu Phoebi numine afflatus, vaticinabatur. In nucem enim, aut tale quidpiam utrinque perforatum, ignem, quaeque alere eum poffet materiam, imponebat. Hic ante defectionem iactabat, Syriam apparuiffe Deam, & regnaturum praedixiffe. Et hoc non aliis tantum, fed ipfi etiam domino, crebro dictitabat. Dumque in rifum ea res verteretur, Antigenes, ex prodigiofis hifce nugis voluptatem hauriens, Eunum

σύνδειπνα (τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ [1] τερατίᾳ) καὶ διηρώτα περὶ τῆς βασιλείας, καὶ πῶς ἑκάστῳ χρήσεται τῶν παρόντων. τοῦ δὲ ἀτρέπτως ἅπαντα διηγουμένου, καὶ ὡς μετρίως χρήσεται τοῖς κυρίοις, καὶ τὸ σύνολον, ποικίλως τερατευομένου, γέλωτες ἐγίνοντο τοῖς παρακεκλημένοις· καί τινες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀξιολόγους μερίδας αἴροντες, ἐδωροῦντο, ἐπιλέγοντες, ὅπως ὅταν γένηται βασιλεὺς, τῆς χάριτος μνημονεύοι. οὐ μὴν ἀλλ' ἡ τερατεία προῆλθεν εἰς ἀληθινὸν ἀποτέλεσμα βασιλείας· καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τοῖς [2] περὶ τὰ δεῖπνα δεξιωσαμένοις ἐν γέλωτι, οὐ χωρὶς σπουδῆς ἐποιήσατο τῆς χάριτος. ἀρχὴ δὲ τῆς ὅλης ἀποστάσεως ἐγένετο τοιαύτη. Δαμόφιλός τις ἦν Ἐνναῖος, τὴν δ' οὐσίαν μεγαλόψυχος, ὑπερήφανος δὲ τὸν τρόπον. οὗτος κακῶς

1 Τερατεύειν Amst. 2 Παρὰ m. edd. & mox cum Amst. ἀντεποιήσατο.

(nam hoc nomen erat praestigiatori) ad convivia secum ducebat, & quaestiunculis de regno motis, quomodo unumquemque illorum, qui tum aderant, tractaturus esset, interrogabat. Ille non vacillante sermone cuncta exponens, & quod clementem se dominis exhibiturus esset, respondens, variis denique verborum monstris ludens, risum convivis omnibus excitabat. Et nonnulli ex ipsis portionibus non exiguis a mensa ablatis eum munerabantur, cum hoc verborum additamento, ut ad regnum evectus beneficii memor esset. At enimvero prodigiosa haec nugacitas ad verum tandem regiae potestatis exitum perducta est; & his, qui ridicula in conviviis benignitate hominem exceperant, seriam beneficii compensationem praestitit. Principium vero totius defectionis huiusmodi fuit. Damophilus quidam erat Ennensis, vir magno ob facultates magnas animo, sed ingenio superbo. Is modis tam indignis servos accipiebat,

εἰς ὑπερβολὴν ἐκέχρητο τοῖς δούλοις· καὶ ἡ γυνὴ δὲ Μεγαλλὶς ἀντεφιλονείκει τἀνδρὶ πρὸς τὴν τιμωρίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀπανθρωπίαν, τὴν περὶ τοὺς δούλους. ἐξ ὧν ἀποθηριωθέντες οἱ προπηλακιζόμενοι, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων. καὶ πρὸς τὸν Εὔνουν ἐλθόντες, ἠρώτων εἰ συγχωρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ βεβουλευμένον; ὁ δὲ μετὰ τερατείας, ὡς εἰώθει, συνθέμενος ὅτι συγχωροῦσι, παραχρῆμα πείθει ἔχεσθαι τῆς ἐγχειρήσεως. εὐθὺς οὖν τετρακοσίους τῶν ὁμοδούλων συνήθροισαν, καὶ ὡς ἂν ὁ καιρὸς ἐδίδου, καθοπλισθέντες εἰς τὴν Ἔνναν τὴν πόλιν εἰσπίπτουσιν, ἀφηγουμένου αὐτῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τὰς φλόγας τερατευομένου τούτοις, τοῦ Εὔνου. ταῖς δ' οἰκίαις [1] ὑπεισελθόντες, πλεῖστον φόνον εἰργάζοντο· μηδ' αὐτῶν τῶν ὑπομαζίων φειδόμενοι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῆς θηλῆς ἀποσπῶντες προσήρασσον τῇ γῇ· εἰς δὲ τὰς γυναῖκας οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν [2] (καίτοι βλεπόντων τῶν

1 Ἐπεισελθόντες Amftel. 2 Καὶ τότε Amftel. & ora edd.

ut nil fupra. Uxor vero eius Megallis cum marito fuppliciis afferendis, & omni inhumanitate fervis declaranda certabat. Quibus effectum, ut efferati, qui faevitiam illam experiebantur, in defectionem & caedem dominorum confpirarent. Eunum igitur adeunt, & num, quod confiliis iam agitent fuis, Dii permittant, fcifcitantur. Is in partes illorum concedens, quod permittant, folitis verborum praeftigiis refpondet, & ut prima quaque occafione rei exfequendae incumbant, perfuadet. Extemplo igitur CCCC fervorum manum cogunt, & prout tempus fuppetebat, armati in urbem Ennam irrumpunt, Euno ducente, & praeftigiofe exfpirante flammas. Tum ingreffi domus caedem maximam peragunt, ita ut nec pueris lactentibus adhuc parcerent, fed ab ubere matris raptos terrae affligerent. In matronas vero, & quidem maritis

ἀνδρῶν) ὅσα ἐνύβριζόν τε καὶ [1] ἐνησέλγαινον, πολλοῦ αὐτοῖς πλήθους τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως δούλων προστεθέντος· οἱ καὶ κατὰ τῶν κυρίων πρότερον τὰ ἔσχατα ἐνδεικνύμενοι, οὕτω πρὸς τὸν τῶν ἄλλων φόνον ἐτρέποντο. οἱ δὲ περὶ τὸν Εὔνουν πυθόμενοι, τὸν Δαμόφιλον ὅτι κατὰ τὸν πλησίον τῆς πόλεως περίκηπον διατρίβει μετὰ τῆς γυναικὸς, εἷλκον ἐκεῖθεν, διά τινων ἐξ αὐτῶν σταλέντων, αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα δεδεμένους ἐξαγκωνίσαντες, πολλὰς κατὰ τὴν ὁδὸν ὕβρεις ὑποσχόντας. μόνης δὲ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν οἱ δοῦλοι ὤφθησαν εἰς πάντα φεισάμενοι, διὰ τὸ φιλάνθρωπον αὐτῆς ἦθος, καὶ περὶ τοὺς δούλους συμπαθὲς, καὶ βοηθητικὸν κατὰ δύναμιν. ἐξ ὧν ἐδείκνυτο, τῶν δούλων οὐχὶ ὠμότης εἶναι φύσεως τὰ γινόμενα εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τῶν [2] προϋπηργμένων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἀνταπόδοσις. τὸν δὲ Δαμόφιλον καὶ τὴν Μεγαλλίδα εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπεσταλ-

1 Ἠσέλγαινον Amstel. & ora edd. 2 Ὑπηργμένων ad marg.

inſpectantibus, quantum contumeliae & obſcoenae libidinis exercuerint, verbis explicari nequit, cum ingens ſervorum in urbe multitudo ſe illis adiunxiſſet. Qui cum prius extremae crudelitatis exempla in dominos edidiſſent, poſtea ad aliorum ſe caedem converterunt. Interea Eunus Damophilum cum uxore in vicinis urbi hortis commorari audierat. Ex ſuis igitur quoſdam miſit, qui & ipſum & uxorem, vinctis poſt terga manibus, & multis in via contumeliis affectos, retraherent. Soli autem filiae ſe in omnibus parcere propter morum humanitatem, & commiſerationem erga ſervos, auxiliandique propenſam voluntatem, declararunt. Quod evidens argumentum fuit, quod, quae fiebant, non a crudelitate naturae proficiſcerentur, ſed illatas eis iniurias ulciſcerentur. Damophilum autem & Megallidem emiſſi ad hoc

μένοι ἑλκύσαντες, ὥσπερ ἔφημεν, εἰς τὸ θέατρον εἰσήγαγον, συνεληλυθότος ἐνταῦθα τοῦ πλήθους τῶν ἀποστατῶν. καὶ τοῦ Δαμοφίλου τεχνάσασθαί τι πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐγχειρήσαντος, καὶ πολλοὺς τοῦ πλήθους τοῖς λόγοις ἐπαγομένου, Ἑρμείας καὶ Ζεῦξις πικρῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, πλάνον τε ἀπεκάλουν, καὶ οὐκ ἀναμείναντες τὴν ἀκριβῆ τοῦ δήμου κρίσιν, ὁ μὲν διὰ τῶν πλευρῶν τὸ ξίφος [1] ὦθει, ὁ δὲ πελέκει τὸν τράχηλον ἔκοψεν. ἐκεῖθεν αἱρεῖται βασιλεὺς ὁ Εὔνους, οὔτε δι' ἀνδρείαν, οὔτε διὰ στρατηγίαν, διὰ δὲ μόνην τερατείαν, καὶ τὸ τῆς ἀποστάσεως ἄρξαι· ἅμα δὲ καὶ τῆς προσηγορίας οἱονεί τινα καλὸν οἰωνὸν ἐχούσης, πρὸς τὴν τῶν ὑποταττομένων [2] εὔνοιαν. τῶν ὅλων δὲ τοῖς ἀποστάταις καταστὰς κύριος, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀνεῖλε τοὺς ἐζωγρημένους [3] τῶν Ἐνναίων, ὅσοις οὐκ ἦν ἡ τέχνη ὅπλα

1 Ὦθει ead. & Amſtel. Vulgo ἀθεῖ.

2 Ἔννοιαν marg. Ἔνοιαν Amſt.

3 Τῶν Ἐννέων editi.

in urbem pertractos in theatrum deduxerunt, ubi tota defectorum multitudo confluxerat. Cumque Damophilus ſollerti commento ſalutem tueri conaretur, multoſque oratione ſua inflecteret, Hermias & Zeuxis, acerbis hominem odiis proſequentes, planum vocitabant, nec exſpectantes, dum certam de illo populus ſententiam tuliſſet, alter gladium per latera eius exigit, alter ſecuri cervicem abſcindit. Tum Eunus rex creatur, non quod vel fortitudine vel imperandi ſcientia praeſtaret, ſed ideo tantum, quod praeſtigiatoriis artibus excelleret, & defectionis auctorem ſe praebuiſſet, nomen praeterea eius bonum veluti omen futurae erga ſubditos benevolentiae prae ſe ferret. Summae igitur rerum a defectoribus praefectus, advocata concione, quos Ennenſium vivos ceperant, trucidavit, quotquot arma fabricandi ar-

ἐργάζεσθαι· ἐκείνους δεδεμένους τοῖς ἔργοις ὑπέβαλλεν. ἔδωκε δὲ καὶ ταῖς θεραπαίναις τὴν Μεγαλλίδα χρήσασθαι ὡς ἂν βούλοιντο· καὶ αὗται κατεκρήμνισαν αἰκισάμεναι. καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἰδίους ἀνεῖλε κυρίους Ἀντιγενῆ καὶ [1] Πύθωνα. περιθέμενος δὲ διάδημα, καὶ πάντα τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτὸν βασιλικῶς διακοσμήσας, τήν τε συμβιοῦσαν αὐτῷ, Σύραν καὶ συμπολῖτιν οὖσαν, βασίλισσαν ἀποδείξας· συνέδρους τε τοὺς συνέσει δοκοῦντας διαφέρειν ποιησάμενος· ὧν ἦν Ἀχαιὸς καὶ τοὔνομα καὶ τὸ γένος, ἀνὴρ καὶ βουλῇ καὶ χειρὶ διαφέρων. καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις πλείους τῶν ἑξακισχιλίων τὸν δυνατὸν καθοπλίσας τρόπον, καὶ ἑτέρους συνεπαγόμενος ἀξίναις καὶ πελέκεσι χρωμένους, ἢ σφενδόναις, ἢ δρεπάνοις, ἢ ξύλοις πεπυρακτωμένοις, ἢ καὶ μαγείρων ὀβελοῖς, ἐπῄει πᾶσαν λεηλατῶν τὴν χώραν. καὶ πλῆθος ἄπειρον οἰκετῶν προσλαμβάνων, ἐθάρρησε

[1] Πύθωνα Amſtel. cum edd. ora.

tem non callerent. Illos ergo operi faciundo adſtrinxit. Servarum etiam poteſtati Megallidem tradidit, ut arbitratu ſuo vindiſtam de illa ſumerent. Hae cruciatibus affectam ex alto praecipitarunt. Suos etiam dominos, Antigenem & Pythonem, ipſe necavit. Impoſito tandem diademate, ceteriſque omnibus regalem in modum circa ſe adornatis, uxorem etiam ſuam (quae Syra & civis eius fuit) reginam declaravit, & conſiliarios, qui prudentia excellere videbantur, ſibi adoptavit. Inter quos erat quidam & nomine & natione Achaeus, vir conſilio ac promtitudine manuum praeſtans. Tridui ergo ſpatio plus ⅠↃↃ CIↃ hominum, quo fieri poſſet modo, armatis, coactiſque aliis, qui aſciis ac ſecuribus, vel fundis, aut falcibus, ſudibuſve praeuſtis, aut coquorum verubus uterentur, totam regionem praedis agendis infeſtabat. Et infinitam ſervorum multitudinem ſibi adiungens, cum

καὶ στρατηγοῖς Ῥωμαίων πολεμῆσαι· καὶ συμπλακεὶς, τῷ πλήθει πολλάκις ἐκράτησεν, ἔχων ἤδη στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς μυρίους. ἐν τούτῳ δὲ Κλέων τις Κίλιξ, ἄλλων δούλων ἀποστάσεως ἦρξε. καὶ πάντων ταῖς ἐλπίσι μετεωρισθέντων, ὡς ἀντιπολεμήσει τὰ στασιάσαντα πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς οἱ ἀποστάται διαφθείροντες, ἐλευθερώσουσι τὴν Σικελίαν τῆς [1] ἀποστάσεως, παρὰ δόξαν ἀλλήλοις συνέβησαν· τοῦ Κλέωνος ὑποταγέντος ψιλῷ τοῦ Εὔνου προστάγματι, καὶ τὴν τοῦ στρατηγοῦ (οἷα δεῖ βασιλεῖ) χρείαν ἀποπληροῦντος, ἔχοντος οἰκεῖον πλῆθος στρατιωτῶν πεντακισχιλίων. ἡμέραι δ' ἐγγὺς ἦσαν ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως τριάκοντα. καὶ μετὰ βραχὺ ἐκ Ῥώμης ἥκοντι στρατηγῷ Λευκίῳ Ὑψαίῳ, ἔχοντι στρατιώτας ἐκ Σικελίας ὀκτακισχιλίους, εἰς πόλεμον καταστάντες οἱ ἀποστά-

1 Στάσεως in aliis.

imperatoribus etiam Romanis bello contendere ausus eſt; & collatis manibus, cum numero praevaleret, ſaepe victoriam obtinuit, iam pluſquam decem hominum millia ſecum habens. Interea etiam Cilix quidam Cleon aliorum ſervorum defectionem exorſus eſt. Iamque erectis omnium animis hanc ſpem conceperant, fore, ut excitata ſeditione alii aliis bellum inferrent, & defectores mutuis ſe cladibus atterentes Siciliam defectionis tumultu liberarent. Sed contra quam ſperabatur copias ſuas coniunxere, cum Cleon nudo Euni mandato ſe ſubiiceret, & ſub illo, ut regi par eſſet, imperatoris munus adminiſtraret, quinquies mille propriorum militum agmen habens. Atque tum XXX prope dies a defectionis initio fuerant elapſi. Nec multo poſt cum L. Hypſaeo, qui Roma veniens militum IↃↃ CIↃ CIↃ CIↃ ex Sicilia habebat, commiſſa pugna, defectores victoria potiuntur:

ται ἐνίκησαν, πλῆθος ὄντες δισμύριοι. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀθροίζεται τὸ σύστημα αὐτῶν εἰς μυριάδας εἴκοσι καὶ πολλοῖς τοῖς πρὸς Ῥωμαίους πολέμοις ἐνευδοκιμήσαντες, ἔλαττον [1] αὐτοὶ ἔπταιον. οὗ διαβοηθέντος, κατά τε Ῥώμην δούλων [2] ἀπόστασις ἑκατὸν πεντήκοντα συνωμοσάντων ἀνήπτετο· καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπὲρ χιλίων, ἔν τε Δήλῳ καὶ κατ' ἄλλους [3] πολλοὺς τόπους. οὓς τάχει τῆς βοηθείας, καὶ τῇ σφοδρᾷ κολάσει τῆς τιμωρίας, οἱ καθ' ἕκαστον ἐπιμεληταὶ τῶν κοινῶν θᾶττον ἠφάνισαν· σωφρονίσαντες καὶ τὸ ἄλλο, ὅσον ἦν ἐπ' ἀποστάσει μετέωρον. κατὰ δὲ Σικελίαν ηὔξετο τὸ κακὸν, καὶ πόλεις ἡλίσκοντο αὔτανδροι, καὶ πολλὰ στρατόπεδα ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν κατεκόπησαν· ἕως [4] Ῥουπίλιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸ Ταυρομένιον ἀνεσώ-

1 Αὐτὸν Amstel.

2 Ἀπόστασις ἐνσυνωμοσάντων &c. Amstelod. ex compendio scribendi.

3 Τινὰς Max. Marg. liber.

4 Ῥοτίλιος Amstelod. Ῥυτίλιος alii. Edd. Ῥουτίλιος. Omnes κατεκόπησεν.

quorum CCIↃↃ CCIↃↃ tunc erant, intraque breve tempus ad ducenta millia exercitus illorum numerus excrevit. Et quamvis multa cum Romanis proelia committerent, saepius tamen gloriam referebant, clades autem accipiebant rarius. Quo dissipato rumore, Romae etiam ubi centum quinquaginta inter se coniuraverant, servorum defectio exarsit. In Attica vero plusquam CIↃ, inque Delo & aliis locis. Sed qui publica in unoquoque loco negotia suae curae commissa habebant, celeritate auxilii, quo periculis occurrebant, & suppliciorum gravitate, cito illos e medio sustulere, & quod supererat ad defectionem accensum, ad mentis sanitatem reduxerunt. In Sicilia vero malum ingravescebat, quod & urbes cum ipsis civibus caperentur, & exercitus multi a defectoribus conciderentur: donec Rupilius, imperator Romanus, Tauromenium recuperavit, cum per acerri-

-ατο Ῥωμαίοις, καρτερῶς μὲν αὐτὸ πολιορκήσας, καὶ ἰς ἄφατον ἀνάγκην καὶ λιμὸν τοὺς ἀποστάτας συγ-κλείσας, ὥστε ἀρξαμένους ἐκ παίδων βορᾶς, καὶ διελ-θόντας διὰ γυναικῶν, μηδὲ τῆς [1] αὐτῶν ἀλληλοφα-γίας μήδ' ὅλως φείσασθαι. [2] ὅτι καὶ Κομανὸν τὸν ἀδελφὸν Κλέωνος, φεύγοντα τῆς πολιορκουμένης πό-λεως, [3] εἷλε. καὶ τὸ τελευταῖον, Σαραπίωνος Σύρου τὴν ἄκραν προδόντος, συμπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δρα-πετῶν ὁ στρατηγὸς ἐκυρίευσεν, οὓς καὶ αἰκισάμενος, κατεκρήμνισεν. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν Ἔνναν ἐλθὼν, παρα-πλησίως ἐπολιόρκει, εἰς ἐσχάτην ἀνάγκην συγκλείων τὰς τῶν ἀποστατῶν ἐλπίδας. καὶ Κλέωνα τὸν στρατη-γὸν, ἐξελθόντα τῆς πόλεως, καὶ ἡρωϊκῶς ἀγωνισάμε-νον, μετ' ὀλίγον ὑπὸ τῶν τραυμάτων δείξας νεκρὸν, εἷ-λε καὶ ταύτην προδοσίᾳ τὴν πόλιν· ἐπεὶ [4] οὐδ' ἦν ἁλώ-

1 Αὐτῶν margo. Cett. αὑτῶν.
2 Ὅτι καὶ Amstel.
3 Εἶχε margo edd.
4 Μηδ' ἦν ead.

nam oppugnationem ad extremas angustias diramque fa-mem obsessos redegisset, adeo ut a carnibus liberorum devorandis exorsi, & ad uxorum corpora progressi, ne ibi quidem, dum alter alterum vorat, tandem parcerent. Ibi Comanum, Cleonis fratrem, ex urbe circumsessa fu-gientem, cepit. Postremo cum Sarapion Syrus arcem pro-didisset, omnes in ea fugitivi in imperatoris potestatem venerunt. Quos excruciatos praecipitationis supplicio af-fecit. Hinc Ennam progressus, eodem modo urbem op-pugnat, & defectoribus extreme coarctatis omnem sa-lutis spem ademit. Hinc ubi Cleonem, summum exerci-tus ducem, urbe egressum, & herois instar fortissime proe-liatum interemerat, & paullo post ex vulneribus mor-tuum exhibuerat, proditione etiam hanc urbem cepit; quandoquidem propter loci situm ac firmitatem alias vi

σιμος, διὰ τὴν ὀχυρότητα, βίᾳ χειρός. [1] ὁ Εὔνους ἀναλαβὼν τοὺς σωματοφύλακας, ὄντας ἑξακοσίους, ἔφυγεν ἀνάνδρως εἴς τινας παρακρήμνους τόπους. ἀλλ᾽ ὁ μὲν σὺν αὐτῷ ἄφυκτον τὸ περὶ αὐτοὺς δεινὸν ἐπιστάμενοι, (ἤδη γὰρ καὶ ὁ στρατηγὸς [2] Ῥουπίλιος ἐπ᾽ αὐτοὺς ἤλαυνεν) ἀλλήλους τοῖς ξίφεσιν [3] ἔσφαζον ἀπαυχενίσαντας. ὁ δὲ τερατίας Εὔνους καὶ βασιλεὺς, καταφυγὼν διὰ δειλίαν ἔν τισι κοιλάσιν, ἐξειλκύσθη ἅμα τεττάρων, μαγείρου, καὶ ἀρτοποιοῦ, καὶ τοῦ τρίβοντος αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ, καὶ τετάρτου τοῦ παρὰ τοὺς πότους εἰωθότος ψυχαγωγεῖν αὐτόν. καὶ παραδοθεὶς εἰς φυλακὴν, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαλυθέντος εἰς φθειρῶν πλῆθος, οἰκείως τῆς περὶ αὐτὸν ῥαδιουργίας κατέστρεψε τὸν βίον ἐν τῇ Μοργαντίνῃ. ἐντεῦθεν [4] Ῥουπίλιος ἐπιτρέχων ὅλην τὴν Σικελίαν ἅμα λογάσιν ὀλί-

1 Ὁ δὲ Amſtel. Mox διὰ σωμάτων φύλακας in ora edd.

2 Ῥοτίλιος in ead. & Amſtelod. Vulgo Ῥουτίλιος.

3 Ἔφθαζον Amſtelod. & marg edd.

4 Ῥοτίλιος ἐπιτρέχειν καὶ ad oram edd.

capi non poterat. Eunus autem, aſſumtis IↃC ſtipatoribus, ad praerupta quaedam loca, quae hominis ignavia erat, fuga ſe tranſtulit. Sed qui cum illo erant, inevitabile ſibi malum iam ingruere exploratum habentes, (iam enim & Rupilius imperator in eos ducebat,) praeciſis cervicibus ſe mutuo iugulabant. Eunus vero praeſtigiator & rex, poſtquam in ſpeluncis quibuſdam prae timiditate receptum & effugium quaeſiviſſet, cum quatuor aliis extractus fuit, cum coquo, piſtore, & eo, qui in balneo ipſum fricabat, quarto etiam, qui inter pocula iucundos ei ludos facere ſolebat. Tum in carcerem compactus, reſoluto in pediculorum exuberantiam corpore, dignum temeritatis ſuae facinoribus vitae exitum apud Morgantinam ſortitus eſt. Deinceps Rupilius, cum exigua militum delectorum manu totam peragrans Siciliam, ab omni la-

γοις, θᾶττον ἤπερ τις ἤλπισε, παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε ληστηρίου. Ὅτι ὁ τῶν ἀποστατῶν βασιλεὺς Εὔνους ἑαυτὸν μὲν Ἀντίοχον, Σύρους δὲ τῶν ἀποστατῶν τὸ πλῆθος ἐπωνόμασεν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 598 ſq.)

Ὅτι οὐδέποτε στάσις ἐγένετο τηλικαύτη δούλων, ἡλίκη συνέστη ἐν τῇ Σικελίᾳ, δι' ἣν πολλαὶ μὲν πόλεις δειναῖς περιέπεσον συμφοραῖς, ἀναρίθμητοι δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ τέκνων ἐπειράθησαν τῶν μεγίστων ἀτυχημάτων, πᾶσα δὲ ἡ νῆσος ἐκινδύνευσε πεσεῖν εἰς ἐξουσίαν δραπετῶν, ὅρον τῆς ἐξουσίας τιθεμένων τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑπερβολὴν τῶν ἀκληρημάτων. καὶ ταῦτα ἀπήντησε τοῖς μὲν πολλοῖς ἀνελπίστως καὶ παραδόξως, τοῖς δὲ πραγματικῶς ἕκαστα δυναμένοις κρίνειν, οὐκ ἀλόγως ἔδοξε συμβαίνειν. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐπορίας τῶν τὴν κρατίστην νῆσον εὐκαρπου-

trocinio ſpe celerius eam liberavit. Rex autem defectorum Eunus ſeſe Antiochum, & qui cum eo defecerant Syros nuncuparat.

*

Iiſdem temporibus in Sicilia ſeditio ſervorum excitata eſt, omnium, quae unquam exſtiterunt, longe maxima, qua plurimae urbes afflictae, hominum utriuſque ſexus multitudo innumerabilis in graviſſimas incidit calamitates, parumque abfuit, quin univerſa inſula in fugitivorum ditionem redigeretur; qui eum potentiae ſuae terminum ſtatuerant, ut in dominos ſuos omni atrocitate ſaevirent. Et haec quidem multis necopinantibus praeter ſpem contigerunt: ii vero, qui ſingula ſagaciter diſpicere ſolent, haud fortuito id evenire cenſebant. Namque ob nimiam omnium rerum copiam, qua incolae huius

μένων, ἅπαντες σχεδὸν οἱ τοῖς πλούτοις προκεκοφότες, ἐζήλωσαν τὸ μὲν πρῶτον τρυφὴν, εἶθ' ὑπερηφανίαν καὶ ὕβριν. ἐξ ὧν ἁπάντων αὐξαιομένης ἐπίσης τῆς τε κατὰ τῶν οἰκετῶν κακουχίας καὶ τῆς κατὰ τῶν δεσποτῶν ἀλλοτριότητος, ἐῤῥάγη ποτὲ σὺν καιρῷ τὸ μῖσος. ἐξ οὗ χωρὶς παραγγέλματος πολλαὶ μυριάδες συνέδραμον οἰκετῶν ἐπὶ τὴν τῶν δεσποτῶν ἀπώλειαν. τὸ παραπλήσιον δὲ γέγονε καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Ἀριστονίκου μὲν ἀντιποιησαμένου τῆς μὴ προσηκούσης βασιλείας, τῶν δὲ δούλων διὰ τὰς ἐκ τῶν δεσποτῶν κακουχίας συναπονοησαμένων ἐκείνῳ, καὶ μεγάλοις ἀτυχήμασι πολλὰς πόλεις περιβαλόντων.

Ὅτι παραπλησίως καὶ πρὸς τὰς γεωργίας ἕκαστος τῶν πολλὴν χώραν κεκτημένων, ὅλα σωματοτροφεῖα συνηγόραζον· [1] καὶ τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύειν, τοὺς δὲ βαρύτησι τῶν ἔργων καταπονεῖν, πάντας δὲ τοῖς ὑπερη-

1 Copulam debemus Valeſio.

opulentiſſimae inſulae fruebantur, ditiſſimus fere quiſque in luxum, deinde in ſuperbiam atque inſolentiam proruperat. Itaque cum ex his cauſis magis magiſque in dies creſceret & dominorum adverſus ſervos ſaevitia, & ſervorum malevolentia in dominos, tandem aliquando opportunitate oblata odium erupit, ac permulta ſervorum millia nullo ſigno dato repente ad peſtem dominorum ac perniciem concurrerunt. Idem quoque in Aſia eodem fere tempore accidit. Nam cum Ariſtonicus regnum Aſiae nullo ſibi iure vindicaſſet, ſervi ob ſaevitiam dominorum ei ſe adiunxerunt, multaſque urbes & oppida maximis cladibus affecerunt.

Ceterum in Sicilia ſinguli, qui latifundia poſſidebant, integra ergaſtula coëmebant ad arandos agros, & ſervorum alios in cippum dabant, alios gravitate operarum premebant, univerſam vero familiam notis compunge-

φάνοις χαρακτῆρσι κατέστιζον. διὸ καὶ τοσοῦτο τῶν οἰκετῶν ἐπέκλυσε πλῆθος ἅπασαν Σικελίαν, ὥστε τοὺς ἀκούοντας τὴν ὑπερβολὴν μὴ πιστεῦσαι. καὶ γὰρ τῶν Σικελιωτῶν οἱ πολλοὺς πλούτους κεκτημένοι, διημιλλῶντο πρὸς τὰς τῶν Ἰταλιωτῶν ὑπερηφανίας τε καὶ πλεονεξίας, καὶ κακουργίας. εἰς τοιαύτην γὰρ συνήθειαν ῥᾳδιουργίας τοὺς νομεῖς ἤγαγον οἱ πολλοὺς οἰκέτας κεκτημένοι τῶν Ἰταλικῶν, ὥστε τροφὰς μὲν μὴ παρέχειν, ἐπιτρέπειν δὲ λῃστεύειν. τοιαύτης δοθείσης ἐξουσίας ἀνθρώποις διὰ μὲν τὴν ἰσχὺν τῶν σωμάτων δυναμένοις πᾶν τὸ κριθὲν ἐκτελεῖν, διὰ δὲ τὴν ἄνεσιν καὶ σχολὴν εὐκαιροῦσι, διὰ δὲ τὴν τῆς τροφῆς ἔνδειαν ἀναγκαζομένοις ταῖς παραβόλοις ἐγχειρεῖν πράξεσι, συνέβη ταχὺ τὴν παρανομίαν αὐξηθῆναι. τὸ γὰρ πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις τόποις τοὺς καθ᾽ ἕνα καὶ δύο τὰς ὁδοιπορίας ποιουμένους ἐφόνευον. εἶτα ἐπὶ τὰς τῶν ἀσθενεστέρων ἐπαύλεις νυκτὸς ἀθρόοι συντρέχοντες, ἐξήρουν

bant: proinde tanta mancipiorum multitudo Siciliam inundaverat, ut vix credi numerus poſſit; quippe Siculorum opulentiſſimus quiſque cum Italicis ſuperbia & avaritia ac pravitate certabat. Plerique enim Italicorum, qui magnas familias alebant, eiuſmodi nequitiae ac licentiae paſtores ſuos aſſuefecerant, ut, cum eis alimenta non praeberent, latrocinium exercere permitterent. Qua licentia ſemel iis hominibus conceſſa, quibus & corporis robor ad quidvis impigre exſequendum ſuppetebat, & otium ſupererat, ac propter victus penuriam extrema quaeque audendi neceſſitas incumbebat, brevi maximum incrementum ſceleri acceſſit. Principio enim eos, qui per celeberrimas vias ſoli aut cum uno dumtaxat comite iter faciebant, occidere erant ſoliti. Deinde vero infirmiorum hominum villas, per noctem impetu facto, in-

βίᾳ ταύτας, καὶ τὰς κτήσεις διήρπαζον, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους ἀνῄρουν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τῆς τόλμης προβαινούσης, οὔτε τοῖς ὁδοιπόροις νυκτὸς ἡ Σικελία βάσιμος ἦν, οὔτε τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας ζῆν εἰωθόσιν ἀσφαλὴς ἐπὶ ταύτης ἡ διατριβή· πάντα δὲ βίας καὶ λῃστείας, καὶ παντοδαπῶν φόνων ἦν μεστά. τοῖς δὲ νομεῦσιν ἀγραυλίας γεγενημένης καὶ σκευῆς στρατιωτικῆς, εὐλόγως ἅπαντες ἐνεπιμπλῶντο φρονήματος καὶ θράσους. περιφέροντες γὰρ ῥόπαλα καὶ λόγχας, καὶ καλαύροπας ἀξιολόγους, καὶ δέρματα λύκων ἢ συάγρων ἐσκεπασμένοι τὰ σώματα, καταπληκτικὴν εἶχον τὴν πρόσοψιν, καὶ πολεμικῶν ἔργων οὐ πόρρω κειμένην. κυνῶν τε ἀλκίμων ἄθροισμα συνεπόμενον ἑκάστῳ, καὶ τροφῆς καὶ γάλακτος καὶ κρεῶν παρακειμένων πλῆθος ἐξηγρίου τάς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ἦν οὖν πᾶσα χώρα μεστὴ καθάπερ στρατευμάτων διεσπαρμένων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν ἐπιτροπῆς τοῦ θράσους τῶν δού-

greſſi, cuncta diripiebant : ſi quis vim repellere vellet, obtruncabatur. Porro creſcente in dies audacia, nec viatoribus noctu itinera erant tuta, neque iis, qui ruri degere ſolebant, ſecurum erat perfugium domorum ſuarum, ſed rapinis ac latrociniis & caedibus referta erant omnia. At paſtoribus, quippe militari cultu armatis, aſſuetiſque ſub dio degere, animus atque audacia addebatur quotidie. Clavas enim & lanceas, nec mediocres baculos geſtantes, & lupinis aprorumque pellibus tecti, terribilem quandam ac propemodum militarem ſpeciem circumferebant. Praeterea canum ingentium caterva aſſidue ſtipati, lacteque & carnibus atque omni cibo ſemet ſubinde ingurgitantes, animo & corpore efferabantur. Igitur plena erat inſula quibuſdam veluti copiis per varia loca diſperſis, cum quaſi permittentibus dominis ar-

λων [1] καθωπλισμένου. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν μὲν ἐπεχείρουν τὴν ἀπόνοιαν τῶν οἰκετῶν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν δεσποτῶν, ἠναγκάζοντο περιορᾷν τὴν ἐπαρχίαν λῃστευομένην. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἱππεῖς ὄντες ἐντελεῖς τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν κατηγορουμένοις στρατηγοῖς [2] γινόμενοι, φοβεροὶ ταῖς ἀρχαῖς ὑπῆρχον.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 599 ſq.)

Ὅτι οἱ περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολούμενοι τῶν Ἰταλικῶν, παμπληθεῖς οἰκέτας ὠνούμενοι, καὶ πάντας χαράττοντες τοῖς στίγμασι, τροφὰς μὲν οὐχ ἱκανὰς παρείχοντο, τῇ δὲ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινον τὴν παρ' αὐτῶν ταλαιπορίαν.

Ὅτι Δαμόφιλός τις ἦν, τὸ γένος Ἐνναῖος, τὴν οὐσίαν μεγαλόπλουτος, τὸν τρόπον ὑπερήφανος· ὃς πολ-

1 Καθωπλισμένων Mſ. 2 Γινομένοις in eodem.

mata ſervorum audacia debaccharetur. At Praetores conabantur quidem hanc ſervorum inſolentiam comprimere: ſed quia poenas infligere non audebant propter auctoritatem ac potentiam dominorum, provinciam latrociniis infeſtari, licet inviti, patiebantur. Nam cum plerique ex dominis eſſent equites Romani, penes quos tunc iudicia Romae erant, atque ex equeſtri ordine ſolerent ſortito iudices educi in cauſa Praetorum ac Proconſulum, quibus poſt adminiſtratam provinciam dies dicta erat, merito illi magiſtratibus erant formidabiles.

Italici, qui maximas arationes in Sicilia poſſidebant, cum plurimos ſervos emerent, omniumque vultus notis inſcripſiſſent, alimentis eos fraudabant, & gravitate operarum premebant.

Erat Damophilus quidam Ennenſis, vir magnis quidem opibus, ſed arroganti ingenio: qui cum latiſſimum

λὴν χώρας πάροδον γεωργῶν, παμπληθεῖς δὲ βοσκημάτων ἀγέλας κεκτημένος, οὐ μόνον τὴν τρυφὴν τῶν κατὰ Σικελίαν Ἰταλικῶν ἐζήλωσεν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοὺς οἰκέτας πλῆθος, καὶ τὴν εἰς τούτους ἀπανθρωπίαν καὶ βαρύτητα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς χώρας ἵππους τε πολυτελεῖς, καὶ τετρακύκλους ἀπήνας μετ᾽ οἰκετῶν στρατιωτικῶν περιήγετο. πρὸς δὲ τούτοις εὐπρεπῶν παίδων πλῆθος, ἔτι δὲ κολάκων ἀναγωγὸν παραδρομὴν ἔχειν ἐφιλοτιμεῖτο. κατὰ δὲ τὴν πόλιν καὶ τὰς ἐπαύλεις ἀργυρωμάτων ἐκθέσεις τορευτῶν, καὶ στρωμάτων θαλαττίων πολυτελείας ἐκπονούμενος, παρετίθετο τραπέζας ὑπερηφάνους, καὶ βασιλικὰς ταῖς δαψιλίαις, ὑπεραίρων τὴν Περσικὴν τρυφὴν ταῖς δαπάναις καὶ πολυτελείαις· ὑπερέβαλλε δὲ καὶ κατὰ τὴν ὑπερηφανίαν. ἀναγωγὸς γὰρ καὶ ἀναπαιδευτότροπος, ἐξουσίας ἀνυπευθύνου καὶ οὐσίας μεγαλοπλούτου κυριεύσας, τὸ μὲν πρῶτον κόρον ἐγέννησεν, εἶθ᾽ ὕβριν, τὸ δὲ τελευταῖον

agrum araret, atque ingentem numerum pecoris pafceret, Italicorum, qui in Sicilia degebant, luxum ac faevitiam in fervos aemulatus eft. Namque rhedis vectus, trahentibus equis generofiffimis, ftipatufque armatis famulis, per regionem difcurrebat, pueros etiam formofos atque affentatores ac parafitos quamplurimos fecum affidue circumducebat. Praeterea in urbe ac per villas vafa argentea probe caelata habebat, & ftragula conchyliata ingentis pretii. Coenas porro opiparas & magnificentia prorfus regia apponebat, Perficum luxum fumtibus longe fuperans. Similiter & arrogantia reliquos mortales anteibat. Quippe homo rudis, ac difciplinae omnis expers, liberam licentiam & maximas opes nactus, primum quidem ex fatietate ad infolentiam prorupit, ad

ὄλεθρον ἑαυτῷ, καὶ συμφορὰς μεγάλας τῇ πατρίδι. ἀγοράζων γὰρ οἰκετῶν πλῆθος, ὑβριστικῶς αὐτοῖς προσεφέρετο, στίγμασι σιδήρου χαράττων τὰ σώματα τῶν ἐλευθέρων μὲν ἐν πατρίσι γεγεννημένων, αἰχμαλωσίας δὲ καὶ δουλικῆς τύχης πεπειραμένων. καὶ τούτων τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύων, εἰς τὰς συνεργασίας ἐνέβαλλε· τοὺς δὲ νομεῖς ἀποδεικνύων, οὔτ' ἐσθῆτας, οὔτε τροφὰς ἐχορήγει τὰς ἁρμοττούσας.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 600 sq.)

Ὅτι ὁ αὐτὸς Δαμόφιλος διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν ὠμότητα τῶν τρόπων, οὐκ ἦν ἡμέρα, καθ' ἣν οὐκ ᾐκίζετό τινας τῶν οἰκετῶν ἐπ' αἰτίαις οὐ δικαίαις. οὐχ ἧττον δὲ ἡ γυνὴ τούτου [1] Μεγαλλὶς χαίρουσα ταῖς ὑπερηφάνοις τιμωρίαις, ὠμῶς προσεφέρετο ταῖς θεραπαινίσι, καὶ τῶν οἰκετῶν τοῖς ὑποπεσοῦσι. καὶ διὰ τὴν ἐξ ἀμφοτέρων ὕβριν καὶ τιμωρίαν, ἀπεθηριώθησαν οἱ

1 Legebatur Μεταλλίς.

extremum pestem sibi ipsi, & gravissimas calamitates patriae attulit. Coëmtis enim quamplurimis servis, per maximam contumeliam iis abutebatur. Siquidem vultum eorum, qui, cum ingenui in patria nati essent, bello capti in servitutem redacti erant, ferreis stilis compungebat: quorum alios compedibus vinctos ad ergastula mittebat, alios pascendo pecori destinatos, nec vestibus, nec demenso, quantum satis erat, prosequebatur.

Porro diem nullum elabi sinebat, quin servos nulla ipsorum culpa verberibus afficeret: tanta erat crudelitate, morumque insolentia. Nec secius uxor eius Megallis, suppliciorum atrocitate gaudens, ancillas crudeliter tractabat, servosque, qui in ipsius manus inciderant. Itaque ob utriusque contumeliam ac saevitiam exasperati

δοῦλοι πρὸς τοὺς κυρίους, καὶ διαλαβόντες μηδὲν ἔτι χεῖρον τῶν παρόντων αὐτοῖς κακῶν ἀπαντήσεσθαι.

Ὅτι κατὰ τὴν Σικελίαν ἦν τοῦ Δαμοφίλου θυγάτηρ, παρθένος μὲν τὴν ἡλικίαν, ἁπλότητι δὲ τρόπων καὶ φιλανθρωπίᾳ διαφέρουσα. αὕτη τοὺς μαστιζομένους ὑπὸ τῶν γονέων, ἀεὶ φιλοτίμως εἰώθει παρηγορεῖσθαι, καὶ τοῖς δεδεμένοις τῶν οἰκετῶν ἐπαρκοῦσα, διὰ τὴν ἐπιείκειαν θαυμαστῶς ὑπὸ πάντων ἠγαπᾶτο. καὶ τότ' οὖν τῆς προγεγενημένης χάριτος ξενολογησάσης αὐτῇ τὸν παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἔλεον, οὐ μόνον οὐδεὶς ἐτόλμησε μεθ' ὕβρεως ἐπιβαλεῖν τῇ κόρῃ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πάντες ἄθικτον πάσης ὕβρεως τὴν ἀκμὴν αὐτῆς ἐτήρησαν. προχειρισάμενοι δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς εὐθέτους, ὧν ἐκτενέστατος ἦν Ἑρμείας, ἀπήγαγον εἰς Κατάνην πρός τινας οἰκείους.

Ὅτι [1] Εὔνους μετὰ τὸ ἀναγορευθῆναι βασιλέα πάν-

1 In Mſ. Δαμόφιλος.

adverſus dominos ſervi, & nihil praeſenti acerbitate gravius ſibi accidere poſſe rati, repente conſurrexerunt.

Erat Damophilo filia, adhuc quidem tenera aetate virgo, ſed morum facilitate & humanitate excellens: haec ſervos, qui a parentibus ſuis verberati eſſent, ſtudioſe curare ac fovere conſueverat, vinctiſque alimenta ſubminiſtrare: proinde ab omni familia mirum in modum amabatur. Ac tunc ob priſtinam gratiam cum omnes, de quibus bene merita erat, miſeratione eius commoverentur, non modo nemo vim atque iniuriam puellae inferre auſus eſt, ſed cuncti integrum atque illibatum eius pudorem cuſtodierunt, delectiſque ex ſuo numero expeditiſſimis, quorum princeps erat Hermias, virginem ad quoſdam neceſſarios Catanam deduxerunt.

Poſtquam Eunus a fugitivis rex declaratus eſt, mul-

τας ἀνελὼν, ἐκκλέψας μόνους ἀφῆκε τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις κατὰ τὰς ἐκ τοῦ κυρίου συμπεριφορὰς ἐν τοῖς συνδείπνοις ἀποδεδεγμένους αὐτὸν, ἐν τῇ τε μαντικῇ, καὶ κατὰ τὰς τῆς τραπέζης δόσεις φιλανθρώπους. ὥστε θαυμάσαι τήν τε τῆς τύχης περιπέτειαν, καὶ [1] τὸ τὴν κατὰ τῶν εὐτελεστάτων εὐεργεσίαν ἀμειφθῆναι σὺν καιρῷ τηλικαύτῃ χάριτι.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 601.)

Ὅτι καὶ ἄλλη τις ἐγένετο ἀπόστασις δραπετῶν, καὶ σύστημα ἀξιόλογον. Κλέων γάρ τις Κίλιξ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ταῦρον τόπων, συνήθης ὢν ἐκ παίδων τῷ ληστρικῷ βίῳ, καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν νομεὺς γεγονὼς ἱπποφορβίων, οὐ διέλιπεν ὁδοιδοκῶν, καὶ παντοδαποὺς φόνους ἐπιτελούμενος. ὃς πυθόμενος τὴν κατὰ τὸν Εὔνουν προκοπὴν, καὶ τὰς τῶν μετ᾽ αὐτοῦ δραπετῶν εὐημερίας, ἀποστάτης ἐγένετο· καί τινας τῶν πλησίων οἰ-

1 Edebatur τὸ κατὰ τὴν τῶν.

tos e medio sustulit, solisque iis parcebat, qui ipsum antea vaticinii causa laudaverant in conviviis, ad quae illum iocandi causa Antigenes dominus ducere secum solebat, & qui partes ei e coena comiter dederant; adeo ut mirum videretur, ex servo regem subito factum esse, & collatis in tenuissimos homines beneficiis tantam gratiam opportune redditam esse.

*

Eodem tempore alia quoque fugitivorum coniuratio gravis emersit. Cleon quidam, natus in Cilicia haud procul monte Tauro, latrociniis a puero assuetus, cum pascendis equorum armentis in Sicilia praepositus esset, vias obsidere, ac caedes passim edere non cessabat. Qui cum Euni fortunam, ac fugitivorum, qui cum Euno erant, prosperos successus accepisset, sollicitatis aliquot

κετῶν πείσας συναπονοήσασθαι, κατέτρεχε τὴν πόλιν τῶν Ἀκραγαντίνων καὶ τὴν πλησιόχωρον πᾶσαν.

Olymp. CLXI, 3. a. C. 134. U. C. 620. Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἄτταλος ὁ βασιλεὺς προσφάτως διαδεδεγμένος τὴν ἀρχὴν, ἀλλοτρίαν ἔσχε διάθεσιν τῶν προβεβασιλευκότων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ χρώμενοι, ταῖς βασιλείαις ἐνευδαιμόνησαν· οὗτος δὲ γενόμενος ὠμὸς καὶ μιαιφόνος, πολλοὺς τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν τεταγμένων ἀνηκέστοις συμφοραῖς καὶ σφαγαῖς περιέβαλε. τῶν δὲ πατρῴων φίλων τοὺς δυνατωτάτους ὑποπτεύσας, ὡς κατ' αὐτοῦ τι βουλευσαμένους, ἔκρινε δεῖν ἅπαντας ἐκποδὼν ποιήσασθαι. ἐπιλεξάμενος οὖν τῶν βαρβάρων μισθοφόρων τοὺς ἀγριωτάτους εἰς φόνον, ἀπλήστους δὲ εἰς χρημάτων περιουσίαν, τούτους ἔν τισιν οἰκήμασι κατέκρυψεν ἐν τοῖς βασιλείοις, τῶν δὲ φίλων τοὺς ὑποπτευομένους μετεπέμπετο. παραγενομένων δὲ τῶν φίλων πάντας ἀπέκτεινεν, ἔχων ὑπηρέτας οἰκείους

e proximo fervulis, fubito defecit, urbemque Agrigentinorum ac vicinum late agrum populatus eft.

At in Afia Attalus, recens adminiftrationem regni adeptus, diverfa a fuperioribus regibus vitae inftituta fectari coepit: quippe illi clementia ac benignitate ufi, diuturna felicitate regnum traduxerunt. Hic vero faevus ac cruentus, graviffimis calamitatibus ac caedibus fubditos afflixit. Cumque ex paternis amicis potiffimos ac nobiliffimos infidiarum adverfus fe fufpectos habuiffet, cunctos e medio tollendos fibi effe ftatuit. Delectos igitur ex barbaris ftipendiariis cruentiffimos quofque, & pecuniae avidiffimos, in cellis quibufdam palatii abfcondit, moxque arceffitis in regiam ex omni amicorum numero iis, quos maxime fufpectos habebat, cunctos bar-

τῆς ἰδίας μιαιφονίας. εὐθὺς δὲ τέκνα καὶ γυναῖκας τούτων προσέταξε τῆς αὐτῆς τιμωρίας ἀξιῶσαι. τῶν δὲ ἄλλων φίλων τοὺς ἐπ' ἐξουσίᾳ στρατιωτῶν ἢ πόλεων τεταγμένους, οὓς μὲν ἐδολοφόνησεν, οὓς δὲ συλλαβὼν πανοικίους ἀνεῖλε. διὰ δὲ τὴν ὠμότητα μισηθεὶς, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ καὶ τῶν πλησιοχώρων, πάντας τοὺς ὑποτεταγμένους ἐποίησε μετεώρους πρὸς καινοτομίαν.

Ὅτι Τιβέριος ὁ Γράκχος ἦν υἱὸς Τιβερίου δὶς ὑπατευκότος, καὶ πολέμους ἐπιφανεῖς καὶ μεγάλους κεχειρικότος, ἔτι δὲ καλῶς πεπολιτευμένου· θυγατριδοῦς δὲ Ποπλίου Σκιπίωνος, τοῦ καταπεπολεμηκότος Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γονέων ἐπισημοτάτου γένους πεφυκὼς, ἰδίᾳ πολὺ προεῖχε τῶν ἡλικιωτῶν συνέσει τε καὶ λόγου δεινότητι, καὶ τὸ σύνολον πάσῃ παιδείᾳ, καὶ δυνάμενος παῤῥησίαν ἄγειν πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀντιπραττόντων.

barorum miniſterio interfecit, ac confeſtim liberos uxoreſque eorum eodem ſupplicio affici mandavit. Ceteros vero amicos, qui aut militaribus copiis, aut civitatibus praeerant, partim per fraudem & inſidias ſuſtulit, partim comprehenſos cum omni familia obtruncavit. Itaque cum ob crudelitatem non ſubditis modo, ſed etiam finitimis omnibus inviſus eſſet, cuncti ex eius ditione rerum novarum deſiderio arrecti erant.

Erat Tiberius Gracchus filius Tiberii iterum Conſulis, viri in armis & toga praeſtantiſſimi, P. Scipionis eius, qui Hannibalem & Carthaginienſes bello ſuperavit, ex filia nepos. Utroque autem genere nobiliſſimus, ipſe prudentia atque eloquentia ceteros aequales ſuos longe antecedebat, atque optimarum artium ſtudiis eminebat, adeo ut adverſariorum ſuorum auctoritatem parum formidaret.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 602 ſq.)

Ὅτι οἱ Σύροι οἱ δραπέται τῶν αἰχμαλώτων τὰς χεῖρας ἀπέκοπτον· οὐκ ἀρκούμενοι ταῖς παρὰ τοὺς καρποὺς τομαῖς, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς βραχίοσι συνακρωτηριάζοντες.

Olymp. CLXI, 4. a. C. 133. U. C. 621. Ὅτι ἡ σύγκλητος δεισιδαιμονοῦσα ἐξαπέστειλεν εἰς Σικελίαν περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς κατὰ Σιβυλλιακὸν λόγιον· οἱ δὲ ἐπελθόντες καθ' ὅλην τὴν Σικελίαν τοὺς τῷ Αἰτναίῳ Διὶ καθιδρυμένους βωμοὺς θυσιάσαντες, καὶ περιφράγματα ποιήσαντες, ἀβάτους ἀπεδείκνυον τοὺς τόπους, πλὴν τοῖς ἔχουσι καθ' ἕκαστον πολίτευμα πατρίους θύειν θυσίας.

Ὅτι ἦν τις Γοργὸς Μοργαντῖνος ἐπικαλούμενος Κάμβαλος, πλούτῳ καὶ δόξῃ διαφέρων· ὃς ἐπὶ κυνηγίαν ὁρμήσας, καὶ περιπεσὼν λῃστηρίῳ δραπετῶν, ἔφευγε πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ

*

Syri fugitivi captivorum manus non ad ipſas commiſſuras & internodia, ſed cum ipſis ſimul brachiis abſcindebant.

Senatus, iram Deorum veritus, conſultis libris Sibyllinis, legatos ex collegio Decemvirali in Siciliam mittendos cenſuit. Hi univerſam inſulam obeuntes, aras Iovi Aetnaeo poſitas, certis caerimoniis ac ſacrificiis conſecrarunt, additaque maceria, aditum omnibus intercluſerunt, praeterquam iis, qui ex ſingulis civitatibus patria ſacrificia more maiorum ad eas aras factitare ſolebant.

Gorgus erat Murgentinus, cognomento Cambalus, vir opibus & gloria civitatis ſuae princeps. Hic venatum egreſſus cum in latronum manus incidiſſet, curſu in oppidum contendere coepit. Cui cum forte Gorgus pa-

Γοργοῦ τοῦ τούτου πατρὸς ἐφ' ἵππου, καὶ καθαλλομένου, καὶ παραδιδόντος τὸν ἵππον, ὅπως ἐφαλλόμενος ἀφιππεύσῃ πρὸς τὴν πόλιν, οὔθ' ὁ παῖς τὴν ἰδίαν σωτηρίαν τῆς τοῦ πατρὸς προέκρινεν, οὔθ' ὁ πατὴρ προσεδέχετο τῷ τοῦ τέκνου θανάτῳ διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον. δεομένων δὲ ἀλλήλων μετὰ δακρύων, καὶ διαφιλοτιμουμένων ὑπὲρ εὐσεβείας τε καὶ φιλοστοργίας, σύγκρισίν τε λαμβάνοντος ἤθους φιλοτέκνου πρὸς τρόπον φιλοπάτορα, συνέβη τοὺς λῃστὰς ἐπιφανέντας ἀμφοτέρους ἀνελεῖν.

Ὅτι ὁ τοῦ Διηγύλιος υἱὸς Ζιβέλμιος, ἐζηλωκὼς τὰς τοῦ πατρὸς μιαιφονίας, μνησικακῶν δὲ ὑπὲρ τῶν τοῖς Θραξὶ πραχθέντων, ἐπὶ τοσοῦτο προῆλθεν ὠμότητος καὶ παρανομίας, ὥστε τοὺς προσκόψαντας πανοικίους τιμωρεῖσθαι· ἐπὶ γὰρ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις τοὺς μὲν διεμέλιζε, τοὺς δὲ ἀνεσταύρου, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἔπριζε. γονέων δὲ ἐν ὄμμασι καὶ κόλποις ἐγκατέσφα-

r, equo vectus, obviam occurrisset, statimque equo esiliens, filium hortaretur, ut equo inscenso protinus in urbem abripere vellet, neque filius salutem suam itris incolumitati praeverti passus est, neque pater occiso filio superesse sustinuit: proinde cum alter alterum ens oraret, ac pietate ambo inter se certarent, commisso paterno amore cum filii caritate, interim latrones rumque assecuti confoderunt.

Zibelmius, Diegylidis filius, vestigia paternae saeviie sectatus, offensusque ob ea, quae Thraces egerant, crudelitatis processit, ut cunctos, quibus infensus erat, m omni familia necaret: atque ob levissimas causas s quidem membratim dilaniabat, illos vero in crucem llebat, alios serra vivos dissecabat. Quin etiam in conectu ac gremio parentum liberos trucidabat, concisa-

ζε τέκνα· καὶ κρεανομῶν τὰ σώματα παρετίθει το συγγενεστάτοις, ἀνανεούμενος τὰς παλαιὰς ἐκείνο Τηρέως ἢ Θυέστου θοινάς. οἱ δὲ Θρᾶκες συλλαβόντ τὸν Ζισέλμιον, τὸ μὲν καθ' ἐν αὐτὸν ἀντιδιατιθέναι σχε δὸν ἀδύνατον ὑπῆρχε. πῶς γὰρ ἐνδεχόμενον ἦν ἐν σῶμ τὴν εἰς ὅλον ἔθνος παρανομίαν γενομένην ἀναδέξασθαι ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ἐφιλοτιμήθησαν πᾶσα ὕβριν καὶ τιμωρίαν προσαγαγεῖν τῷ σώματι.

Olymp. CLXII, 3. a. C. 130. U. C. 624. Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων προσαγορευόμενος πυθόμενος τὴν τῆς Κλεοπάτρας πρὸς αὐτὸν ἀλλοτρίω σιν, καὶ οὐ δυνάμενος ἄλλως αὐτὴν λυπῆσαι, πρᾶξ ἀνοσιωτάτην ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι. μιμησάμεν γὰρ τὴν τῆς Μηδείας ὠμότητα καὶ μιαιφονίαν, τ κοινὸν αὐτοῦ τε κἀκείνης υἱὸν ἔσφαξεν ἐν τῇ Κύπρῳ παῖδα μὲν ὄντα τὴν ἡλικίαν, ὀνομαζόμενον δὲ Μεμφ την. οὐκ [1] ἀρκεσθεὶς δὲ τῷ ἀσεβήματι τούτῳ, πολ λῷ μεῖζον μύσος ἕτερον ἐπετελέσατο. ἀκρωτηριάσο

1 In scripto Codice ἀρεσθείς.

que eorum membra necessariis apponebat; prorsus u veteres illas Terei & Thyestis epulas renovare videre tur. Tandem vero cum ipse a Thracibus comprehensu esset, nec eum Thraces pro meritis satis multare possen quo enim pacto poenam admissi in universam gente sceleris corpus unum ferre valeat? nihilominus pro e ac poterant, omni contumeliae ac suppliciorum acerb tate eum affecerunt.

Ptolemaeus Physcon, cum sororem Cleopatram adu alienato erga se animo esse comperisset, neque eam al ter afficere iniuria posset, rem nefariam aggressus e Namque scelus atque atrocitatem Medeae imitatus, com munem filium, Memphitem nomine, admodum pueru in insula Cypro occidit. Neque hoc facinore contentu aliud multo gravius adiecit. Etenim truncatos filii artu

γὰρ τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς, καὶ ἐνθεὶς εἴς τινα κίστην, προσέταξέ τινι τῶν ὑπηρετῶν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διακομίσαι. κατὰ τύχην δὲ σύνεγγυς ὄντων τῇ Κλεοπάτρᾳ τῶν γενεθλίων, τῇ πρὸ τούτων νυκτὶ θεῖναι τὴν κίστην πρὸ τῶν βασιλείων παρεσκευάσατο. οὗ συντελεσθέντος, καὶ τῆς περιστάσεως ἐπιγνωσθείσης, ἡ Κλεοπάτρα πένθος ἤρατο, καὶ τὸ πλῆθος παντελῶς ἀπεθηριώθη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 603 sq.)

Ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀντιόχου Ἀθήναιος πλεῖστα ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις εἰργασμένος κακὰ, τῆς φυγῆς κατάρξας καὶ τὸν Ἀντίοχον ἐγκαταλιπὼν, τῆς προσηκούσης καταστροφῆς ἔτυχε. διεκπεσόντος γὰρ αὐτοῦ πρός τινας κώμας ἠδικημένας ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις, οὐδεὶς αὐτὸν ἐδέξατο εἰς οἰκίαν, οὔτε τροφῆς μετέδωκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν χώραν ἀλώμενος λιμῷ κατέστρεψε τὸν βίον.

& in cista compositos, satelliti tradidit Alexandriam portandos: cumque natalis Cleopatrae forte appropinquaret, mandavit eidem satelliti, ut nocte, quae natalem antecedebat, cistam in vestibulo regiae deponeret. Quo, ut iussum erat, peracto, ingens Cleopatrae luctus, magnusque adversus Ptolemaeum multitudinis furor exarsit.

*

Athenaeus, Antiochi dux, cum per singula hospitia gravi insolentia esset usus, brevi meritas poenas luit. Nam cum primus auctor fugae fuisset, & Antiochum deseruisset in pugna, delatus ad pagos quosdam, quos in hospitiis vexaverat, ab omnibus tecto exclusus est; cunctisque alimenta ei negantibus, huc illuc per regionem errabundus, tandem fame interiit.

Olymp. CLXIII, 2. a. C. 127. U. C. 627.

Ὅτι ἀποσταλεὶς παρὰ Πτολεμαίου τοῦ πρεσβι τέρου Ἡγέλοχος στρατηγὸς ἐπὶ Μαρσύαν τὸν τῶ Ἀλεξανδρέων στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, αὐτόν τε ἐζώ γρησε καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἄρδην ἀνεῖλεν. ἐπ αναχθέντος δὲ τοῦ Μαρσύου πρὸς τὸν βασιλέα, κα πάντων προσδοκώντων τιμωρίας αὐτὸν τεύξεσθαι τῆ μεγίστης, ἀπέλυσεν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. μετενό γὰρ ἤδη, καὶ ταῖς φιλανθρωπίαις ἔσπευδε διορθώσα σθαι τὴν τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀποθηρίωσιν.

Ὅτι Εὐήμερος ὁ τῶν Πάρθων βασιλεὺς, Ὑρκάνι ὢν τὸ γένος, ὠμότητι δὲ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς μνη μονευομένους τυράννους, οὐκ ἔστιν ὁποῖον τιμωρίας γένο ἀπέλιπε. πολλοὺς δὲ τῶν Βαβυλωνίων καὶ ἐπὶ ταῖς τυ χούσαις αἰτίαις πανοικίους ἐξανδραποδισάμενος, εἰς τὴ Μηδίαν ἐξέπεμψε, προστάξας λαφυροπωλῆσαι· κα τῆς Βαβυλῶνος τὴν ἀγορὰν, καί τινα τῶν ἱερῶν ἐνέπρη σε, καὶ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως διέφθειρε.

Hegelochus, Ptolemaei Physconis dux, missus advei sus Marsyam Alexandrinorum ducem, vivum eum ce pit, copiasque eius internecione delevit. Porro adduct in conspectum regis Marsya, cum cuncti acerbissim suppliciis eum protinus exstinctum iri crederent, Pto lemaeus praeter spem illi pepercit. Iam enim praeterita crudelitatis poenitere eum coeperat, & infensum sil vulgus conciliare huiusmodi clementibus factis cupieba

Evemerus, Parthorum rex, patria Hyrcanus, cuncto tyrannos acerbitate vincens, nullum saevitiae genus pra termisit: plurimos enim Babylonios levibus de caus servituti addictos, cum omni familia in Mediam distra hendos misit. Forum quoque & nonnulla delubra urb Babyloniorum igni tradidit, ac pulcherrima quaeque u bis loca evertit.

Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Ζαβινᾶς ἐπικληθεὶς, ἀξιολόγων ἡγεμόνων ἀποστάντων Ἀντιπάτρου καὶ Κλονίου καὶ Ἀερόπου, τούτους καταλαβομένους Λαοδίκειαν ἐξεπολιόρκησεν· καὶ χρησάμενος μεγαλοψύχως αὐτοῖς, ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων. ἦν γὰρ πρᾶος καὶ συγγνωμονικὸς, ἔτι δὲ ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς ἐντεύξεσι προσηνής. ὧν χάριν διαφερόντως ὑπὸ τῶν πολλῶν ἠγαπᾶτο.

Ὅτι Σέξτου τὴν τῶν Γαλατῶν πόλιν ἑλόντος, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ λαφυροπωλοῦντος, Κράτων τις ὄνομα, γεγονὼς φιλορώμαιος, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ὕβρεις καὶ βασάνους ὑπὸ τῶν ἀποστάντων πολιτῶν ὑπομεμενηκὼς, ἤγετο δέσμιος μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων. ἰδὼν δὲ χρηματίζοντα τὸν ὕπατον, καὶ δηλώσας ὅστις ἦν, καὶ ὅτι πολλοὺς καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑποστὰς κινδύνους, ὥσπερ ὑπὲρ Ῥωμαίων πολιτευόμενος, οὐ μόνον αὐτὸς μεθ᾽ ὅλης τῆς συγγενείας ἀπολυθεὶς ἀπέ- Olymp. CLXIV, 1. a. C. 124. U. C. 630.

Alexander, cognomento Zabinas, cum ab eo illuſtriſſimi duces Antipater & Clonius & Aeropus defeciſſent, urbemque Laodiceam occupaſſent, eos tandem expugnavit. Ceterum ſingulari animi magnitudine in captos uſus, omnibus pepercit. Erat quippe ingenio leni ac placido, & in congreſſu ac ſermonibus mirabili comitate: quapropter ab omnibus non mediocriter amabatur.

C. Sextius cum Gallorum urbem cepiſſet, incolaſque omnes ſub corona venderet, Crato quidam, qui cum ceteris captivis vinctus ducebatur, ad eum pro tribunali ſedentem acceſſit, Conſulemque docuit, ſemper ſe in republica partes populi Romani foviſſe, atque idcirco multas a civibus ſuis contumelias ac verbera etiam pertuliſſe. Huius rei gratia Sextius eum protinus cum omni cognatione vinculis exſolvit, bonaque reſtituit: ac

λαβε τὴν κτῆσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους εὔνοιαν, ἐξουσίαν ἔλαβεν ἐννακοσίους τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς δουλείας ἐξελέσθαι. ὁ γὰρ ὕπατος μεγαλοψυχότερον τῆς ἰδίας ἐλπίδος αὐτῷ προσηνέχθη, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεὶς τοῖς Γαλάταις τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος τῶν Ῥωμαίων ὑπερβολὴν φιλανθρωπίας καὶ τιμωρίας.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 604 ſq.)

Olymp. CLXIV, 2. a. C. 123. U. C. 631.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὐ πιστεύων τοῖς ὄχλοις, διά τε τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνων, καὶ τὴν πρὸς τὰς μεταβολὰς ὀξύτητα, παρατάξασθαι μὲν οὐκ ἐτόλμησε, διενοεῖτο δὲ συσκευάσασθαι τὰ βασιλικὰ χρήματα, καὶ τὰ τῶν θεῶν ἀναθήματα συλῆσαι, καὶ μετὰ τούτων νυκτὸς ἀπάραι εἰς τὴν Ἑλλάδα. συλᾶν δὲ ἐπιβαλόμενος διά τινων βαρβάρων τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν, καὶ φωραθεὶς, ἐκινδύνευσε μὲν μετὰ τῆς δυνάμεως ἐκ χειρὸς τυχεῖν τῆς ἁρμοττούσης τιμωρίας· φθάσας δὲ

praeterea ob illius erga populum Romanum benevolentiam ei copiam fecit, ut nongentos, quos vellet, cives ſervitute eximeret. Namque Cratonem uberiori etiam, quam ſperaverat, munificentia Conſul proſecutus eſt, cum ſummam vim populi Romani in reddenda poena aut gratia Gallis ponere ob oculos vellet.

*

Alexander, cum parum fideret multitudini, tum ob vulgi imperitiam rerum bellicarum, tum ob ingenium leve atque avidum rerum novarum, acie quidem dimicare noluit; ſed collectis regiis theſauris, ac ſpoliatis donariis templorum, noctu in Graeciam fugere conſtituit. Verum cum Barbarorum quorundam miniſterio Iovis fanum diripere conatus eſſet, deprehenſus minimum abfuit, quin cum omni exercitu illico confoderetur. Ta-

καὶ διαδρὰς μετ' ὀλίγων, ἐπεβάλετο φεύγειν εἰς Σελεύκειαν. τῆς δὲ φήμης αὐτὸν καταταχούσης, οἱ Σελευκεῖς ἀκούσαντες τὰ περὶ τὴν ἱεροσυλίαν, ἀπέκλεισαν αὐτὸν τῆς πόλεως. ὁ δὲ ἀποπεσὼν καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, ὥρμησε φεύγειν ἐπὶ τὸ Πισίδιον, ἀντεχόμενος τῶν παραθαλαττίων τόπων.

Ὅτι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Γράκχον ὑπὸ τοῦ ἰδίου δούλου, τῶν γεγονότων αὐτοῦ φίλων Λεύκιος Οὐιτέλλιος πρῶτος ἐπιστὰς τῷ πτώματι αὐτοῦ, οὐχ ὅπως ἠχθέσθη τῇ συμφορᾷ τοῦ τετελευτηκότος· ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν καὶ κομίσας πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἶκον, ἰδίαν τινὰ πλεονεξίας ἐπίνοιαν καὶ ὠμότητος ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. ὁ γὰρ ὕπατος ἦν ἐπικεκηρυκὼς τῷ τὴν κεφαλὴν ἀπενέγκαντι δώσειν ἰσόσταθμον χρυσίον· ὁ δὲ τὸν τράχηλον διατρήσας καὶ τὸν ἐγκέφαλον ἐκκενώσας, ἐνέτηξεν ἀντὶ τούτου μόλυβδον. ἀναδοὺς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκομίσατο μὲν τὸ χρυσίον, κατεγνώσθη δὲ εἰς ἅπαν- Olymp. CLXIV, 4. a. C. 121. U. C. 633.

men fuga elapſus, Seleuciam verſus contendit. Sed Seleucienſes, iam ante eius adventum comperta ſacrilegii fama, ei portas clauſere: proinde ea ſpe fruſtratus Alexander, Piſidium petiit, ab ora maritima nuſquam recedens.

Poſteaquam C. Gracchus ſervi ſui manu occiſus cecidit, L. Vitellius, qui inter amicos Gracchi fuerat, primus cadaver eius nactus, non modo amici caſu non ingemuit, ſed & praeciſo illius capite, & in domum ſuam aſportato, inſigne exemplum crudelitatis atque avaritiae perpetravit. Nam cum L. Opimius Conſul auro ſe repenſurum Gracchi caput edixiſſet, ipſe perforata cervice, extractoque cerebro, plumbum liquatum infudit. Igitur allato Gracchi capite, praemium quidem promiſſum retulit, verum uſque ad exitum vitae tanquam ami-

τα τὸν βίον ἐπὶ προδοσίᾳ φιλίας. ὁμοίως δὲ οἱ Φλάκκοι διεχειρίσθησαν.

Olymp. CLXVII, 2. a. C. 111. U. C. 643. Ὅτι κατὰ τὴν Λιβύην παραταξαμένων ἀλλήλοις τῶν βασιλέων, Ἰογόρθας κρατήσας τῇ μάχῃ πολλοὺς ἀνεῖλε τῶν Νομάδων· ὁ δὲ Ἀταρβας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καταφυγὼν εἰς Κίρταν, καὶ συγκλεισθεὶς εἰς πολιορκίαν, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμην, μὴ περιϊδεῖν βασιλέα φίλον καὶ σύμμαχον κινδυνεύοντα· ἡ δὲ σύγκλητος ἔπεμψε πρέσβεις λύσειν τὴν πολιορκίαν. οὐ προσέχοντος δὲ Ἰογόρθα, πάλιν ἑτέρους ἔπεμψαν ἀξίωμα μεῖζον ἔχοντας. ὁμοίως δὲ καὶ τούτων ἀπράκτων ἐπανελθόντων, ὁ Ἰογόρθας περιταφρεύσας τὴν πόλιν ἐνδείᾳ κατεπόνησε τοὺς ἐν τῇ πόλει· τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξελθόντα μεθ' ἱκετηρίας, καὶ τῆς μὲν βασιλείας ἐξιστάμενον, τὸ δὲ ζῆν αἰτούμενον ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐντραπεὶς οὔτε συγγένειαν, οὔτε τὸν τῆς ἱκεσίας νόμον. ὁμοίως

citiae proditor invisus omnibus fuit. Ceterum Flacci etiam interfecti sunt.

Adherbal, rex Numidiae, magno proelio victus a fratre Iugurtha, Cirtam profugit. Qua in urbe cum a Iugurtha obsideretur, legatos Romam misit, orans, ut regi socio atque amico in extremum discrimen adducto subvenire vellent. Igitur Senatus legatos quamprimum in Numidiam misit, qui Iugurtham obsidione abstinere iuberent. Quibus cum minime paruisset Iugurtha, altera rursus maioris auctoritatis legatio a Senatu missa est. Quae cum nihilo minus irrita rediisset, tandem Iugurtha urbem, operibus circumdatam, fame ad deditionem coëgit, fratremque Adherbalem cum infulis egressum, ac cedentem regno, tantum ut incolumis abire sineretur orantem, interfecit, nec cognationis ac sanguinis, nec supplicum veritus iura: quin etiam Italos

δὲ καὶ τῶν Ἰταλῶν τοὺς συμμαχήσαντας τἀδελφῷ, πάντας αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 605 sq.)

Ὅτι Νασικᾶς ὁ ὕπατος ὑπῆρχεν ἀνὴρ καὶ κατ' ἀρετὴν ἀξιόλογος, καὶ κατὰ τὴν εὐγένειαν θαυμαζόμενος. ἐξ ἐκείνου γὰρ ἦν τοῦ γένους, ἐξ οὗ τοὺς Ἀφρικανοὺς, καὶ τοὺς Ἀσιαγενεῖς, καὶ τοὺς Ἱσπάνους ὀνομάζεσθαι συμβέβηκεν. ὧν ὁ μὲν τὴν Λιβύην, ὁ δὲ τὴν Ἀσίαν, ὁ δὲ τὴν Ἱσπανίαν καταστρεψάμενος, ἔτυχε τῆς ἀπὸ τῶν πράξεων φερωνύμου προσηγορίας. καὶ πρὸς δὲ τῇ κοινῇ τοῦ γένους δόξῃ, πατέρα καὶ πάππον ἔσχεν ἐπιφανεστάτους Ῥωμαίων. ἄμφω μὲν γὰρ προεκάθησαν τοῦ συνεδρίου, καὶ πρώτην ἐπεῖχον γνώμην μέχρι τῆς τελευτῆς. ὁ δὲ πάππος αὐτοῦ καὶ κατὰ δόγμα τῆς συγκλήτου, τῶν πλείστων ἄριστος ἐκρίθη· ἐν μὲν γὰρ τοῖς τῆς Σιβύλλης χρησμοῖς εὑρέθη γεγραμμένον, ὅτι δεῖ τοὺς Ῥωμαίους ἱδρύσασθαι νεὼν τῆς μεγάλης μη-

omnes, qui a partibus Adherbalis steterant, virgis caesos necavit.

*

P. Scipio Nasica Consul, vir fuit & virtute & generis splendore eminentissimus: quippe ex ea familia erat oriundus, ex qua Africani, & Asiatici, & Hispali prodierunt: quorum hic subacta Africa, ille Asia, tertius Hispania domita, cognomen ex rebus gestis retulit. Ceterum praeter hanc generis gloriam, pater avusque ipsius totius civitatis celeberrimi fuerant: uterque enim princeps Senatus, primique in dicenda sententia loci fuit usque ad exitum vitae. Avus praeterea vir optimus a Senatu iudicatus est. Nam cum in Sibyllinis libris inventum carmen esset, quo praecipiebatur Romanis, ut matri

τρὸς τῶν Θεῶν, καὶ τῶν μὲν ἱερῶν τὴν καταγωγὴν [1] ἐκ Πεσινοῦντος τῆς Ἀσίας ποιήσασθαι, τὴν δὲ ἐκδοχὴν αὐτῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ γενέσθαι, πανδημεὶ τῆς ἀπαντήσεως γενομένης, καὶ τῶν τε ἀνδρῶν τὸν ἄριστον καὶ γυναικῶν ὁμοίως τὴν [2] ἀγαθωτάτην, τούτους ἀφηγεῖσθαι τῆς ἀπαντήσεως, καὶ δέξασθαι τὰ ἱερὰ τῆς Θεᾶς. τῆς δὲ συγκλήτου πάντα συντελούσης κατὰ τὸν χρησμὸν, ἐκρίθη τῶν μὲν ἀνδρῶν ἄριστος Πόπλιος Νασικᾶς, τῶν δὲ γυναικῶν Οὐαλερία. οὐ μόνον γὰρ τῇ πρὸς Θεοὺς εὐσεβείᾳ διαφέρειν ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸς ὑπῆρξε, καὶ συνετὸς ἐν τῷ τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀννιβιακὸν πόλεμον, Μάρκος μὲν Κάτων, ὁ ἐπικληθεὶς Δημοσθένης, εἰώθει λέγειν παρ' ἕκαστον ἐν τῇ συγκλήτῳ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἰδίας γνώμης, Καρχηδόνα μὴ εἶναι. καὶ τοῦτο ἐποίει πολλάκις, οὐχ ὑποκειμένης περὶ τούτου βουλῆς, ἀλλ' ἑτέρων τινῶν ἀεὶ ζητουμένων. ὁ δὲ Νασικᾶς ἀεὶ τοὐναντίον ἀπεφαίνετο,

1 Mſ. ἐκπεσεῖν οὕτως. 2 In eodem ἀγαθωτάτην καί.

Idaeae templum ponerent, eiuſque ſimulacrum Peſſinunte Aſiae adveherent, & celeberrimo omnium ordinum occurſu illud exciperent, agmen virorum praeeunte viro optimo, matronarum vero pompam ducente optima femina, qui ſimulacrum Deae acciperent; Senatus, omnia ex carminis praeſcripto agens, P. Naſicam virum optimum, Valeriam vero optimam matronam eſſe iudicavit. Neque enim ſolum pietate in Deos erat eximia, ſed praeterea in gerenda republica, ac ſententia dicenda, ſingulari prudentia praeditus. Nam cum M. Cato, qui Demoſthenes cognominatus eſt, quoties in Senatu ſententiam dicebat, aſſidue illud adderet, Carthaginem delendam eſſe, idque etiamſi de ea re relatum non eſſet, ſed de aliis rebus Senatus conſuleretur; P. Naſica ſemper in contraria ſen-

Καρχηδόνα διὰ παντὸς εἶναι. ἑκατέρα μὲν οὖν ἀπόφασις ἐδόκει τῷ συνεδρίῳ μεγάλην ἔχειν ἀναθεώρησιν· τοῖς δὲ διαφέρουσι τῇ φρονήσει πολὺ προτερεῖν ἡ τοῦ Νασίκα διελαμβάνετο. οὐ γὰρ ἐκ τῆς ἄλλων ἀσθενείας ἔκριναν δεῖν θεωρεῖσθαι τὴν τῆς Ῥώμης ἰσχὺν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τῶν μεγάλων μείζονα. πρὸς δὲ τούτοις, σωζομένης μὲν τῆς Καρχηδόνος ὁ ἀπὸ ταύτης φόβος ἠνάγκαζεν ὁμονοεῖν τοὺς Ῥωμαίους, καὶ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπιεικῶς καὶ ἐνδόξως ἄρχειν· ὧν οὐδὲν κάλλιόν ἐστι πρὸς ἡγεμονίας διαμονήν τε καὶ αὔξησιν· ἀπολομένης δὲ τῆς ἀντιπάλου πόλεως, πρόδηλος ἦν ἐν μὲν τοῖς πολίταις ἐμφύλιος πόλεμος ἐσόμενος, ἐκ δὲ τῶν συμμάχων ἁπάντων μῖσος εἰς τὴν ἡγεμονίαν, διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀρχόντων πλεονεξίαν τε καὶ παρανομίαν. ἅπερ ἅπαντα συνέβη τῇ Ῥώμῃ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος κατασκαφήν. καὶ γὰρ ἐπικίνδυνοι δημα-

tentia erat, Carthaginem ſervari oportere. Porro utriuſque ſententia oppido diiudicatu ardua Senatui videbatur; ſed prudentiſſimus quiſque Naſicae ſententiam praeferebat. Neque enim putabant, ex aliarum civitatum excidio maieſtatem populi Romani aeſtimandam eſſe, ſed ex eo potius, quod potentiſſimis civitatibus imperaret. Deinde ſtante quidem Carthagine, metu illius urbis Romani in officio ac mutua concordia retineri videbantur, cogique ad imperium moderate ac civiliter in ſubditos exercendum; quae res maxime imperia confirmare atque augere ſolet: ſublata vero urbe aemula, quid aliud quam bellum civile Romanos manebat, ac praeterea odium omnium ſociorum ob magiſtratuum cupiditatem atque inſolentiam? Quae profecto cuncta poſt excidium Carthaginis populo Romano contigere. Etenim turbulentae

γωγίαι, καὶ χώρας ἀναδασμοὶ, καὶ συμμάχων ἀποστάσεις μεγάλαι, καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι πολυετεῖς καὶ φοβεροὶ, καὶ τἄλλα τὰ προαγορευθέντα ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος ἠκολούθησεν. ὁ τούτου δὲ υἱὸς πρεσβύτης ἦν τὴν ἡλικίαν, καὶ Τιβέριον Γράκχον τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντα, ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἀπέκτεινε, προηγούμενος τῆς συγκλήτου. [1] τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτοῦντος καὶ τεθηριωμένου πρὸς τοὺς τὸν φόνον δράσαντας, ἔτι δὲ τῶν δημάρχων καθ' ἕνα τῶν συγκλητικῶν προαγαγόντων ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ ἐπερωτώντων τίς ἐστιν ὁ ἀνελὼν, οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες κατεπτηχότες τὴν τῶν ὄχλων ὁρμὴν καὶ βίαν ἠρνοῦντο, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐξηλλάττοντο· ὁ δὲ Σκιπίων μόνος ὡμολόγησεν ὑφ' ἑαυτοῦ γεγονέναι τὴν ἀναίρεσιν, ἐπειπὼν ὡς τοὺς μὲν ἄλλους ὁ Γράκχος ἐλάνθανεν ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν σύγκλητον οὐκ ἔλαθεν. ὁ δὲ ὄχλος καίπερ

1 In ſcripto erat τῆς δὲ συγκλήτου.

factiones concioneſque, leges agrariae, & defectiones ſociorum perquam graves, bella denique civilia periculoſa ac diuturna, & reliqua, quae P. Scipio ante praedixerat, ſubſecuta ſunt. Huius filius Naſica cum aetate provectus eſſet, Tiberium Gracchum, regnum invadere molientem, ſequi ſe iuſſis optimatibus manu ſua interfecit. Quod factum cum plebs graviter ferret, & adverſus auctores caedis exacerbata eſſet, ac Tribuni ſingulos ſenatores in concionem productos interrogarent, quis auctor caedis fuiſſet, ceteri quidem omnes, concitatae multitudinis furorem veriti, a ſe id factum negabant, variiſque reſponſionibus & obliquis utebantur. Solus Scipio Naſica, ſua manu caedem factam eſſe profeſſus, id quoque adiecit, Gracchi quidem ad regnum adſpirantis conſilia ceteros latuiſſe, ſibi vero ac Senatui probe cognita fuiſſe. At plebs, tametſi factum aegre ferret, tamen

ἀγανακτῶν, ἡσύχασεν ἐντραπεὶς τὸ βάρος καὶ τὴν παῤῥησίαν τἀνδρός. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ τούτου υἱὸς κατὰ τὸν ὑποκείμενον ἐνιαυτὸν τελευτήσας, ἀδωροδόκητος μὲν ἅπαντα τὸν βίον διετέλεσε· μετασχὼν δὲ τῆς [1] φιλοσοφίας, καὶ τῷ βίῳ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' οὐ τοῖς λόγοις μόνοις φιλοσοφήσας, ἀκόλουθον ἔσχε τῇ τοῦ γένους διαδοχῇ καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κληρονομίαν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 606 sq.)

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνὸς ἀρτίως παρειληφὼς τὴν βασιλείαν, ἐξέπεσεν εἰς μέθας καὶ τρυφὴν ἀγεννῆ, καὶ ζηλώματα βασιλείας ἀλλοτριώτατα. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ [2] προδίκταις, καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς, καὶ τὰ τούτων ἐπιτηδεύματα μανθάνειν ἐφιλοτιμεῖτο. ἐπετήδευσε δὲ καὶ [3] νευροσπαστεῖν, καὶ δι' αὐτοῦ κινεῖν ζῷα πεντάπηχα κατάργυρα καὶ κατάχρυσα, καὶ ἕτερα πλείονα τοιαῦτα μηχανήματα. οὐκ

1 Mſ. πολιτ. 2 Προδείκταις Suidas. 3 Νευροπατεῖν Mſ.

auctoritate & conſtantia viri commota, deinceps conticuit. Sed & huius filius Scipio Naſica, qui hoc anno Conſul eſt mortuus, haudquaquam a maiorum ſuorum virtutibus deſcivit: vixit enim ſumma cum religione atque integritate, nullis muneribus unquam corruptus; ac praeterea imbutus praeceptis philoſophiae, veram philoſophiam non nudis ſermonibus, ſed factis quoque, eſt profeſſus.

*

Antiochus Cyzicenus, regnum Syriae recens adeptus, ad crapulas ac luxum & inſtituta longe a regibus aliena ſe contulit. Mimis enim atque hiſtrionibus, circulatoribus denique cunctis, ſupra modum deditus, eorum artes ſummo ſtudio perdiſcebat: operam quoque neuroſpaſticae dedit, maximumque ſtudium poſuit in movendis per ſemetipſum animalibus quinque cubitorum magnitudine, auro argentoque tectis, atque in aliis huiuſcemo-

εἶχε δὲ [1] ἑλεπόλεων οὐδὲ ὀργάνων πολιορκητικῶν κατασκευάς· ἃ καὶ δόξαν μεγάλην καὶ χρείας ἀξιολόγους ἂν παρέσχετο. ἐνεθουσία δὲ καὶ πρὸς κυνηγεσίας ἀκαίρους, καὶ πολλάκις νύκτωρ λάθρα τῶν φίλων μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν οἰκετῶν ἐξιὼν ἐπὶ τὴν χώραν, ἐκυνήγει λέοντας, καὶ παρδάλεις, καὶ ὗς ἀγρίους· παραβόλως δὲ συμπλεκόμενος ἀλόγοις θηρίοις, πολλάκις ἦλθεν εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 607 sq.)

Ὅτι Μικίψας ὁ Μασσανάσσου υἱὸς τοῦ Νομάδων βασιλέως, εἶχε καὶ ἄλλους υἱοὺς πλείους, μάλιστα δὲ προτετιμημένους Ἀτάρβαν τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων, καὶ Ἰάμψαμον καὶ Μικίψαν· ὃς ἐπιεικέστατος τῶν κατὰ Λιβύην βασιλέων γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλήνων μεταπεμπόμενος συνεβίου τούτοις· πολλὴν δὲ ἐπιμέλειαν ποιούμενος παιδείας,

1 Πόλεων Mſ.

di machinamentis. Ceterum bellicis machinis ac teſtudinibus, quas Helepoles vocant, quarum apparatus & gloriam principibus afferre, & magno uſui ſolet eſſe, prorſus carebat. Quin etiam intempeſtivis venationibus immodice addictus erat, ac ſaepenumero cum uno aut altero famulo noctu clam egreſſus, apros, leones, ac pardos venabatur. Nec raro cum feris beſtiis temere congreſſus, in graviſſima diſcrimina ſalutem ſuam adduxit.

*

Micipſae, Numidarum regi, Maſiniſſae filio, plures liberi fuerunt: ſed prae ceteris carus fuit Adherbal, natu maximus, cum Hiempſale & Micipſa: qui quidem poſtremus, cum omnium Numidiae regum clementiſſimus fuiſſet, arceſſitiſque e Graecia viris doctiſſimis, cum omnibus diſciplinis, tum maxime philoſophiae, operam

ιάλιστα δὲ φιλοσοφίας, ἐνεγήρασε τῇ δυναστείᾳ καὶ ῇ φιλοσοφίᾳ.

Ὅτι Κοντωνιατός τις ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλατικῆς ιόλεως τῆς οὕτω καλουμένης Ἰοντώρας, συνέσει καὶ τρατηγίᾳ διάφορος ἦν· φίλος δὲ καὶ σύμμαχος Ῥωιαίων, ὡς ἂν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις διατετριφὼς ι Ῥώμῃ, καὶ κεκοινωνηκὼς ἀρετῆς καὶ ἀγωγῆς νοιίμου, διὰ Ῥωμαίων δὲ παρειληφὼς τὴν ἐν Γαλαία βασιλείαν.

Ὅτι ὁ Μάριος εἷς ὢν τῶν συμβούλων καὶ τῶν πρεσβευτῶν ὑπὸ τῶν στρατηγῶν [1] παρεθεωρεῖτο, ταπεινόατος ὢν τῶν πρεσβευτῶν τῇ δόξῃ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι οῖς ἀξιώμασι καὶ ταῖς εὐγενείαις ὑπερέχοντες, μεάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανον ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ· οὗτος ὲ δοκῶν γεγονέναι δημοσιώνης, καὶ τὰς ὑποδεεστέρας ρχὰς μόγις εἰληφὼς, ἐν ταῖς εἰς δόξαν προαγωγαῖς ιαρεθεωρεῖτο. καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἕκαστος περιφεύγων Olymp. CLXVIII, 1. a. C. 108. U. C. 646.

1 Mſ. παρετηρεῖτο.

ı eorum contubernio impendiſſet, in regno ſimul ac hiloſophia conſenuit.

Contoniatus, urbis in Gallia, quae Iontora dicitur, egulus, prudentia ac ſcientia rei militaris eminebat: umque olim Romae commoratus, egregiam ac civilem ıſtitutionem hauſiſſet, atque auxilio populi Romani renum adeptus eſſet, ſocietatem atque amicitiam cum lomanis colebat.

C. Marius, cum inter legatos Metelli eſſet, ſpernebaır ab ipſo Proconſule, tanquam legatorum omnium po:remus. Ceteri enim, cum & dignitate & ſplendore geeris excellerent, magno in honore apud Proconſulem rant: huius vero, quia publicanus fuiſſe dicebatur, atue ultimos magiſtratus vix maximo labore erat adetus, rationem nullam Metellus habebat. Ac ceteri qui-

πᾶσαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, ἠρε-
τὴν ῥαθυμίαν καὶ ῥαστώνην. οὗτος δὲ πρὸς τοὺς ἐν τα-
μάχαις κινδύνους πολλάκις ἡγεμὼν ἐκπεμπόμενο-
τὴν μὲν ἐκ τούτων ἀτιμίαν προσεποιεῖτο[1] ὅμως δὲ α-
τὸν εἰς τὰς τοιαύτας λειτουργίας ἐπιδιδοὺς, πολλ-
ἐμπειρίαν περιεποιήσατο τῶν πολεμικῶν ἔργων. ὢν
εὐφυὴς πρὸς ἀγῶνας καὶ κινδύνους, καὶ τούτους ὑπ-
μένων προθύμως, ταχὺ μεγάλην ἐκτήσατο δύναμ-
καὶ δόξαν ἐπ' ἀνδρείᾳ. ἐπιεικῶς δὲ τοῖς στρατιώτα-
προσφερόμενος, καὶ ταῖς δωρεαῖς, καὶ ταῖς ὁμιλίαι-
καὶ συμπεριφοραῖς κεχαρισμέναις τοῖς ὑποτεταγμέν-
χρώμενος, μεγάλην εὔνοιαν ἐν τοῖς στρατιώταις περι-
ποιήσατο. πάντες γὰρ τῆς εὐεργεσίας χάριν ἀποδιδό-
τες, ἐν ταῖς μετὰ τούτου μάχαις φιλοτιμώτερον ἠγω-
νίζοντο, συναύξοντες αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν. εἰ δὲ τύχ-
τις τῶν ἄλλων πρεσβευτῶν ἡγούμενος, ἐθελοκακοῦντ-
ἀπεδειλίων κατὰ τοὺς[2] ἀναγκαιοτάτους καιρούς. κ-

1 Mſ. ὁμιλίας. 2 Ἀναγκαιοτέρους in eodem.

dem omnes, laborem militiae fugientes, otium ac ſegn-
tiem conſectabantur. Verum Marius, cum ſaepiſſime -
ipſa belli diſcrimina mitteretur, hanc quidem iniuria-
iniquo animo ferre ſe ſimulabat. Ceterum huiuſmodi m-
niſteria impigre obiens, maximum uſum rei militaris ſi-
comparavit. Cumque natura bellicoſus pugnaxque e-
ſet, brevi ingentem fortitudinis laudem retulit. Prae-
terea ſingulari humanitate ac munificentia, atque i-
congreſſibus comitate erga eos, quibus praeerat, uſu-
omnium militum benevolentiam conciliavit ſibi: proi-
de cuncti, gratiam illi reddere ſtudentes, eo duce forti-
atque alacrius pugnabant, quo ducis gloriam augeren-
Quod ſi forte alius quiſpiam legatus contra hoſtem mi-
ſus eſſet, milites de induſtria in ipſo diſcrimine ſegni-

νέβαινε κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν μὲν ταῖς τῶν ἄλλων γεμονίαις Ῥωμαίους ἡττᾶσθαι, κατὰ δὲ τὰς τοῦ Ιαρίου παρουσίας ἀεὶ νικᾶν.

(Excerpt. de Legat. XXXIII, pag. 630 sq.)

Ὅτι Βόκχος ὁ κατὰ τὴν Λιβύην βασιλεύων, πολ-ὰ καταμεμψάμενος τοῖς πείσασιν αὐτὸν πολεμεῖν τοῖς Ῥωμαίοις, πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Μάριον· περὶ ἐν τῶν ἡμαρτημένων αἰτούμενος συγγνώμην· [1] ἀξιῶν ε φιλίαν συνθέσθαι, καὶ πολλὰ κατεπαγγελλόμε-ος χρήσιμος ἔσεσθαι Ῥωμαίοις. τοῦ δὲ Μαρίου κε-εύσαντος περὶ τούτων πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλη-ον, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην πρεσ-βευτὰς περὶ τούτων. ἡ δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἀπόκρισιν δωκεν, ἁπάντων [2] τεύξεσθαι τῶν φιλανθρωπιῶν τὸν Βόκχον, ἐὰν Μάριον πείσῃ. τοῦ δὲ Μαρίου σπεύδοντος ἰχμάλωτον λαβεῖν Ἰογόρθαν τὸν βασιλέα, ὑπακού-ας ὁ Βόκχος καὶ μεταπεμψάμενος τοῦτον, ὡς περί Olymp. CLXVIII, 3. a. C. 106. U. C. 648.

1 Ἀξιῶν καὶ φιλ. Bav. 2 Τεύξασθαι Bav.

gebant. Itaque usu veniebat fere, ut aliis exercitum du-entibus res male gereretur, Mario autem duce semper ictoriam Romani referrent.

*

Bocchus, Mauritaniae rex, multum incusatis belli, in Romanos sumti, auctoribus, ad Marium legatos misit, qui delictorum veniam, foedusque & amicitiam pete-ent, & regem non inutilem operam Romanis navatu-um significarent. Marius legatos Bocchi ad Senatum re-ecit. Mittuntur ergo a rege Romam: quibus Patres re-spondent, Bocchum, quae petierat, impetraturum omnia, modo Marium in partes suas detrahat. Is vero sub id empus unice studebat, ut Iugurtham captivum atque in vinculis haberet. Ad eam rem sese impellenti rex paret:

λει· ὡς ἂν στρατιωτῶν ἐπιλέκτων σχεδὸν ἑξακισμυ
ρίων ἐν τῷ πρὸς Κίμβρους κατὰ Γαλατίαν πολέμ
διολωλότων, καὶ ἀπόρων ὄντων εἰς ἀποστολὴν στρατιω
τῶν λογάδων. [1] πρὸ δὲ τῆς κατὰ Σικελίαν τῶν δούλω
ἐπαναστάσεως, ἐγένοντο κατὰ τὴν Ἰταλίαν πλείο
ἀποστάσεις ὀλιγοχρόνιοι καὶ μικραί· καθάπερ τοῦ δαι
μονίου [2] προσημαίνοντος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης κατ
τὴν Σικελίαν ἐπαναστάσεως. πρώτη μὲν ἡ περὶ Νου
κερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν συνωμοσίαν ποιησαμένων
καὶ ταχὺ κολασθέντων· δευτέρα ἡ περὶ τὴν Καπύη
διακοσίων οἰκετῶν ἐπαναστάντων, καὶ ταχὺ καταλυ
θέντων· τρίτη δὲ παράδοξος γέγονε. τις ἦν Τίτος Με
νούτιος, ἱππεὺς μὲν Ῥωμαίων, μεγαλοπλούτου δ
πατρὸς παῖς. οὗτος ἠράσθη θεραπαινίδος ἀλλοτρίας
κάλλει διαφερούσης. [3] συμπλακεὶς δ' αὐτῇ, εἰς ἔρωτ
παράδοξον αὐτῆς ἐμπεσὼν, ἐξηγόρασεν αὐτὴν (οὕτ

1 Πρὸς Amſtel.
2 Προσημβαίνοντος Amſtel.

3 Συμπλέκεις in Rothom. Pau
lo ante Τίτιος in Steph. ſec. Co

ſtiis, ut cui LX militum lectiſſimorum millia in Gallia ad
verſus Cimbros bello periiſſent, nec idoneorum militun
in expeditionem novam delectus ſuppeterent. Quin et
iam ante ſervorum in Sicilia rebellionis tumultum defe
ctiones in Italia ſe plures commoverant, ſed nec diu
turnae, nec magnae: ac ſi numen rebellionis in Sicilia fu
turae magnitudinem praeſignificaret. Prima apud Nuce
riam fuit, ubi XXX ſervi coniurationem inter ſe fecere
ſed mox poenas dederunt. Secunda exſtitit Capuae, quan
do ſervi CC rebellarunt, at mox deleti ſunt. Tertia mi
rum in modum accidit. Titus quidam Minutius erat, eque
Romanus, patre locupletiſſimo natus. Is famulae alienae
inſigniter formoſae, amore exarſit, & complexu eiu
potitus, mirifice puellam, ac ſubinde magis, deperir

τε μανιώδους ἔρωτος βιαζομένου, καὶ τοῦ κυρίου τῆς κόρης τὴν πρᾶσιν μόλις κατανεύσαντος) ταλάντων Ἀττικῶν ἑπτὰ, καὶ χρόνον ὥρισε, καθ᾽ ὃν ἀποτίσει τὸ χρέος. ἐπιστεύετο δὲ διὰ τὴν πατρῴαν περιουσίαν. ἐνστάντος δὲ τοῦ ὁρισθέντος, καὶ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, πάλιν ἔταξε τριάκοντα ἡμερῶν προθεσμίαν. ὡς δὲ καὶ ταύτης ἐπιστάσης οἱ μὲν ἀπῄτουν, ὁ δὲ οὐδὲν [1] πλέον εἶχεν ἀνύειν, ὁ δ᾽ ἔρως ἤκμαζεν, ἐπεχείρησε πράξει παραλογωτάτῃ. ἐπιβουλεύει μὲν γὰρ τοὺς ἀπαιτοῦντας, ἑαυτῷ δὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν περιέθηκε· [2] συναγοράσας γὰρ πεντακοσίας πανοπλίας, καὶ χρόνον τῆς τιμῆς συντάξας, καὶ πιστευθεὶς, λάθρα πρὸς ἀγρόν τινα παρακομίσας, τοὺς ἰδίους [3] ἀνέστησε πρὸς ἀπόστασιν οἰκέτας τετρακοσίους ὄντας. εἶτα ἀναλαβὼν διάδημα, καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν, καὶ ῥαβδούχους, καὶ τὰ ἄλλα εὔσημα τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλέα ἑαυτὸν

1 Πλέον Amſt. Cett. πλέων. 2 Συναγυρούσας m. edd. 3 Ἀνέσεισε ead.

coepit. Cumque amoris inſania hominem ita ſubigeret, ac dominus illius emtionem aegre concederet, ſeptem Atticis talentis eam tandem emit, certumque ſolvendi pretii tempus definivit. Fidem autem conciliabat patrimonium. Iamque ſolutionis dies inſtabat. Verum ille ſolvendo non erat. XXX igitur dierum prorogationem denuo petebat. Cum vero, his etiam expletis, pretium exigeret, at hic nullam expediendi nominis rationem inveniret, amor tamen interim effervesceret; facinus tandem inſolens aggreſſus, inſidias illis, qui debitum exigebant, ſtruit, & monarchicam ſibi potentiam conciliat. Quingentas enim armaturas, certum ſolutioni tempus conſtituens, emit; fideque ſibi habita, clam in agrum quendam tranſtulit. Tum excitatis ad defectionem ſervis domeſticis numero CCCC, cum diadema & purpuram ſibi induiſſet, ceteraque aſſumſiſſet imperii inſignia, &

λει· ὡς ἂν στρατιωτῶν ἐπιλέκτων σχεδὸν ἑξακισμυρίων ἐν τῷ πρὸς Κίμβρους κατὰ Γαλατίαν πολέμῳ διολωλότων, καὶ ἀπόρων ὄντων εἰς ἀποστολὴν στρατιωτῶν λογάδων. [1] πρὸ δὲ τῆς κατὰ Σικελίαν τῶν δούλων ἐπαναστάσεως, ἐγένοντο κατὰ τὴν Ἰταλίαν πλείους ἀποστάσεις ὀλιγοχρόνιοι καὶ μικραί· καθάπερ τοῦ δαιμονίου [2] προσημαίνοντος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης κατὰ τὴν Σικελίαν ἐπαναστάσεως. πρώτη μὲν ἡ περὶ Νουκερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν συνωμοσίαν ποιησαμένων, καὶ ταχὺ κολασθέντων· δευτέρα ἡ περὶ τὴν Καπύην, διακοσίων οἰκετῶν ἐπαναστάντων, καὶ ταχὺ καταλυθέντων· τρίτη δὲ παράδοξος γέγονε. τις ἦν Τίτος Μενούτιος, ἱππεὺς μὲν Ῥωμαίων, μεγαλοπλούτου δὲ πατρὸς παῖς. οὗτος ἠράσθη θεραπαινίδος ἀλλοτρίας, κάλλει διαφερούσης. [3] συμπλακεὶς δ' αὐτῇ, εἰς ἔρωτα παράδοξον αὐτῆς ἐμπεσὼν, ἐξηγόρασεν αὐτὴν (οὕτω

1 Πρὸς Amstel.
2 Προσηβαίνοντος Amstel.
3 Συμπλεκεὶς in Rothom. Paullo ante Τίτιος in Steph. sec. Cod.

ſtiis, ut cui LX militum lectiſſimorum millia in Gallia adverſus Cimbros bello periiſſent, nec idoneorum militum in expeditionem novam delectus ſuppeterent. Quin etiam ante ſervorum in Sicilia rebellionis tumultum defectiones in Italia ſe plures commoverant, ſed nec diuturnae, nec magnae: ac ſi numen rebellionis in Sicilia futurae magnitudinem praeſignificaret. Prima apud Nuceriam fuit, ubi XXX ſervi coniurationem inter ſe fecere, ſed mox poenas dederunt. Secunda exſtitit Capuae, quando ſervi CC rebellarunt, at mox deleti ſunt. Tertia mirum in modum accidit. Titus quidam Minutius erat, eques Romanus, patre locupletiſſimo natus. Is famulae alienae, inſigniter formoſae, amore exarſit, & complexu eius potitus, mirifice puellam, ac ſubinde magis, deperire

τε μανιώδους ἔρωτος βιαζομένου, καὶ τοῦ κυρίου τῆς κόρης τὴν πρᾶσιν μόλις κατανεύσαντος) ταλάντων Ἀττικῶν ἑπτὰ, καὶ χρόνον ὥρισε, καθ' ὃν ἀποτίσει τὸ χρέος. ἐπιστεύετο δὲ διὰ τὴν πατρῴαν περιουσίαν. ἐνστάντος δὲ τοῦ ὁρισθέντος, καὶ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, πάλιν ἔταξε τριάκοντα ἡμερῶν προθεσμίαν. ὡς δὲ καὶ ταύτης ἐπιστάσης οἱ μὲν ἀπῄτουν, ὁ δὲ οὐδὲν [1] πλέον εἶχεν ἀνύειν, ὁ δ' ἔρως ἤκμαζεν, ἐπεχείρησε πράξει παραλογωτάτῃ. ἐπιβουλεύει μὲν γὰρ τοὺς ἀπαιτοῦντας, ἑαυτῷ δὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν περιέθηκε· [2] συναγοράσας γὰρ πεντακοσίας πανοπλίας, καὶ χρόνον τῆς τιμῆς συντάξας, καὶ πιστευθεὶς, λάθρα πρὸς ἀγρόν τινα παρακομίσας, τοὺς ἰδίους [3] ἀνέστησε πρὸς ἀπόστασιν οἰκέτας τετρακοσίους ὄντας. εἶτα ἀναλαβὼν διάδημα, καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν, καὶ ῥαβδούχους, καὶ τὰ ἄλλα εὔσημα τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλέα ἑαυτὸν

1 Πλέον Amst. Cett. πλέων. 2 Συναγυρούσας m. edd. 3 Ἀνέσεισε ead.

coepit. Cumque amoris insania hominem ita subigeret, ac dominus illius emtionem aegre concederet, septem Atticis talentis eam tandem emit, certumque solvendi pretii tempus definivit. Fidem autem conciliabat patrimonium. Iamque solutionis dies instabat. Verum ille solvendo non erat. XXX igitur dierum prorogationem denuo petebat. Cum vero, his etiam expletis, pretium exigeret, at hic nullam expediendi nominis rationem inveniret, amor tamen interim effervesceret; facinus tandem insolens aggressus, insidias illis, qui debitum exigebant, struit, & monarchicam sibi potentiam conciliat. Quingentas enim armaturas, certum solutioni tempus constituens, emit; fideque sibi habita, clam in agrum quendam transtulit. Tum excitatis ad defectionem servis domesticis numero CCCC, cum diadema & purpuram sibi induisset, ceteraque assumsisset imperii insignia, &

[1] συνεργία τῶν δούλων ἀναδείξας, τοὺς μὲν ἀπαιτοῦντας τὴν τιμὴν τῆς κόρης ῥαβδίσας, ἐπελέκισεν, ἐξοπλίσας δὲ τοὺς οἰκέτας, ἐπῄει τὰς σύνεγγυς ἐπαύλεις· καὶ τοὺς μὲν προθύμως συναφισταμένους καθώπλιζε, τοὺς δ' ἀντιπράττοντας ἀνῄρει. ταχὺ δὲ συναγαγὼν στρατιώτας πλείους τῶν ἑπτακοσίων, καὶ τούτους εἰς ἑκατονταρχίας καταλέξας, ἐνεβάλλετο χάρακα, καὶ τοὺς ἀφισταμένους ὑπεδέχετο. τῆς δ' ἀποστάσεως εἰς Ῥώμην ἀπαγγελθείσης, ἡ σύγκλητος [2] ἐμφρόνως περὶ αὐτῆς ἐβουλεύσατο, καὶ κατώρθωσε. τῶν γὰρ κατὰ πόλιν στρατηγῶν ἀπέδειξεν ἕνα πρὸς τὴν τῶν δραπετῶν σύλληψιν, Λεύκιον Λούκουλλον. οὗτος δὲ αὐθήμερον ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπιλέξας στρατιώτας ἑξακοσίους, εἰς τὴν Καπύην ἦλθε, συναθροίσας πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τετρακοσίους. ὁ δὲ Οὐέττιος τὴν ὁρμὴν τοῦ Λουκούλλου πυθόμενος, κατελάβετο λόφον καρ-

1 Συνεργεία ead. 2 Εὐφρόνως M. Marg. Mox ad marginem Μινούτιος.

ſervorum auxilio regem ſe declaraſſet; ante omnia illos, qui pretium puellae exigebant, virgis caeſos ſecuri percuſſit: tum armatis ſervitiis villas propinquas invadebat, & qui promte ſe ad defectionis ſocietatem applicabant, hos armis inſtruxit, adverſantes vero interemit. Cumque brevi plures IↃCC coëgiſſet, in centurias illos diſtribuit: iactoque vallo, cunctis, qui deſciſcebant a dominis ſuis, receptum praebuit. Quare rebellione Romanis nuntiata, Senatus prudente conſilio illi occurrit, felicique malum eventu compreſſit. Ex imperatoribus enim, qui tum domi erant, uni, L. Lucullo, fugitivorum ad poenam retrahendorum negotium dedere. Hic eodem die, quo IↃC militum inſtituerat delectum, Capuam deſcendit, ubi IV millia peditum & CCCC equites conſcripſit. Minutius, ubi citatam in ſe Luculli expeditionem cognovit, munitum quendam collem occupavit, habens

τερὸν, ἔχων τοὺς πάντας πλέον τῶν τρισχιλίων καὶ πεντακοσίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, [1] συμβολῆς γενομένης, ἐπλεονέκτησαν οἱ δραπέται, ἐκ τόπων ὑπερδεξίων μαχόμενοι· μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν στρατηγὸν τοῦ Οὐεττίου Ἀπολλώνιον διαφθείρας ὁ Λούκουλλος, καὶ τῇ δημοσίᾳ πίστει τὴν ἄφεσιν τῆς τιμωρίας βεβαιώσας, ἔπεισεν αὐτὸν προδότην γενέσθαι τῶν συναποστατῶν· διὸ καὶ τούτου συνεργοῦντος τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ τὰς χεῖρας προσφέροντος τῷ Οὐεττίῳ, φοβηθεὶς τὴν ἐκ τῆς ἁλώσεως τιμωρίαν, ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν· αὐτίκα συναπολωλότων καὶ τῶν τῆς ἀποστάσεως κεκοινωνηκότων, πλὴν τοῦ προδόντος Ἀπολλωνίου. καὶ ταῦτα μὲν πρὸ τῆς κατὰ Σικελίαν, ὥσπερ προοιμιαζόμενα [2] ταύτην, μεγίστης ἀποστάσεως· ἥτις ἀρχὴν ἔλαβε τοιαύτην. κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κίμβρους τοῦ Μαρίου στρατείαν, ἔδωκεν ἡ σύγκλητος ἐξουσίαν τῷ Μαρίῳ, ἐκ τῶν πέραν θαλαττῶν ἐθνῶν μεταπέμπεσθαι συμμαχίαν. [3] ὅθεν

1 Συμβολῆς Amſtel. Vulgo συμβουλῆς.
2 Ταύτῃ & ταυτὶ marg.
3 Ὁ μὲν in ora.

in univerſum III hominum millia & IↃ. Ac primo quidem conflictu fugitivi, quod ex ſuperiori loco depugnarent, rediere ſuperiores. Poſtea vero Apollonium, Minutii ſummum ducem, largitionibus corruptum, cum publica illi fide impunitatem promiſiſſet Lucullus, ad prodendum rebellionis ſocios illexit. Hoc igitur operam navante Romanis, & Minutio tandem manus inferente, hic, ne captus ſupplicio afficeretur metuens, ſe ipſum confodit. Statim cum ipſo etiam defectionis ſocii, praeter Apollonium proditorem, interierunt. Atqui haec maxime illius in Sicilia defectionis veluti praeludium fuerunt. Quae tale nacta eſt principium. In Marii adverſus Cimbros expeditione, Senatus auxilia ex tranſmarinis gentibus arceſſendi poteſtatem Mario dederat. Marius ergo

Μάριος ἐξέπεμψε πρὸς Νικομήδην τὸν τῆς Βιθυνίας βασιλέα περὶ βοηθείας. ὁ δὲ ἀπόκρισιν ἔδωκε, τοὺς πλείους τῶν Βιθυνῶν ὑπὸ τῶν [1] δημοσίων διαρπαγέντας δουλεύειν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. τῆς δὲ συγκλήτου ψηφισαμένης, ὅπως μηδεὶς σύμμαχος ἐλεύθερος ἐν ἐπαρχίᾳ δουλεύῃ, καὶ τῆς τούτων ἐλευθερώσεως οἱ στρατηγοὶ πρόνοιαν ποιῶνται, τότε κατὰ τὴν Σικελίαν ὢν στρατηγὸς Λικίνιος Νερούας, ἀκολούθως τῷ δόγματι συχνοὺς τῶν δούλων ἠλευθέρωσε, κρίσεις προθείς· ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πλείους τῶν ὀκτακοσίων τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας. καὶ ἦσαν πάντες οἱ κατὰ τὴν νῆσον δουλεύοντες μετέωροι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. [2] οἱ δ᾽ ἐν ἀξιώματι συνδραμόντες, παρεκάλουν τὸν στρατηγὸν, ἀποστῆναι ταύτης τῆς [3] ἐπιβολῆς. ὁ δ᾽ εἴτε χρήμασι πεισθεὶς, εἴτε χάρισι δουλεύσας, τῆς μὲν τῶν κριτηρίων τούτων σπουδῆς ἀπέ-

1 Δημοσιωνῶν H. Steph.

2 Οἱ δ᾽ ἐν ἀξιώμασι marg. Vulgo praepositio deerat.

3 Ἐπιβουλῆς margo. Ἐπὶ βολῆς Amstel.

ad Nicomedem Bithyniae regem de suppeditandis auxiliaribus legatos misit. Ille vero respondit, Bithynos, a publicanis in servitutem maiori ex parte abstractos, in provinciis hic illic attineri. Senatus igitur consulto provisum fuit, ne ingenuus aliquis ex populi Romani sociis in provincia servitutem serviret, & ut Praetores seu Proconsules manumittendorum curam susciperent. Licinius igitur Nerva, tunc in Sicilia Praetor, decreto morem gerens, re iudiciorum disceptationi subiecta, plurimos in libertatem vindicavit, adeo ut intra paucos dies octingentis plures ceu postliminio libertati restituerentur. Unde accidit, ut quotquot per insulam servirent, ad libertatis spem arrecti essent. Viri igitur auctoritate praestantes ad Praetorem conveniunt, eumque, ut ab incepto desistat, hortantur. Is, sive pecuniis illectus, sive gratiam aucupatus, cognitione ista iudiciorum accurata supersedit, &

στη, καὶ τοὺς προσιόντας ἐπὶ τὸ τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας ἐπιπλήττων, εἰς τοὺς ἰδίους κυρίους προσέταττεν ἐπαναστρέφειν· οἱ δὲ δοῦλοι συστραφέντες, καὶ τῶν [1] Συρακουσῶν ἀπαλλαγέντες, καὶ καταφυγόντες εἰς τὸ τῶν Παλικῶν τέμενος, διελάλουν πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως. ἐκεῖθεν ἐν πολλοῖς τόποις τῆς τῶν οἰκετῶν τόλμης ἐκδήλου γενομένης, πρῶτοι τῆς ἐλευθερίας ἀντεποιήσαντο, κατὰ τὴν Ἀγκυλίων χώραν, ἀδελφῶν δυεῖν μεγαλοπλούτων οἰκέται τριάκοντα, ὧν ἡγεῖτο Ὀάριος ὄνομα· οἱ πρῶτον μὲν νυκτὸς κοιμωμένους τοὺς ἰδίους δεσπότας ἀπέσφαξαν· εἶτα ἐπὶ τὰς γειτνιώσας ἐπαύλεις παρελθόντες παρεκάλουν ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν τοὺς δούλους. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ συνέδραμον πλείους τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, καὶ καταλαβόμενοι χωρίον φύσει ὀχυρὸν, τοῦτο μᾶλλον ἐπωχύρωσαν, προσδεξάμενοι καὶ ἑτέρους δούλους ὡπλισμένους ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ στρατηγὸς τῆς ἐπαρχίας [2] Λικίνιος Νερούας κατὰ τάχος αὐ-

1 Συκουσῶν Amſtel. 2 Λικίννιος Amſtel.

eorum, qui recuperandae libertatis cauſa ipſum conveniebant, ad ſuum quemque dominum cum obiurgatione reverti iuſſit. Tum ſervi, conſpiratione inter ſe facta, cum poſt emigrationem a Syracuſis ad lucum Palicorum confugiſſent, de rebellione inter ſe colloquebantur. Cumque in multis inde locis haec ſervorum audacia percrebuiſſet, XXX duorum praedivitum in Ancyliorum regione fratrum ſervi, primi libertatem arripuerunt, quorum dux Oarius quidam erat. Hi primum noctu heros ſuos ſomno vacantes trucidant. Mox ad vicinas progreſſi villas, mancipia ad libertatem capeſſendam exhortantur. Quorum illa ipſa nocte CXX & plurium ad eos fit concurſus. Locum igitur natura firmum occupant, & opera ſua firmiorem reddunt, aſſumtis etiam aliis LXXX, qui armis inſtructi venerant. Provinciae autem Praetor Li-

τοῖς ἐπελθὼν, καὶ πολιορκῶν, ἄπρακτον ἔσχε τὴν σπουδήν. ἐπεὶ δὲ βίᾳ ἀνάλωτον τὸ Φρούριον ἑώρα, ἐπὶ τὴν προδοσίαν ὁρᾷ, καὶ σωτηρίας [1] ὑποσχέσεσι Γαΐον Τιτίνιον, ἐπικαλούμενον Γαδαῖον, ἀναπείσας (ἦν δ᾽ οὗτος πρὸ δυεῖν ἐτῶν καταδικασθεὶς μὲν θανάτῳ, τὴν τιμωρίαν δ᾽ ἐκφυγὼν, καὶ πολλοὺς τῶν κατὰ τὴν χώραν ἐλευθέρων κατὰ λῃστείαν ἀναιρῶν, οὐδένα δὲ τῶν οἰκετῶν παραλυπῶν) εἶχεν ὑπηρέτην τοῦ σκοποῦ. οὗτος ἔχων [2] αὑτῷ πιστοὺς οἰκέτας ἱκανοὺς πρόσεισι τῷ Φρουρίῳ τῶν ἀποστατῶν, ὡς δὴ συμμεθέξων τοῦ κατὰ Ῥωμαίων πολέμου. εὐμενῶς δὲ καὶ φιλοφρόνως προσδεχθεὶς, ᾑρέθη διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ στρατηγὸς, καὶ προὔδωκε τὸ Φρούριον. τῶν δ᾽ ἀποστατῶν οἱ μὲν, [3] μαχόμενοι κατεκόπησαν· οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως δεδιότες τιμωρίαν, ἑαυτοὺς κατεκρήμνισαν. ἡ μὲν οὖν πρώ-

1 Ὑπόσχεσιν Amſtel.
2 Αὐτοῦ ora edd.
3 Μαχόμενοι Amſtel. Vulgo μαχούμενοι.

cinius Nerva, feſtinanter illos adortus, cum oppugnare inſtituiſſet, conatu ſuo nihil effecit. Ubi igitur inexpugnabilem viribus locum vidit, ad proditionem reſpexit. Conſilii vero miniſtrum & exſecutorem habuit Caium quendam Titinium, cognomento Gadaeum, quem promiſſione incolumitatis adduxit. Fuerat autem hic capitis ante biennium condemnatus, ſed poenam effugerat, multoſque ex liberis hominibus in regione illa latrocinando interficere ſolitus, ſervorum nemini erat moleſtus, aut gravis. Hic cum manu ſervorum fida ſibi ad caſtellum, quaſi communi bellum adverſus Romanos opera geſturus, accedit. Benevole autem & comiter acceptus, imperator etiam ob fortitudinem creatur, caſtellumque prodit. Rebellium inde pars inter pugnandum conciditur: pars ſupplicium, quod captos maneret, exhorreſcentes, de rupe ſe praecipites deiecerunt. Prima

τη τῶν δραπετῶν στάσις κατελύθη τὸν εἰρημένον τρόπον.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤδη ἀπολυθέντων, ἧκόν τινες ἀπαγγέλλοντες, ὅτι Πόπλιον Κλόνιον, γενόμενον ἱππέα Ῥωμαίων, ἐπαναστάντες οἱ δοῦλοι κατέσφαξαν ὀγδοήκοντα ὄντες· καὶ ὅτι πλῆθος ἀγείρουσι. καὶ ὁ μὲν στρατηγὸς ἑτέρων βουλαῖς παρακρουσθεὶς, ἤδη καὶ τῶν πλείστων στρατιωτῶν ἀπολελυμένων, καιρὸν παρεῖχε διὰ τῆς ἀναβολῆς τοῖς ἀποστάταις βέλτιον [1] αὐτοὺς ἀσφαλίσασθαι. προῆγε δὲ μετὰ τῶν ἐνόντων στρατιωτῶν, καὶ διαβὰς τὸν Ἄλβαν ποταμὸν, παρῆλθε τοὺς ἀποστάτας διατρίβοντας ἐν ὄρει καλουμένῳ Καπριανῷ, καὶ κατήντησεν εἰς πόλιν Ἡράκλειαν. ἐκ [2] γὰρ τοῦ μὴ προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν στρατηγὸν, ἀτολμίαν αὐτοῦ διαφημίσαντες, συχνοὺς ἀνέσειον τῶν οἰκετῶν. καὶ πολλῶν συῤῥεόντων, καὶ τὸν δυνατὸν τρόπον εἰς μάχην παρασκευαζομένων, ἐν ἑπτὰ

1 Αὐτοὺς Amſtel. Mox συνόντων praeſtaret. 2 Γοῦν marg.

itaque ſeditio fugitivorum hunc ad modum exſtincta eſt.

Ceterum militibus ad lares ſuos dimiſſis, quidam nuntiatum venere, ſervos LXXX circiter, tumultu excitato, P. Clonium, ordinis equeſtris virum, iugulaſſe, iamque magnum congregare numerum. Quin & imperator, conſiliis aliorum seductus, iam maxima etiam militum parte exauctorata, procraſtinatione ſua tempus rebellibus, ad praemuniendum ſeſe melius, concedebat. Cum praeſente tamen manu in illos perrexit. Verum ubi tranſmiſerat flumen Albam, defectores in monte Capriano, ut vocant, commorantes, praeteriit, & Heracleam pervenit. Rumore igitur de ignavia imperatoris, aggredi illos non auſi, diſſeminato, plurimos ſervorum ad defectionem excitabant. Multiſque confluentibus, & ad pugnam ſeſe, quomodocunque poſſent, inſtruentibus, plures octin-

ταῖς πρώταις ἡμέραις καθωπλίσθησαν πλείους τῶν ὀκτακοσίων. ἐφεξῆς δ' ἐγένοντο τῶν δισχιλίων οὐκ ἐλάττους. πυθόμενος δ' ἐν Ἡρακλείᾳ τὴν αὔξησιν αὐτῶν ὁ στρατηγὸς, ἡγεμόνα προεχειρίσατο Μάρκον Τιτίνιον, δοὺς αὐτῷ στρατιώτας τοὺς ἐκ τῆς Ἔννης φρουροὺς ἑξακοσίους. οὗτος δὲ μάχῃ προσβαλὼν τοῖς ἀποστάταις (ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς [1] δυσχερείαις ἐπλεονέκτουν ἐκεῖνοι) ἐτράπη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν· πολλῶν μὲν ἀναιρεθέντων, τῶν δὲ λοιπῶν ῥιψάντων τὰ ὅπλα, καὶ φυγῇ μόλις διασωθέντων. καὶ οἱ ἀποστάται ὅπλων τε εὐπορήσαντες τοσούτων ἀθρόον, καὶ νίκης, θρασύτερον [2] εἴχοντο τῶν ἔργων, καὶ πάντες τῶν δούλων ἐμετεωρίζοντο πρὸς ἀπόστασιν. καὶ πολλῶν καθημέραν ἀφισταμένων, σύντομον καὶ παράδοξον ἐλάμβανον αὔξησιν· ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πλείους γενέσθαι τῶν ἑξακισχιλίων. ὅτε δὴ καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντες, καὶ

1 Δυσχερίαις marg. edd. Statim ἐτράπη Amstel. Legebatur ἐτράποι.

2 Εἴχοντο τῶν ἔργ. Amst. In edd. ἔχοντο.

gentis intra primos VII dies arma sumsere. Dehinc ad duo millia numerus excrescit. Imperator autem, apud Heracleam de crescente ipsorum multitudine certior factus, M. Titinium ducem creatum, adiunctis ei IↃC ex Enna praesidiariis, contra illos misit. Hic, proelio cum defectoribus commisso, (quoniam & multitudine hominum, & locorum difficultatibus, illi superiores erant,) terga cum suis vertit. Ibi complures interfecti: reliqui proiectis armis vix fuga salutem tutati sunt. Defectores autem, tantam armorum vim subito cum victoria adepti, animosius proposito insistebant, & iam maxima servorum pars ad defectionem incitata erat. Cumque in dies plures deficerent, brevi numerus, supra quam suspicatus aliquis fuisset, excrevit, adeo ut intra paucos dies sex millibus plures recenserentur. Quo tempore etiam,

βουλῆς προτεθείσης, πρῶτον μὲν [1] εἵλοντο βασιλέα τὸν ὀνομαζόμενον Σαλούϊον, δοκοῦντα τῆς [2] ἱεροσκοπίας ἔμπειρον εἶναι, καὶ γυναικείαις θέαις αὐλομανοῦντα. οὗτος [3] βασιλεύσας, πόλεις μὲν ἀργίας καὶ τρυφῆς νομίζων, ἐξέκλινε· εἰς τρία δὲ μερίσας τοὺς ἀποστάτας, καὶ ἴσους ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας ταῖς μερίσι, προσέταξεν ἐπιέναι τὴν χώραν, καὶ πρὸς ἕνα τόπον καὶ καιρὸν ἅπαντας ἀπαντᾶν. διὸ πολλῶν ἐκ τῆς ἐπελασίας ἄλλων τε ζώων καὶ ἵππων εὐπορήσαντες, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκευάσθησαν ἱππεῖς μὲν πλείους τῶν δισχιλίων, πεζοὶ δὲ οὐκ ἐλάττους τῶν [4] δισμυρίων, ἤδη καὶ γυμνασίαις πολεμικαῖς ἐνδιαπρέποντες. προσπεσόντες οὖν ἄφνω πόλει [5] ὀχυρᾷ Μοργαντίνῃ, προσβολὰς ἐνεργεῖς καὶ συνεχεῖς ἐποιοῦντο. ὁ δὲ στρατηγὸς ὡς

1 Εἵλαντο Amſtel.
2 Οἰωνοσκοπίας margo.
3 Βασιλεύσας, τὰς μὲν πόλεις H. Steph. melius vulgato. In Amſtel. οὗτος --- ἐξέκλινε, ſicuti & aliis quibuſdam, deſunt.
4 Τρισμυρίων M. Margun.
5 Ἰσχυρᾷ margo.

communi habito conventu, & deliberatione de rerum adminiſtratione propoſita, in primis regem ſibi delegerunt Salvium quendam nomine, qui haruſpicinae gnarus habebatur, & in mulierum ſpectaculis ac pompis tibiis ad inſaniam uſque modulabatur. Hic regnum adeptus, urbes, ut inertiae & deliciarum fomenta, declinavit. In tres autem partes diviſo rebellium agmine, ac totidem unicuique parti ducibus praepoſitis, regionem incurſare, unoque loco & tempore univerſos tandem convenire iterum iuſſit. Ex populatione iſta magna cum aliorum animalium, tum equorum, copia ditati, exiguo temporis intervallo ſupra CIↃ CIↃ equitum, nec infra CCIↃↃ CCIↃↃ peditum ſibi compararunt, & quidem eorum, qui bellicis ſe tirociniis probare noſſent. Magno igitur impetu Morgantinam urbem munitam repente adorti, validis & continuis eam impreſſionibus oppugnant. Prae-

[1] βοηθῶν τῇ πόλει ἐπελθὼν, νυκτοπορίᾳ χρησάμενος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἰταλιώτας τε καὶ ἐκ Σικελίας σχεδὸν στρατιώτας μυρίους, κατέλαβε τοὺς ἀποστάτας ἀσχολουμένους περὶ τὴν πολιορκίαν. καὶ ἐπιθέμενος αὐτῶν τῇ παρεμβολῇ, καὶ εὑρὼν ὀλίγους μὲν τοὺς φυλάττοντας, πλῆθος δὲ γυναικῶν αἰχμαλώτων, καὶ λείας ἄλλης παντοδαπῆς, ῥᾳδίως ἐξεῖλε τὴν στρατοπεδείαν. καὶ ταύτην μὲν διήρπασεν, ἐπὶ δὲ τὴν Μοργαντίνην [2] ἦγεν. οἱ δ' ἀποστάται ἐξαίφνης ἀντεπιθέμενοι, καὶ ὑπερδέξιον τὴν τάξιν ἔχοντες, βιαίως τε ἐπιῤῥάξαντες, εὐθὺς [3] ἐπὶ προτερήματος ἦσαν, οἱ δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐτράπησαν πρὸς φυγήν. τοῦ δὲ βασιλέως τῶν ἀποστατῶν κήρυγμα ποιησαμένου, μηδένα κτείνειν τῶν τὰ ὅπλα ῥιπτούντων, οἱ πλεῖστοι ῥιπτοῦντες ἔφευγον. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ καταστρατηγήσας τοὺς

1 Βοηθήσων H. Steph. fatis bene, fi e veteri fit Codice.

2 Ἦχεν marg.

3 Ὑπὸ edd.

tor autem, tanquam ad fubfidium urbi ferendum nocturno itinere ad eam contendens, (habebat autem fecum armatorum ex Italia & Sicilia circiter decem millia,) defectoribus in oppugnatione occupatis fupervenit: & irruptione in caftra ipforum facta, cum exiguam praefidiariorum manum, magnumque captivarum numerum, & copiofam omnis generis praedam, reperiffet, non magno illa negotio expugnavit, & poft direptionem Morgantinam verfus duxit. At defectores, repente in illum retro converfi, quod & fuperiore loco conftituti effent, & violenter hoftem invaderent, ftatim propitium experiuntur Martem: Romani autem ducis copiae fugae fe tradunt. Tum rex defectorum edicto proclamari iubet, ut nemo arma proiicientium occidatur. Maior itaque pars, abiectis armis, fuga fibi confuluit. Hoc igitur ftratege-

πολεμίους ὁ Σαλούϊος, τήν τε παρεμβολὴν ἀνεκτήσατο, καὶ περιβόητον νίκην ἀπενεγκάμενος πολλῶν ὅπλων ἐκυρίευσεν. ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελῶν οὐ πλείους ἑξακοσίων, διὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φιλανθρωπίαν, ἑάλωσαν δὲ περὶ τετρακισχιλίους. ὁ δὲ Σαλούϊος, πολλῶν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κατορθώματος συῤῥεόντων, διπλασιάσας τὴν ἰδίαν δύναμιν, ἐκράτει τῶν ὑπαίθρων. καὶ πολιορκεῖν πάλιν ἐπεχείρει τὴν Μοργαντίναν, κήρυγμα δοὺς τοῖς ἐν αὐτῇ δούλοις, τὴν ἐλευθερίαν. τῶν δὲ κυρίων [1] ἀντιπροτεινόντων αὐτοῖς ταύτην, εἰ σφίσι συναγωνίσαιντο, εἵλοντο μᾶλλον τὴν ἀπὸ τῶν κυρίων, καὶ προθύμως ἀγωνισάμενοι, ἀπετρίψαντο τὴν πολιορκίαν. ὁ δὲ στρατηγὸς μετὰ ταῦτα τὴν ἐλευθερίαν ἀνατρέψας, αὐτομολῆσαι τοὺς πλείστους [2] παρεσκεύασε τοῖς ἀποστάταις. περὶ δὲ τὴν

1 Ἀντιπαρατεινόντων marg. edd. 2 Παρασκευάσαι Amſtel.

mate hoſtibus victis, Salvius & caſtra ſua recuperavit, & victoriam adeptus nobilem, magna ſpoliorum vi potitus eſt: occubuerant tamen in conflictu de Italicis & Siculis non plures ſexcentis, quod edicti illius clementia effecit, quater mille autem capti fuere. Salvius exinde, cum multi poſt hunc felicem ſucceſſum ad eum confluerent, duplicato exercitu, iam apertum in poteſtate campum habebat. Ideo rurſus in Morgantinae obſidionem incubuit: & ſervis in ea libertatem ſe donaturum proclamavit. Sed cum domini eandem contra illis conditionem proponerent, ſi fidos ſe certaminum ſocios praebuiſſent, quam domini obtulerant potiorem iudicarunt: tantaque animorum promtitudine decertarunt, ut obſidionem depulſarent. Sed Praetor, caſſum hoc libertatis promiſſum cum deinde feciſſet, plerique ad defectores transfugiendi cauſam praebuit. Tunc & in Aegeſtanorum

Αἰγεσταίων καὶ Λιλυβαϊτῶν χώραν, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν πλησιοχώρων, ἐνόσει πρὸς ἀπόστασιν τὰ πλήθη τῶν οἰκετῶν. γίνεται δὲ τούτων ἀρχηγὸς, Ἀθηνίων ὄνομα, ἀνὴρ ἀνδρείᾳ διαφέρων, Κίλιξ τὸ γένος. οὗτος οἰκονόμος ὢν δυοῖν ἀδελφῶν μεγαλοπλούτων, καὶ τῆς ἀστρομαντικῆς πολλὴν ἔχων ἐμπειρίαν, ἔπεισε τῶν οἰκετῶν πρῶτον μὲν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τεταγμένους περὶ [1] διακοσίους ὄντας, ἔπειτα τοὺς γειτνιῶντας· ὥστε ἐν πέντε ἡμέραις συναχθῆναι πλείους τῶν χιλίων. ὑπὸ δὲ τούτων αἱρεθεὶς βασιλεὺς, καὶ διάδημα περιθέμενος, ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀποστάταις τὴν διάθεσιν ἐποιεῖτο. οὐ γὰρ προσεδέχετο πάντας τοὺς ἀφισταμένους· ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους ποιούμενος στρατιώτας, τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζε μένοντας ἐπὶ τῶν προγεγενημένων ἐργασιῶν, ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἰδίας ἕκαστον οἰκονομίας καὶ τάξεως· ἐξ ὧν καὶ τροφὰς ἀφθόνους τῶν στρατιω-

1 Διακοσίους. ὄντας edd. Melius Amſtel.

& Lilybaeenſium finitimorumque territoriis turbam ſervorum contagio defectionis invaſerat. Quorum princeps & ductor Athenio quidam exſtitit, vir fortitudine praeſtans, natione Cilix. Hic cum fratrum duorum divitiis pollentum res domeſticas adminiſtraret, ac divinationis aſtronomicae peritiam haberet eximiam, primum eos ad ſe pellexit, in quos imperium habebat, circiter ducentos, poſtea etiam vicinos, adeo ſane ut quinque dierum intervallo plures mille convenirent. A quibus ad regiam ille dignitatem evectus, impoſito ſibi diademate, ſecus quam omnes alii, res gerere inſtituit. Non enim omnes promiſcue defectores recipiebat; ſed tantum ſtrenuiſſimis militiae ſuae adſcriptis, ceteros, ut in priſtinis officiis manerent, & ſuo quiſque loco diſpenſationis ſuae munus diligenter obirent, coëgit. Quo largum ſuis com-

τῶν ἐχορηγεῖτο. προσεποιεῖτο δὲ, τοὺς θεοὺς αὐτῷ διὰ τῶν ἄστρων προσημαίνειν, ὡς ἔσοιτο τῆς [1] Σικελίας συμπάσης βασιλεύς· διὸ δεῖν αὐτῆς τε τῆς χώρας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζώων τε καὶ καρπῶν ὡς ἰδίων φείδεσθαι. τέλος ἀθροίσας ὑπὲρ τοὺς μυρίους, ἐτόλμησε [2] πόλιν ἀπόρθητον τὸ Λιλυβαῖον πολιορκεῖν. μηδὲν δὲ ἀνύων, μετανίστατο αὐτῆς, εἰπὼν, αὐτῷ τοὺς θεοὺς τοῦτο ἐπιτάττειν· ἐπιμένοντας γὰρ τῇ πολιορκίᾳ, δυστυχήματος πειραθῆναι. [3] παρασκευαζομένου δὲ αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀναχώρησιν, κατέπλευσάν τινες, ἐν ταῖς ναυσὶ κομίζοντες ἐπιλέκτους Μαυρουσίους, οἳ ἐπὶ βοήθειαν ἦσαν ἀπεσταλμένοι [4] τοῖς Λιλυβαΐταις, ἔχοντες ἡγούμενον, ὃς ὠνομάζετο Γόμων. οὗτος σὺν τοῖς ἅμ' αὐτῷ κατὰ νύκτα καὶ ἀνελπίστως ἐπιθέμενος [5] τοῖς περὶ Ἀθηνίωνα, ὁδοιποροῦντας πολλοὺς καταβα-

1 Βασιλείας edebatur. Margo Σικελίας, quod verum.
2 Πάλιν Amftel. & alii.
3 Παρασκευαζομένου Amftelod. Vulgo σκευαζομένου.
4 Τῆς Λιλ. Amftel.
5 Τοῖς περὶ Stephan. Cett. τούς. Quae praecedunt κατὰ νύκτα -- ἐπιθέμενος in Amftel. & aliis deerant.

meatum procurabat. Deos autem fibi per aftra iam pridem fignificaffe fingebat, fore, ut Siciliae totius regnum adipifceretur. Parcendum igitur tum regioni ipfi, tum animantibus in ea fructibufque, ut propriis. Tandem coactis plus quam decem millibus, Lilybaeum, urbem inexpugnabilem, obfidere audet. Sed cum inanem hic infumeret operam, ab incepto defiftit, Deorum id mandato fieri dictitans. Si enim in obfidione perfeverent, calamitate quadam eos multatum iri. Simulac vero regreffum ab urbe inftituit, naves quaedam, delectas Maurorum cohortes advehentes, portum intrarunt. Suppetiae autem erant, Lilybaeenfibus miffae, quorum dux erat quidem nomine Gomon. Hic cum fuis noctu ex improvifo Athenionis copias, in abitu iam verfantes, aggref-

λόντες, οὐκ [1] ὀλίγους δὲ τραυματίσαντες, εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆλθον. διόπερ οἱ ἀποστάται τὴν ἀπὸ τῆς ἀστρομαντείας πρόῤῥησιν ἐθαύμαζον. εἶχε δὲ τὴν Σικελίαν [2] πᾶσα σύγχυσις καὶ κακῶν Ἰλιάς. οὐ γὰρ οἱ δοῦλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ ἄποροι, πᾶσαν ἁρπαγὴν καὶ παρανομίαν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας δούλους τε καὶ ἐλευθέρους, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγέλοι τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιαν, ἐφόνευον ἀναιδῶς. διὸ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὰς πόλεις ὑπελάμβανον, τὰ μὲν ἐντὸς τειχῶν μόλις εἶναι ἴδια· τὰ δ' ἐκτὸς, ἀλλότρια καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρασίας. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ πολλοῖς ἄτοπα κατὰ τὴν Σικελίαν ἐτολμᾶτο. ὁ δὲ τὴν [3] Μοργαντίνην πολιορκήσας Σαλούϊος, ἐπιδραμὼν τὴν χώραν μέχρι τοῦ Λεοντίνου πε-

1 Ὀλίγους Amftel. Legebatur ὀλίγας.

2 Πᾶσαν in Amftel. & aliis.

3 Μοργαντίναν margo.

fus, proftratis multis, nec paucioribus vulneratis, in oppidum fe recepit. Quam ob rem illa ex fideribus praedictio fatidica in admiratione erat apud defectores. Ingens vero tum rerum confufio, & malorum, quod dicitur, Ilias Siciliam occuparat. Non enim fervi tantum, fed etiam ex liberis egeftate afflicti omne rapinarum & flagitiorum genus committebant, & quicunque offerrentur, fervi aut ingenui, ne quis perditam illorum malitiam enuntiaret, omnes impudenter trucidabant. Ideo quotquot in urbibus fe continebant, vix illa, quae inter pomeria effent, pro fuis habebant: quae vero extra, aliena exlegique violentiae mancipata iudicabant. Multa infuper alia a multis contra normam aequitatis & humanitatis audacter peragebantur. Porro Salvius ille, Morgantinae oppugnator, cum regionem ad Leontinum ufque campum incurfionibus infeftam reddidiffet, univerfum

δίου, ἤθροισεν αὐτοῦ τὸ σύμπαν στράτευμα, ἐπιλέκτους ἄνδρας οὐκ ἐλάττους [1] τῶν τρισμυρίων, καὶ θύσας τοῖς Παλικοῖς ἥρωσι, τούτοις μὲν ἀνέθηκε μίαν τῶν ἁλουργῶν περιπορφύρων στολὴν, χαριστήρια τῆς νίκης· αὐτὸς δ᾽ ἀναγορεύσας ἑαυτὸν βασιλέα, [2] Τρύφων μὲν ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν προσηγορεύετο. διανοούμενος δὲ τὰ Τριόκαλα καταλαβέσθαι, καὶ κατασκευάσαι βασίλεια, πέμπει καὶ πρὸς Ἀθηνίωνα, μεταπεμπόμενος αὐτὸν ὡς στρατηγὸν βασιλεύς. πάντες μὲν οὖν ὑπελάμβανον, τὸν Ἀθηνίωνα τῶν πρωτείων ἀντιποιήσεσθαι, καὶ διὰ τὴν στάσιν τῶν ἀποστατῶν ῥαδίως καταλυθήσεσθαι τὸν [3] πόλεμον· ἡ δὲ τύχη καθάπερ ἐπίτηδες αὔξουσα τὰς τῶν δραπετῶν δυνάμεις, ὁμονοῆσαι τοὺς τούτων ἡγεμόνας ἐποίησεν. ἧκε μὲν γὰρ συντόμως [4] μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὰ Τριόκαλα ὁ Τρύφων· ἧκε δὲ καὶ Ἀθηνίων μετὰ τρισχιλίων, ὑπακούων

1 Deſit Amſtelod. & aliis. Mox προηγάγετο marg. & Amſtelod. ταλικοῖς omnes.
2 Τρύφωνα μετὰ τῶν ἀποστατῶν
3 Πελέμιον iidem.
4 Haec tria Amſtel. negligit.

llic exercitum non minus quam XXX millia hominum electiſſimorum congregavit. Tum ſacrificio heroibus Pacis inſtituto, unam de ſtolis purpureis, ut gratum ſe ro victoria exhiberet, dicavit. Ipſe autem, regis nomine dſcito, Tryphon a rebellibus vocabatur. Triocala autem ccupare, ibique regiam conſtituere, propoſitum haens, ad Athenionem mittit, eumque ut rex imperaorem arceſſit. Omnium tum ſuſpicio erat, Athenionem rimariam ſibi dignitatem vindicaturum, ortaque inter ebelles ſeditione, bellum facile reſtinctum iri: ſed forına, data velut opera copias fugitivorum augens, ut rincipes illorum concordiam inirent, effecit. Ducto nim raptim exercitu ad Triocala venit Tryphon: quo Athenion cum tribus millibus ſe confert, Tryphonis

ὡς στρατηγὸς βασιλεῖ τῷ Τρύφωνι, τὴν ἄλλην αὐτ
δύναμιν κατατρέχειν τὴν χώραν, καὶ ἀνασείειν πρ
ἀπόστασιν τοὺς οἰκέτας, ἀπεσταλκώς. μετὰ δὲ ταῦτ
ὑπονοήσας ὁ Τρύφων, τὸν Ἀθηνίωνα ἐπιθήσεσθαι,
καιρῷ παρέδωκεν εἰς φυλακήν. τὸ δὲ φρούριον ὀχυρώ
τατον ὂν κατεσκεύαζε πολυτελέσι κατασκευαῖς, κ
ἐπὶ μᾶλλον ὠχύρου. Τριόκαλα δὲ αὐτό φασιν ὠνομά
σθαι, διὰ τὸ τρία καλὰ ἔχειν. πρῶτον μὲν [1] ναμα
τιαίων ὑδάτων πλῆθος, διαφόρων τῇ γλυκύτητι. δεύτ
ρον, παρακειμένην χώραν ἀμπελόφυτόν τε καὶ ἐλαι
φυτον, καὶ γεωργεῖσθαι δυναμένην θαυμαστῶς. τρ
τον, ὑπερβάλλουσαν ὀχυρότητα, ὡς ἂν οὔσης μεγα
λης πέτρας ἀναλώτου. ἣν καὶ περιβόλῳ πόλεως στα
δίων ὀκτὼ προσπεριβαλὼν, καὶ ταφρεύσας βαθεί
τάφρῳ, βασιλείοις ἐχρῆτο, [2] πάσῃ ἀφθονίᾳ τῶν κα

1 Ναβατιαίων Amſtel. 2 Πᾶσα Amſtel.

mandato, ut imperator regis, ſe attemperans. Reliqu
vero copias ad populandos incurſionibus agros, & ſoll
citandos ad defectionem ſervos miſerat. Poſt haec tam
ſuſpicatus Tryphon, fieri poſſe, ut arma adverſus ſe c
peſſeret Athenio, mature in cuſtodiam hominem trad
dit. Caſtellum vero alias ſatis firmum magis commun
vit, ſtructuriſque magnificis ornavit. Triocala inde n
minatum aiunt, quod tria in ſe Cala, id eſt, pulchr
contineret. Primum enim aquis fontanis eximiae dulc
dinis abundat. Deinde agros habebat adiacentes, vin
torum & olivetorum plantationi, frugumque cultur
mirifice idoneos. Tertio locus tam firmus erat, ut nil
ſupra, utpote magna rupe atque inexpugnabili a natu
inſtructus. Quam cum ambitu urbis octo ſtadia compl
xo cinxiſſet, & foſſam profundae altitudinis circumd
xiſſet, pro regia illam habuit, ubertate omnium comm

τὰ τὸν βίον ἅπαντα πεπληρωμένην. κατεσκεύασε δὲ καὶ βασιλικὴν οἰκίαν, καὶ ἀγορὰν δυναμένην [1] δέχεσθαι πλῆθος ἀνθρώπων. ἐξελέξατο δὲ καὶ τῶν φρονήσει διαφερόντων ἀνδρῶν τοὺς [2] ἱκανοὺς, οὓς ἀποδείξας συμβούλους, ἐχρῆτο συνέδροις αὐτοῖς. τήβενναν τε περιπόρφυρον περιεβάλλετο, καὶ πλατύσημον ἔδυ χιτῶνα κατὰ τοὺς χρηματισμοὺς, καὶ ῥαβδούχους εἶχε μετὰ πελέκεων τοὺς προηγουμένους, καὶ τἄλλα [3] πάντα, ὅσα ποιοῦσί τε καὶ ἐπικοσμοῦσιν ἐπετήδευε βασιλείαν. προχειρίζεται δὲ κατὰ τῶν ἀποστατῶν ἡ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων Λεύκιον Λικίννιον Λούκουλλον, ἔχοντα στρατιώτας μυρίους μὲν καὶ τετρακισχιλίους, Ῥωμαίους καὶ Ἰταλούς· Βιθυνοὺς δὲ καὶ Θετταλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας ὀκτακοσίους· ἐκ δὲ τῆς Λευκανίας ἑξακοσίους, ὧν ἡγεῖτο Κλέπτιος, ἀνὴρ στρατηγικὸς, καὶ ἐπ' ἀνδρείᾳ περιβόητος· ἔτι δὲ καὶ ἑτέρους ἑξακοσίους· ὡς Olymp. CLXIX, 2. a. C. 103. U. C. 651.

1 Δέξασθαι Amſtel.
2 Δυνατούς. ἱκανοὺς M. Marg.
3 Πάνθ' ὅσα marg. Tum ποιοῦσί τε Amſtel. Mox Λεύκουλλον edd.

dorum, quae ad vitae uſum pertinent, refertam. Regale etiam palatium ibi conſtruxit, cum foro, quod numeroſae hominum turbae capax foret. Ex viris etiam prudentia eximia praeditis numerum ſufficientem delegit, eoſque ſibi conſiliarios adiunxit, opera illorum in iudiciorum adminiſtratione utens. Ad haec toga praetexta, & lati clavi tunica, quando ius reddebat, amictum ſe exhibuit. Lictores denique ut cum virgis & ſecuribus praeirent, & cetera omnia, quae regiam maieſtatem efficiunt exornantque, ut praeſtarentur, curavit. Deligitur tandem a Senatu Romano L. Licinius Lucullus contra defectores imperator, XIV millia ex Romanis & Italis, Bithynos autem Theſſaloſque & Acarnanes IↃCCC, ex Lucania etiam IↃC, quibus Cleptius, vir ſcientia rei militaris & fortitudine clariſſimus, praeerat, alios denique IↃC

γενέσθαι σύμπαντας ἑπτακισχιλίους καὶ μυρίους, οὓς ἔχων κατέλαβε τὴν Σικελίαν. ὁ δὲ Τρύφων ἀπολύσας Ἀθηνίωνα τῆς αἰτίας, [1] ἐβουλεύετο περὶ τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. καὶ τῷ μὲν ἤρεσκεν, ἐν τοῖς Τριοκάλοις ἀγωνίζεσθαι· Ἀθηνίων δὲ συνεβούλευε μὴ συγκλείειν ἑαυτοὺς εἰς πολιορκίαν, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ διαγωνίζεσθαι. κρατησάσης δὲ [2] ταύτης τῆς βουλῆς, κατεστρατοπέδευσαν πλησίον [3] Σκιρβαίας, ὄντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισμυρίων· ἀπεῖχε δ' αὐτῶν ἡ Ῥωμαίων παρεμβολὴ στάδια δυοκαίδεκα. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐγίνοντο συνεχεῖς ἀκροβολισμοί. εἶτα παραταξαμένων ἑκατέρων, καὶ τῆς μάχης ὧδε κἀκεῖσε ῥεπούσης, καὶ πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων, ὁ μὲν Ἀθηνίων ἔχων συναγωνιζομένους διακοσίους ἱππεῖς [4] ἐπιλέκτων, πάντα τὸν περὶ αὐτὸν τόπον νεκρῶν ἐπλήρωσε. τρωθεὶς δ' εἰς

1 Ἐβεβούλευτο M. Marg. Statim ἤρεσκον Amſtel.

2 Αὐτῆς in marg. ex aliis.

3 Σκριθαίας & Σκιθαίας in ora edd.

4 Ἐπικρατῶν in eadem.

conſcriptos habens, adeo ut omnium ſumma eſſet ſeptemdecim millium. Cum hoc ille exercitu Siciliam occupavit. Quapropter Tryphon Athenionem, a culpa exemtum, in conſilium de bello adverſus Romanos adhibebat. Et ipſi quidem Triocalis ſubſiſtendum, atque inde hoſti repugnandum eſſe, placebat. Sed Athenionis conſilium erat, ne ſe per obſidionem includi paterentur, ſed in libero campo armis cum hoſte diſceptarent. Quae ſententia ut potior cum vinceret, prope Scirthaeam caſtra metantur, XL millibus haud pauciores. Romanorum inde caſtra XII ſtadiorum intervallo aberant. Primum igitur velitaribus inter ſe pugnis aſſidue confligebant. Deinde inſtructa acie congreſſi, cum pugnae momenta huc illuc nutarent, ac multi utrinque caderent, Athenio ducentorum equitum, qui lectiſſimi erant, turma ſtipatus, omnem circum ſe locum ſtrage hoſtium replevit. Sed

ἀμφότερα [1] τὰ γόνατα, καὶ τρίτην λαβὼν, [2] ἄχρηστος ἐγένετο πρὸς τὴν μάχην. ἐξ οὗ οἱ δραπέται ταῖς ψυχαῖς πεσόντες, πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ἀθηνίων ὡς νεκρὸς ὢν ἔλαθε, καὶ προσποιηθεὶς τετελευτηκέναι, τῆς νυκτὸς ἐπιλαβούσης διεσώθη. ἐπεκράτησαν δὲ λαμπρῶς οἱ Ῥωμαῖοι, φυγόντων καὶ τῶν μετὰ Τρύφωνος, καὶ αὐτοῦ ἐκείνου. καὶ πολλῶν κατὰ τὴν φυγὴν κοπέντων, τέλος οὐκ ἐλάττους τῶν δυσμυρίων ἀνῃρέθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ, τῆς νυκτὸς συνεργούσης, διέφυγον εἰς τὰ Τριόκαλα. καίτοι ῥᾷον ἦν ἐπιδιώξαντι τῷ στρατηγῷ καὶ τούτους ἀνελεῖν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τεταπείνωτο τὸ οἰκετικὸν, ὥστε καὶ ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τοὺς κυρίους ἐπαναδραμεῖν, καὶ σφᾶς αὐτοῖς ἐγχειρίσαι. πλὴν ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τῶν μέχρι τελευτῆς ὑποθεμένων ἀγωνίσασθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἑαυτοὺς καταπροδοῦναι. μετὰ δ' [3] ἐννάτην ἡμέραν ὁ στρατηγὸς ἧκε

1 Omittit Amſtel. 2 Ἄχρηστα M. Marg. 3 Ἕκτην margo.

cum utroque genu ſaucius, tertium quoque vulnus accepiſſet, pugnae utilis eſſe amplius nequivit. Unde fugitivi animis fracti in fugam ſe coniecere. Athenio vero non ſecus ac ſi exſtinctus eſſet latitavit, & morte ad tempus ſimulata, ubi nox ingruerat, ſaluti fuga conſuluit. Victoriam ergo illuſtrem adepti Romani, Tryphone etiam ipſo cum ſuis ad fugiendum compulſo. Multiſque in fuga caeſis, tandem non pauciores XX millibus interemtos, compertum eſt. Reliqui, adiuvante nocte, Triocala refugere: tametſi etiam hos delere imperatori perfacile erat, ſi perſequi voluiſſet. Adeo tum animos deſponderant, & ad heros revertendum, horumque poteſtati omnia permittenda eſſe, in conſilio fuerat propoſitum. Sed tamen eorum ſententia obtinuit, qui, ut ad extremum uſque halitum decertarent, ne hoſtium libidini ſalutem proderent, monebant. Nono poſt die Triocala

πολιορκήσων τὰ Τρίοκαλα. καὶ τὰ μὲν ἀναιρῶν, τὰ δὲ ἀναιρούμενος, ἔλαττον ἔχων ἀπηλλάγη· καὶ οἱ ἀποστάται αὖθις ἐφρονηματίζοντο. [1] ἤνυε δὲ τῶν δεόντων ὁ στρατηγὸς, εἴτε διὰ ῥαστώνην, εἴτε διὰ δωροδοκίαν, οὐδέν· ἀνθ' ὧν καὶ δίκην ὕστερον κριθεὶς Ῥωμαίοις ἔδωκε. Γάϊος δὲ Σερουΐλιος καταπεμφθεὶς στρατηγὸς διάδοχος Λευκούλλου, οὐδ' αὐτός τι ἄξιον μνήμης ἔπραξε. διὸ καὶ ὁμοίως [2] Λουκούλλῳ ὕστερον φυγῇ κατεδικάσθη. τελευτήσαντος δὲ Τρύφωνος, διάδοχος τῆς ἀρχῆς ὁ Ἀθηνίων καθίσταται, καὶ τοῦτο μὲν [3] πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν ἀδεῶς κατέτρεχε, καὶ πολλῶν ἐκυρίευσε· τοῦ Σερουϊλίου μηδὲν ἀντιπράττοντος.

U. C. 653. Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος, ὕπατος ἐν Ῥώμῃ Γάϊος Μάριος ᾑρέθη τὸ πέμπτον, καὶ Γάϊος [4] Ἀκύλλιος. ὧν ὁ Ἀκύλλιος στρατηγὸς κατὰ τῶν ἀποστατῶν

1 Ἦν οὐδὲ Amstel.
2 Λευκύλλῳ edd. In ora Λυκούλλῳ.
3 Πολλάκις M. Marg.
4 Ἀκίλλιος M. Marg.

obsessum venit imperator: ubi invicem caedit, atque caeditur, & tandem inferior discedit. Hinc animi rebellibus crescere: imperator contra nihil eorum, quae officium exigeret, sive ob desidiam, sive munerum captationes, praestare. Ob quae postea ei repetundarum postulato multa irrogata fuit. C. autem Servilius, qui Lucullo in imperio successor in provinciam missus est, nec ipse memoria dignum aliquid egit. Propterea, ut Lucullus, in crimen vocatus, poenas exsilio dependit. Mortuo inter haec Tryphone, regnum Athenioni per successionem obtigerat. Is, qua urbes oppugnans, qua regionem totam populationibus, non obsistente Servilio, citra metum vexans, praeda ingenti potitur.

Anno exeunte, C. Marius quintum Consul cum M. Aquillio creatur. Ex his imperator contra defectores mis-

σταλεὶς, διὰ τῆς ἰδίας ἀνδρείας ἐπιφανεῖ μάχῃ τοὺς ἀποστάτας ἐνίκησε. καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τῶν ἀποστατῶν Ἀθηνίωνα συμβαλὼν, ἡρωϊκὸν ἀγῶνα συνεστήσατο. καὶ τοῦτον μὲν ἀνεῖλεν, αὐτὸς δ' εἰς τὴν κεφαλὴν τρωθεὶς ἐθεραπεύθη. καὶ στρατεύει ἐπὶ τοὺς ὑπολειπομένους τῶν ἀποστατῶν, ὄντας μυρίους. οὐχ ὑπομεινάντων δὲ τὴν ἔφοδον, ἀλλ' εἰς τὰ ὀχυρώματα καταφυγόντων, ὅμως Ἀκύλλιος οὐκ ἐνεδίδου, πάντα πράττων, ἕως αὐτοὺς [1] ἐκπολεμήσας ἐχειρώσατο. ἔτι δ' ὑπολειπομένων χιλίων, καὶ στρατηγὸν ἐχόντων τὸν Σάτυρον, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλλετο διὰ τῶν ὅπλων αὐτοὺς χειρώσασθαι. μετὰ δὲ ταῦτα, διαπρεσβευόντων, καὶ παραδόντων ἑαυτοὺς, τῆς μὲν παραυτίκα τιμωρίας ἀπέλυσεν, ἀπαγαγὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, θηριομάχας αὐτοὺς ἐποίησε. τοὺς δέ φασί τινες ἐπιφανεστάτην ποιήσασθαι τοῦ βίου καταστροφήν. τῆς γὰρ U. C. 656.

1 Ἐκπολιορκήσας margo.

ſus Aquillius, ſua fortitudine id praeſtitit, ut rebelles inſigni proelio vincerentur. Cum ipſo demum rege apoſtatarum Athenione congreſſus, herois in morem decertavit. Et hunc quidem interemit, ipſe autem vulnus in capite accepit, quod cicatricem duxit. Hinc reliquias defectorum ad decem hominum millia bello perſequendos duxit. Qui licet impetum eius haud ſuſtinerent, ſed in munitiones refugerent, nihil tamen de conſtantia propoſiti remittens Aquillius omnia tentavit, quouſque debellatos in poteſtatem redegiſſet. Mille adhuc ſupererant, Satyro ductore, quos armis primum ſubigere cogitabat. Verum ubi per legationem ſe dediderant, in praeſens quidem poenam illis remiſit. At Romam poſt abductos cum beſtiis depugnationi addixit. Qui nobiliſſimum vitae exitum ſibi paraſſe a quibuſdam memorantur. Nam certa-

πρὸς τὰ θηρία μάχης ἀποστῆναι, ἀλλήλους δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων βωμῶν κατασφάξαι· καὶ τὸν τελευταῖον αὐτὸν τὸν Σάτυρον ἀνελόντα, τοῦτον δ' ἐπὶ πᾶσιν αὐτοχειρίᾳ ἡρωϊκῶς καταστρέψαι. ὁ μὲν οὖν κατὰ Σικελίαν τῶν οἰκετῶν πόλεμος, διαμείνας ἔτη σχεδόν που τέτταρα, τραγικὴν ἔσχε τὴν καταστροφήν.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 608.)

Ὅτι οὐ μόνον τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν τὸ πρὸς τὴν ἀπόστασιν ὡρμημένον κατέτρεχεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ τὰς ἐπὶ χώρας κτήσεις οὐκ ἔχοντες ἐτρέποντο πρὸς ἁρπαγὴν καὶ παρανομίαν. οἱ γὰρ ἐλλειπεῖς ταῖς οὐσίαις, διὰ τὴν ἀπορίαν ὁμα καὶ παρανομίαν ἐξεχέοντο κατὰ συστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν· καὶ τὰς μὲν ἀγέλας τῶν θρεμμάτων ἀπήλαυνον, τοὺς δ' ἐν τοῖς σταθμοῖς τεθησαυρισμένους καρποὺς διήρπαζον· καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας ἀναίδην ἐλευθέρους τε καὶ δούλους ἐφόνευον, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγείλῃ τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπό-

mine cum belluis abſtitiſſe, & mutuis ad publicas aras vulneribus ſemetipſos confeciſſe. Cumque ultimum ex iis Satyrus ipſe occidiſſet, hunc poſt alios omnes, heroico quodam ſpiritu manus ſibi inferentem, occubuiſſe. Servile itaque bellum in Sicilia, cum annos prope IV duraſſet, hunc tragicum finem habuit.

*

Non enim ſervi dumtaxat rebelles Siciliam vaſtabant, ſed & ingenui, quotquot nec praedia, nec agros poſſidebant, ad latrocinia & rapinas converſi, catervatim per regionem diſcurſabant, & armenta quidem abigebant, fruges vero in villis conditas diripiebant, & obvium quemque nullo diſcrimine, ſervum an ingenuum, obtruncabant, ne quis eſſet, qui eorum furorem ac fa-

νοιάν τε καὶ παρανομίαν. ἀναρχίας δ' οὔσης διὰ τὸ μηδεμίαν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν δικαιοδοτεῖν, πάντες ἀνυπεύθυνον ἐξουσίαν ἔχοντες πολλὰς καὶ μεγάλας συμφορὰς ἀπειργάζοντο. διὸ καὶ πᾶς τόπος ἔγεμεν ἁρπαγῆς βιαίου ταῖς τῶν εὐπόρων οὐσίαις ἐνεξουσιαζούσης. οἱ δὲ πρότερον ἐν ταῖς πόλεσι πρωτεύοντες ταῖς τε δόξαις καὶ τοῖς πλούτοις, τότε διὰ τὴν ἀνέλπιστον τῆς τύχης μεταβολὴν, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν δραπετῶν ὑβριστικῶς ἀπέβαλλον τὰς εὐπορίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων ἐπηρεαζόμενοι καρτερεῖν ἠναγκάζοντο. διὸ καὶ πάντες ὑπελάμβανον τὰ μὲν ἐντὸς τῶν πυλῶν μόγις ὑπάρχειν ἴδια, τὰ δὲ ἐκτὸς τῶν τειχῶν ἀλλότρια, καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρατίας εἶναι. καθόλου δ' ἦν κατὰ πόλεις θυρμὸς καὶ σύγχυσις τῶν κατὰ νόμους δικαίων. οἱ γὰρ ἀποστάται τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες, ἀνεπί-

cinora indicaret. Cumque in Sicilia iuſtitium eſſet, eo quod nullus Praetor populi Romani ius dicebat, cuncti liberrimam licentiam nacti, impune debacchabantur: proinde nullus non locus infamis erat rapinis ac latrociniis, ac vi perditorum hominum in ditiſſimi cuiuſque fortunas ſecure invadentium. At ii, qui paullo ante fama atque opibus clariſſimi inter cives ſuos fuerant, tunc fortuna ſubito commutata non modo a fugitivis per ſummam contumeliam compilabantur, ſed praeterea iniurias & inſolentiam hominum ingenuorum perferre licet inviti cogebantur. Quocirca univerſi vix illa, quae intra pomoerium erant, pro ſuis habebant: quaecunque vero extra urbium muros erant poſita, ea aliena, & praedonum violentiae obnoxia exiſtimabant. Denique per ſingulas urbes atque oppida ingens confuſio ac perturbatio iuris iudiciorumque erat. Nam perduelles, cum agrum omnem agminibus ſuis occuparent, infenſi domi-

βατον ἐποιοῦντο τὴν χώραν, μνητικακοῦντες τοῖς δεσπόταις, οὐκ ἐμπιπλάμενοι δὲ τῶν ἀνελπίστων εὐτυχημάτων· οἱ δὲ ἐντὸς τῶν τειχῶν δοῦλοι νοσοῦντες ταῖς ψυχαῖς καὶ μετεωριζόμενοι πρὸς ἀπόστασιν, φοβερώτατοι τοῖς κυρίοις ὑπῆρχον.

Olymp. CLXIX, 3. a. C. 102. U. C. 652. Ὅτι Σατορνῖνος ὁ [1] δήμαρχος ζηλώσας βίον ἀκόλαστον, καὶ ταμίας ὑπάρχων εἰς τὴν ἐξ Ὠστίας εἰς τὴν Ῥώμην τοῦ σίτου παρακομιδὴν ἐτάχθη. διὰ δὲ τὴν ῥαθυμίαν καὶ φαυλότητα τῆς ἀγωγῆς δόξας κακῶς προεστάναι τῆς προειρημένης ἐπιμελείας, ἐπιτιμήσεως ἔτυχε προσηκούσης. ἡ δὲ σύγκλητος παρελομένη τὴν ἐξουσίαν, παρέδωκεν ἄλλοις τὴν ἐπιστασίαν ταύτην. διορθωσάμενος δὲ τὴν προϋπάρχουσαν ἀκολασίαν, καὶ τοῦ σώφρονος ἀντεχόμενος βίου, δημαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου κατηξιώθη.

(Eclog. II, pag. 537.)

Ὅτι [2] Βαττάκης τις ὄνομα ἧκε (φησὶν) ἐκ Πισινοῦντος τῆς Φρυγίας, ἱερεὺς ὑπάρχων τῆς μεγάλης

1 In ſchedis erat ὕπατος, quod Valeſius bene emendavit.

2 Βαττάκις in ora ex aliis.

nis ſuis, atque inexplebili cupiditate flagrantes, itinera omnia intercludebant. Qui vero in urbibus ſupererant adhuc ſervi, aegri, ac defectionem animis ſpirantes, terrori dominis erant.

L. Apuleius Saturninus Quaeſtor provinciam Oſtienſem ſortitus, cum ob ſegnitiem ac deſidiam male eam provinciam adminiſtraſſe videretur, obiurgatus a Senatu, ademtaque ei provincia, aliis mandata eſt. Poſtmodum vero cum abiecto priſtinae vitae luxu ſe ad temperantiam contuliſſet, Tribunus plebis fieri meruit.

*

Battaces quidam nomine ex Phrygiae urbe Peſinunte Romam venit, magnae Deûm matris ſacerdos. Hic cum

τῶν θεῶν μητρός. οὗτος κατὰ πρόσταγμα τῆς θεοῦ παρεῖναι φήσας, τοῖς ἄρχουσιν ἐνέτυχε καὶ τῇ συγκλήτῳ, λέγων· τὸ ἱερὸν τῆς θεοῦ [1] μεμιάνθαι, καὶ δεῖν αὐτοὺς δημοσίᾳ καθαρμοὺς ἐπὶ τῆς Ῥώμης συντελεσθῆναι. ἐφόρει δὲ ἐσθῆτα, καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἄλλην κατασκευὴν, ἐξηλλαγμένην, καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐθῶν οὐκ ἐπιχωρημένην. χρυσοῦν τε γὰρ στέφανον εἶχεν ὑπερμεγέθη, καὶ στολὴν ἀνθίνην διάχρυσον, βασιλικὴν ἀξίαν ἐπιφαίνουσαν. ποιησάμενος δὲ λόγους ἐπὶ τῶν ἐμβολῶν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὸ πλῆθος εἰς δεισιδαιμονίαν ἐμβαλὼν, καταλύματος μὲν δημοσίου καὶ ξενίων ἠξιώθη· τὸν δὲ στέφανον ἐκωλύθη φορεῖν, ὑφ' ἑνὸς τῶν δημάρχων Αὔλου Πομπηΐου. διά τινος δ' ἑτέρου δημάρχου προαχθεὶς ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ περὶ τῆς [2] εἰς τὸ ἱερὸν ἁγνείας ἐπερωτώμενος, ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο δεισιδαιμονίαν περιεχούσας. καταστασιασθεὶς

1 Μεμιᾶσθαι ead. Mox ἐθνῶν omnes.

2 Praepositio deest Amstel.

Deae mandato se adesse profiteretur, magistratus convenit & Senatum, hanc afferens orationem: Templum Deae contaminatum, Romaeque nomine ut publica fiat expiatio, necessum esse. Amictum vero & reliquum corporis ornatum plane inusitatum, & quem Romana consuetudo non concedit, gerebat. Auream enim habebat spectatae magnitudinis coronam, ac stolam ceu floribus insperam, filisque aureis intertextam, quae dignitatem regiam prae se ferret. Cumque verba pro rostris ad populum fecisset, ac religione imbuisset vulgi animos, publico quidem hospitio ac lautiis honestatus fuit; sed ne coronam gestaret, a Tribunorum plebis uno A. Pompeio interdicebatur. Ab alio autem plebis Tribuno in rostra productus, cum de expiatione rogaretur, plena superstitionis responsa expromebat. Sed accidit, ut a fa-

δὲ ὑπὸ Πομπηΐου, καὶ μεθ᾽ ὕβρεως ἀπαλλαγεὶς ἐπὶ τὴν κατάλυσιν, οὐκ ἔτι προεπορεύετο, λέγων· μὴ μόνον ἑαυτὸν ἀσεβῶς προπεπηλακίσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν θεόν. ὁ δὲ Πομπήϊος παραχρῆμα μὲν λάβρῳ [1] πυρετῷ συνεσχέθη, μετὰ δὲ ταῦτα ἄφωνος γενόμενος, καὶ καταληφθεὶς κυναγχικῷ πάθει, τριταῖος κατέστρεψε τὸν βίον, παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑποληφθεὶς θείᾳ τινὶ προνοίᾳ, ἀνθ᾽ ὧν τὸν ἱερέα καὶ τὴν θεὸν [2] ἐπλημμέλησε, τοῦ ζῆν ἐστερῆσθαι. σφόδρα γὰρ Ῥωμαῖοι δεισιδαιμονοῦσι. διόπερ ὁ [3] Βαττάκης λαβὼν τὴν συγχώρησιν τῆς κατὰ τὴν ἱερὰν στολὴν κατασκευῆς, καὶ τιμηθεὶς ἀξιολόγοις ξενίοις, ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν προεπέμφθη, τὴν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπάνοδον ποιούμενος.

(Eclog. III, pag. 538.)

Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Ῥωμαίων στρατιώταις, ἡνίκα ὁ

1 Πυρετῷ Amſtel. & λαύρῳ cum cett.

2 Sic Amſt. Vulgo ἐπλημμέλησεν.

3 Βαττάκις marg.

ctione Pompeii non ſine contumelia depelleretur. In hoſpitium igitur digreſſus, non prodibat amplius. Haec tamen verba regerebat: Non ſe tantummodo, verum & Deam ipſam, ludribriis & probris affectam nefarie. Tum ſubito ardente febri Pompeius corripitur, ac morbo cynanchico oppreſſus, vocem amittit, & tertio tandem die vivendi finem facit. Vulgique opinio fuit, divina quadam providentia, quod in antiſtitem & Deam tantopere deliquiſſet, vita orbatum eſſe. Maiorem enim in modum ſuperſtitionibus dediti ſunt Romani. Quapropter Battaces, poſt conceſſam ſacri veſtitus & ornatus poteſtatem muneribus ſplendidis honoratus, & a multis tum viris tum mulieribus, cum reditum ex urbe Romae inſtitueret, deductus fuit.

*

Mos erat militibus Romanorum, ſi ductor exercitus,

στρατηγὸς αὐτῶν σὺν αὐτοῖς μάχῃ πρός τινας τῶν πολεμίων συμπλακεὶς, ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους τῶν ἐχθρῶν ἐφαίνετο ἀνελὼν, ἰνπεράτορα αὐτὸν ἀναγορεύειν καὶ ἀποκαλεῖν, ὅ ἐστι βασιλέα.

(Fragm. XIV, pag. 640.)

Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοῦτο ἦν τρίπηχυ ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν.

(Excerpt. de Legat. XXXIV, pag. 631.)

Ὅτι εἰς τὴν Ῥώμην ἧκον πρεσβευταὶ Μιθριδάτου [1] τοῦ βασιλέως, κομίζοντες μετ' αὐτῶν χρημάτων πλῆθος πρὸς τὴν τῆς συγκλήτου δωροδοκίαν. ὁ δὲ [2] Σατουρνῖνος δόξας ἀφορμὴν ἔχειν κατὰ τῆς συγκλήτου, μεγάλην ὕβριν τῇ πρεσβείᾳ ἐνεδείξατο. καὶ τῶν συγκλητικῶν παροξυνάντων τοὺς πρεσβευτὰς, καὶ συνεργήσειν ἐπαγγελλομένων, οἱ καθυβρισθέντες ἐπήνεγ-

Olymp. CLXIX, 4. a. C. 101. U. C. 653.

1 Articulum non habet Bav. 2 Σατορνῖνος Bav. semper.

proelio cum ipsis adversum hostes conferto, supra ıɔɔ cıɔ hostium occidisse videretur, imperatorem renuntiare ipsum, quem Graeci basilea nominant.

*

Palladium Minervae trium cubitorum ex ligno erat simulacrum, quod coelo delapsum fuerat Pesinunte in Phrygia: unde & eam urbem Diodorus & Dio id nominis accepisse tradiderunt. *Tzetzes* ad *Lycophron.* v. 355.

*

Legati a Mithridate rege cum magna pecuniae vi ad Senatum corrumpendum Romam devenerant. L. Saturninus, Patribus insultandi occasionem nactus, insigni iniuria oratores eos afficit: qui ab ordinis senatorii viris, opem prolixe pollicentibus, incitati, Saturninum de vio-

καὶ κρίσιν τῷ Σατουρνίνῳ περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίαν, καὶ τὴν συνήθη παρὰ [1] Ῥωμαίοις πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν πρεσβειῶν μισοπονηρίαν· ὁ δὲ Σατουρνῖνος θανάτου κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, ὡς ἂν ἐκείνων δικαζόντων τὰς τοιαύτας κρίσεις, εἰς τοὺς μεγίστους ἐνέπεσε φόβους τε καὶ κινδύνους. καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὑποκειμένων ἀγώνων, πτήξας κατέφυγεν ἐπὶ τὸν κοινὸν τῶν ἀκληρούντων ἔλεον· καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν πολυτελῆ κατέθετο, [2] πιναρὰν δὲ μεταμφιασάμενος καὶ κοινήν, καὶ πώγωνα τρέφων, περιῄει εἰς τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ὄχλους. καὶ τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων, τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος ἐδεῖτο, καὶ μετὰ δακρύων καθικέτευε, βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι· καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν [3] ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον [4] ὑπὸ τῆς συγκλήτου· καὶ τοῦτο πάσχειν ἑαυτὸν ἀπεδείκνυε διὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον

1 Τῶν Ῥωμαίων Suidas.
2 Πικρὰν Bav.
3 Ἐπεφαίνετο edebatur.
4 Ἀπὸ Bav.

latione & iniuria reum deferunt. Magnum erat & publicum id certamen propter legatorum ſanctitatem & Romanorum morem, quo iniurias in illos illatas vindicare adſolent. Venit inde in maximum Saturninus periculum, culpae capitalis reus, & a ſenatoribus, qui & ipſi his iudiciis praeſidebant, accuſatus. Quod ut effugeret, ad miſericordiam, communem afflictorum portum, ſe recepit, abiectaque candida toga ſordidam induit; tum barbam promittens plebis circulos obire coepit, atque his ad genua accidens, aliorum manus artiſſime complexus, ſupplex rogat, ſubvenirent infelicitati ſuae: opprimi ſeſe praeter aequum & iuſtum a ſenatoribus, idque nulla alia de cauſa, quam quod ipſorum partes defendat: eſſe prae-

εὔνοιαν· καὶ τοὺς αὐτοὺς ἔχειν ἐχθρούς τε καὶ κατηγόρους καὶ κριτάς. τοῦ δὲ δήμου συνεξαιρουμένου ταῖς δεήσεσι, πολλαὶ μυριάδες συνέδραμον ἐπὶ τὸ κριτήριον, καὶ παραδόξως ἀπελύθη· καὶ συνεργὸν ἔχων τὸν δῆμον, πάλιν ἀνεῤῥήθη δήμαρχος.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 609.)

Ὅτι περὶ τῆς τοῦ Μετέλλου φυγῆς ἐπ' ἔτη δύω γενομένων λόγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὁ υἱὸς αὐτοῦ κόμην παρατρέφων καὶ πώγωνα, καὶ πιναρὰν ἔχων ἐσθῆτα περιῄει κατὰ τὴν ἀγορὰν, δεόμενος τῶν πολιτῶν· καὶ μετὰ δακρύων προσπίπτων τοῖς ἑκάστου γόνασιν, ᾐτεῖτο τὴν τοῦ πατρὸς κάθοδον. ὁ μὲν οὖν δῆμος καίπερ οὐ βουλόμενος ἀφορμὴν διδόναι τοῖς φυγάσι τῆς καθόδου παρὰ τοὺς νόμους, ὅμως διὰ τὸν ἔλεον τοῦ νεανίσκου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ γονέως σπουδὴν κατήγαγε τὸν Μέτελλον, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τὴν περὶ τὸν γεννήσαντα γεγενημένην φιλοτιμίαν, Εὐσεβῆ προσηγόρευσεν. Olymp. CLXX, 2. a. C. 99. U. C. 655.

terea inimicos suos in eo iudicio & iudices, & accusatores. Moventur plebei Saturnini precibus, ingentique numero ad iudicium adsunt. Eripitur reus, & magna multitudinis voluntate iterum Tribunus plebis creatur.

*

Cum de restituendo Q. Metello in omnibus concionibus per integrum biennium sermo assidue fieret, eius filius Q. Metellus, barba & capillo submisso sordidatus, veste squalida forum circuibat, flensque, & ad singulorum civium genua advolutus, flagitabat, ut patrem ab exsilio revocarent. At populus, cum spem reditus contra leges exsulibus proponere minime vellet, tamen miseratione ac precibus adolescentis commotus, Q. Metellum ab exsilio revocavit, ac filium, ob singularem erga patrem affectum ac sollicitudinem, Pium cognominavit.

Olymp. CLXX, 3. a. C. 98. U. C. 656. Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ Ῥωμαῖοι νόμοις τε καὶ ἀγωγαῖς ἀρίστοις χρώμενοι, κατ' ὀλίγον ηὐξήθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡγεμονίαν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην τῶν μνημονευομένων κατακτήσασθαι. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις καιροῖς καταπεπολεμημένων μὲν τῶν πλείστων ἐθνῶν, πολυχρονίου δὲ εἰρήνης γενομένης, μετέπεσεν ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸ τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς εἰς ὀλέθριον ζῆλον. ἐτράπησαν γὰρ οἱ νέοι μετὰ τὴν ἐκ τῶν πολέμων ἄνεσιν εἰς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν, χορηγὸν ἔχοντες τὸν πλοῦτον ταῖς ἐπιθυμίαις. προεκρίνετο γὰρ κατὰ τὴν πόλιν τῆς μὲν λιτότητος ἡ πολυτέλεια, τῆς δὲ τῶν πολεμικῶν ἔργων μελέτης ἡ ῥαστώνη. μακάριος δ' ὑπείληπτο τοῖς πολλοῖς, οὐχ ὁ ταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, ἀλλ' ὁ ταῖς προσηνεστάταις ἡδοναῖς πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐπαπολαύων. διὸ καὶ δείπνων πολυδαπάνων παραθέσεις ἐπεπόλασαν, καὶ μύρων θαυμαζομένων εὐωδίαι, καὶ στρωμνῆς ἀνθινῆς καὶ μεγαλοπλούτου

Populus Romanus, cum olim optimis legibus atque institutis uteretur, paullatim progressus, maximum ac celeberrimum omnium, quae unquam fuisse memorantur, imperium sibi comparavit. Ultimis autem temporibus cum superatis quamplurimis gentibus diuturna pace frueretur, ab antiqua illa disciplina ad pestifera studia deflexit. Iuvenes enim, cum quies a bellis esset, & cupiditatibus impensae non deessent, luxum atque intemperantiam sectari coepere: quippe in urbe luxus frugalitati, exercitationi rerum bellicarum desidia anteponebatur, atque is demum beatus opinione omnium habebatur, non qui virtute esset praeditus, sed qui omnem aetatem in voluptatibus consumeret: proinde & coenarum sumtuosi apparatus, & unguenta miro odore fragrantia, vestes stragulae pretiosae, ac variis coloribus pictae, tri-

αρασκευαὶ τρικλίνων, καὶ ἐλέφαντος καὶ ἀργύρου, αὶ τῶν ἄλλων τῶν πολυτελεστάτων ὑλῶν περιττῶς εδημιουργημένων κατασκευαί. τῶν δὲ οἴνων ὁ μὲν μεοίως τέρπων τὴν γεῦσιν ἀπεδοκιμάζετο, Φαλέρνος δὲ αὶ Χῖος, καὶ πᾶς ὁ τούτοις ἐφάμιλλον ἔχων ἡδονὴν, χθύων τε καὶ τῶν ἄλλων χρηστῶν τὰ πρωτεύοντα πρὸς πόλαυσιν ἀναίδην ἀνηλίσκοντο. ἀκολούθως δὲ τούτοις ἱ νέοι κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐφόρουν ἐσθῆτας, διαφόρους ιὲν ταῖς μαλακότησι, διαφανεῖς δὲ, καὶ κατὰ τὴν λεπτότητα ταῖς γυναικείαις παρεμφερεῖς. καὶ πάντα τὰ ρὸς ἡδονὴν καὶ ἀλαζονείαν ὀλέθριον ἀνήκοντα παρακευαζόμενα, ταχὺ τὰς τούτων τιμὰς εἰς ἄπιστον ὑπερβολὴν ἤγαγεν. τοῦ μὲν γὰρ οἴνου τὸ κεράμιον ἐπωεῖτο δραχμῶν ἑκατὸν, τῶν δὲ Ποντικῶν ταρίχων τὸ εράμιον δραχμῶν τετρακοσίων, τῶν δὲ μαγείρων οἱ ιαφέροντες ὀψαρτυκαῖς φιλοτεχνίαις ταλάντων τεττάων. οἱ δὲ ταῖς εὐμορφίαις ἐκ παράκοιτοι [1] πολλαπλα-

1 In scripto libro πολλῶν, haud male.

liniorum ornatus, opera ex auro argentoque & ebore, liaque huiuscemodi materia ingenti artificio elaborata icrebruere. Vinum vero, quodcunque sapore mediocri ffet, repudiabatur. Falerna dumtaxat & Chia, aliaque iusmodi salivae vina, similiter ex piscibus ac ceteris oboniis praecipua quaeque, apponebantur. Praeterea iuvees in foro vestes gestabant ex mollissima lana, tenues c perlucidas, prorsusque muliebribus stolis persimiles. Ceterum cum haec omnia instrumenta luxuriae ac volutatis maximo studio ab omnibus compararentur, brevi arum rerum pretia in immensum crevere. Namque vini 'alerni amphora centum denariis, Ponticorum salsamenorum orca quadringentis vaenibat: coqui in arte culiaria praestantissimi quatuor talentis, pueri delicati, eleanti forma praediti, ingenti pecunia vendebantur. Cum

σίων ταλάντων. ἀδιορθώτου δ' οὔσης τῆς ἐπὶ τὸ κακὸν ὁρμῆς, ἐπεβάλοντό τινες τῶν τὰς ἀρχὰς λαμβανόντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μετατίθεσθαι τὸν τῆς προειρημένης ἀγωγῆς ζῆλον, καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον, περίοπτον ὄντα διὰ τὴν ἐξουσίαν, ἀρχέτυπον εἰς μίμησιν τιθέναι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 610 ſq.)

Ὅτι Κόϊντος Σκαιούολας μεγίστην εἰσηνέγκατο σπουδὴν διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς διορθώσασθαι τὴν φαυλότητα τοῦ ζήλου. ἐκπεμφθεὶς γὰρ εἰς τὴν Ἀσίαν στρατηγὸς, ἐπιλεξάμενος τὸν ἄριστον τῶν φίλων σύμβουλον Κόϊντον Ῥοτίλιον, μετ' αὐτοῦ συνήδρευε βουλευόμενος, καὶ πάντα διατάττων, καὶ κρίνων τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν. καὶ πᾶσαν τὴν δαπάνην ἔκρινεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιεῖσθαι τοῖς τε συνεκδήμοις καὶ αὐτῷ. εἶτα λιτότητι καὶ ἀφελείᾳ χρώμενος καὶ ἀκεραίῳ τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ἐπαρχίαν ἀνέλαβεν ἐκ τῶν προγεγονότων

vero maximus omnium impetus ad huiuſmodi luxuriam eſſet, quidam Praeſides in provinciis hanc morum labem emendare conati, vitam ſuam ad exemplum virtutis atque honeſtarum artium, utpote in excelſo loco conſtituti, propoſuerunt.

*

Quos inter Q. Mucius Scaevola ſingularem operam navavit, ut ceteros a praviſſimis inſtitutis ſua virtute revocaret. Nam cum Proconſul in Aſiam miſſus eſſet, lecto ſibi legato amicorum optimo Q. Rutilio, huius conſilio in adminiſtranda provincia ac iure dicundo ſemper eſt uſus. Porro omnem ſumtum, tum ſuum, tum comitum, ex ſua pecunia facere conſtituit, magnaque tenuitate ac frugalitate uſus, atque incorrupta integritate, provinciam a priſtinis calamitatibus recreavit. Etenim

ἀκληρωμάτων. οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν, δημοσιώνας κοινωνοὺς ἐσχηκότες, τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις καταδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπληρώκεσαν τὴν ἐπαρχίαν.

Ὅτι Λεύκιος ὁ Σκαιούλας ταῖς μὲν δικαιοδοσίαις ἀδιαφθόροις καὶ ἀκριβέσι χρησάμενος, οὐ μόνον πάσης συκοφαντίας ἀπήλλαξε τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν δημοσιώνων ἀνομήματα διωρθώσατο. πᾶσι γὰρ τοῖς ἠδικημένοις ἀκριβῆ κριτήρια προστατεύων, καταδίκους ἐν ἅπασιν ἐποίει τοὺς δημοσιώνας· καὶ τὰς μὲν ἀργυρικὰς βλάβας τοῖς ἠδικημένοις ἐκτίνειν ἠνάγκαζε, τὰ δὲ θανατικὰ τῶν ἐγκλημάτων ἠξίου κρίσεως θανατικῆς. ὅτε δὴ τὸν κορυφαῖον τούτων οἰκονόμον διδόντα μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολλὰ χρήματα, καὶ συμπεφωνηκότα πρὸς τοὺς κυρίους, φθάσας τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ θανάτου καταδικάσας ἀνεσταύρωσεν.

ſuperiores Aſiae Proconſules, ſocietate inita cum publicanis, penes quos iudicia tunc Romae erant, provinciam omni ſcelerum genere impleverant.

At Mucius Scaevola, cum iuriſdictionem integre ac ſumma diligentia exerceret, non modo calumnias omnes repreſſit, ſed & publicanorum iniurias coërcuit. Nam quotieſcunque aliqui a publicanis vexati eum adierant, datis iudicibus integerrimis publicanos ubique condemnabat, ac mulctam quidem, quae iudicata erat, iniuria affectis perſolvere eos compellebat: ceterum capitalia crimina capitali ſententia vindicabat. Quin etiam quendam inter diſpenſatores ſocietatis facile primum, qui de ſua manumiſſione cum dominis certam pecuniam erat pactus, antequam manumiſſus eſſet capite damnatum in crucem ſuſtulit.

Ὅτι ὁ αὐτὸς τοὺς δημοσιώνας κατεδίκαζε, καὶ τοῖς ἠδικημένοις ἐνεχείριζε. καὶ συνέβαινε τοὺς ὀλίγῳ πρότερον διὰ τὴν καταφρόνησιν καὶ πλεονεξίαν πολλὰ παρανομοῦντας, παρ' ἐλπίδας ὑπὸ τῶν ἠδικημένων [1] ἀπαγεσθαι πρὸς τοὺς καταδίκους. καὶ τὰς συνήθεις τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς συνεκδήμοις δαπάνας ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιούμενος, ταχὺ τὰς εὐνοίας [2] τῶν συμμάχων εἰς τὴν Ῥώμην ἀνεκτήσατο.

Ὅτι Λεύκιος Ἀσύλλιος πατρὸς μὲν ὑπάρχων τεταμιευκότος, ἐκπεμφθεὶς δὲ στρατηγὸς εἰς Σικελίαν, κατέλαβε τὴν ἐπαρχίαν διεφθαρμένην. ἀνεκτήσατο δὲ τὴν νῆσον χρησάμενος τοῖς καλλίστοις ἐπιτηδεύμασι. παραπλησίως γὰρ τῷ Σκαιουόλᾳ, προεχειρίσατο τὸν ἄριστον τῶν φίλων πρεσβευτήν τε καὶ σύμβουλον, ὃς ἦν Γάϊος, ἐπικαλούμενος δὲ Λόγγος, ζηλωτὴς τῆς ἀρχαίας καὶ σώφρονος ἀγωγῆς· καὶ Πόπλιον σὺν τούτῳ πρωτεύοντα τῇ δόξῃ τῶν ἐν Συρακούσαις κατοικούντων

1 Ὑπάγεσθαι scriptae schedae.
2 Τῶν συμμαχούντων in scriptis schedis, neque admodum absurde.

Idem publicanos, sententia iudicum condemnatos, adversariis abducendos tradebat: proinde qui antea insolentia ac cupiditate elati multa nefarie actitarant, tunc praeter spem ab iis, quos iniuria affecerant, in carcerem abripiebantur. Cumque praeterea sollemnes Proconsulum comitumque sumtus ipse ex arca sua faceret, brevi sociorum benevolentiam populo Romano conciliavit.

L. Asellius patre Quaestorio, Praetor in Siciliam missus, cum provinciam vastatam reperisset, praeclaris usus institutis brevi eam ad pristinum statum revocavit. Nam ad exemplum Scaevolae delecto sibi legato ex omnibus amicis optimo C. Sempronio Longo, Publium quoque, splendidissimum equitem Romanum, qui Syracusis degebat, consiliorum socium sibi adiunxit: cui praeter for-

ἱππέων. χωρὶς γὰρ τῶν ἐκ τῆς τύχης ἀγαθῶν καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς διέφερον. σημεῖον δὲ τῆς εὐσεβείας, αἱ θυσίαι, καὶ αἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς κατασκευαὶ, καὶ τὰ ἀναθήματα· τῆς δὲ σωφροσύνης τὸ τὰς αἰσθήσεις μέχρι τῆς ἐσχάτης τοῦ βίου γραμμῆς ἀσινεῖς ἔχειν· τὸ δὲ τῆς παιδείας τε καὶ φιλανθρωπίας, τὸ προτιμᾶσθαι παρ' αὐτῷ περιττότερον τοὺς πεπαιδευμένους. καθόλου δὲ τοὺς ἀπό τινος ἐπαινουμένης μούσης ὁρμωμένους εὐεργέτει, συλλαμβάνων ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἀφειδῶς. οἷς δυσὶν [1] ὁ Σύλλιος προσαναπαυόμενος, ὁμοτοίχους μὲν οἰκίας εἰς κατάλυσιν παρεσκευάσατο, συνήδρευε δὲ μετὰ τούτων τὰ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐπακριβούμενος καὶ πάντα φιλοτεχνῶν καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπαρχίας.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 611.)

Ὅτι ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν πρὸς τὰ συμ-

1 Sic Valeſ. ex Mſ. uti puto.

tunae bona, maximae quoque animi virtutes ſuppetebant. Et pietatem quidem illius adverſus Deos, & ſacrificia & donaria & refecta Deorum templa ſatis teſtantur: temperantiae vero illud argumentum ſit, quod omnes corporis ſenſus uſque ad exitum vitae ſanos atque integros conſervavit. Doctrinam porro illius atque humanitatem abunde id declarat, quod viros doctrinae laude praeſtantes non mediocriter colebat, omneſque adeo, qui humanioribus erant artibus dediti, beneficiis ac liberalitate ſua proſequebatur. Hos igitur duos viros cum & contubernales & in iure dicundo aſſeſſores haberet Aſellius, prolixam operam dedit, ut provinciae ſtatum reſtauraret.

*

Idem in iure dicendo publicum commodum ſpectans,

φέροντα φιλοτιμηθεὶς, τὴν συκοφαντίαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐφυγάδευσε, τῆς δὲ τῶν ἀσθενεστέρων βοηθείας μεγίστην ἐποιήσατο φροντίδα· τῶν γὰρ ἄλλων στρατηγῶν εἰωθότων διδόναι προστάτας τοῖς ὀρφανοῖς, καὶ γυναιξὶν ἐρήμοις συγγενῶν, οὗτος ἑαυτὸν τούτων ἀνέδειξε φροντιστήν. διά τε τῆς ἰδίας σκέψεως καὶ φροντίδος διακρίνων τὰς ἐν τούτοις ἀμφισβητήσεις, πᾶσιν ἀπένειμε τὴν πρέπουσαν τοῖς καταδυναστευομένοις ἐπικουρίαν. καθόλου δὲ πάντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον διατελέσας εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν βιωτικῶν, καὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων, ἀπεκατέστησε τὴν νῆσον εἰς τὴν πάλαι ποτὲ μακαριζομένην εὐδαιμονίαν.

Olymp. CLXXII, 1. a C. 92. U. C. 662. Ὅτι Μάρκος Λίβιος Δροῦσος ἀνὴρ νέος μὲν τὴν ἡλικίαν, κεκοσμημένος δὲ πᾶσι τοῖς πρωτείοις. πατρός τε γὰρ ἦν ἐπιφανεστάτου, καὶ παρὰ τοῖς πολίταις δι' εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν θαυμαστῶς ἀγαπώμενος. αὐτὸς δὲ ὑπῆρχε λόγῳ μὲν δεινότατος τῶν ἡλικιωτῶν, πλούτῳ δὲ πάντας τοὺς πολίτας ὑπερβάλλων· μεγάλην δὲ

calumniam e foro difpulit, eamque praecipuam curam habuit, ut infirmiffimo cuique fubveniret. Nam cum reliqui Praetores pupillis ac viduis, agnatorum cura deftitutis, tutores dare foliti effent, hic eiufmodi perfonarum ipfe tutelam fufcepit, omnefque earum caufas fumma follicitudine ac diligentia diiudicans, oppreffis auxilio fuit. Cumque affidue, quamdiu Siciliae praefuit, operam dediffet, ut privata ac publica maleficia compefceret, tandem priftinae felicitati provinciam reftituit.

M. Livius Drufus, aetate quidem iuvenis ille, verum omnibus corporis atque ingenii dotibus erat inftructus; quippe clariffimo patre natus, quem populus Romanus ob fplendorem generis ac virtutem unice dilexerat. Ipfe inter aequales fuos eloquentia atque opibus eminebat.

ἀξιοπιστίαν ἔχων, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ὢν βεβαιότατος, ἔτι δὲ πλήρης εὐγενοῦς φρονήματος. διὸ καὶ μόνος ἔδοξεν ἔσεσθαι προστάτης τῆς συγκλήτου.

Idem ob conſtantem in omnibus dictis fidem, maximam ſibi auctoritatem comparaverat. Aderat etiam ingens magnitudo animi, adeo ut ſolus idoneus Senatus patronus fore videretur.

E LIBRO XXXVII.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 612.)

Olymp. CLXXII 2. a. C. 91. U. C. 663.

Ὅτι ὁ τῶν Μαρσῶν ἡγούμενος Πομπαῖος ἐπεβάλετο μεγάλῃ καὶ παραβόλῳ πράξει. μυρίους γὰρ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν τὰς εὐθύνας φοβουμένων, ἔχοντας ὑπὸ τοῖς ἱματίοις ξίφη, προῆγεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης. διενοεῖτο δε περιστῆσαι τῇ συγκλήτῳ τὰ ὅπλα, καὶ τὴν πολιτείαν αἰτεῖσθαι· ἢ μὴ πείσας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ τὴν ἡγεμονίαν διαλυμήνασθαι. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ Γαΐου Δομιτίου, καὶ ἐρομένου· ποῖ πρoάγεις, Πομπαῖε, μετὰ τοσούτου πλήθους; εἶπεν, εἰς Ῥώμην ἐπὶ τὴν πολιτείαν, κεκλημένος ὑπὸ τῶν δημάρχων. ὁ δὲ Δομίτιος ὑπολαβὼν ἔφησεν, ἀκινδυνώτερον αὐτὸν καὶ κάλλιον τεύξεσθαι τῆς πολιτείας, ἂν μὴ πολεμικῶς

*

Iisdem temporibus Pompaedius Silo, Marſorum dux, magnum ac praecipitis audaciae facinus aggreſſus eſt: lectis enim decem hominum millibus ex iis, qui iudiciorum poenam reformidabant, ſingulis gladios ſub veſte habere iuſſis, Romam verſus contendit, eo conſilio, ut hac caterva curiam circumdaret, ac civitatis ius omnibus Latinis impetraret: ſin ſecus, igni ac ferro urbem vaſtaret. Cui cum forte C. Domitius obviam factus eſſet, interrogaſſetque hominem, quonam pergeret cum tanta hominum manu; Romam, inquit Pompaedius: ſe enim a Tribunis plebis arceſſitum eſſe, ut civitatis ius adipiſceretur. At Domitius, Longe vero, ait, honeſtius ac facilius id conſequeris, ſi Senatum haudquaquam ho-

ἐπὶ τὴν σύγκλητον παραγένηται. ταύτην γὰρ βούλεσθαι τὴν χάριν δοῦναι τοῖς συμμάχοις μὴ βιασθεῖσαν, ἀλλ' ὑπομνησθεῖσαν. ὁ δὲ ἱεράν τινα τὴν συμβουλὴν τἀνδρὸς θέμενος, καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν οἰκείαν. Δομίτιος μὲν οὖν φρονίμοις λόγοις ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐξήρπασε τὴν πατρίδα, πολλῷ κρείττονα τὴν ὁμιλίαν ποιησάμενος τῆς γενομένης Σερουιλίῳ τῷ στρατηγῷ πρὸς Πικεντίνους. ἐκεῖνος γὰρ οὐχ ὡς ἐλευθέροις καὶ συμμάχοις ὁμιλῶν, ἀλλ' ὡς δούλοις ἐνυβρίζων, καὶ φόβων μεγάλων ἀπειλαῖς παρώξυνε τοὺς συμμάχους ἐπὶ τὴν καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων τιμωρίαν. οὗτος δὲ πεφρονηματισμένων ἀποστατῶν ἀλόγους ὁρμὰς ἐπιεικέσι λόγοις εἰς εὔνοιαν προσετρέψατο.

(Eclog. I, pag. 538 – 541.)

Ὠνομᾶσθαι δέ [1] φησι Μαρσικὸν ἐκ τῶν ἀρξάν-

1 Φασὶ edd. In marg. φησὶ, & melius.

ſtiliter adieris: quippe Senatum velle non coactum vi, ſed admonitum ac rogatum, eam gratiam ſociis nominis Latini impertire. His ſermonibus delinitus Pompaedius, cum id Domitii conſilium pro fideliſſimo ac ſaluberrimo haberet, protinus domum rediit. Ita Domitius, ſingulari in loquendo prudentia uſus, patriam graviſſimis periculis liberavit, longe maiori dexteritate congreſſus cum Pompaedio, quam Servilius Proconſul cum Picentibus. Namque hic, quaſi mancipia, non liberos ac ſocios, allocutus, cum omni contumeliae genere iis inſultaret, minaſque ac terrores incuteret, ſocios ad ſuam ac ceterorum peſtem & perniciem concitavit. Contra vero Domitius leni oratione furorem atque impetum commotae multitudinis repreſſit.

*

Bellum Marſicum a defectionis auctoribus nomen ac-

των τῆς ἀποστάσεως· ἐπεὶ σύμπαντές γε Ἰταλοὶ κατὰ Ῥωμαίων τοῦτον ἐξήνεγκαν τὸν πόλεμον. αἰτίαν δὲ πρώτην γενέσθαι τοῦ πολέμου, τὸ μεταπεσεῖν τοὺς Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς εὐτάκτου καὶ λιτῆς ἀγωγῆς καὶ ἐγκρατοῦς, δι' ἧς [1] μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ηὐξήθησαν, εἰς ὀλέθριον ζῆλον τρυφῆς καὶ ἀκολασίας. ἐκ γὰρ τῆς [2] διαφθορὰς ταύτης στασιάσαντος τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἶτα ἐκείνης ἐπικαλεσαμένης τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπικουρῆσαι, καὶ ὑποσχομένης τῆς πολυεράστου Ῥωμαϊκῆς πολιτείας μεταδοῦναι, καὶ νόμῳ κυρῶσαι· ἐπεὶ οὐδὲν τῶν ὑπεσχημένων τοῖς Ἰταλιώταις ἐγένετο, ὁ ἐξ αὐτῶν πόλεμος πρὸς Ῥωμαίους ἐξεκαύθη, ὑπατευόντων ἐν τῇ Ῥώμῃ Λευκίου Μαρκίου Φιλίππου καὶ Σέξστου Ἰουλίου· Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη [δευτέρα] πρὸς ταῖς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ποικίλα καὶ πολύτροπα πάθη, καὶ πόλεων ἁλώσεις ἑκα-

1 Non est in Amstel. & aliis.
2 Διαφθορᾶς Steph. & Amstel. In ceteris διαφορᾶς, & statim Μάρκου.

cepit, cum omnes alioquin Itali Romanis bellum hoc intulerint. Primam autem belli causam hanc fuisse memorant, quod Romani a modesto, frugali, ac temperante vivendi more, qui ad tanta illos incrementa provexerat, ad perditum luxus & protervitatis studium desciverant. Haec enim corruptela effecit, ut diffidium inter plebem & senatum oriretur. Cumque hic postea de ferendis suppetiis Italicos sollicitaret, ius civitatis, multis hucusque votis expetitum, se cum illis communicaturum, & lege confirmaturum, promisit. Ast ubi promissorum nihil Italiotis effectum dabatur, ex ipsis belli adversus Romanos incendium erupit, consulatum Romae gerentibus L. Marcio Philippo, & S. Iulio (Caesare); Olympias vero post centesimam septuagesima secunda tunc agebatur. Variae multimodaeque clades, & urbium ex utraque belligeran-

τέρῳ μέρει τῶν διαπολεμησάντων συνέβη· ταλαντευομένης ὥσπερ ἐπίτηδες παρὰ μέρος τῆς νίκης, καὶ μηδετέροις ἐν βεβαίῳ διαμενούσης. ὅμως ἀπείρου πλήθους ἑκατέρωθεν πεσόντος, ὀψὲ καὶ μόλις Ῥωμαίοις ἐξενίκησε βεβαιωθῆναι τὸ κράτος. ἐπολέμουν δὲ Ῥωμαίοις [1] Σαυνῖται, Ἀσκολανοὶ, Λευκανοὶ, Πικεντινοὶ, Νωλανοὶ, καὶ ἕτεραι πόλεις, καὶ ἔθνη· ἐν οἷς ἐπισημοτάτη καὶ μεγίστη καὶ κοινὴ πόλις, ἄρτι συντετελεσμένη τοῖς Ἰταλιώταις, τὸ Κορφίνιον ἦν, [2] ἐν ᾗ τά τε ἄλλα, ὅσα μεγάλην πόλιν καὶ ἀρχὴν κρατύνουσι, [3] συνεστήσαντο, καὶ ἀγορὰν εὐμεγέθη, καὶ βουλευτήριον, καὶ τὰ ἄλλα [4] τὰ πρὸς πόλεμον ἀφθόνως ἅπαντα, καὶ χρημάτων πλῆθος, καὶ τροφῆς δαψιλῆ χορηγίαν. συνεστήσαντο δὲ καὶ σύγκλητον [5] καινὴν πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν οἵ τε τῆς πατρίδος ἄρχειν ἄξιοι προαχθή-

1 Σαμνῖται edit. Rothomag. & Steph. poft Diodorum.

2 Haec duo negligunt Amftel. & alii.

3 Συνεστήσατο iidem.

4 Defit Amftel. articulus.

5 Καὶ μὴν Amftel. & marg.

tium parte expugnationes, per hoc bellum acciderunt, dum, velut data opera, modo huc modo illuc victoria inclinat, neutrifque ftabilem fefe praebet. Sed tamen fero, poft infinitae multitudinis caedem, Romanis, vix magna cum difficultate victoriam adeptis, poteftas imperii confirmata eft. In armis autem contra illos erant Samnites, Afculani, Lucani, Picentini, Nolani, ceteraeque urbes ac gentes. Inter quas erat Corfinium, urbs omnibus communis & claritate excellens, cui nuper Italici colophonem impofuerant. In qua tum alia, quae magnam urbem & imperium firmant, tum forum ampliffimum & curiam exftruxerant, largamque ad omnes belli ufus copiam, cum pecuniarum vi & commeatu, illic repofitam habebant. Senatum praeterea ΙϽ virorum conftituerant: unde, qui fummis patriae magiftratibus digni effent, ac de

σεσθαι ἔμελλον, καὶ οἱ προβουλεύεσθαι δυνάμενοι περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. καὶ τούτοις [1] ἐπέτρεψαν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον διοικεῖν, αὐτοκράτορας ποιήσαντες τοὺς συνέδρους. οὗτοι δὲ ἐνομοθέτησαν δύο μὲν ὑπάτους κατ᾽ ἐνιαυτὸν αἱρεῖσθαι, δώδεκα δὲ στρατηγούς. καὶ κατεστάθησαν ὕπατοι μὲν Κόϊντος Πομπαίδιος Σίλων, Μάρσος μὲν τὸ γένος, πρωτεύων δὲ τῶν ὁμοεθνῶν· καὶ δεύτερος ἐκ τοῦ Σαυνιτῶν γένους, Γάϊος Ἀπώνιος Μότυλος, καὶ αὐτὸς δόξῃ καὶ πράξεσι τοῦ ἔθνους προέχων. τὴν δὲ ὅλην Ἰταλίαν εἰς δύο μέρη διελόντες, ὑπατικὰς ἐπαρχίας ταύτας καὶ μερίδας ἀπέδειξαν· καὶ τῷ μὲν Πομπαιδίῳ προσώρισαν χώραν ἀπὸ τῶν Κερκώλων καλουμένων, μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, τὰ πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν ἄρκτον νεύοντα μέρη. καὶ στρατηγοὺς ἔταξαν αὐτῷ ἕξ. τὸ δὲ λοιπὸν τῆς Ἰταλίας, τὴν πρὸς ἕω καὶ μεσημβρίαν νεύουσαν, προσώρισαν Γαΐῳ Μοτύλῳ, στρατηγοὺς ὁμοίως συζεύξαντες

1 Ἐπιτρέψαντες in ora edd. & Steph. qui & paullo ante οἵπερ βουλ.

communi omnium ſalute conſultandi facultatem haberent, producerentur. His ergo belli adminiſtrationem commendant, ſummamque adeo poteſtatem rerum omnium Senatoribus illis permittunt. Ab his ſancita lex fuit, ut duo quotannis Conſules & Imperatores XII crearentur. Ac tum Conſules erant facti, Q. Pompaedius Silo, natione Marſus, vir in gente ſua primarius, & alter ex gente Samnitum, C. Aponius Motulus, & ipſe gloria rebuſque geſtis popularibus ſuis antecellens. Hi cum totam Italiam in duas partes diviſiſſent, eas provincias conſulares deſignaverunt. Pompaedio regionem a Cercolis ſic vocatis inde uſque ad mare Adriaticum, quippe tractus, qui ad occaſum & ſeptemtriones vergunt, cum VI ducibus, attribuere. Quod reliquum erat Italiae meridiem verſus & ortum C. Motulo, adiunctis totidem copiarum

ἐξ. οὕτω πάντα δεξιῶς καὶ κατὰ μίμησιν, τὸ σύνολον φάναι, τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ ἐκ παλαιοῦ τάξεως τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν διαθέμενοι, κατὰ τὸ σφοδρότερον λοιπὸν εἴχοντο καὶ τοῦ ἐφεξῆς πολέμου, τὴν κοινὴν πόλιν Ἰταλίαν [1] ὀνομάσαντες. καὶ διεπολέμησαν Ῥωμαίοις τὰ πλεῖστα, κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον, ἕως Γναῖος Πομπήϊος, ὕπατος αἱρεθεὶς καὶ στρατηγὸς τοῦ πολέμου, καὶ Σύλλας στρατηγὸς ὑπὸ τῷ ἑτέρῳ ὑπάτῳ Κάτωνι, ἐπιφανεστάταις [2] ταῖς μάχαις τοὺς Ἰταλιώτας οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις νικήσαντες, τὰ πράγματα αὐτῶν εἰς τὸ [3] συντρίβεσθαι περιέστησαν. ἐπολέμησαν δ' οὖν [4] καὶ ἔτι· ἀλλὰ Γαίου Κοσκονίου σταλέντος εἰς Ἰαπυγίαν στρατηγοῦ, πολλάκις ἡττήθησαν· εἶτα ἐλαττωθέντες, [5] καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγοι καταλειφθέντες, κοινῇ γνώμῃ τὴν [6] κοινὴν ἐκλείπουσι πόλιν τὸ Κορφί- U.C.665. a.C.89.

1 Ἐπονομάτες ead. loco ἐπονομάσαντες credo.
2 Deeſt in quibuſdam articulus.
3 Τρίβεσθαι margo.
4 Οὐκ ἔτι Steph. & Rothom. Mox Γάϊος Amſtel. & margo. At Κοσκονίου Stephan. Vulgo Κοσκινίου.
5 Εἰ καὶ edd. Non legitur εἰ in Amſtel. nec Steph. Ego delevi.
6 Κοινὴν Amſtel. & Steph. Vulgo καινήν.

praefectis, aſſignarant. Hunc ad modum omnibus dextre compoſitis, &, ut in ſummam res conferatur, ad antiquum Romani imperii ordinem confirmato etiam ſuo, acrius in reliquum deinceps bellum incubuerunt, urbemque illam communem Italiae nomine indigitarunt. Bellum vero ita geſſere, ut partem maximam ſuperiores eſſent; donec Cn. Pompeius Conſul factus ac ſummus belli ductor, Sullaque Catonis Conſulis alterius legatus, Italicos non ſemel, verum ſaepius, devictos eo redegerunt anguſtiarum, ut vires illorum frangerentur. At nihilominus tamen bellum adhuc alebant. Sed C. Coſconio imperatore in Iapygiam miſſo, aliquoties ſuccumbunt. Tot igitur affecti detrimentis, atque ad paucos redacti, Corfinium communem urbem deſerunt, quod Marſi

νιον, διὰ τὸ τοὺς Μάρσους καὶ πάντα τὰ γειτνιῶντα τῶν ἐθνῶν προσκεχωρηκέναι τοῖς Ῥωμαίοις. εἰς δὲ τὴν ἐν Σαυνίταις Αἰσερνίαν καθιδρυσαν, πέντε στρατηγοὺς αὐτοῖς ἐπιστησαντες. ὧν ἑνὶ [1] μάλιστα Κοΐντῳ Πομπαιδίῳ Σίλωνι τὴν παντων ἡγεμονίαν ἐπίστευσαν, διὰ τὴν περὶ αυτον ἐν τῷ στρατηγεῖν ἀρετήν τε καὶ δόξαν. οὗτος δε μετὰ τῆς κοινῆς τῶν στρατηγῶν γνώμης κατεσκεύασε μεγάλην δύναμιν, ὡς τοὺς σύμπαντας μετὰ τῶν ὑπαρχόντων περὶ τρισμυρίους γενέσθαι. χωρὶς δὲ τούτων τοὺς δούλους ἐλευθερώσας, καὶ (ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου) καθοπλίσας, συνῆγεν οὐ πολυ λείποντας τῶν
U. C. 664. a. C. 90. δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ χιλίους. συμβαλὼν δὲ Ῥωμαίοις, Μαμέρκου στρατηγοῦντος αὐτῶν, Ῥωμαίους μὲν ἀναιρεῖ ὀλίγους· τῶν δ' οἰκείων ὑπὲρ ἑξακισχιλίους ἀποβάλλει. καὶ Μέτελλος κατὰ τὴν Ἀπουλίαν τὴν [2] Οὐενουσίαν πόλιν ἀξιόλογον οὖσαν, καὶ στρατιώτας πολ-

1 Desit Amstel. hoc vocabulum, & aliis. Mox τῶν μυρίων Steph.

2 Οὐενεσίαν ora. Post pauca ἀνέχουσαν. Solus ἔχουσαν Steph. quem sequor.

& vicinae gentes iam in partes Romanorum concesserant, & communi omnium sententia in Samnitum urbem Aeserniam translatis sedibus Praetores v sibi praefecere: quorum uni praecipue, Q. Pompaedio Siloni, propter virtutem & gloriam in administrandis bellis, imperii summam credidere. Hic communi Praetorum assensu magnum contraxit exercitum, adeo ut numerus universus cum veteranis XXX millium esset. At praeter hos servis ad pileum vocatis, &, prout tempus ferebat, armatis, collegit ex genere isto non multo pauciores vicies mille, ac mille insuper equites. Proelioque cum Romanis commisso, quorum dux erat Mamercus, Romanorum quidem paucos caedit, suorum vero supra ꟾↃↃ CꟾↃ amittit. Sub idem tempus etiam Metellus in Apulia Venusiam, clari nominis urbem, cum numerosa militum in ea ma-

λοὺς ἔχουσαν, ἐξεπολιόρκησε κατὰ καιρὸν τὸν αὐτὸν, καὶ πλείους τῶν τρισχιλίων αἰχμαλώτους [1] εἷλεν. ἐπικρατούντων δ' ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων, πέμπουσιν οἱ Ἰταλοὶ πρὸς Μιθριδάτην τὸν βασιλέα Πόντου, ἀκμάζοντα τότε πολεμικῇ χειρὶ καὶ παρασκευῇ, ἀξιοῦντες ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν κατὰ Ῥωμαίων ἄγειν τὰς δυνάμεις· οὕτω γὰρ [2] ῥᾳδίον ἂν συναχθέντων, τὸ Ῥωμαϊκὸν καταβληθήσεσθαι κράτος. ὁ δὲ Μιθριδάτης ἀπόκρισιν [3] δίδωσιν, ἄξειν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, [4] ἐπειδὰν αὐτῷ καταστήσῃ τὴν Ἀσίαν· τοῦτο γὰρ καὶ ἔπραττε. διὸ παντελῶς οἱ ἀποστάται τεταπεινωμένοι ἀπεγίνωσκον. [5] λοιποὶ γὰρ ὑπῆρχον Σαυνιτῶν ὀλίγοι, καὶ Σάβελλοι διατρίβοντες ἐν τῇ Νώλᾳ· καὶ πρός γε τούτοις οἱ περὶ Λαμπώνιον καὶ Κλεπίτιον, ἔχοντες λείψανα τῶν Λευκανῶν.

1 Εἷλεν Amſtel. Steph. Vulgo εἷλον. Statim ἔτι μᾶλλον Stephan. exemplar, & melius.

2 Ῥᾳδίως ex aliis in marg. & Steph.

3 Δίδωσιν, ἄξειν Amſtel. Steph. Legebatur δίδωσιν, ἕξειν.

4 Ἐπεὶ αὐτῷ καταστήσει Amſt. & margo.

5 Λοιπὸν Amſtel.

ıu, expugnavit, & plures ter mille vivos cepit. Iamque Romanorum vires magis ac magis contra hoſtes nvaleſcebant, cum Itali, miſſis ad Mithridatem regem Ponti, bellica tum manu & apparatu vigentem, legatis, ut cum exercitu Italiam ad opprimendos Romanos nvaderet, petebant. Hoc enim pacto facile potentiam Romanorum everſum iri. Ad quae Mithridates reſponet, ſe copias adducturum, ſimulatque Aſiam (id enim unc agebat) ſuae ditioni ſubiunxiſſet. Rebelles igitur, pe atque opibus deiecti, animos deſpondebant. Pauci nim Samnites adhuc erant reliqui, & Sabelli in urbe Nola ſe continentes; ac praeter hos Lamponius & Cletius, qui Lucanorum reliquias ſub imperio habebant.

Διὸ τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου σχεδὸν ἤδη διαλυομένου, πάλιν αἱ προγεγενημέναι στάσεις [1] ἐμφύλιοι κατὰ τὴν Ῥώμην κινήσεις ἐλάμβανον, ἀντιποιουμένων πολλῶν ἐνδόξων τοῦ τυχεῖν τῆς κατὰ Μιθριδάτου στρατηγίας, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐπάθλων. Γάϊός [2] τε γὰρ Ἰούλιος καὶ Γάϊος Μάριος, ὁ ἑξάκις ὑπατεύσας, ἀντεφιλονείκουν· καὶ τὸ πλῆθος ἦν ἑκατέροις συμμεριζόμενοι ταῖς γνώμαις. συνέβησαν δὲ καὶ ἕτεραι ταραχαί. ὁ
U.C. 666. a.C. 88. μέντοι Σύλλας ὕπατος ὤν, χωρισθεὶς τῆς Ῥώμης πρὸς τὰς περὶ Νῶλαν ἠθροισμένας παρεγένετο δυνάμεις· καὶ πολλοὺς τῶν πλησιοχώρων καταπληξάμενος, ἠνάγκασε παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις. τοῦ δὲ Σύλλα στρατεύσαντος μὲν [3] ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατὰ Μιθριδάτου, τῆς δὲ Ῥώμης μεγάλαις ταραχαῖς καὶ φόνοις ἐμφυλίοις περισπωμένης, Μάρκος Ἀπώνιος καὶ Τιβέριος Κλεπίτιος, ἔτι δὲ Πομπήϊος, οἱ τῶν ὑπολοί-

1 Ἐμφόλιοι Amftel. & Μιθρειδάτου. In Rothom. & Steph. Μιθριδάτου. Vulgo Μιθριδάτους. Statim τοῦ τυχεῖν melius erit, quomodo Stephanus. Vulgo τὸ τυχεῖν

2 Τὸ Amftel.

3 In Amftelod & aliis κατὰ τὴν Ἀσίαν.

Quapropter bello Marfico propemodum fopito, intestinae Romae feditiones prius ortae denuo fe commoverunt, quod ex nobilitate multi certatim imperium adversus Mithridatem, magnitudine praemiorum illectati ambirent. Nam C. Iulius & C. Marius, qui fexies confulatu functus erat, inter fe contendebant, plebisque ftudia in hanc & illam partem divifa erant. Interim & aliarum exftiterant turbae. Sulla enim Conful, Roma profectus, ad copias circa Nolam congregatas fe contulit & multos finitimorum territatos fefe cum urbibus dedere coëgit. Cum vero hic expeditionem contra Mithridatem in Afiam fufcepiffet, & Roma magnis tumultibus & caedibus inteftinis diftraheretur, M. Aponius & Tiberius Cleptius, adde & Pompaedium, Italicorum adhu

των στρατηγοὶ Ἰταλιωτῶν, διατρίβοντες ἐν τῇ [1] Βρετ-
ία, Ἀσίας μὲν πόλιν ὀχυρὰν ἐπὶ πολὺν χρόνον [2] πο-
λιορκήσαντες οὐκ ἴσχυσαν ἑλεῖν· μέρος δ᾽ ἐπὶ τῆς πο-
λιορκίας τοῦ στρατεύματος καταλιπόντες, τῇ λοιπῇ τὸ
Ῥήγιον ἰσχυρῶς ἐπολιόρκουν, ἐλπίζοντες, εἰ ταύτης
[3] κρατήσαιεν, ῥᾳδίως εἰς τὴν Σικελίαν διαβιβάσειν
τὰς δυνάμεις, καὶ κρατήσειν τῆς εὐδαιμονεστάτης τῶν
ὑπὸ τὸν ἥλιον νήσων. ἀλλ᾽ ὁ ταύτης στρατηγὸς Γάϊος
Ὀρβανὸς, πολλῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ καὶ προθυ-
μίᾳ χρησάμενος, καὶ καταπληξάμενος τοὺς Ἰταλιώ-
τας τῷ μεγέθει τῆς παρασκευῆς, ἐξήρπασε τοὺς [4] Ῥη-
γίνους. εἶτα τῆς περὶ Σύλλαν καὶ Μάριον ἐμφυλίου
στάσεως ἀναῤῥιπισθείσης Ῥωμαίοις, οἱ μὲν Σύλλᾳ,
οἱ δὲ Μαρίῳ συνεμάχησαν. καὶ τὸ μὲν πλέον αὐτῶν
ἔπεσε τοῖς πολέμοις· τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπικρατήσαντι

1 Βρετίᾳ ora edd. Mox Ἰσίας πό-
λιν Amſtel. & Steph. poſt Diodor.

2 Πολιορκήσαντες, οὐχ ἴσχυσαν
ἑλεῖν. μέρος δ᾽ ἐπὶ τῆς πολιορκίας
τοῦ στρατεύματος καταλιπόντες, τῇ
λοιπῇ Stephan. & Amſtel. In edd.
πολιορκήσαντες, τῇ λοιπῇ, interme-
diis neglectis.

3 Κρατήσειε Amſtel. & ora.

4 Ῥηγίους edd. In marg. Ῥηγί-
νους, quod verum, atque ita Ste-
phanus.

reliquorum Praetores, in Brutia tunc commorantes,
Aſias urbem munitam, longo tempore circumſeſſam, ca-
pere non poterant. Ideo relicta ad obſidionem exercitus
parte, cum reliquis Rhegium acriter oppugnant, quod
ſpes aderat, ſi hac fuiſſent potiti, ſe, facile tranſportatis
in Siciliam copiis, inſulam omnium ſub ſole beatiſſimam,
ſuam in ditionem redacturos. At Praetor eius C. Urba-
nus, magno cum exercitu & apparatu alacriter rem ge-
rens, perculſis magnitudine apparatus Italiotis, ex diſ-
crimine Rheginos eripuit. Poſtea cum civilis inter Sulla-
nos & Marianos contentio exarſiſſet, alii Sullae, alii Ma-
rio adhaerebant. Maxima autem pars bello occubuit: re-

Σύλλᾳ [1] προσεχώρησε. καὶ οὕτω τέλεον τῇ ἐμφυλίῳ συναπέσβη στάσει μέγιστος γεγονὼς, καὶ ὁ Μαρσικὸς ἐπικληθεὶς, πόλεμος.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 612 sq.)

Ὅτι ἦν τις ἐν Ἄσκλῳ παραδεδομένος ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς φυλακὴν, [2] ὄνομα μὲν Ἀγαμέμνων, Κίλιξ δὲ τὸ γένος, διὰ δέ τινα περιπέτειαν καὶ συμμάχων φόνους ἐξωγρημένος. ὃς ὑπὸ τῶν Πικεντίνων ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς φυλακῆς, διὰ τὴν εὐεργεσίαν προθύμως ἐστρατεύετο. λῃστείας δὲ πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχων, τὴν πολεμίαν χώραν κατέτρεχε μετὰ στρατιωτῶν ὁμοίων ταῖς παρανομίαις.

Ὅτι οἱ Πιννῆται δειναῖς συνείχοντο συμφοραῖς ἀμετάπιστον δ' ἔχοντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν, ἠναγκάζοντο κατεξανίστασθαι τῶν περὶ ψυχὴν παθῶν, καὶ περιορᾶν τὰ τέκνα στερισκόμενα τοῦ ζῇν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν γεγεννηκότων.

1 Προεχώρησε Amstel. & alii. 2 In scripto ὁ.

liqua Sullae victori sese adiunxit. Et sic bellum Marsicum, quod omnium fuit maximum, una cum intestin[a] seditione, prorsus tandem fuit exstinctum.

*

Agamemnon quidam erat Cilix, qui ob maleficia a[c] plurimas sociorum caedes patratas comprehensus atqu[e] in custodiam in urbe Asculo traditus a Romanis erat Hic a Picentibus custodia liberatus, in gratiam accept[i] beneficii strenue pro partibus militabat; cumque exercitatus latrociniis a puero esset, adiunctis aliquot eiusdem furoris atque audaciae viris, agrum hostium vastare coepit

Pinnenses ob constantem erga populum Romanum fidem in maximas calamitates delapsi sunt: cumque nullatenus discedere a societate vellent Romana, omni sensu atque affectu spoliati, cogebantur filiorum necem oculis suis spectare.

Ὅτι ὁ Σύλλας τὰς πράξεις καλῶς ἐνεχείριζε καὶ ἐνέργως, καὶ δόξης καὶ καλῆς φήμης ἐν Ῥώμῃ κατηξιοῦτο. καὶ τὸ πλῆθος ἐδοκίμαζεν αὐτὸν ἄξιον ὑπάρχειν ὕπατον αἱρεῖσθαι. καὶ περιβόητος ἦν ἐπ' ἀνδρείᾳ τε καὶ στρατηγικῇ συνέσει. καὶ καθόλου φανερὸς ὑπῆρχεν εἰς μεῖζον πρόσχημα δόξης προαχθησόμενος. Olymp. CLXXIII, 1. a. C 88. U. C. 666.

Ὅτι ὁ Μιθριδάτης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας κατὰ τὴν Ἀσίαν νικήσας, καὶ πολλοὺς ζωγρήσας, ἅπαντας τιμήσας καὶ ἐσθῆσι καὶ ἐφοδίοις ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας. διαβοηθείσης δὲ τῆς τοῦ Μιθριδάτου φιλανθρωπίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς πόλεις ὁρμὴ προστίθεσθαι τῷ βασιλεῖ. παρῆν δὲ ὁρᾷν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρεσβευτὰς μετὰ ψηφισμάτων καλούντων αὐτὸν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας, καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα προσαγορευόντων. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως, ἀπήντων αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημεὶ, μετ' ἐσθῆτος λαμπρᾶς καὶ πολλῆς χαρᾶς.

L. Sulla ſtrenue ac praeclare rem gerebat, magnaque eius gloria ac fama in urbe erat: proinde populus Romanus eum Conſulatu dignum cenſebat, cum & fortitudine, & ſcientia rei militaris eximius haberetur: ſatiſque apparebat, eum ſumma quaeque adepturum eſſe.

Mithridates, victis in Aſia ducibus Romanis, cum captivos plurimos feciſſet, omnes veſte ac cibariis donatos in patriam ſuam dimiſit. Quae eius humanitas cum omnium ſermonibus celebraretur, ſtatim univerſae civitates certatim ſe eius partibus adiunxere. Itaque cernere erat legatos ſingularum civitatum decretis publicis eum invitantes, Deumque ac Servatorem appellantes. Porro adventu regis cuncti e civitatibus effuſi, in veſte candida regem ingenti laetitia excipiebant.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 613 sq.)

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐπικρατοῦντος Μιθριδάτου, καὶ τῶν πόλεων ἀφισταμένων ἀκατασχέτως ἀπὸ Ῥωμαίων, οἱ ἐν τῇ Λέσβῳ διέγνωσαν οὐ μόνον αὐτοὺς ἐνχειρίσαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀκίλλιον εἰς Μιτυλήνην συμπεφευγότα καὶ νοσοκομούμενον παραδοῦναι τῷ Μιθριδάτῃ. ἐπιλέξαντες οὖν τῶν νέων τοὺς ἀλκῇ διαφέροντας, ἔπεμψαν ἐπὶ τὸ κατάλυμα. οἱ δὲ ἀθρόοι προσπεσόντες τούτῳ, καὶ τὸν Ἀκίλλιον ἁρπάσαντες ἔδησαν, ὡς καλλίστην τῷ βασιλεῖ καὶ κεχαρισμένην δωρεὰν ἐκπέμψοντες. ὁ δὲ καίπερ νέος ὢν παντελῶς τὴν ἡλικίαν, ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι πρᾶξιν ἡρωϊκήν· φθάσας γὰρ τοὺς μέλλοντας συναρπάζειν αὐτὸν, ἀντὶ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχρᾶς τιμωρίας ἠλλάξατο θάνατον. σφάζων γὰρ ἑαυτὸν, καὶ τῇ δεινότητι τῆς πράξεως καταπληξάμενος τοὺς ἐπ᾽ αὐτὸν ὁρμῶντας, ἐποίησε μὴ τολμῆσαι πλησίον αὐτοῦ προελθεῖν· μετὰ πα-

*

Praevalentibus per Asiam Mithridatis partibus, cum urbes omnes miro quondam impetu deficerent abs Romanis, Lesbii non solum se ipsos regi tradere constituerunt, sed etiam Aquillium, qui Mitylenas confugerat, ibique ex morbo curabatur, Mithridati prodere. Itaque lectos iuvenes, corporum robore praestantes, ad eius diversorium miserunt. Hi facto simul impetu correptum Aquillium vinxere, rati pulcherrimum se munus ac Mithridati gratissimum obiaturos esse. Verum ille, tametsi admodum iuvenis, facinus prorsus heroïcum aggressus est: praeventis enim, a quibus abducendus erat, mortem contumelia ac servilibus tormentis leviorem esse arbitratus, manus sibi attulit. Cuius facinoris audacia cuncti, qui ad eum rapiendum venerant, territi adeo sunt, ut propius accedere minime ausi sint. Itaque cum absque

σης δὲ ἀδείας ἑαυτὸν ἀπαλλάξας τοῦ ζῆν καὶ τῶν ἐπιφερομένων κακῶν, περιβόητον ἔσχε τὴν ἐπ' εὐψυχίᾳ δόξαν.

Ὅτι καθόλου κατὰ τὴν ναυμαχίαν, παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, πλὴν τοῦ πλήθους τὰ λοιπὰ πάντα μεγάλας εἶχεν ὑπεροχάς· τέχνη κυβερνητῶν, τάξις τῶν νηῶν, ἐρετῶν ἐμπειρία, δυνάμεις ἡγεμόνων, ἐπιβατῶν ἀρεταί. παρὰ δὲ τοῖς Καππάδοξιν ὑπῆρχον ἀπειρίαι καὶ ἀγυμνασίαι, καὶ ἡ πάντων τῶν κακῶν παραίτιος ἀταξία. προθυμίᾳ μὲν γὰρ οὐκ ἐλείποντο τῶν Ῥοδίων, ὡς ἂν ἔχοντες ἐπίσκοπον καὶ θεατὴν τῶν κινδύνων τὸν βασιλέα, καὶ τούτῳ σπεύδοντες ἐνδείκνυσθαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν. μόνῳ δὲ ὑπερέχοντες τῷ πλήθει τῶν σκαφῶν, περιεχέοντο τὰς πολεμίας ναῦς καὶ κυκλοῦντες εἰς μέσον αὐτὰς ἀπελάμβανον.

ullo periculo ſeſe vita ac propoſitis cruciatibus eripuiſſet, maximam gloriam fortitudinis omnium teſtimonio eſt conſecutus.

Rhodii, ſola navium multitudine inferiores, reliquis omnibus longe ſuperiores erant. Namque & arte gubernatorum, & apta navium inſtructione, & peritia remigum, & militum fortitudine, ſcientia denique ac virtute praefectorum Rhodii praeſtabant. Contra autem Cappadoces imperiti navalis pugnae & inexercitati, & quae exitii cauſa ſolet eſſet, incompoſiti agebant. Animorum quidem alacritate haudquaquam cedebant Rhodiis: quippe cum ſub oculis ac conſpectu regis pugnam inituri eſſent, cui approbare hoc inſigni teſtimonio benevolentiam ſuam cupiebant. Cumque navium dumtaxat numero potiores eſſent, omni arte circumvenire hoſtium claſſem atque intercipere conabantur.

Ὅτι Γάϊος Μάριος τῶν ἀνθρώπων ἐπιφανέστατος γεγονὼς, ἐπὶ μὲν τῆς νεότητος ἐζήλωσεν ἀφιλαργυρίαν, τῶν καλῶν ἔργων ὀρεχθεὶς, καὶ μεγάλας πράξεις ἐπί τε τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης κατεργασάμενος, περιεποιήσατο τὴν περιβόητον ἐπιφάνειάν τε καὶ δόξαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσχάτου γήρως ἐπιθυμήσας τὸν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως πλοῦτον, καὶ τὴν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεσιν εὐπορίαν εἰς τὸν ἴδιον μετενεγκεῖν βίον, τοῖς ὅλοις ἔπταισε· καὶ τοῦ Σύλλα Κορνηλίου τὴν δεδομένην ἐπαρχίαν παραιτούμενος παρανόμως, τῇ προσηκούσῃ περιέπεσε συμφορᾷ. οὐ μόνον δὲ τὸν ἐπιθυμηθέντα πλοῦτον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν προσαπέβαλε, δημευθείσης δὲ αὐτοῦ τῆς ὑπάρξεως διὰ τὴν τῆς πλεονεξίας ὑπερβολήν. καταγνωσθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς πατρίδος θανάτῳ, καὶ διαδρὰς τὴν παραυτίκα τιμωρίαν, ἠλᾶτο κατὰ τὴν χώραν μόνος φεύγων. καὶ τέλος ἐξέπεσε τῆς Λιβύης εἰς τὴν Νομαδίαν δοῦλος, ἀπο-

C. Marius, vir omnium aetatis ſuae celeberrimus, in iuventute quidem laudis ac gloriae ſtudio flagrans, abſtinentiam coluit, maximiſque in Africa atque Europa rebus geſtis, ſummam dignitatem famamque ſibi comparavit. Affecta autem aetate cum Mithridatis opes & civitatum Aſiae divitias concupiviſſet, ac provinciam, Cornelio Sullae decretam, ad ſe contra leges transferre vellet, in maximas merito calamitates delapſus eſt; nec ſolum iis, quas concupiverat, opibus caruit, ſed & facultatum ſuarum iacturam paſſus eſt, Quaeſtoribus in eius bona publice poſſeſſum miſſis, ob immenſam illius avaritiam. Ceterum populi iudicio capitis damnatus, cum praeſentem poenam forte effugiſſet, errabundus per Italiam, nullo fugae comite, tandem in Numidiam evaſit,

ρος ἔρημος σφῶν. ὕστερον δὲ τῆς Ῥώμης ἐμπεσούσης εἰς πολέμους ἐμφυλίους, συνεργήσας τοῖς τῆς πατρίδος [1] πολεμίοις, οὐκ ἠρκέσθη τῇ καθόδῳ· πόλεμον δὲ ἐκκαύσας, καὶ τυχὼν ὑπατείας τὸ ἕβδομον, οὐκ ἐτόλμησεν ἔτι τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, δεδιδαγμένος περὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀβεβαιότητος μεγάλοις συμπτώμασι. προορώμενος γὰρ τὸν ἀπὸ τοῦ Σύλλα πόλεμον ἐπικρεμάμενον τῇ Ῥώμῃ, μετέστησεν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἑκουσίως. ἀπολιπὼν δὲ ἀρχὰς μεγάλας πολέμων, αἴτιος ἐγένετο τῷ τε υἱῷ καὶ τῇ πατρίδι τῶν ἐσχάτων ἀκληρημάτων. ὁ μὲν γὰρ ἀναγκασθεὶς πολεμεῖν τοῖς κρείττοσι, κατέστρεψεν ἀτυχῶς τὸν βίον συμπεφευγὼς ἐν τῇ διώρυγι· οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ κατὰ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεις ἐμπεσόντες εἰς τὸν πάλαι προκείμενον πόλεμον, ταῖς προκατεσκευασμέναις περιέπεσον συμ-

1 Πολέμοις ſcriptus Codex.

inops atque egens rerum omnium. Poſtmodum vero cum Romae bellum civile excitatum fuiſſet, iis, qui hoſtes patriae iudicati erant, ſocium ſe adiunxit, partaque victoria haudquaquam reditu in patriam contentus, magnas praeterea turbas in republica commovit. Tandem vero ſeptimum conſulatum adeptus, cum ſuis calamitatibus, quanta eſſet inconſtantia fortunae, edoctus fuiſſet, periculum eius facere amplius noluit. Itaque iam animo praevidens molem belli, quod Sulla patriae illaturus erat, ſponte ſibi mortem conſcivit, relictiſque fomitibus graviſſimi belli, & filium & patriam in maximas aerumnas coniecit. Namque hic cum potentiori hoſte bellum gerere coactus, miſerabili exitu periit, cum urbe capta in cuniculum confugiſſet: populus autem Romanus atque Italiae municipes in praeſtructum iamdiu bellum delapſi, maximas experti ſunt calamitates. Duo

φοραῖς. οἱ μὲν γὰρ ἐπιφανέστατοι τῶν Ῥωμαίων, Σκευόλαν καὶ Κράσσον φημὶ, ἐν συγκλήτῳ [1] μιαιφονευθέντες ἀκρίτως, προεσήμηναν ταῖς ἰδίαις ἀτυχίαις τὸ μέγεθος τῶν ἐσομένων κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀτυχημάτων. οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Σύλλαν ἀνῃρέθησαν· στρατιῶται δὲ ἐν ταῖς στάσεσι καὶ μάχαις κατεκόπησαν, οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυριάδων. καὶ ταῦτα πάντα συνέβη τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμηθέντα πλοῦτον ὑπὸ Μαρίου.

(Eclog. II, pag. 541 ſq.)

Ὅτι μεγάλη στάσις ἐμφύλιος ἤδη [2] διαλυομένου τοῦ Μαρσικοῦ γέγονε πολέμου, ἧς ἡγοῦντο Σύλλας καὶ Γάϊος Μάριος, νέος ὢν, ὁ Μαρίου τοῦ πολλάκις ὑπατευκότος (ἑπτάκις γὰρ ὑπάτευσε) παῖς. ἐν δὲ τῇ στάσει πολλαὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἀνῃρέθησαν. ἐκράτησε

1 Μιαιφονηθέντες alias ſolet. 2 Διαλεγομένου Amſtel.

enim civitatis principes, Scaevola & Craſſus, indicta cauſa in ipſa curia mactati ſunt: quorum certe acerba caedes aperte ſignificabat magnitudinem malorum, quae urbi atque Italiae imminebant. Quippe maxima pars Senatus, & clariſſimus quiſque a Sulla eſt occiſus: militum vero haud minus, quam centum millia, partim in ſeditionibus, partim in proeliis cecidere. Atque haec cuncta ob unius Marii cupiditatem atque avaritiam contigerunt.

*

Iam profligatum ac paene ſublatum erat bellum Marſicum, cum ingens ſeditio domeſtica Romae denuo conflata eſt, cuius auctores & ſigniferi erant Sulla & Caius Marius adhuc iuvenis, Marii, qui tot conſulatus geſſit (ſepties enim fuit Conſul) filius. In hoc autem motu multa hominum millia interierunt. Sed victoriam tandem

δ' ὁ Σύλλας· καὶ δικτάτωρ γεγονὼς, Ἐπαφρόδιτόν τε ὀνομάσας ἑαυτὸν, οὐκ ἐψεύσθη τῆς ἀλαζονείας· κρατῶν γὰρ τοῖς πολέμοις, ἰδίῳ ἀπεβίω θανάτῳ. ὁ δὲ Μάριος μάχῃ τῇ πρὸς Σύλλαν γενναίως ἀγωνισάμενος, ὅμως ἡττηθεὶς κατέφυγεν εἰς Πραίνεστον, ἅμα μυρίοις πεντακισχιλίοις. συγκλεισθεὶς δ' ἐν αὐτῇ, καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον πολιορκηθεὶς, ἠναγκάσθη, πάντων αὐτὸν ἐγκαταλιπόντων, καὶ μηδεμίαν σωτηρίας ὁδὸν καθορῶν, τὴν ἑνὸς οἰκέτου τῶν πιστῶν χεῖρα εἰς λύσιν τῶν δεινῶν παρακαλέσαι. καὶ ὅ γε πεισθεὶς, καὶ μιᾷ πληγῇ τοῦ βίου τὸν δεσπότην ἀπαλλάξας, ἑαυτὸν ἐπικατέσφαξε. καὶ παύεται μὲν αὕτη ἡ στάσις. λείψανα μέντοι τοῦ πολέμου ὑπολειφθέντα τῆς Μαρίου μοίρας ἐπὶ χρόνον Σύλλᾳ διεμαχέσαντο, ἕως καὶ αὐτὰ συνδιέφθορε τοῖς ἄλλοις.

obtinuit Sulla; & Dictator factus, Epaphroditum, id eſt, Veneri gratum, ſe nominavit. Nec quamlibet arrogantiae plenum nomen eum fefellit. Tot enim bellis ſuperior, ſua vitam morte terminavit. Marius autem, quamvis proelio adverſus Sullam, ut generoſo animo dignum erat, decertaſſet, profligatus tamen in oppidum Praeneſte cum CCIↃↃ IↃↃ refugit, ubi concluſus ad bene longum tempus obſidionem toleravit. Sed tandem a cunctis deſtitutus, cum nullam ſalutis viam cerneret, ut malis ſeſe exſolveret circumſtantibus, unius ex ſervorum fidelium numero manum auxiliatricem implorare coactus fuit. Is vix tandem perſuaſus cum uno ictu dominum vita expuliſſet, mox etiam ſemetipſum confodit. Et tum demum motus hic civilis conquievit. Belli tamen huius reliquiae, quae de Marii factione ſupererant, ad tempus cum Sulla armis diſceptarunt, donec & ipſae una cum aliis peſſum ivere.

Μετὰ μέντοι τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν, Πομπηίῳ, τῷ ἐπικληθέντι Μάγνῳ διὰ τὰς πράξεις, ἃς κατώρθωσε Σύλλᾳ τε [1] συμπράττων καὶ καθ' ἑαυτὸν Ῥωμαίοις· τούτῳ δὴ καὶ Ἰουλίῳ Καίσαρι ἔρις ἐκκαεῖσα, εἰς ἐμφυλίους σφαγὰς τοὺς Ῥωμαίους πάλιν ἠνάγκασε συστραφῆναι. Πομπηίου δὲ λαμπρῶς τοῖς ὅλοις ἡττηθέντος, καὶ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀναιρεθέντος, συστέλλεται μὲν ἡ τῶν ὑπάτων ἀρχὴ εἰς μοναρχίαν Καίσαρι τῷ Ἰουλίῳ, παύει δὲ τέλεον καὶ ἡ στάσις. ἐκείνου δὲ ἀνῃρημένου, κατὰ Βρούτου καὶ Κασσίου τῶν ἀνελόντων πόλεμος ἐμφύλιος κινεῖται, [2] χειριζομένων Λεπίδου τε καὶ Ἀντωνίου, καὶ Ὀκταβιανοῦ τοῦ Αὐγούστου τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἐχόντων. οὐ βραδέως δὲ τοῦ πολέμου κρίσιν τοῖς ὅπλοις λαβόντος, καὶ νικηθέντων καὶ ἀναιρεθέντων τῶν περὶ Κάσσιον καὶ Βροῦτον· μετ'

1 Συμπράττων Steph. quod placet. Edd. πράττων.
2 Χειριζομένου in margine edd. Χειριζομένων Steph. vere. Edebatur χειμαζομένου.

Verum enimvero iſtis e medio ſublatis, inter Pompeium, (cui rerum, partim Sullae ductu, partim ipſius Marte, pro Romanis geſtarum magnitudo Magni cognomentum peperit,) inter hunc ergo & Iulium Caeſarem tantum diſcordiae incendium fuit excitatum, ut ad inteſtinas caedes & lanienas Romani ſe convertere denuo cogerentur. Simulatque vero Pompeius inſigni clade quidquid habebat virium perdidit, & prope Alexandriam occubuit trucidatus, ampliſſima Conſulum poteſtas, anguſtis tandem circumſcripta finibus, ad unius Caeſaris dominatum recidit, ac ſeditionis tum finis erat. Sed illo trucidato, adverſus Brutum & Caſſium eius interfectores civile bellum denuo commovetur, quod Lepidus & Antonius cum Octaviano Auguſto Conſules adminiſtrarunt. Id cum vi armorum non ſegniter, Caſſio & Bruto victis atque caeſis, diremtum ac finitum eſſet; non mul-

οὐ πολὺ ῥήγνυται εἰς τὸ φανερὸν ἡ ἐνδομυχοῦσα Αὐγούστου καὶ Ἀντωνίου ὑπὲρ τῆς φιλοπρωτίας ἅμιλλα· καὶ πολλῶν συγγενῶν αἱμάτων ἑκατέρωθεν ῥυέντων, τὸ κράτος Αὐγούστῳ βεβαιοῦται, καὶ τῶν ὅλων ἡ ἐξουσία αὐτῷ παραμένει διὰ βίου, τῆς τῶν ὑπάτων λοιπὸν ἀρχῆς τὴν [1] ἰδίαν τάξιν καὶ δυναστείαν ἀποβεβληκυίας.

(Suidas in Σύλλας. Exfcripfit quoque hoc Plutarch. in Sulla pag. 455 extr. & pag. 456 A.)

Ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι, καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι

1 Hanc vocem Amftel. & alii negligunt.

to poft occulta Augufti & Antonii de primatu contentio in apertum bellum erupit. Et poftquam cognati fanguinis plurimum utrinque effufum erat, imperium Augufto confirmatur. Et fumma penes illum poteftas per totam inde vitam permanfit, cum magiftratus confularis ordinem ac principatum fuum iam amififfet.

*

Sullae Confulis temporibus civile Romanorum bellum exarfit. Futurorum vero malorum illorum tempeftatem figna quaedam praeceffiffe Livius & Diodorus tradunt. Aëre enim fereno & admodum fudo tubam auditam effe, quae acutum & lugubrem clangorem redderet: omnefque, qui eam audiverant, prae metu obftupuiffe. Tyrrhenos autem vates refpondiffe, prodigium illud generis

σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρίημι.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 614.)

Olymp. CLXXIII, 2. a. C. 87. U. C. 667. Ὅτι Μερόλας ὁ αἱρεθεὶς ὕπατος εἰς τὸν τοῦ Κίννα τόπον, μετὰ τὸ σύνθεσιν ποιήσασθαι τὸ δήπερ αὐτὸν ὑπατεῦσαι, ἔδοξε πρᾶξιν ἀγαθοῦ σφόδρα πολίτου πρᾶξαι. ἔν τε γὰρ τῷ συνεδρίῳ καὶ τῷ δήμῳ διαλεγόμενος περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἀρχηγὸς ἐπηγγείλα-

humani mutationem ſignificare. Octo enim eſſe hominum genera, vita & moribus inter ſe diſcrepantia: quorum unicuique certum tempus a Deo praeſtitutum ſit, quod magni anni circuitu abſolvatur. Priore igitur circuitu ad finem perducto, & altero inſtante, prodigium aliquod admirabile in terra vel coelo apparere, ex quo rerum illarum periti ſtatim coniiciant, exſtitiſſe homines aliis moribus praeditos, quique Diis minus curae ſint, quam priores. Haec vero ſive ſic, ſive alio modo ſe habeant, nunc non diſputo.

*

L. Cornelius Merula, qui in locum Cinnae ſuffectus Conſul fuerat, cum L. Cinna ea conditione pacem pollicitus eſſet, ut magiſtratus ipſi abrogaretur, optimum ſe civem ac patriae amantiſſimum praeſtitit. Namque in ſenatu & ad populum verba de republica faciens, pri-

το γενέσθαι καὶ ὁμονοίας. ἄκων γὰρ ᾑρημένος ὕπατος, ἑκουσίως ἔφη παραχωρήσειν τῷ Κίννᾳ τῆς ἀρχῆς· καὶ παραχρῆμα ἰδιώτης ἐγένετο. ἡ δὲ σύγκλητος ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς τοὺς ποιησομένους τὰς συνθήκας, καὶ τὸν Κίνναν εἰσάξοντας εἰς τὴν πόλιν.

(Eclog. I, pag. 542.)

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Κίνναν καὶ Μάριον συνεδρεύσαντες μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων ἐβουλεύοντο, ὅπως βεβαίως καταστήσωσι τὴν εἰρήνην· τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐχθρῶν, καὶ δυναμένους [1] ἀμφισβητῆσαι περὶ πραγμάτων, πάντας ἀποκτεῖναι· ὅπως καθαρᾶς γενομένης τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ μερίδος, ἀδεῶς τὸ λοιπὸν, καὶ ὡς ἂν βούλωνται, μετὰ τῶν φίλων διοικοῦσι τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν. εὐθὺς οὖν τῶν μὲν γεγενημένων συνθέσεων καὶ πίστεων ἠμέλησαν· σφαγαὶ δὲ τῶν καταψηφισθέντων αὐτοῖς ἄκριτοι καὶ

1 Ἀμφισβητῆσαι πραγμάτων Amftel. & alii.

mum fe auctorem concordiae fore promifit; cumque invitus Conful factus fuiffet, fponte nunc magiftratu cedere L. Cinnae: ftatimque abdicata poteftate privatus manfit. Senatus ergo legatos ad Cinnam mifit, qui percuffis cum eo pacis conditionibus, in urbem illum introducerent.

*

Cinna & Marius, convocato clariffimorum ducum fenatu, inter fe confiliabant, quibus rationibus pacem confirmarent. Placuit ad extremum, ut inimicorum nobiliffimos, qui litem de rerum fumma movere poffent, omnes necarent, ut repurgata partium fuarum factione, fecure deinceps & arbitratu fuo res imperii una cum amicis adminiftrarent. Continuo igitur fidem ac pacta reconciliatae prius gratiae loco nullo habuere: condemnatorum ab ipfis caedes ubique indicta caufa perpetran-

πανταχοῦ ἐγίνοντο. Κοΐντος δὲ Λουτάτιος ὁ Κάτλος, τεθριαμβευκὼς μὲν ἐπισήμως ἀπὸ [1] Κίμβρων, ἀγαπώμενος δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν περιττότερον, ὑπό τινος δημάρχου κατηγορίας ἐτύγχανεν ἐν τῷ δήμῳ θανάτου. Φοβούμενος δὲ τὸν ἐκ τῆς συκοφαντίας κίνδυνον, ἧκεν εἰς τὸν Μάριον, δεόμενος τυχεῖν βοηθείας. ὁ δὲ, τὸ μὲν ἔμπροσθεν ἐγεγόνει φίλος, τότε δ' ἔκ τινος ὑποψίας ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς αὐτὸν, τοῦτο μόνον ἀπεκρίθη, θανεῖν δεῖν. καὶ ὁ Κάτλος ἀπογνοὺς μὲν τὰς [2] τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, σπεύδων δὲ χωρὶς ὕβρεως καταστρέψαι τὸν βίον, ἑαυτὸν τοῦ ζῆν μετέστησεν, ἰδίῳ τινὶ καὶ παρηλλαγμένῳ [3] τρόπῳ, συγκλείσας ἑαυτὸν εἰς οἶκον νεόχριστον, καὶ τὴν ἐκ τῆς κονίας ἀναφορὰν πυρὶ καὶ καπνῷ συναυξήσας, τῇ τῆς ἀναπνοῆς φθορᾷ περιπνιγεὶς γενόμενος, ἀπήλλαξεν.

1 Σκίμβρων Amſtel. & in marg. ex aliis.
2 Τῆς σωτηρίας ἐλπ. in Amſtel. e quo articulum reſtitui.
3 Τόπῳ Amſtel. cum marg.

tur. Tum & Q. Lutatius Catulus, qui triumphum inſignem de Cimbris retulerat, & maiorem in modum a civibus diligebatur, a quodam Tribuno plebis, capitis ad populum arceſſitus erat. Cum igitur imminens a calumnia periculum extimeſceret, venit ad Marium, utque ſibi opem ferret, obſecravit. Is amicus pridem fuerat: verum tunc ex ſuſpicione quadam alienatus, hoc modo reſpondit, Moriendum eſt. Catulus ergo, ſpe ſalutis abiecta, dum mortem contumeliae expertem obire properat, peculiari quodam more & inuſitato de vitae ſtatione deceſſit. In domum enim nuper incruſtatam ſe incluſit, ubi cum calcis evaporationem igni fumoque adauxiſſet, corrupta reſpiratione ſuffocatus, e vivis exceſſit.

E LIBRO XXXVIII & XXXIX.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 614 sq.)

Ὅτι ὁ Σύλλας χρημάτων ἀπορούμενος ἐπέβαλε τὰς χεῖρας τρισὶν ἱεροῖς, ἐν οἷς ἀναθημάτων ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν πλῆθος ἦν· ἐν μὲν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι καθιερωμένα, ἐν Ἐπιδαύρῳ δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ τῷ Διΐ. πλεῖστα δὲ ἔλαβεν ἐξ Ὀλυμπίας, διὰ τὸ μεμενηκέναι τὸ ἱερὸν τοῦτο ἄσυλον ἐξ αἰῶνος. τῶν γὰρ ἐν Δελφοῖς χρημάτων Φωκεῖς τὰ πλεῖστα διεφόρησαν, ἐν τῷ ἱερῷ κληθέντι πολέμῳ. ὁ δὲ Σύλλας πολὺν ἄργυρον καὶ χρυσὸν, ἔτι δὲ τὴν ἄλλην πολυτελῆ κατασκευὴν ἀναλαβὼν, ἤθροισε χρημάτων πλῆθος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ προσδοκωμένους πολέμους. ἀδεισιδαιμόνως δὲ τῇ λήψει τῶν ἱερῶν χρημάτων

Olymp. CLXXIII, 3. a. C. 86. U. C. 668.

*

L. Sulla, pecuniae inopia pressus, tria templa aureis atque argenteis donariis refertissima spoliare est aggressus, templum scilicet Apollinis Delphis, & Aesculapii Epidauri, Iovisque fanum, quod est Olympiae percelebre, ex quo etiam plurimas opes abstulit, quippe cum id fanum omni intactum aevo permansisset. Nam quod ad Delphici templi divitias spectat, Phocenses belli sacri temporibus magna ex parte eas exhauserant. Igitur cum L. Sulla maximum auri argentique pondus, ac quidquid pretiosioris erat materiae, corrasisset, ingentem vim pecuniae ad Italicum sibi bellum collegit. Ceterum absque ullo metu ac religione sacram pecuniam depeculatus,

προσενεχθεὶς, χώραν ἀντὶ τούτων καθιέρωσε τοῖς θεοῖς εἰς τὰς κατ᾽ ἔτος προσόδους· εὐτραπελευόμενος δὲ ἀπεφαίνετο κρατεῖν τῷ πολέμῳ πάντως, διὰ τὸ τοὺς θεοὺς αὐτῷ συνεργεῖν, εἰσενηνοχότας χρημάτων πολύ τι πλῆθος αὐτῷ.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 615 sq.)

Olymp. CLXXIII, 4. a. C. 85. U. C. 669. Ὅτι Φιμβρίας κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν πολὺ προέχων τοῖς διαστήμασι τοῦ Φλάκκου, καιρὸν ἔσχε μεγάλοις ἐπιχειρῆσαι τολμήμασι· καὶ σπεύδων τοὺς στρατιώτας ἰδίους κατασκευάσασθαι ταῖς εὐνοίαις, συνεχώρησεν αὐτοῖς τὴν χώραν τῶν συμμάχων ὡς πολεμίαν διαρπάζειν, καὶ τοὺς περιτυχόντας ἐξανδραποδίζεσθαι. ἀσμένως δὲ προσδεξαμένων τῶν στρατιωτῶν τὴν συγχώρησιν, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις περιεποιήσαντο χρημάτων πλῆθος. οἱ δὲ διαρπαγέντες ἀπήντησαν τῷ ὑπάτῳ, καὶ περὶ τῶν καθ᾽ αὐτοὺς ἀπωδύροντο. ὁ δὲ περιαλγὴς γενόμενος προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως τὰ ἴδια κομί-

agrum eius loco ad sollemnia sacrificia Diis attribuit: ac subinde per iocum dicere solebat, ideo se victoriam omnibus in proeliis consequi, quod auxiliares haberet Deos, qui plurimam pecuniam sibi ad bellum contulissent.

*

C. Flavius Fimbria cum L. Valerium Flaccum longo intervallo antecurrisset, maximam turbandi opportunitatem nactus, ut militum benevolentiam sibi conciliaret, eis permisit, uti agros sociorum quasi hostiles vastarent, atque obvium quemque in servitutem redigerent. Quam milites licentiam libenter amplexi, intra paucos dies maximas sibi opes compararunt. Verum hi, quos spoliaverant, Valerio Consuli obviam profecti de iniuriis sibi illatis graviter conquesti sunt. Qui cum rem moleste ferret, sequi se eos iussit, ut sua singuli recupera-

σωνται. αὐτὸς δὲ τῷ Φιμβρίᾳ διαπειλησάμενος, προσέταξε τὰ διαφορηθέντα τοῖς ἀπολωλεκόσιν ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ τὴν πᾶσαν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς στρατιώτας ἀνέπεμπεν, ὡς ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης πάντα πεπραχότας· τοῖς δὲ στρατιώταις κατ' ἰδίαν παρήγγειλε μὴ προσέχειν τοῖς προστάγμασιν, ἀλλὰ [1] τὰ διὰ τῶν ὅπλων κτηθέντα τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ, μὴ προέσθαι. τοῦ δὲ Φλάκκου μετὰ ἀνατάσεως προστάττοντος ἀποδιδόναι τὰ διηρπασμένα, τῶν δὲ στρατιωτῶν οὐ προσεχόντων, ταραχὴ καὶ στάσις κατεῖχε τὸ στράτευμα.

Ὅτι ὁ Φιμβρίας διαβεβηκὼς τὸν Ἑλλήσποντον, τοὺς στρατιώτας πρὸς παρανομίαν καὶ ἁρπαγὴν παρορμήσας, χρήματα τὰς πόλεις εἰσεπράττετο, καὶ τοῖς στρατιώταις ταῦτα διένεμεν. οἱ δὲ εἰς ἀνυπεύθυνον ἐξουσίαν προαχθέντες, καὶ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὠφελείας μετεωρισθέντες, ὡς κοινὸν εὐεργέτην ἠγάπων. τὰς δὲ μὴ ὑπακουσάσας πόλεις ἐκπολιορκῶν, εἰς διαρπαγὴν

1 Edebatur τό.

rent; ac Fimbriae interminatus mandavit, ut, quaecunque per vim ablata erant, quamprimum dominis restitueret. Sed ille culpam quidem in milites conferebat, qui haec iniussu suo praestitissent. Ceterum milites clam monuit, ne mandatis parerent, neve, quae belli iure parta erant, eripi sibi paterentur. Igitur cum direpta restitui Valerius minaciter iuberet, nec milites edicto auscultarent, magnus in castris tumultus excitatus est.

Postquam Fimbria Hellespontum traiecit, militem ad rapinas atque omnis generis flagitia cohortatus, pecunias extorquere a civitatibus coepit, easque inter legionarios dividere: qui effrenem licentiam nacti, ac spe ingentis lucri illecti, eum tanquam optime de omni exercitu meritum diligebant. Urbes porro, quaecunque imperata facere detrectassent, eas expugnatas militibus di-

ἐχαρίζετο τοῖς στρατιώταις. καὶ Νικομήδειαν παρέδωκε τοῖς στρατιώταις εἰς διαρπαγήν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ [1] Κύζικον παρελθὼν ὡς φίλος, τοῖς μὲν εὐπορωτάτοις τῶν πολιτῶν ἐμέμφετο θανάτου καταιτιασάμενος. δύω δὲ εἰς κατάπληξιν καὶ φόβον τῶν ἄλλων καταδίκους ποιήσας, καὶ ῥαβδίσας ἐπελέκισε· τὰς δὲ οὐσίας αὐτῶν ἀναλαβὼν, καὶ τοῖς ἄλλοις διὰ τῶν προαπολωλότων μέγαν φόβον ἐπιστήσας, ἠνάγκασε λύτρα τῆς σωτηρίας ὅλας τὰς ὑπάρξεις αὐτῷ προέσθαι.

Olymp. CLXXIV, 2. a. C. 83. U. C. 671. Ὅτι Γναῖος Πομπήιος στρατιωτικὸν βίον ἑλόμενος, ἐνεκαρτέρει ταῖς καθ' ἡμέραν κακοπαθείαις· καὶ ταχὺ τὸ πρωτεῖον ἀπηνέγκατο τῆς ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ἀσκήσεως. πᾶσαν δὲ ῥαστώνην καὶ σχολὴν ἀποτριψάμενος, διετέλει καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ἀεί τι πράττων τῶν εἰς τὸν πόλεμον χρησίμων. διαίτῃ μὲν γὰρ ἐχρῆτο λιτῇ, λουτρῶν δὲ καὶ συμπεριφορᾶς τρυφὴν

1 Deesse putes εἰς. Sed vide Davisium ad Dissert. XXI Maximi Tyrii pag. 578 editionis novae.

ripiendas dabat. Sic Nicomediam exercitui in praedam concessit.

Idem, cum Cyzicum tanquam amicus introisset, opulentissimos quosque variis criminationibus appetiit, duosque ex his civitatis principes capitis damnatos, ad incutiendum ceteris terrorem virgis caesos securi percussit, & bona eorum publicavit; atque ita reliquos timore perculsos conferre sibi integra patrimonia coëgit.

Cn. Pompeius militiae studia sectatus, cum bellicos labores constantissime perferret, brevi maximum rei militaris usum est adeptus: pulsa enim desidia ac mollitie, diu noctuque semper aliquid, quod bello utile esset, actitabat; quippe modico ac tenui victu utebatur, balneis

ἐχούσης ἀπείχετο· καὶ τὴν μὲν τροφὴν καθήμενος προσεφέρετο, πρὸς δὲ τὸν ὕπνον ἀπεμέριζε χρόνον ἐλάττονα τῆς ἐκ τῆς φύσεως ἀνάγκης. τὸν δὲ ἐν νυκτὶ πόνον παρεδίδου τὴν μεθ' ἡμέραν ἐπιμέλειαν, ἐπαγρυπνῶν τοῖς τῆς στρατηγίας ἐντεύγμασι. διὰ δὲ [1] τῆς συνήθους τῶν ἀρίστων μελέτης, ἀθλητὴς ἐγένετο τῶν κατὰ πόλεμον ἀγώνων. τοιγαροῦν ὅσῳ χρόνῳ τις ἕτοιμον οὐκ ἂν παρέλαβε στράτευμα, πολὺ τάχιον οὗτος συνελέξατο, καὶ διατάξας καθώπλισε. προσαγγελθεισῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν πράξεων εἰς τὴν Ῥώμην, ἅπαντες, οὐ τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ λογιζόμενοι, κατ' ἀρχὰς κατεφρόνησαν, ὡς τῶν προσαγγελλόντων κενῶς τὰ περὶ αὐτὸν τραγῳδούντων. ὡς δ' ἡ προσηγγελμένη φήμη διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀληθὴς ἐφάνη, ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν Ἰούνιον, ὃν τρεψάμενος ἐνίκησε.

1 Deerat in Mſ.

vero atque huiuſmodi deliciis prorſus abſtinebat, cibumque ſumebat ſedens. Nocturnae autem quieti pauciſſimas impendebat horas; & quae acturus interdiu erat, noctu curis atque officio ducis invigilans proſpiciebat. Iam ex aſſidua tractatione ac meditatione caſuum bellicorum peritiſſimus rei militaris evaſit: proinde quo temporis ſpatio alius paratum iam exercitum vix accepiſſet, hic multo etiam citius contraxit milites, armatoſ- ad pugnam inſtruxit. Cumque fama rerum ab eo geſtarum Romam perlata eſſet, cuncti aetatem illius, non virtutem aeſtimantes, initio adoleſcentem contemnebant, rati rem a nuntiis temere in maius efferri. Sed poſtquam fama eventu demum ipſo comprobata eſt, Senatus Iunium Brutum adverſus illum proficiſci iuſſit: quem Pompeius victum fugere compulit.

(Excerpt. de Virt. & Vit. pag. 616 sq.)

Ὅτι καταλειφθέντος τοῦ Σκιπίωνος μόνου μετὰ τὸ διαφθαρῆναι χρήμασι καὶ ἀποστῆναι πάντας, καὶ ἀπεγνωκότος τὴν σωτηρίαν, ὁ Σύλλας ἱππεῖς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τοὺς παραπέμψοντας μετ' [1] ἀσφαλείας ὅποι βούλοιτο· ὁ δὲ Σκιπίων ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ τὸ τῆς [2] ἀρχῆς ἀξίωμα μεθεῖναι συναναγκασθεὶς εἰς ἰδιωτικὸν βίον καὶ ταπεινὸν σχῆμα, διὰ τὴν ἐπιείκειαν ὑπὸ τοῦ Σύλλα παρεπέμφθη ταχέως εἰς ἣν ἐβούλετο πόλιν. εἶτα τὰ τῆς ἀρχῆς ἀνακτησάμενος κόσμια, πάλιν δυνάμεως ἱκανῆς ἀφηγεῖτο.

Olymp. CLXXIV, 3. a. C. 82. U. C. 672.

Ὅτι οἱ τῶν Ῥωμαίων περιφανεῖς ἄνδρες ἐμιαιφονήθησαν ἐκ διαβολῆς, καὶ ὁ τὴν μεγίστην ἱερωσύνην ἔχων Σκαιουόλας μέγιστον ἔχων ἀξίωμα τῶν πολιτῶν, ἀναξίας τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἔτυχε τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατ' αὐτό γε τοῦτο μεγάλως εὐτύχησαν, ὅτι τοῖς ἁγιωτάτοις σηκοῖς ὁ πάντιμος ἱερεὺς οὐκ ἔφθασε προσπεσεῖν. ἐπεὶ [3] τήν γε χάριν τῆς

1 Φιλίας in scripto. 2 Ἀρετῆς in codem. 3 Τοι Ms.

*

Corrupto L. Scipionis exercitu, & ad Sullam transgresso, cum Scipio solus relictus de salute sua prorsus desperaret, Sulla equites misit, qui eum, quocunque vellet, tuto deducerent. Igitur Scipio, consularia insignia momento temporis deponere coactus, privati habitu, eo quo postulavit, celeriter perductus est, benigne id concedente Sulla. Statimque resumtis magistratus insignibus, rursus haud contemnendas copias ductare coepit.

Interim Romae viri nobilissimi per calumniam occisi, & Q. Mucius Scaevola, Pontifex maximus, vir summa virtute ac dignitate, indignum vitae exitum sortitus est: atque eo saltem cum Romanis bene actum est, quod non in sanctissima aede occubuit. Siquidem, quae sicariorum

τῶν διωκόντων ὠμότητος, καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀδύτοις ἐπιβώμιος μιαιφονηθεὶς, ἀπέσβεσεν ἂν τῷ αἵματι τὸ ἀκοιμίστῳ δεισιδαιμονίᾳ τηρούμενον πῦρ ἐξ αἰῶνος.

Ὅτι προτεθείσης προγραφῆς εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀνέδραμε πλῆθος ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν· οἱ πλεῖστοι δὲ συνέπασχον τοῖς ὀφείλουσιν ἀναδέχεσθαι τὸν θάνατον. εἷς δὲ τῶν συνεληλυθότων, κακίᾳ καὶ ὑπερηφανίᾳ διαφέρων, ἐγγελῶν τοῖς κινδυνεύουσι, πολλὰ κατ' αὐτῶν ὑβριστικῶς ἐβλασφήμησεν. ἔνθα δὴ δαιμονίου τινὸς νέμεσις τῷ διασύροντι τὴν τῶν ἀκληρούντων τύχην, ἐπέθηκε τὴν πρέπουσαν τῇ κακίᾳ τιμωρίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐπὶ πᾶσιν ὀνόμασιν εὑρὼν ἑαυτὸν προσγεγραμμένον, εὐθέως ἐπικαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν, προῆγε διὰ τοῦ πλήθους, ἐλπίζων λήσεσθαι τοὺς περιεστῶτας, καὶ διὰ τοῦ δρασμοῦ περιέσεσθαι τὴν σωτηρίαν. γνωσθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν πλησίον ἑστώτων, καὶ φανερᾶς τῆς περὶ αὐτὸν περιστάσεως γενομένης, συνελήφθη,

crudelitas erat, per eos non ſtetit, quin ad ipſos Veſtae focos mactatus, ſempiterna religione cuſtoditum ignem cruore ſuo exſtingueret.

Propoſita publice in foro proſcriptionis tabula, maxima hominum multitudo ad legendum ſubito affluxit, quorum plerique proſcriptorum vicem miſerabantur: ſed neſcio quis unus malitia atque inſolentia vir ſingulari, afflictorum calamitati inſultans, multa in illos per ſummam contumeliam debacchatus eſt; quem quidem infenſi cuiuſpiam numinis ultio ſtatim illic corripuit. Nam cum forte ſuum ipſius nomen in ima tabula proſcriptum legiſſet, illico toga obvoluto capite per confertam multitudinem fugere coepit: verum agnitus a quodam, qui proxime adſtabat, ac divulgato hominis caſu, compre-

καὶ ἔτυχε τῆς τιμωρίας, πάντων ἐπιχαιρόντων τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

Ὅτι πολλῷ χρόνῳ τῆς Σικελίας ἀδικαιοδοτήτου γενομένης, ὁ Πομπήϊος δοὺς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν δικαιοδοσίαν, καὶ χρηματίζων περὶ τῶν δημοσίων ἀμφισβητημάτων, καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων, οὕτως εὐστόχως καὶ ἀδωροδοκήτως ἐποιεῖτο τὰς ἀποφάσεις, ὥστε ὑπερβολὴν ἑτέρῳ μὴ ἀπολείπειν. εἴκοσι δὲ καὶ δυεῖν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ὑπάρχων, καὶ τῆς νεότητος προκαλουμένης εἰς τὰς ἀλογίστους ἡδονὰς, οὕτως αὐστηρῶς καὶ σωφρόνως ἐποιήσατο τὴν ἐπιδημίαν κατὰ τὴν νῆσον, ὥστε πάντας τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν τὴν ἀρετὴν τοῦ νεανίσκου.

(Excerpt. de Legat. XXXV, pag. 631 sq.)

Olymp. CLXXVIII, 1. a. C. 68. U. C. 686. Ὅτι [1] Μάρκος Ἀντώνιος συνθέμενος πρὸς Κρῆτας εἰρήνην, μέχρι μέν τινος ταύτην ἐτήρουν. μετὰ δὲ ταῦτα συντιθεμένης βουλῆς, ὅπως ἂν μάλιστα τῆς ὠφελείας προνοήσαιντο, οἱ πρεσβύτατοι καὶ φρονήσει διαφέρον-

1 Λεύκιος Mſ. Urſin. & Bav.

henſus, atque ultimo affectus ſupplicio eſt, cum ſumma omnium hominum laetitia.

Cum in Sicilia diu iuſtitium fuiſſet, Cn. Pompeius ad ius dicendum ſeſe applicuit, publicaſque & privatas controverſias diſceptans, tanta ſollertia atque integritate iuriſdictionem exercuit, ut ea laude nemine inferior eſſet. Cumque eum XXII admodum annos natum ad inſanas libidines aetas ipſa revocaret, tamen cum eiuſmodi gravitate ac continentia in Sicilia verſatus eſt, ut Siculi omnes adoleſcentis virtutem maxima admiratione proſequerentur.

*

Cretenſes pacem, quam cum M. Antonio fecerant, in aliquod tempus ſervarunt. Senatu deinde indicto, ut communi reipublicae conſuleretur, ſeniores, & quotquot

τες, συνεβούλευον πρέσβεις ἐκπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ περὶ τῶν ἐπιφερομένων ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι, καὶ πειρᾶσθαι τὴν σύγκλητον εὐγνώμοσι λόγοις καὶ δεήσεσιν ἐξιλάσκεσθαι· διόπερ ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ῥώμην τριάκοντα πρεσβευτὰς, τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας. οὗτοι δὲ κατ' ἰδίαν περιπορευόμενοι τὰς οἰκίας τῶν συγκλητικῶν, καὶ πᾶσαν [1] δεητικὴν προϊέμενοι φωνὴν, ἐξεθεράπευον τοὺς τὸ συνέδριον συνέχοντας. εἰσαχθέντες δὲ εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ περί τε τῶν ἐγκλημάτων [2] ἐμφρόνως ἀπολογησάμενοι, τάς τε ἰδίας εὐεργεσίας καὶ συμμαχίας πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀκριβῶς διελθόντες, ἠξίουν αὐτοὺς εἰς τὴν προγεγενημένην εὔνοιάν τε καὶ συμμαχίαν ἀποκαταστῆναι. ἡ δὲ σύγκλητος ἀσμένως τοὺς λόγους προσδεξαμένη, δόγμα ἐξέβαλε τὸ κυροῦν, δι' οὗ τῶν ἐγκλημάτων τοὺς Κρῆτας ἀπολύουσα, φίλους καὶ συμμάχους τῆς ἡγεμονίας ἀνηγόρευεν· ἄκυρον δὲ τὸ δόγμα ἐποίησε [3] Λέντου-

1 Δεκτικὴν edebatur. Mſ. Urſin. & Bav.
2 Ἐμφρόνως ὁμολογησάμενοι in
3 Λέντλος Bav.

rerum uſu excellebant, legatos Romam, purgaturos crimina, quae vulgo iactabantur, & Patres blandiſſimis verbis deprecaturos, mittendos eſſe cenſuerunt. Legantur triginta viri, nobilitate ceteris praeſtantiores, qui Romae privatim, circum domos ſenatorum euntes, & omni precum genere uſi, principes eius ordinis placant. Introducuntur deinde in Senatum: crimina, quorum poſtulabantur, oratione ſollerter a ſe amoliuntur: recenſitiſque diligenter ſuis in Romanos beneficiis & veteri ſocietate, ut in priſtinam amicitiam recipiantur, poſtulant. Patres, oratione ea benigne audita, ſenatuſconſultum faciunt, quo Cretenſes ſocii atque amici Romanorum appellantur: quod tamen ratum ne eſſet, Lentulus

λος ὁ ἐπικαλούμενος Σπινθήρ. οἱ δὲ Κρῆτες ἀπηλλάγησαν. ἡ δὲ σύγκλητος περὶ τῶν Κρητῶν πολλάκις λόγου γενομένου, ὅτι κοινωνοῦσι τῆς λῃστείας τοῖς πειραταῖς, δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως [1] τετρασκάλμου ἀναπέμψωσιν εἰς Ῥώμην, καὶ τριακοσίους ὁμήρους δῶσι τοὺς ἐπιφανεστάτους, ἐκπέμψωσι δὲ καὶ Λασθένην καὶ Πανάρην· κοινῇ δὲ πάντες ἐκτίσωσιν ἀργυρίου τάλαντα τετρακισχίλια. οἱ δὲ Κρῆτες πυθόμενοι τὰ δεδογμένα τῇ συγκλήτῳ, περὶ τῶν προσηγγελμένων ἐβουλεύοντο. καὶ οἱ μὲν φρονήσει διαφέροντες ἔφρασαν δεῖν πάντα ποιεῖν τὰ προσταττόμενα· οἱ δὲ περὶ τὸν Λασθένην, τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντες ἔνοχοι, καὶ φοβούμενοι μὴ ἀναπεμφθέντες εἰς τὴν Ῥώμην, τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη, παρακαλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν.

1. Τετρασκάλου Bav.

Spinther intercessit. Redeunt Cretenses re infecta domum. Romae frequens deinde in Senatu mentio fit de Cretensibus, piratarum sociis & adiutoribus. Scribitur decretum, quo omnia navigia usque ad quatuor scalmorum Romam mittere, praeterea trecentos ex nobilissimis obsides, Lasthenem denique & Panarem tradere iubentur: adiungitur, quatuor argenti talentûm millia commune Cretensium Romanis persolvat. Quibus auditis Cretenses, quid facto opus sit, deliberant, & prudentiores quidem imperata ea facienda esse censent, at Lasthenes cum Panare, gravium criminum rei, &, ne poenas dent Romam missi, metuentes, multitudinem concitant, eam adhortati, ut libertatem, a maioribus acceptam, conservarent.

E LIBRO XL.

(Eclog. I, pag. 542.)

Ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον, οἰκεῖον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελθεῖν ἐν κεφαλαίοις τήν τοῦ ἔθνους τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα. κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ παλαιὸν, λοιμικῆς περιστάσεως γενομένης, ἀνέπεμπον οἱ πολλοὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐπὶ τὸ δαιμόνιον. πολλῶν γὰρ καὶ παντοδαπῶν κατοικούντων ξένων, καὶ διηλλαγμένοις ἔθεσι χρωμένων περὶ τὸ ἱερὸν [1] καὶ τὰς θυσίας, καταλελύσθαι συνέβαινε παρ' αὐτοῖς τὰς πατρίους τῶν θεῶν τιμάς. ὅπερ οἱ τῆς χώρας ἐγγενεῖς ὑπέλαβον, ἐὰν μὴ τοὺς ἀλλοφύλους μεταστήσωνται, κρίσιν οὐκ ἔσεσθαι τῶν κακῶν. εὐθὺς οὖν [2] ξενηλατου- Olymp. CLXXIX, 2. a. C. 63. U. C. 691.

1 Copulam Amstel. non habet. 2 Ξενηλαττουμένων Amstel.

*

Nos bellum contra Iudaeos literarum memoriae prodituri, nostri officii esse duximus, si prius summatim de origine huius gentis & legibus ipsorum differamus. In Aegypto lue pestifera quondam exorta, plerique mali caussam ad offensam numinis referebant. Cum enim multi promiscuae colluvionis advenae ibi habitarent, qui peregrinis ritibus in sacrorum ministeriis & immolationibus uterentur, evenit, ut aviti Deorum honores apud eos exolescerent. Hinc suspicio indigenis regionis illius iniecta, nisi alienigenas submoverent, futurum ut malis nunquam exonerarentur. Statim igitur expulsis aliarum nationum

μένων τῶν ἀλλοεθνῶν, οἱ μὲν ἐπιφανέστατοι καὶ δραστικώτατοι συστραφέντες ἐξεῤῥίφησαν (ὥς τινές φασιν) εἰς τὴν Ἑλλάδα, καί τινας ἑτέρους τόπους, [1] ἔχοντες ἀξιολόγους ἡγεμόνας, ὧν ἡγοῦντο Δαναὸς καὶ Κάδμος τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατοι· ὁ δὲ πολὺς λεὼς ἐξέπεσεν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἰουδαίαν, οὐ πόῤῥω μὲν κειμένην τῆς Αἰγύπτου, παντελῶς δὲ ἔρημον οὖσαν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἀποικίας ὁ προσαγορευόμενος Μωσῆς, [2] φρονήσει δὲ πολλῇ καὶ ἀνδρείᾳ πλεῖστον διαφέρων. οὗτος δὲ καταλαβόμενος τὴν χώραν, ἄλλας τε πόλεις ἔκτισε καὶ τὴν νῦν οὖσαν ἐπιφανεστάτην, ὀνομαζομένην Ἱεροσόλυμα. ἱδρύσατο δὲ καὶ τὸ μάλιστα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον ἱερὸν, καὶ τὰς τιμὰς καὶ [3] ἁγιστείας τοῦ θείου κατέδειξε, καὶ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἐνομοθέτησέ τε καὶ διέταξε. διεῖλε δὲ τὸ πλῆθος εἰς δώδεκα φυλὰς, διὰ τὸ τὸν ἀριθμὸν

1 Ἔχοντες in marg. quod verum. Ἔχοντας vulgo.

2 Φρονήσει τε πολλῇ ex coniectura ad oram.

3 Ἁγιαστείας edd. Ἁγιστείας Amstel. & margo.

hominibus, pars nobilissima, & strenuitate aliis praestans, eximiorum ducum auspiciis in Graeciam (ut perhibent) & alia quaedam loca, variis iactata casibus, pervenit, quibus aliorum clarissimi Danaus & Cadmus praeerant. Pars autem populi maxima in terram, quae Iudaea nunc vocatur, ab Aegypto quidem haud longe dissitam, at omnino temporibus illis desertam, reiecta est. Coloniae huius ductor erat Moses quidam, ut appellatur, sapientia & fortitudine maxime excellens. Is occupata regione cum urbes alias, tum quae nunc clarissima est, Hierosolyma, ac templum ibi, quod in summa illis veneratione habetur, condidit. Tum numinis honores & caerimonias sacrorum docuit. Quin & rempublicam legibus instruxit, atque in ordinem certum redegit. Multitudinem in XII tribus divisit, quod numerum hunc perfectis-

τοῦτον τελεώτατον νομίζεσθαι, καὶ σύμφωνον εἶναι τῷ πλήθει τῶν μηνῶν τῶν τὸν ἐνιαυτὸν συμπληρούντων. ἄγαλμα δὲ θεῶν τὸ συνόλον οὐ κατεσκεύασε, διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀνθρωπόμορφον εἶναι τὸν θεόν· ἀλλὰ τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι θεὸν, καὶ τῶν ὅλων κύριον. τὰς δὲ θυσίας ἐξηλλαγμένας συνεστήσατο τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ τὰς κατὰ τὸν βίον ἀγωγάς. διὰ γὰρ τὴν ἰδίαν ξενηλασίαν ἀπάνθρωπόν τινα καὶ μισόξενον βίον εἰσηγήσατο. ἐπιλέξας δὲ τῶν ἀνδρῶν τοὺς χαριεστάτους καὶ μάλιστα δυνησομένους τοῦ συμπαρόντος ἔθνους προΐστασθαι, τούτους ἱερεῖς ἀπέδειξε· τὴν δὲ [1] τριβὴν ἔταξεν αὐτῶν γίνεσθαι περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ τιμάς τε καὶ θυσίας· τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ δικαστὰς ἀπέδειξε τῶν μεγίστων κρίσεων, καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθῶν φυλακὴν τού-

1 Διατριβὴν Amſtel.

ſimum eſſe, ac menſibus, qui annum faciunt integrum, reſpondere exiſtimaret. At nullam omnino Deorum imaginem ſtatuamve fabricavit, quod in Deum minime cadere formam humanam, ſed coelum hoc, quod terram circumquaque ambit, ſolum Deum eſſe, cunctaque in poteſtate habere, iudicaret. Sacrificiorum autem ritus vitaeque conformandae morem ita inſtituit, ut a ceterarum gentium inſtitutis plurimum diſcreparet. Nam propter gentis ſuae relegationem, inhumanam quandam & inhoſpitalem vitae rationem praecepit. Viros praeterea elegantiſſimos, & qui genti in unum tunc corpus redactae praeeſſe maxime valerent, delegit, quos ſacerdotes crearet. His munus illud deſtinavit, ut perpetuo templum obeuntes Dei cultibus & ſacrificiis operarentur. Eoſdem maximarum quoque rerum diſceptationi iudices praefecit, legumque ac inſtitutorum cuſtodiam illorum ſi-

τοις ἐπέτρεψε· διὸ καὶ βασιλέα μὲν μηδέποτε τῶν Ἰουδαίων [γενέσθαί φασι], τὴν δὲ τοῦ πλήθους προστασίαν δίδοσθαι διὰ παντὸς τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονήσει καὶ ἀρετῇ προέχειν. τοῦτον προσαγορεύουσιν ἀρχιερέα, καὶ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄγγελον γίνεσθαι τῶν τοῦ θεοῦ προσταγμάτων. τοῦτον δὲ κατὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας συνόδους φησὶν ἐκφέρειν τὰ παραγγελλόμενα· καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οὕτως εὐπειθεῖς γενέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, ὥστε παραχρῆμα πίπτοντας ἐπὶ τὴν γῆν, προσκυνεῖν τὸν τούτοις ἑρμηνεύοντα ἀρχιερέα. προσγέγραπται δὲ καὶ τοῖς νόμοις ἐπὶ τῆς τελευτῆς, ΟΤΙ ΜΩΣΗΣ ΑΚΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΤΟΙΣ ΙΟΥΔΑΙΟΣ. ἐποιήσατο δ' ὁ νομοθέτης τῶν τε πολεμικῶν ἔργων πολλὴν πρόνοιαν, καὶ τοὺς νέους ἠνάγκαζε [1] καρτερίαν τε καὶ ἀνδρείαν ἀσκεῖν, καὶ τὸ σύνολον πάσης ὑπομονὴν κακοπαθείας. ἐποιεῖτο

1 Καρτερίας τε Amſtel. in quo τὸ σύνολον ſtatim deficiunt.

dei commiſit. Quocirca nunquam Iudaeis regem fuiſſe aiunt, ſed multitudinis gubernandae curam & poteſtatem ei tradi perpetuo, qui inter ſacerdotes prudentia & virtute praecellere videtur. Hunc ſacerdotem principem ſummum pontificem appellant. Hunc pro nuntio & interprete iuſſorum Dei habent. Hunc in concionibus publicis aliiſque congreſſibus mandata proferre, atque hac in parte tam morigeros eſſe Iudaeos perhibent, ut extemplo ad terram proſtrati ſacrorum antiſtitem, oracula Dei ſibi interpretantem, adorent. In fine autem legibus adſcriptum eſt: MOSES AUDITOR DEI HAEC DICIT IUDAEIS. Ad haec multum ſtudii cum inſigni prudentia in res bellicas poſuit legislator, & iuvenes ad tolerantiam & fortitudinem, ad conſtantiam denique in omnibus aerumnis exercendam, adegit. Quin etiam expeditiones

δὲ καὶ στρατείας εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν ἐθνῶν. καὶ πολλὴν κατακτησάμενος χώραν, κατεκληρούχησε· τοῖς μὲν ἰδιώταις ἴσους ποιήσας κλήρους, τοῖς δὲ ἱερεῦσι μείζονας· ἵνα λαμβάνοντες ἀξιολογωτέρας προσόδους, ἀπερίσπαστοι συνεχῶς [1] προσεδρεύσωσι ταῖς τοῦ θεοῦ τιμαῖς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἰδιώταις τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν, ὅπως μή τινες διὰ πλεονεξίαν ἀγοράζοντες τοὺς κλήρους, ἐκθλίβωσι τοὺς ἀπορωτέρους, καὶ κατασκευάζωσιν ὀλιγανδρίαν. τεκνοτροφεῖν τε ἠνάγκαζε τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας· καὶ δι' ὀλίγης δαπάνης ἐκτρεφομένων τῶν βρεφῶν, ἀεὶ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρχε πολυάνθρωπον. καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους δὲ, καὶ τὰς τῶν τελευτώντων [2] ταφὰς, πολὺ τὸ παρηλλαγμένον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. κατὰ δὲ τὰς ὕστερον γενομένας ἐπικρατείας ἐκ τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπιμιξίας, ἐπὶ τετάρτης τῶν Περσῶν ἡγεμο-

1 Προσεδρεύωσι idem. 2 Γραφὰς edd. marg.

in gentes finitimas ſuſcepit, multoſque terrae bello acquiſitae tractus hereditario ſuis iure poſſidendos attribuit, ita quidem, ut privatis aequales ſortis partes faceret, ſacerdotibus maiores: ut ampliores percipientes reditus, Dei cultibus aſſidue citra diſtractionem inhaererent. Nec privatis ſortis ſuae patrimonium vendere licebat, ne aliqui, emtis per avaritiam fundis hereditariis, eliderent pauperiores, gentemque redigerent ad paucitatem. Liberis inſuper educandis ut operam darent, regionis inhabitatores coëgit: cumque exiguo ſumtu infantes alantur, ſemper Iudaeorum natio multitudine hominum viguit. Quod ad matrimonia & mortuorum funerationes attinet, ut ſuae a ceterorum hominum legibus differrent plurimum, fecit. Ceterum ſub imperiis poſteriori aetate exortis, in quarto Perſarum dominatu, &

νίας, καὶ τῶν ταύτην καταλυσάντων Μακεδόνων, πολλὰ τῶν πατρίων τοῖς [1] Ἰουδαίοις νομίμων ἐκινήθη.

1 Ἰουδαίων Amſtel. & marg. reliqq.

qui hunc everterunt, Macedonum, ex commixtione cum externis gentibus multa de legum avitarum inſtitutis apud Iudaeos mutata exoleverunt.

FRAGMENTA
NCERTORUM LIBRORUM.

Fragm. I — XII cum Fragm. XVII inserta sunt prioribus libris VI — X, Vol. V.

(Fragm. XIII, pag. 640.)

Καὶ Διόδωρος ἄκραν τινὰ τῶν Ἄλπεων, κορυφὴν τοῦ σύμπαντος ὄρους δοκοῦσαν, οὐρανοῦ ῥάχιν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.

(Fragm. XV, pag. 640.)

Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους φησὶ κτισθῆναι.

(Fragm. XVI, pag. 640.)

Διόδωρος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων [1] εἰπὼν πε-

*

Et Diodorus Alpium quoddam promontorium, quod montis eius quasi summum, ab indigenis coeli dorsum vocari tradit. *Eustathius* ad Odyss. A, *p. 1190.*

*

Diodorus Siculus Neapolim ab Hercule conditam fuisse, auctor est. *Ex* Tzetze *ad* Lycoph. *v. 717.*

*

Diodorus in quodam librorum suorum decem de Si-

1 Spectat ad lib. V pr.

νίας, καὶ τῶν ταύτην καταλυσάντων Μακεδόνων, πολλὰ τῶν πατρίων τοῖς [1] Ἰουδαίοις νομίμων ἐκινήθη.

1 Ἰουδαίων Amstel. & marg. reliqq.

qui hunc everterunt, Macedonum, ex commixtione cum externis gentibus multa de legum avitarum institutis apud Iudaeos mutata exoleverunt.

FRAGMENTA
INCERTORUM LIBRORUM.

Fragm. I — XII cum Fragm. XVII inserta sunt prioribus libris VI — X, Vol. V.

(Fragm. XIII, pag. 640.)

Καὶ Διόδωρος ἄκραν τινὰ τῶν Ἄλπεων, κορυφὴν τοῦ σύμπαντος ὄρους δοκοῦσαν, οὐρανοῦ ῥάχιν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.

(Fragm. XV, pag. 640.)

Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους φησὶ κτισθῆναι.

(Fragm. XVI, pag. 640.)

Διόδωρος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων [1] εἰπὼν πε-

*

Et Diodorus Alpium quoddam promontorium, quod montis eius quasi summum, ab indigenis coeli dorsum vocari tradit. *Eustathius* ad Odyss. A, *p. 1190.*

*

Diodorus Siculus Neapolim ab Hercule conditam fuisse, auctor est. *Ex* Tzetze *ad* Lycoph. *v. 717.*

*

Diodorus in quodam librorum suorum decem de Si-

1 Spectat ad lib. V pr.

τα πέντε. μεθ' οὓς Σωσθένης· ἔτι δὲ Πτολεμαῖος· πρὸ δὲ τούτοις Ἀλέξανδρος καὶ Πύῤῥος ὁ Ἠπειρώτης· ο πάντες ἔτη τρία κατὰ τὸν Διόδωρον ἐβασίλευσαν.

(Fragm. XXII, pag. 641.)

[1] Τούτου (Φιλίππου) ἐπίτροπος Ἀντίγονος καταστα θεὶς, κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ιβʹ, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη ἐννέα.

(Fragm. XXIII, pag. 641.)

[2] Καππαδόκων βασιλεῖς ἑπτὰ, χρόνους ρξʹ διαρκέσαντες, κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει.

(Fragm. XXIV, pag. 641 sq.)

[3] Ἀσδροῦβαλ βασιλεὺς, Σικελίαν καταλαβόμενος, πόλεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε. Μέτελλος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου στρατηγὸς χειροτονηθεὶς, ἐγκρατὴς ἐγέ-

Sosthenes, tum Ptolemaeus, praeterea Alexander & Pyrrhus Epirota. Qui quidem omnes per tres dumtaxat annos, ut Diodorus auctor est, regnaverunt. *Syncellus* Chronograph. *p. 213.*

*

Antigonus, Philippi tutor constitutus, Macedonum regnum tenuit annis XII, sive, ut Diodorus, novem. *Syncellus* ibid.

*

Cappadocum reges VII, annis CLX regnum tenentes, circa hoc tempus initia habuere, sicuti Diodorus scribit. *Syncellus* Chronograph. *p. 219.*

*

Rex Asdrubal, Sicilia occupta, bellum Romanis indixit. Metellus, a Senatu bello gerendo dux creatus, vi-

1 Ad Olymp. CXXXVI, 4.

2 Ad Eclog. I, lib. XXXI. Olymp. CLIII, 1.

3 Spectat ad Olymp. CXXXII, 2. a. C. 251. U. C. 503.

νετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ᾗ Λεύκιος Γλαύκων εὐγενὴς ἀνὴρ, τὴν Ἀσδρούβα κατέχων ναῦν, ἀμφοτέρας ἀπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Σικελικῶν· παρ᾽ οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος ὁ Σικελιώτης.

(Fragm. XXV, pag. 642.)

Τὸ πρότερον τὸ γένος μὲν Ῥωμαίων τῶν Λατίνων Οὐχὶ συνῆπτε πόλεμον ἀκηρυκτεὶ πρὸς ἔθνος, Ἀλλὰ τῇ χώρᾳ πρότερον ἔθνους τοῦ πολεμίου Δόρυ σημεῖον ἔρριπτεν, ἔχθρας ἀρχὴν σημαῖνον. Ἔπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος· τοῦτό φησι Διόδωρος.

(Fragm. XXVI, pag. 642.)

[1] Οὗτος κατὰ Διόδωρον, τῆς Συρακούσης ταύτης Προδότου πρὸς τὸν Μάρκελλον ἀθρόως γενομένης, Εἴτε κατὰ τὸν Δίωνα Ῥωμαίοις πορθηθείσης, Ἀρτέμιδι τῶν πολιτῶν τότε παννυχιζόντων, Τοιουτοτρόπως τέθνηκεν

ctoriam reportavit. Eo proelio Lucius Glauco, vir nobilis, dum navim Afdrubalis detinet, utramque amifit manum. Narrat hoc Ariftides Milefius libro primo Rerum Sicularum, a quo fumtum hoc argumentum tractavit Dionyfius Siculus. *Plutarchus* Parall. Min. *cap. 1, p. 305.*

*

Olim Romanorum e Latinis genus bellum, nifi follemniter indictum, non fumebat, fed in regionem gentis inimicae prius haftam proiiciebat, inimicitiae principium indicantem. Tum vero bellum ordiebatur in eum populum. Hoc refert Diodorus. *Tzetzes* Chil. v, Hift. 15.

*

Ifte, fic Diodorus, (Archimedes) Syracufis proditoris opera Marcello fubito traditis, five, uti Dio ait, a Romanis captis, civibus Dianae tunc pervigilium agen-

1 Olymp. CXLII, 1. a. C. 212. U. C. 542.

ὑπό τινος Ῥωμαίου. Ἦν κεκυφὼς, διάγραμμά τι μηχανικὸν γράφων· Τὶς δὲ Ῥωμαῖος ἐπιστὰς εἷλκεν αἰχμαλωτίζων. Ὁ δὲ τοῦ διαγράμματος ὅλος ὑπάρχων τότε, Τίς ὁ καθέλκων οὐκ εἰδὼς, ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον· Ἀπόστηθι, ὦ ἄνθρωπε, τοῦ διαγράμματός μου. Ὡς δ᾽ εἷλκε τοῦτον, συστραφεὶς, καὶ γνοὺς Ῥωμαῖον εἶναι, Ἐβόα τὶ μηχάνημα τὶς τῶν ἐμῶν μοι δότω· Ὁ δὲ Ῥωμαῖος πτοηθεὶς, εὐθὺς ἐκεῖνον κτείνει, Ἄνδρα σαθρὸν καὶ γέροντα, δαιμόνιον τοῖς ἔργοις. Ἐθρήνησε δὲ Μάρκελλος, τοῦτο μαθὼν, εὐθέως, Λαμπρῶς τε τοῦτον ἔκρυψεν ἐν τάφοις τοῖς πατρῴοις, Σὺν τοῖς ἀρίστοις πολιτῶν καὶ τοῖς Ῥωμαίοις πᾶσι. Τὸν δὲ φονέα τοῦ ἀνδρὸς, οἶμαι, πελέκει κτείνει. Ὁ Δίων καὶ Διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.

(Fragm. XXVII, pag. 642 -- 645.)

[1] Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος, Ῥωμαίων ὕπατος, καὶ

tibus, tali modo occidit manu cuiusdam Romani. Incurvatus formam mechanicam scribebat: subito Romanus miles adstat, captivumque trahit. Ille vero, formis suis totus intentus, ignoransque quis esset, a quo traheretur, inquit, Absiste, o homo, ab hac mea figura. Cum trahere pergeret, conversus Romanum agnovit, clamavitque, Heus mihi machinarum mearum unam. Ibi miles metu perculsus eum occidit, virum imbecillum & senem, sed operibus divinum. Quem Marcellus, re cognita, statim luxit, & magnifice maiorum in tumulis sepelivit, praesentibus civium nobilissimis & Romanis: viri vero interfectorem, securi, ut puto, percussit. Dio & Diodorus historiam describunt. *Ex* Tzetze *Chil. 11, v. 131 &c.*

*

Marcus Aemilius, Romanorum Consul, & dux prae-

1 Olymp. CLIII, 2. a. C. 167. U. C. 587. Spectavit ad lib. XXXI.

ἄριστος στρατηγὸς, Περσέα λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦτον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἐξαγαγοντα παρὰ τὰς συνθήκας πόλεμον, εἰς ἐλευθέραν ἀπέθετο φυλακήν· τὰς δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἁλούσας παρ' ἐλπίδα πάσας ἐλευθέρας ἀφῆκεν, καί τοι μεγάλων μεγάλους κινδύνους ὑπομεινάντων Ῥωμαίων πολλάκις ἐν τοῖς πρὸς Περσέα πολέμοις. καὶ πρό γε τούτου κρατήσαντες πολέμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρωπευθέντων, ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρησάντων· ἐφ' οἷς [ἑαυτοὺς] Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀνάξιοι ἐδόκουν ἔσεσθαι παντὸς ἐλέους χειρωθέντες Ῥωμαίοις σὺν Περσεῖ. ἀλλ' ἡ σύγκλητος ἀμνησικάκως καὶ μεγαλοψύχως αὐτοῖς προσηνέχθη, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας χαρισαμένη. ὁμοίως καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς· καὶ τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γαιτιῶνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν

ſtantiſſimus, Perſea captum, quoniam iniquum & contra foedera bellum exorſus erat, in libera cuſtodia habuit. Urbes Macedonicas & Illyricas praeter omnium ſpem liberas dimiſit, quantumvis Romani Perſico bello ſaepenumero graviſſima ſubiiſſent pericula. Quin ante illum bello ſuperatis Philippo, Perſae patri, & Antiocho magno, ſummaque humanitate tractatis, non tantum regna, quibus praefuerant, reliquerant, ſed etiam ut ſocii atque amici eſſent conceſſerant. Quorum quidem beneficiorum ingrate Macedones obliti, una iam cum Perſe in Romanorum poteſtatem delati, omni videbantur miſericordia indigni futuri. At Senatus iniuriarum immemor magno eos animo tractavit, libertatemque pro ſervitute reddidit, ſicuti & Illyriis: nam & horum regem, ut Perſea, Gentium captivum acceperant.

τῷ Περσεῖ. εὐγενῶς σὺν δυνατοῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἐλευθερίαν χαρισάμενοι τὸ ἥμισυ διδόναι τῶν τελῶν προσέταξαν, ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν· ἐξέπεμψάν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς ἐκ τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριούς. οἱ καὶ πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες, συνεῖδον τὰ τείχη Δημητριάδος πόλεως Μακεδόνων πρώτης καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἀποζεῦξαι, καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς ἓν συναγαγεῖν, ἔνθα ἐλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφῆκαν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ προσόδους, διά τε τῶν ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον, καὶ ὅπως μή τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμενοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν· τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖλον εἰς τέσσαρα μέρη. ὧν πρῶτον, τὰ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Νέστου Ἐρύμην, καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα, καὶ Μα-

Data ad eum modum libertate, imperant Romani, tributum dimidium eius, quod pependiſſent regibus ſuis, in poſterum pendant. Mittunt quoque decem e Senatu legatos in Macedoniam, quinque in Illyridem: qui cum M. Aemilio congreſſi cenſuerunt, Demetriadis, urbis Macedonum praecipuae, moenia eſſe deiicienda, & Amphilochos ab Aetolorum ſocietate disiungendos, convocandos praeterea Macedonum nobiliſſimos. Ibi tum liberi & ſine praeſidio Macedones eſſe iubentur: tolluntur quoque auri atque argenti metallorum reditus, idque ea cauſa, ne incolae iniuriis afficiantur, neve pecuniis illis adiuti res novas moliantur Macedoniae regnum quaerentes. Deinde in quatuor regiones dividitur Macedonia, quarum prima inter Neſtum & Strymonem fluvios, & quae ad orientem Neſti plagam caſtella, tum

ρώνειαν καὶ Αἶνον πόλεις· πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμόνος, Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σιντικῇ Ἡρακλείας. δεύτερον μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὁρίζει ὁ Στρυμὼν ποταμὸς, ἀπὸ δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἄξιος ποταμὸς καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι. τρίτον, ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος, προστεθέντων καί τινων τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι, Ἔδεσα καὶ Βέροια. τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ τὸ Βέρνον ὄρος συνάπτει τῇ Ἠπείρῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις. ἡγοῦντο δὲ καὶ τέσσαρες πόλεις τῶν αὐτῶν τεσσάρων μερῶν. τοῦ μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ δευτέρου Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου Πέλλα, καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγονία. ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ τέσσαρες κατεστάθησαν, καὶ οἱ φόροι ἠθροίζοντο. ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μακεδονίας τόποις, διὰ τὰς

circa Abdera, & urbes Maroneam atque Aenon: ad Strymonis vero occiduas plagas omnis foret Bisaltia cum Heraclea in Sintica regione. Secundam partem ab oriente fluvius Strymon, ab occidente flumen, cui Axio nomen, & his affinia loca terminabant. Tertia pars ab occasu fluvio Peneo, ad Boream Berni montis tractu circumscribebatur, quibus Paeoniae quaedam loca accedebant, in quibus & civitates praeclarae, Edessa & Beroea. Quarta regio & postrema, quam mons Bernus affinem facit Epiro & Illyrici locis. Capita regionum, ubi concilia fierent, erant itidem quatuor. Primae regionis Amphipolis, secundae Thessalonice, tertiae Pella, quartae Pelagonia erat. In his magistratus constituti sunt, vectigaliaque collecta. In ultimis Macedoniae locis, & quae affinia Barbaris erant, permissum est, ut praesidia arma-

τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπιβουλὰς, κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμίλιος ἀγῶνας καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας, τὰ εὑρεθέντα χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλεν· καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς θρίαμβον καταγαγεῖν κελεύεται παρὰ τῆς συγκλήτου· καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκτάβιος ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἑκάτερος ἐθριάμβευσεν· ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἅμαξαι χίλιαι διακόσιαι προῆλθον φέρουσαι λευκὰς καὶ τραχείας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι χίλιαι διακόσιαι ἅμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσιαι λόγχας καὶ σαρίσσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι. προηγοῦντο δὲ αὐτῶν ὡς ἐν πολέμῳ σαλπιγκταί· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ποικίλα εἴδη φέρουσαι, κάμακες ὀκτακόσιαι καθωπλισμέναι· τῇ δευτέρᾳ προεκομίσθη νομισμάτων τάλαντα χίλια, ἀργύρου τάλαντα δισχί-

ta, propter gentium earum insidias, haberentur. Post haec M. Aemilius certamina & convivia multitudini praebuit; repertamque omnem pecuniam misit Romam. Quorsum cum & ipse venisset, a Senatu triumphum agere iubetur. Et prior quidem Anicius atque Octavius, suo quisque die, de hostibus triumpharunt. At Aemilius vir sapientissimus continuo triduo. Et primo quidem die currus mille ducenti praecedunt, impositis candidis atque asperis clypeis: tum totidem alii currus onusti clypeis aeneis, postremo currus trecenti sequebantur, hastis, sarissis, arcubus & iaculis offerti. Praeibant, ut in bello assolet, aeneatores. Erant etiam varii alii diversi generis species gestantes, tum fercula octingenta armis instructa. Die triumphi secundo ante omnia ferebantur nummorum signatorum CIↃ talenta, argenti infecti ta-

λια διακόσια, ἐκπωμάτων πλῆθος, ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἅμαξαι πεντακόσιαι· ἀσπίδες τε χρυσαῖ . . . καὶ πίνακες ἀναθεματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγοῦντο λευκαὶ βόες εὐπρεπεῖς ἑκατὸν εἴκοσι, χρυσοῦ τάλαντα ἐν Φορήμασι διακοσίοις εἴκοσι, Φιάλη δέκα ταλάντων χρυσοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῖαι κατασκευαὶ ταλάντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλιοι τριπήχεις, ἅρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἵππος Φαλάροις διαλίθοις καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ διαχρύσῳ πολεμικῶς κεκοσμημένος, κλίνη χρυσῆ στρωμναῖς πολυανθέσι κατεστρωμένη, Φορεῖον χρυσοῦν περιπεπετασμένον πορφύραν· ἐφ' οἷς Περσεὺς ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς Μακεδόνων ἅμα δυσὶν υἱοῖς καὶ θυγατρὶ μιᾷ καὶ τοῖς ἡγεμόσι διακοσίοις πεντήκοντα. στέφανοι τετρακόσιοι δοθέντες ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν

lenta CIƆ CIƆ CC, magna vis poculorum, imaginum variarumque ſtatuarum currus IƆ, ad hoc clypei aurei... & tabulae inter donaria habitae quam plurimae. Tertio die praecedebant candidi boves & formoſi centum viginti, auri talenta in vaſis CCXX, phiala decem auri talentorum gemmis conſerta, aureae ſupellectilis apparatus varius talentorum X, elephantorum dentes ad CIƆ CIƆ, ſinguli trium cubitorum, currus eburneus auro & gemmis ornatus, equus phaleris gemmatis & reliquo ornatu aureo tanquam ad bellum inſtructus, lectus aureus ſtragulis floridis inſtratus, lecticaque aurea purpura circum undique tecta. Poſt ea omnia infelix Macedonum rex Perſeus incedebat, cum filiis duobus filiaque una & praefectis ducentis quinquaginta. Porro coronae quadringentae a civitatibus & regibus donatae: omnium

βασιλέων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ' ἅρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου.

(Fragm. XXVIII, pag. 645.)

[1] Διόδωρος δέ φησιν, ὅτι ιε' ἔτη ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον, πολλάς τε παρανομίας διεπράξατο, τήν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας, καὶ πολλοὺς διαβάλλων ψευδῶς, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφαντίαις φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενος.

(Fragm. XXIX, pag. 645.)

Ἀντικατέστησαν· ἠναντιώθησαν. Διόδωρος· Οἱ δὲ ὑπολειφθέντες ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις.

(Fragm. XXX, pag. 645.)

Ἐντείνας ἑαυτόν. Διόδωρος· Ἐς τὸν στρατιωτικὸν καὶ εὐτελῆ βίον ἐντείνας. ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς.

vero poſtremus in curru eburneo ſtupendi operis M. Aemilius. *Ex* Syncello *Chronogr. p. 213.*

*

Diodorus auctor eſt, iuniorem Ptolemaeum XV annis poſt ſeniorem regnaſſe, multaque perperam adminiſtraſſe, ſororem ſuam Cleopatram uxorem duxiſſe, inſidiarumque ſibi ſtructarum praetextu alios interfeciſſe, alios in exſilium egiſſe, calumniiſque oppreſſos bonis privaſſe. *Syncellus* Chronogr. *p. 226.*

*

Ἀντικατέστησαν. Adverſati ſunt. Diodorus: *Qui relicti erant, contra ſeſe ſteterunt.* Ex *Suida.*

*

Ἐντείνας ἑαυτόν. Diodorus: *Cum vitae militari & tenuiori ſe totum tradidiſſet.* Idem.

1 Ad Olymp. CLVIII, 3. a. C. 146. U. C. 608.

(Fragm. XXXI, pag. 645.)

Ἐξακριβωθέντες· ἐρευνηθέντες. Διόδωρος· Ἄνδρες ἐξακριβωθέντες ὑπὸ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σώματος, καὶ τόλμης ὀξύτητα καὶ ἀγερωχίαν.

(Fragm. XXXII, pag. 645.)

Κλίμακες· ξύλα ὀρθά. Διόδωρος· Ἑξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες ω´, παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι.

(Fragm. XXXIII, pag. 645.)

Στεγανόν· πυκνόν· σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον.

(Fragm. XXXIV, pag. 646.)

Ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον, καὶ ἑξῆς.

*

Ἐξακριβωθέντες. Probati. Diodorus: *Viri regi & corporis magnitudine & proceritate, audaciaque & animi ferocia probati.* Ex eodem.

*

Κλίμακες. Ligna recta. Diodorus: *Deinde gestabantur perticae ıↄccc, e quibus pretiosa varii generis arma pendebant.* Iterum Suidas.

*

Στεγανόν. Densum, tectum. Diodorus: *Romani, cum tecta sibi exstruxissent, hibernarunt.* Idem.

*

Aëre sereno & admodum sudo tubam auditam esse, acutum & lugubrem sonum reddentem, &c. *Suidas* in Σύλλας.

(Fragm. XXXV, pag. 646.)

Συνεῖχεν· ἐξήσκει· ἐγύμναζε. Διόδωρος· Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν.

(Fragm. XXXVI, pag. 646.)

Καὶ Διόδωρος· Ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι.

(Fragm. XXXVII, pag. 646.)

Διόδωρος· Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν, ὃ βούλεται.

(Fragm. XXXVIII, pag. 646.)

Διόδωρος· Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

*

Συνεῖχεν. Exercebat, continebat. Diodorus: *Ille vero exercebat eos, ut essent milites, semet exemplum proponens*. Idem.

*

Diodorus: *Pollicentes & ipsi, se ad id propositum operam suam collaturos*. Iterum in Ὑποστάς.

*

Diodorus: *Rege autem verbis istis cedente & emollito, permittit illi facere, quae velit*. In Χαλάσω.

*

Diodorus: *Barbarus autem, cum virgis caederetur, colore vultus nihil mutato, ferae instar obduravit*. In Χρῶμα.

EPISTOLAE

DIODORI SICULI

EX ITALICA OCTAVII ARCHANGELI

VERSIONE LATINE REDDITAE

INTERPRETE

ABRAHAMO PREIGERO.

EPISTOLAE DIODORI SICULI

EX ITALICA OCTAVII ARCHANGELI VERSIONE LATINE REDDITAE INTERPRETE

ABRAHAMO PREIGERO.

CATANENSES SYRACUSANIS.

Epiſt. XIX Libri primi.

Ep. I.

VICISTIS, ac ſpoliaſtis credulos agricolas noſtros, perſuadendo eos oratorum more, diripuiſtis frumentum ſacerdotum Cereris, confregiſtis obeli-

EPISTOLAE DIODORI. Nihil habent hae Epiſtolae quo ſe commendent, niſi forte raritate: quae tamen maior olim fuit, quam nunc, editis illis in T. XIV Bibliothecae Graecae I. Alb. Fabricii: nam futiles eſſe & confictas, in ambiguo non eſt. Audi ſummum virum: „Antoninus Mongitor in Bibliotheca Sicula edita Panormi A. 1707. fol. T. I, pag. 158, de DIODORO Siculo diſſerens refert ſub eius nomine, Italica lingua prodiiſſe *Epiſtolas LV* in Petri Carrerae

ſcum noſtrum Chalcidicum, ut & inſcriptionis noſtrae, ad flumen Symaethum, terminum, ex

Hiſtoria Catanae T. I, p. 457. Prodiit illa hiſtoria Italice, Catanae 1639. fol. in qua notas nonnullas Carrera addidit, & p. 492 tradit, Epiſtolas illas Latine e Graeco translatas A. 1470 a Cardinali *Beſſarione* Nicaeno. Italice vero ex Latino verſas nonnullas ab *Octavio Archangelo*, Nobili Catanenſi, qui circa A. C. 1600 floruit. Nec Graeca hactenus in lucem protulit quiſquam, nec Latinam, quam Beſſario dicitur concinnaſſe, verſionem. Quamquam vero idem Carrera dubitat ſintne Diodori Siculi an THEOCRITI Chii, tamen neutrius videntur eſſe, cum nemini veterum memorentur, neque MS. illarum Codex uſquam potuerit reperiri, ac minime obſcura νοθείας & recentioris aetatis argumenta in ipſis deprehendantur Epiſtolis, unde Placidus Reyna pro recenti eas otioſi ingenii commento habet, & laudatus Mongitor T. II, p. 107: *apocryphae putantur a naſutioribus non ſine rationum pondere.* Idem viſum celeberrimo viro Gisberto Cupero Exerc. I de elephantis in nummis, capite 9, T. III Theſauri Antiquitatum Rom. Sallengriani pag. 87, & Petro Burmanno, viro eruditiſſimo, qui praef. ad Tomum ſextum Theſauri ſplendidi ſcriptorum Siciliae, editum ex officina nobili Petri van der Aa Lugd. Bat. 1723. fol. in quo cum Carrerae hiſtoria Catanae recuſae Epiſtolae illae exſtant Italice cum verſione ex Italico Latina, antea inedita, Abrahami Preigeri: *Addit deinde aliud argumentum* (Carrera) *quod nulli, credo, Critico placebit, ex Epiſtolis* Philanthropi, *Pontificis Maximi Catanenſium ad Cocalum, & Ca*tanenſium *ad Daedalum, quas ex Graeco vertit Beſſarion Latine, & Diodori alicuius Siculi eſſe iactantur. Has enim ſpurias & recentioris alicuius Sophiſtae eſſe quis non videt? Mentio ibi fit Iulii menſis, & legionis, naumachiae, & circi, quae ipſa nomina diu poſt Cocali tempora invaluerunt. Has Epiſtolas, quarum auctoritate paſſim utitur & ſe decipi patitur, dicit verſas ex Latino in Italicum ſermonem ab Octavio Archangelo, & ſervari in primo volumine Chronicorum Catanae: ipſum tamen eas non potuiſſe Romae, cum ibi A. 1636 eſſet, reperire.* Idem Burmannus pag. 9: *Ut lectoribus aeſtimandi copiam Carrera dare poſſet, qua auctoritate fretus plurima inaudita eruditis tradat, Diodori illius Epiſtolas ab Archangelo Italice verſas adiecit operi ſuo: quod ſane docet, bona fide Carreram his fidem habuiſ-*

pacto nobis concessum, armisque vestris opposi-
tum, ruptis legibus pacis, quam a nobis rede-
meratis, quo melius bellum iterum facere posse-
tis. Nos in portu Megarensi duas naves vestras, eadem illa onustas praeda, cepimus, & Nobiles vestros armatos proelio vicimus. Navium altera, quae nobis sese dedidit, mox autem exarmata fugam arripuit, & a nostra clementia ad vos sese recepit, una in captivitatem avexit nostrorum hominum ligones ac vomeres, in testimonium

te, cum e re sua consultius aliter fuisset eas aeterno silentio premere: manifestissimas enim fraudis & spuriae ignobilitatis notas praeferunt, quas hic longo ordine exponere nihil attinet, cum nemo humanitatis & elegantiae veteris studiosus non statim eas deprehendere queat. Lepidum vero est, quod suspicatur, non Diodori Siculi esse, sed forte Theocriti Chii, *quia Suidas eius historiam Libycam* (*quam Velli inter Libycos & Catanenses gesti esse credit*) *& Epistolas admirabiles memorat: infirmo certe argumento, cum illae Epistolae θαυμάσιαι videantur argumenta rerum incredibilium habuisse, ut eo titulo περὶ θαυμασίων Phlegon librum inscripsit, quem in sensum si quis velit illas Epistolas referre, per me licet. Sed si ipsa ineptissimarum Epistolarum lectio eas falsitatis non statim damnaret, quaeso videat an Theocriti Chii aevo, qui aequalis Aristoteli & Theopompo tempore Alexandri vixit, ut appareat ex Athenaeo lib. XII, cap. 9, conveniat Marcellus & Laelius Metellus* (*ignorabilis homo*) *quorum Epistolas etiam hic producit. Certe Marcellum toto seculo, Alexandro iuniorem fuisse constat.* Ceterum cum Epistolae illae, qualescunque sint, Latine non nisi in magno illo & sumtuosiore opere semel vulgatae reperiantur, existimavi, me rem non ingratam facturum studiosis hominibus, si eas hoc loco, ut possint de illis ipsi suo marte ferre iudicium, integras exhiberem.„ Hactenus *Fabricius.* Ego vero recentatas hoc volui loco, ne quis praetermissas criminari posset. Recidi tamen notas omnes, quibus eas instruxerat *Petr. Carrera*: neque enim tanti erant, & si qui earum cupidine ducatur, facilis decursus erit ad Thes. Antiq. Sicil. T. X, ubi Latine ab *Abr. Preigero* versae, pag. 394 & seqq. descriptaeque leguntur. WESS.

fugae ſuae, noſtraeque fiduciae. Sint ſane hi vobis Rhetorices veſtrae atque rapinae tropaeum: arma veſtra nobis victoriae noſtrae erunt. Quod Megarenſes veſtri in fidem noſtram conceſſere, id armis noſtris effectum eſt; nova autem ipſius urbis deditio nobis facta, voluntaria fuit, non pacto ullo, aut earundem frugum pretio, ut per literas nobis exprobratis, a nobis emta, cupientibus iſtius urbis civibus a iugo tyrannidis veſtrae liberari, inque noſtrae libertatis ſocietatem ſub noſtra protectione recipi. Quare ſi pacis eſtis conſervatores, aliis eam nolite eripere, quin veſtro potius vivite contenti, neque in hominem liberum natum ullum, dominium vobis quaerite, ne tutrices Nemeſeos noſtrae vires provocantes, ultrices Deae iras in armis noſtris experiamini.

SENATUS CATANENSIUM CHRYSOSTRATO, REI MILITARIS PRINCIPI.

Epiſt. XX Libri primi.

II. In homine, quantumvis honeſto ac probo, ſemper aliqua reperitur imperfectio. Bello te ſtrenuum aliiſque virtutibus praeditum novimus, ſed valde haec omnia obſcurantur ab avaritia tua, ad quam plus ſemel iam certis de cauſis connivere placuit: nam iudicem te ipſum conſtituens propriorum meritorum, ac noſtra benevolentia nimium confiſus, non ſolum non participes, ſecundum cuiuſque merita, totius praedae, ut tibi ſcripſimus, feciſti proelii ſocios, ac pedites, quos regimini tuo commiſimus, ſed tibi eam, vel, uti rem excuſas, reipublicae reſervaſti. Laboribus tuis pretium non pro tuo, ſed noſtro lubitu ſtatuas, neque ab iis indebito modo exigas, quorum nos

debitores multis nominibus fatemur. Iuſtum eſt, ut ei, qui proprium ſanguinem, corpus, aut vitam expoſuerit, aut impenderit, ſperata perſolvatur merces, ſi non de noſtro, ſaltem de ſpoliis, quae nactus fuerit, deque honore. Turpiſſimum quaeſtus genus eſt, aliorum labores lucri facere, aut diripere. Dii prohibeant, ne unquam aerarium noſtrum divitiae tam infames intrent, cum amicorum diſcordia. Diſtribue igitur inter illos omne illud argentum & aurum, omnemque illam praedam, quam tibi, vel, uti dicis, reipublicae reſervandam arbitrabare: vere enim miſer eſt, qui cum nummis ſit ditiſſimus, amicorum, virtutum, & conſilii inopia ſumma laborat; & ille tutiſſimus eſt theſaurus, qui bene donatur, beneque impenditur.

PSYLLAS SENATUI CATANAEO.

Epiſt. XI Libri primi.

III. Siciliae civitates, dum imperare ſingulae cupiunt, imperium omnes perdent: praecipites enim altera in alterius exitium ruentes, victae omnes interibunt. Tutiſſima, immo felix illa demum eſt, quae alteri, cum poſſit, vim non faciat, neque, cum norit inſidiari, inſidietur tamen, neque cum habeat penes ſe aliena bona, ea uſurpet, proprias vero res propriis viribus tueatur. Iacet Heraclea inde, quod alias deſtruxit civitates, dumque alienis divitiis potitur, ſaepius in captivitatem adducta, & ad inopiam redacta eſt. Sic in alias civitates tyrannidem exercens urbs Syracuſana perpetuam ipſa tyrannidem ſubiit. Hos infelices caſus, ceu ſpeculum inſpicientes, o Catanaei, non dico prudenter, ſed

beate fortaſſe poteritis vivere. Probe ſcio, pacem vobis caram eſſe, qui diuturnorum iam dudum bellorum taedio laboratis. Ego hic obſes a vobis ſum, non tamen orator ad vos eſſe volui: nam pacis potius veſtram, quam hoſtium noſtrorum belli victoriam eſſe cupio. Nunquam in animum meum inducam, ut libertatem, nomenve Catanaeum calamo meo commaculem, neque adeo auctor vobis ullo modo ero, ut contrahatis, nedum aliis cedatis antiquam veſtram ditionem Tranſymaethicam, licet hoſtes horrendum in modum, ut hoc faciam, apud me inſtent, ſive quod territi ſunt claſſe Athenienſi, in auxilium noſtrum vocata, ſive quod tam anxio producendi imperii deſiderio laborant. Heſterna die nunquam, ut ad vos hoc ſcriberet, adduci potuit manus mea dextra, amputata quidem ea de cauſa ab ipſis, ſed non victa: neque hodie, neque unquam id a ſe impetrabit ſiniſtra, quae pariter invicta, eidem ſecuri Syracuſanae ſubiici haud metuit, cum & ipſum intrepidum hoc caput, ſubeundis pro patria tormentis inexpugnabile prorſus, recipiendis iſtis ictibus paratum ſit. Certi eſtote, tam irrevocabilem eſſe fidem meam, quam vulnus ſit.

CATANENSES MEGARENSIBUS ET ENNENSIBUS.

Epiſt. XL Libri primi.

IV. Cum Zanclaei, Tauromenitani, Centuripini, & Hadranitae miſerint nobis decem talenta, & arma, & pedites, & equites, & commeatum ad res bellicas, nullo nomine ad haec obſtricti; quid non a vobis ſperandum eſt, qui

manu propria saepius frontes noſtras condecoraſtis coronis obſidionalibus, a ſolo veſtro decerptis?

SENATUS CATANENSIS CHARMOPYLO.

Epiſt. LXX Libri primi.

V. Saepius per Decuriones noſtros, & per literas noſtras monitus es, ut tibi caveres a converſatione atque inſidiis, navium, non minus Athenienſium, quam Syracuſanarum, quae rebus noſtris inhiantes, quotidie cum mercibus ſuis frequentant portum Ongiam, & Saturniam Acidis, quam cuſtodiae tuae una cum omnibus publicis reditibus, qui ibi in manus tuas pervenere, commiſimus, atque credidimus: ſed tu aut dormis oculis apertis, aut vigilas oculis clauſis. Poteſtne autem non expergiſci quiſpiam, qui non dormiat? Trade ergo claves arcis atque aerarii in manus Harmenidis, & veni in iudicium.

CATANENSES CURIONI TETRARCHAE.

Epiſt. LXXII Libri primi.

VI. Virtutum potiſſimum theſauro ſecuritas publica conſiſtit. Noſtra haec conſuetudo haud eſt, ut accumulemus opes, ut provide nos doces, unde militibus, ingruente neceſſitate, ſtipendia ſuppeditemus; ſed auro eos, atque argento captivo remuneramur, aut vulnerum, victoriarum, praedae, ſpoliorum hoſtilium, & honoris coronarum participes facimus. Haec omnium glorioſiſſima merces eſt, quam militibus atque ſociis noſtris diſtribuere ſolemus. Vale.

SENATUS CATANENSIUM ISTRIADAE, DUCI LEONTINORUM.

Epiſt. XC Libri primi.

VII. Moti precibus tuis potentibus, & amicitia veteri, inprimis autem virtutibus tuis, clementiae ac gratiae inſtrumentis, vitam una cum libertate donavimus Lupulo, nepoti tuo, cuius ex ore canes noſtri Catanenſes nobiliſſimam illam praedam eripuere virginum Aſſorinarum, quae templum Cereris petebant, cui ab infantia ſacratae fuerant. Et quoniam tui, ob venerandam ſenectutem, eius autem ob iuvenilem aetatem, ad vitia proclivem, nos etiam miſeret, reſtitue illum matri ſuae, quae ante meritum mortis ſupplicium iam miſeras ipſi facit exſequias. Si eum in animi, ac fortunae bona atque divitias ſucceſſorem tibi optas, exhortare eum, ut bene vivat, teque viventem, & patrem ſuum Leonicum, virum probum, filium, natura tuum, moribus atque adoptione noſtrum, pro libertate communis patriae noſtrae mortuum, licet in perpetua apud nos ac viva recordatione ſuperſtitem, imitetur, ac probe ſciat, egregias illas avi atque parentis virtutes, contra ſolitum legum noſtrarum rigorem, nos cogere eſſe clementes. Haſce ipſi literas praelegas volumus. Quod ſi compererimus tamen, lupum mutare pilum, non omittere vitium, ſupplicii ipſum refrenet terror, & ſi inemendabilem videris, contemtoremque ſui ipſius, tui, noſtri, Deorum denique, ſtatim tibi eius pellem mittemus.

CATANAEI HIERONI.

Epist. XCI Libri primi.

VIII. Mittimus tibi Arrium Chlorionem, & M. Protionem, ad defendendam innocentiam inculpatorum istorum iuvenum Catanensium, qui a sorore tua necis Berylli, nepotis tui, accusantur. Aurem praebe iustae defensioni, & fidem habe veritati verborum nostrorum, quae ex horum ore percipies, avunculum exutus, ac iudicem indutus, ne quid apud te calumniae valeant, quae lacrimis tibi femininis propinantur; belli saltem occasionem quaerere noli, habendo nos omnes homicidii reos, & pacis ruptores, sicut facis, quoties ais epibatas Catanaeos, in Naumachiae certaminibus, nepotem tuum factiose occidisse, cum tamen haec caedes praeter voluntatem perpetrata fuerit. Animus homicidium, non manus invita facit. Fas autem non est, in senatu iustissimo, carnificem fieri, tibive mactandos concedere innocentes, quos petis. Quamobrem ut homines te precamur, ut amici te hortamur, ut iudices tibi dicimus, noli dissentire a iudicio nostro, & acquiésce sententiae Proagororum nostrorum, tamque incorrupti senatus. Sin innocentia tibi forte supplicio, veritas contentione digna videtur, & ut a paucis iniquam sumas vindictam, omnibus nobis bellum intentas, fac quod lubet. Et si impatientia tua non sustinet audire defensionem linguae inermis, sentiet forsan armatas in manibus nostris rationes, quibus tanquam iustitiae propugnatricibus Dii invictis esse concedent.

CATANENSES PHALARIDI TYRANNO AGRIGENTINORUM.

Epist. CXII Libri tertii.

IX. Cum non ſtatuerimus, neque etiam ſatis expendere poſſimus, maiorine miſericordia & clementia ſenectus tua, & valetudo graviſſima ac diuturna, an ſupplicio indigeat inſanabilis ille morbus linguae tuae peſtiferae, ceterorumque vitiorum tuorum, armis te noſtris adoriri, & in perpetuum tibi occludere maledicum illud os tuum ſuperſedimus. Ut autem damnum, quod ab immiſſis a te incenſoribus ſegetum noſtrarum, occiſoribus gregum innocentium, accepimus, ex parte vindicaremus, una cum Leontinis, hoſtibus tuis, iam terram tuam depopulati ſumus, magna tamen uſi continentia, & clementia, exercitum quoque tuum equitum peditumque noſtrorum non viribus tantum, ſed & terrore fudimus, & in fugam coniecimus, clementes non minus, quam faciles ac miſericordes, nos exhibentes uſque ad ipſum proelii ardorem, amiſſis noſtrorum paucis, occiſis autem mille tuorum una cum duobus tuis nepotibus infelicibus, crudelitatis tuae ducibus, ſtultitiae tuae exſecutoribus. Te vero, utriuſque infortunii auctorem, ut humanum ſanguinem ſitientem, per Pentaurum tuum a ſecretis, cui vitam ac libertatem, quam nihili aeſtimas, largiti ſumus, ea conditione, ut tibi vas, iſto ſanguine plenum, reportet, huius noſtrae victoriae certiorem facimus. Eum itaque bibe, & infeliciſſimam hanc vitam vive cum illo ſupplicio, cumque crudelibus illis mortis generibus, quae ſingulis horis tibi infert natura vin-

dex, & invidia felicium noſtrorum ſucceſſuum: omni modo enim ab inquinandis vindicta tua manibus noſtris cavebimus, turpemque illam victoriam fugiemus, quam tua nobis miſeria afferret.

CATANENSES STESICHORO HIMERENSI.

X. Veni; quandoquidem in civitatis noſtrae iura te iam recepimus, ſicuti carminibus pariter & epiſtolis a nobis petis, poſitoque omni metu ſub noſtra protectione nobiſcum fruere illa libertate & tranquillitate, quam Muſae tuae deſiderant, & accipe, quae tibi in ſubſidium vitae, ac filiabus tuis in dotem, liberali manu aſſignat ſenatus populuſque Catanenſis, ſoli aliquot iugera, Epigrammatum tuorum ſilva celebrata, eaque, ſi non ut dona meritis tuis ingentibus digna, ſaltem ut primos honoris ac benevolentiae fructus. Quippe certi ſumus, quaecunque non fecerimus nos, facile ea ſuppletum iri ampliſſimis illis corporis atque animi dotibus, quibus vel univerſas orbis terrarum divitias ſuperant. Duas filias tuas, vel noſtras potius, quas reditus tui veluti obſides nobis reliqueras, nuptum dedimus, alteram Clarioni, alteram Tetrachio, ſororis tuae filiis. Publice itaque lauda. quae ſecreto tibi placent: facile enim iam perſpicis, quam ampla hi iuvenes hereditate a parente ſuo, Patricio noſtro, quamque egregiis moribus atque ſcientiis locupletati ſint, amplexi quam cupidiſſime, non ſenatus tantum gratiam illam, ut & ipſas inprimis ſponſas, verum & mediocrem harum conditionem, quippe quibus ſummae dotis inſtar arridet, quod ſint Steſichori filiae. Haec omnia tamen invita tua ſorore tranſacta ſunt, quae maio-

rem natu desponderat Ctesiandro, Agonothetae nostro, qui forma ac moribus puellae captus, in curia eam sibi uxorem dari petebat, sed repulsam a nobis tulit, non quod isto connubio non esset dignus, sed quod aerario nostro aliquot sestertium millia deberet. Recipe itaque generos atque nepotes tuos, & admitte iustam hanc electionem, una cum fructibus tam egregiae plantae, qui inde ad te redeunt, cumque iis ad nos Catanam revertere, spectaturus Hymenaeos, & spectacula, quae adeo desideras.

CATANAEI AGRIGENTINIS.

XI. Liberos vobis remittimus obsides, cum uniremi nostra, quae vobis in donum cedat; octodecim quoque talentorum debitum vobis remittimus, quod senatui populoque Catanensi ex pacto solvere tenebamini pro impensis ac damnis, quae bello fecimus, moti non solum Leontinorum, ac Messanensium precibus, sed & ipsa quodammodo statua Proserpinae, quam templo nostro Lunae donastis, nec non vasis aureis, & gemmis, quae Ditis, divitiarum Dei, coniugem satis arguunt, ceterum prosperis nunquam successibus superbientes, sed in amicitiam quoscunque recipere soliti, qui eam apud nos ambiunt. Neque mors Phalaridis, qui & vivus & mortuus vobis nocuit, multisque vos calamitatibus affecit, alios nos fecit, quam fuimus ante. Gaudemus prudentiores vos esse factos: nam homines, qui errorum suorum, adeoque offensarum, quas ita proximis praebuerint, poenitentia ducuntur, tantum non pro innocentibus habendi sunt.

CATANENSES ZANCLAEIS ET RHEGINIS, AMICIS FIDELIBUS.

Epist. XIX Libri quarti.

XII. Non usurarum, neque mercium beneficio divites facti sumus, sed fructuum, quos omnium nostrûm universalis parens Terra procreat, ac Ceres largitur, quippe quibus indefesso quotannis studio labores nostros credimus, porro etiam spoliorum hostilium, queis terra marique potiti sumus; denique continui exercitii, quod ut otii inimicos implicitos nos tenet. Nos illas non reputamus divitias, quas fortuna donare & auferre potest; eaque infima laus est, quam nobis tribuere potestis, ubi illud in nobis laudatis, quod sub aliena potestate est. Isti demum stabilissimi sunt thesauri, qui in animi bonis consistunt, quosque non minus, quam istos, maiori ex parte adversus hostes consumsimus, sed ita, ut certo quodam modo nobis atque amicis nostris supersint; & hi invicti atque inexhausti manent, neque fortunae subiacent. Immo iniuriam nobis facitis, qui istam nobis laudem tam liberali calamo adspergitis, quasi vero non alia vobis suppetiisset laudandi materia, qua benevolos vobis redderetis Catanenses amicos. Quamquam nobis propriarum laudum contemtoribus gratius acceptiusque fuisset silentium vestrum: vera enim laus non solis versibus, sed operibus consistit. Habeant igitur nudae ieiunaeque Musae poëmatum vestrorum in praesentia singulae vestem, cum sextario frumenti, quae munera hasce comitabuntur literas, non in animi grati, sed liberalitatis nostrae signum. Si autem post

haec ſtilo hiſtorico vultis ſcribere, naves mittite, & frumenti modiorum millia ſexaginta vobis commodabimus, quae a nobis tum ut amici, tum ut homines, petitis, licet nobis nondum reddideritis, aut ſolveritis altera illa, quae ob temporis longinquitatem oblivione iam dudum apud nos obliterata eſſe tanquam homines ingrati putatis. Sed probe perſuaſi ſumus, actionem debiti inter bonos neque temporis diuturnitate, neque alia quapiam cauſa unquam inveteraſcere, aut obduci.

CATANENSES MESSANENSIBUS ET TAUROMENITANIS.

Epiſt. XX Libri quarti.

XIII. Reddite, quae vobis commodavimus, talenta tredecim, vel dimidiam ſaltem partem: reliqua quinque vobis non conceſſimus ſpe recipiendi ullo modo, quando quidem donum vocari nequit, quod petitur. Sed ſi tanta annonae caritate laboratis, non ſolum non exacturi ſumus debitum, ſed & participes vos frumenti noſtri faciemus, quoniam hoc amicitiae veſtrae merita poſtulant, in remunerationem laborum, ac damnorum, quae noſtri amore a Phalaride accepiſtis in navibus noſtris; & certi eſtote, promiſſis nos dona coniungere ſolere, neque pati, ut haec ab illis unquam vincantur, in amicitia.

SENATUS CATANAEUS ANDROPATRO POLIARCHO.

XIV. Vicimus te primo ratione, (licet invicta maneret pertinacia tua,) deinde armis: reliquum iam nihil eſt, niſi ut, nos ipſos vincentes, te vin-

camus clementia, & misericordia nostra gravitatem etiam delictorum tuorum praeponderet. Quoniam autem Charyllius morum tuorum emendationem tuo nomine promisit, suamque pro tua fidem iureiurando interposuit, veniam tibi concessimus, ab exsilio te revocavimus, poenam, & sex talentorum debitum tibi remisimus, inque castellorum tuorum, reliquarumque facultatum possessionem te restituimus. Redi igitur, deposito cadavere, quod longo te tempore sepultum habuit, novum veluti hominem indutus, ad castissimam tuam, praeque ceteris feminis omnibus pulcherrimam Petroniam, divitiarum tibi ac salutis causam & effectricem, quae a te ingratissimo marito fastidita est, prae amore libertae, sterilis atque effoetae meretricis apud Hadranitas, pecoris tui lupae, opum tuarum dissipatrici, ministrae denique exitii tui, atque infinitas gratias referre memento simplicibus illis lacrimis, quibus a clemente senatu tibi vitam recuperavit uxor tua, ac pro te, cum debitum, tum poenam persolvit.

CATANAEI DIONYSIO.

XV. Non minor victoriae spes, quam pacis nos tenet desiderium, quam toties turbasti. Quod si autem fortunae, in cuius manu sunt regna, & respublicae, & victoriae, seu casu, seu vi, a te vincimur, hoc probro nobis non erit, quia tu prae reliquis omnibus tota Sicilia opulentissimus es, ac potentissimus. Verum si in res humanas fortuna dominetur, cogita, non minus virtutem pollere, modo virtus sit, quae ab illa vinci non potest. . . . . Ceterum non stamus armati in da-

mnum tuum, ſed ad conſervandos Penates, patriam, ac libertatem avitam, nobis hereditariam factam. Si tu arma ſumis in vindictam ac ſtragem contra illos, qui quod ſuum eſt iuſto tutari praeſidio laborant, quid illis facies, o rex, qui quod tuum eſt, (dummodo tuum) pacem ac ſalutem uſurpatorie invadunt?

DIONYSIUS TYRANNUS SYRACUSANORUM CATANAEIS.

XVI. Dum veſtra vos nimis abuti antiqua libertate patimur, diſſimulantes ſaepius culpas veſtras, ex noſtra clementia nata eſt arrogantia veſtra, atque eo iterum audaciae proceſſiſtis, ut nominis noſtri ſocios atque amicos non modo, verum & noſtros ipſos, incurſionibus, inſultibus, praedationibus, aliiſque iniuriis haud paucis, infeſtare non dubitaveritis, &, excitantes iras noſtras ſopitas, experiri cupiatis, quid arma noſtra valeant. Reſtituite igitur confeſtim nobis per hunc tabellarium trecentos equos captos, eorumque armaturam, noſtrorumque necem ſupplicio luite eorum, a quibus perpetrata eſt, quos iuſta ſententia ad mortem damnavimus, niſi eam per gladios noſtros guſtare univerſi velitis.

CATANAEI DIONYSIO.

XVII. Clara tibi res eſſe deberet, ſi philoſophus eſſes, eum, qui rationi ſerviat, libertate non poſſe abuti. Nos omni ſervili timore vacui, legibus voluntatis noſtrae ſubiecti ſumus, & a natura docti, voluntaria ſervitute rationi obedire, quae animi affectuum nobis moderatrix eſt, idque nullo mortalium cogente; hac una re liberi ſumus,

quod neque te iudicem, neque alios, praeterquam nos nobiſmet ipſis ſuperiores agnoſcamus; & ut tales, qui nos ipſos cognoſcere, ſuperare ac regere novimus, alios quoque non minus vincere & caſtigare, quam venia proſequi, ac regere ſolemus. Quodcunque bonum, in aliis rigor legum armatarum, ac metus, id ipſum in nobis ratio, pudor, & natura operantur. Cumque iudicem & actorem in cauſa magis tua, quam tuorum, agas; cognoſce, quaeſumus, noſtrorum illam, qui ter ad pugnam a tuorum avaritia provocati ſunt: incidentes enim in turmam equitum tuorum, cum per vim (licet incaſſum) extra omnem belli praetextum, nulla eorum ope aut ſocietate in proeliis uſi, ſollicitarentur ab illis, ut praedae ſeſe participes facerent, quam de Barbarorum ſpoliis captivis, armata manu, non ſine noſtrorum ſanguine victores conſecuti fuerant, atque ut erant defeſſi ac vulnerati, ſed invicti, novo hoc proelii genere impeterentur, ab effrenata iſta inſolentia alteram victoriam, ſpolia praeclariora, dupliceſque coronas reportarunt. Qui panem Balearicum eſurit, funda eum petat, ſicuti fecere noſtri, non autem rapiat labores noſtros, eorumque honorem ac gloriam, quippe quae cuncta in haſtarum mucronibus gladiorumque aciebus portamus. Ad minas tuas reſpondere nihil attinet, quae pueros territent, non homines, eoſque viros. Audivimus modo, idque ex te ipſo, nondum ſenſimus armorum tuorum potentiam: nos te exſpectamus; tu autem certus ſis, ubi apud te nihil iuverint iuſtae excuſationes, ac rationes, iuſtitiae tandem miniſtros gladios noſtros amputaturos omnem calumniam.

CATANAEI LEONTINIS, ET MEGARENSIBUS.

Epist. I Libri secundi.

XVIII. Promissa, quae saepius nobis tempore pacis dedistis, quaeque ut amici nominis nostri, ac vi societatis nostrae, nobis etiam debetis, nunc, ut certo quidem nobis persuademus, praestabitis, cum omnibus Syracusanorum, eorumque foederatorum copiis obsideamur, & Atheniensium exspectemus. Dii immortales, qui animos nobis invictos dedere, arma quoque suppeditabunt, quibus hostem vincere, eive resistere saltem possimus, & vires, quas in vestra experti estis defensione. Reddite nobis dimidium saltem istius commeatus, quem defensor vester, quem vobis misimus, vestri causa absumsit, ac mittite nobis illos pedites & equites, quos ab hostibus vestris, atque adeo a morte, nostrorum sanguine, copiarumque nostrarum terrore liberavimus. Quoniam vero Terias amnis, ac viae publicae pluviis valde difficiles factae sunt, mittimus vobis Nardinam & Adramedontem Centuriones, cum duabus navibus onerariis, & duabus quinqueremibus, iisdem illis, quae vobis milites nostros saepius in auxilium transvexere.

CATANENSES DIONYSIO.

Epist. IV Libri secundi.

XIX. Iterum ecce, cum per literas, tum per nuntios, dicendi licentia nimium quantum insolentes, & bella & caedes, & ignem, aliaque id genus mala nobis denuntias. Nos, quod toties

iam noſtris interminatus es, tuis haud ſemel iam fecimus, vel laceſſendi gratia, ut ſemel potius vindex tandem fieres, quam millies minator.

CATANENSES DIONYSIO.

Epiſt. XIII Libri ſecundi.

XX. Nunc ſane, poſtquam, amiſſo imperio Syracuſano, ſecurius atque tranquillius imperio in te ipſum frui potes; nunc, inquam, tam vere tui dominus es, quam non es aliorum tyrannus. Recuperaſti libertatem, quam in captivitatem tibi eripuerat ac retinebat tyrannis tua: nunc merito regem te poſſumus dicere, quod tui ipſius rex es: ac tuus iſte animus, quem totus terrarum orbis non adimplebat, nunc circa ſolum microcoſmum tuum verſatur. Non opus eſt igitur, ut conſolemur eum, qui ſalutem pariter, ac libertatem, quin & dominationem a ſe ipſo recuperavit. Enimvero gaudemus, quod ereptis tibi fortuna bonis, quae ſibi eripueras prius, reſtituerit tibi animi ea, quae longo tempore neglexeras, ac tantum non plane amiſeras.

SENATUS CATANENSIS PHILLATRADI.

Epiſt. XXVII Libri ſecundi.

XXI. Nocte dieque, temerarie ac prodige tu, interque quotidianas rapinas ſemper egene, oppida ditionis noſtrae ad res novas excitare, dormientes hoſtes noſtros expergefacere, ac nummos coacervare laboras, quos a iam notis, ac viribus noſtris deſpectui habitis, inutiliter prorſus ac turpiter mendicas, ad conſcribendos milites adverſus clementem illam civitatem, cui triplici nomi-

ne vitam ac libertatem debes, ter veniam ab ea consecutus, & ab inimicis tuis defensus, ter quoque in principatum patris tui Transhadranium restitutus, deinde exiguum id, quod reliquum tibi est, disperdis, unde ad eam paupertatem delapsus es, ut stultitiae solum paternae, animique ingrati heres relictus sis, ad recuperandum tibi illum agrum nostrum, quem quo tempore bellis occupati eramus, parens tuus usurpatorie occupaverat. Quod clementia usi simus erga iuventutis tuae furorem, id factum est ad dissimulandas, immo deridendas, tanquam telas aranearum, vanas tuas in damnum nostrum machinationes. Verumtamen ne apud vulgum crescere sinamus tuam existimationem, senatus autem vilescere auctoritatem, iubemus te turres Xiphoniae, atque arcem scopuli Cyclopei tradere Carneadi nostro, & confestim ab harum literarum receptione, ditione nostra excedere, nisi cum omnibus tuis coniuratis ab iisdem pinnis vis pendere, de quibus pater tuus cum reliquis suis praecipitatus est, ne salutem tuam aliorum precibus aut viribus amplius credas, cum sis inemendabilis; neque etiam arcis munimento, cum arma Catanensia alas habeant.

CATANENSES SYRACUSANIS.

XXII. Veniam concessimus Hyblensibus Aetnaeis, quod lingua atque armis vestris insidiosis decepti, a nobis defecere: nec minori clementia, quam misericordia, usi sumus erga veterem eorum urbem patriam, opus avorum nostrorum, & turres reparavimus, ac muros reaedificavimus, adhibitis ad hoc opus iisdem illis mille Libycis,

ſociis veſtris, qui una vobiſcum eos effregerant, ac deturbaverant, nunc autem a nobis ibidem praeſidio relicti ſunt: veſtris porro eorumque clypeis captis, ad calcem apportandam. Et quoniam ea Catanenſium eſt indoles, ut proſperis ſucceſſibus non ſuperbiant, ſed vicentes ignoſcere, ac prodeſſe ſoleant, dimittimus vobis liberos, ac donamus non vobis, ſed ſibi ipſis, & venerandae ſenectuti, ac Muſis Steſichori, ſupplicis ipſorum patris, nominis atque pietatis Catanenſis celebratoris, Celtum Syracuſium, praefectum praeſidii, & tres eius filios cum nuru: quinque talenta a vobis ac patre pro ipſis oblata cedant in augmentum dotis virgini ſponſae, & liberalitatis noſtrae donum.

CATANAEI IISDEM.

Epiſt. XLI Libri ſecundi.

XXIII. Multis iam annis, cum per literas, tum per internuntios, conſuetae miſericordiae noſtrae bellum minamini, poſcentes Hyblam, eique veſtrum rurſus imponere praeſidium. Manus invictarum domitrices, rebellium vero caſtigatrices, ferro campos purgare ſolent, neque radices agere ſinunt zizania, ac ſpinas Syracuſanas in ſolo Catanenſi. Id ipſum, quod inique vos minati eſtis, nos Megarenſibus veſtris iuſte fecimus, & victoriam adepti ſumus.

CATANENSES LYTHREO DUCI, HELLESPOTHII FILIO.

XXIV. Monarchia eſt Oligarchia noſtra, ſicuti ſemper fuit: concordes uno omnes oculo cernimus, una lingua loquimur: quemadmodum om-

nium noſtrûm una eſt voluntas, ſic unum omnibus patrimonium eſt: unus nos Deus agitat, unus Briareus, ſed optimus Centimanus movet. Multi ſunt rami, ſed univerſorum una radix eſt. Ne ſpera, te alligato linguae tuae catenis uno alterove membro, totum unquam in tua poteſtate habiturum corpus: boni Medici membrum corruptum amputant, ne totum corpus perdant. Dactylum iam corruptum familiaritate EK - - - tuiſque promiſſis ac donis in perpetuum exſilium eiecimus, caſtiſſimamque eius uxorem Hegeſiam, proditionis revelatricem, proptereaque necatam, ſepulcro ac ſtatua auro coronata in foro noſtro Lunari honoravimus. Denique Calliandram cum univerſis opibus paternis in matrimonium conceſſimus Tiryntho, rivali tuo, Dactyli inimico, idque propterea, quod invidiae etiam tormento te caſtigari oportet.

PHILANTHROPUS PONTIFEX MAXIMUS CATANENSIUM, COCALO REGI.

Epiſt. LII Libri ſecundi.

XXV. Elapſus iam eſt ſeptimus dies Metagitnionis, & illuxit eiuſdem ultimus, necdum tamen advenere legiones tuae, quas per literas nobis promiſiſti, in auxilium noſtrae, immo tuae veteris regiae, avorumque tuorum patriae. Tu nihil curas, perque ſocordiam ac ſomnum inter uxorum tuarum illecebras, & concubinarum tuarum delicias aetatem ducis, tanquam tua nihil referat, quae damna, quam ruinam patiatur haec urbs, quae non ſemel tibi mater ac nutrix tantum fuit, ſed ſemper & conſors, & ſocia fidiſſima. Num credis, capta a Libycis aliiſve hoſtibus urbe Ca-

tana, tutum tibi mansurum regnum, quod parvulo inclusum triangulo, propter bella hoc tempore civilia ac tyrannos incertum ac turbulentum tenes a Barbarorum potentibus armis, aliove belli genere? Crede mihi, erras. Tibi dico: neque tu, neque reginae tuae, aliaeque concubinae, neque filii ac servi tui, qui tecum genio indulgent, neque horti tui, toto anno florentes ac frugiferentes, neque ingentia peristylia, neque regia tua, cum sellis argenteis, solio subselliisque auratis, neque divitiae tuae, deliciae, aliaeque res cariores, pretiosioresque, quas in ea urbe non minus incertas possides, neque adeo libertas, neque vita tua, neque titulorum longa series, nec honor, tecum manebunt; sed aut vituperatus, aut profugus vives, singulis horis moriens, aut, in duram servitutem abductus inexorabilibus victoribus Barbaris servies, perimens tua negligentia maiorum tuorum gloriam, quae in te vivit, verum in te morietur, si dormias auxilii tempore, & amicos tuos indemnes praestare negligas; nihilque inferiora erunt damna tua infamia. Praeveni itaque, o rex, (si hoc tibi nomen carum est) exspectationem sollicitudine, ipsisque rebus confirma promissa regia, & fidem Deorum, & leges amicitiae, & advola, ac defende muros & templa sacra, quibus parentum tuorum ossa, cineresque venerandi, sanctaeque reliquiae, Deorumque arae continentur.

CATANAEI COCALO REGI.

Epist. LIII Libri secundi.

XXVI. Quaeris ab obsessis, quo loco res sint obsidionis, quae hostium vires, quinam boves

illi Libyci, qui in perniciem noſtram adducti ſunt: faxint Dii, ut neceſſitas fiat, ſi haec tua eſt curioſitas, ad maturandas cohortium tuarum ſuppetias. Nobis vix tempus reliquum eſt non dico capiendi cibum, aut ullam requiem ſuper oppugnatis muris, ſed vel reſpirandi, ob continuas hoſtium irruptiones, quibus multis de partibus interdiu & nocte infeſtamur, certi vita potius, quam patria, cumque patria honore ſimul cedere. Hiſce non obſtantibus inter ſaxorum ſagittarumque tempeſtates, & inter ſanguinis imbres, inter ipſas mortes denique raptim reſcribimus ſucceſſus noſtros, quaeque ſcire deſideras, in ſordidis hiſce atque incultis tabulis inceratis, quippe quibus hoc tempore non ita prae manu ſunt pelles, corticeſque papyri. Legis, ſi non ut vis, at ut potes, tua noſtraque damna, & cladem, quam nobis obſidio infert. Trium epiſtolarum ſuprema, quam Ephethrae, exploratori noſtro, ad te perferendam dedimus, ideo tibi reddita non eſt, quod captus ille ab hoſtibus extemplo chartam de induſtria deglutivit: vivus autem exenteratus ab hoſtibus, ſua ipſis viſcera noſtraque ſecum per literas communicata ſecreta manifeſtavit coactus. Nepotes tui Chilocrates & Triparchus, pleni glorioſis vulneribus, ſed non indefleti aut inulti occubuere: ille dum muros defendit, hic extra urbem una cum trecentis aliis nobilibus in primo congreſſu; ſcias autem, tantam eſſe gloriam, ut mortis damnum ſuperet. Trinympha mater, doloris impatiens, e muro ſeſe praecipitavit ſuper occiſum filium, cumque lacrimis effudit ſanguinem & vitam ſuam, quae & ipſa iam volatilia facta Elyſios campos petebant. Nos ad incitas redacti ſumus, & omni

ferme ſpe deſtituti, niſi tu adſis. Quod ſi integrum unquam foret animis invictis, ac mortis contemtoribus, pro liberorum ac coniugum ſalute patriam deſerere, nunc tempus adeſſet, eoque magis, quod hoſtis ſub conditionibus nobis ſecuritatem ſpondet, & viam fugae aperit: verum honoris defenſio, ſacrorum templorum reverentia, Deorumque immortalium religio id prohibent. Impia res eſt, ſepulcra relinquere aperienda, patrum noſtrorum cineres ſpargendos, aras ſacras profanandas, ut infami ſalute profanemus animos noſtros. Non permittant Penates, ut haſce abominationes oculi Catanenſes aſpiciant ſuperſtites. Commeatus omne genus inopia iam premimur: miſſilia nobis tela vix ſuppetunt, imminutae ſunt vires defenſionis, fractae debilitataeque balliſtae, catapultae, ceteraeque omnes machinae eminus iaculantium: ſolus noſtrorum animus in perpetuum manet infractus. Exercitus hoſtilis tam numeroſus nos urget, ut vulnerum abſorbeat numerum, & haſtatorum iactus fruſtrare quodammodo videatur, & operiat non ſolum arenas litorum, verum & campos & colles, qui nobis circumiacent; neque unum aliquem exercitum, ſed totam Libyam, in perniciem noſtram concurriſſe dicas. Neque tamen haec expaveſcimus, quoniam, quemadmodum hoſtibus numerus ac potentia accreſcit, ſic defenſoribus animus, tantoque magis amore patriae incendimur, quanto nos vires atque ſpes deſtituunt. Verum cum animus, abſque virium ope, parum aut nihil iuvet; aut veni, ant ſaltem ne tarda copias mittere auxiliares. Claſſis hoſtilis tanta eſt, ut triginta naves quinqueremes, centum quinquaginta triremes Liburnicas roſtratas, ducentas

rates, inter militares onerarias, & hippagogeas, & lintres, & hemilias, & ſpeculatorias, in univerſum ad numerum ſeptingentarum & amplius contineat. Primo adventu ad ancoras conſtitere in Caietongia noſtra, ac tredecim turres, quae commeatui ac mercibus reponendis nobis inſerviunt, expugnavere: mox occupata mole, tam prope urbem acceſſere, ut ſaxa, ac tela miſſilia catapultarum, balliſtarumque ſuperne e turribus iactae ſubmerſerint quinqueremem praetoriam. Claſſis maiori ex parte iam ſtat ſubducta ſupra urbem, loco, ubi laedi non poteſt. Boves Libyci quadraginta duo ſunt numero, & bini copulati unam turrem ligneam in dorſo portant, quae pluribus hominibus telorum iaculatoribus occupatur. Beſtiae ſunt ferociſſimae, quadruplo & quintuplo noſtris bobus maiores, roſtro ſeu naſo (proboſcidem vocant) longiſſimo inſtructae, quem quaquaverſum flectunt, & circumagunt vi magna, & quo manus inſtar utuntur, militibuſque clypeos & arma de manibus eripiunt. In ore duos dentes gerunt candidos, multumque prominentes, ceu duo cornua magna, & tam hiſce, quam proboſcide illa, nocent, ſtragemque ferunt hominibus & equis, tam validi ac terribiles, ut in noſtros irrumpant, atque ordines & agmina confundant, neque quo iis reſiſtamus, quidquam reperimus: huc accedit, quod equi noſtri, qui (inter occiſos ferro, laboribus, ac fame) vix mille nobis ſuperſunt, ad primum horum monſtrorum conſpectum territi, in fugam convertuntur, neque freno ullo aut virga retrahi eo poſſunt, adeoque inutiles nobis ad proelium facti ſunt. At Polichius & Theodorides, inter noſtros animoſiſſimi iuvenes, re ipſa nos docuere,

roſtrum illud haud difficulter praeſcindi, viamque nobis aperuere, qua non modo reſiſtere hiſce animalibus, verum & ea ulciſci queamus: poſthabitis enim mortis periculis adeundis, cum trecentis ex omni iuventute Catanenſi lectis ſociis, in ſummo ardore proelii, non minori vi, quam audacia, confertiſſimos hoſtes penetrarunt, & illas beſtias cominus aggreſſi ſunt, duabuſque ex illis promuſcidem praecidere, duas alias trucidarunt, adacto in ventrem vulnere, quia reliquis corporis partibus non poterant vulnerari, ſive ob corii duritiem, ſive quod laminis oſſeis, vel thoracibus impenetrabilibus obtectae eſſent. Theodoridi tamen nimius ardor, dum ad maiores adſpirat honores, mortem conſcivit; reliqui iuvenes partim ab hoſtibus caeſi, partim reverſi ſunt, gloria non minus, quam vulneribus, pleni. Sicanorum decem millia, ab hoſtibus ſecum contra nos militare coacta, praeſto iam ſunt cum arietibus ſuis, aliiſque machinis bellicis, ad effringendos muros huius urbis, quam campi ipſorum haud ſemel propugnatricem experti ſunt: & plus iam damni accepimus ab inſulae huius incolis, quam exteris nationibus hoſtilibus. Univerſi autem Naumachiam occuparunt, & Circum Maximum, & hiſce ceu ſcalis uti conantur ad conſcendendos muros noſtros, ſed fruſtra ab hac parte: moenia quoque ab alia parte urbis perforarunt, perque primum murum, ſanguinolentum ſibi introitum conſecuti ſunt, & ſecundum iam tentant, ſed inutili labore, ob reſiſtentes defenſores. Polemarchus repoſcit uxorem & filias ſuas, obſidionis noſtrae cauſam, quas quinqueremis noſtra ex mari Africo huc advexit captivas, ipſe autem nudius tertius pila quadam, de

catapultis ſuis miſſa, cuius caſu diffractum tectum, ubi aſſervabantur, eas oppreſſit. Nos iureiurando earum mortem cauſamur, cuius ille incredulus auctorem ſeſe ipſum eſſe minime credit, eaſque, animo ſuo vivas ſibi repraeſentatas, a nobis flagitat, additiſque minis, & mactatis ante oculos noſtros captivis Catanenſibus, tam crudelibus quotidie ſpectaculis efferatur, tamque crebris aſſultibus obſidionem urget, ut nulla temporis intermiſſione alii aliis ſuccedant. Lege itaque, o rex, quibus procellis in horas nos impetat fortuna noſtra, tibique & nobis proſpice, & ſuccurre, antequam manus hoſtiles ſolo aequent triplices noſtros muros, quos ſaepius regni tui coronas dicis, & paullulum illud ſpei, quod nobis adhuc ſupereſt, prorſus exſtinguatur.

SALIUS CATANAEUS SALIO SYRACUSANORUM.

XXVII. Fruſtra tu & obteſtationibus, & precibus, & hoſtiis, Lares atque Penates noſtros revocare laboras extra moenia Catanaea, intra quae ad nos confugere: Genii veſtri & auguralibus indiciis propitios ſeſe monſtrant. Nos, qui urbem iam luſtravimus, Paeanas cecinimus, Amburbium celebravimus, Ambarvalia promiſimus, ceteraque, quae libri ſacri & Sibyllini docent, ſperamus quamprimum mactare victimas. Ego ab hiſce aris & ab hoc propitiatorio nunquam dimovebor, neque tuae mihi literae perſuadebunt, ut a ſollemnibus abſtineam expiationibus.

CATANAEI DAEDALO ARCHITECTO.

Epist. LXX Libri secundi.

XXVIII. Monuisti nos, fabricas Naumachiae nostrae, ac Circi Maioris, quod vicinae nimis, ac tantum non contiguae sint moenibus nostris, scalarum & arcis usum contra urbem nostram hostibus praestare posse. Ingenium illud unicum tuum, quod veterum architectorum in hisce errorem nobis monstravit, quem tot seculis nullus architectus assequi potuit, nedum emendare, monstret nobis quoque modum, quo salva operum tam praeclarorum magnificentia, vitiis illis mederi, patriam praestare securam, & in propugnaculum ea nobis convertere queamus. Aut veni, ut hoc nos doceas, simulque intersis sacrorum ludorum, & Epibatarum spectaculis, conscensa navi nostra, cui alas tuas posuisti; aut rescribe, quid tuum illud fallere nescium iudicium tota de re statuat. Interim in argumentum nostrae erga te benevolentiae accipe duo talenta: huic autem desiderio tuo circa praestandam illam securitatem civitati nostrae, consentimus, non nostri ipsorum causa, sed ut illam conservemus adversus insidias: non enim tam angusto circulo includi sese patiuntur animi magni: non crassi, non triplices muri, sed viri fortes ubique & constituunt & armant civitates. Probe nosti, canes Catanenses intra ovilia haud temere obsideri a lupis: neque personae nostrae, neque arma, otiose post muros latent, sed praecurrere adversarium solent, quoties praevenire sibi conatur.

CATANENSES EIDEM.

Epiſt. XCV Libri ſecundi.

XXIX. Saepius nos hortatus es, ſollicitus de publica, immo tibi nobiſcum communi ſecuritate, ſicuti etiam in noſtris neceſſitatibus amicum, in utraque fortuna fidiſſimum ſocium te praeſtitiſti, ut vel omnes facultates noſtras (ſi alio modo fieri non poſſet) perficiendis & reſarciendis triplicium murorum noſtrorum ſtructuris antiquis impenderemus. Nos, ne videremur prodigi, aut ſecuritatem noſtram in reparandis craſſis muris turribuſque immanibus, antiquiſſimorum fabrorum noſtrorum Cyclopum opere, multis abhinc ſeculis inchoato, collocaſſe, plures annos a perficiendis iiſdem ſuperſedimus. Verum ne & operum antiquorum tamque celebrium adeo, ac nobilium fundatorum, aut perſuaſionum tuarum, ingenioſiſſimi inter omnes mortales viri, contemtores arguamur, in praeſentia centum ac tredecim talenta veterum turrium reaedificationi, ac novi muri inſtaurationi, ad deſignatae a te ichnographiae modulum, deſtinavimus, impenſam ſane, quae ſi vires noſtras, non tamen animos ſuperat, praeter drachmarum myriades, a maioribus noſtris expenſas, chiliadum enim vix ratio habita.

CATANENSES EIDEM.

Epiſt. XCVI Libri ſecundi.

XXX. Ad opinionem falſam, quam de nobis Cocali regis paraſiti ſtulte coram eo conceperunt, dicentes tibi, ut Lampirius nobis ſcribit, non

minus timiditatis nos esse suspectos, quam superbiae, ac prodigalitatis convictos, propter impensam, & urbis communitionem, quae tibi ceterisque sapientibus visa est necessaria ad patriae nostrae conservationem atque decus; nos responsi loco nihil aliud ipsis reponi volumus, quam publicam literarum tuarum exhibitionem cum urbis ichnographia. Quis autem Daedalo peritior est? Verum tu, qui paucos nos multis congressos sub Megarorum moenibus, ter manus conferentes, ter victores in campis Agrigentinis praesens vidisti, tu, inquam, pro nobis respondere, quantum satis est, poteris. Adde autem, nos esse prodigos earum opum, quas sanguinis nostri pretio nobis a Dea Victoria comparavimus, ac liberales earum, quas Ceres & mater Idaea de nostris sudoribus nobis reddunt.

CATANAEI ARTHOO.

Epist. XVI Libri tertii.

XXXI. Dolorem nequaquam minuit dissimulatio: fingis & cupis, te non sentire iniurias ac damna, quae a nobis accepisti, neque te ipsum noscere illo speculo, quod noster, vel tuus potius tibi exhibuit Protoiatrus. At specimen hoc puerilitatis tuae, non volumus dicere stultitiae, est, quam malitiae tuae superinducis, quod ad vitia tua & delicta Meapsiodae tui connivens, te tibi persuadeas videri a nemine. Sed negare non poteris, etiamsi ab oculis excludantur, per aures tamen penetrare dolorem atque invidiam.

AGATHOCLES REX PHTHIANDRO CATANAEO.

Epist. XXIII Libri tertii.

XXXII. Ocius dispone angustae domui tuae, & veni homo homini Deus: anguste enim mecum praeeris unus.

AGATHOCLES TYRANNUS SYRACUSANUS PHTHIANDRO CATANAEO.

Epist. XXIV Libri tertii.

XXXIII. Scire a te vellem, o Phthiander, num Theognidis Sophistae adhuc hortulanus sis, & num merces tibi sufficiat sustentandae pauperrimae vitae tuae philosophicae, qua regiam, divitias, atque amicitiam meam, optimi tyranni, negligis?

PHTHIANDER CATANAEUS AGATHOCLI, TYRANNO SYRACUSARUM.

XXXIV. Operibus servilibus ingenue libertatem meam conservo, & voluntario cultu hortorum Theognidiorum, qui meo ac domini mei corpori pariter atque animo fructus ferunt. Tuum meumque exteriorem sperno, & (licet externe pauper) eo contentus vivo, qui hominem interne ingenuum, & Deos spectat. Scias, me propriis manibus, quibus res terrestres colo, metiri coelestes, & conscribere historiam, hominumque celebrium & Heroum laudes, nec non miseriam tyrannorum. Experientia enim iam didici, raro aut nunquam tyrannidem ac probita-

tem, aut opes atque amicitiam eodem loco consediſſe.

CATANENSES PHALARIDI SALUTEM, AC PACEM, SI VELIT.

Epiſt. XXVI Libri tertii.

XXXV. Scribimus tibi, & loquimur, ut legislatores: reſpondemus, ut iudices. Agrum Agyrinum & Aſſorinum, quem utrumque armata manu, ac iuſto titulo in poteſtatem noſtram redegimus, a parte reipublicae ac populo Catanenſi adiudicamus. Quod ad Symaethum fluvium attinet, tibi de eo non competit iudicare, & iam proviſum a nobis eſt, ut agri noſtri ſit terminus, & camporum Leontinorum, nobis communium, noſtrique cenſus. Si tibi forte ſuſpecta ſunt arma noſtra, eaque de cauſa milites, arma ac munimenta paras; dicimus tibi, nos eſſe conſervatores non minus quam amatores pacis. Caveat itaque ſibi a manibus noſtris ultricibus lingua tua ſemper armata: non enim verbis mortuis bellum gerere conſuevimus, ſed factis vivis. Quod ſi bellum vis, excepturi te ſumus armis iuſtae defenſionis, & ſperamus victores fore ignoſcendo. Vanae ſuſpicioni (nolumus dicere metum) ſive tuae ſive tuorum ſedandae publice & in univerſum haec charta inſerviat, & ſcias, ab eiuſmodi perſuaſionibus pendere, ut aut miſer tibi aut felix videare, ac revera ſis. Ille locus, quem tu exſilium vocas, fortibus habitatoribus patriae inſtar eſt.

CATANENSES PHALARIDI.

Epist. XLV Libri tertii.

XXXVI. Misisti Albionem cum octingentis equitibus & sexcentis peditibus, praeter triginta currus falcatos, ut Agyra, atque Assoro, & Chrysae fluvii limitibus nos spoliares. Nos cum septingentis viris in campo aperto saepius ipsi pugnae copiam fecimus: verum ille cautior, sive perdere tot hominum salutem metueret, sive ne iterum captivus in manus nostras incideret, satius duxit, non obedire unius avaritiae & rabiei tyrannicae, desertisque, cum suscepto munere, curribus praeda onustis, clam noctu, non dicimus aufugit, sed abiit. Campi victoria, ac spolia Catanensibus ab hoste, non nisi sanguinis ac vitae profusione, eripiuntur.

CATANENSES PHALARIDI.

XXXVII. Vere dicis, te in animo habere, bellum nobis inferre, cum propter te ipsum, (qui semper sudoribus, & lacrimis, & sanguine tuorum, qui odio te habent, tuamque tyrannidem, inebriatus es,) tum propter numina, quae tibi sunt Crudelitas, & Avaritia, nobis ignota. Nos idem quoque in te statuimus, qui trahendus nobis es captivus ante aras Pietatis, Honoris & Iustitiae, numinum Catanensium, Phalaridis inimicorum, ad placandas eorum iras tuo holocausto, sicuti Aetnaeo igni sacrificavimus tuos illos triginta, qui portas aereas templi nostri Vulcani, antiquissimum & nobile opus Cyclopum, tibi tantopere laudatum, cremaverant, ut & lucum san-

ctarum Hamadryadum, quocum hae natae fuerant, & ſtridentes in flammis iam exſtinguebantur. Exſpecta igitur a nobis, iſtorum numinum miniſtris, & a numinibus ipſis vindictam: neque enim pias magis, aut honorificas iis Hecatombas facere poſſumus, quam ſi tua morte eas placamus.

CATANENSES SYRACUSANIS.

XXXVIII. Quod vobis concedere noluimus, ut per proditionem mitteretis ignem in claſſem Athenienſem, quae in Caietongia noſtra ſub incorrupto Medio Fidio noſtro hibernat, & in utramvis aurem otioſe, quod aiunt, dormit, interminamini nobis bellum & mortes, aut Latomias Syracuſanas. Nos autem, qui hiſce ſeculis a victimis humanis, antiquiſſimo illo ſacrificandi genere abhorremus, armata manu vos aggreſſi, non in victimam aut hoſtiam holocauſticam vos mactare conſtituimus ante aras Hecates noſtrae, a vobis praedatoribus toties offenſae; ſed experiemini ſolummodo, quam grave ſit ſupplicium, in perpetuum ad metallicas noſtras fodinas Cyclopeas damnatos eſſe, ne nimia clementia erga vos crudeles ſimus.

CATANAEI HIMERENSIBUS.

XXXIX. Preces excipi ſolent exhortationibus, haſce ſequuntur fere minae, ultimo demum ad arma concurritur: & hunc ordinem in actionibus humanis paſſim obſervare licet. At vos Himerenſes, viribus veſtris maiora auſi, contrarium feciſtis: primo enim armis nos tentare coepiſtis & inſidiis in obſcuro; deinde minis & exhortationibus in publico; poſtremo autem ad

preces a vobis in ſecreto ventum eſt, poſtquam nempe iam ſatis experti eſtis noſtras ad reſiſtendum vires. De veſtris autem viribus, aeque ac de ſubſidiis Phalaridis deſperatis, qui iram atque arma Catanenſium laceſſere noluit, quippe qui probe norit, eos, qui primo, atque iterum iniuria nos affecerint, tertio tale quid haudquaquam auſos, vel viribus ad id ſatis inſtructos fuiſſe. Fortitudo ratione carens leges atque ordines turbat, metus obſervat. Iam ſi altera vobis damnoſa fuit, alter erit inutilis. Is erat ordo: ſed ſive eum obſervaretis, ſive non, nihil vobis prodeſſe poterat ad obtinenda a nobis oſſa Steſichori, nativitate veſtri quidem, verum patriae electione noſtri. Ea vera demum patria eſt, quae eligitur, non ubi quis naſcitur. Nos in noſtra hac civitate, donis vivum, & magnifico ſepulcro porphyretico mortuum eum honoravimus. Et iam cernimus, vos literis veſtris, repetitiſque minis provocare denuo homines, qui & vivos & mortuos veſtros honorant. Nos ordinem turbare nolumus, ſed a verbis mortuis exordiemur, eaque deinde factis vivis excitabimus. Igitur vobis dicimus, ne moleſtum vobis ſit, velle quod ille voluit, & virum illum divinum honorare templo veſtro, e longinquo, quemadmodum nos e propinquo, ſepulcro noſtro; nam cum tota Himera, dum infans eſſet, vix ipſi pro cunis ſufficeret, adultae autem aetatis eum non caperet in vita: quomodo vultis, ut poſt obitum locus tam exilis ſepulcrum ſit tanto viro, quem ne tota quidem Europa, nedum Sicilia capit? Quid igitur, o Himerenſes, tanto opere a nobis petitis veneranda illa oſſa, quibus moriens ipſe hanc urbem collocupletare voluit? Ille relicta Himera Catanam venit, quam

vivens ſibi in patriam elegit, moriens in ſepulturae locum. Si non potuiſtis penes vos retinere virum illum liberum in vita, neque iuris aut dominii quidquam vobis erat in vivos veſtros, quî fieri poteſt, ut iam in mortuos, voluntarie factos noſtros, habeatis? Solus Pluto hoc habet imperium. Si itaque hoc precamini, nolumus: ſi iubetis, non poteſtis: ſi minas additis, temerarie facitis: ſi denique vi & via belli rurſus quaerere mortuum in animum inducitis, univerſos vos vivos perdituri eſtis; & ubi aliena oſſa quaeritis, veſtra relinquetis, veſtraeque invenietis ſepulturae locum, quem ne hoſtibus quidem negare ſolemus.

SENATUS CATANAEUS THICHNAE.

XL. Haud levibus de cauſis Triumviratus honore dignus fuiſſes iudicatus, in eumque forſan cooptatus, niſi apud Senatum per precum interceſſiones, quodque peius eſt, per pretii infamis oblationem, id efficere ſtuduiſſes, ambitioſum detegens animum tuum, quem oculis, obſtinatione non minus, quam ſimulatione tua deceptis, celaſti. Qui magiſtratus emit, neceſſario iuſtitiam vendit. Iniuria haud levi Patres patriae, teque ipſum, affeciſti, dum per vias tam turpes auſus es affectare illam dignitatem. Prohibeant Penates, horum moenium cuſtodes, ne quis unquam tribunal, ubi nunquam iniuſtum aut venale iudicium fuit, conſcendat, nedum ibi ſedeat tam corruptus, & impune inde exeat. Immo ſecundum maiorum noſtrorum decreta & ordinationes cavendum duximus, ne quiſpiam tuo poſthac exemplo inductus, iterum haec ſcelera tentare

audeat, adeoque ex ſenatuſconſulto non modo ab univerſis honoribus ac dignitatibus arcere te viſum eſt, verum etiam in perpetuum exſilium damnare.

ANAPHORMACHUS CATANENSIS TIBI, ALEXANDRO PHILIPPI REGIS F.

XLI. Ridet Apollo Abderitam Anaxarchum, qui, dum noſtra Chaldaeorumque vaticinia deſpectui habet, mortem tibi accelerat, o Alexander, fili non Hammonis, ſed Philippi. Si Babylonia, fatali tibi urbe, abſtines, tranquille ad ultimos victurus es climactericos. Quae Diis clara ſunt, haud penitus a nobis mortalibus ignorantur. Cum itaque immutabile ſit fatum, & ab aeternitate profluat, irrevocabile quoque telum mittat neceſſe eſt, & irreparabile vulnus inferat ei, qui ſciens ac prudens illud incurrerit. Vive autem tu tibi, nobiſque Catanaeis, victoque a te terrarum orbi, ſi vis, quoniam potes, cum iam ſcias: at neſcis, neque potes, ſi non vis.

ANAPHORMACHUS SOPHIAMITRAE.

XLII. Infauſtus influxus coeleſtis adeo maritum tuum urget ad oppetendam mortem in aquis, quibus tantopere delectatur, ut ab iis avelli nequeat: amat itaque rem, in qua latet, ac paratus eſt ipſi interitus: & comitem habet inimicus hic influxus immodicum divitiarum ſuarum amorem, quae profecto, ſi ad vitae inaeſtimabilem illum theſaurum comparentur, ne tantillum quidem valent. Horreo eius mala, quae mentis acie perſpicio: nam caecus eſt, oculis nihil cernere

valet, adeoque nec timet. Doleo vicem tuam, tuaeque matris, quod cum ad opes eius avare attendatis, personae negligentes sitis ac prodigi, & in caritate crudeles. Deos precare pro me, qui timeo ac precor, proque eo, a quo tua tuorumque filiorum vita pendet: ac perdere noli tempus, quin assiduam facias salutis ipsi consultricem, vitaeque medicam, linguam tuam.

CATANAEI TOPATREO ARIARCHO.

XLIII. Infinitis mendaciis ac dolis persuadere conatus es Ennaeis, Himerensibus, & Syracusanis, ut bellum facerent, hisce tanquam ob ius in agrum nostrum, illis, ob ossa Stesichori, & statuam Cereris Victricis, quam a multis iam seculis possidemus; verum neutros, utpote pacis conservatores, ab amicitia nostra removere potuisti: neque enim reipublicae suae tranquillae summam eos in manum fortunae rursus tradere oportet, ac novo experimento discere, quam probe nos, cum lingua, tum manibus, defendere noverimus. Dux tamen Ennensium atque Himerensium a tumultuante plebe electus, ut timidus plane atque indignus recusasti illud onus, excedens nimirum vires tuas, nostrarum haud ignaras, causatus metum ob filiorum tuorum salutem, qui leones facti, a te, tanquam fugitiva atque astutissima vulpe, degenerarunt, adeoque a redeundo ad te abhorrent, nolentes fugae tuae rapinarumque tuarum socii atque participes fieri, & in manus nostras denuo incidere: hanc autem patriam sibi, nosque parentes elegerunt. Iam vero cessante excusationis causa, arma (si tantum tibi est animi) in nos cape, & infelicissimum

percipe fructum, ut pendeas ex iisdem illis Minervae oleis, quas cremasti, & e quibus, vita illa, quam tibi ob coniugis tuae & supplicum antistitarum preces donavimus, indignissimus, semimortuus ablatus es, & veni, quandoquidem iam corvi reliquaeque aves rapaces cadaveri tuo inhiant.

CATANAEI MAMERCO CATANARCHO ET TYRANNO.

XLIV. Revocamus te a templo & luco Vulcani Aetnaei, ubi toto die stas otiosus ac moestus. Tanto sane tyranno indigna res est, super mortuis inutiles fundere lacrimas. Num hisce ab Elysiis revocari posse credis? Sepulcro suo conditum relinque Polipuli tui cadaver, factum iam putridum ac pestilens: in ipso enim proelii ardore mortuus gloriose vivit, tu vero gloriam eius lugere videris. Veni itaque ad spectacula nostra, & Tragoediam, non tam ut voluptatem ex molestia, quam nobis affers, capias, quam ut cognoscas rerum humanarum Tragoediam, tyrannorumque in huius vitae scena miseriam, & ab histrionibus, alienas personas indutis, intelligas, quae adulatores tui te celant, amici vero, & nos in hac fortuna circa nostram tuamque salutem, tibi detegere non audemus. Parce tibi: nam qui nimiis luctibus indulget, quemadmodum tu facis, immerito sibi nomen Philosophi arrogat, quod tibi sumis: quippe Philosophi, ut Dii, neque laetantur, neque tristantur.

HERMILIA, CERERIS CATANAEAE SACERDOS, TIBI PHALARIDI, AGRIGENTINORUM TYRANNO.

XLV. Vana ſuſpicio, quam de ſenatu populoque Catanaeo concepiſti, maximo tibi nocumento eſt, tibique turbat exiguam illam quietem, quae reliqua tibi eſt, quamque decerpis a convictu ſapientum, qui in vanum te circumſtant, hortantes te ad deponendam tyrannidem, ſine qua ſuſtentare neſcis, immo neque vis, vitam tuam, plenam non minus crudelitatis, quam mortis terroribus, atque periculis, aſſiduis propriae conſcientiae (proh dolor!) ſubiectus tormentis, licet abſque fructu. Cave itaque tibi, tuaeque ditioni ab altera eorum vindicta: at certus ſis, Cererem, ut opera manuum Cyclopum fundatrix vetuſtorum horum moenium, atque ita domina eorundem atque regina fuerit, ſic opere manuum Catanenſium terribilem ſemper ſeſe praeſtitiſſe propugnatricem, immittendo cum morbos inſanabiles, ut alias hominibus ſceleratis, tum Erinnyas, ut tibi in praeſentia, quod per incendiarios tuos, qui omnes iam interiere, fruges ſuas, per ſacra Catanaea rura, mille facibus nefandis cremaſti; & hae fuere reſplendentes iſtae ſtellae errantes, quibus te exornare ſomniabas imaginem Cereris Catanaeae. Faxit Apollo, ut falſa ſomniorum tuorum, tam infauſta omina portendentium, interpres ſim. Scias autem, cineres ſegetum, igne a tuis hominibus vaſtatarum, ſive naturae fuerit haec benignitas, ſive univerſalis matris Terrae in te prodigae, erga nos liberalis, fertiliſſimos reddidiſſe

campos exustos frugibus; te autem invidia. Morere itaque, o profane, in horas, intra proprium tuum cadaver, morborum tuorum portatile sepulcrum, in foetore ac sceleribus tuis, & consumere supra terram sensim in lecto doloris tui, quippe haud dignus es, qui recipiaris a sancta illa Dea matre Terra, quam igne ac sanguine humano toties foedasti.

HERMILIA EIDEM.

XLVI. Valde literis tuis gloriaris, potentem te esse divitiis tuis. Qui oculis captus non est, nihil in te praeter fortunae bona videt: animi bonorum supra omnem miseriam pauperrimus es. Quaenam miserior sors mendicitatis reperiri potest, quam ut quis alienas emendicet divitias, idque per tyrannidem, ut tu facis, qui supra omnes homines ditissimum te appellare posses, si parvo, eoque bono contentus esses, nec non virtutum thesauro, quae a te exsulant? Nunc ab ultricibus Cereris ac Proserpinae diris graviter percussus, & in perpetuum a conscientiae propriae morsibus vulneratus atque cruciatus, nummis & donis earum gratiam, tanquam venalem & mercenariam, redimere conaris. Abominantur sanctae illae Deae placamenta auri tui atque argenti obscurissimi, lacrimis & sanguine humano foedati. Certus sis, gratissimum, quod ipsis offerre possis, sacrificium futurum, si te ipsum victimam sistas, licet immundam, & tuo sanguine, tuaque humano generi salutifera futura morte, eas places.

M. MARCELLUS SENATUI AC POPULO CATANENSI.

XLVII. Solus Archimedes ille ingenii ſui armis pro Syracuſis totis depugnat, & nobis earum expugnationem remoratur. Catanaei veſtri, ſocii noſtri, in obſidione, nocte dieque, ſtrenue ſeſe geſſerunt, nihil otii ſibi unquam concedentes: unde prae omnibus mortalibus indefeſſos eos reputavimus. In ardore proelii ter muros urbis conſcendere, ter ibi vexillum poſuere, ter ab obſtinatis defenſoribus, ad deſperationem eadem de cauſa redactis, depulſi ſunt. Bona eorum pars in impreſſionibus faciendis periit, ut vivat eorum ſemper in nobis amicitia, ipſorumque patriae memoria. Mittite quamprimum reliquos, in obſeſſorum ſpolia inque coronas ipſis ſucceſſuros. Cum iiſdem exſpectamus quoque reliquas illas catapultas, arietes maiores, ceteraſque machinas, atque tormenta muris oppugnandis. Si in tempore, reliquo frumento conſeveritis caſtra Romanorum, amicorum veſtrorum, qui urbem, paci ac libertati veſtrae pernicioſam, evertere nituntur, reddent vobis centupſum.

CATANENSES HYBLAEIS.

XLVIII. Iiſdem illis teſtudinibus, arietibus, & tormentis bellicis captis, quae fuſus a nobis exercitus Syracuſanus reliquit, cum Hyblae urbis oppugnationem aggreſſus eſſet, Megarenſes muros evertemus, & cum M. Marcello iam coepimus Syracuſanos concutere.

SENATUS CATANAEUS GYMNOPILO.

XLIX. Non quod es Comarchus, &c, uti re ipsa satis probas, ab antiquis Heroibus Catanaeis originem ducis, neque etiam quod iure successionis multa possides, sed ob exiguum illud, quod multa pugnando, haud semel victoriam, quantumvis arduam, adeptus, in potestatem nostram redegisti, ducem te creavimus legionum nostrarum, & hoc tanti momenti munere, unde patriae pendet salus, te ornavimus, quippe quod nemini nisi valde probo ac strenuo contingit. Adde, quod in te repraesentari agnoscimus imaginem fortissimi Gymni, avi tui, qui tormentis ab hoste subiectus, ne patriae secreta revelaret, linguam sibi dentibus praemordit, & una illa perpetuum tenuit silentium, quod universis deinceps linguis semper celebraretur: tandem membratim ab eodem hoste discerptus, atque exenteratus, pro libertate, proque amore communis tibi nobiscum patriae mortuus est. Recipe itaque hastam ceteraque insignia imperatoria a Philandro Meapsia, & dic ei, nos ipsum constituisse ducem classi nostrae, a qua exspectatur iam dudum in portu Ongiae. Tu cum exercitu prosequere victoriam, quam mors Hieronis nobis attulit, contra Erythraeos, & Syracusanos, urbe pulsos, & arma nostra tam longo tempore sepulta, nunc autem eorum sanguine resuscitata, fugientes. Obsidione Enosiam cinge, cuius turribus & arcibus omnem salutem suam concredidere. Tu fac, ut ad illustriorem te reddendum, non solum generis origo, verum & fortitudo ceteraeque virtutes tuae concurrant, &

ab expugnatione exſpecta coronas, ac triumphum non modo, ſed & ſpolia.

CATANAEI DUCIBUS CLASSIS LACEDAEMONIORUM.

L. Nihil fortuna, victoria, ceteriſque rebus bellicis mutabilius, nihil quoque regnis atque imperiis, quippe quae in earum manu, ſede omnino incerta, ſunt, minus tutum; virtutes autem, animi nimirum illae, inexpugnabiles. Vos Lacedaemonii, qui Spartae aliquando, tragicae atque impiae Catanenſium fortunae deriſores, & hiſtriones & mimi fuiſtis, hodie ab eadem victi atque expugnati, fabula eſtis, & Comoediae Comicis extraneis & nobis in ſcenis theatrorum Catanae, (non enim ſatis fuit vobis arridere ſolum, neque etiam ſuo tempore nos irriſiſtis) ut ſemper derideamini: at non a nobis, qui ne hoſtibus quidem etiam venia indignis clementiam ac miſericordiam negamus, & crebro ignoſcendi uſu, quod ſummum genus victoriae eſt, habitum iam in naturam, naturam in neceſſitatem convertimus. Pro uno Ptiphſamo, machinarum architecto noſtro, captivo veſtro, quem liberum nobis, ſed nudum remiſiſtis, remittimus vobis togatos Chreſpothiam, & reliquos undecim nobiles veſtros, quorum, apud nos obſidum, obliti eratis, neque, cum nudi eſſent, ullam curam habebatis. Res ſane vobis ducibus indigna eſt, architectum tam praeclarum, machinarum veſtrarum ruinam, non dicam male acceptum, ſed plane incognitum vobis fuiſſe. Corpus quidem viri ſpoliaſtis, at ne univerſa quidem Graecia, nedum Sparta, eum unquam ſpoliaverit virtu-

tum ſuarum decore, partaeque in damnum veſtrum gloriae ſuae purpura.

L. CAECILIO METELLO ET Q. FLAMINIO COSS. LAELIUS METELLUS S. D.

LI. Neſcio, quo pacto literae meae, quas vobis conſcripſi in Sicilia, tam brevi tempore Romam in manus veſtras pervenerint, tot maria nimirum ac terras circumvectae. Nuntiatum enim mihi eſt, navem ſpeculatoriam, quacum Romam mittebantur, captam eſſe a piratis Libycis, Libycos illos a Palaeſtinis rurſus, ac Caeſaream tandem in manus P. Caſſii Praetoris delatas, inde demum in veſtras perveniſſe. Non opus eſſe puto, ut me excuſem de tarditate mea in perſcribendis ad vos rebus Siciliae, ubi cum imperio ſumus Proconſulari. Scripſi nudius tertius: verum quoniam audio, alteram illam quoque navem, quacum alteras haſce literas ad vos perferendas dedi, naufragium paſſam, tertias nunc adornare viſum eſt cum Euthymio Cinna, qui patriae cauſa Catanenſium Legatus ad vos venit, vir nobiliſſimus, cum virtutum ſcientiarumque ſplendore, tum rerum per liberas non modo civitates, verum & regna procurandarum, uſu. Iam menſis elapſus eſt, (neque novum quid Romae, opinor, apportabit hoc nuntium) tremere tota coepit Sicilia, Aetna primo gemere, mox mugire, demum in aëra fumos, flammas, ac cineres denſiſſimos eructare, poſtremo torrentes ſuos igneos evomere. Catana, ubi hodie adſum, terrae motu concuſſa, actaque longa, ſed anguſta ac profundiſſima, voragine ſuperne deorſum, uſque ad mare in duas partes ſciſſa eſt. Devaſtata

maiori ex parte, ac tantum non omnia eius decora, veterumque ibi monumenta, cineribus etiam oppreſſa. Prolapſa moenia borealia cum turribus, Cyclopum invento atque opere, nec non vicinum hiſce templum Cybeles Magnae. Ruinam minantur Amphitheatrum & Gymnaſium: proiecit autem templum Cereris, ac prorſus perdidit celebrem ſuam teſtudinem, nobile illud hemiſphaerium. Perguſa lacus vicinus, Proſerpinae ſacer, a terra abſorptus eſt: ſpelunca Ditis per quindecim dies flammas eructavit, ſubſedere magna ex parte ripae eius marinae, & terra ſub mari, flammis efferveſcente, dehiſcens maiorem partem molis prope urbem abſorpſit, adeo ut non niſi Pharus eius pyramidalis in mari, & obeliſcus eius hieroglyphicus in ripa ſuperſit, conquaſſatum tamen utrumque. Amaſenus in ipſa urbe per dies complures multis fontibus ſanguinem putridum vexit. Haſce calamitates paſſa eſt civitas, Romani nominis tam amans: ex ſtatuis, aliiſque, quae in ea ſunt, ſimulacris, Romam mitto ſtatuam Matris Terrae, ſive Naturae, mamillatam, opus Mamurii; ſtatuam Veneris Homicidae, pedibus mutilam, alteram Galateae cum Delphinis & concha marina, & ſtatuam Acidis bicornis myſterioſe abſque brachiis elaboratam, cum altiſſima illa Cybeles, ſed confracta, ita tamen, ut reconcinnari queat. Opera Muſeo, eoque Romano, haud indigna. Cum hiſce una etiam obeliſcus ille mittitur: quae cuncta Senatus recipiat acceptaque habeat, loco tributi iſtius, quod nondum perſolvit civitas, vel ex parte adhuc debet. Luxere Catanenſes religioſi, rebus ita cariſſimis ſpoliati, damnum ſuum licet voluntarium. Decernat Senatus remunerare eorum lacrimas tributorum in

annos decem remiſſione, ut ruinas reſarciant: ceſſet interim Quaeſtura. Immania ſunt portenta ac monſtra nuper in Sicilia conſpecta: Coloſſus Zancloti marmoreus Meſſanae primum noctu coeleſti quadam ſalſugine opertus, inſequenti die totus in calcem diſſolutus eſt, ut ne ulla quidem pars amplius reſtet. Taurus, promontorium, ſive ſcopulus, arte in formam tauri elaboratus, ſub Tauromenio, a continenti avulſus, & inſtar ſulphuris aut bituminis ardens a mari abſorptus eſt, cum bona ipſius continentis parte. Syracuſis ſtatua Solis vitrea ter ſponte in duriſſima ſaxa pavimenti prolapſa, neque ullam fracturam paſſa eſt, ne digitis quidem, qui aeris inſtar flectebantur: collocata autem loco ſecuro, ſponte in partes minutiſſimas deſiliit. Materiam haec auguriis praebebunt, Romanis autem neque admirationi erunt, neque terrori.

CHRYSEUS, DUX CATANENSIUM, NITHRIAE PRAEFECTO.

LII. Numquid credebas, oculos noſtros charopos non deprehenſuros, vel de nocte, Nithriae inſidias? Tu retrocedebas, ut maiorem ſaltum faceres, nobiſque abblandiebare, ut morderes, ſed in vanum: cecidiſti in foveam, quam copiis noſtris praeparabas. Stultus eſt ille, o Nithria, qui ſuo non contentus, in pace belli anſam quaerit: praeprimis ſi opibus ipſe & honoribus pollet, & tamen aliena involat: incerta enim res eſt, & omni difficultate maior. Armis arma repellimus, & pacem bello inviolatam ſervamus. Catanae cervix indomita iugum neſcit, attamen ceteris iuga tractat.

CEDRIA THAPSO.

LIII. Coacta, uti ſcis, ab Ephoris & populo Athenienſi, tutoribus meis teſtamentariis, nubere marito, de tot principibus, parvulum te, at generoſum regulum, elegi, tuique, ſummi ſacerdotis Cereris, amore conſumta magis, quam inflammata ſum. Ad haſce res ſola inter nos eloquens paranympha papyrus fuit, ſalaciſſimus pronubus, calamus; neque iam praecurrenti calcaribus, nec praevolanti alis opus erat; flexiſti volentem. Et haec per te magis, quam per nos, efficere norunt Superi. Ego, inter Veſtae ſteriles, ſumme iam contenta beneficio tuo magis, quam patriae, ad nuptias adacta ſum; neque, cum regina eſſem Ephyraeorum, averſata tamen fui te regulum, regem mihi conſtituere — — — Dicebas mihi, o ficte ac mercenarie amator, quod in me minime pulchrum eſſet, omnium aliarum ſuperare pulchritudinem; quod minime eſſet opulentum, eſſe opulentiſſimum; & quod minime nobile eſſet, a nobiliſſima Heraclidarum prole oriundum. Verum aut tu non amplius te ipſum praeſtas, aut ego non ſum eadem, quoniam ab eodem te, unde profecta laus eſt, natum etiam eſt vituperium. Tuus ignis nihil modicum habuit, ſed ſtatim in te exarſit, quemadmodum — — — — ac potius deferbuit: meus non item, ſemel enim in me accenſus inexſtinctus ardet. — — — Quia ego volo, tu non vis; neque miſera ego a te abſtinere ſcio, neque ſi ſciam, poſſim: voluntas enim mea a tuo non-velle magis voluntaria redditur, magiſque vivax; ſicuti tuum non-velle a meo nimium-velle. Al-

cibiades mortuus in perpetuum vivit penes me per ſidem illam coniugalem; quia, infelicibus auſpiciis, ad preces tuas nos coniunxit, a te una cum amore interemtam. Athenas veniſti Legatus Catanenſium, fuitque dubium, utrum linguae magis dulcedine, an oris pulchritudine, dum mandata exponis, animas rapueris, me autem hac ſola rapuiſti. Animus meus, qui crebro alias, & in praeſentia, una cum hiſce literis, ad te excurrit, meliorem totius mei ſyſtematis partem ſecum fert: brevi reliquam exſpecta. Si venire ceſſas, veneno mihi mortem accelerabo, extremam eamque certiſſimam vulneribus amoris medicinam, ſupremum infelicibus refugium, licet eam ſibi ipſis vel optantes conſequi Dii nequeant. Exſpecta igitur me umbram denuo tecum in Elyſiis Catanaeis victuram; ſi modo verum eſt, animas poſt mortem iterum in ſempiternum vivere.

LIBURNO DEXTRATORI CETERISQUE DELATORIBUS, AC ELEUTHRIONI SCURRAE, CETERISQUE PALATINIS PARASITIS, ARCHON CATANENSIUM.

Epiſt. XII Libri tertii.

LIV. Si Lacedaemoniis, ac Syracuſiis - - - - ſecum in bellis transferre licet, num Catanaeis ſine erubeſcentia - - - - Inter Orgia ſobrii caſtique ſumus, Trieterica Libero patri, & Deae Voracitati, noſtris Penatibus ignotae, cui delubra conſtruxiſtis, nec ulla damus libamina. Quarto vicimus, ſi quinto ſurrecturi cedimus. A Diis bel-

latoribus pro nobis patratae victoriae facinora tripodes, candelabra, patinasque aureas trilibres, coronasque tetrapondo aureas Iovi Deorum Deo, Crerique, Liberaeque filiae, victricibus, ceterisque Diis immortalibus, etiam inferis, nostris manibus consecravimus. Arantur Catanensia rura captivis hostium bobus, captivaque iuga Punica praebent nostris colla cultoribus: hostium fortuna praeceps vires, non fortitudinem Catanensium vicit.

HIERO REX PHYLTRO QUAESTORI.

LV. Strenuus contra Syracusios propugnator Camestrius Catanaeus patrissans, insignia, praeclaraque facinora, pro patria sua, non diuturna obsidione, non mortalium armis (fatemur), sed numinum ope divinitus subiugata, patravit. Noster autem dux Hylon, infandum nostri dedecus exercitus, terque quaterque terribilem hostis frontem sustinere nequiens, trepidus terga dedit, quo longiori supplicio necisque genere sontem ad expiandam mortis iram puniamus. Sed quae longior, quae atrocior invidiae cruciatu? quod non unico brevique exitu vitam obtruncat, sed quotidianis suum semper necibus cor enecat. Inserviat igitur Hylon Camestrio, Hylonis Praetura Camestrius decoretur, legioni eius imperet; stipendia, ceteraque ducalia ab Hylone auferantur. Camestrio, olim hosti, captivo nunc, ob patrata de se bene merenti haec omnia de regia nostra dabis, tres speciosiores mulieres Siculas ex captivis epicrocis, & muricatis auro, elatisque vestibus in deliciis, ancillasque tres, mundumque muliebrem cum polymitis versicoloribus.

Dabis & fubfericam coccineam veftem unam annuam, diploides villofas militares duas annuas, bardocucullum unum, epheftrides purpureas annuas tres, peplum rofeum palmatum argento, pro Epiniciis noftris annua palliaftra: pro mancipiis decem interulas & paragaudas decem annuas, lineae telae brachia centum annua ac cubitalia, cypella quatuor, annuos hordei modios quatuor millia, frumenti tria millia, generofi vini veteris fextarios totidem, olei felecti Hadranitici fextarios mille, cereos viginti quinque, tentoria duo, equos fex, mulofque decem, moloffios canes bellicofos tres, vafa argentea decem, patinas totidem pondo fexaginta, fcyphum, & cantharum, & phialas argenteas, auratas & gemmatas pondo XXXV, argenteos noftra cufos effigie quinque millia, aureofque totidem pro ftrenis. Hyloni aureus baltheus effigiatus, quadrigemmis annulus aureus, libralis torques gemmatus auferatur, eifque Cameftrius decoretur, infignitufque fit inaurata capfide chirographata fcite, duabus Herculeanis lanceis, oculeata lorica auro limbata, & fubarmali ferico murice purpurato. Dentur huic quoque villofa cuculla duo cum fago, chlamyde, & lato clavo. His fuperadiicies ad decorem pacis, & maieftatis, togam auro fimbriatam. Quae omnia fi tantorum meritorum orbem non complent, noftra munificentia feliciori omine ampliorem circulum intendit.

CATANENSES PLATONI.

LVI. Salvus hic iam inter nos verfatur Dio, fub tua noftraque fide, & armis defenfa, & animo cuftodita. Archontem eum creavimus: ea

apud nos dignitas ſuprema eſt, ipſo non inferior. Ille, quod a Dionyſio non longe abeſt, omnia tuta timet, ſemperque vicinas ſibi, immo ingruentes tyranni ſibi inſidias imaginatur, quas inter neque ipſe ſecure dormis. Perſuaſio ſaepius, quam res ipſa nocet interdum, & necat: nos perſonam tueri novimus, ſecurum reddere metum, non item.

CATANENSES PLATONI.

LVII. Crater Aetnaeus in vomitus ſuos erupit. Veni, ut ea conſideres, quae ceteris terrores ac ſtuporem inducunt, tibi vero ac nobis philoſophandi materiam. Simulacrum Cereris noſtrae, quod aliorum oculis vetitum eſt, tuis illis religioſis concedetur luſtrandum.

PLATO CATANAEIS.

LVIII. Bene feciſtis, Catanaei, quod Dionem a Dionyſii furore ſalvaſtis, multo melius quod Archontem eum creaſtis: ea demum tutiſſima eſt reſpublica, in qua aut regunt Philoſophi, aut rectores philoſophantur. Optime facietis, ſi maioris ſecuritatis gratia in locum remotiorem, aut tutiorem amandaveritis; quamquam quis homo aut quod aſylum a tyranni inſidiis ſecurum eſt? Plena multo maioribus periculis mihi regia ipſius eſt, quam Ulyſſi antrum Cyclopeum: mihi perniciosior eſt amicitia ipſius, quod ſuſpicax, quam quod infirma eſt. Quamprimum potius ad mirandum veniam divinum in vos veſtrum id, quod ab eo intra totum intus eſt, quam ad viſenda Aetnaea miracula.

CATANENSES HIERONI REGI.

LIX. Argentum & aurum, quod e ſudoribus atque lacrimis ſtillat, ſemper liquidum, falſum, & obſcurum eſt.

HIERO REX CATANAEIS.

LX. Mea nihil refert, modo ab humido illo hauriam, quod ſitio, a falſo ſalutem meam, ab obſcuro ſplendorem.

SENATUS CATANAEUS THYMBRO DUCI, PRASAGORAE FILIO.

LXI. In iuvene, qui factis maturis praecurrit, non exſpectanda eſt aetas cana: virtus non conſiſtit ſolum in barba promiſſa & albeſcente. Mirabere, quod ducem conſtituerimus magnae cuiuſdam partis exercitus noſtri iuvenem imberbem, contra tuam ſententiam, & militare noſtrum decretum: verum mirari deſines, ubi in mentem tibi revocaveris egregia ſtrenui iuvenis facinora, qui ter vicit Praefectos veteranos non armis ſolummodo, verum & conſilio. Nos non niſi nomen eius praeclarum, perſonae ipſi conforme, ſpectavimus. Huic dabis praeter ſalarium triplum, quod tibi ſcripſimus honoris gratia, tres coronas vallares, unam civicam, tria vexilla paria, quinque haſtas puras, quatuor armillas aureas, aureum torquem unum, duarum cum ſemiſſe librarum, & pateram ſacrificalem unam duodecim librarum. Haec merentur fortitudo ac virtus eius, maioris honoris inſtrumenta, quo-

niam iunioris huius Alcidae humeris grave onus reipublicae nostrae sustentatur: bis enim turbatis ac tantum non fusis bis mille & quadringentorum armatorum ordinibus, a ducentis sexaginta Syracusanis, de salute desperantibus, hic cum viginti novem nobilibus Catanaeis victores illos profligavit, & vacillantes reipublicae honores restauravit. Disce itaque vincere, & ad exemplum generosae huius adolescentiae aetatem tuam virilem componere, quae probe armatorum numero, ac propriis viribus nimium confidit.

HYBRIS NAXIUS HERMOCRATI, HERMONIS SYRACUSANI FILIO.

LXII. Nisi nos Siculi, habitu iam in naturam verso, foveremus discordias, reipublicae nostrae semper, non dico in summa (quod Deus avertat) sed in adscendente rotae parte forent, maioribusque donis & expiationibus templum Catanaeae pariter ac Syracusanae Fortunae amplificare & condecorare potuissemus: sed discordiae, & sententiarum diversitas communem quietem turbant, & civitatibus nostris introducunt Penates ac Lares extraneos. Ambitio vestra, o Syracusani, & cupido regnandi, mater est insolentiae, & haec bellum vobis domesticum & peregrinum parit. Exercitus vester, sub urbis nostrae moenia fusus ac caesus est ab armis Atheniensibus, & Catanaeis sociis, & patria vestra languet moribunda: quae si tibi cara esset, nunc tempus foret, ab interitu eam vindicandi, restituendo campum Symaethium, & urbem Megara, quae pacis tempore Catanensibus amicis furtim abstulistis, & occupastis, eiiciendo inde praesidium, & libertatem

Leontinis in propria ſede reparando; niſi malo veſtro ipſorum Palladem victricem velitis experiri & iram Hecates, ipſorum ultricis, denuo irritare. Si ceſſatis aliena reſtituere, ac Deas illas placare, nec Hecatombae vobis, nec Hecatonphoniae proderunt. Si deſiderium vos tenet, aeternum ſtatuendi Syracuſis templum Pacis, & avertere Eumenidas Catanenſes, tractate res pacis. Me (ſi vobis ita placet) reſcripto veſtro caduceatorem arceſſite, ut Atticas & Catanenſes olivas in muris veſtris plantem.

HERMOCRATES SYRACUSANUS HYBRIDI NAXIO.

LXIII. Falleris, Hybri, ſi credis, Syracuſanos ob fortunae tempeſtatem deſpondere animos. Non ab hoſtibus victi ſumus, ſed a propria conturbatione fuſi. Grave damnum nobis attulit ducum noſtrorum multitudo, & imperatorum turba. Nam ſi pauci, iique rerum bellicarum periti forent, tropaeum, quod in agro noſtro Catanenſes, ab Athenienſibus adiuti, plantarunt, aeternum ſtatuiſſent Syracuſani. Probe ſcit Sicilia univerſa, quem in modum alterum illud tropaeum in via Helorina erectum fuerit. Glorioſiorem certe centum ſexaginta noſtri in proelio occiſi ſepulturam nacti ſunt, quam hoſtes victoriam. Si generoſa Syracuſanorum fortitudo decentem ordinem coniunctim habuiſſet, quae tandem vires Syracuſis reſiſtere poterant? Refer autem ſenatui Catanaeo, ac Niciae Athenienſium imperatori, me ducem electum a Syracuſanis, adeoque imperium per me ipſum habere: tanto faſtidio ab hoſtium perferendo imperio Patres

patriae abhorrent, ut ſibi Hermonis filium potius, cui id crederent, elegerint. Ardor pro libertate patria poteſtatem patriam retardat. Tu, qui caduceum Syracuſanorum deſideras, alterum tibi lituum compara fundandis muris alterius civitatis, aut ſedis, Naxiis, Catanenſibus, & Athenienſibus.

EUAGRIUS, MEGARENSIUM PRINCEPS, TIMOLEONTI.

LXIV. In gloriae tuae communionem lubens concedo, verum non admodum victoria ac felicitate tua laetor; laetior atque ſecurior futurus, ſi ea uti ſcires. Utere ergo pacis occaſione: quo magis enim irritati aut victi fuerint Catanenſes, eo maiori gravitate, ac terribiliori impetu reſurgunt; tam facile apud eos vepres bellorum progerminant. Si ſolum Trinacrium purgare cupis, hi funditus eradicandi ſunt. In captivitatem abduxiſti ducem eorum profectae iam aetatis, at non eripuiſti ipſis arbitrium eligendi alterum meliorem, aut ſimilem, qui cum aliorum viribus, tum ſua ipſorum Nemeſi adiuti, contra nos & te bellum parant. Mitto cum Zerinthio noſtro palmam e ſmaragdinis, opus Poliadriae meae, ad ſtatuam Felicitatis Syracuſanae: ſed adornatam eam mallem unico ramuſculo fertilium olivarum Catanenſium, quas Minerva Catanae plantavit, quam multis palmis ſublimibus, quae per Siciliam infoecundae ſunt, aut fructum auſterum ferunt.

SENATUS POPULUSQUE CATANAEUS MAMERCO.

LXV. Gratias tibi non paucas agit Catanaea respublica, quod ab exercitibus & classe Syracusanis, nec non a coniuratis sese liberasti. Per te divites facti sumus praeda, gloria, aliisque rebus, quibus humana crescit felicitas. Recipe itaque pro hoc tempore in partem praemii, ob res a te tam praeclare gestas, hoc nequaquam exiguum decus, titulum Archontis, ac Tyranni Augusti, cum decem equis, septem sellis chalybeis, auro virgatis, tribus autem eburneis, hasta una aurea, argenteis vero duabus, tribu coronis vallaribus, duabusque muralibus, duabus civicis, & una navali, bilibri, aurea: & a rebus, non minori fortitudine in posterum gerendis, cum bonis avibus exspecta triumphum, arcum, & statuas, prout libri fatales, & oracula nobis promittunt.

DICTA ET FACTA VETERUM CATANENSIUM NOTABILIA.

Sollicitati Catanenses a civitatibus populisque foederatis, Syracusani nominis inimicis, ut stabilitam pacem, quam cum Syracusanis habebant, rumperent, & sese ob veteres quasdam offensas vindicarent, ac de nocte ipsorum urbem adorirentur, & per proditionem occuparent, dum positis neglectisque armis inter orgia Bacchi, solitaque apud ipsos celebrari festa Voracitatis, divinos honores ac templum primo ibi consecutae, crapula ac somno involuti iacerent, hoc

responsum dedere: Nos arma Syracusana vicimus, auro atque argento iisdem in captivitatem a nobis concesso: pacem autem, quam longo ipsi dubioque bello quam carissime a nobis emerunt, arbitrio fortunae nolumus remittere. Miserum sane victoriae genus, quod turpiter obtineas, ut semper in armis esse cogaris, metu, ne quando rebellent subiugati hostes; praeterquam quod iniusta atque impia res est, propriae libertatis tutricibus manibus diripere alienam.

Cum *Crocius Pollio*, Leontinorum dux, praecipiti, atque attonito valde calamo, senatum Catanensem per literas aliquando monuisset, ut parati ad arma essent, Dionysium enim infestum Catanensium inimicum, Syracusanorum regem salutatum ac proclamatum: senatores, nihil commoti rei novitate aut nuntio, contemta nimia Pollionis anxietate, Bono animo esse respondent, verum diceret, num & homo salutatus esset.

Post longa ac sanguinolenta bella superati tandem Catanenses, cum pertinaciae ac temeritatis insimularentur a Petronio & Publicio Caspio, exercitus Syracusani & Carthaginiensium ducibus, coram victore Hierone; quasi melius consuluissent, si supplices cedere, neque armis tanto tamque potenti regi resistere in animum induxissent suum, quando nimirum non fuissent caesi, occisi, ac victi; intrepide responderunt, praesente eodem rege: Vires ac fortuna Catanensium superatae sunt, at ipsi Catanenses a nemine unquam victi. Ad quae mox Hiero: Et quidnam amplius diceretis, si exstitissetis victores? Responderunt illi: Quod magnanimos, clementes, neque rebus prosperis superbientes, victores argueret.

Quodam tempore cum Syracuſani gravibus infeſtarentur ac debilitarentur morbis, ſive ab intemperie aëris, quem vitae ſpiraculum nonnulli dicunt, ſive a crapula, utpote qui primi templum aedificarunt Deae ſuae Voracitati, aliis civitatibus atque locis terrae, ſeculis ſuperioribus prorſus ignotae; ſive ab Orgiis, quae frequenter celebrare ſolebant, ſive ab alia cauſa; cognoſcerent autem, Catanenſes multa frui ſanitate, neque medicorum ope indigere, idque peculiari cuidam artis medicae ſecreto, aut naturae beneficio, tribuendum ſibi perſuaderent: legatos ad Catanenſes miſerunt, qui in morborum, quibus affligebantur, curationem, Syracuſas ſibi mitti peterent medicos, qui Catanae otioſi degerent, neque quaeſtum ſuum ibi exercere poſſent; ſin minus, edocerentur ſaltem, quibus medicinis Catanenſes uti ſolerent ad morbos ſuos curandos, ac ſanitatem conſervandam? Quibus Catanaei ſubridentes, breviſſima hac epiſtola reſponderunt:

CATANAEI SYRACUSANIS AEGROTANTIBUS S.

Conſervatrix noſtrae ſanitatis eſt victus & coitus parſimonia, medicina nobis exercitium, medicus autem animus tranquillus. Valete.

Celebrabantur Catanae, urbe Siciliae, ludi Seculares, prae ceteris omnibus ſollemnes. Ibi cum immodice, nec ſine reliquorum circumfluentium contemtu, ſeſe efferret Portumnus, dux Erycinus, verum atque immerentem patrem negans, & inſigni in matrem, caſtiſſimam atque honeſtiſſimam feminam, iniuria, publice nothum ſeſe dictitans neſcio cuius Dei Hadrani, Hadranita-

rum numinis; gloriaretur etiam, ſeſe ceteris omnibus in ſtadio curſoribus velocitate palmam facile praeripere, vel armatum immo onuſtum aenea immodici & iniqui ponderis armatura: reſponſum ipſi a Terpſindro, iuvene ſtrenuo; Catanaeo: Plus currit cervus, ac portat mulus, quam vel multi ſimul leones. Legitur hoc in egregio atque artificioſo tetraſticho, in *Volumine* quodam *Epigrammatum Graecorum*, a variis auctoribus conſcriptorum.

Scribit *Agatharchides* in parvulo quodam tractatu ſuo de Herbarum natura & virtutibus, ubi de Helleboro agit, cum Catanaei ducem ſibi exercitus ſui creaſſent Arthemium, valde brevi ſtatura ac deformi facie hominem, ſed multis ornatum virtutibus, ſtrenuum inprimis, & rerum bellicarum uſu exercitatiſſimum; exprobratam ipſis vituperatamque hanc electionem, tamquam parum conſultam, ac caeco impetu factam, ab Agathocle, ambitioſo homine, qui ad illam dignitatem ac rerum moderationem ipſe adſpiraret, hoc ſigno, quod ſenatui Catanenſium manipulum herbae Chelidoniae mitteret, nulla addita ſcriptura alia: at cui ex tempore ſtatim nihil aliud etiam reſponderunt, quam quod ipſi faſciculum Hellebori remitterent.

In libro, qui *dicta ſapientum, hominumque illuſtrium notabilia* continet, legitur, Catanaeos a Drauchillida regulo ſaepius interrogatos, quot ſoli ſtadia ipſorum ditioni ſubiecta eſſent? reſpondiſſe: Quot gladio menſi ſumus.

Rogatus *Laërtiades* Catanaeus, poëta argutus ac facetiſſimus, ſed haud parum mordax, a victorioſo Hierone Syracuſano, per viam belli iam regnum, ſive tyrannidem in Catanam & Aet-

nam, adepto: Quaenam Catanae inſcriptio, quique ex arcubus triumphalibus eiuſdem urbis nobiliſſimi, ac maxime memoratu digni eſſent? reſpondit abſque ulla haeſitatione: Symmithrii, Phtiphonis ac Phaſanidis, quod hi tres tyrannidis Catanaeae exſtinctores fuiſſent, uti in antiqua inſcriptione legitur. Quare Hiero, ira in Laërtiadem percitus, linguam ipſi iuſſit praecidi. At poëta, intrepido prorſus ad haec animo: Falleris, inquit, o rex; nam e lingua mea truncata mille aliae progerminabunt linguae non modo, ſed & mille manus calamis armatae. Cautior itaque factus, & ſibi providus, revocavit illam ſententiam, & donis eum proſecutus eſt.

ANNOTATIONES

ANNOTATIONES

IN

FRAGMENTA LIB. XXXI – XL.

Pag. 6. *l.* 4. Καὶ τὸ τελευταῖον — τὸ κύκνειον ᾄσαντες) Habet hoc Diodorus ex Polybii hiſtoriis, unde pleraque haec verbo tenus deſcripta ſunt. Vid. Excerpt. Legat. pag. 1280 ed. Gron. Wess.

ead. l. 7. Διόπερ ἰδεῖν ἐστι παρὰ Ῥωμαίοις &c.) Haec ſuperioribus non ſatis apta connexaque ſunt. Puto fuiſſe a Diodoro adſcripta poſt memoratam contentionem, quae Romae inter Praetorem Iuventium Thalnam & M. Antonium Pomponiumque Tribunos plebis fuit, utrum Rhodiis bellum eſſet inferendum, an delictum condonandum. Refer huc Eclog. Urſini ex Diodoro XIX, & quae apud Livium L. XLV, 21. Wess.

ead. l. 14. Καὶ τὰς ἀλλ. ἐπιβολὰς λυμ. βλάπτειν &c.) Ita correxit Rhodom. addicentibus ſcriptis libris. Wess.

Pag. 7. *l.* 7. Ὡς δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν τις) Haec ad verbum fere, & quae ſequuntur, ex Polybio deſcripta ſunt, ut ex eius fragmentis (p. 1279) apparet. Livius ibidem: *M. Iuventius Thalna, cuius inter cives & peregrinos iuriſdictio erat, populum adverſus Rhodios incitabat: rogationemque promulgaverat, ut Rhodiis bellum indiceretur* &c. Ursin.

ead. l. 10. Ὥστε πένθιμον ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα) Livius ibid. *Extemplo veſte ſordida ſumta domos principum cum precibus & lacrimis circumibant, orantes* &c. Παραλιπεῖν pro παρακαλεῖν corrupte erat in exemplari. Ursin. Recte Urſinus. Fontem adeamus: ὥστε καὶ φαιὰ βαλεῖν (lege λαβεῖν, ut Urſinus coniecerat) ἱμάτια, καὶ κατὰ τὰς παρακλήσεις (mallem ἐντεύξεις, ut hic, ſcriptum eſſet) μηκέτι παρακαλεῖν, μηδ' ἀξιοῦν τοὺς φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων μηδὲν ἀνήκεστον &c. Sic Polybius p. 1280. Wess.

ead. l. ult. Καὶ τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον &c.) Haec ex Polybio omnia Diodorus, sed nimis concise: habet enim Polybius in fragmento XCIII, καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον κατασπάσαντος ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, πρῶτον μὲν Φιλόφρων, μετὰ δὲ τοῦτον Ἀστυμήδης. URSIN.

Pag. 8. *l.* 1. Ἐποιεῖτο τοὺς λόγους) Si ita scripsit Diodorus, (quemadmodum est apud Polybium,) necesse est, ut pariter atque Polybius, adiecerit etiam nomen duorum oratorum, quorum alter post alterum verba fecit. Alioquin omnino, ut monuit Wesselingius, ἐποιοῦντο fuerit reponendum.

ead. l. 7. Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους & reliq.) Ita legendum ex Polybio, a quo haec sumta sunt. URSIN.

ead. l. 8. Συγχαρησόμενοι τοῖς γεγονόσι) Innuit Ursinus, se nescio quid correxisse. Mallem liquidius indicasset. In Polybio Leg. XCVII, p. 1289, est ἐπὶ τοῖς γεγονόσι. WESS. Quidquid sit, quod h. l. mutaverit Ursinus, consentit cum eius emendatione scriptura Codicis Bav.

ead. l. 13. Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κ. λ.) Haec ex Polybii fragmento XCIII sumsit Diodorus. URSIN.

ead. l. 15. Ὑπόπτως γὰρ εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι &c.) Aliter haec Polybius: τῶν γὰρ πλείστων, inquit, Ῥωμαίων ἀπηλλωτριωμένων τῆς τοῦ βασιλέως Εὐμένους εὐνοίας, καὶ πεπεισμένων αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, λαλοῦντα τῷ Περσεῖ &c. URSIN.

Pag. 9. *l.* 2. Καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων παρὰ Προυσίου &c.) Haec in exemplari mendose legebantur, quae a nobis emendata videant docti, an Livianis illis in libro XLV, cap. 19, lucem aliquam afferre possint. *Altera*, inquit Livius, *querimonia Gallici tumultus*, *Advertaeque gladiis regnum in dubium adductum esse* &c. URSIN. Id satis constat & hinc & ex Polybio, paullo ante hanc legationem magnam Eumenem cladem bello Gallico accepisse. Atque haec sola lux Livianis istis affulget: nam *Advertae* nomen in mendo manet, varie a viris doctis, ut eorum commentarii docent, sollicitatum. WESS.

ead. l. 8. Προχειρισαμένη δὲ Γάϊον ἐξαπέστειλε) Polybius habet τοὺς δὲ περὶ τὸν Πόπλιον Λικίνιον ἔπεμψεν. URSIN. *P. Licinium*, legationis eius principem, memoravit & Livius L. XLV, 34. Itaque aut error his inest, aut e legatis istis alium Diodorus indicavit. Ceterum verba illa πρὸς

ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων, οὐ μόνον κ. λ. partem faciunt Lexici Suidae in Ἀπετρίψαντο, quod L. Kustero latuit. Wess.

ead. l. 11. Ἀνάξιος γεγονὼς τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος) Vide ad Exc. Peiresc. (Vol. IX, p. 553,) & de hoc ipso Prusia Polyb. Legat. XCVII, ubi οὐδαμῶς γέγονεν ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος. Suidas, forte ex eodem Polybio, νωθρότερος ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος in voce Νωθρεία. Adde Dukerum in Livii L. XLV, 44. Fuit revera Prusias hic abiectissimi & humillimi animi, neque dignus, cui regnum committeretur. Lege Appianum Mithrid. pag. 297. Wess.

Pag. 10. *l.* 1. Καὶ πίλεον ἔχων λευκὸν) Locus notabilis ob pilei colorem, quem raso capite libertate donati sumebant, meritoque suo non praeteritus a Theoph. Raynaudo Tract. de Pileo sect. X, pag. 1275 edit. Graevii. Quae vero de Prusia ex Polybio refert Diodorus, eadem Nicomedi Plutarchus attribuit Or. II de Fort. Alex. pag. 336 E. Ὁ δὲ Νικομήδης, τὴν κεφαλὴν ξυράμενος καὶ πίλεον ἐπιθέμενος, ἀπελεύθερον ἑαυτὸν Ῥωμαίων ἀνηγόρευσεν. Forrasse quod paterno exemplo eundem habitum atque ornatum adscivisset: aderat enim parenti, Romanos turpiter adulanti, ut ex Livii L. XLV, 44, notum. Wess.

ead. l. 2. Καὶ κάντιλον) In Polybio Leg. XCVII καὶ καλικίους· pro quibus Ursinus καὶ καλίγας, sicuti & hic, malebat. Id quidem opus in Polybio non est, quamquam κάντιλον tolerari non potest. Καλίκιον aut κάλτιον praestat. Solent Graeci Romanorum *calceum* varie scribere. Κάλτιον invenies in Plut. L. Paullo p. 257 C. καλτίκιον in eiusdem lib. de Tranq. An. p. 465 A. Wess.

ead. l. 10. Χαίρετε θεοὶ σωτῆρες) Livium vide L. XLV, 44, & Dionem Cassium Leg. XXII. Wess.

Pag. 11. *l.* 8. Ὃ χρὴ παθεῖν) Glossema in margine omnino putidum est, παθεῖν τὸν κατὰ πόλιν &c. Rhod.

ead. l. 10. Εἰς τὸν ἐν Ἄλβαις Κάρκαρον) De carcere Albano Strabo L. V, p. 368, cum not. Casauboni, & viri docti ad Velleium L. I, 11. Videtur autem Diodorus consulto Latinum retinuisse vocabulum, sicuti & Plut. in P. Aemil. p. 274 F. Mox ἐννεακλίνου iustum est. Wess.

Pag. 12. *l.* 9. Συμπαθεῖς γὰρ οὗτοι γενόμενοι διὰ τὸ &c.) Auxi orationem paucis verbis ex scripto Amstelodamensi & eo libro, quem H. Steph. in Italia versaverat. Opportuna sunt, scriptorisque dictioni concinunt egregie. Wess.

ead. l. ult. Ἀλλ' οὐδὲν οὕτω γλυκὺ — ὡς τὸ ζῆν) Experiuntur id plerique omnes. Eleganter & vere auctor Elegiae de Spe:

Credula res: quam nulla poteſt fortuna fugare,
Spes ſtat in extremis officioſa malis.
Spes vetat aeternis mortis requieſcere portis,
Et curas ferro rumpere ſollicitas.

Lege Syneſium de Inſomn. p. 146 B. WESS.

Pag. 13. *l.* 3. Εἰ μὴ Μάρκος Αἰμίλιος προκαθ. τοῦ βουλευτηρίου) In Latinis *curiae praeſidens*. Ego *principem Senatus* mallem. M. enim Aemilius Lepidus ab tertiis iam cenſoribus princeps fuerat lectus, teſte Livio L. XLIII, 15. Scio, Plutarchum in Aemil. p. 274, mutatum Perſae carcerem Paullo Aemilio contribuere, quae res nihil habet difficultatis. Potuit auctore Paullo Aemilio ad Senatum M. Aemilius referre, ut in libera cuſtodia rex haberetur. Ad iſtud περὶ αὐτὸν ἀξίωμα non ſatis placet. Invenit H. Valeſius in Excerpt. Porphyrogennetae τηρῶν τὸ τῆς βουλῆς ἀξίωμα· unde rectius fuerat περὶ αὐτὴν, quod Rhodom. expreſſit. Cultius praeterea arbitror, quod idem Valeſius ex ſchedis productum laudavit, τὸν ἐξ ἀνθρώπων φόβον. WESS.

ead. l. 11. Διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχήσας &c.) Quadriennio, poſtquam captus fuerat, Perſes Albae in libera cuſtodia deceſſit, ſi Velleio veritas conſtat Lib. I, 11. Accedit Porphyrius parum diſcrepans in Excerpt. Scaligeri, εἰς Ἄλβην μετατεθεὶς καὶ τηρούμενος μετὰ πέντε ἔτη τελευτᾷ. Fors itaque peccatum in annis iſtis duobus eſt. Periiſſe vero Perſen inſomniis, Mithridates Epiſt. ad Arſacem inter Salluſtii Fragm. L. IV Hiſtor. & Plut. Aemil. p. 275, indicant. Ceterum paullo ante κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων a ſcriptore veniſſe cenſui. Nam errantes librarios in iſtis ſaepe labi, quis eſt, quem fugiat? WESS.

Pag. 14. *l. ult.* Καταστέψας) Sic correximus, cum in exemplari καταστρέψας legeretur nullo ſenſu. Notum eſt, victimas infulis coronari ſolitas eſſe, id καταστέφειν Graeci dicebant. Aeſchines contra Cteſiphontem, χρυσόκερων ἀποκαλῶν καὶ κατεστέφθαι λέγων. Notanda autem haec conſuetudo eſt Gallograecorum, qui captivos Diis immolare ſoliti erant, ut docuerat etiam Sopater Paphius in comoedia, quam Γαλάτας inſcripſit. Athenaeus lib. IV, c. 16, p. 160: Ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς τοῦ Παφίου Σωπάτρου Γαλάτας παρ' οἷς ἔθος ἐστὶ ἡνίκ' ἂν προτέρημά τι ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι θύειν

τοῖς θεοῖς τοὺς αἰχμαλώτους· quam consuetudinem a Gallis Gallograeci accepere. Nam ut ait Caesar lib. VI, cap. 16, *Natio est omnium Gallorum admodum dedita religionibus, atque ob eam causam, qui sunt affecti gravioribus morbis, quique in proeliis periculisque versantur, aut pro victimis homines immolant, aut se immolaturos vovent.* Adde Diodorum lib. V, 31. VALES. Simile mendum erasimus ex L. II, 55. Infra de Diegylide, pari immanitate iuvenes immolante, Fragm. p. 85, ἀμφοτέρους καταστέψας ἱερείου τρόπον. WESS.

Pag. 16. *l.* 4. Ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ τῶν Γαλατῶν &c.) Lege tamen Polybii Legat. XCVII. WESS.

ead. l. 13. Ἐπεκρύπτοντο τὴν διαίρεσιν) Mallem αἵρεσιν, aut προαίρεσιν. Post pauca Valesius scribi iubet καὶ πάντα τὰ τῶν βασιλείων, Salmasius τοῦ βασιλείου, quod propius a vulgato recedens praetuli. Spectant autem omnia haec ludos, quos Antiochus aemulatione Aemilianorum in Macedonia, post debellatum Persen, ludorum Antiochiae edidit apud Athen. L. V, 4, ex Polybio. WESS.

Pag. 17. *l.* 9. Παρὰ τὴν πομπὴν) Ita emendavi, cum σιωπὴν esset in Ms. Auctorem emendationis habui Polybium, ex cuius lib. XXXI haec transcripta sunt. VALES.

Pag. 18. *l.* 5. Ποτὲ δὲ νίπτων τὸ ποτήριον) In Polybio illud νίπτων deest, pendentque omnia ex praecedenti participio. Itaque νίπτων parum hic accommodatum est, in ῥίπτων, ut Salmasius voluit, convertendum. WESS.

ead. l. 12. Τῆς συμφωνίας προκαλουμένης) Symphonia nihil aliud est, quam concentus chori. Chorus enim constabat e septem symphoniacis: quando autem chorus canebat, choricis tibiis Choraulus artifex concinebat, ut ait Diomedes; quae συναυλία Graece dicitur. Itaque parum inter συμφωνίαν & συναυλίαν interest. Unde Semus Delius apud Athenaeum (Lib. XIV, 2, p. 618,) συναυλίαν sic definit: ἀγνοουμένης δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς συναυλίας λεκτέον. ἦν τις ἀγὼν συμφωνίας αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος. Mimis porro chorus praecinebat, ut ex Hieronymi Chronico patet, ubi de Pylade Pantomimo. Hyginus in Poëtico Astronomico de Delphine, *Quod Liber suspicatus iubet comites symphonia canere.* Acron quoque, *Ambubaiae*, inquit, *dicuntur mulieres tibicines lingua Syrorum. Etenim lingua eorum tibia, sive symphonia, ambubaia dicitur.* VALES.

Pag. 19. *l.* 8. Ὅτι τούτων συνελθόντων) Legendum est συντελεσθέντων, ex Polybio cap. 101 Legationum, ex quo

fere ſuperiora omnia ad verbum tranſcripſit Diodorus. Hinc igitur patet, caput illud 101 Legationum Polybii ad librum 31 hiſtoriarum eius pertinere, in quo libro retulerat Polybius eos agones, quos Antiochus Epiphanes Daphnae celebravit, ut patet ex fragmentis eius libri apud Athenaeum, quae perperam Caſaubonus inter reliquias lib. 26 retulit. WESS.

ead. l. 12. *Ἐκ τῆς — γενομένης προσκοπῆς*) Sic ſcripſi. Intelligitur Popillii legatio, & natum inde, ne Aegyptus occuparetur, impedimentum, ob quae Romanis clanculum ſuccenſebat Antiochus. Ei autem rei aptum eſſe *προσκοπῆς* vocabulum, ut in Polybii L. VI, 4, 5, non *προκοπῆς*, nemo ignorat. WESS.

ead. l. 15. *Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐκπεσόντος*) Poſtquam Antiochus Epiphanes, tentatis, ut ſupra dixi, moenibus Alexandriae, fruſtratus ſpe ſua, in Syriam receſſit, Ptolemaeus Philometor, quem Memphi reliquerat, perſpectis conſiliis Antiochi, qui amicitiam ſecum ſimulabat, ſed revera ſibi ipſi regnum Aegypti comparare in animo habebat, miſſis ad iuniorem fratrem & Cleopatram ſororem legationibus id perfecit, ut in regnum reſtitueretur, fraterque minor ſecum ſimul regnaret, L. Aemilio Paullo 2 Coſ. anno 4 Olymp. CLII, ut docet T. Livius lib. 45. Itaque in publicis actibus ſcribi coepit anno 12 Philometoris, Euergetis autem primo, manſitque haec fratrum concordia ad annum Philometoris ſeptimum decimum, quo fratres diſſidere coeperunt, ut ſcribit Porphyrius in fragmento luculentiſſimo, quod Ioſ. Scaliger inter Euſebiana excerpta edidit pag. 22. Igitur Philometor bello victus, regnoque expulſus, Romam pedes petendi auxilii gratia proficiſci intendit modico comitatu, demtoque capitis inſigni, ac ſqualore obſitus. Cui cum Demetrius obviam veniſſet, equumque regalibus ornatum phaleris & diadema obtuliſſet, cuncta Ptolemaeus eſt aſpernatus, & Romam cum veniſſet, in hoſpitium Alexandrini pictoris ſe contulit. Quod ubi Senatui nuntiatum eſt, Senatus, arceſſito iuvene, diligenter factum excuſavit, quod nec Quaeſtorem more maiorum ei obviam miſiſſet, nec publico hoſpitio excepiſſet, idque non ſua negligentia, ſed illius clandeſtino adventu eſſe factum, hortatuſque eſt, ut poſitis ſordibus adeundi ipſius diem peteret, ut narrat Valerius Max. libro V, cap. 1. VALES. Si quis dubitet de hoc Ptolemaeo, quiſnam fuerit, diſcat eum

fuiſſe Phyſcona, qui & Cacergetes vocabatur, quod Polybius docet. Palm. Valer. Maximus pugnat, & obviam venit ſententiae Valeſii, prima fronte favens Palmerio. Sic enim: *Rex Ptolemaeus a maiore fratre regno ſpoliatus — Romam venerat.* Ea Ptolemaeum Euergetem, non Philometora, deſignant: qui quidem Euergetes Romam venit, necdum in Syriam profecto Demetrio: ſed neque eo ſqualore obſitus, nec auxilii petendi cauſa, verum eo fine, ut inſtitutam cum fratre regni diviſionem faceret infectam, referente Polybio Legat. cxiii. Itaque in Valerio aut *a minore fratre* fuit, aut error eſt. Alterutrum a vero non deflectere, Livius Epit. xlvi & Porphyrius, quos Valeſius auctores habuit, confirmant, & Palmerium redarguunt. Wess.

ead. l. ult. Δημήτριος ὁ τοῦ Σελ.) Is Demetrius, Seleuci filius, obſes tunc Romae erat: qui cum Ptolemaeum ignobili comitatu Romam appropinquare didiciſſet, id facinus edidit. Quippe expulſus eſt Philometor anno regni 17, ex Porphyrio, id eſt, Olymp. cliv anno 1, Sempronio Graccho & Iuventio Thalna Coſſ. ut etiam indicat Epitome lib. 46 Titi Livii. Demetrius vero Roma profugit anno 3 ſupradictae Olymp. ſeu 151 Graecorum, ut eſt in lib. 1 Macchab. cap. VII, 1. Vales.

Pag. 20. *l.* 16. Ὅτι λέγουσιν — ἑαυτοὺς ὡς τῆς Καππαδοκίας &c.) Videtur Diodorus occaſione legationis, qua Ariarathes amicitiam cum Romanis renovavit apud Livium Epit. lib. xlvi, & Polyb. Legat. cix, p. 1302, de regum Cappadocum origine iſtam παρέκβασιν inſtituiſſe. At quid ſibi volunt haec Syncelli Chronograph. p. 219: Καππαδόκων βασιλεῖς ἑπτὰ χρόνους ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα διαρκέσαντες, κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει. *Cappadocum reges ſeptem annis* clx *regnando perſeverantes hac aetate, ut Diodorus ſcribit, prima regni fundamenta poſuerunt?* Equidem, verum ut fatear, non omnia laudo. Illic quae deſcribuntur, conveniunt pleraque in tempus belli Punici primi, aut illi certe proximum. Atqui inde prima regni Cappadocum initia exorſum eſſe Diodorum, res eſt falſiſſima. Ad hoc ſeptem ait Syncellus Cappadocum fuiſſe reges: hic recenſentur plures. Adde eos, qui Ariarathen, de quo auctor Ecloga hac extrema, continua ſerie uſque ad Ariarathen Ariarathae & Laudices filium, quem Mithridates per ſummum ſcelus occidit, exceperunt, & plures in catalogum addendi erunt. Vide tamen, an hoc Syncellus

ſpectaverit. Indicat Diodorus hac Ecloga, Ariarathen, filium Ariarathae, quem vita & regno Macedones everterunt, Cappadociam armis recuperatam filio Ariamnae reliquiſſe. Puto eundem ſuperioribus libris perhibuiſſe, ab iſto Ariarathe, aut, ſi mavis, Ariamne, nova regni Cappadocum inſtaurati primordia coepta eſſe, continuatamque eius adminiſtrationem in annos CLX, uſque ad ultimum Ariarathen. Congruent tempora, modo ultimi Ariarathae mors, neque eſſe quod impediat videtur, in principium Olymp. CLXX referatur. Eam vero Syncelli verborum ſententiam ſi qui reiiciant, ſponte melioribus cedam. WESS.

Pag. 21. *l.* 4. Ἀδελφὴν ὑπάρξαι γνησίαν Ἀττόσαν) Retinendum Ἀτόσσαν, alterum in marginem relegandum. RHOD.

ead. l. 6. Παῖδα Γάλλον) Hoccine iuveni nomen fuerit, an Γάμος, non dixero. ΓΑΜΟΝ & ΓΑΛΛΟΝ una dumtaxat litera, ad ſcripturae errorem progenerandum prona, diſtinguit. Mox εἰς Κῦρον bene ſchedae. Porro Anapham, quem auctor unum e ſeptem Perſiae principibus perhibet ex Cappadocum ſententia, Cteſias Perſic. c. 14 Onopham appellat. Scribe praeterea ᾧ φασι δι' ἀνδρείαν συγχωρηθῆναι, ut oratio ſibi conſtet. WESS.

Pag. 22. *l.* 4. Καὶ Ὀλοφέρνης) Infra eodem nomine alius eſt, qui tamen in Excerpt. Peireſc. (p. 41) Ὀροφέρνης, etiam apud Athen. L. X, 11, pag. 440, & Iuſtinum L. XXXV, 1, ſed Legat. CXXVI Polybii Ὀλοφέρνης & Appian. Syr. p. 189. WESS.

Pag. 23. *l.* 4. Πεσόντος τε ἐν τῇ μάχῃ) Captus Ariarathes eſt & victoris arbitrio in crucem ſublatus, ut ipſemet Diodorus L. XVIII, 16, & Arrianus cum Luciano, quos ibid. excitavi teſtes, prodiderunt. Accedat in cumulum Appianus Mithridat. p. 302: Ἀριαράθην Καππαδοκίας ἡγούμενον — εἷλε (Perdiccas) καὶ ἐκρέμασε. Forſan ergo hoc Photio debetur. WESS.

ead. l. 11. Παρὰ τοῦ βασιλέως — Ἀρδοάτου) Hominem ignorant Armeniorum annales a Moſe Chorenenſi in ordinem digeſti: quod quidem minime mirum. Parum enim antiquiſſimas patriae ſuae res habuit exploratas. Praetereunt etiam, ſi bene memini, alii. Poſt pauca Μακεδόνας ſcriptum olim fuiſſe, pulchre animadvertit Rhodomanus. Rei ſeries & ſcripti Codd. idem ſibi poſtulant.

Pag. 24. *l.* 2. Τὴν τούτου θυγατέρα Στρατονίκην συνῴκισε) Puella id nominis ab avia Stratonice, feminarum nobiliſſima,

quam Smyrnaei Θεὰν Στρατονίκην in Oxonienſi marmore vocant, impetraſſe videtur. De nuptiis eius & Ariarathae, quantum quidem recordor, tacent alii. WESS.

ead. l. 10. Ὀνομαζομένην Ἀντιοχίδα) Eadem Appianus Syriac. p. 145. Hac affinitate Antiochus Ariarathen ſibi adiunxit in belli adverſus Romanos conſortionem. Confer Livium L. XXXVII, 39, & XXXVIII, 39. WESS.

Pag. 25. *l.* 10. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον — προέβη τὰ — εὐνοίας) Ab hac patris filiique laudabili contentione ΕΥΣΕΒΟΥΣ titulum, quo Ariarathen nummi ornant, repetunt viri docti, Nonius ad Goltzii Numiſm. p. 305, & Seguinus Select. Numiſm. pag. 61, ſed dubia admodum coniectura, ut bene vidit Ez. Spanhemius de Uſu & Praeſtant. Num. Diſſ. VIII, p. 469. WESS.

Pag. 26. *l.* 3. Ἐμβιώτερον ὑπῆρχεν) Pro ἐμβιώτερον ſcribe ἐμβιωτήριον, quo vocabulo vix quidquam elegantius eſt. RHOD. Ἐμβιωτήριον ὑπῆρχεν) Placet viri doctiſſimi iudicium, etſi ſimile exemplum non ſit ad manus. Ἐμβιοῦν illorum eſt, qui iucunde & libenter alicubi vitam agunt. Libanius T. II, pag. 268 B. ἦν μὲν οὖν γνώμη τῷ νεανίσκῳ ταῖς Ἀθήναις ἐμβιῶναί τε καὶ ἐντελευτῆσαι· quo modo Euſebius ἐμβιῶναι καὶ ἐγγηράσκειν coniungit Praep. Evangel. Lib. V, 33, p. 229 D. Ipſam rem, de qua agitur, firmare Epiſtolae poterunt Carneadis ad hunc Ariarathen, quarum Diogenes L. IX, 65, meminit. WESS.

Pag. 27. *l.* 1. Ὁ Φιλοπάτωρ) Hic Ariarathes filius erat Antiochidis, Antiochi Magni filiae, quae cum liberis careret, duos ſibi clam ſuppoſuit, Ariarathem & Orophernem, ſed aliquanto poſt cum praeter ſpem filias duas ac filium nomine Mithridatem peperiſſet, de ſuppoſititiis maritum admonuit, & priorem quidem cum mediocri ſumtu Romam miſit, alterum in Ioniam, ne legitimo puero controverſiam de regno moverent. Hic Mithridates poſtea Ariarathes dictus eſt, cognomento Philopator, ob ſingularem pietatem, qua patrem dilexit, ut teſtatur Diodorus lib. 31; ex quo patet, hoc fragmentum ad librum XXXI pertinere. Regnum iniit Olymp. CLIV anno 2, Scipione Naſica & Figulo Coſſ. non ut Caſaubonus in Polybiana chronologia ponit, Olymp. ſupradictae anno 3. Namque ante Demetrii ex urbe fugam regnare coepit, ut conſtat ex Polybio & Livio lib. 46. Atqui Demetrius anno 3 dictae Olymp. Roma clam profugit, ut ſupra dixi. Periit autem hic Ariara-

thes in bello, quod Romani cum Ariſtonico geſſerunt, ut docet Iuſtinus libro XXXVIII, 2. VALES.

ead. l. 2. Μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν) Non patrem tantum, ſed & matrem & ſororem, Antiochiae in Syria non ſine ſcelere & vi defunctas. Lege Polyb. Leg. CXII. WESS.

ead. l. 8. Ἀρταξίας) Huius Artaxiae meminit Plutarchus in Antonii vita. Victus captuſque fuerat ab Antiocho Epiphane, ut docet Appianus in Syriacis (pag. 188.) Hieronymus in caput XI Danielis ex Porphyrio, *Pugnans*, ait, *contra Aegyptios, Libyas, Aethiopaſque pertranſiens audit ſibi ab Aquilone & ab Oriente proelia concitari, unde & regrediens capit Aradios reſiſtentes, & omnem in litore Phoenices vaſtat provinciam, confeſtimque pergit ad Artaxiam, regem Armeniae.* Fuerat hic prius Antiochi magni Satrapa in Armenia: quo a Romanis victo, cum ad Rom. partes tranſiiſſet, Rex a populo Romano appellatus eſt, teſte Strabone lib. XI, (p. 800,) & celeberrimum Armeniorum fundavit imperium. VALES. Ἀρταξίας) Meminit eius Plut. in Lucullo pag. 513. Fortaſſe Mithrobuzanes iſte filius Thariadae fuit, qui Sophenen eo tempore occupavit, quo Artaxias Armeniam, uti Strabo refert L. XI, p. 800. WESS.

Pag. 28. *l.* 5. Ὅτι ἧκον πρεσβευταὶ εἰς Ῥώμην &c.) Haec ex Polybii fragmento CXVII ad verbum paene deſcripſit Diodorus. URSIN.

ibid. Παρά τε τοῦ νέου Πτολεμαίου) Inter Ptolemaeos Philometorem & Phyſconem male conveniebat: geſta variante, ut ſolet, fortuna fuerant bella, quibus tandem poſitis Phyſconi Cyrene attributa eſt. Petiit deinde ſibi Cyprum, & a Romanis, qui Philometorem, Aegypti regem, nimis convaleſcere nolebant, impetravit: hinc nova diſſidia, quorum occaſione hae legationes in urbem venerunt. Adeundus eſt Polybius Leg. CXV, CXVI, CXVII. WESS. Παρά τε τοῦ νεωτέρου Πτολ.) Rectius liber noſter τοῦ νεωτέρου, quemadmodum paullo infra legitur, pariterque apud Polybium Leg. CXV & CXVII, unde haec hauſit Diodorus.

ead. l. 7. Διακούσασα ἡ σύγκλητος κατὰ μέρος) Commode his verbis ſubiecta ſententia eſt, *audivit Senatus per vices legatos utriuſque regis.* Nec tamen ſpernendum, quod dat Codex noſter τὰ κατὰ μέρος, *poſtquam accurate ſingula cognovit.*

ead. l. 9. Ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις &c.) Polybius habet, ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποτρέχειν ἐκ τῆς Ῥώμης. Omnino

melius ita. Nam Macedonum legatis, Roma extemplo, *Italia intra trigesimum diem excederent*, ut Livius inquit lib. XLII, 48, *denuntiatum* est. URSIN.

ead. l. 11. Καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνελεῖν) Polybius habet αἱρεῖν, ex quo nos ἀναιρεῖν fecimus. URSIN.

ead. l. ult. Πρέσβεις παρεγένοντο παρὰ Ἀριαράθου) Videndus Polybius est in fragmento CXXI, unde haec sumsit Diodorus. URSIN. Confer cum his Eclog. 3 lib. XXXI, & Exc. Peiresc. p. 584, Epitom. Livii XLVI. WESS.

Pag. 29. *l.* 2. Διασαφοῦντες τὴν ἔννοιαν) Praestat τὴν εὔνοιαν ex Polybio Leg. CIX & CXXI. WESS.

ead. l. 3. Ἔτι — ἀπόρρησιν τοῦ γάμου καὶ φιλίας &c.) Demetrius Soter, ut regnum affinitate muniret, Ariarathae conditionem sororis obtulerat: nuptias istas Senatus Romanus improbavit, eiusque imperio rex. *Itaque Ariarathi* Demetrius *propter fastiditas sororis nuptias infestus fratrem eius Orofernem — supplicem recepit, datumque sibi honestum belli titulum gratulatus, restituere eum in regnum statuit*, scribit Iustinus Lib. XXXV, 1, cui adiunge Excerpta Peiresc. (p. 41, huius editionis cum annot.) WESS.

ead. l. 7. Καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς νομιζομένων &c.) Ea expressit Polybius (Leg. CXXI), τόν τε σκηπίωνα καὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον. URSIN.

ead. l. 10. Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον &c.) Haec a Polybio sumsit Diodorus ex fragmento CXXII. URSIN.

ead. l. 12. Καὶ τοὺς αἰτίους τοῦ κατὰ τὸν Ὀκτακούϊον φόνου) Ita legendum, cum mendose sit in exemplari τὰς αἰτίας. Polybius habet, ἅμα δὲ καὶ τὸν προσενέγκαντα τῷ Γναΐῳ τὰς χεῖρας ἄγοντες. Mox Ἰσοκράτην καὶ Λεπτίνην. Polybius modo Socratem, modo Isocratem nominat, parum constanti scriptura. Sed ex Diodori loco apparet Ἰσοκράτην legendum esse, non Σωκράτην· quod nomen irrepsit, ut opinor, culpa librarii. URSIN.

Pag. 30. *l.* 1. Ἰσοκράτη καὶ Λεπτίνην) Cn. Octavium Laodiceae Leptines interfecerat, quam caedem Isocrates homo Grammaticus & mire garrulus iure factam fuisse defenderat: eam causam utriusque dedendi docet Polybius Leg. CXX & CXXII, Appianus Syr. p. 188. WESS.

ead. l. 8. Τοιαύτην συνέβη γενέσθαι πάσης &c.) Conf. Plut. in Aemilio p. 276. Quid vero illa sibi volunt verba, καὶ τῶν τὴν ε. τ. P. τιμὴν σχεδὸν, τιμήν; quorsum, inquam, ista pertinent? Ego, ne longum faciam, & corrupta esse

& defectu laborare censeo. Vide, an placere possit: καὶ τῶν εἰς τὴν Ῥώμην τιμὴν (ἐχουσῶν) σχεδὸν (πάντες παρέγενοντο) μετὰ προθυμίας κ. λ. Sic dicet, ex vicinis urbi oppidis atque ex municipiis ferme omnes spectatum exsequias confluxisse Romam. Municipia vocantur αἱ εἰς τὴν Ῥώμην, sive ἐν τῇ Ῥώμῃ, τιμὴν ἔχουσαι πόλεις, haud sane absurde. Aliter si qui opinentur, pati possum: nam Diodori verba me coniiciendo assecutum esse, non temere affirmavero. WESS.

Pag. 31. *l.* 1. Τῶν γὰρ Ῥωμαίων οἱ ταῖς εὐγενείαις &c.) Haec partem fecerunt descriptionis iustorum, quae magnifica Aemilio Paullo fuerant persoluta: id Photius planissime indicat. Addiderat auctor Paulli meritissimas laudes, quarum reliquias Excerpta dabunt Peiresc. pag. 585. Cetera, quae hic produntur, a Polybio copiosius & cultius traduntur L. VI, 51. Mox Rhodom. γινώσκειν ἐφ' ὅσον ἕκαστοι pro ἕκαστος ex margine adscifcit. WESS.

ead. l. 13. Οἷος ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχειν) Apud Polybium, ex quo haec desumta sunt, alius est verborum sensus. Plus enim dicit Polybius, ut ex utriusque loci interpretatione clarum est. VALES.

Pag. 32. *l.* 6. Τοὺς δοθέντας εἰς υἱοθεσίαν) P. Scipionem & Q. Fabium, de quibus Polybius p. 1427, unde haec descripta. Iunge Plut. Aemil. p. 257. WESS.

Pag. 33. *l. ult.* Καὶ τηλικοῦτο βάρος οἰκίας) Mox iterum καὶ τοῦ βάρους τῆς οἰκίας οὐκ ἀξιόχρεως διάδοχος. Respice not. in L. IV, 61. WESS.

Pag. 34. *l.* 3. Κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὀκτωκαίδεκα) Annum intelligit, quo L. Aemilius Paullus Scipionis pater est mortuus. Atqui eo anno Scipio XXV aetatis annum agebat. Decessit enim Aemilius L. Anicio & Cornelio Cethego Coss. anno urbis 593, ut patet ex titulo Adelphorum Terentii. Igitur cum ex ipso Diodoro, ac Livio lib. XLV, anno urbis 585, quo L. Aemilius Perseum debellavit, Scipio annum aetatis 17 ingressus sit, sequitur, eum anno urbis 593 quintum ac vicesimum attigisse. Videtur autem deceptus esse Diodorus ex illis Polybii verbis, quae in fragmentis libri XXXI, a nobis editis, leguntur: οὐ γὰρ εἶχε πλέον ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα τότε. Nam quia Polybius haec post obitum L. Aemilii narraverat, putavit Diodorus, τότε illud significare post obitum parentis: in quo longe falsus est. Nam Polybius eo loci ἀνακεφαλαίωσιν quandam to-

tius adolescentiae Scipionis proponit, eaque narrat, quae ante Aemilii obitum contigerunt, ut satis patet. VALES.

ead. l. ult. Πρὸς τὰς ἀναίδην ἡδονὰς) Est, qui ἀνέδην mallet: a quo dissentio. Hoc loco bene habet, non item Exc. horum pag. 175. Conferendus Polybius est Excerpt. p. 1457, unde haec omnia depromta. WESS.

Pag. 35. *l.* 17. Ὥρμησεν ἐπὶ τὴν μεγαλοψυχίαν) In Polybio ὥρμησεν ἐπὶ τὸ περὶ τὰ χρήματα μεγαλοψυχίᾳ καὶ καθαρότητι διενεγκεῖν τῶν ἄλλων. Praeferrem propterea ἐπὶ τὸ μεγαλοψυχίᾳ καὶ τῇ κ. λ. ut aptius omnia cohaerescant. WESS.

Pag. 36. *l.* 7. Αἰμιλία γάρ τοι μεγάλου Σκ.) Deest γυνὴ, quam vocem Latini eleganter omittere solent, cum dicunt Aemiliam Africani & similia, ut apud Ciceronem occurrit, & Suetonium, aliosque. VALES.

ead. l. 8. Ἀδελφιδῆ τοῦ Περσέα καταπολεμήσαντος) Scriptum fuit ἀδελφή. Nam Aemilia Scipionis patrem Paullum habuit, qui ad Cannas periit, sicuti & Aemilius, a quo Perses debellatus. Clara res ex Plut. in Aemil. p. 256. WESS.

ead. l. 13. Παπειρία) Haec Papiria erat Papirii Massonis filia, viri consularis, ut ait Plutarchus in L. Aemilio (pag. 257.) In Ms. nostro perperam scriptum erat Πασειρία. VALES.

Pag. 37. *l.* 1. Μεγάλην ἐσχήκει περικοπὴν) Optime Valesius. Solet Polybius ea voce omnem ornatum atque apparatum describere. Sic Diogenes & Timotheus, legati Olophernis, pro regis sui opibus cultissime instructi, κατὰ τὴν ἄλλην περικοπὴν εὐτυχοῦντες Legat. CXXVI. Contra Philopoemen λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν Excerpt. p. 1389. Et haec ipsa Papiria ibid. p. 1459, ἐν τῇ τῆς Αἰμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ ἐκπορευομένη. Adde Suidam in Περικοπή. WESS.

ead. l. 5. Φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ) *Ultro donavit;* quod genus tanta eruditione explicuit T. Hemsterhusius ad Luciani D. Mort. VI, 3, ut nihil supra. Habe unum atque alterum exemplum. Σοὶ φέρων ἐγχειρίζω τὴν τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν Tiberius ad Caium apud Ioseph. Antiq. L. XVIII, 6, 9; καὶ γῆν καὶ θάλατταν φέρων εἰς τὰς ἐκείνου χεῖρας ἐνέθηκε ὁ θεὸς Io. Chrysostomus T. III, p. 303 E. τὸ βασίλειον ἱεράτευμα — τῷ κοινῷ παλαμναίῳ φέρων παρέδωκας Gregor. Naziazen. Or. III, p. 63 E. WESS.

ead. l. ult. Ἐν τρισὶν ἔτεσι κατὰ μέρος ἀποδιδόναι τὰς

φέρνας) Hunc & ſimilem Polybii locum de dote, annua, bima, trima die perſolvenda, tractavit atque illuſtravit Ger. Noodt L. III de Foen. & Uſ. c. 6. Wess.

Pag. 38. *l.* 8. Ἐποίησεν ἴσην ἑαυτῷ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν &c.) Erit fortaſſe, qui τὴν περὶ τὸν ἀδελφὸν maluerit. Polybius multo clarius οὕτως ἴσον ὑπάρχειν αὐτῷ κατὰ τὴν οὐσίαν τὸν Φάβιον Exc. p. 1461. Wess.

Pag. 39. *l* 10. Καὶ τὴν εὐεξίαν) In Polyb. Exc. p. 1458 editur ἐπ᾽ αὐτοεξίᾳ ex Valeſii correctione, qui tamen Diodori ſcripturam merito meliorem pronuntiavit. Wess.

Pag. 40. *l.* 1. Πάντας ὑπερέβαλε) Haec Excerptoris negligentia iuſto videntur breviora. Polybius rem fuſius declarat Exc. pag. 1463. Scipio veterem patriae ſuae morem probavit, quo *vera illa Romuli proles aſſiduis venatibus, nec minus agreſtibus operibus exercitata, firmiſſimis praevaluit corporibus, ac militiam belli, cum res poſtulavit, facile ſuſtinuit*, ut Columella loquitur. Conf. Ian. Vlitium ad Nemeſian. Cyneget. v. 298. Wess.

ead. l. 13. Διὰ τῆς μητρὸς Φιλώτας) Rectius apud Polybium Exc. p. 1465 Φιλώτιδος. Id prave & ex Noſtro corrigendum, quod ibi adiungitur, πάνυ γὰρ εὐφυὴς ἐγένετο κατὰ τοῦτο τὸ πρόσωπον. Dederat καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον. Wess.

Pag. 41. *l.* 4. Ὀροφέρνης) Hic eſt Orofernes, quem ſibi Antiochis regina ſuppoſuerat, ut ſupra ex Diodoro dixi: quod & Zonaras commemorat (p. 348 ed. Venet.) qui Demetrii Syriae regis opibus Ariarathem regno expulit. Erat Demetrius infenſus Ariarathi ob faſtiditas ab Ariarathe ſororis nuptias, & amicitiam ac ſocietatem ſuam. Itaque cauſam Orofernis libentiſſime amplexus, bellum intulit Ariarathi, cui Eumenes auxilium ferebat. Victus tandem Ariarathes Romam confugit, Sex. Iulio Caeſare & Aurelio Oreſte Coſſ. Olymp. CLV anno 3, ut docet Polybius cap. 120 Legationum. Vide Diodorum Legat. 24, & Iuſtinum (lib XXXV, 1.) Vales. Apud Photium & alios Ὀλοφέρνης legitur, & liber Iudith nos docet, fuiſſe id nomen Orientalibus uſurpatum. Fuit ille Ὀλοφέρνης ſuppoſititius, ab Antiochide uxore Ariarathi, antequam peperiſſet, ſuppoſitus Sed poſtea cum peperiſſet filium Mithridatem, qui & Ariarathes dictus eſt, in Ioniam amandatus. Vide Photium in Diodori Excerptis ex Lib. XXXI. Ex eo enim magna fi lux his Diodori fragmentis. Palm.

ead. l. 11. Καὶ τὰ λοιπὰ τετρακόσια δώσειν &c.) Demetrius Orophernem in Cappadociae regnum, deiecto Ariarathe, restituerat ἐπὶ χιλίοις ταλάντοις, ut Appian. Syr. pag. 189 refert. Hinc promissi ratio apparet. De Oropherne Iac. Perizon. ad Aelian. V. H. Lib. II, 41. Wess.

ead. l. 15. Τετρακόσια τάλαντα παρέθετο Πριηνεῦσι) Unde tanta de Prienensibus fidei opinio, tam longe a Cappadocia sitis? Nimirum post natum Mithridatem, qui & Ariarathes, in Ioniam amandatus fuerat, uti in nota praecedenti diximus, & Prienae forte habitaverat, unde ea Prienensium in eum nutricium suum benevolentia & eius in eos fides. At Prienenses ob id depositum bellum passi sunt ab Ariarathe, Cappadociae rege, & Attalo, ut docet Polybius in fragmentis p. 1470. Palm.

Pag. 42. *l.* 4. Ἅμα μὲν διὰ τὴν χρηστότητα) Haec fere iisdem verbis leguntur in Excerptis Georgii Syncelli, quae Scaliger pro Eusebianis edidit pag. 54. Vales. Inspice ipsum Syncellum Chronograph. p. 226 ed. Venet. & Polybium Leg. CXIII, unde his Excerptis haud exigua lux affulget. Wess.

Pag. 43. *l.* 4. Ὅτι Προυσίας) Plures fuerunt Prusiae, sed iste, de quo hic sermo est, fuit ille, qui Κυνηγὸς *venator* & Μονόδους *unidens*. Vid. Suidam in Ἀπολλωνίας. Palm.

ead. l. 6. Τὸ καλούμενον Νικηφόριον διέφθειρε) Respice not. ad p. 573 Excerpt. (p. 384, l. 15, Vol. IX huius editionis.) Appianus de Prusia Κυνηγῷ, Attalum bello lacessente, Mithrid. p. 298, καὶ χωρίον τι Νικηφόριον ἐξελὼν κατέσκαπτε, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ νεὼς ἐνεπίμπρη. Quod vero Palmerius Prusiam hunc Μονόδοντα fuisse scribit, id secus est. Filio Prusiae Κυνηγοῦ, nomine eodem quo pater, pro superiori dentium ordine unum os continens enatum erat, propter quod Μονόδους dictus est, teste Festo in *Monodos* & Livio in primis Epit. lib. L. Habet de hoc Prusia H. Vales. ad Polyb. Exc. p. 1471 plurima, quae legisse non poenitebit. Wess.

ead. l. 9. Δοκοῦν ἔργον εἶναι Φυρομάχου) In Polyb. Exc. 1468, quem Diodorus solito more aemulatur, ὑπὸ Φυλομάχου κατεσκευασμένον. Rectius Noster. Phyromachum statuarium memorat elegans in Priapum Epigramma Anthol. L. IV, 12, p. 478, estque apud Plinium Lib. XXXIV, 8, *Phyromachus*, sive *Pyromachus*, Attali regis aequalis, uti monuit Valesius. Mox αὐτοῖς ἀνδράσιν sine articulo cultius videtur. Lege Davis. ad Max. Tyr. Diss. VII, p. 520. Wess.

Pag. 44. *l.* 7. Συνήθει τοῖς Κρησὶν ἀθεσίᾳ) Haud praeter ve-

rum de Cretenſibus Leonides Antholog. Lib. III, p. 369:

Αἰεὶ λῃϊσταὶ, καὶ ἁλιφθόροι, οὐδὲ δίκαιοι
Κρῆτες. τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;

Confer adſcripta L. XVIII, 32, & Polybium, ſollemnem iſtam Cretenſium perfidiam notantem, Exc. pag. 1445. Geſta vero haec eo ſunt bello, quod inter Cretenſes & Rhodios ob exercitam piraticam flagrabat apud eundem Polyb. Legat. CXXXIX, & Trogum, qui L. XXXV id fuſius deſcripſerat, docente Epitoma. WESS.

Pag. 45. *l.* 4. Ὡς Μέμμιος ἐξαπέλεκυς) Quae librarii mutant, omnes ineptias poſt ſe relinquunt. Ἐξαπέλεκυς Praetor eſt, uti in Excerpt. Peireſc. infr. p. 73; ἑξαπέλεκυς ἀρχὴ Praetura apud Polybium L. III, 40. Cauſam, cur Graeci ita vocarint, ignorat nemo. De Memmio Praetore alii certiora docebunt. Mihi Mummius eſſe videtur, de quo Appianus Iberic. p. 483. WESS.

ead. l. 6. Καὶ λαβόντες ἐκπαράσκευον) Muta ἐκπαράσκευον in ἀπαράσκευον. Nam lectio marginis prorſus aliena eſt. RHOD.

ead. l. 9. Οἱ μὲν Ἀρουακοὶ) *Luſitanos* verterat interpres, aliud agens. *Arevaci* ſunt, ſive *Arevacae*, Ἀραιουακαὶ, Ἀρεουάκαι Ptolemaeo & Straboni. Scribe ergo Ἀρεουακοί. WESS.

Pag. 46. *l.* 8. Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐκήδευσε) Plura L. XVI, 87, & Polybius, quem ob oculos Diodorus habuit, lib. V, 10. WESS.

Pag. 47. *l.* 5. Πόλιν μυρίανδρον τὴν Ὄλυνθον) Vid. ad Lib. XI, 49. Mox mallem Θήβας μὲν ἀναρπάσας. Ita certe ſolent frequentius, quod Aeſchinis, Dinarchi, aliorumque teſtimoniis conſtabilire ſuperius L. XIII, 56, memini. WESS.

Pag. 48. *l.* 9. Οἵ τε βασιλεῖς καὶ αἱ πόλεις) Idem teſtatur Cicero in lib. 2 de Offic. (cap. 8) his graviſſimis verbis: *Verumtamen quamdiu imperium pop. Rom. beneficiis tenebatur, non iniuriis, bella aut pro ſociis aut de imperio gerebantur. Exitus erant bellorum aut mites aut neceſſarii. Regum, populorum, nationum portus erat & refugium Senatus.* Et paullo poſt: *Itaque illud patrocinium orbis terrae verius, quam imperium, poterat nominari.* VALES.

ead. l. 14. Καὶ τοὺς — ἐριζοτόμησαν) Lege not. in L. XVI, 82. WESS.

ead. l. 16. Καὶ ἐν Κελτιβηρίᾳ τὴν Νομαντίαν) De urbis Numantinae in Celtiberia ſitu Io. Mariana L. III ineunte, & B. Aldrete L. I Antiq. Hiſpanic. cap. 6 & ſeq. diſputarunt egregie. WESS.

Pag. 49. *l.* 1. *"Οτι σφόδρα οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτιμοῦνται*) Vestigiis Polybii, cuius fragmentum dabit Suidas in Ἀναιρεθεὶς & Ἔμβαινε, inhaeret diligenter. Confer & Leg. 1 Diodori. Wess.

ead. l. 5. *"Οτι οἱ Κελτίβηρες μετὰ τὴν νίκην* &c.) Videndus Polybius in fragmento CXLI, unde sumsit Diodorus. Ursin. Victoriam eam designat, quam Celtiberi de M. Fulvio Nobiliore reportaverant, descriptam ab Appiano Iber. p. 472. Miserunt dein ad M. Claudium Marcellum, pactique inducias facultatem Romam oratores mittendi impetrarunt. Vide Polybium Leg. CXLI. Wess.

ead. l. 15. *Οὗτος — τὰς δοθείσας — ἐτήρει*) Rem eandem refert Appian. Punic. p. 101. Wess.

Pag. 50. *l.* 5. *Τριῶν Ῥωμαίων πεσόντων*) Satisne iusta haec sint, affirmare nolo. Ex Appiano quidem certe Punic. pag. 104 confici posse videtur, plures gregariorum & Tribunorum insepultos fuisse relictos. Wess.

ead. l. 15. *"Οτι τῶν Ῥωμαίων στρατευσάντων* &c.) Haec quoque ab eodem Polybio accepit Diodorus ex fragmento CXLII. Ursin.

Pag. 51. *l.* 6. *Ἱερὰ, τάφους*) Ita emendavimus, cum *ἱεροὺς τάφους* esset in exemplari. Post pauca *διὰ τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν* in exemplari *δὲ* pro *διὰ* male legebatur. Ursin.

ead. l. 7. *Παρακρύπτουσα δὲ τὴν ταύτης ἀναίρησιν. τεύξασθαι δὲ τούτων*) Mirari licet non suboluisse doctissimis pariter acutissimisque editoribus, defectu laborare orationem; cui quidem, qualis vel in exemplari Ursini legebatur, vel ab eo edita est, nullatenus sane constabat ratio. In Cod. Ursini erat: *οὐδαμοῦ προστιθεῖσα πόλιν τὴν Καρχηδόνα, παρακρύπτουσα δὲ τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν, ἐὰν ὁμήρους δῶσι τριακοσίους*. Omnia recte sese habitura sibi persuaserat Ursinus, si particulam *δὲ* in *διὰ* mutaret, & verba illa *παρακρύπτουσα — φιλανθρωπιῶν* parentheseos signis includeret. Qui cum ita edidisset, nihil ad h. l. annotavit summus Wesselingius, nisi, se suspicari *τῶν φιλανθρώπων*, non *φιλανθρωπιῶν*, scriptum ab auctore fuisse. In quo facile assentimur viro doctissimo: sed is longe acerbius vulnus, quo laborabat hic locus, intentatum praetermisit; cui precatam medicinam tandem attulit Bavaricus liber.

ead. l. 8. *Τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν*) Suspicor *τῶν φιλανθρώπων* venisse a scriptore: solet quidem certe omnia humanitatis officia *τὰ φιλάνθρωπα* vocare Lib. XIII, 3; XVII,

103; XVIII, 67, atque alibi. Ipse Ursinus Legat. XIV φιλανθρωπία recte in φιλάνθρωπα convertit. WESS.

ead. l. 12. Ἐξέπεμψαν μετὰ πολλῆς οἰμωγῆς) Inspiciendus est Appianus Punic. p. 70, graphice eiulatum & complorationem istam describens. Quod mox succedit de bello cum Asdrubale, idem uberius declarat p. 74. Nempe Asdrubali, belli adversus Masinissam gesti praecipuo auctori, mortis poenam irrogarant Carthaginienses. Hinc ille arma in patriam sumserat. WESS.

Pag. 52. *l.* 7. Ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ὑπάτων Μανίλιος) In exemplari mendose erat Μαμίλιος. Fuit autem M. Manilius Consul cum L. Marcio, anno DCIV. Paullo ante οἱ τὸ καταλειπόμενον habet manuscriptus, sed corrupte. URSIN.

ead. l. 13. Διατροπὴ μεγάλη τὸ συνέδριον ἐπέσχε) Vide ad L. XVII, 41, & Suidam in Διατροπὴ, ubi haec, quod diligentissimum Pearsonium minime fugit, exscribuntur. WESS.

ead. l. 14. Μόγις δὲ τῶν — ἀναψυξαμένων) Citat hunc locum Suidas in voce Βλάνων, sed pro μόγις habet μόλις, & ad oram libri pro ἀναλεξαμένων emendatum est ἀναψυξαμένων. Sed non video, cur necesse fuerit ita emendare. Est enim ἀναλεξαμένων, *cum se collegissent.* Reliqua emendatiora sunt apud Suidam, quam in nostro exemplari. URSIN. Suidas non eo tantum loco, quem Ursinus indicavit, sed & in Ἀναλεξάμενος haec habet verba, constanter ἀναλεξαμένων scribens. Equidem ut hoc non damno, ita vulgatum spernere non sustineo, cultum aeque. Notum Poëtae istud ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, de quo Eustath. in Il. K, p. 824, & aliud Euripidis Helen. v. 1100, δύ' οἰκτρῷ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων. Tum καιροὶ ἀναψύξεως ex S. Lucae A. A. cap. III, 20, vim τοῦ ἀναψύχεσθαι & ἀναψύχειν in animo colligendo & reficiendo declarantia. Est tamen in Suidae & Codicum concordia maius patrocinium τῷ ἀναλεξαμένων, quod & L. Kustero potius visum. Porro orationem, qua Romanos post inclementem istam de Carthagine evertenda sententiam compellavit *Blanno* sive *Blano*, Appianus Punic. p. 77 tribuit *Hannoni*, cui cognomen *Gillae*, quam recte nescio. WESS. Ἀναψυξαμένων) Sic quidem in contextu editionis Ursinianae editum est; sed contra mentem editoris verbum hoc, quod in ora libri scriptum erat, in contextum esse relatum, ex ipsius ad h. l. nota apparet. Plura eiusmodi, contra consilium doctissimi editoris admissa ab eo, qui, cum Romae ageret Ursinus, Antwerpiae in officina

Plantiniana impressioni harum Eclogarum praefuit, animadvertit Schweighaeuserus noster in Eclogis ex Appiano. Ἀναλεξαμένων h. l. est in Cod. Bav. ut apud Suidam & in contextu exemplaris Ursini.

Pag. 53. *l.* 1. Διελέχθη παραστατικῶς) Sic correxi pro περιστατικῶς, motus & Diodori iudicio, qui Lib. XVIII, 22, τὸ δεινὸν ὑπομένοντες παραστατικῶς, & Lib. XX, 11, παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν, & vocis usu, in animi fiducia trito, & Suidae auctoritate, ita citantis in Παραστάται. Habet ibidem, quae ex Lib. XX, 11, produxi verba, quorum neutra animadvertit postremus Suidae editor. WESS. Cod. Bav. περιστατικῶς cum Ursini libro. Perspecte vero Wesselingius παραστατικῶς restituit. Nomen περιστάσεως, quod paullo praecesserat, fraudi fuit incogitanti librario.

ead. l. 4. Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι — ὄντες) Hoc fragmentum ex Polybio depromsit Diodorus. Statim pro ὁπότ' οὖν opinor legendum ὅπου τ' οὖν. URSIN.

ead. l. 8. Ἔφυγον ὁποσοῦν ἕκαστος ἐδύνατο) Ita edidit Ursinus, at in notis ὁπότ' οὖν· unde ambiguum est, quid in scripto fuerit exemplari. Si ὁποσοῦν, quid ni ὅπως οὖν refingas? Convenit paene Aeschyli Supplic. v. 843, Σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν, pro quo Aelianus frequentissime ᾗ ποδῶν εἶχον. Vide de Animal. L. III, 21; VI, 41; X, 48; XIII, 14. WESS. Ὁπότ' οὖν scriptum fuisse in Ursini exemplari, & ita ex mente Ursini edi debuisse, ex eiusdem notis intelligitur. Eodem modo in Bavarico libro scriptum est. Ὁποσοῦν merum portentum est, operarum errori ortum debens; quod non erat cur repeteretur a Wesselingio. Hoc dicit, *effugiebat quisque, ut primum poterat.* Οἱ μὲν ἐκ τῆς ὁδοῦ διεδίδρασκον, ait Appianus in Pun. 90. Quod si quid mutato opus esset, suspicari quis possit ὁποιοῦν, *quocunque.* Sed non est, cur ab exemplarium scriptura recedamus.

ead. l. 11. Τὰς δὲ ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες) Suidas, quod a L. Kustero non animadversum, haec in Lexicon suum addidit voc. Ἐπιβοώμενοι. Rem ipsam copiosius & elegantius exsequitur Appianus in Punic. p. 91. WESS.

Pag. 54. *l.* 8. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀπὸ μὲν τῆς μάχης &c.) De pugna Alexandri cum Demetrio legatur Iosephus Antiq. Iudaic. Lib. XIII, 418. RHOD.

ead. l. 9. Εἰς τὰς καλουμένας Ἄβας) Quaerendae sunt Abae istae Arabicae; nam, quod suspicabar olim, εἰς τὰς καλου-

μένας Σάβας, id, etsi haud male & hic & in sequentibus videatur posse convenire, nemini obtrudo. Vid. supra L. III, 47. Porro Arabum regulus *Diocles*, ad quem Alexander Balas fugit, forte Malchus est Iosephi A. I. lib. XIII, 5, 1, aut *Elmalchuel* scriptoris libri Maccabaeor. I cap. 11, 39, ubi Grotium vide. Namque ad eum Alexander iste filium Antiochum alendum & servandum miserat. WESS.

Pag. 55. *l.* 5. Ἔνθα — Ἀπόλλωνος Σαρπηδονίου ἱερὸν εἶναι) Seleuciae erat. Zosimus L. I, 57, ἐν Σελευκείᾳ κατὰ Κιλικίαν Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἵδρυτο, καλουμένου Σαρπηδονίου, καὶ ἐν τούτῳ χρηστήριον· & quidem propter ipsum mare in litore, sicuti egregie docetur a Basilio Seleuciensi praesule lib. II de Mirac. S. Theclae p. 136, & in eiusdem vita p. 122 ed. Pantini. WESS.

ead. l. 7. Ἐνεγκόντα θεὸν δίμορφον) Hermaphroditum intellige, alioqui θέαν haud foret absurdum. WESS.

ead. l. ult. Προικίσας συγκατῴκισε) Notetur verbum in Lexicis hactenus desideratum προικίζειν, id est, *dotare.* Laërtius προῖκα ἐπιδιδόναι. Philo (p. 787) προικιζέτω τὴν παῖδα ὁ φθορεὺς ἄλλῳ, ζημιούμενος χρήμασιν. Epiphanius, μὴ πεπροικισμέναι ὑπὸ τοῦ λόγου· atque inde ὁ προικισμὸς ibidem. Horum prototypum est ἡ προὶξ, *dos*: hinc θεράπαιναι προικίδιαι apud Philonem lib. περὶ εὐγενείας (pag. 909.) Ἄπροικον γῆμαι, ἀπάγειν, λαβεῖν Lucianus, Athenaeus, Laërtius. HOESCHEL.

Pag. 56. *l.* 6. Ἔπειτα τῷ πυρετῷ μεγάλων &c.) Restitue ἔπειτα καὶ πυρετῶν μεγάλων. Aut inter τῷ & πυρετῶν insere πάθει, aut οἰδήμασι. Non equidem minori admiratione dignum est, quod annales Teutonici (Historicae relationis titulo) hoc anno, quo ista vertimus, CIƆ IƆCI, de mercenario quodam milite, Daniele Burcamero, memoriae produnt & confirmant. Is enim tametsi androgynus erat, ducta ante septennium uxore, hactenus ἄπαις ob impotentiam cum illa vixerat. Superiori autem anno in Belgio ex venerea cum Hispano quodam coitione praegnans factus, mense Maio femellam peperit, quae in sacro Christi lavacro Elisabethae nomen accepit. Mammam tamen alteram, in quo latere virilia sunt, inutilem ad lac infanti praebendum habere ibidem memoratur. Hoc pro demonstratione nobis fuerit, non καθόλου verum esse, quod de ἀγονίᾳ sive sterilitate Hermaphroditorum vulgo perhibetur. RHOD. Si πυρετῶν legeretur, sublato articulo, sana

possent haec videri. Statim περὶ τὸ ἦτρον fuisse videtur: nam τὸ ὑπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, ὑπογάστριον καὶ ΗΤΡΟΝ, Rufus Ephesius ait. Ceterum *de mutatione sexus narrantur aliquot exempla cum a Medicis, tum a Plinio historiarum lib. VII, 4, a Ioanne Ioviano Pontano Lib. X de Reb. Coelestib. cap. 5*, quae Hoeschelii ad hunc locum verba. Alia si velis, adi Phlegontem Trallianum de Reb. Mirab. c. 6 &c. Mercurialem Lect. Var. L. VI, 20, Vivem & Coqueum ad Augustini Lib. III Civit. D. c. 31, & quae sua aetate Romae contigisse memorat Burnetus in Epistol. ex itinere scriptis p. 170. WESS.

Pag. 57. *l.* 5. Ἀγωγὴν οἰκουρον καὶ ὕπανδρον διαφυλάττειν) Feminam ὕπανδρον S. Paullus ad Rom. VII, 2, Polyb. Excerpt. p. 1390, Artemidorus Oneirocrit. L. I, 80, & οἰκουρον idem Paullus ad Titum c. II, Philo de Exsecr. p. 932, Dio Cassius L. LVI, pag. 657, Artemidorus Lib. II, 33, Euripides Hecub. v. 1276, aliique memorant, quod indicasse satis erit: neque enim nunc vacat, singula excutere. WESS.

ead. l. 7. Ἑρμαφρόδιτον εἶναι) Ἀῤῥενόθηλυν Nazianzenus, ἀνδρόγυνον Lucianus, γύνανδρον Philo. HOESCHEL.

ead. l. 10. Ταῖς ἀῤῥενικαῖς συμπεριφοραῖς καθωμιλῆσθαι) Vide not. in L. III, 63. WESS.

Pag. 58. *l.* 10. Τὴν ἀλήθειαν διασαφῆσαι &c.) Diodori textum ita in ordinem redigendum esse puto: τὴν ἀλήθειαν διασαφῆσαι, καὶ θυμῷ τετολμηκότι τὴν καθυποκρινομένην ἐσθῆτα λύσασαν δεῖξαι πᾶσι τὸ τῆς φύσεως ἄῤῥεν. RHOD. Scaliger malebat τὴν καθυποκρινομένην τὸ τῆς φύσεως ἄῤῥεν ἐσθῆτα λύσασαν· quod commodius. WESS.

Pag. 59. *l.* 4. Δι' ὧν ἐξωδεύοντο) Δι' ἧς, nisi enallagen statuas, potius foret. WESS.

ead. l. 12. Φανέντος τοῦ βασιλέως) Vide, scriptumne fuerit σφαγέντος, ob ea, quae de regis Alexandri caede Eclogae principio prodita sunt? Mihi id quid significantius & grandius accideret, nisi tu, Lector, aliud censeas. WESS.

Pag. 60. *l.* 9. Αὕτη τὸν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδεδειγμένον &c.) Legisse interpretem ἀπὸ τῆς φύσεως, ex eius Latinis arbitreris. Ἐπὶ si retineatur, tum φύσις eam partem, ut saepe, notabit, qua feminae censentur. Vide Artemidorum L. V, 63. Mox παρ' αὐτὸν — καλούμενον κτένα, τόπου &c. ex Stephani schedis, secutus Scaligeri & Rhodomani iudicium, probavi. WESS.

ead. l. 11. Παρ' αὐτὸν δὲ τὸν καλούμενον τόπον συριγγω-

θέντος &c.) Hic intertexendum κτέινα, & τόπον vertendum in τόπου. RHOD.

Pag. 62. *l.* 7. Καὶ τὰ τοῖς ἄῤῥεσιν ἀόρατα ἰδοῦσα) De Dianae apud Epidaurios facris Paufanias L. II, 27. Contra vero Tirefiae, fi fabulis fides, accidit, qui imprudens lavantem cum vidiffet Minervam, in feminam perhibetur mutatus a Io. Malala Chronograph. p. 47. Tu vide Spanhemium in Callimachi H. Pallad. v. 82, p. 605. WESS.

Pag. 63. *l.* 2. Κατ' ἀρχὰς γοῦν τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου &c.) Prodigia, quae fub Marfici belli initium Romam terruerunt, defcribuntur plura ab Sifenna in Ciceron. L. I Divin. cap. 44, & P. Orofio L. V, 18, androgynum tamen praetereuntibus. WESS.

ead. l. 7. Ζῶντα προστάξαι καῦσαι) Plerumque in mare deportabantur harufpicum praecepto. Lege Schefferi notam ad Iul. Obfequentem c. 81. Nec combuftorum tamen defunt exempla. Memorabile eft, modo verum, apud Phlegontem Rer. Mirabil. cap. 2. WESS.

ead. l. ult. Καὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλήλας ὀχεύειν) Sic Aelian. de Animal. L. I, 25, Oppianus Cyneget. L. III, 289, plurefque alii, a Leone Allatio in unum conducti ad Euftathii Hexaëmer. p. 183. WESS.

Pag. 64. *l.* 3. Προσώρισται τὸ ψευδογραφοῦν) Videntur haec manca atque una alterave defecta voce. Recte vero fabulam de gemino hyaenarum fexu explodit, plane confentiens Ariftoteli Hift. Animal. L. VI, 32, ubi ἡ δὲ θήλεια ὕαινα ἔχει μέν τι ὅμοιον τῷ τοῦ ἄῤῥενος λεγομένῳ αἰδοίῳ nifi cum Cor. Pauw ad Horapollin. p. 386 legeris, oratio non conftabit. Philofopho adftipulatur Euftathius Hexaëm. pag. 39. WESS.

ead. l. 15. Εἰς τὸ τὴν ὕπατον ἀρχὴν αὐτῷ περιθεῖναι) Confule Livii Epit. lib. L, & Appian. Punic. p. 113. WESS.

Pag. 65. *l.* 7. Τήν τε ὄψιν ὢν εἰδεχθὴς) Multo plenius Prufiae huius deformitatem cum animi, tum corporis, depingit Polybius Excerpt. p. 1471. WESS.

ead. l. 12. Ὕψος μὲν εἶναι πηχῶν τεσσαράκοντα) Lege Appianum de Bell. Punic. p. 95, haec accuratius exfequentem. Statim Rhodomanus καίτοι τοιούτων ὄντων praefert. WESS.

Pag. 66. *l.* 1. Ὅτι Μασανάσσης &c.) *Mafiniffa.* Scripti omnes & Henr. Steph. editio Μανασσῆς, quod ut fufpectum reieci in marginem. Illud reperies apud Plut. in vita Ca-

tonis Maioris (pag. 352 A.) & alibi; pro quo in Polybii excerptis Ecloga CXVIII Μεσσανάσσης legitur. Apud Lucianum in Macrob. cap. 17 Μασσινισσᾶς. HOESCHEL.

ead. l. 2. Ἐνενήκοντα μὲν ἐβίω ἔτη) Lege, quae de Masinissae aetate disputavi Observat. L. I, 29. De liberis, quos moriens reliquit, inter veteres non convenit. Nempe gentis more ex concubinis plures tulerat, legitimos pauciores. Hinc discordia. Vide Eutropium Lib. IV, 11, Valer. Maxim. L. V, 2, 4 extern. Appianum Punic. p. 106, Zonaram Annal. L. IX, p. 351. WESS.

ead. l. 9. Ἐπὶ δὲ τὸν ἵππον ἐπιβαίνων συνεχῶς &c.) Hoc vulgato praetuli. Aemulatur Polybium Excerpt. p. 1472, καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπάθειαν ἡμέραν καὶ νύκτα συνεχῶς διακαρτερῶν, οὐδὲν ἔπασχεν &c. WESS.

ead. l. 13. Υἱὸν εἶχε τετραετῆ) Idem ex Polybio narrare Plutarchum libro εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον p. 791 adscripserat Hoeschelius. Tu vide Polybii Excerpt. p. 1472. WESS.

Pag. 67. *l.* 1. Ὡς ἑκάστῳ τῶν υἱῶν ἀπολιπεῖν &c.) Nihil huius apud Polybium. Is auctor est, Masinissam, cum Numidia ante suam aetatem frugibus ferendis parum felix censeretur, reapse ostendisse, nullum esse fructum, quem ferre recuset: πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξε, διότι δύναται πάντας ἐκφέρειν τοὺς ἡμέρους καρποὺς, οὐδ' ὁποίας ἧττον, ἑκάστῳ τῶν καρπῶν ἐν διαστάσει μυριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους. Postrema, quae vides, his originem, nisi fallor, dederunt. Legisse enim videtur ἑκάστῳ τῶν παίδων ἐν διαστ. μυριοπλέθρους &c. quam recte non dixero. L. Kusterus ad Suidam in Μασανάσσης in Polybianis illis frustra diligentiam exercuit. WESS.

ead. l. 6. Καὶ καταφυγόντα — ἀνελὼν) Copiosius hac de caede Zonaras Annal. Lib. IX, p. 351. Prusias iste cognomento Κυνηγὸς, victo Perse, Macedonum rege, turpissime Romanis blanditus est, eorum sese libertum professus. Vide Ursini ex Diodoro Ecl. XXII. WESS.

Pag. 68. *l.* 9. Καὶ ὁ περιβόητος ταῦρος ἐξ Ἀκράγαντος) Nihil dissentit Cicero L. IV Verr. c. 33, sicuti supra Lib. XIII, 90, indicatum fuit. WESS.

Pag. 69. *l.* 1. Κατὰ τοὺς τῆς παλαιᾶς ἡλικίας) Haec vox παλαιᾶς non Diodori, sed compilatoris videtur esse. Nam Diodorum ita scripsisse pro certo habeo, κατὰ δὲ τοὺς τῆς ἡμετέρας ἡλικίας καιρούς. VALES.

ibid. Διεληλυθότων σχεδὸν ἐτῶν ἑκατὸν) C. Iulius Caesar

Corinthum inſtauravit, miſſis eo colonis libertini generis anno urbis conditae 710, cum ipſe Conſul quintum eſſet, collega M. Antonio, ut ſcribit Dio lib. 43, (p. 270,) Appianus in Libycis, (pag. 140,) Strabo lib. 8, (p. 585,) & Pauſanias in Corinthiacis, (cap. 1.) Hinc in nummis *Colonia Iulia Corinthus* dicitur. Coloni autem dicti ſunt Corinthienſes, ut ſcribit Pompeius Feſtus. VALES.

ead. l. 5. *Ὥστε — πάλιν αὐτὴν ἀναστῆσαι*) Confer L. Holſtenium ad Stephani Κόρινθος. Eſt in hanc urbem, libertinae conditionis colonis a Caeſare attributam, Crinagorae Epigramma:

Οἵους ἀνθ' οἵων οἰκήτορας ὦ ἐλεεινὴ
Εὕρεο, φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης.
Αὐτίκα καὶ γαίης χθαμαλωτέρη, εἴθε Κόρινθε
Κεῖσαι, καὶ Λιβυκῆς ψάμμου ἐρημοτέρη.
Ἢ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθεῖσα
Θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα Βακχιαδῶν.

Acre quidem illud, ſed ſua venere haud carens, & quantum quidem recordor, nondum editum. WESS.

ead. l. 14. *Καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῆς* &c.) Bene interpres. Vid. ad lib. V, 21. Quae ſtatim ſequuntur poſt *ἄξιός ἐστιν*, ea recte Valeſius in Latinis neglexit: ſunt enim ex praecedentibus imprudenter a librariis repetita. WESS.

Pag. 70. *l.* 8. *Ὕστερον δὲ Οὐριάτθου κυρήσαντες*) Hoc elegi, quamquam Οὐιριάτθου verius eſt. Hominis genus vitaeque inſtitutum pari paene modo deſcribit Dio Caſſius in Excerpt. Peireſc. pag. 614. Statim Rhodomanus *ὀρείῳ βίῳ συνήθης σύνεργον εἶχεν* in not. Correction. quod & paullo audacius & minime neceſſarium. WESS.

Pag. 71. *l.* 6. *Καὶ κατ' ἀξίαν — ἐξῆρε τοῖς δώροις*) Videbantur haec poſſe tolerari. At unde *ἐξαιρέτοις τοῖς δώροις* natum dicemus? An errore calami? Immo vero ſecus habet. Oſtendunt, quid auctor dederit ipſe, videlicet *κατ' ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις τοῖς δώροις.* Inſpice Excerpt. Peireſc. pag. ſeq. & falſum me negabis. WESS.

ead. l. 9. *Οὐϊτέλλιον αὐτῷ καταπολ. στρατῷ*) Pro *Vitellio* Flori Epitome (Epit. Livii lib. LII) edit *M. Vetilium.* Οὐετίλιον ergo ſcribendum. RHOD. Οὐετίλιον Appianus Iber. p. 490, & Oroſius L. V, 4, itidem appellant, ſed hic fuga cum paucis elapſum addit, quod Diodorus, Livius, Appianus infitiantur. Vide Duker. & Drakenborch. ad Livii

Epit. LII. Freinshemins ad Flori L. II, 17, alibi animum habuit occupatum, cum *Claudium Unimanum*, quem Viriathus ſimili clade oppreſſit, a Diodoro Vitellium nuncupari memorat. WESS.

ead. l. 14. Εἶτα ἀναλαβὼν) Deſit ἑαυτόν. De Fabio Serviliano eiuſque geſtis, qua proſperis, qua adverſis, in Hiſpania rebus, & foedere cum Viriatho, aequis conditionibus ſociato, Appian. Iber. p. 497. WESS.

Pag. 72. *l.* 1. Ἀλλ' ὅγε Σκηπίων) Reſtitue ex Flori Lib. II, 17, Κηπίων, vel Καιπίων. Adhibe etiam C. Sigonii Commentarios de Faſt. Rom. U. C. ann. IↃCXIII. Ταύταμον Appianus Tantalum vocat. RHOD. Ἀλλ' ὅγε Καιπίων) Sic ſcripſi, Faſtis poſtulantibus. Librariis ſaepe uſu venit, ut, ſpreto *Caepionis* nomine, notius *Scipionis* aſſumerent. Exempla dabit Iac. Perizonius Animad. Hiſtor. c. X, pag. 426. WESS.

ead. l. 12. Δίκαιος ἦν ἐν ταῖς διανομαῖς) De Viriatho idem teſtatur & Tullius L. II, c. 11, de Officiis his verbis: *Quin etiam leges latronum eſſe dicuntur. Itaque propter aequabilem praedae partitionem & Bargulus Illyrius latro, de quo eſt apud Theopompum, magnas opes habuit, & multo maiores Viriathus Luſitanus.* Quo loco, ut obiter moneam, legendum eſt *Bardylis Illyrius latro*: ſic enim vocitatus eſt. Hunc ex carbonario regem evaſiſſe ſcribit Helladius Beſantinous in Χρηστομαθείας apud Photium (Bibl. Cod. CCLXXIX, pag. 1579,) Libanius in Oratione, quae πρὸς τὴν βουλὴν vulgo inſcribitur ſub finem, ubi diſſerit orator de fortunae in rebus humanis poteſtate. Sed quia locus corruptiſſimus, hic eum, prout legi debet, apponere non inutile forſan fuerit. Καὶ τί Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον λέγοιμι τὸν Ἀταρνέα; ἀλλὰ Πῶρος ἐκ κουρέως μὲν ἦν, Ἰνδοῖς δ' ἐπέταξεν; εἴπω τὸν ἀνθρακέα Βάρδυλιν, ὃν προσεκύνουν Ἰλλυριοί; Ac in Codice quidem Auguſtano, in quo haec oratio κατὰ Σεβήρου inſcribitur rectius, diſerte ſcriptum eſt ἐκ κουρέως. Cetera nos certiſſima coniectura emendavimus. Ceterum huius Bardylis Illyriorum reguli meminit Diodorus L. XVI, 4, & Plutarchus in Pyrrho (pag. 387,) ac Frontinus Lib. II Strateg. cap. 5, his verbis: *Harrybas, rex Moloſſorum, bello petitus a Bardylie Illyrio.* Sic enim legendum eſt. VALES.

ead. l. 13. Τιμῶν — ἐξαιρέτοις δώροις) Vid. Eclog. V, p. 71. WESS.

Pag. 73. *l.* 4. Ὁ Πλαύτιος) Hic eſt C. Plautius Praetor,

qui adversus Viriathum male rem gessit, de quo vide Sigonium in Fastis ad annum urbis 607. VALES.

ead. l. 6. Ἐπὶ τῷ τεταπεινωκέναι τὴν ἀρχὴν) Id est, lege maiestatis postulatus: ea enim lege tenebatur, quisquis male gesta Rep. maiestatem pop. Rom. minuisset, ut ait Tacitus Annal. I, 72. VALES. C. Plautius bellum imprudenter negligenterque in Hispania administravit, passusque est populi Romani decus atque imperium imminui, ut ex Appiani Iber. p. 491, & Orosio L. V, 4, videbis. WESS.

ead. l. 8. Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς) Hic est Alexander cognomine Bala, quem adversus Demetrium Ptolemaeus & Attalus subornaverant, tanquam Antiocho Epiphane genitum, anno Graecorum 160, ut est in lib. I Machab. cap. X, 1, Olympiade CLVII, quo etiam anno subditicius hic Alexander una cum Laodice sponsa Epiphanis filia Romam venit, ut Senatus auctoritate in paternum regnum restitueretur, idque tandem obtinuit, cum Heraclides, qui eum Romam adduxerat, plerosque Senatores muneribus corrupisset, ut docet Polybius c. 140 Legationum. VALES.

ead. l. 12. Τεταπεινωμένης τῆς κατ' Αἴγυπτον) Existimavi legendum esse κατὰ Συρίαν, idque in versione secutus sum. Sustineri tamen potest altera lectio, quippe morte Philometoris valde maiestas regni Alexandrini erat imminuta, cum Ptolemaeus Physcon regnum teneret imbellis atque ignavus. Erant autem assidui hostes Syrorum reges Aegyptii iam inde a Ptolemaeo Philadelpho: quare eo metu levatus esse videbatur Demetrius Nicator, Demetrii Soteris filius. VALES.

Pag. 74. *l.* 2. Ὁ τῆς βασιλείας προεστηκὼς) Lasthenem Cretensem intelligo, quem πατέρα & συγγενῆ vocat ipse Demetrius apud Iosephum lib. XIII, cap. 8, Antiq. Is Lasthenes Demetrium in recuperando regno multum adiuverat. VALES.

ead. l. 8. Χρωμένων — τῇ συνηθείᾳ) Malim hunc locum interpretari de Antiochensium levitate ac studio rerum novarum, quam de dicacitate. Idque firmant postrema Diodori verba, quae in hoc capite leguntur. Herodianus lib. II, φύσει δὲ κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν τε τῶν καθεστηκότων ἐπιτήδειον. VALES.

ead. l. 9. Ξενικὴν δύν. ἀξιόλογον) Ex Creta aliisque insulis, Iudaeos praeterea, qui seditione ista Antiochena ignem tectis subdiderunt, Iosepho referente L. XIII, 4, 5. WESS.

ead. l. 13. Μεγάλης δὲ ταραχῆς) De hac seditione Antiochensi vide omnino lib. I Machab. cap. 11, & Iosephum lib. Ant. XIII, cap. 9. VALES.

Pag. 75. *l.* 7. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος &c.) Demetrii Soteris superbiam crudelitatisque studia non praeteriit Iosephus Ant. XIII, 2. WESS.

ead. l. 11. Τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας) Ex stirpe scilicet Antiochi Epiphanis, ex qua oriundus erat Alexander Balas, cuius stirpis reges clementiores habebantur. Certe Alexandro Balae hanc laudem tribuit Athenaeus lib. V, (pag. 211 D.) Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσηνὴς ἦν ἐν πᾶσι καὶ φιλολόγος ἐν ταῖς ὁμιλίαις. Altera autem stirps Seleuci Philopatoris male ob superbiam ac saevitiam audiebat. VALES.

Pag. 76. *l.* 1. Ὅτι οἱ τὴν Ἄραδον οἰκοῦντες) Ex eodem Polybio hoc quoque fragmentum sumsisse Diodorum, nemo dubitabit, qui in legendis Polybianis historiis paullo diligentius versatus fuerit. Mox de Ammonio videndus est Livius Epit. Libri 50. URSIN.

ead. l. 2. Μαραθηνῶν) Sic merito in locum mendosi Παραθηνῶν, quod in Ursini editione erat, restituit Wesselingius; eodemque modo exhibet Bavaricus Codex. Quod autem paullo inferius Μαραθηναῖοι legebatur, eam quidem terminationem huius nominis una cum Stephano Byzantino ignorat Codex noster, qui & h. l. recte Μαραθηνοὶ exhibet. Nec erat, cur de veritate huius terminationis dubitaret Valesius in Annot. ad Excerpt. Peiresc. ex Diod. p. 54.

ead. l. 5. Ὁ δὲ Ἰσίδωρον αὐτοῖς ἀπέστειλε) Mendosa erant haec in manuscripto, qui Ἰδήδωρον habet. Paullo post pro ἐλέῳ συγγενεῖ opinor scribendum ἐλέῳ συγγενείας. URSIN.

ead. l. 9. Ἐν προτιμήσει — φερομένους) Non longe ab hoc genere abit istud Iosephi de Antiquit. L. XVI, 7, 6, Σαλώμη δὲ καὶ χεῖρον ἢ πάλαι φερομένη παρὰ τἀδελφῷ. Qui quidem Iosephus L. XIII, 4, 6, Ammonium, de quo Diodorus, regni sub Alexandro Bala praecipuum curatorem & regi parem, non praeteriit. WESS.

ead. l. ult. Ἱκετηρίαν κομίζοντας &c.) Exscripsit haec Suidas in Ἀφιδρύματα· & mox οἱ δὲ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς &c. in Ἀνηρτημένοι· atque hoc ex Iac. Gronovio animadvertit Kusterus, non idem prius. Ceterum cum hoc fragmento arte illud connecti oportere, quod Excerpt. Peiresc. pag. 593 vulgatum est, ibidem monuimus. WESS.

Pag. 77. *l.* 16. Οἱ Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς &c.) Hoc fragmentum connecti debet cum cap. 29 Legationum Diodori. Nam post haec quae illic leguntur ultima verba, sequebantur sine dubio ἐπιβοωμένων δὲ &c. ut edidimus. VALES. Assentior Valesio, in cuius tamen nota quiddam deesse videtur. Leguntur Legat. cap. 29 eadem ferme verba, quae initium huius faciunt articuli, & apud Suidam in Ἀνηρτημένοι, suntque illic peropportuna. Hic ab Excerptore videntur posita, ut liqueret, de quibus ageretur. Itaque quae apud Ursinum sunt postrema προσέταξαν εἰς τὴν φυλακὴν αὐτοὺς ἀπαγαγεῖν, proxime locum occuparunt ante ἐπιβοωμένων δὲ τῶν ἀτυχούντων. Atque hoc voluit vir doctissimus. WESS.

Pag. 78. *l.* 6. Τῶν Μαραθηνῶν) Marathus urbs est Phoeniciae, cuius meminit Polybius lib. V, cap. 59, Strabo ac Ptolemaeus. In Itinerario Burdegal. Mutatio Maraccas dicitur 16 millibus distans ab Antarado. Huius incolae Μαραθεῖς, an Μαραθηνοὶ, dicendi sint, obscurum est. Cicero in Bruto (cap. 26) Menelaum Marathenum memorat. In Ms. semper Μαρὰ supra posito θ scriptum erat. Ego Μαραθέας praetulerim, ut distinguantur ab incolis Marathi, oppidi in Acarnania, qui Μαραθηνοὶ dicuntur, teste Stephano Byzantio. Tamen in cap. 29 Legationum Diodori edidit Ursinus Μαραθηνοί. VALES. Aradios inter & Marathenos, ut inter vicinos assolet, perpetuae ferme controversiae intercesserunt: testis Polybius L. V, 59. Quod vero Valesius haeret in incolarum nomine, Μαραθεῖς, an Μαραθηνοὶ, fuerint, & Μαραθέας amplectitur, id merito improbat ad Stephani Μάραθος L. Holstenius. Μαραθηνὸς Syrorum consuetudine profertur, atque hic & Leg. 29 reperitur. Quin ne id quidem vero affine, *Mutationem Maraccas* Itiner. Hierosolymitani esse Marathum. Vide, quae illi Itiner. pag. 582 a me olim apposita sunt. WESS.

ead. l. ult. Θαλαττουργός τις) Piscatorem rectius intelliges, & τὸν αὐλῶνα ἐργαζόμενος, *qui in angusto freto piscari adsueverat.* Quod genus illustrare exemplisque firmare memini Observat. L. I, 15. WESS.

Pag. 79. *l.* 7. Ἀπέστησαν τῆς διὰ — κακουργίας) Vi enim aperta Marathenos aggressi sunt, atque urbe capta & eversa agros eorum sorte diviserunt, ut ait Strabo lib. XVI, (pag. 1093:) Μάραθος πόλις ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη· τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν. VALES.

ead. l. ult. Ὅμως ἐβασίλευσεν ἔτη πεντεκαίδεκα) Haec ita accipienda ſunt, non quaſi dicat Diodorus Phyſconem 15 dumtaxat annos regnaſſe: id enim eſſet falſiſſimum, cum 29 annis imperaverit: ſed quaſi dicat, Aegyptios eius crudelitatem & acerbum imperium paſſos eſſe ad annum quintum decimum, quod verum eſt. Hoc enim anno ab Alexandrinis expulſus, incenſa regia clam Cyprum profugit anno urbis 623, ut ex Livii Epitome 59 iamdudum notaveram in indice regum Aegypti; quod hic Diodori locus unice confirmat. Et ita plane Oroſius ponit ex Livio, Appio Claudio & M. Perpenna Coſſ. Porro hunc auctoris noſtri locum citat Georgius Syncellus in Excerptis Euſebianis Ioſephi Scaligeri pag. 54: Διόδωρος δέ φησι ὅτι ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν· πολλάς τε παρανομίας διεπράξατο, τήν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας, καὶ πολλοὺς περιβαλὼν ψευδέσι συκοφαντίαις ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ· καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ φυγαδεύσας, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος. VALES.

Pag. 80. *l.* 7. Πολλὰς ἐμφ. ἀπέλιπεν) Quae ſequuntur, iis parum apta connexaque ſunt. Deſunt nonnulla, quae ſine librorum veterum ope inſtaurari non poſſunt. WESS.

Pag. 81. *l.* 1. Καὶ αὐτὸς ἀπὸ χειρῶν βραχέα &c.) Vim dictionis Latina non exprimunt. Id vult, Viriathum, poſtquam cibum manibus prehenſum modice guſtaſſet, ſponte iam adduci iuſſiſſe. Noti ſunt ἀποχειρόβιοι, ſed ſignificatione diverſiore. WESS.

ead. l. 9. Καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας &c.) Scripſit κατὰ τὰς ὁμιλίας. WESS.

Pag. 82. *l.* 4. Κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους) Reſpice Lib. V, 66 &c. Credo Trogum L. XXXV hanc contentionem Cnoſſiorum memoraſſe, ſcribique in Epitoma debere, *Seditio Cnoſſiorum adverſus Cretenſes.* Tempus convenit, nec longe abit vetus ſcriptura. WESS.

ead. l. 8. Διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὠμότητα) Magnas peperit tenebras ea nominum ſimilitudo in Aegyptiorum regum hiſtoria: ſed ex iis moribus & cum fratre mediore comparatione manifeſtum fit, Diodorum hoc loco de Ptolemaeo, Phyſcone & Cacergeta dicto, loqui. Plerique auctorum Ptolemaeorum cognomina addere inſuper habuerunt. Sic & in Seleucidarum ſerie, ubi alternis Seleuci & Antiochi recenſentur, & ſaepe ſine cognomine, magna dubiorum ſilva naſcitur. PALM.

ead. l. 13. Τοῦ μὲν ἐπιεικείας) Ptolemaei Philometoris clementiam praedicavit Polybius Excerpt. pag. 1486, quem adi, si libet. Wess.

Pag. 83. *l.* 1. Ἐνθρονιζομένου) Memphis regia erat Aegyptiorum, alterum post Alexandriam Aegypti caput: quin & antequam Alexandria conderetur, regum sedes fuerat. Hinc igitur ortus ille mos videtur, ut Aegypti reges etiam post celebrata ἀνακλητήρια, Memphi quoque in palatio sollemniter inaugurarentur; quod etiam docet Hieronymus in cap. XI Danielis: *Porro Antiochus parcens puero & amicitias simulans ascendit Memphim, & ibi ex more Aegypti regnum accipiens* &c. Sed omnem ritum unice declarat Germanicus in Aratum, ubi de Capricorno, *Typhon,* ait, *fulmine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphi, ubi mos fuit solio regio decorari reges, qui regnabant. Ibi enim sacris initiabantur primum, ut dicitur, reges satis religiose tunicati, & tauro, quem Apim appellant, iugum portare fas fuit, & per vicum unum duci, ut periti existimabant labore humanae necessitatis, ne crudelius his, qui sub eis sunt, abutantur. Deducitur autem a sacerdote Isidis in locum, qui nominatur ἄδυτος, & sacramento adigitur, neque diem, neque mensem intercalandum* &c. Similis inauguratio regum Persarum fiebat Pasargadis, quam τελετὴν vocat Plutarchus in Artaxerxe (p. 1012). Vales.

Ἐνθρονιζομένου) Videtur ex sacrorum initiatione, quod Schol. Germanici confirmat, sumtum. Opportune Dio Chrysostomus Orat. XII, pag. 203 A. καθάπερ εἰώθασιν ἐν τῷ καλουμένῳ ΘΡΟΝΙΣΜΩ καθίσαντες τοὺς μυουμένους οἱ τελοῦντες κύκλῳ περιχορεύειν. Inde & lux Hesychio in Θρόνωσις. Wess.

ead. l. 9. Διὰ τὴν παλλακὴν Εἰρήνην) Tritum in Aegypto feminarum nomen. Huc refer elegantissimum Epigramma Anth. Lib. II, 5, 5:

Εἰρήνη πάντεσσιν, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών,
Πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει.

Scriptum est in Dioscurum, Alexandrinorum praesulem, qui sacra orsurus εἰρήνη πᾶσιν pro ecclesiae eius more dicere solebat, domi vero amicam habebat Irenen nomine, sicuti ex Actis Synodi Chalcedonensis docuit M. V. La Croze Hist. Christ. Aeth. & Armen. L. IV, p. 361. Ceterum Irenes pellicis Ptolemaei Physconis meminit Iosephus L. II C. Apion. c. 5, p. 473. Errant ergo, qui crudelitatem, in Iudaeos exercitam, de qua ibi Iosephus, Ptolemaeo

ilometori tribuunt, ſcriptoremque Iudaeum erroris ac-
ſant. WESS.

ad. l. 11. Διήγυλις) Hunc Attalus Philadelphus proe-
victum cepit, ut docet Strabo lib. XIII, (p. 926.) Ap-
nus in Mithridatico (p. 301) eum Pruſiae generum fuiſ-
ſcribit, & Διήγυλλιν Θρᾷκα vocat Προυσίου κηδεστήν. Cor-
otum eſt huius reguli nomen apud Valerium Max. lib.
, cap. 2. *Numuliſinthis*, inquit, *Diogiridis filia, Thraciae*
is. Legendum eſſe puto *Diegylidis.* Erat autem rex, ut
inor, Caenorum Thracum, quod elicuiſſe mihi videor
Prologo 36 Trogi Pompeii, in quo ſic legitur: *Ut rex*
iae Attalus Caenos Thracas ſubegit. VALES. De Caenis Thra-
us veriſſime Valeſius. Firmatur coniectura Strabonis te-
nonio, cum L. XIII, p. 926, de Attalo, ἐχειρώσατο δὲ
Διήγυλιν τῶν Καινῶν βασιλέα, στρατεύσας εἰς τὴν Θρᾴ-
. Nam pro ἐκείνων, quod vulgo legitur, ita ſcribendum
e, optime Palmerius animadvertit & Abbas Longuerue
Trogi Epit. XXXVI. WESS.

ad. l. 15. Πολλοὺς — καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς) Vide, quae
ntra Suidam de hoc loquendi genere diſputavi in Diatribe
Iud. Archont. c. 2. WESS.

Pag. 84. *l.* 14. Ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἑκατέρων &c.)
ivum videtur ἑκατέρων, parum certe huic aptum loco
conveniens. Suſpicor nonnulla deeſſe, quae meliores li-
reſtituent. WESS.

Pag. 85. *l.* 8. Τὸν μὲν ἴουλον κατάγοντα) Poſſes de infe-
hoc iuvene ex Apollonio Rhodio Argon. I, 972, ap-
nere:

Ἰσόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι.

ltum profecto in iuvene, cuius genas prima lanugo ve-
e & quaſi pingere orditur, ὑπογραφὴν λαμβάνειν ταύτης
ἀκμῆς. Alioqui ὑπογραφὴ & ὑπογράφειν, ſive ὑπογρά-
σθαι τὴν ὄψιν, de fuco & ceruſſa paene perpetua. Vide
lon. Iud. L. II Allegor. p. 72, Ioſeph. Bel. Iud. Lib. IV,
10, Themiſtium Or. XXII, p. 282, & quos L. Bos con-
xit ad Luciani Bis Accuſ. c. 31. WESS.

Pag. 87. *l.* 2. Ἀνεπτυγμένας τὰ σώματα) Legendum eſſe
itror ἀνεστιγμένας, id eſt, notis compunctas, quae mu-
es nobiliſſimae a Thracibus habentur. Nam quo mulier
iepiam in Thracia nobilior eſt ac clariori familia progna-
eo pluribus magiſque verſicoloribus ſe notis compungit,
ſcribit Dio Chryſoſt. Orat. XIV, (p. 233 D.) de ſervi-

tute, & ante eum Herodotus initio lib. V: *Καὶ τὸ μὲν ἐστί-θαι εὐμενὲς κέκριται· τὸ δ' ἄστικτον ἀμενές.* His notis in-ſtas fuiſſe a viris Thracum mulieres ob caedem Orphei, c- nit Phanocles Lesbius verſibus cultiſſimis apud Stobaeu ſermone 185:

Ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
Εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

Sed aliam cauſam affert Athenaeus lib. XII, c. 2, p. 524. H. Threſſarum notas ſic deſcribit Val. Flaccus lib. II, 150:

Picta manus uſtoque placet, ſed barbara mento.

Et mox v. 160:

— *Noſtroſque toros virgata tenebit*
Et plauſtro derepta nurus. ——

Vales. De Thracum feminis, ob Orphei caedem notis co- pungi ſolitis, paria Phanocleis verſibus Plutarchus pro- dit Ser. Num. Vind. p. 557 D. Huc vero iſta pertinere, - que *ἐστιγμένας τὰ σώματα* Diodorum reliquiſſe, eſt c- dubitem: quorſus enim *πρὸς ὕβριν*, quae illis arte coha- rent, referas? Niſi erro, ſcriptum fuit *ἀνεπτυγμένας τὰ σ-ματα πρὸς ὕβριν*, *corpore ad omnem iniuriam ac libidinem ex- cito.* Mox ante *παντοίας* copulae defectus eſt. Wess.

ead. l. 5. *Αἳ ταῖς μὲν πράξεσιν ὠμότητος* &c.) Erit, cred- conſequentibus aptior oratio, ſi *αἳ τοῖς μὲν πράξασιν προέκειντο* legatur. Wess.

ead. l. 11. *Καὶ Τερμήσιοι*) Appianus in Hiberico (p- 535) habet *Τερμίσιοι*, Livius in Epitoma lib. LIV *Termeſti-* Ursin. *Καὶ Τερμίσιοι*) Conferri cum his debent, quae v- eruditi ad Livii iſtam Epitomam de Termeſtinis diſpu- runt, & Mariana Hiſt. Hiſpan. Lib. III, 6. Statim *σάγο- ἐννεακισχιλίους*, ſive *nongenta ſaga*, civitati utrique imp- rata ait; quod tributi genus in Hiſpania aliiſque gentib- haud inſolens erat. Vide Appianum modo Iberic. p. 48- & Strabon. L. IV, p. 301. Wess. *Καὶ Τερμήσιοι*) Vel op- rarum errore, vel ſaltem contra Urſini mentem, editu- fuiſſe *Τερμίσιοι*, intelligitur ex eiuſdem ad h. l. annotatior- Ac nollemus vitioſam ſcripturam repetiiſſet Weſſelingi- Recte *Τερμήσιοι* dabat exempl. Urſini, cum quo fere co- ſentit liber Bavaricus, niſi quod ſibilantem literam duplic-

Pag. 88. *l.* 4. *Καὶ παράστασις ψυχῆς* &c.) Retulit & ha- Suidas in Lexicon ſuum voc. *Παράστασις.* In Diodoro *π- ράστημα ψυχῆς* & *παράστασις ψυχῆς* haud rara ſunt. Vi- not. in L. XVII, 99. Wess.

ead. l. 6. Εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν) Ita emendavi-us, cum γυμνάσουσιν esset in exemplari. Statim pro πα-ρεῖς μὲν υἱοῖς, liber manuscriptus mendose habet υἱούς. RSIN.

ead. l. 14. Ὅτι Τρύφων ἐξ ἰδιώτου βασιλεὺς γεγονὼς) Hanc Tryphone historiam sumsit Diodorus ex Polybio, un- Appianus accepit in Syriaco (p. 213.) Exstat Trypho-s aereum apud me numisma cum hac inscriptione BACI-ΩC ΤΡΥΦΩΝΟC. Livius in Epitoma Libri LV: *Alexandri ius, rex Syriae, decem annos admodum habens, a Diodoto, i Trypho cognominabatur, tutore suo, per fraudem occisus est: rruptis quidem medicis, qui, eum calculi dolore consumi apud pulum mentiti, dum secant illum, occiderant.* URSIN. Vul-runt nummum Vaillant. Reg. Syr. pag. 295, Haymius hes. Britan. T. I, p. 75, inscriptum ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΡΥΦΩ-ΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, &, qui consuli meretur, Spanhe-ius Diss. VII de usu Num. pag. 443. Porro duobus locis ec citat Suidas & in voce Ἄγουσαν & Λυσιτελές. WESS.

Pag. 89. l. 3. Διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι) Livius L. XXII, p. 37, de Hieronis regis aurea Victoria, Romanis dono ita, ita scribit: *Aurum & a civitatibus quibusdam allatum, atia rei accepta, non accepisse populum Romanum. Victoriam, tenque accipere, sedemque ei se Divae dare, dicare Capitolium, nplum Iovis optimi maximi. In ea arce urbis Romae sacratam, lentem, propitiamque, firmam ac stabilem fore populo Roma-*. URSIN.

ead. l. 12. Καὶ δωρεὰ - οὐ προσδεχομένη) Fuisse arbitror δω-ὰς, aut δῶρα — οὐ προσδεχομένην. Prudentissime vero Se-itus. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα, Aiax Sophocleus t. WESS.

ead. l. 15. Ὅτι τοῦ Πομπηίου) Hic est Q. Pompeius, qui onsul fuit anno 612, & provinciam Celtiberiam sortitus ale cum Numantinis pugnavit. VALES.

Pag. 90. l. 2. Ἡ δὲ τούτους — δεξάμενοι) Numeri & ge-eris enallage tueri hanc poterit structuram: mallem tamen, res mei foret arbitrii, οἱ δὲ τούτους ἀσμένως &c. Ceterum rbem Hispaniae *Lagni* legere alibi non memini. Habet Ap-anus Iber. pag. 507 de Maliensibus aliqua, qui, praesidio umantinorum per insidias interfecto, sese Pompeio tradi-erint, nec eadem tamen videntur. WESS.

Pag. 91. l. 9. Ὅτι ὁ Ἀρσάκης) Mithridates Arsaces est, signis virtutis vir, qui regni sui fines longissime in ultimam

Indiam protulit, referente Iuſtino L. XLI, 6 &c. & Orof
L. V, 4. Confer Io. Vaillant. Hiſt. Arſacid. pag. 44, & pra
ter ceteros Th. Sig. Bayerum Hiſt. Bactrian. p. 91. Wes

Pag 92. *l.* 4. Τοῦ Οὐριάτθου) Sic ſemper id nomen ſc
bitur tum in Diodori, tum in Appiani Excerptis. Neque a
ter apud Silium Italicum lib. III, verſ. 354:

Hos Viriatthus agit, Luſitanumque remotis
Extractum luſtris, primo Viriatthus in aevo
Nomen Romanis factum mox nobile damnis.

Vales. Lege, quae notavit Drakenborch ad Silii Lib. I
220, de Viriathini nominis ſcriptura. Wess.

ead. l. 14. Καὶ τοὺς ἀπόρους τ. στρ. ὑπελάμβανε) Sic be
ſcriptus Codex. Ἀνελάμβανε, quod Valeſius in eius locu
ſuffecit, nulla parte melius eſt. Vide hoc Strabonis ex Li
XIV, p. 965, de Rhodiis, καὶ οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπ
λαμβάνουσιν ἔθει τινὶ πατρίῳ, *ditiores maiorum inſtituto tenui
ribus ſubvenire ſolent.* Et Diodorum ipſum L. XIX, 67, qua
que ex Diotogene adſcripta ſunt ibi. Wess.

Pag. 93. *l.* 3. Ἕνδεκα γὰρ ἔτη) Haud ſatis inter auctor
conſtat, quot annos Viriathinum bellum durarit. Appian
in Iberico (pag. 504) annis octo tractum id bellum afferi
Iuſtinus libro ultimo annis decem; ſic enim de Hiſpanis ſc
bit: *In tanta ſeculorum ſerie nullus illis dux magnus praeter V
riatthum fuit, qui annis* x *Romanos varia victoria fatigav.
Adeo feris propiora, quam hominibus, ingenia gerunt.* Diodor
noſter annis XI dicit. Eutropius lib. IV, 7, quatuordecir
Sed ego Iuſtini aut Diodori veriorem eſſe ſententiam put
ob eam rationem, quam affert Sigonius in Faſtis ad annu
607. Vales.

ead. l. 10. Φύσκων ἐκαλεῖτο) Sic ob ſaginam corporis vc
catus eſt Ptolemaeus, quaſi προγάστωρ. Eſt enim φύσκη κο
λία, ut docet Heſychius. Vide Iuſtinum lib. XXXVIII, !
Vales. Luxum & ſaginam hominis egregie deſcribit Poſi
donius apud Athen. L. XII, p. 549. Qui quidem Poſidoni
& Hieracem Antiochenum attigit, Ptolemaei huius aſſer
tatorem, & rerum gerendarum adminiſtrum, in Athen. I
VI, p. 252, eundem fortaſſe, de quo ſtatim Diodorus. Wes

Pag. 94. *l.* 9. Ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος) Hic M Aemilius Le
pidus, cognomento Porcina ob nimiam corporis ſaginai
ac molem, Conſul fuit anno urbis 616. Vales.

ead. l. 11. Ἄχρηστος ἦν ἐν ταῖς — ἐνεργείαις) Belli Nu
mantini occaſione haec ſcripta videntur. Aemilius poſt Man

cini ignominiosam cladem ad id bellum missus rem publicam & ob corporis saginam, & animi torporem, male gessit apud Appian. Iber. p. 513, alioqui in optimis oratoribus habitus, Cicerone teste in Bruto c. 25. WESS.

Pag. 95. *l.* 1. Ὅτι ἧκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν &c.) Citat hoc fragmentum Suidas in voce Γάζα. De Ptolemaeo autem Euergere cognominato, videndus Livius in Epitoma libri LIX. URSIN.

ibid. Οἱ περὶ τὸν Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν) Legati fuerunt Scipio Africanus, Sp. Mummius, & Metellus, teste Iustino L. XXXVIII, 8, inter comites vero Scipionis Posidonius, sicuti ipse scribit apud Athen. L. XII, p. 549, philosophus quoque Panaetius, de quo Plut. Apophtheg. p. 201 A. WESS.

ead. l. ult. Τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος) Citantur haec verba a Suida in voce Βάρος sub nomine Polybii, e quo totum fragmentum accepisse Diodorum existimamus: ubi etiam usus est Polybius eadem voce, cum scribit (ibid. apud Suidam) ἐπισημηνάμενος δὲ τοῦ Σικυῶνος τὴν ὀχυρότητα καὶ τὸ βάρος τῆς τῶν Ἀργείων πόλεως, ἦλθεν εἰς Ἐπίδαυρον· ut de hac lectione nullo modo videatur dubitandum, quamvis βάθος sit in exemplari pro βάρος. URSIN. Vide not. in Lib. IV, 61. De Sybari Scymnus Chius v. πόλις μεγάλη, ἀρεία, πλουσία, καλή. Citavit & Suidas horum partem in Ἴδιον, ubi L. Kusterus, ad Excerpta Hoeschelii lectorem mandans, imprudens peccat. Quae vero sequuntur de Nilo idem habet voce Εὐκαιρία. WESS.

Pag. 96. *l.* 3. Τό τε πλῆθος τῶν καθ' Αἴγυπτον πόλεων) Lege, quae scripta sunt L. I, 31. WESS.

ead. l. 13. Τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο) Habet haec Suidas in Ἀναγωγή. Legatorum & Scipionis inprimis continentiam celebrant Valer. Max. L. IV, 3, 13, Plut. Apophthegm. p. 201 A. & Athen. L. VI, p. 273. WESS.

Pag. 97. *l.* 15. Ὡς Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς &c.) Antiochus Pius, sive Sidetes, est, de quo Hierosolyma obsidente Iosephus Ant. L. XIII, 8, 2. WESS.

Pag. 98. *l.* 9. Τοὺς γὰρ ἀλφοὺς ἢ λέπρας ἔχοντας &c.) *Fabulam de Iudaeis, propter lepram, sive tabem, quae corpora foedaret, Aegypto pulsis, ut veram commemorat quoque* Cornel. Tacitus *lib. Histor. V, 3*, quae Hoeschelii verba. Commemorant eandem, uti notum, gentis odio plures. Quin ipsum Mosem vitiligine infectum, & propterea Ἄλφα dictum, διότι ἀλφοῖς τὸ σῶμα κατάστικτος ἦν, ait Helladius apud Phot. Bi-

blioth. Cod. CCLXXIX. Cuius calumniae originem optime vestigasse mihi videtur Camp. Vitringa Observat. Sacr. Dissert. III, lib. I, cap. 1. Namque quae Io. Nicolai in Disquisit. de Mose Alpha cap. 2 & seqq. conduxit, arcessita nimis sunt. WESS.

Pag. 99. *l.* 5. Οὐ νόμιμον εἰσιέναι μόνον τὸν ἱερέα) Pontificem, seu ἀρχιερέα, intelligi, nemo ignorat. Tralatitium enim id est, & saepe obvium. Quem ἱερέα vocaverat, is brevi post ἀρχιερεὺς apud Porphyrium de Abstin. L. I, 25. Romanorum Pontifex magnus Graecis modo ἱερεὺς, modo ἀρχιερεὺς audit, docente Spanhemio Dissert. XII de Praest. Num. pag. 423. Sed quid aliena conquiro? Iudaeorum summus antistes ἱερεὺς in S. Matth. Evang. c. VIII, 4, Lucae A. A. cap. V, 24, Epist. ad Hebr. X, 11, dicitur. WESS.

ead. l. 6. Ἄγαλμα ἀνδρὸς — καθήμενον ἐπ' ὄνου) Antiochi Epiphanis aetate de asino, asinique capite in sanctissimo templi penetrali reperto, spargi plura sunt coepta, quae Iudaeorum osores, sibi tamen parum constantes, cupide arripuerunt, merito notati a Iosepho L. II C. Apionem c. 7 & seqq. Diodorus, ut Eclog. L. XL indicat, Iudaeos Mosemque huius stultitiae absolvit. WESS.

ead. l. 11. Αὐτὸς δὲ συστήσας τὴν μισανθρωπίαν) Non dubito, quin legendum sit μισήσας· quod facillimo errore in συστήσας a librario inerudito vel negligente mutari potuit. Et hanc sententiam ipse contextus evincit. STEPH.

ead. l. ult. Προσέταξε τῷ — ζωμῷ — καταῤῥᾶναι) Non multum ab istis abludunt haec Iosephi de Antiocho Epiphane, ὃς μὲν κατέθυεν ἐπὶ τὸν βωμὸν, τὸν νεὼν δὲ τῷ ζωμῷ τούτων περιέῤῥαινε, συγχέας τὰ Ἰουδαίων νόμιμα, Antiq. Lib. XIII, 8, 2. Sed plura Antiochus ille designavit, edictoque proposito, aris pro foribus positis cunctos thus adolere, hederaque coronatos Baccho pompam instituere iussit: si qui recusent, eos post ludibria & tormenta neci dandos omnes: βωμοὺς πρὸ τῶν θυρῶν τιθέντας ἅπαντας ἐπιθύσειν, καὶ κισσοῖς ἐστεφανωμένους πομπεύειν τῷ Διονύσῳ. τοὺς δὲ μὴ βουλομένους ὑποτάσσεσθαι, τούτους μετὰ ἐμπαιγμὸν καὶ ἐτασμὸν βασάνων ἀναιρεῖσθαι, Hippolytus de Antichristo c. 49, cuius ego in verbis μετὰ ἐπαγχισμὸν, quod nihili erat vocabulum, mutavi, & ἐπιθύειν de thure, quod arae imponitur, accipiendum censui: ea enim verbo potestas, sicuti supra Lib. XII, 10, & Lib. XVIII, 6, indicatum est. Idem paullo ante aras ubique positas ait, ἵνα μηδεὶς δύνηται τῶν

ἁγίων μήτε ἀγοράσαι, μήτε πωλῆσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον ἐπιθύσῃ. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ χάραγμα, τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς (Apocalypſ. XIII, 16,) διδόμενον. Verte ibi *niſi prius immolet* cum viris doctis, & multum de vi & elegantia verborum deteretur. WESS.

Pag. 100. *l.* 4. Ἀναγκάσας προσενέγκασθαι) Ἀναγκάσασθαι *lectio eſt Codicis A. Schotti, in quo coaluerunt, ut apparet, duae dictiones in unam pro* ἀναγκάσας, *vel ut H. Steph. Cod. ſec.* ἀναγκάσαι προσενέγκασθαι. *Ceteroqui* ἀναμασᾶσθαι *notae ſignificationis verbum, idem quod Clem. Alex.* ἀναμαρυκᾶσθαι. Haec Hoeſchelius. Ego vero paene puto, verba τῶν τε κρεῶν ἀναγκάσας &c. veterem ſedem mutaſſe, poſitaque olim fuiſſe poſt καταῤῥᾶναι. Ibi certe per forent accommodata. WESS.

ead. l. 11. Φόρους τε - πραξάμενος) *Syneſius Epiſt.* LXXXIX, Ζηνᾶς ὁ πράξας πέρυσι τοὺς διπλοῦς φόρους, *id eſt,* εἰσπράξας, *vel* εἰσπραξάμενος. Iterum Hoeſchelius. Quod additur de muris Hieroſolymorum deiectis, id Ioſephus ex parte quadam largitur, non oblitus addere, fuiſſe Antiocho ſuaſores ἐξελεῖν τὸ ἔθνος διὰ τὴν πρὸς ἄλλους αὐτῶν τῆς διαίτης ἀμιξίαν, plane ut Diodorus, Ant. Iud. Lib. XIII, 8, 3. WESS.

ead. l. 14. Ἐπὶ ξ' ἔτεσι τῶν Σικελῶν εὐροούντων) *Non poteſt probari, quod Diodorus ſcribebat lib. XXXIV, a Carthagine capta ad prius bellum ſervile eſſe annos* LX, μετὰ τὴν Καρχηδονίων κατάλυσιν, καὶ ἑξῆς. *Nam* LX *anni poſt captam Carthaginem perveniunt ad numerum* MDCCCCXXXV. *A capta vero Carthagine ad primum bellum ſervile ſunt tantum anni* XIX. *Non dubium, quin error ſit in nota numeraria.* Ita Scaliger ad Euſebii Chron. ann. MDCCCCXX, cui de errore adſtipulari nondum poſſum. Namque XIX annos ab everſa Carthagine ad initium ſervilis belli abiiſſe, ut credam, annales non patiuntur. Deleta Carthago eſt anno U. C. IↃCVII, flagrabatque iam iſto bello Sicilia, Coſſ. Ser. Fulvio Flacco & Q. Calpurnio Piſone, ut ſcribit P. Oroſius L. V, 9. Qui cum honorem illum ſint auſpicati anno IↃCXVIII, res eſt manifeſta. Praeterea ad Siciliae pacatiorem ſtatum nihil admodum proderat Carthaginis excidium: multum vero fracta Poenorum bello II potentia; a cuius belli fine, ſive U. C. anno IↃLIII, ſi ſexaginta annos, quibus res Siculae proſperrimae fuerunt, numeres, ad U. C. annum IↃCXIII, primaque ſervilis belli initia devenies. Probi ergo numeri ſunt. Porro Servilis belli

historiam literis consignavit Caecilius Calactinus ex Sicilia, teste Athenaeo L. VI, p. 272 F. Egit de eodem Posidonius, quem Diodorus cum alibi ducem sibi adsciverit, ut supra ostendi, neque hac in parte neglexisse videtur. Inspice Athenaeum L. XII, pag. 542 B. & Excerpt. Peiresc. infr. p. 117 sqq. & nihil verius esse comperies. Wess.

Pag. 101. *l.* 2. Ἐκ τῶν σωματοτροφείων &c.) Putes ergastula indicari. Vide Excerpt. Peiresc. p. 114, ubi de his copiosius; indidem καὶ μεστὰ φόνων ἦν ἅπαντα post pauca scribi debere, verbaque οἱ ἐδεσποζον λῃστῶν a Photio venisse, cognosces. Wess.

Pag. 102. *l.* 2. Καὶ κριταὶ τοῖς — στρατηγοῖς γινόμενοι) Sic scripsit, uti in iisdem Excerpt. pag. 117. Iudicia ex lege Sempronia tum penes Equites erant: hinc illae lacrimae. Wess.

ead. l. 11. Θεῶν ἐπιτάγμασι καθ' ὕπνον) Nihil muto. Frequens formula in literatis lapidibus ΕΞ ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ, ΚΑΤΑ ΚΕΛΕΥΣΙΝ, EX PRAECEPTO, EX IMPERIO, de omnibus, qui per quietem moniti aliquid suscipiunt. Vide Thes. Gruteri p. XXI, 3, XXXVIII, 10, Reinesium Clas. I, 113 & 196, Donium Clas. III, 45 &c. Aristides T. I, p. 512, εὐθὺς ἐξαρχῆς προεῖπεν ὁ θεὸς ἀπογράφειν τὰ ὀνείρατα, καὶ τοῦτ' ἦν τῶν ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΩΝ πρῶτον· & p. 514, ἀνυπόδητόν τε γὰρ προελθεῖν ΕΠΕΤΑΞΕ, καὶ ἐβόων δὴ ἐν τῷ ὀνείρατι — τετέλεσται τὸ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ· quo ille modo sacris in orationibus, quas vocat, saepissime. Wess.

Pag. 103. *l.* 6. Φλόγα διὰ τοῦ στόματος ἠφίει) Florus egregie ad hunc locum L. III, 19: *Syrus quidam nomine Eunus — fanatico furore simulato, dum Syriae Deae comas iactat, ad libertatem & arma servos, quasi numinum imperio, concitavit; idque ut divinitus fieri probaret, in ore abdita nuce, quam sulphure & igne stipaverat, leniter inspirans, flammam inter verba fundebat.* Pari impostura Barcochabam Iudaeum stipulam in ore succensam anhelitu ventilasse, ut flammas evomere putaretur, ex Hieronymo ad Flor. monere eruditissimus Freinshemius haud neglexit. Wess.

Pag. 104. *l.* 10. Καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν — οὐ χωρὶς σπουδῆς &c.) Pepercit illis novus e servo rex, qui ante ob vaticinia in conviviis ipsum laudaverant, & partes e coena comiter distribuerant, ut Excerpt. Peiresc. p. 121 docent. Wess.

ead. l. 13. Δαμόφιλός τις ἦν Ἐνναῖος &c.) Praecipuam hominis huius uxorisque crudelitas servili bello occasio-

nem praebuit. Vide Posidonium in Athen. L. XII, p. 542, & Excerpt. Peiresc. p. 117 sqq. Wess.

Pag. 105. *l.* 1. Μεγαλλὶς) In Peiresc. Excerpt. pag. 119 Μεταλλὶς, pari errore ac unguentum μεγάλλειον & μετάλλειον subinde veterum in scriptis appellatur. Lege Is. Casaubon. ad Athen. L. XV, 12. Wess.

ead. l. 14. Μηδ᾽ αὐτῶν τῶν ὑπομαζίων φειδόμενοι) Basilius M. Homil. de Fam. p. 65 B. παιδίον ἐπιμάζιον οὐκ ἦν ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἀγκάλαις· quod tamen ad oram scripti libri ὑπομάζιον est, ut saepe apud Ioan. Chrysostomum T. II, pag. 549 D. & T. III, pag. 114 E. &c. Ἐπιμαστιδίους παῖδας dabit Apollodorus Bibl. Lib. III, 5, 2, quos alii, etsi prave, ἐπιμαστιαίους vocant. Wess.

Pag. 106. *l.* 9. Μόνης δὲ τῆς θυγατρὸς — φεισάμενοι) Quanto puellam studio ab omni noxa defenderint, vide in Excerpt. Vales. p. 120. Wess.

Pag. 107. *l.* 6. Πλάνον τε ἀπεκάλουν) Sycophantam, uti explicat A. Gellius Noct. Attic. L. XVI, 7. S. Paullus 1 ad Timoth. c. IV, 1, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, *attendentes spiritibus seductoribus*, bene vertit Novatianus de Trinitat. c. 29. Nam πλάνης, quod scripti quidam libri habent, & Io. Chrysostom. T. I, pag. 272, quamquam non constanter, & Gelasius Cyzicen. Hist. Nicen. pag. 13, melioris scripturae παράγραμμα esse, docte monuit Novatiani editor Iakson. Wess.

ead. l. 12. Οἱονεί τινα καλὸν οἰωνὸν ἐχούσης) Saepe olim ex imperaturi nomine de eventu coniiciebant. In Britannia, Honorio principe, Constantinum ex infima militia, *propter solam spem nominis*, sine merito virtutis Imperatorem electum refert Orosius L. VII, 42. Indidem venit nominum mutatio sub principatus initia atque in consecratione, de qua plura Spanhem. ad Iuliani Caesar. comprobat. notar. p. 14. Wess.

ead. l. ult. Ἐζωγρημένους τῶν Ἐνναίων) Sic pro Ἐννέων correxi. Idem viderat Rhodomanus. De Enna, a fugitivis occupata divexataque, Cicero L. IV Verr. c. 50. Wess.

Pag. 108. *l.* 7. Τήν τε συμβιοῦσαν αὐτῷ) Interpres *uxorem*. Ego *contubernalem* ex Latinorum more praeferrem. Ceteroqui σύμβιος de uxore maritoque haud infrequens. Vide Thes. Gruteri p. DCCLXVII, 2, DCCLXXX, 6. Wess.

Pag. 109. *l.* 3. Κλέων τις Κίλιξ) Plura de latrone hoc Excerpt. Vales. p. 121, quae adi, & Livii Epit. LVI. Wess.

ead. l. 14. Λευκίῳ Ὑψαίῳ) Hunc & Praetorum alios, ſervili hoc bello in Sicilia proſtratos, habet Florus L. III, 19. WESS.

Pag. 110. *l.* 6. Καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν) Altero in Sicilia ſervili bello ſervos in Attica turbas dediſſe, Poſidonius auctor apud Athenaeum eſt L. VI, p. 272. Noſtro aſſentitur Oroſius his verbis: *in metallis quoque Atheniensium idem tumultus ſervilis ab Heraclito praetore diſcuſſus eſt. Apud Delon etiam ſervi novo motu intumeſcentes, oppidanis praevenientibus, oppreſſi ſunt*, lib. V, 9. WESS.

ead. l. 13. Ἕως Ῥουτίλιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς &c.) Pro Ῥουτίλιος ſcribatur Ῥουπίλιος. Ita enim ex auctoritate veterum, Ciceronis, Val. Maximi, Flori &c. vertendum mihi fuit. RHOD. Ἕως Ῥουπίλιος ὁ Ῥωμαίων &c.) Viro egregio ſuum nomen reddidi, ut praeter Rhodomanum decreverat Scaliger ad Euſeb. Chron. ann. MDCCCLXXXIX. Fuerunt librarii & Graeci & Latini *Rupilio* ſaepe infeſti, Rutiliumque eſſe iuſſerunt. Vide viros eruditos ad Valer. Maxim. Lib. II, 7, 3, & Livium Epit. LIX. Modo ſcribi debuerat κατεκόπησαν, quomodo ibid. legit vir excellentiſſimus, & in Addend. corrigit Rhodom. WESS.

Pag. 111. *l.* 14. Ὑπὸ τῶν τραυμάτων δείξας νεκρὸν) *Multis vulneribus confectum interfeciſſet.* Interpres paullo aliter. Quod ſequor, ſermonis uſus admittit. Libanius Epiſt. 109: καὶ μέμφομαί γε τὸν παρόντα χρόνον, ὅτι με μὴ δείκνυσι ἕτερον Δαίδαλον, *quod alterum me Daedalum non efficiat.* WESS.

Pag. 112. *l.* 13. Κατέστρεψε τὸν βίον ἐν τῇ Μοργαντίνῃ) Pediculari morbo confectum Eunum fuiſſe non negat Plutarchus, de loco diſſentit, λέγεται τὸν ἄρξαντα τοῦ δουλικοῦ πολέμου περὶ Σικελίαν δραπέτην, Εὔνουν ὄνομα, μετὰ τὴν ἅλωσιν εἰς ΡΩΜΗΝ ἀγόμενον ὑπὸ φθειριάσεως ἀποθανεῖν, in Vita Sullae p. 475 A. Ceterum quod modo praeceſſit ἅμα τεττάρων, de eo Hoeſchelius ita: *notetur* τὸ ἅμα *cum genitivo, quod cum alibi etiam in hoc* (Photii) *opere occurrat, ne dubita, quin & ſupra p. 977, verſ. 11, a fine* ἅμα Ἰωσεδὲκ τοῦ ἀρχιερέως *auctor* (Photius) *ſcripſerit.* Tum καταφυγὼν — εἴς τινας κοιλάδας Rhodomanus malebat. WESS.

Pag. 113. *l.* 1. Παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε λῃστηρίου) Fugitivis partim in ordinem redactis, partim oppreſſis, Rupilius de decem legatorum ſententia Siculis decretum ſtatuit, quam illi *legem Rupiliam* vocabant, deque univerſa

insula optime fuit meritus. Lege Ciceron. L. II Verr. c. 13, & L. III, 40. Wess.

ead. l. ult. Τῶν — εὐκαρπουμένων) Etsi damnare hoc neutiquam sustineo, haud tamen scio, an ἐκκαρπουμένων fuerit? Id certe ad hanc rem opportunum, ut ex Demosthene in Timocrat. pag. 441, & Schol. Thucydid. L. V, 28, quos & H. Stephanus testes excitavit, notum. Quod succedit ἐζήλωσαν πρῶτον τρυφὴν, εἶθ' ὑπερηφανίαν &c. convenit his Menandri,

Ὑπερήφανόν που γίνετ' ἡ λίαν τρυφή.
Ὅ τε πλοῦτος ἐξῴκειλε τὸν κεκτημένον
Εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν.

Vide Io. Stobaei Florileg. cap. XCI, p. 508. Wess.

Pag. 114. *l.* 11. Συναπονοησαμένων ἐκείνῳ) Ita correxi, cum in exemplari ἐκείνων legeretur absque sensu. Confirmat autem hanc emendationem Strabo, qui lib. XIV, pag. 957 A. scribit, Aristonicum, qui se Eumenis filium ferebat, Leucas occupasse, deinde ab Ephesiis superatum navali pugna, in mediterranea recessisse, ac servis ad libertatem vocatis, armatisque egenorum hominum catervis, magnum exercitum comparasse. Eos autem servos Heliopolitas appellabat, ut ait ibidem Strabo. Vales.

ead. l. 15. Καὶ τοὺς — δεσμεύειν, τοὺς — καταπονεῖν) Aut desit verbum, aut ἐδέσμευον & κατεπόνουν scribendum. De servorum stigmatibus nihil addo. Collegit plurima Io. Rhodius ad Composit. CCXXXI, pag. 309, Scribonii Largi. Wess.

Pag. 115. *l.* 7. Τοὺς νομεῖς ἤγαγον) Confer Eclog. 2 Lib. XXXIV, pag. 101. Wess.

Pag. 117. *l.* 7. Φοβεροὶ ταῖς ἀρχαῖς) Idem testatur Cicero in Frumentaria (Lib. III Verr. c. 41): *Antea cum equester ordo iudicaret, improbi & rapaces magistratus in provinciis inserviebant publicanis, ornabant eos, quicunque in operis erant* &c. Vales. Lege Eclog. 2 L. XXXIV, p. 102. Wess.

ead. l. 10. Οἱ περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολ.) Italicos intelligo, seu cives Rom. qui arationes in Sicilia possidebant, aut testamento sibi relictas, aut alio quopiam iure. Hi aratores dicebantur. Cicero in Frumentaria cap. 10: *Hunc principem Verres ad fortunas aratorum vexandas diripiendasque esse voluit. Huius audaciae, nequitiae, crudelitati fidelissimos socios optimosque cives, scitote hoc Praetore traditos atque addictos fuisse.* Et paullo post, Q. Septicium equitem Rom. ex ara-

torum numero fuiſſe teſtatur, itemque Q. Lollium ex equeſtri ordine, & Anneium Brocchum Senatorem populi Romani. VALES.

ead. l. 13. Τῇ δὲ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινον &c.) Hoc velle videtur, ſervos, dominorum atroci imperio miſerabiles, operum gravi mole fuiſſe magis atque magis attritos: qua quidem in re καταξαίνειν haud eſt abſurdum. Euripides Troas. v. 755:

Μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις.

Lycophron Alexandr. v. 300:

——— Καὶ σποραῖς ὠγκουμένους
Αἳ σαὶ καταξανοῦσιν ὄμβριμοι χέρες.

Neque inconcinnum de femina, amoris igniculis miſere perdita, illud Parthenii Erotic. c. 17, μὴ περιορᾷν αὐτὴν περαιτέρῳ καταξαινομένην, nedum iſtud Euripidis de Hecuba, lacrimarum continuo fluxu ob alias ſuper alias calamitates debilitata, Troas. v. 508:

— — ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
Δακρύοις καταξανθεῖσα ———

Culte ergo & ex veterum more Falconilla ad matrem παραινῶ σοι — μὴ δακρύειν ἀνόνητα, μηδὲ τὴν ἑαυτῆς καταξαίνειν τοῖς ὀδυρμοῖς ψυχήν, apud Baſilium Seleuc. L. I Vit. S. Theclae p. 78 ed. Pant. & in Antipatri Epigrammate

——— σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς
Δάκρυσιν, ἐξεῖπες φεῦ ἀνιαρὸν ἔπος.

Anthol. L. III, p. 340. WESS.

ead. l. 15. Ὅτι Δαμόφιλος) Haec ex Poſidonii libro VIII hiſtor. Diodorus tranſcripſit, ut videre eſt ex Poſidonii verbis, quae refert Athenaeus libro XII, cap. 11, pag. 542: Τρυφῆς οὖν δοῦλος ἦν καὶ κακουργίας, διὰ μὲν τῆς χώρας τετρακύκλους ἀπήνας περιαγόμενος καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὡραίους, καὶ παραδρομὴν ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παίδων στρατιωτικῶν. Porro id ſervile bellum coeptum eſt annis ſexaginta poſt debellatam a maiore Africano Carthaginem, ut ait Diodorus lib. XXXV, id eſt, anno Urbis circiter 613. VALES.

Pag. 118. *l.* 8. Κολάκων ἀναγωγὸν παραδρομὴν) Petulantem & diſſolutum horum adulatorum diſcurſum innuit, ut apud Strabon. L. XVII, p. 1148 C. & Plut. T. II, p. 520 B. Mox ἀνάγωγος καὶ ἀναπαιδευτότροπος iunguntur, uti apud Philon. Iud. ἀναγωγὸς καὶ ἀπαίδευτος de Temul. pag. 241. WESS.

ead. l. 16. Τὸ μὲν πρῶτον κόρον ἐγέννησεν) In oculis atque animo habuiſſe videtur Solonis celebre dictum,

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν κακῷ ὄλβος ἕπηται·

quod & ab aliis imitatione quadam fuiſſe expreſſum, docet Clemens Alex. Stromat. Lib. VI, p. 740, ſed verbis non omni ex parte integris. Conf. Duker. in Thucydidem Lib. III, 39, & Menagium ad Diogen. L. I, 59. WESS.

Pag. 119. *l.* 13. Μεταλλὶς) Malui eam lectionem ſequi, quae in Excerptis libri XXXIV Diodori legitur, Μεγαλλίς. VALES. Μεγαλλὶς) Sic correxi, non invito Valeſio. Vide Eclog. 2 lib. XXXIV, p. 105. WESS.

Pag. 120. *l.* 2. Ἀπαντήσεσθαι) Poſt haec verba collocare oportet ea, quae leguntur in iiſdem Excerptis p. 904 ed. Rhodom. Συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων. VALES.

ead. l. 7. Καὶ τοῖς δεδεμένοις — ἐπαρκοῦσα) Erunt fortaſſe, qui τοῖς δεομένοις maluerint ex Luciani Timon. c. 5 cum Hemſterhuſii nota. Ego vero veto: cauſa enim nulla eſt. Verbum teritur in omni ope, quae miſeris & egenis praeſtatur. Euripidis Bellerophon, ſe ipſe allocutus,

Ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβὴς, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ
Ξένοις τ' ἐπήρκεις ———

apud Aelian. Hiſt. Anim. L. V, 34. Charondas in Stobaei Serm. XLII, p. 290, ἐπαινείσθωσαν — ὅσοι ἂν ὄντες εὔποροι τοῖς ἐνδεεστέροις ἐπαρκῶσιν. Mitto Euripid. Heraclid. v. 324, Plut. Solon. p. 88, Suidam v. Ἄλλως. Accedat ex Aeliano de Animal. L. XVII, 45, paullo quidem diverſum, ſed, ut nunc eſt, pravum, οἱ τοίνυν νομεῖς ἀπαρκεῖν ταῖς ἑαυτῶν ἀγέλαις βουλόμενοι. Dederat ipſemet ἐπαρκεῖν. WESS.

ead. l. 14. Ἑρμείας) Operae pretium erit reſpicere Eclog. 2 L. XXXIV, p. 107. WESS.

Pag. 121. *l.* 4. Καὶ κατὰ τὰς τῆς τραπέζης) Lege τὰς ἐκ τῆς τραπέζης· quae praepoſitio ſuperiori linea loco prorſus alieno irrepſit. Videſis Excerpta libri XXXIV Diodori. Mox corrige, καὶ τὸ τὴν κατὰ τῶν εὐτελ. VALES.

ead. l. 6. Καὶ τὸ τὴν κατὰ τῶν &c.) Librariorum negligentia tranſpoſitis vocabulis ſuum ſibi locum reſtitui. De re ipſa paullo plenius dicta Eclog. pag. 104. WESS.

ead. l. 13. Οὐ διέλιπεν ὁδοιδοκῶν) Euſtathius in Odyſſ. p. 1445: Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τῆς ὁδοῦ οὐ μόνον ΟΔΟΙΔΟΚΕΙΝ τὸ ὁδοσκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅδουροι κατὰ τοὺς παλαιοὺς οἱ κακοῦργοι ὁδοφύλακες· quibus gemina Heſychius v. Ὁδοι-

δοκεῖ, & Festus in *Hodiδocos.* Vide vero de Cleone superius Ecl. 2 L. XXXIV, p. 109. WESS.

Pag. 122. *l.* 3. Ἄτταλος ὁ βασιλεὺς) Attalus, cognomine Philometor, ultimus rex Pergami, regnum iniit anno urbis 616, Aemilio Porcina & Hostilio Mancino Coss. Decessit, Q. Mucio & Calpurnio Pisone Coss. anno urbis 620, cum quinquennio imperasset, ut scribit Strabo (lib. XIII, pag. 926.) De cuius crudelitate eadem refert Iustinus (lib. XXXVI, 4.) Fuit autem inprimis hortorum curae ac plantarum cognitioni deditus, ut praeter Iustinum docet Plutarchus in Demetrio (p. 897 E.) adeoque etiam de plantis libros scripsit, ut testis est Varro in Prooemio librorum de re rustica. VALES. Attalum de re rustica commentatum fuisse, post Varronem indicarunt Columella L. I, 1, 8, & Plinius L. XVIII, 3, quorum verba bene refinxit Harduinus in Indice Auctorum, Plinio praefixo, & Cuperus ad Varron. R. R. I, 1, 8. WESS.

Pag. 124. *l.* 1. Οἱ δραπέται) Fugitivos in Sicilia intelligo, quorum rex Eunus se Antiochum, milites Syros vocavit, teste Diodoro. VALES.

ead. l. 5. Δεισιδαιμονοῦσα) Intelligi puto id, quod narrat Cicero IV, 49, in Verrem: *Tiberio Graccho occiso, cum magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur, P. Mucio, L. Calpurnio Coss. aditum est ad libros Sibyllinos, in quibus inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere. Tum ex collegio Decemvirali sacerdotes Ennam profecti sunt.* Idem ait Valerius lib. I initio. VALES.

ead. l. 6. Περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς) An carminum & oraculorum conquirendorum causa eodem profecti sunt? Videntur istud praescripta verba velle, de qua tamen re nihil definio. Ceterum legatorum, Ennam missorum, ad antiquissimam Cererem placandam, meminit quoque Lactantius Instit. L. II, 4. WESS.

ead. l. 8. Τῷ Αἰτναίῳ Διὶ) Colebatur in Aetna monte. Unde ad Iovem ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις, Pindarus Olymp. Od. IV, 10, & Ζεὺς Αἰτναῖος Od. VI extrema, & Nemeonic. Od. I, 7. WESS.

Pag. 125. *l.* 11. Ὁ τοῦ Διηγύλιος υἱὸς Ζιβέλμιος) Mox Ζιπέλμιος, haud scio an operarum peccato. Ut ut est, propius hinc deflectit vetus scriptura in Valer. Maximo L. IX, 2, 4 ext. *Zisenis Diogiridis filii, Thraciae regis, etsi minus admirabilem crudelitatem gentis ipsius feritas, narrandam tamen*

rabies saevitiae facit: cui neque vivos homines medios secare, neque parentes liberorum vesci corporibus nefas fuit. Refinge *Ziselmii Diegylidis filii*, & habebis eundem tyrannum. Vitium, quod patris foedavit nomen, supra sustulit Valesius. *Ziselmium* vero indicari, optime suspicatus est doctissimus Abr. Torrenius. WESS.

Pag. 126. *l.* 15. Μεμφίτην) Idem narrat Valerius Max. lib. IX, cap. 2, Iustinus lib. XXXVIII, 8, & Livius lib. LIX. VALES. Causam nominis exposuit supra pag. 83 horum Excerpt. Recte proin viri docti *Menephitem* in Valerio ex vetustis editionibus *Memphitem* esse iusserunt. WESS.

Pag. 127. *l.* 10. Πλεῖστα ἐν ταῖς ἐπισταθμίαις) Ex hoc loco explicanda sunt haec Iustini verba lib. XXXVIII, 10, ubi de hac ipsa Antiochi Sidetae in Parthos expeditione loquitur: *Nam cum gravari se copiarum praebitione & iniuriis militum civitates viderent* &c. Per copiarum praebitionem intelligit annonam & pabula, quae duces Antiochi Sidetae ab hospitibus exigebant. VALES.

ead. l. 12. Τὸν Ἀντίοχον ἐγκαταλιπὼν) Iustinus ibid. *Ad postremum cum virtute hostes vincerent, metu suorum desertus occiditur.* Porro hunc Antiochum bis adversus Parthos profectum esse scribit Plutarchus in Apophthegm. p. 184. VALES. Τὸν Ἀντίοχον ἐγκαταλιπὼν) Sumta haec videntur ex Posidonio, qui Antiochi hanc expeditionem eiusque infelicem successum copiose descripserat. Lege, quae ex eo excerpsit Athen. L. X, p. 439, & XII, p. 540. WESS.

Pag. 128. *l.* 1. Παρὰ Πτολεμαίου τοῦ πρεσβυτέρου) Putes haec pertinere ad dissensiones & turbas, quae Physcone mortuo inter eius filios sunt subnatae apud Pausan. L. I, 9. Πρεσβυτέρου vocabulum huc videtur ducere, quod Physconi, cum solus imperaret, parum congruit. At ordo gestarum rerum si his in fragmentis sit observatus, ut merito putamus, Physcon esse debet. Id postulant, quae de Alexandro Zabina sequuntur, planissime. Ergone *senior* πρεσβύτερος respectu filii Ptolemaei Soteris dicitur? WESS.

ead. l. 10. Εὐήμερος ὁ τῶν Πάρθων βασ.) Magnum hoc loco mendum esse semper suspicatus sum, quippe eo tempore regnabat apud Parthos Phraates, cum quo Antiochus Sidetes bellum gessit. Phraati successit Artabanus, ac deinde Mithridates. Quinam igitur est ille Euemerus, qui adeo in Babylonios saeviit? longe fallor, nisi Diodorus ita scripsit, Ὁ Ἵμερος ὁ τῶν Περσῶν βασιλέως σατράπης. Namque

Phraates cum adverſus Scythas proficiſceretur, ad tutelam regni Himerum reliquerat, qui oblitus vicarii officii, tyrannica crudelitate Babylonios, multaſque alias civitates importune vexavit, ut ait Iuſtinus lib. XLII, 1. Cuius rei in prologo 42 Trogi Pompeii non obſcura fit mentio: *Ut Praefectus Parthis a Phraate Himerus Meſenis bellum intulit, & in Babylonios ac Seleucenſes ſaeviit.* Sic enim ex Mſ. legendus hic eſt locus. Pro *Apraetaeus*, emendavi, *a Phraate Himerus*. Sed & Poſidonius apud Athenaeum lib. XI, (cap. 3, p. 466,) huius tyranni meminit: Ποσειδώνιος δὲ ἐν τῇ ιϛ΄ τῶν ἱστοριῶν Λυσίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον Ἵμερον τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων ἀλλὰ καὶ Σελευκέων. VALES. Omnia egregia ſunt, quae de Himero Valeſius. Voluit tamen, credo, ὁ τῶν Πάρθων βασιλέως σατράπης. Trogi Epit. XLII pari modo emendavit Abbas Longuerue. WESS.

Pag. 129. *l.* 1. Ἀλέξανδρος ὁ Ζαβινᾶς) Hunc Ptolemaeus Phyſcon adverſus Demetrium Nicatorem ſubornaverat, partim rogatus a Syris, quos improbitatis Demetrii taedebat, ut ait Ioſephus; partim ob privatas ſimultates infenſus Demetrio, quod Peluſium oppugnare, & Aegyptum occupare tentaſſet, ut ſcribit Iuſtinus lib. XXXIX, 1, & Georgius Syncellus in fragmentis Euſebianis p. 227; quo loco Alexander iſte a Syris Ζαβινᾶς appellatus eſſe dicitur, quod emtus e cataſta eſſe videretur. In Prologo Trogi Pompeii 39 *Zabbineus* nominatur. Apud Ioſephum L. XIII, 9, 3, Ζεβινᾶς, quomodo fere in nummis ſcribi teſtis eſt Goltzius in Theſauro: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΖΕΒΕΝΝΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. VALES. De Goltzii iſto nummo non iniuria dubitant doctiſſimi viri Io. Vaillant & Ez. Spanhem. quorum neuter eiuſmodi inſcriptionem reperire potuit. Vide hunc Diſſert. VII de Num. Praeſt. pag. 409. Ζαβινᾶς ſive Ζεβινᾶς iuſtum eſt, ex Chaldaeorum Syrorumque *Zebinah*, quo *emtum* illi deſignant, efformatum. WESS.

ead. l. 9. Σέξτου) Exiſtimavi hunc eſſe C. Sextium Calvinum, qui Conſul Salyos apud Aquas Sextias vicit anno urbis 629, idque & temporum ratio, & nomen Conſulis, quod ei tribuit Diodorus, plane confirmant. VALES.

ead. l. 15. Ὑπὸ τῶν πολιτῶν — κινδύνους) Arbitror ἀπὸ τῶν fuiſſe. Vide ad L. IV, 46. WESS.

Pag. 130. *l.* 14. Τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν) Idem narrat Iuſtinus lib. XXXIX, 2. Contigit haec Alexandri Zabinae clades at-

que obitus Caffio Calvino & C. Sextio Longino Coff. Olymp. 164 anno 3. Vales.

Pag. 131. *l.* 5. Ἐπὶ τὸ Πισίδιον) Inftaurandum oppidi nomen fcribendumque Ποσίδειον cum L. Holftenio ad Ποσίδειον Stephani. Confer ad L. XIX, 79. Wess.

ead. l. 8. Λεύκιος Οὐιτέλλιος) *L. Septimuleium* ceteri hunc vocant, Valerius Max. lib. VI, c. 4, Plutarchus in Gracchis pag. 842 E. Plinius lib. XXXIII. 4. Vales.

Pag. 132. *l.* 10. Ἀξίωμα μεῖζον ἔχοντας) Multo haec plenius & accuratius Salluft. Bel. Iugurth. c. 25 &c. Wess.

Pag. 133. *l.* 7. Καὶ τοὺς Ἀσιαγενεῖς) L. Scipio, maioris Africani frater, in nummis ASIAG. dicitur, ut videre eft apud Ful. Urfinum & Abrah. Gorlaeum. Eft autem Ἀσιαγενὴς Graece idem, quod Afiaticus. Sic Athenaeus lib. XII, cap. 12, p. 550: Ἀγησίλαος ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς στολαῖς πολυτελῶς ἠσκημένους. Vales. Lege etiam Io. Fr. Gronov. Obf. L. IV, 25, Spanhem. Diff. X de Praeft. Num. p. 64, viros doctos ad Livii L. XXXIX, 44, & quae fupra ad Diodori L. XVII, 77, dicta fuerunt. Wess.

ibid. Καὶ τοὺς Ἱσπανοὺς) Cognomen in gente Cornelia fuit Hifpâlus, quod penultima longa pronuntiari debet. Deductum eft enim ab Hifpania, ut eximius hic Diodori locus oftendit, eadem forma, qua Meffala cognomen a capta Meffana inditum eft Valerio. Sed Graeci Ἱσπανοὺς dicere folent, non Ἱσπάλους. Sic certe Appianus in Libyco p. 75, Γναῖος Κορνήλιος ὁ Ἱσπανὸς ἐπίκλησιν· quod recte Gelenius *Hifpalum* vertit. Tamen in Senecae Controverfiis, Cornelius Hifpalus femper fcribitur. Vales. In Senecae Controverfiis *Cornelius Hifpanus* fcribitur, atque ita haud dubie voluit Valefius. Firmat autem egregie & ftabilit Diodorus verba Appiani, quae viro eruditiffimo ad Livii L. XLI, 14, prava videbantur. Wess.

ead. l. 12. Ἄμφω μὲν γὰρ προεκάθησαν τοῦ συνεδρίου) Scipionem, qui vir optimus fuit habitus, eiufque filium, Principes Senatus fuiffe, quod hic affirmatur, res eft dubia. Favet quidem Diodoro ea in parte Valer. Max. L. VII, 5, 2, fed errans, & plures Nafícas turpiter, ut docti viri oftenderunt, confundens. Quid? ne locus quidem eft, qui Scipioni Nafícae, viro optimo, inter Senatus principes poffit affignari: namque eius aetate confpicui ea fuerunt dignitate Q. Fabius Maximus, Scipio Africanus, L. Valerius Flaccus, M. Aemilius Lepidus. Adde, ne Cenforium

quidem Scipionem hunc Naſicam fuiſſe, cuiuſmodi tamen tradito a maioribus more legi ſolebant. De filio, cui cognomen *Corculo*, negari non debet. Is & cenſura perfunctus, & mortuo Aemilio Lepido princeps in Senatu lectus eſt, ſicuti pulchre ex Valerio Max. collegerunt Pighius, Onuph. Panvinius, atque alii. WESS.

Pag. 134. *l.* 8. Τῶν δὲ γυναικῶν Οὐαλερία) De Valeria alii tacent: Claudiam memorant religionis experimento pudiciſſimam matronarum tum fuiſſe iudicatam Livius L. XXIX, 14, Plinius L. VII, 35, & quos ibi teſtes produxit Harduinus, & ad Silium XVII, 33, Drakenborch. Rem univerſam cum narraſſet Appianus Annibal. pag. 594, ſubiungit, ὧδε μὲν ἡ θεὸς ἐς Ῥώμην δι' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρίστων ἀφικνεῖτο. Tu lege, ut ſecum conſentiat ſcriptor, δι' ἀνδρὸς καὶ γυναικός. WESS.

ead. l. 12. Κάτων, ὁ ἐπικλ. Δημοσθένης) Catonem ob vehementiam in dicendo, vulgo Romanum Demoſthenem vocabant, ut ait Plutarchus in eius vita p. 338, & Appianus in Iberico pag. 465, atque ex eo Suidas in Κάτων. VALES.

ead. l. ult. Ὁ δὲ Νασικᾶς ἀεὶ τοὐναντίον ἀπεφαίνετο) Eadem de Scipione Naſica, viro optimo, in Livii Epitoma lib. XLIX, ſed non ſine erroris macula, ſi credimus Ch. Ad. Ruperto ad Pompon. l. 2, §. 37 D. de Orig. Iur. doctiſſimoque viro in illam Livii Epitomam. Rupertus ſententiam *de non delenda Carthagine* Scipioni Naſicae, quem ob prudentiam Corculum dixerunt, ex temporum ratione tribuendam cenſet. Is quidem certe Scipio & auctoritate & rerum geſtarum gloria in republica florebat maxime, nuperque, ut theatrum, quod Cenſores locaverant, deſtrueretur, obtinuerat, Livio ſuperiore Epitoma & Velleio Paterculo L. I, 15, teſtificantibus. Ad hoc Scipio Naſica, vir optimus iudicatus, Conſul proceſſerat anno IↃLXII ab urbe condita, eratque adeo ſub initium belli Punici III octogenario maior. Quae omnia, ut ut ſpecioſa, haud ſcio an iniuria ponantur contra conſpirantem ſcriptorum veterum conſenſionem. Fuerit enim ea aetate, ut annos LXXX ſuperaverit, quid ad rem illud? Floruerunt eodem tempore Cato, Maſiniſſa, atque alii, qui diutiſſime ſenes fuerunt. Adde, Livio & Diodoro clariſſime aſſentiri Auguſtinum L. I C. D. c. 30, forſan Varronem ſecutum. Pauca fidei cauſa exſcribam: *At ille Scipio pontifex maximus veſter, ille iudicio totius ſenatus vir optimus, iſtam vobis metuens calamitatem, nolebat aemulam tunc*

imperii Romani Carthaginem dirui, & decernenti, ut dirueretur, contradicebat Catoni. Sunt haec notabilia maxime. Scipionem Nasicam, virum optimum, Pontificem maximum fuisse docent, nobisque aliud argumentum suppeditant. Eo enim honore fungi non potuit, nisi mortuo Aemilio Lepido, Pontifice & principe Senatus. Proinde P. Scipio, quem paucis ante diebus Pontificem maximum Cato factum ait Coss. T. Quinctio Flaminino & Acilio Balbo, sive anno IↃCIII, apud Ciceron. de Senect. c. 14, P. est Nasica, vir optimus declaratus, ut bene animadvertit Panvinius. Vixit ergo usque ad initia belli Punici postremi. Quod vel Pomponius docere Rupertum potuerat: namque Scipionem, quem Senatus optimum appellavit, Iureconsultis annumerat: at ea eruditione floruit P. Scipio in provecta aetate, de quo apud Ciceronem Cato. WESS.

Pag. 135. *l.* 15. Ἅπερ ἅπαντα συνέβη τῇ Ῥώμῃ) *Nec cum sententia fefellit: re ipsa probatum est, quam verum* (P. Scipio) *diceret. Deleta quippe Carthagine, magno scilicet terrore Romanae rei publicae depulso & exstincto, tanta de rebus prosperis orta mala continuo subsecuta sunt, ut erupta diruptaque concordia, prius saevis cruentisque seditionibus, deinde mox, malarum connexione causarum, bellis etiam civilibus tantae strages ederentur,* & cetera, quae ad hunc Diodori locum appositissima ab Augustino de Civit. D. lib. I, 30, scripta fuerunt. WESS.

Pag. 136. *l.* 4. Ὁ τούτου δὲ υἱὸς) Hîc vero non assentior Diodoro, qui Scipionem Nasicam, eum, qui privatus Tib. Gracchum interfecit, filium ait esse Scipionis Nasicae, eius, qui vir optimus a Senatu iudicatus est. Fuit enim revera illius nepos, filius P. Scipionis Nasicae, eius, qui Corculum cognominatus est, ut docet Velleius Paterculus lib. II, cap. 3, & Cicero in Bruto cap. 20; nisi forte adoptatus a Scipione Nasica avo fuit. VALES.

ead. l. ult. Ὁ δὲ ὄχλος — ἡσύχασεν ἐντραπεὶς &c.) Id verum esse potest de tempore, quod Gracchi caedem proxime excepit. Alioqui invidia facinoris eius flagrans Scipio, ut populi odium declinaret, sub titulo liberae legationis Pergamum concessit, & quod vitae superfuit, superfuit autem parum, ibidem peregit, testibus Cicerone Or. pro Flacco c. 41, Plut. in Gracch. pag. 834, & Val. Max. Lib. V, 3, 2. WESS.

Pag. 137. *l.* 2. Κατὰ τὸν ὑποκείμενον ἐνιαυτὸν) P. Scipio Nasica Consul in magistratu mortuus est anno urbis 642.

Hunc inprimis disertum fuisse, & cunctos sale facetiisque superasse, ait Cicero in Bruto cap. 34. VALES.

ead. l. 9. Ἀντίοχος ὁ Κυζ.) Antiochi Sidetae filius, Cyzicenus ideo dictus, quod Cyzici apud Craterum hospitem educatus erat. Regnum iniit Olymp. CLXVII anno primo. VALES.

ead. l. 12. Μίμοις καὶ προδίκταις) Magis probo lectionem Suidae, qui hunc locum proferens legit προδείκταις· est enim deductum ἀπὸ τοῦ δεικνύειν. Sunt autem προδεῖκται, proprie histriones ac mimi, qui ridicula ac iocularia quaedam in scena fundebant, quae δεικτήρια dicebantur. Varro, ὄνος λύρας: *Neque orthopsalticum attulit psalterium, quibus sonant in Graecia dicteria.* Hinc δεικτηριάδες vocantur mimae a Polybio in lib. XIV apud Athenaeum (lib. XIII, pag. 576.) Μύρτιον δὲ μία τῶν ἀποδεδειγμένων καὶ κοινῶν δεικτηριάδων. Ab eadem origine dictos quoque censeo a Lacedaemoniis δεικηλιστὰς, seu δικηλίτας, quos Hesychius exponit μιμολόγους. VALES. Quid significet vox προδίκταις, non adeo obvium est, affirmare posse. Hunc locum citavit procul dubio Suidas in iisdem verbis, nisi quod habet προδείκταις, ut puto, melius: at eius vocis interpretationem non apposuit. Eam vocem ex Suida habet H. Stephanus, & per δεικηλιστὴς seu δεικηλικτὰς vertit, nempe *histrio*, qui personas in theatro ostendit populo, tanquam a nomine δείκηλον, quod est *simulacrum* vel *imago.* Sed cum de eo nullam habet auctoritatem, non verebor, aliam afferre interpretationem, non minus, ut puto, verosimilem. Προδείκτης a προδεικνύω videtur manifesto deduci, quod verbum *praemonstrare* & *praesignificare* significat. Sic apud Herodotum lib. VIII, 37, προδέκτωρ est, qui res futuras, antequam eveniant, praedicit & praenuntiat, ut supra ad eum auctorem notavimus p. 31 Exercit. Ita προδείκτης nihil aliud est, quam is, qui res futuras praenuntiat, quod praestare gloriantur Astrologi, Metoposcopi, Chiromantiam professi, & alias artes tam vanas, quam a principibus plerisque creditas, divini, necromantes; & tales viri non male hoc loco θαυματοποιοῖς coniunguntur. PALM.

ead. l. 14. Καὶ νευροπατεῖν) Legendum est sine dubio νευροσπαστεῖν, quod sequentia plane confirmant. Nam illud νευροπατεῖν Graecum non est. Νευροβατεῖν potius diceretur: unde *Neurobates* apud Vopiscum in Carino c. 19; sed hoc quidem loco minime convenit. Est autem νευροσπαστεῖν

ope fidiculae movere ac trahere lignea quaevis ſimulacra, quod fit arte mechanica. Vide Turnebum lib. 2 Adverſ. cap. 18. Hac in arte excelluiſſe dicitur Pothinus quidam Athenienſis teſte Euſtathio Iliad. δ', pag. 457, ubi addit: Τέχνη δὲ πάντως οὐ σπουδαία ἡ νευροσπαστικὴ, ἀλλὰ τῶν κατ' εἶδος παιδιᾶς. VALES. Καὶ νευροσπαστεῖν) Recte Valeſius. Omnes olim, qui αὐτομάτων & νευροσπάστων ludicra mobilitate multitudinem oblectabant, θαυματουργοὶ & θαυματοποιοὶ, quorum Diodorus proxime meminit, dicebantur. Hero Automat. pag. 244, ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα δημιουργοῦντας ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥΣ, διὰ τὸ ἔκπληκτον τῆς θεωρίας. Imagunculae, fidiculis quodammodo animatae, σιγιλλάρια νευροσπαστούμενα Imp. Antonino, ὄργανα νευρόσπαστα, quamquam latius haec porrigi poſſunt, Syneſio Lib. I Provid. p. 98 B. de quibus complura Iſ. Caſaubonus ad Perſii Sat. V, 128, B. Vulcanius in Apuleium de Mundo p. 215, & T. Gatakerus ad Antonin. Imp. Lib. VII, 3. WESS.

ead. l. 15. Ζῶα πεντάπηχα) Intelligo beſtiarum ſimulacra deaurata, quae in pompa traduci mos erat, ut patet ex deſcriptione pompae illius Ptolemaei Philadelphi apud Athaeneum lib. V, cap. 8, p. 202. VALES.

Pag. 138. *l.* 13. Καὶ Μικίψαν) Huius iunioris Micipſae filium arbitror fuiſſe Hiempſalem, cuius meminit Plutarchus in Mario pag. 429, Appianus lib. I Civilium p. 668, & Cicero in 2 contra Rullum cap. 4. VALES. Mirum eſt, Salluſtium, in liberis Micipſae deſcribendis occupatum, de hoc Micipſa prorſus tacuiſſe belli Iugurth. cap. 5. Quod vero Valeſius ſuſpicatur, Hiempſalem, cuius in Marii rebus & Pompeii mentio eſt, iunioris huius Micipſae filium fuiſſe, falſum erit, ſicuti & Manutii ad Ciceronis Agrar. I, 4, iudicium, quo Hiempſali pater Hiarbas datur, ſi vera & iuſta ſit inſcriptio, quam Reineſius Claſ. III, 70, & Sponius Miſcellan. pag. 145, vulgarunt. Ea enim Hiempſalem, Iubae, a Caeſare triumphati, patrem, perhibet Guluſſae filium, Maſiniſſae nepotem. WESS.

Pag. 139. *l.* 3. Ὅτι Κοντωνιατός τις) Puto eſſe *Congentiatum*, ſive *Congonetiacum*, diſſident enim in nominis eius ſcriptura amanuenſes, Bituiti, Arvernorum regis, filium, quem comprehenſum Romamque deductum fuiſſe Livii Epit. LXI innuit. Urbem *Iontoram*, ſi tamen rectum id nomen, nondum reperi. WESS.

ead. l. 11. Ὑπὸ τῶν στρατηγῶν παρεθεωρεῖτο) Optime H Valesius παρετηρεῖτο mutavit. Mox auctor ἐν ταῖς εἰς δόξαν προαγωγαῖς παρεθεωρεῖτο· & S. Lucas A. A. c. VI, 1, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν, i. e. *despicerentur*, ut Beza: nam alii nimis hic acutum vident. Porro ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ praestaret. WESS.

ead. l. 15. Τὰς ὑπεδ. ἀρχ. μόγις εἰληφὼς) Cicero pro Plancio cap. 21: *C. Marius duabus aedilitatis acceptis repulsis septies Cos. est factus.* VALES.

Pag. 140. *l.* 4. Τὴν μὲν ἐκ τούτων ἀτιμίαν προσεποιεῖτο) Haec sana si fuerint, ignominiam acceptae cladis Mario fuisse adsperſam indicabunt. Haud tamen scio, an τὴν ἐκ τούτων τιμὴν reliquerit Diodorus, quippe post pauca diserte prodens, Mario duce semper victoriam Romanos retulisse. Erit ergo, *honorem ex proeliis istis sibi Marium acquisivisse.* Si vero dubites de verbi isto usu, adi Appian. L. II B. Civil. p. 846, & L. V, p. 1184. Iam quod praecessit οὗτος δὲ δοκῶν γεγονέναι δημοσιώνης, id prima Marii aetas non respuit. Iuvenalis Sat. VIII, 245:

Arpinas alius Volscorum in monte solebat
Poscere mercedes alieno lassus aratro:
Nodosam post haec frangebat vertice vitem,
Si lentus pigra muniret castra dolabra.

Adde Plut. in Mario p. 407. WESS.

Pag. 141. *l.* 14. Ἁπάντων τεύξεσθαι τῶν φιλανθρωπιῶν) Recurre ad Legat. XXVII, & Sallust. Bell. Iugurth. c. 104. WESS.

ead. l. 16. Ὑπακούσας ὁ Βόκχος, καὶ μεταπεμψάμενος &c.) Corrupte legebantur haec in exemplari, nos autem emendavimus ex Sallustio & ex Livii Epitoma LXVI, in qua scriptum est: *Iugurtha pulsus a C. Mario ex Numidia, auxilio Bocchi Maurorum regis adiutus est, & caesis proelio Bocchi quoque copiis, nolente Boccho bellum infeliciter susceptum diutius sustinere, vinctus ab eo & traditus Mario est: in qua re praecipua opera L. Cornelii Sullae, Quaestoris Marii, fuit.* URSIN.

Pag. 143. *l.* 1. Ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Ῥώμῃ &c.) Photius, diversas res stipans & compendio referens, orationem hanc paullo inconcinniorem reddidit. Proelium, quo Iugurtha & Bocchus superati fuerunt, Sallustius c. 101, & captum Iugurtham cap. 113, commemoravit diligenter. WESS.

Pag. 144. *l.* 1. Σχεδὸν ἑξακισμυρίων) Auget numerum

Valerius Antias, octoginta millia Romanorum sociorumque ea tempestate trucidata, quadraginta vero calonum & lixarum, referens in Orosii L. V, 16; nec dissentit Livius Epit. LXVII. WESS.

ead. l. 12. Τίτος Μενούϊτιος) Infra nominatur Οὐέττιος, quod dein bis repetitur. Lectori quidem hic arbitrium permitto. Mihi vero Minutii nomen retinere placuit, quod & margo annotatum habet. RHOD. Mihi non liquet. Fuerunt hac tempestate Minutii, fuerunt Vettii. Quis in tanta librorum discordia, aliis tacentibus, temere alterutrum damnabit? Finge tamen scriptum fuisse τὶς ἦν Τίτος μὲν Οὐέττιος, ἱππεὺς Ῥωμαίων &c. & potior Οὐέττιος, uti post dein appellatur, erit. Viderint alii. WESS.

Pag. 145. *l.* 6. Πάλιν ἔταξε τριάκοντα ἡμερῶν προθεσμίαν) Lege Salmasii Foen. Trapezit. p. 481. Eleganter Basilius Magnus Homil. in Psalm. XIV de obaerato, οὐ νύκτες ἐκείνῳ ἀνάπαυσιν φέρουσιν, οὐχ ἡμέρα φαιδρὰ, οὐχ ἥλιος τερπνὸς, ἀλλὰ δυσχεραίνει τὸν βίον, μισεῖ τὰς ἡμέρας πρὸς τὴν ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΝ ἐπειγομένας, φοβεῖται τοὺς μῆνας ὡς τόκων πατέρας· & ibid. p. 110 E. ὅτ' ἂν ἡ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ προσάγῃ, μεριμνᾷ τι ψεύσεται; ποίαν πλασάμενος πρόφασιν τὸν δανειστὴν διακρούσεται; Noster Minutius, sive Vettius, aliter his se angustiis expedivit. WESS.

ead. l. 7. Ὁ δὲ οὐδὲν πλέον εἶχεν) Sic scriptum fuit. Cultum est, neque uno usurpatur modo. Pausanias Attic. c. 10, p. 25, εἶναι δὲ οὐδὲν ἔτι οἱ πλέον, *nihil ultra potuisse efficere*, ut bene viri docti. Andocides de Myster. p. 2, ἡνίκ' οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσι, *cum nihil interfectis prodesset.* Διὰ τοῦτο συλλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ, Isaeus de Astyph. Hered. p. 78. Τί ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; Antiphon de Caed. Herod. p. 140. Εἶτα, ἔφη, τί πλέον αὐτοῖς Plutarch. Symp. Lib. VII, 4. Habet & hoc de genere aliqua L. Kuster. in Comici Plut. v. 531. WESS.

ead. l. 13. Ἀνέστησε πρὸς ἀποστασίαν οἰκέτας) Mallem ἀνέσεισε, quod viri docti ex scriptis Codd. eruerunt. Ipsemet auctor hac Ecloga συχνοὺς ἀνέσειον τῶν οἰκετῶν, & καὶ ἀνασείειν πρὸς ἀπόστασιν τοὺς οἰκέτας. Alia invenies L. XIII, 91. WESS.

Pag. 146. *l.* 7. Ἐνεβάλλετο χάρακα) Quod Scaliger adscripsit ἐβάλλετο χάρακα, magis in usu versatur. Confer Alexandrinos Interpretes Ezech. cap. XXI, 22; Libanium T. II, pag. 129 D. WESS.

ead. l. 10. Τῶν γὰρ κατὰ πόλιν στρατηγῶν ἀπέδειξεν ἕνα) Praetores, in quorum tum numero L. Lucullus, intellige. Supra Eclog. 2 lib. XXXI, τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν εἷς ἐνέβαλεν αὐτὸν (Perſen regem) εἰς τὸν ἐν Ἄλβαις κάρκαρον. Interpres aliud ſpectavit. WESS.

Pag. 147. *l.* 2. Συμβουλῆς γενομένης) Pro συμβουλῆς quis non συμβολῆς ſcribat, niſi Graecarum literarum prorſus ignarus? RHOD.

ead. l. 13. Ὥσπερ προοιμιαζόμενα ταύτην) Nihil muto. Scio illud Philoſophi Polit. Lib. VII, 1, ἀλλὰ γὰρ ταῦτα μὲν — ἔστω πεφροιμιασμένα τῷ λόγῳ, ex uſu veteris Graeciae poſitum. Noſtro convenit Ioſephi iſtud L. II Belli c. 2, 2, τὸν δὲ — — προοιμιάσασθαι τὴν βασιλείαν τρισχιλίων πολιτῶν φόνῳ. Solent Graeci recentiores, ut docte monuit Hemſterh. ad Luciani Somn. c. 3, in transferendo hoc & προοιμίου vocabulo luxuriare. Vide ſodes προοίμιον τῆς ἁλώσεως Ioſeph. B. I. lib. II, 17, 10; φροίμιον τοῦ δυστυχοῦς L. XVIII Antiq. 6, 9; βασιλείας προοίμιον Libanii Baſil. pag. 110 B. προοίμιον συμβολῆς Or. VII, p. 237 C. τοὺς λύκους ὁ Ἀπόλλων προοίμιον λοιμοῦ ποιεῖται Philoſtrati Heroic. X, 4, p. 710; ἐν προοιμίοις τῆς Χριστοῦ παρουσίας Io. Chryſoſtom. T. XI, p. 762 E. quae quidem ferri & probari utcunque ob ſuavitatem poſſunt, non item alia, ad Hieroclis Synecdem. p. 674 obiter indicata. WESS.

ead. l. 16. Ἐκ τῶν πέραν θαλαττῶν ἐθνῶν &c.) Πέραν θαλάττης Ioſeph. Scaliger una cum Rhodomano, a quibus diſſentire non poſſum. WESS.

Pag. 148. *l.* 3. Ὑπὸ τῶν δημοσίων) Pro δημοσίων lego cum H. Stephano ex Gloſſario Latino-Graeco δημοσιωνῶν, hoc eſt τελωνῶν. RHOD. Adſtipulor viris doctiſſimis. Vulgo quidem Lexicographi δημοσιώνην *vilem* interpretantur, a Suida decepti. Verba, quae Grammaticus exſcripſit, publicanum deſignant, ſicuti δημοσιώνιον Plut. T. II, pag. 820 C. publica, quae redimuntur. Gloſſae melius, Δημοσιώνης, *Publicanus*. Haec de voce. Miſera vero provincialium conditio, qui a publicanis nullo ſuo merito ex libertate in ſervitutem abrepti in ergaſtulis deprimebantur: cui violentiae uti Senatus obviam ire conatus hoc eſt tempore, ita opus ſaepe fuit, ut ergaſtula poſſeſſorum, in quibus ſine diſcrimine liberi ſervique ſupprimebantur, repurgarentur. Quid Auguſtus, Tiberius, Hadrianus in afflictorum commodum conſtituerint, Sueton. Auguſt. cap. 32,

Tib. cap. 8, Spartian. Hadr. c. 18, docent. Iunge Scribon. Largum Composit. CCXXXI, eiusque verba illustrantem Gronov. ad Senec. de Ira L. III, 9. WESS.

ead. l. 12. Οἱ δ' ἐν ἀξιώματι) Praepositionem ex edd. margine adiunxi. Intelligit Siculos, domi nobiles, τοὺς ἐν ἀξιώματι κειμένους in Exc. Peiresc. (Vol. IX, p. 382.) Poteris etiam ἐν ἀξιώμασι, si elegantius arbitreris, adsciscere. Theodoretus certe H. Eccl. L. II, 17, & III, 22, τοὺς ἐν τέλει καὶ ἀξιώμασι, *decuriones* & *honoratos*, ut bene Valesius, vocat. Porro rei, de qua agitur, Dio Cassius commeminit Excerpt. Peiresc. p. 633, P. Licinium Nervam compendium ex isto iudicio quaesivisse docens: neque enim ἄδωρον, sive satis munitum adversus pecuniam fuisse: concursu tamen & servorum & dominorum, & ne quid turbarum ab alterutra factione daretur, desistere coactum. WESS.

Pag. 149. *l.* 4. Εἰς τὸ τῶν Παλικῶν τέμενος) Vide supra L. XI, 89, & cognosces servorum ibi fuisse quoddam quasi asylum. WESS.

ead. l. 8. Κατὰ τὴν Ἀγκυλίων χώραν) H. Steph. Ἀγκυρίων coniiciebat: quae quidem coniectura non spernenda foret, si Stephani Byzantini Ἀγκύριον, πόλις Ἰταλίας, ad Siciliam, ut Berkelius censuit, & ante eum Cluverius, pertineret. In Italia quidem certe *Ancyrium* istud nemo reperit. Putes huc facere Ἀγκύρας, unde Ἀγκυραῖοι, lib. XIV, 48, nisi & id dubiae esset fidei. Ph. Cluverius Ἀγκυλίων χώραν tuetur Sicil. Ant. L. II, p. 389, neque ego configere audeo. Mox ἀδελφῶν δυεῖν si hic, & post pauca, tolerare nolis, δυοῖν esse poterit; nec constant tamen sive scriptorum seu librariorum culpa eius in usu sibi perpetuo veteres, quod exemplis alias firmavimus. WESS.

Pag. 150. *l.* 2. Ἐπὶ τὴν προδοσίαν ὁρᾷ) Lucem huic dictioni adspergunt a Iensio notata ad Luciani Dial. Mort. XI, 3. WESS.

Pag. 151. *l.* 3. Πόπλιον Κλόνιον) Habent vetusti lapides CLONIOS, alioqui rarius obvios: si qui Cluvium intelligere malit, illi Stephani versio, in qua *P. Clovius*, auxilio veniet. De C. Titinio, cui cognomen GADAEO, quique operam in opprimendis fugitivis Licinio Nervae haud futilem navavit, deque cognominis eius causa, nihil novi. WESS.

ead. l. 10. Διαβὰς τὸν Ἄλβαν ποταμὸν) Videtur esse *Allava* Itiner. Anton. p. 88, ob viciniam Heracleae, sicuti ibi

admonui. *Caprianum* montem ſoli debemus Diodoro. Confer Ph. Cluver. Sic. Ant. L. I, p. 222. WESS.

Pag. 152. *l.* 7. Καὶ ταῖς δυσχερείαις ἐπλεονέκτουν) Sic bene. Polybius Lib. X, 26, *καὶ πυνθανόμενος τῶν ἐγχωρίων τήν τε δυσχέρειαν τῶν τόπων.* Quod in aliis erat libris, Grammatici ſcholio acceptum referendum eſt. Mox ſcripſi ex Amſtel. ἐτράπη. Vulgatum mendoſum eſſe, non fugerat Rhodomanum. WESS.

ead. l. 12. Καὶ πάντες τῶν δούλων) Pro πάντες τῶν δούλων legendum exiſtimo οἱ πλείους τῶν δούλων. Inſolens enim foret iſta conſtructio, & neſcio quem ſoloeciſmum redolens. RHOD. Πάντας ἀνθρώπων bonae fidei Codd. nobis obtulerunt principio Lib. primi, quos ut ibi probare non potui, ita nec πάντες τῶν δούλων placent. Forſan Excerptori debentur: nam a Diodoro veniſſe ut credam, nondum adducor. WESS.

Pag. 153. *l.* 2. Τῆς ἱεροσκοπίας ἔμπειρον) Hoccine ab auctore venerit, an οἰωνοσκοπίας, decernere non audeo. Fieri poteſt, ut utriuſque artis, ſi tamen hoc digna nomine eſt, uſum & peritiam habuerit Salvius: ceteroqui θυτικῆς pars quaedam, ἱεροσκοπία, & augurii οἰωνοσκοπία. Vide Aeſchyl. Prometh. v. 486, Galenum in Hippocrat. de Rat. Vict. pag. 41, & Cyrillum Contr. Iulian. L. VI, p. 198. At iſtud tanti non eſt. Quod continuo ſuccedit, καὶ γυναικείαις θέαις αὐλομανοῦντα, diſquiſitionem meretur. Scaliger adſcripſit Photio: „Γυναικείαις θέαις αὐλοῦντα, *modos tibia facientem in ſpectaculis thymelicarum mulierum.* Nam profecto αὐλομανοῦντα tam ridiculum, quam quae Latine reddere conatus eſt H. Stephanus. Quis ſanus dixerit αὐλομανῶ θέαις; quis hoc intelligit? Hominem de faece vulgi notat, hariolum & tibicinem, non tragoedorum, aut comoedorum, ſed thymelicarum ſaltatricum.„ Hactenus vir ſummus, vocem, ut apparet, corrigens. Stephanus verterat, *& in mulierum corona cantu tibiarum ad inſaniam uſque perſtrepere ſolitus erat*, quod merito improbatur. In uſu enim αὐλομανεῖν ſi unquam fuerit, non aliud atque inſanum tibiarum amorem indicare aptum fuit; quae quidem ſignificatio hic parum videtur conveniens. Probemus ergo Scaligeri αὐλοῦντα, aut, quoniam vocabulo nimium detrahitur, ὑλομανοῦντα. Norunt omnes, eius praecipuam eſſe ſedem in agro, qui ſilveſcit & ſarmentis luxuriat, ex Strabone L. XIV, pag. 1003, atque aliunde: transferri vero cultiſſime ad homines,

qui animi vitio luxuriant, a Synefio de Infom. pag. 148 B. cuius & Plutarchi verba Lexicorum conditores non ignorarunt. Erit itaque ὑλομανεῖν θέαις γυναικείαις eiufcemodi mulierculararum in fpectaculis luxuriofe fe gerere atque infolenter, quod ab ingenio Salvii iftius non abhorret. Viderint tamen peritiores, quorum arbitrio haec ftabunt caduntque. WESS.

ead. l. 4. Πόλεις μὲν ἀργίας καὶ τρυφῆς νομίζων) Defit ad pleniorem ftructuram quidpiam. Forte αἰτίας, aut fimile aliud. WESS.

Pag. 154. *l.* 11. Εὐθὺς ἐπὶ προτερήματος ἦσαν) Legebatur ὑπὸ προτερήματος, quod Scaliger veriffime correxit. Sic L. III, 70, τὸν μὲν Κρόνον ἐπὶ τοῦ προτερήματος ὑπάρξαι· & L. XV, 35, γενόμενος δ' ἐπὶ τοῦ προτερήματος· tum Lib. XVI, 5, καὶ ταῖς τελευταίαις μάχαις ἐπὶ τοῦ προτερήματος γενόμενος. Bene ergo mutavimus. WESS.

Pag. 155. *l.* 9. Τὴν Μοργαντίναν) Cur non Μοργαντίνην, ut in fuperioribus? Vide Ph. Cluver. Sic. Ant. Lib. II, pag. 335. WESS.

ibid. Κήρυγμα δοὺς τοῖς ἐν αὐτῇ δούλοις &c.) Ante κήρυγμα refice κατὰ, vel muta κήρυγμα in dativum κηρύγματι. Et ibidem inter αὐτοῖς & ταύτην reftitue τήν. RHOD. Non vetabo, fi qui κηρύγματι praeoptaverit: cetera auctario nullo indigent. WESS.

Pag. 156. *l.* 1. Καὶ Λιλυβαϊτῶν χώραν) Syllaba penultima diaerefi diftrahitur, auctorifne iudicio, an exfcriptorum, incertum. Nummi in Parutae Tab. XCIV, ΛΙΛΥΒΑΙΙΤΑΝ & ΛΙΛΥΒΑΙΤΑΝ. Stephanus Λιλυβαΐτης, unde Latinorum LILYBAETANI. Vide Ph. Cluver. Sic. Ant. lib. II, pag. 234. Quod fequitur continuo ἐνόσει πρὸς ἀπόστασιν illuftrat N. Abramus ad Ciceron. pro Milon. cap. 25, & nos fupra L. XI, 86. WESS.

ead. l. 4. Οὗτος οἰκονόμος ὢν δυοῖν ἀδελφοῖν) Difpenfator erat, ut ille in S. Lucae Evang. cap. XII, 42, & XVI, 1. Confer L. Pignor. de Serv. p. 330. Quia vero Athenio bellum, ab aliis inchoatum, incredibili pertinacia continuavit, hinc fax & fignifer fecundi fervilis in Sicilia belli perhiberi folet a Floro L. III, 19, aliifque. Tangunt ὀλιγήμερον hunc βασιλέα Appian. Mithrid. p. 355, & Dio Caffius Excerpt. Peirefc. p. 637. WESS.

Pag. 157. *l.* 9. Παρασκευαζομένου δὲ αὐτοῦ τὴν &c.) Ex Amftelod. refinxi, Diodori fecutus confuetudinem. WESS.

ead. l. ult. Τοῖς περὶ Ἀθηνίωνα, ὁδοιποροῦντας) Legebatur τοὺς — ὁδοιποροῦντας. Quod dedi, ab H. Stephano venit, & multo elegantius eſt. Wess.

Pag. 158. *l.* 3. Εἶχε — Σικελίαν πᾶσα σύγχυσις) Hoc malum non erit, ſi πᾶσα de ſumma confuſione accipiatur. Confer I. Fr. Reitzium ad Luciani Amor. c. 19, & de proverbio κακῶν Ἰλιὰς Diogenian. Cent. IV, 42, cum Schotti nota. Quae vero his ſuccedunt, ipſemet auctor clarius exponit in Excerpt. Peireſc. infr. p. 166 ſq. Wess.

ead. l. 11. Καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρασίας) In Excerpt. dicto loco χειροκρατίας, quod praeſtat. Polybius L. VI, 7, p. 637, μεθίσταται δ' εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία· & interpoſitis quibuſdam, τότε δὴ χειροκρατίαν ἀποτελεῖ. Wess.

Pag. 159. *l.* 2. Καὶ θύσας τοῖς Παλικοῖς ἥρωσι) Citra haeſitationem ita correxi. *Palici* Dii, ſive heroes, in Sicilia nobiliſſimi & ſervorum tutela. Italici nulli. Ipſi hi ſervi, ut ſupra memoravit Diodorus, in Palicorum luco de rebellione conſilia in medium contulerant, in quo nunc victoriae monumenta ſuſpendunt. Error ex literarum progenitus eſt ſimilitudine, quae in τοῖς ΙΤΑΛΙΚΟΙ & ΠΑΛΙΚΟΙ, foedavitque Strabonis etiam exemplaria L. VI, pag. 421, hinc atque iſtinc maculam eluente Caſaubono. Wess.

ead. l. 3. Μίαν τῶν ἀλουργῶν περιπορφύρων στολὴν) Si *toga praetexta*, uti videtur, cur μία τῶν ἀλουργῶν περιπορφύρων; Solet certe Diodorus τήβενναν περιπόρφυρον Lib. V, 40, & mox in Salvii, iam regis, ornatu deſcribendo, tum περιβόλαιον περιπόρφυρον hac Ecloga, ubi de Minutio, togam eam vocare, nuſquam, quod quidem meminerim, ἀλουργὸν περιπόρφυρον. Neque ſane neceſſe erat, cum praetexta tantum, non ex purpura tota eſſet. Vide Oct. Ferrar. R. Veſt. L. II, 3, & perpende, utrum excerptori alterum iſtud adiectivum debeatur? Wess.

ead. l. 5. Τρύφων μὲν ὑπὸ τῶν ἀποστ. προσηγορεύετο) Exemplo fortaſſe Diodoti, qui Syriae occupato regno, TRYPHON appellatus eſt. Lege Spanhemii Diſſ. VII de Num. Praeſt. pag. 443. Wess.

Pag. 160. *l.* 6. Καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὀχύρου) Placebat olim καὶ ἔτι μᾶλλον, quo & S. Paullus utitur in ſua ad Philipp. cap. I, 9; nunc nihil muto, Photio iſtud relinquens, qui Lib. XXXVII Ecl. 1, ἐπικρατούντων δ' ἐπὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων. Arcem urbemque Τρίκαλα Rhodomanus ſcribere & nomi-

nare ex Stephano περὶ πόλεων malebat, fed fruftra: Diodori fcripturam tuetur Cicero L. V Verr. cap. 4, fugitivos eum locum tenuiffe addens, & Ptolemaei Τρίοκλα. In nummo Parutae T. CXXXIII ΤΡΙΑΚΑΛΑ. Adi fis Phil. Cluver. Sic. Ant. L. II, 12, & L. Holften. ad Steph. in Τρίκαλα. WESS.

ead. l. 13. Ἦν καὶ περιβόλῳ πόλεως &c.) Verborum ordo non bene decurrere videtur. Puto fic meliorem fore: ἥ καὶ, περιβόλῳ — βασιλείοις ἐχρῆτο, πάσῃ — πεπληρωμένῃ. Poft pauca καὶ ἐπικοσμοῦσιν ἐπετήδευε βασιλείαν, vocabulorum traiectione obfcurantur. Structura poftulabat ἐπικοσμοῦσι βασιλείαν, ἐπετήδευε. WESS.

Pag. 161. *l.* 11. Λ. Λικίννιον Λούκουλλον) Mutavi priorem fyllabam, ut fibi auctor in Luculli nomine conftaret. De Cleptio nihil dicam, nifi eundem mihi videri, quem in hiftoria belli Marfici Lib. XXXVII Eclog. 1 *Clepitium* femel iterumque vocat auctor. WESS.

Pag. 162. *l.* 1. Ἑπτακισχιλίους καὶ μυρίους) Numeri fuperiores fani fi fint, in his menda erit. Scribe ἑξακισχιλίους καὶ μυρίους. WESS.

ead. l. 8. Πλησίον Σκιρθαίας) De vocis fcriptura nihil poteft conftitui. Ph. Cluverius Siciliae urbem fuiffe cenfet, cuius rudera durent, *Acriftiae* nomine nota. Mihi non liquet. Eum vide Sicil. Ant. lib. II, 12, p. 375. WESS.

ead. l. 13. Ἔχων — — ἱππεῖς ἐπιλέκτων) Aut legendum τῶν ἐπιλέκτων, aut recipiendum, quod in aliis Codd. reperiebatur, ἐπικρατῶν. WESS.

Pag. 163. *l.* 11. Τεταπείνωτο τὸ οἰκετικὸν) Memini alias exemplorum cumulo defectum, quo iufto brevius τεταπείνωτο videtur, confirmare. Vide faltem L. II, 8. WESS.

Pag. 164. *l.* 8. Ὕστερον φυγῇ κατεδικάσθη) Negat Plutarchus initio Luculli fui. Servilius Augur repetundarum L. Lucullum accufaverat & damnaverat. Luculli filii L. & M. paternas inimicitias magna gloria perfecuti, eodem crimine Servilium, ex Sicilia reducem, poftulaverunt: caufa acta eft magna contentione, Servilius tamen evafit. Meminit inimicitiarum iftarum Cicero L. II Academ. c. 1, & Or. de Provinc. Conf. c. 9. WESS.

ead. l. 15. Καὶ Γάϊος Ἀκύλλιος) Reftitue ex Hiftoria Romana Μάρκος praenomen. RHOD. Immo vero Μάνιος· hoc enim praenomine fuit. Adi, fi dubitas, Cafaubon. in Athen. L. V, 14, & Pighium Faft. ad ann. DCLII. WESS.

Pag. 165. *l.* 4. Καὶ τοῦτον ἀνεῖλεν) Florus inter compre-

hendentium & de praeda rixantium manus laceratum esse Athenionem refert L. III, 19. Wess.

Pag. 166. *l.* 5. Ἔτη σχεδόν που τέτταρα) Recte: belli initium factum est a fugitivis, cum in Cimbrici belli apparatu esset Marius, sicuti supra auctor memoravit, hoc est sub annum DCL ab U. C. Rediit, eo ad finem perducto, Romam ad ovationem M. Aquillius anno DCLIV, ut ex Livii Epit. LXIX pulchre Pighius confecit. Wess.

ead. l. 8. Οὐ μόνον τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν) Hoc fragmentum ex lib. XXXVI Diodori est, ubi iisdem fere verbis legitur pag. 912 ed. Rhodom. Coeptum autem est hoc secundum in Sicilia servile bellum anno urbis 648, ut ex lib. XXXVI Diodori patet. Vales.

Pag. 167. *l.* 12. Καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρατίας) Recurre ad Eclog. I L. XXXVI. p. 158. Wess.

Pag. 168. *l.* 7. Ταμίας — εἰς τὴν ἐξ Ὠστίας) Inter provincias quaestorias erat procuratio frumentaria: eaque provincia Ostiensis dicebatur, quod ex Ostiensi portu frumentum in urbem subveheretur. Cicero pro Sextio c. 17: *Nec mihi res erat cum Saturnino, qui quod a se quaestore Ostiensi per ignominiam ad principem & Senatus & civitatis M. Scaurum rem frumentariam translatam sciebat, dolorem suum magna contentione animi persequebatur.* Idem in Orat. de haruspicum resp. c. 20: *Saturninum, quod in annonae caritate quaestorem a sua frumentaria procuratione Senatus amovit, eique rei M. Scaurum praefecit, scimus dolore factum esse popularem.* Vales. De provincia Ostiensi egregie Pighius in Fast. a. CDXXCVIII, & post eum Graevius ad Or. Cic. pro Murena c. 8, 1, quos vide. Wess.

ead. l. 17. Ὅτι Βαττάκης) Plutarch. in Mario p. 415, ubi Βαταβάκης dicitur, Romam venisse ait, ut Deae nomine nuntiaret, νίκην καὶ μεγὰ κράτος πολέμου Ῥωμαίοις ὑπάρχειν. Tacet de templo profanato. Mox Πεσινοῦντος aut Πεσσινοῦντος alii scribere malunt. Vide Casaub. in Strab. Lib. XII, p. 851. Wess. Ὅτι Βαττάκης) Videtur hoc sacerdoti Magnae Matris sollemne fuisse nomen, longeque melius scriptum atque in Plutarchi Mario pag. 415; quod ut opiner, insigne facit fragmentum Polybii in Suidae Γαλλος. Sic enim praeter alia: παραγίνονται Γάλλοι παρὰ Ἄττιδος καὶ BATTAKOY, τῶν ἐκ Πισσινοῦντος ἱερέων τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, ἔχοντες προστηθίδια (sic enim πρὸς τῇ ἰδέᾳ optime correxisse censetur Henr. Valesius) καὶ τύπους, φάσκοντες, προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καὶ κράτος. Quae quidem &

Battacae & veſtitus, Romae inviſitati, cauſa opportuna admodum ſunt. De corona, qua redimitus incedebat ſacerdos, teſtimonium perhibent & haec Dionis Chryſoſtomi Orat. XXXV, p. 432 C. *ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ποιοῦντα καὶ τούτους εὐδαίμονας*, ΣΤΕΦΑΝΟΣ *καὶ* ΠΟΡΦΥΡΑ, *καὶ παιδάρια κομῶντα λιβανωτὸν φέροντα·* namque haec Archigallos potiſſimum deſignare, iure optimo mihi ſuſpicatus videtur Iſ. Voſſius ad Catullum p. 164. Idem *in Addend.*

Pag. 169. *l.* 3. *Καὶ δεῖν αὐτοὺς δημοσίᾳ καθαρμοὺς* &c.) Mallem *καὶ θεῖν αὐτῇ*, i. e. Deûm matri. Certe poſt pauca ſcripſit, quod optime animadvertit Ioſ. Scaliger, & poſt eum Rhodomanus, *ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐθῶν*, non *ἐθνῶν*, uti edebatur. Dubites praeterea, an *ἐπιχωρημένην* vitioſum & loco *ἐπικεχωρημένην* ſit poſitum. At in his, quod Caſaubon. ad Athen. Lib. II, 15, docuit, ſcriptores librariique multa ſibi indulgent. Wess.

ead. l. 7. *Χρυσοῦν τε γὰρ στέφανον εἶχεν*) Fuerant olim Magnae Matris ſacerdotes *δυνάσται τινὲς*, dynaſtae ſive reguli, teſte Strabone: ex quo veteri ſplendore duraſſe videtur aurea iſta corona. Alioqui non ignotae ex Tertulliano ſunt *coronae aureae ſacerdotum provincialium.* Conſule M. Velſeri Comment. ad Converſ. S. Afrae p. 461, & H. Valeſ. in Ammiani L. XXIX, 5. Wess.

Pag. 170. *l.* 4. *Παραχρῆμα μὲν λάβρῳ πυρετῷ συνεσχέθη*) Legebatur *λαύρῳ* ex corruptiore Graecorum quorundam pronuntiatione, quae & *ἀνέρα λαυραγόρην* peperit in Apollinaris Pſalm. CXXXIX, 25, pro *λαβραγόρην*, & *ἔρως λαῦρον ἐπαιγίζων* in Epigramm. Paulli Silentiarii Florileg. Lib. VII, pag. 596, ſimiliaque alia. Conf. Barneſ. ad Iliad. Ψ', 497, & de uſu vocabuli Rittershuſium in Oppiani Cyneget. L. II, 139. Ceterum de febri, quae A. Pompeium invaſerit, non diſſentit Plutarchus, ſed illum *ἐντὸς ἑβδόμης ἡμέρας ἀποθανεῖν*, non tertio, ut Diodori excerptor. Wess.

Pag. 171. *l.* 2. *Ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους τῶν ἐχθρῶν — ἀνελὼν*) Ut haec uſque quaque vera ſint, vereor. Appiano ſi credimus, olim *τήνδε τὴν τιμὴν ἐπὶ πᾶσι τοῖς μεγίστοις*, ſeu quodvis ob illuſtre factum imperatoris nomen exercituum duces a militibus delatum admittebant, Bell. Civil. lib. II, p. 747. Sed iſta generalia videntur. Nam hoſtium caeſorum in deferendo titulo habitam fuiſſe rationem, Dio Caſſius L. XXXVII, p. 53, agnoſcit. Antonium enim imperatorem militari acclamatione ſalutatum ait, *καίτοι τοῦ*

ἀριθμοῦ τῶν πεφονευμένων ἐλάττονος παρὰ τὸ νενομισμένον ὄντος, quantumvis interfectorum numerus constituto esset minor. Iam lege cautum cum fuerit, *ne quis triumpharet, nisi qui quinque millia hostium una acie cecidisset*, sicuti scribit Valerius Max. L. II, 8, 1, satis profecto fuerat, si ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους legeretur. At vero quod mox de imperatoris nomine additur, ὅ ἐστι βασιλέα, quis ferat, atque a Diodoro profectum esse opinabitur? Optime Scipio *sibi maximum nomen imperatoris esse* dixit Hispanis regem ingenti consensu se salutantibus, *quo se sui milites appellassent: regium nomen alibi magnum, Romae intolerabile esse*, apud Livium L. XXVII, 19. Sic omnes libera republica, qua imperatores erant Graecorum sermone στρατηγοὶ αὐτοκράτορες. Sub Caesaribus mutata res est. Imperatores reapse erant βασιλεῖς, atque hinc Excerptoris istud additamentum. WESS.

ead. l. 7. Ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας) Confundit Palladium, quod ad Ilium e coelo delapsum fingunt apud Apollodorum Biblioth. L. III, 11, 2, & Magnae Matris ἄγαλμα διοπετὲς, cui Pesinunte Romam delato sacra stato tempore fiebant, referente Herodiano & Ammiano Marcellino Lib. XXII, 9. Id Pesinunte ex coelo decidisse, urbique nomen fecisse, perhibebant. Vide Nostri L. III, 59, & L. XXXVI Eclog. 2, p. 168. WESS.

Pag. 172. *l.* 2. Τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου) Sumsit hinc Suidas, quod L. Kusterus non animadvertit, in Ἄσυλον Ἱερόν. Res ipsa gesta videtur sub annum U. C. IↃCLII. Auctor enim Diodorus est, ereptum multitudinis concursu Saturninum in annum sequentem plebis Tribunum iterum fuisse creatum. WESS.

ead. l. 4. Πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν πρ.) Suidas in Ἄσυλον ἱερὸν exscribens non novit voces πρὸς τὴν, quas & ego necessarias haud opinor. WESS.

ead. l. 14. Βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι) Ita legendum ex Suida in voce Ἀκλήρημα· & supra ἐπὶ τὸν κοινὸν τῶν ἀκληρούντων ἔλεον, ut nos emendavimus. URSIN. Suidas loco, quem Ursinus indicavit, his non utitur, solum ἀκλήρημα confirmans. Forte ἀκλήρωμα fuit, de quo infra nos ad Exc. Peiresc. p. 176. Bene tamen Ursinus, qui emendationem Suidae testimonio, haec ipsa producentis in Ἐπιφυόμενος, stabilire potuerat. Corrigamus eundem voce Συνέπεσε, ubi nunc est τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πιπτόντων editum. Scripserat πίπτων ex Diodoro, uti vides. WESS.

ead. l. 15. Καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἐπεφαίνετο) Ita restituimus, cum esset in exemplari hic locus corruptus. URSIN. Καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο) Vellem indicasset vir doctus exemplaris sui scripturam: apparuisset, credo, ἐπεφαίνετο non esse boni commatis. Quod ego revocavi, sermonis indoles probat, & Suidas, haec in Lexici sui vocem Καταστασιάζεσθαι transcribens. WESS. Verissimam Wesselingii emendationem sua etiam auctoritate firmat Cod. Bav.

Pag. 173. *l.* 11. Καὶ μετὰ δακρύων προσπίπτων &c.) Eadem Appianus L. I B. Civil. pag. 628, & Aur. Victor de Vir. Illust. c. 63. WESS.

Pag. 174. *l. ult.* Καὶ στρωμνῆς ἀνθινῆς &c.) Luxum istum explicuit Io. Meursius de Rom. Lux. c. 9. Ego solo Philone Iud. utar, qui Ἰταλικῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς argumenta enarrans, peregregie τρίκλινά τε, inquit, καὶ περίκλινα χελώνης ἢ ἐλέφαντος κατεσκευασμένα, καὶ τιμαλφεστέρας ὕλης, ὧν τὰ πλεῖστα λιθοκόλλητα, στρωμναὶ ἁλουργεῖς ἐνυφασμένου χρυσοῦ καὶ ἀνθοβαφεῖς ἕτεραι παντοίων χρωμάτων, πρὸς τὸ τῆς ὄψεως ἐπαγωγὸν, de Vit. Contemplat. pag. 896 D. quibus non dissimilia idem commentatus est apud Euseb. Praep. Evang. L. VIII, 14, pag. 389. WESS.

Pag. 175. *l.* 9. Διαφανεῖς δὲ &c.) Vid. Stanislaum Kobierzykium de Rom. Lux. L. I, 9, & interpretes ad Petron. c. 55. Philo Iud. Vit. Contempl. p. 896 χιτῶνας τε ἀραχνοϋφεῖς καὶ ἐκλεύκους vocat, Seneca vero *sericas vestes, si vestes vocandae sunt, in quibus nihil est, quo defendi aut corpus, aut denique pudor possit: quibus sumtis, mulier parum liquido nudam se non esse iurabit*, de Benef. L. VII, 9. Modo ἀνέδην ἀνηλίσκοντο olim fuisse, equidem non dubito. WESS.

ead. l. 14. Τῶν δὲ Ποντικῶν ταρίχων τὸ κεράμιον &c.) Haec debentur Catoni, apud Polybium L. XXXI, indignanti, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ μὲν ΔΡΑΧΜΩΝ ΚΕΡΑΜΙΟΝ ΤΑΡΙΧΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δὲ εὔμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς, in extremo Lib. VII Athenaei. Indidem sumta etiam videntur, quae de coquis succedunt: Cato enim, veterum disciplinam & mores collaudans, *equos carius quam coquos* emi solitos dictitabat apud Gellium Lib. XI, 2. At eo tempore, de quo Diodorus, μάγειροι γεωργῶν περισπουδαστότεροι ἦσαν, quae Musonii verba in Stobaei Serm. XVIII, pag. 167, sive *pluris pretii coquum quam*

villicum habebant, quod de se negat Marius in Salluft. Iug. c. 85. Confer P. Burman. ad Petron. c. 38. Wess.

ead. l. ult. Οἱ δὲ ταῖς εὐμορφίαις ἐκ παράκοιτοι &c.) Puto fuiffe ταῖς εὐμορφίαις ἐκπρεπεῖς, idque vocabulum operarum negligentia truncatum. Wess.

Pag. 176. *l.* 11. Ἐπιλεξάμενος τὸν ἀρ. τῶν φ. σ. Κόϊντον Ῥουτίλιον) Redarguit & hic locus eos, qui Rutilium Scaevolae in Afia quaeftorem perhibuerunt. Vide, quae difputavit Iac. Perizonius Animad. Hiftor. c. 2, p. 58. Wess.

ead. l. 14. Ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας) Increbuerat fcilicet haec confuetudo, ut Magiftratus Romani, qui in provinciam proficifcebantur, aut qui iurifdictionis caufa obibant provinciam, publica hofpitia & iumenta ac cetera eiufmodi a perviis civitatibus exigerent: quae prava confuetudo coeperat a L. Pofthumio Albino fub initia Perfici belli, ut docet Livius lib. 42 initio. Huic malo emendando lata poftea eft lex Iulia, quae vetabat, ne praeter 4 lectos & tectum ac foenum Magiftratus eiufve comites a provincialibus acciperent quidquam, tefte Cicerone in libro V ad Atticum Ep. 10 & 16. Vales. Rarum abftinentiae exemplum. Solebant in provincias cum imperio tendentes poteftate plerumque in fummum provincialium detrimentum abuti, opufque adeo multiplice & frequenti legum fuit freno. Lege notas doctiffimorum virorum ad Sueton. Aug. c. 36. Wess.

ead. l. ult. Ἐκ τῶν προγεγονότων ἀκληρωμάτων) Immo vero ἐκ τῶν προγεγ. ἀκληρημάτων. Id iuftum & Diodori eft. Infra Excerpt. horum p. 197, αἴτιος ἐγένετο τῷ τε υἱῷ καὶ τῇ πατρίδι τῶν ἐσχάτων ἀκληρημάτων· & Legat. XXXIV, καὶ μετὰ δακρύων καθικέτευε, βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασιν. Alia invenies ad Lib. III, 12. Non ignoro ex Suida productum ἀκλήρωμα pro calamitate atque infortunio fuiffe, nec id tamen iuvabit. Pravum eft, ficuti dudum docuerunt H. Stephanus Thef. T. II, p. 244, & Th. Gatakerus ad Imp. Antonini L. X, 33. Adde literarum feriem, & veteres fchedas, a L. Kuftero infpectas, in Ἀκληρήμασι, συμφοραῖς, δυστυχίαις acquiefcere. Wess.

Pag. 177. *l.* 5. Ὅτι Λεύκιος ὁ Σκαιουόλας) Peccarunt amanuenfes. Auctor, uti fuperiora docent, fcripferat ὅτι Κόϊντος Σκαιουόλας. Habet de Q. Scaevola, quae legi merentur, Rupertus ad Pompon. l. 2, §. 41 D. Or. Iur. Wess.

ead. l. 15. Συμπεφωνηκότα πρὸς τοὺς κυρίους) Ufitatum id fuit apud Romanos, ut fervus de libertate fua cum domi-

no pacifceretur. Tacitus lib. 14, cap. 42, Annalium: *Negata libertate, cui pretium pepigerat.* Dio Chryfoftomus Orat. 14, p. 232 A. de fervitute: Οἱ δέ τινες τὴν αὑτῶν τιμὴν καταβεβλήκασι τοῖς δεσπόταις· καὶ οὐδήπου δοῦλοί εἰσιν αὐτῶν οὗτοι. Praetermittere hic non poffum locum Dionyfii Halic. fane illuftrem ex libro 4, p. 227: Ἐτύγχανον δὲ τῆς ἐλευθερίας οἱ μὲν πλεῖστοι προῖκα διὰ καλοκαγαθίαν· καὶ κράτιστος ἀπαλλαγῆς τῶν δεσποτῶν τρόπος οὗτος ἦν. ὀλίγοι δέ τινες λύτρα κατατιθέντες ἐξ ὁσίων καὶ δικαίων ἐργασιῶν συναχθέντα &c. quae vix mihi temperavi quin adfcriberem. Adde, quae notavit I. Lipfius ad dictum locum Taciti. VALES.

ibid. Φθάσας τὴν ἀπολύτρωσιν) Id eft, antequam integrum redemtionis pretium numeraffet. Λύτρα quippe eam pecuniam vocat Dionyfius loco proxime allato. VALES.

Pag. 178. *l.* 9. Ὅτι Λεύκιος Ἀσύλλιος) Exiftimavi legendum effe Ἀσήλλιος, quod eft cognomen Romanum apud Appianum lib. I Civilium (p. 645.) Ἀσήλλιος Praetor urbanus a foeneratoribus occifus effe dicitur: qui a Valerio Max. lib. IX, cap. 7, *Aulus Sempronius Afellio* vocatur, in Prologo autem lib. 74 T. Livii *Afellus*, minus recte. Nam & apud Nonium Marcellum (cap. 7, 107,) Sempronius Afellio laudatur in lib. 4 Hift. & apud Gellium lib. 2, cap. 13, & 13, 3, Noctium Attic. qui ait, Afellionem hunc fub Africano Tribunum mil. ad Numantiam fuiffe. VALES Eft qui Ἀκύλλιος mallet, Manium Aquillium intelligens, qui Siciliam pacavit, bello Servili confecto. Sed ille patre quaeftorio editus non eft, neque ea iuftitiae & abftinentiae gloria floruit, nec omnes corporis fui fenfus ufque ad vitae exitum integros confervavit. Afellius, quem Valefius adfcifcit, a Graeco parum abeft. Id mirum tamen, nufquam eum a Cicerone in Verrinis, neque ab aliis, quod quidem refcire quivi, commendari, quamquam praeter ceteros Siciliae praetores meruerat. Itaque haereo. De Sempronio Afellione Valefio melius G. I. Voffius Hift. Lat. Lib. I, 8. WESS.

ead. l. 15. Γάϊος, ἐπικαλούμενος δὲ Λόγγος) Et hic in obfcuro eft. Laudat Antonius familiarem fuum *Longum*, virum optimum, & ab hiftoria, prudentia iuris publici & antiquitatis fcientia inftructiffimum, in Ciceronis L. I Orat. cap. 60, qui nofter effet, fi veteres libri, in quorum aliis *Longinus*, confentirent. WESS.

Pag. 179. *l.* 5. Τῆς ἐσχάτης τοῦ βίου γραμμῆς) Vide ex-

tremum L. XVII, ubi idem. Statim διέφερε, quod in Latinis Valesius secutus est, scripserat auctor. WESS.

Pag. 180. *l.* 3. Στρατηγῶν εἰωθ. διδόναι προστάτας) Hic locus, ut puto, singularis est, de tutoribus, quos Praetores aut Proconsules in provinciis dare soliti erant. Postea vero lata est ab Augusto lex Iulia & Titia anno urbis 722, Augusto III & M. Titio Coss. qua iubentur Praesides provinciarum mulieribus pupillisve non habentibus tutores dare, ut ait Ulpianus in Regulis. VALES. Sane quam notabilis hic est locus, & forsan ad unam Siciliam restringendus, uti censet Anton. Schultingius ad Ulpian. tit. XI de Tutel. §. 18. WESS.

ead. l. 10. Εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν βιωτικῶν) Putes τῶν ἰδιωτικῶν voluisse Diodorum ob postremam horum Excerpt. partem, ubi contra se ἰδιωτικὰ & δημόσια ponuntur. At vetat S. Paullus, cum priore ad Corinthios c. VI, 3, οὐκ οἴδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτιγε βιωτικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε &c. Intelligit Apostolus controversias privatas de rebus omnibus, quae in hac vita incidere solent, quamquam aliud vulgo interpretes sectantur. Firmat, quod dixi, Polybius Excerpt. p. 1401. WESS.

ead. l. 16. Θαυμαστῶς ἀγαπώμενος) Legendum esse putavi ἀγαπωμένου· & ad patrem Livii Drusi id retuli, de quo haec C. Carbo olim cum maximo plausu dixit: *O Marce Druse, patrem appello. Tu dicere solebas, sacram esse Remp. quicunque eam violavissent, ab omnibus esse ei poenas persolutas.* Hic Drusus collega in tribunatu fuerat C. Gracchi. Consul fuit anno urbis 641. VALES.

Pag. 181. *l.* 3. Προστάτης τῆς συγκλήτου) Deest ἀξιόχρεως, aut quid simile. Cicero pro Milone cap. 7: *Domi suae nobilissimus vir Senatus propugnator, atque illis quidem temporibus paene patronus, Tribunus pl. M. Drusus occisus est.* Sed & ante hunc M. Livium Drusum pater eius M. Drusus C. filius Senatus partes contra C. Gracchum in tribunatu defenderat, eumque fregerat, ut ait Cicero in Bruto cap. 28; quam ob caussam Senatus patronus dictus fuit, ut scribit Suetonius in Tiberio cap. 3, & Plutarchus atque Appianus. Quintus etiam Caepio Senatus patronus est dictus, ut scribit Valerius lib. 6 cap. ult. VALES. Additamentum istud Valesii non admodum est necessarium: neque enim qui fuerit, sed qualem futurum putabant, indicatur. Legendus est Seneca Brev. Vit. c. 6. WESS.

Pag. 182. *l.* 1. Ἡγούμενος Πομπαῖος) Ex Πομπαίδιος corruptum esse, vidit Valesius. Confer Fr. Oudendorp. ad Obsequent. Prodig. c. 116. WESS.

Pag. 183. *l.* 8. Σερουιλίῳ τῷ στρατηγῷ) Proconsulem verti ex Prologo lib. 72 Titi Livii & Appiano lib. I Civilium (pag. 633.) Velleius lib. 2, (cap. 15,) & Orosius (L. V, 18) & historia Miscella Servium Praetorem eum appellant. VALES. Servilium esse, bene Diodorus & Valesius, eum secutus, affirmant. Scio, quid Iac. Gronov. ad Livii Epit. 72 censuerit, quidque illi rescripserit C. A. Dukerus in Flori Lib. III, 18, quem adi sis & Fabricium ad Oros. Lib. V, 18. WESS.

Pag. 184. *l.* 6. Ἐκ γὰρ τῆς διαφθορᾶς ταύτης &c.) Sic scripsi ex Amstelod. & Steph. omni oratione postulante. Ex morum corruptela, quae invecta in urbem Asiatica luxuria cives incessit, larga seges seditionum pullulavit. Credo Diodorum causas Marsici belli a prima origine arcessivisse, quas Photius, ut pleraque, in compendium redigit. Tu vide Appian. Civil. Bell. Lib. I, p. 633, Florum L. III, 18, & Excerpta e Diodoro Peiresc. pag. 166 sq. WESS.

ead. l. 14. Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη [δευτέρα] πρὸς ταῖς &c.) Defectu haec, ut olim legebantur, verba laborare, bene Rhodomanus vidit. *Mendum est*, inquit, *& defectus. Nam pro* ἑβδομήκοντα, ἑβδομηκοστὴ β', *vel* δευτέρα, *est legendum.* Copiosius Scaliger: *cum dicat hos Consules creatos Olympiade* CLXX, *ergo accidit anno U. C.* DCLV. *Atqui Fasti praeferunt annum* DCLXII. *Septem annis discrepatur. Deest aliquid, puta* Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη ἡ β' πρὸς ταῖς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. Ita ille, quem sequi libet, quod consuetudo auctoris ea ratione servetur. Vide solum istud ex L. XX, 37, παρὰ δὲ τοῖς Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς ἤχθη ὀγδόη πρὸς ταῖς ἑκατὸν δέκα. Scribo praeterea Λευκίου Μαρκίου Φιλίππου. WESS.

Pag. 185. *l.* 4. Ῥωμαίοις ἐξενίκησε βεβαιωθῆναι τὸ κράτος) *Romanis usu venit, ut imperium firmaretur.* Interpres aliud in animo habuit. Stat a me Pausanias L. I, 3, ὀψὲ δέ ποτε αὐτοὺς καλεῖσθαι Γαλάτας ἐξενίκησε, *sero demum contigit, ut Galatae nuncuparentur.* Tum Lib. VII, 1, pag. 523, τοὺς ἀνθρώπους ἐνταῦθα ἐξενίκησεν Ἀχαιοὺς κληθῆναι. Et L. VIII, 22, pag. 641, ἐξενίκησεν — Στυμφαλίδας ἐπὶ ἡμῶν ὀνομάζεσθαι. Iure itaque doctissimus Sylburg. eiusdem Pausaniae verba mutat L. VII, 26, p. 592, quae vide. WESS.

Pag. 186. *l.* 8. Γάϊος Ἀπώνιος Μότυλος) Appian. Bell. Civ.

L. I, pag. 635, Γάϊος Πάπιος, P. Orof. L. V, 18, *Papius Mutilus*, unde Vossius ad Velleium L. II, 16, & hic Γάϊος Πάπιος Μούτιλος sive Μότιλος haud iniuria refingit. Idem Appianus in proscriptorum a Triumviris historia Lib. IV, p. 972, Στάτιος δὲ ὁ Σαννίτης, πολλὰ Σαννίταις ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ κατειργασμένος — ὀγδοηκοντούτης ὢν ἤδη, καὶ διὰ πλοῦτον προγεγραμμένος &c. Tu mecum lege Πάπιος δὲ ὁ Σαννίτης. Nam in eum unice ista Appiani congruunt. De Papia gente post Heineccii diligentiam Comment. ad L. Pap. L. I, 4, nihil addo. WESS.

ead. l. 12. Ἀπὸ τῶν Κερκώλων) Ubi terrarum iste locus? Ab. Ortelius circa Galliam Togatam fuisse coniicit. Mihi non liquet. WESS.

Pag. 187. *l.* 4. Τὴν κοινὴν πόλιν Ἰταλίαν ὀνομάσαντες) Noli putare. Ἰταλικὴν cognomen Corfinii esse voluerunt, neque Diodorus scripsit aliter, sicuti dudum If. Casaubonus docuit. Strabo planissime Lib. V, p. 369: Κορφίνιον τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν, κοινὴν ἅπασι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν — μετονομασθεῖσαν Ἰταλικήν· cui paria Velleius L. II, 16. WESS.

ead. l. 12. Γαΐου Κοσκονίου σταλέντος εἰς Ἰαπυγίαν) Melius Stephani exemplar. *Coscinii* an Romae fuerint, dubito. Assentitur Appian. Belli Civil. L. I, p. 644: καὶ Γάϊος Κοσκώνιος, ἕτερος Ῥωμαίων στρατηγὸς — Σαλαπίαν τε ἐνέπρησε καὶ Κάννας παρέλαβε. Nec Livius Epitom. LXXV dissentit. Id itaque restitui. WESS.

ead. l. ult. Τὴν κοινὴν — πόλιν τὸ Κορφίνιον) Incertum esse Ph. Cluverius Ital. Ant. L. II, p. 758, censebat, utrum τὴν κοινὴν Diodorus scripsisset. Mihi ob ea, quae dicta antea sunt, & schedas Amstelod. & Stephani, res extra omnem dubitationem videtur posita. WESS.

Pag. 188. *l.* 13. Μαμέρκου στρατηγοῦντος αὐτῶν) Mamercus Aemilius est, a quo legato Samnites sunt caesi in Epitom. Livii LXXVI. De Metelli gestis rebus locupletius Appian. Civil. Bell. L. I, p. 644. Mox στρατιώτας πολλοὺς ἐνέχουσαι corrigebat Scaliger. Tu Suidam adi in Ἀνέχει, si ἀνέχουσαι probes. Ego simplex adscivi ex Stephani schedis. WESS.

Pag. 189. *l.* 7. Οὕτω γὰρ — συναφθέντων &c.) Deest αὐτῶν, aut simile. Coniungi & suas & Mithridatis optabant copias ad Romanos premendos. Statim ἄξειν τὰς δυνάμεις nemo verum esse dubitat. Flagrasse etiam Asiam cum ma-

xime Mithridatico bello, constat abunde: at ista Italicorum & Mithridatis consilia apud alios vix reperias. WESS.

ead. l. 14. Καὶ Κλεπίτιον) Κλέπτιον H. Stephanus, quod & sibi placere testatus est Rhodomanus. Favet quidem utrique *Cleptius*, dux e Lucania Praetori Lucullo bello additus servili. Nec certum tamen. Mihi quidem hominem nosse datum non est. WESS.

Pag. 190. *l.* 5. Γάϊός τε γὰρ Ἰούλιος καὶ Γάϊος Μάριος &c.) Haec Photius, brevitatem amplexus, obscuriora reddidit. Puto narrasse Diodorum acerrimam contentionem, quae civitatem ex consulatus petitione C. Iulii Caesaris Strabonis in partes scidit. Aedilitius C. Iulius erat, omissaque praetura consulatum petebat. Contra venit Sulpicius Tribunus plebis, C. Marii familiaris & quidam quasi satelles. Operae erit Asconium, cui huius discordiae notitiam debemus, ad Ciceronis Scaurianam audire. *Caius* (Iulius) *aedilitius occisus est, sed tantum in civitate potuit, ut causa belli civilis contentio eius cum Sulpicio Tribuno fuerit; nam & sperabat & id agebat Caesar, ut omissa praetura Consul fieret: cui cum primis temporibus iure Sulpicius resisteret, postea nimia contentione ad ferrum & ad arma processit.* Quae quidem contentio nisi hic designetur, aliam Marium inter & C. Iulium nullam novi: nam belli Mithridiatici gloriam C. Iulium Mario invidisse, aut dubiam reddere fuisse conatum, quis est qui docuerit? WESS,

ead. l. 15. Μάρκος Ἀπώνιος) Rectius Λαμπώνιος in praecedentibus, & in Appiani Lib. I Civ. Bell. p. 677. Qui sequitur Πομπήϊος, a viris doctissimis Rhodomano & Freinshem. ad Flor. L. III, 18, iubetur esse Πομπαίδιος, plausibili in speciem coniectura: namque is & Πομπαῖος in Excerpt. Peiresc. pag. 182, & *Pompeius* in Iul. Obseq. Prodig. c. 116, pari scribitur errore. Est tamen, quod validissime eam infringat. Perierat dudum Pompaedius Silo, in proelio a Metello victus & caesus, sicuti Livius Epit. LXXVI, & Appian. Civil. lib. I, p. 644, memoriae prodiderunt. Vide itaque, lateatne in *Pompeii* hoc vocabulo Πόντιος, sive Pontius Telesinus, acerrimus Romanorum osor? Confer Velleium L. II, 27, & Appian. ibid. p. 677. WESS.

Pag. 191. *l.* 2. Ἀσίας μὲν πόλιν ὀχυρὰν — πολιορκήσαντες) Tuetur urbis nomen Ph. Cluver. Ital. Ant. L. IV, p. 320, istis Stephani: Τισία, ὡς Ἀσία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν, Τισιάτης, ὡς Ἀσιάτης. Putat Ἀσίαν urbem esse

Italiae: quam opinionem & Th. Pinedo probavit, mihi nondum. Si quid enim video, id folum Stephanus voluit, tono inter fe voces iftas convenire, atque eiufdem generis ἐθνικὸν formare, quod & in Ἀσία docuerat. Et quis eft, a quo Ἀσία urbs Italiae memoretur? Diodorum dices? At eius fcriptura dubia eft, fcriptis Ἰσίας praeferentibus: quo quidem nomine cum Itali urbem non habeant, Τισίας ex Stephano & Appiano Hannib. pag. 583, ubi in Bruttiis itidem collocatur, fcriptum mallem. Porro integrum verfum, quem Rothomag. ἔκδοσις Photii & Eclogae Rhodomani praetermiferant, fuum in locum immigrare iuffi. WESS.

ead. l. 8. Γάϊος Ὀρβανὸς) *C. Urbanum* iuxta cum iis novi, qui ignorant, valdeque vereor, ne Γάϊος Νορβανὸς fit, celebris in Marianis partibus vir. WESS.

Pag. 192. *l.* 6. Ἀγαμέμνων) Huius meminit Orofius his verbis (L. V, 18,) *Marfi autem Agamemnonem piratam praeoptaverant.* Eum ipfum intelligit Appianus lib. I, (p. 634,) ubi Servilii Procof. caedem commemorat. VALES.

ead. l. 12. Οἱ Πιννῆται) Urbs Veftinorum eft Pinna, Ptolemaeo memorata in lib. III, pag. 73, cuius cives Pinnenfes dicuntur a Plinio lib. III, 12. VALES.

ead. l. 13. Ἀμετάπιστον — πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν) Legendum effe arbitror ἀμετάπειστον. Nam illud ἀμετάπιστον meo quidem iudicio Graecum non eft. VALES. Non diffentio. Frequens eft confufio vocabulorum eiufmodi. Ἄπιστος & ἄπειστος in hoc etiam cenfu funt. Vide Valefium ad Eufeb. Laud. Conftant. cap. 16, & Davifium in Max. Tyr. Diff. XXXII, p. 616. WESS.

Pag. 193. *l.* 7. Τῆς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας) Lego τοὺς τῶν Ῥωμ. ἡγεμόνας. Proelium illud intelligit, quo Manius Aquillius & Q. Oppius cum L. Caffio & Nicomede rege Bithyniae a Mithridate victi funt. De quo vide Appianum in Mithridatico p. 315. VALES.

ead. l. 8. Καὶ πολλοὺς ζωγρήσας) Confer Appian. Mithridat. p. 313, captivos Bithynos, Gallograecos, Cappadoces & Afianorum alios a Mithridate fumma comitate & habito & dimiffos referentem. WESS.

ead. l. 14. Καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα προσαγορευόντων) Turpe iftud adulationis genus alias nos attigimus & Th. Gataker Mifcellan. L. I, 3, pag. 187. Opportune Cicero pro Flacco c. 25: *Mithridatem Deum, illum Patrem, illum Confervatorem Afiae, illum Evium, Dionyfum, Bacchum, Liberum nomina*

bant. Adde Posidonium, quem auctorem huius rei Diodorus habuit, in Athen. V, 12. WESS.

Pag. 194. *l.* 4. Καὶ τὸν Ἀκίλλιον) Lego Ἀκυίλλιον· quippe Manius Aquillius a Mitylenaeis vinctus ac Mithridati est traditus, ut scribit Paterculus lib. II, cap. 18. VALES.

ead. l. 10. Ὁ δὲ καίπερ νέος ὤν) Haec non iam de Manio Aquillio intelligenda sunt, quem constat vivum in Mithridatis manus venisse. Ex Valerio Max. lib. IX, Appiano in Mithridatico p. 316, & Posidonio, cuius haec verba sunt, Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκὼς ὁ τὸν ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν θρίαμβον συνδέτην ἔχων ἁλύσει μακρᾷ Βαστάρνην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἕλκεται· apud Athenaeum lib. V, 12, pag. 213. Ex quo satis patet, haec Diodori verba ad alium quempiam pertinere, qui cum a Mitylenaeis vinciendus esset, semetipse occidit. Sed eius nomen incuria exscriptorum omissum est. VALES. Non intactum reliquit de Aquillii exitu disputans hunc locum ad Ciceron. Disput. Tuscul. L. V, 5, Io. Davisius. Optime Valesius. Haec enim ad Manium Aquillium referri non possunt, quem *legatum populi Romani consularem vinculis ac verberibus atque omni supplicio excruciatum* Mithridates *necavit*, uti Cicero dixit pro L. Manil. c. 5. Adstrue his, provectiore aetate Aquillium fuisse, vinculisque a Mitylenaeis, ut planissime Diodorus, constrictum, ut regi in manus posset tradi: hunc vero in ipso aetatis flore irruentes in se & repulisse, & finem vitae, quem res solum dabat, consecutum esse. Desunt ergo plura excerptoris aut amanuensium negligentia. WESS.

Pag. 195. *l.* 4. Ναυμαχίαν) Proelium illud navale intelligit, quo Rhodii adversus Mithridatem decertarunt, de quo consule Appianum Mithrid. p. 319. VALES.

Pag. 196. *l.* 9. Τὴν δεδομένην ἐπαρχίαν παραιτούμενος) Legendum est παραιρούμενος, ut L. XVIII, 25, & apud Suidam in Παραιροῦνται. Vulgatum aliud est. WESS.

ead. l. ult. Εἰς τὴν Νομαδίαν δοῦλος) Nimium hoc, neque vero satis congruum. Adi Plut. potius in Mario pag. 429, Vell. Paterc. L. II, 19. Mox legi quoque potest ἔρημος φίλων. WESS.

Pag. 197. *l.* 1. Ἔρημος σφῶν) Forte φίλων. VALES.

ead. l. 8. Μετέστησεν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἑκουσίως) Morbo oppressum e vita migrasse Marium, Velleius Paterc. L. II, 23, & ex Posidonio refert Plut. in Mario p. 432; nec deerant tamen, qui voluntaria morte decessisse proderent,

ſicuti hinc & ex Victore de Viris Illuſt. cap. 67 conſtat. Wess.

ead. l. 13. Ἐν τῇ διώρυγι) In eo cuniculo, per quem ex urbe Praeneſtina evadere captabat: docent id uberius Strabo L. V, pag. 365, & Appian. Civil. L. I, p. 681. Wess.

ead. l. 14. Εἰς τὸν πάλαι προκείμενον) Sociale ſcilicet bellum, quod bello civili Sullano veluti renovatum eſt. Vales.

Pag. 198. *l.* 2. Σκευόλαν) Σκαιουόλαν appellare & ſcribere eum perpetuo ſolet, idque adeo & hic malim. Wess.

ead. l. 8. Δέκα μυριάδων) Idem ſcribit Iulius Obſequens de Prodig. cap. 118: *L. Scipione C. Norbano Coſſ. centena millia hominum conſumta Italico civilique bello relata ſunt.* Eutropius lib. V, 6, & ex eo auctor hiſtoriae Miſcellae, *Hoc*, inquit, *fine concluſa ſunt duo bella funeſtiſſima, ſociale Italicum, & civile Sullanum, quae per annos X tracta ſunt. Conſumſerunt autem ultra centum quinquaginta millia hominum, viros Conſulares XXXIII, Praetorios VII, Aedilicios IX, Senatores CC, abſque innumeris Italiae totius populis.* Vales.

Pag. 199. *l.* 1. Ἐπαφρόδιτόν τε ὀνομάσας ἑαυτὸν) *Felicem* ſeſe appellavit, in literis tamen ad Graecos ἐπαφρόδιτον, quod eodem paene redit, docente Plut. in Sulla p. 473, & Appiano Civil. Bell. L. I, pag. 685, quibus iunge Cl. Salmaſ. in Solin. p. 39. Reddam ὡς ἐν παρόδῳ id vocabuli Manethoni, virum habitu & corporis colore venuſtum deſcribenti L. V, 267:

Σχήμασιν εὔθαρσῆ, καὶ χρώμασιν ἐπαφρόδιτον.

Sic enim fuit. Namque ἀπροφίδητον, quod nunc legitur, quis tandem intelliget? Wess.

ead. l. 9. Τὴν ἑνὸς οἰκέτου — χεῖρα — παρακαλέσαι) Ita Diodorus. Alii ſua manu, alii concurrentem mutuis ictibus cum minore fratre Teleſino occubuiſſe prodiderunt. Lege Velleium L. II, 27, Plut. Sulla p. 472 E. Appian. B. Civil. L. I, pag. 681 &c. Wess.

Pag. 200. *l.* 1. Μετὰ μέντοι τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν &c.) Haud ſcio, an Photii liberalitati ſequens, civiles turbas uſque ad Auguſtum continens, compendium debeatur: Diodori quidem certe omnia non ſunt. Perduxit hiſtoriarum ſeriem ad Olympiad. CLXXX, attigitque res in Gallia a Iulio Caeſare geſtas, ſicuti ſcripſit L. I, 5. Qua eadem Olymp CLXXX Aegyptum adierat, ut praeſens omnia exploraret. & rerum geſtarum commentarios, quos regia ſervabat bibliotheca, inſpiceret, ibid. c. 44. Unde, me quidem arbi-

tro, conficitur, aetatem eius, nisi qui provectissimam, etsi nullo fundamento, effecerit, ultima Augusti non attigisse. Fieri quidem potest, ut, occasione belli civilis Sullani, παρέκβασιν quandam de bellis eius generis insecuto tempore administratis fuerit exorsus, nec certa tamen res, quoniam aliis in libris digressiones vitavit prolixiores. WESS.

ead. l. 11. Χειριζομένων Λεπίδου) Everti possessione χειμαζομένου, quod legebatur, vocabulum. Putabimusne vero, ὕπατον ἀρχὴν Diodorum appellasse simpliciter Triumviralem istam potentiam? Semper eius in libris Consulatus ὕπατος ἀρχὴ est, quo longe ampliorem sibi III viros vindicasse nemo ignorat. WESS.

Pag. 201. *l.* 6. Τὴν ἰδίαν τάξιν καὶ δυναστείαν ἀποβεβλ.) Neque haec, ad vivum si resecentur, vera erunt. Pristinam sane vigoris auctoritatem sive δυναστείαν, mutata reipublicae forma, Consulatus amisit. At τάξιν non item. Callidus quidem princeps suffectis Consulibus, quo pluribus ad amplissimum magistratum aditus foret, locum voluit esse, nec ordinario tamen Consulatui veterem ordinem & honorem negavit. Adi sis Tacitum Annal. I, 2. Porro Photius his plura adstruxerat de Illustrium dignitate, Patriciis, Tribunis plebis, Dictatore, eiusque generis aliis, partim Diodori aetate longe recentioribus, partim minus accurate descriptis. *Quae ridiculum esse, a Diodoro unquam fuisse prodita putare*, bene Scaliger censuit. Illic itaque, ubi erant, ea reliqui. WESS.

Pag. 202. *l.* 13. Τὸ δήπερ αὐτὸν ὑπατεῦσαι) Malim μήπερ αὐτὸν, ut ad Merulam referatur. Vide Appianum lib. I Civilium, & Paterculum lib. II, cap. 21. VALES.

Pag. 203. *l.* 7. Οἱ περὶ τὸν Κίνναν) His in eadem Photii Bibliotheca praescriptum erat, ἐκ τοῦ μη', ex L. XLVIII, quod pravum esse res ipsa clamat. Diodori enim Bibliotheca quadraginta librorum ambitu absolvebatur. Rectius relata a Rhodomanno sunt ob argumenti similitudinem in librum XXXVIII. WESS.

ead. l. 14. Διοικοῦσι τὰ κ. τὴν ἡγεμονίαν) Διοικῶσι lege. RHOD.

Pag. 204. *l.* 12. Συγκλείσας ἑαυτὸν εἰς οἶκον νεόχριστον) Ἐν οἰκήματι νεοχρίστῳ τε καὶ ὑγρῷ Appian. Bell. Civil. lib. I, pag. 663, & Vell. Paterc. L. II, 22. Simile, sed invito, fati genus Ioviano Imp. obtigisse, Ammian. Lib. XXV, 10, cum nota Valesii prodidit. Photius certe, ut Imperatoris eum

casum illustraret, hoc de *Catulo* praecipue excerpendum iudicavit, sicuti praefatio, quae in Bibliotheca eius, indicat. WESS.

Pag. 205. *l.* 1. Ἐπέβαλε τὰς χεῖρας τρισὶν ἱεροῖς) Eadem Dio Cassius Exc. Peiresc. p. 647, sed qui Plut. in Sulla pag. 459, ut pulchre H. Valesius perspexit, verbo tenus exscripsit, & Appianus Mithridat. pag. 346, de Sullano hoc sacrilegio. WESS.

Pag. 206. *l.* 1. Χώραν ἀντὶ τούτων καθιέρωσε) Partem dimidiam agri Thebani, τὸ ἥμισυ τῆς Θηβαίων γῆς Appianus & Pausanias L. IX, 7. WESS.

Pag. 207. *l.* 6. Ἀλλὰ τὰ διὰ τῶν ὅπλων κτηθέντα) Pravum erat τὸ διὰ τῶν ὅπλων &c. nec ferri poterat. Byzantii vero haec actitata putes ob ea, quae Dio Cassius Excerpt. Peiresc. pag. 650. WESS.

ead. l. 11. Τὸν Ἑλλήσποντον) An Diodori hoc sit, nescio. Appianum si inspexeris Mithrid. pag. 344, tramisso Bosporo Fimbriam in continentem Asiam exscendisse apparebit. WESS.

Pag. 208. *l.* 1. Καὶ Νικομήδειαν) Nicomediam fuga se receperat Flaccus, quo capto & interfecto urbem militibus diripiendam permisisse Fimbrias videtur. Lege P. Orosium L. VI, 2. WESS.

ead. l. 11. Ὅτι Γνάϊος Πομπήϊος &c.) Hoc Pompeii elogium primis eius gestis rebus, occasione comparati in Piceno exercitus, quo Sullae partibus contra Carbonem ceterosque Marianos vehementius studeret, praepositum fuisse arbitror. Rem firmabit Plut. Pomp. p. 621, & Dio Excerpt. p. 653. WESS.

Pag. 209. *l.* 4. Τὴν μεθ' ἡμέραν ἐπιμέλειαν) Forte scribendum est, τῇ μεθ' ἡμέραν ἐπιμελείᾳ, aut potius, τῇ τῶν καθ' ἡμέραν. VALES.

ead. l. ult. Ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν Ἰούνιον) Hac de re Plut. copiosius in Pomp. p. 622 A. WESS.

Pag. 210. *l.* 4. Παραπέμψοντας μετ' ἀσφαλείας) Potest hoc retineri, quamquam absurdum non est μετὰ φιλίας, quod in schedis. De Scipione, quem inviolatum dimisit Sulla, Velleius Pater. L. II, 25, & Appian. Civil. Lib. I, pag. 672. WESS.

Pag. 211. *l.* 1. Καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀδύτοις &c.) Mucius Scaevola pontifex maximus in vestibulo aedis Vestae occisus est, docente Epitom. Livii LXXXVI. Itaque ab ara Ve-

ſtae & immortali igne haud longe, cum caderet, abfuit. Sunt tamen, qui diſſentiunt. Velleius L. II, 26, in curia Hoſtilia, Appian. Civil. lib. I, pag. 675, μικρὸν πρὸ τοῦ βουλευτηρίου Scaevolam contrucidatum prodiderunt. WESS.

ead. l. 7. Εἷς δὲ τῶν συνεληλυθότων &c.) Hic videtur eſſe, qui Lollius ab Oroſio lib. V, 21, dicitur & in hiſtoria Miſcella: *Quam proſcriptionis tabulam cum Lollius, quippe ſecurus, nihilque ſibi conſcius legeret, ubi ſuum repente nomen offendit, dum ſe trepidus adoperto capite e foro ſubtrahit, interfectus eſt.* VALES.

ead. l. 15. Περιέσεσθαι τὴν σωτηρίαν) Legendum eſſe arbitror πορίσεσθαι. VALES. Περιέσεσθαι τὴν σωτηρίαν) Ultimae duae voces ſi hinc exſularent, proba videri oratio poſſet; illis ſalvis, medicina, quam Valeſius fecit, opus eſt. Placet Diodoro πορίζεσθαι σωτηρίαν. Reſpice not. in lib. XVI, 45. WESS.

Pag. 212. *l.* 5. Καὶ χρηματίζων περὶ τῶν δημοσίων) Conferendus eſt Plut. Pomp. p. 623 & ſeq. WESS.

ead. l. 8. Εἴκοσι καὶ δυεῖν ἐτῶν &c.) Congruunt anni. Natus eſt C. Atilio & Q. Servilio Coſſ. ſive anno DCXLVII ab Urbe condita, ut Velleius Lib. II, 53, indicat. Carbonem in tertio conſulatu in Sicilia oppreſſit, & catenis vinctum, docente Valer. Max. L. VI, 2, 8, trucidavit anno DCLXXI. Diſſident alioqui veteres in Pompeii aetate. Lege Pighium Faſt. ann. DCLXXIII, p. 274. WESS.

ead. l. 15. Ὅτι Μάρκος Ἀντώνιος) In exemplari mendoſe erat Λεύκιος Ἀντώνιος. M. autem Antonium, Triumviri patrem, primum contra Cretenſes rem geſſiſſe, conſtat cum ex Appiani fragmentis Legat. XXX, tum ex aliis ſcriptoribus. Et Livius in Epitoma lib. XCVII ita de eo ſcribit: *M. Antonius praetor bellum adverſus Cretenſes parum proſpere geſtum morte ſua finivit.* URSIN.

ibid. Συνθέμενος πρὸς Κρῆτας εἰρήνην) De bello conſtat. Pax dubia eſt. Certe ea ſi coiit, precaria fuit, & ab Antonio impetrata, ut ex difficultatibus, in quas ſe immerſerat, expedire ſe poſſet. Geſſit enim id bellum infeliciſſime. Vid. Ciceron. L. III Verr. c. 91, Aſcon. ad Divinat. cap. 17, & L. II Verr. c. 3, Florum L. III, 7, & Appian. Legat. XXX, alioſque. WESS.

Pag. 213. *l.* 7. Καὶ πᾶσαν δεητικὴν προϊέμενοι φωνὴν) Correxi δεκτικὴν φωνὴν, quippe nihili, ut ego quidem arbitror. Vide ad Lib. XVII, 44. Δεητικὰ πιττάκια pro ſupplicibus

libellis dabit Codinus de Origin. Conſtantinop. pag. 16 ed. Venet. cum nota Lambeccii. WESS.

ead. l. 10. Ἐμφρόνως ἀπολογησάμενοι) Ita reſtituimus, cum ὁμολογησάμενοι eſſet in exemplari. Statim πρὸς τὴν ἡγεμονίαν legendum. Uſus eſt autem eadem voce in fragmento XXXI. in quo ſcriptum eſt πρὸς εὔνοιαν τὴν ἡγεμονίαν ἐπήυξαν. URSIN.

ead. l. ult. Λέντουλος ὁ ἐπικαλούμενος Σπινθὴρ) P. Cornelius Lentulus Spinther eſt, qui paucis poſt annis M. Ciceronis Conſulis omnium conſiliorum particeps, periculorumque in re publica ſocius fuit, de quo in Oratione poſt Redit. ad Quirit. c. 7. WESS.

Pag. 214. *l.* 4. Πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου) Ita emendavimus, cum in exemplari corrupte eſſet τετρασκάλου. Videndus de hac re Appianus in fragmentis, Leg. XXX, & Dio, qui habet Leg. XXXVIII τάς τε ναῦς, τὰς μείζους &c. URSIN. Recte Urſinus, cuius emendationem certiſſimam praeſtat Suidas, his ipſis uſus in Τετρασκάλμου. L. Kuſterum id fugit, non item Barbeyracium Hiſt. Foeder. P. I, pag. 434. WESS.

ead. l. 14. Ἀνέσειον τὰ πλήθη) Confer cum his, quae adſcripta ſunt L. XIII, 91, & Suidam in Ἀνέσειον, ubi haec repetita ſunt, ut praeclare H. Valeſius monuit in Praefat. Excerpt. Peireſc. & poſt eum L. Kuſterus. WESS.

Pag. 215. *l.* 1. Ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς Ἰουδαίους &c.) Haec praepoſuiſſe videtur hiſtoriae eius belli, quo Pompeius Hieroſolyma obſedit & occupavit, Ariſtobulo in catenis Romam ad triumphum abducto. Vide Ioſeph. Ant. L. XIV, 4. Verſatur autem in his deſcribendis non ita criminoſe, ut plerique alii ſcriptorum. Nihil certe de lepra, ob quam ex Aegypto fuerint exacti; nihil de effigie animalis, quo monſtrante errorem ſitimque depulerint; nihil ferme earum contumeliarum, quas cupidiſſime genti iſti impoſuerunt. Neque omnia tamen prudentioribus excuſabit. WESS.

ead. l. 8. Διηλλαγμένοις ἔθεσι χρωμένων περὶ &c.) Haud imprudenter his uſus eſt contra patronos Memphiticorum ſacrorum, Marshamum & Spencerum, vir doctiſſimus Iac. Triglandius Diſſert. de Orig. Rituum Moſaicor. p. 138. WESS.

Pag. 216. *l.* 7. Παντελῶς δ' ἔρημον οὖσαν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους) Id ſacrae literae falſi arguunt: abit etiam a vero, quod de Moſe, Hieroſolyma & templum condente, additur,

quamquam ea in re Tacitum pluresque alios consentaneos habet. WESS.

ead. l. ult. Διὰ τὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τελεώτατον &c.) Veram caussam ex totidem familiarum capitibus ignoravit, secundariam & minus idoneam, ab ipsis Iudaeis non spretam, arripuit. Philo Iud. de Profug. p. 477: τέλειος δ᾽ ἀριθμὸς ὁ δώδεκα· μάρτυς δ᾽ ὁ ζωδίακος ἐν οὐρανῷ κύκλος. — Μωσῆς δ᾽ οὐκ ἐν ὀλίγοις ὑμνεῖ τὸν ἀριθμὸν ΔΩΔΕΚΑ ΦΥΛΑΣ τοῦ ἔθνους ἀναγράφων. WESS.

Pag. 217. *l.* 4. Ἀλλὰ τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι θεὸν) Gemina Strabo de Mose L. XVI, p. 1104: εἴη γὰρ ἓν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον, καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Iudaei Deum ἀνθρωπόμορφον negantes sola eum mente intelligebant, propterea, uti veteres Christiani in atheis fuerunt censiti, quod nullas aras haberent, templa nulla, nulla nota simulacra: illi totum hoc, quo continemur, cuiusque nos partes & membra sumus, & unum & Deum esse putaverunt. Egregie profecto! Et tamen I. Tolandus Orig. Iudaic. c. 15, ut cornicum oculos configeret, hic sibi reperisse visus est, quo religioni illuderet. WESS.

ead. l. ult. Καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθῶν φυλακὴν &c.) Satis ex vero istud. Ioseph. L. II C. Apion. c. 21, τούτοις (sacerdotibus) δ᾽ ἦν καὶ τοῦ νόμου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἀκριβὴς ἐπιμέλεια· καὶ γὰρ ἐπόπται πάντων καὶ δικασταὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ κολασταὶ τῶν κατεγνωσμένων οἱ ΙΕΡΕΙΣ ἐτάχθησαν. Id turpem Diodori ignorantiam rerum Iudaicarum prodit, quod de regibus additur: qua in re cum oratio sit defecta, duo vocabula, ut Rhodom. voluerat, adstruxi. Confer Io. Seldenum L. I Successſ. Pontif. Hebr. c. 13. WESS.

Pag. 218. *l.* 3. Τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονήσει καὶ ἀρετῇ προέχειν) Errat. Summo sacerdoti non virtutis & prudentiae eminentia, sed nascendi sorte, pontificatus deferebatur. Illud haud pravum tamen, modo adorationem excipias, quod de Magni Pontificis inter suos dignitate annectitur. Habebatur ἡγεμὼν τῆς ἰδίας σωτηρίας αὐτῶν in Ioseph. de Bel. L. IV, 5, 2, & quasi mediae inter Deum & hominem conditionis, ἐν μεθορίῳ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ut hoc sequestre homines cum Deo in gratiam redirent, eiusdemque ministerio Deus cum hominibus suam benevolentiam & mandata communicaret, ἵνα διὰ μέσου τινὸς ἄνθρωποι μὲν ἱλάσκωνται

θεόν· θεὸς δὲ τὰς χάριτας ἀνθρώποις ὑποδιακόνῳ τινὶ χρώμενος ὀρέγῃ καὶ χορηγῇ, Philo Iud. de Monarch. L. II, p. 828 B. Wess.

ead. l. 12. ΜΩΣΗΣ ΑΚΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ) Mosem verum Pentateuchi auctorem inde a priscis seculis dictum atque habitum fuisse, ex his Diodori cogit Pet. Zornius Proleg. in Hecat. Abder. Fragm. p. 37, quem vide. Wess.

Pag. 219. *l.* 3. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι μείζονας) Ex aliarum gentium more Iudaeos spectasse videtur. Istic, ut nunc passim per Europam, optimae agrorum possessiones sacerdotum erant. At in Iudaea τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπένειμε χώρας ἀποτομὴν ὁ νόμος, Philo Iud. ait princ. de Sacerdot. Honor. nec deerant tamen sua illis commoda, quae ibid. recensentur. Vir doctus in Prolegom. Hecataei Abderitae optima haec esse pertendit. Μείζονας κλήρους urbes Leviticas & Sacerdotales indicare. At non ego credulus illi. Wess.

ead. l. 6. Οὐκ ἐξῆν — τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν) Lege Levit. XXV, 23, & quae copiose disputavit Io. Seldenus de Success. ad Leg. Hebr. c. 24. Wess.

ead. l. 13. Πολὺ τὸ παρηλλαγμένον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα) Corpora condere, quam cremare, malebant Iudaei: qua quidem re a plerisque aliis discreparunt. Leges de nuptiis multo illic, quam apud alios, honestiores. Vide Ioseph. L. II C. Apion. cap. 24, & Philon. Leg. Special. pag. 778 &c. Wess.

ead. l. ult. Ἐπὶ τετάρτης τῶν Περσῶν ἡγεμονίας) Hoccine vult, quarto Persarum rege Iudaeos patriis institutis peregrina mutasse: an cum quarti Persae imperium Asiae post Assyrios, Babylonios & Medos obtinerent? Elige, utrum velis, neque certum reperies. Xerxi quidem regi Iudaeorum aliquos stipendia meruisse, ex Choerilo poëta docet Iosephus C. Apion. L. I, 22, qui si de sacris suis quid deteri sunt passi, pauci erant ad totam gentem, moris aviti constantissimam pariter & tenacissimam. Sub Persarum imperio a satrapis regibusque divexatos fuisse Iudaeos, quis negat districte? Καὶ προπηλακιζόμενοι ὑπὸ τῶν Περσικῶν βασιλέων καὶ σατραπῶν verba Hecataei Abderitae sunt in Iosephi L. I C. Apion. p. 456. Hisce vero contumeliis & vexationibus quid effectum est? Mutaruntne Iudaei maiorum disciplinam? Negat ibidem Hecataens iste, idque optime. Non diffiteor, superstitiosos quosdam ritus Persarum Macedonumque aetate in mores venisse Iudaeos; neque in

ſummam tamen ſacra, legibus finita, inverſa ſunt. Atque his poſſem defungi, niſi Photius addidiſſet, ſubiunxiſſe Diodorum ſuperioribus, περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος ταῦτα ἱστόρηκεν, *de Iudaeis iſta narravit Hecataeus Mileſius.* Inde concluſione quadam Pet. Zornius confecit in Prolegom. Hecat. Abderit. hanc de Iudaeis Eclogam non eſſe *Diodori*, ſed *Hecataei Mileſii*, omneſque in errore verſari, qui Diodoro tribuant, aſpero ſatis decreto. Ecquid enim illi commiſerunt, qui ex Diodoro produxerunt, quae eius in libris legebantur? At Diodorus dicit, *Hecataeus* ταῦτα ἱστόρηκεν de Iudaeis? Quid tum poſtea? Excerpſit Diodorus libros Cteſiae, Thucydidis, Xenophontis, Anaximenis, Theopompi, Athanis, Clitarchi, Timaei, Calliae, Diylli, Soſili, Polybii, Poſidonii, & plurium aliorum: illine in poſterum nominandi erunt, neglecto Diodoro? Mitto, nuſquam a Conſtantinopolitano praeſule tradi, verborum habitum & colorem *Hecataei* eſſe *Mileſii.* Quaeramus potius, quis *Hecataeus* ille *Mileſius?* Vir doctus diverſum cenſet ab *Hecataeo* iſto, domo Mileſio, qui Cyri Cambyſiſque aetate floruit: nolo refragari, quamquam cauſa, quae affertur ex Perſarum quarto principatu & Macedonum imperio, de quo utroque in Ecloga, parum eſt ſolida; verbis pugnatur Diodori, ex quo iſta Excerpta, non Hecataei. Sed ſit alius. Demiror vehementer, neminem neque Iudaeum neque Chriſtianum, hominis in tam illuſtri cauſa meminiſſe. *Hecataeum* Abderitam cupide utraque ex ſecta in partes vocant, neque illi iniuria. De Mileſio altum tacent. Quae mihi res paene extorquet, ut Abderitam *Hecataeum* a Diodoro advocatum opiner, notum rerum Iudaearum ſcriptorem, erroremque deberi Photio. Tu vide G. Io. Voſſium Hiſt. Graec. L. IV, 3, & Spencerum ad Origen. L. I C. Celſ. cap. 15, p. 334 ed. nov. WESS.

Pag. 221. *l.* 2. Οὐρανοῦ ῥάχιν) Non inſolens ῥάχις eſt de montis dorſo in Polybio L. V, 69, atque aliis. An vero *ſummum Peninum*, cui a S. Bernhardo nunc nomen eſt, an *ſummam Alpem* Itinerarii Antonini intellexerit Diodorus, ad finiendum prorſus eſt difficile. Vide, ſi tanti eſt, Ioſ. Simlerum Commentar. de Alpibus p. 87 & 96. WESS.

ead. l. 5. Τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους — κτισθῆναι) Miror, Diodorum nihil huius indicaſſe L. IV, 22, ubi Herculis prope Puteolos & Miſenum praeclarum opus deſcripſit. Ph. Cluverio res quoque credibilis non eſt L. IV Ital. Ant. p. 1147,

ut nec Iul. Caeſ. Capacio Hiſt. Neapol. Lib. I, 5. Wess.

Pag. 222. *l.* 7. Ὁ Σικελὸς Διόδωρος γράφει) Memoria hic Tzetzen deſtituiſſe videtur. Pauſanias eſt, qui de Polydamante haec omnia memoriae prodidit L. VI, 5, atque ex eo Suidas in Πολυδάμας. Wess.

ead. l. 12. Ἀντιφῶντα Φύλου) Scribi debere Σωφίλου, viri docti dudum docuerunt, ſicuti & Antiphontem artem rhetoricam magis excultam reliquiſſe, primumque ob defenſum alterius negotium mercedem accepiſſe. Vide praeter ceteros Io. Alb. Fabricium Biblioth. Graec. L. II, 26. Wess.

Pag. 223. *l.* 2. Τοῦ Αὐδολέοντος Παιόνων βασιλέως) Non obſcurum in Lyſimachi geſtis rebus Autoleontis, Paeonem regis, nomen eſt. Fieri ergo potuit, ut Xermodigeſtus iſte Lyſimacho regis & amici ſui theſauros prodiderit. Vid. L. XX, 19. Wess.

ead. l. 7. Τοὺς Σαργεντίου ποταμοῦ &c.) Vereor, ut hic fida Tzetzae fuerit memoria. Conſtat, Decebalum, Dacorum regem, Sargentiam flumen aliorſum abduxiſſe, abditiſque captivorum opera & in fundum demerſis theſauris ſuis, idem in priorem alveum derivaſſe, omneſque eos interfeciſſe, quorum opera ad eam rem fuerat uſus. Dio & Xiphilinus, quos illuſtrat R. Fabrettus Syntagm. de Columna Trai. cap. 8, pag. 235, teſtes ſunt; ſed quid eos advoco? Tzetzes ipſe Chil. II, v. 61, de Decebalo:

Πρὸς Ἀργεντίαν ποταμὸν τοὺς θησαυροὺς συγκρύπτων.

ubi ſi Σαργεντίαν, ut oportet, ſcripſeris, idem habebis flumen. Ergone quod Traiani aetate commentus eſt Decebalus, tempore Lyſimachi factum etiam ab Autoleonte dicemus? Praeterea Autoleontem in intima Dacia regni ſui ſedem habuiſſe? Utrumque veriſſimum erit, ſi memoria Tzetzen non deſtituit, de qua ego re dubito. Wess.

ead. l. 13. Ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου) Ptolemaeum Ceraunum intellige, cuius fratrem fuiſſe Meleagrum, teſtis locuples eſt Porphyrius in Scaligeri Excerptis. Firmat Georgius noſter, Ptolemaeum iſtum τὸν Λάγου paſſim appellans. Vid. pag. 215. Wess.

Pag. 224. *l.* 3. Ἔτη τρία κατὰ τὸν Διόδωρον) Haec vero prorſus conſentire dubites. Vide regum horum ſucceſſionem. Ptolemaeus Ceraunus, cum per integrum annum & quinque menſes Macedoniam adminiſtraſſet, a Gallis occiſus eſt: ſucceſſit Meleager, quem, quod regno indignus eſſet, poſt duos menſes eiuſdem poſſeſſione Macedones de-

iecerunt. Tum Antipater lectus, cui post XLV dies, nam in Syncello pag. 215 pessime legitur μετὰ πέντε ἡμέρας, regnum eripit Sosthenes, illi dein in duos annos praepositus. Haec Porphyrius in Excerptis Scaligeri, non multum Syncello dissentiente. Dices, mensium rationem a Diodoro non fuisse habitam: quod verum esse posset, ni de Alexandro, Cassandri, ut puto, filio, & Pyrrho itidem memorasset; quorum regni spatium si in summam, uti oportet, accedat, tribus annis amplius exsurget. Ergone ἔτη τέσσαρα scriptum fuit? Sic putarem, nisi Eusebius Ptolemaei Cerauni regnum mensibus IX circumscripsisset. WESS.

ead. l. 6. Κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ιβ') Totidem annos Antigoni Dosonis regno dedit Porphyrius, sed melior Diodori sententia, & temporum ordini congruentior, docente doctissimo Ruperto ad Besoldum p. 250. WESS.

ead. l. 10. Κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς χρ.) Atqui Cappadocum regnum Punico I bello, huc enim pleraque pertinent, quae ibi Georgius monachus, multis annis prius est. Nec absurda tamen haec videbuntur, modo considerare velis, quae ad Eclog. 3 L. XXXI, p. 20, notata sunt. WESS.

ead. l. 13. Ἀσδρούβαλ βασιλεὺς) Lege adscripta L. XIII, 43. Dedi autem his locum inter Diodori fragmenta, tametsi in fine *Dionysius Siculus* memoretur. Iusta enim suspicio videtur doctissimi Xylandri, loco Διονύσιος ὁ Σικελιώτης fuisse olim Διόδωρος ὁ Σικελιώτης. Nullus certe post tyrannos Dionysios scriptor Dionysius Siculus, in quem haec conveniant, huc usque erui ex latebris potuit. Vide Ionsium Hist. Phil. L. III, 8, & Io. Alb. Fabricium B. Gr. L. III, 22, 20. Tu tamen, si aliud opineris, tanquam hic exscriptum non foret, considerare poteris. WESS.

Pag. 225. *l.* 9. Δόρυ σημεῖον ἔρριπτεν) De hasta, belli praenuntia, nihil attinet in re nota dicere. Servium vide Aeneid. IX, 53, & Lindenbrog. ad Ammiani Lib. XIX, 2. WESS.

ead. l. 14. Εἴτε κατὰ τὸν Δίωνα) Sic & alii. At distinctius Livius L. XXV, 23 & seq. Polybium, sicuti & Diodorus, secutus. WESS.

Pag. 226. *l.* 1. Ἦν κεκυφὼς) Adi sis Plut. in Marcello p. 308, & T. Gataker. ad Antoninum Imp. L. V, 1. WESS.

ead. l. ult. Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος &c.) Non defuturos prospicio, qui grandem mihi dicam scribent ob haec istum in locum translata: valuit enim opinio, *Dexippi* ea omnia es-

ſe, non Diodori: qua in haereſi & ipſe fui. Nunc in alia omnia eo, & cuncta ex Diodoro eſſe decerpta ſive a *Dexippo*, ſive ab ipſo Syncello, pertendo. Cauſam deſideras? Recurre ad Exc. Peireſc. Vol. IX, p. 423 huius edit. & fragmenti huius primam partem inde eſſe abraſam perſpicue animadvertes. Verba pleraque eadem ibi ſunt, ſtructura ſubinde mutata eſt. Iam cum illud caput, quod Macedoniae in quatuor regiones deſcriptionem exhibet, a Livio L. XLV, 29, tranſumtum & verſum ſit e Polybio, hunc vero ducem in his rebus Diodorus habuerit, cur illi non redderem, quod verbis, ex ipſo citra dubium depromtis, artiſſime aptum & nexum eſt? Hoc amplius, ſervavit nobis Suidas nonnulla Diodori in Κλίμακες, quae ad pompam Aemilii triumphalem & eius fercula pertinent: ea vero & in his conſpici, ſuo dicetur loco. Cauſam habes, gravem, ut ego cenſeo. Tu ſi aliter ſentis, fruere iſthoc arbitrio. WESS.

Pag. 227. *l.* 5. Καί τοι μεγάλων μεγάλους &c.) Abeſt μεγάλων in Excerptis Scaligeri, & optime quidem. In Diodoro erat καὶ κινδύνους μεγάλους ὑπομεμενηκότες. Mox mallem καὶ τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῖς, Philippus videlicet & Antiochus, ſatis humane a Romanis habiti. WESS.

ead. l. 11. Συγχωρησάντων) Ad Syncelli marginem συνεχώρησαν corrigitur, quod, niſi συγχωρῆσαι malueris, recipi poteſt. Statim ἑαυτοὺς Scaligeri exemplo uncinis incluſi: abundat enim. WESS.

ead. l. ult. Τὸν βασιλέα Γαιτιῶνα) Γέντιον, ut apud Polybium & Livium. Poſt pauca εὐγενῶς σὺν δυνατοῖς ferri non poteſt. Goarus καὶ δυνατῶς emendat. In Diodoro erat εὐγενῶς καὶ ταχέως. WESS.

Pag. 228. *l.* 7. Πόλεως Μακεδόνων πρώτης) In Theſſalia erat, praecipua tamen Macedonum urbs ob munitiones & opportunum ſitum. Philippus, Perſei pater, propterea inter πέδας Ἑλληνικὰς, *Graeciae compedes*, non poſtremam cenſebat apud Polybium L. XVII, 11. De Amphilochis, Aetolorum ſociis, Livius L. XXXVIII, 8, 10. WESS.

ead. l. 14. Τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖλον &c.) Hanc Macedoniae in quatuor regiones diviſionem ex Dexippo, ut putabat, depromtam, *Notiae Bibliothecae Vinarienſis* p. 70, notis illuminatam, inſeruit doctiſſimus *Schurzfleiſchius*: quas omnes huc transferre aequum erit. WESS.

ead. l. 15. Τὰ μεταξὺ Νέστου) Νέσος Ptolemaeo L. III, cap. 11, Νέστος Thucydidi & Stephano, Νεστὸς Scymno

Chio v. 673, Scylaci p. 27 Περίπλ. aliisque, Νέσσος excerptis Strabon. Lib. VII, nisi tamen Mss. lectio, qui Νέστος habent, verior est, nec non Aristoteli L. VI Hist. An. cap. 31, & Μέστος denique Zonarae atque nummis fluvius hic vocatur. Neque enim Μεστικὸν urbem Constantino Imp. περὶ Θεμάτων pag. 83 nominatam, in Νεστικὸν cum F. Morello actutum mutaverim. SCHURZFL. Erudita sunt, quae vir doctissimus de Nesto. Nollem tamen Μεστικὸν Constantini, sive Hieroclis potius, urbem fecisset. Vide not. in Hieroclis Synecdem. p. 640. WESS.

ead. l. 16. Καὶ Στυμῶνος) Ita Syncellus, qui totum hunc locum pag. 268 (ed. Parif.) Χρονογρ. attulit. Scaliger recte legit Στρυμόνος. Itidem Στρυμῶνος haud emendate legitur in Scylace p. 27 & 29 Περίπλου Tom. I Geograph. Minor. Hudsonii. In excerptis Strabonis L. VII, p. 331 ed. Casaub. Στρυμμόνος male editum est. Nec satis recte in Chron. Alexand. p. 80 fluvius idem Στύρμων vocatur. In Notitia Ecclesiastica p. 21 Στρυμνὸς tamen nuncupatus est, & Ἡράκλεια Στρυμνοῦ memoratur Constantino Porphyrogenneto L. II Θεμ. p. 83. SCHURZFL.

ibid. Καὶ τὰ — τοῦ Νέστου Ἐρύμην) Ita locum mutilum (in excerptis Scaligeri) e Syncelli schedis suppleo. Vocem ΕΡΥΜΗΝ redundare ait Goarus: ego potius corruptam maxime agnosco, cuius loco e Livio περατικὰ μέρη, vel simile quid, rescribere malim. Περατικὰ μέρη τοῦ Νέστου sunt *transmarinae Nesti partes*, territorium videlicet Bistonum & Ciconum ad Rhodopen usque montem, in quantum Perseus tenuerat. Vide de vocis περατικὸς usu Car. Dufresn. Glossar. Graecobarb. p. 1148. Salmasius in suis sibi coniecturis non constat. Nec tamen expostulare cum eo iure possis, si Dexippi mentem non assequitur, cum locus in Scaligeri edd. non sit integer. Ille pro ΕΡΥΜΗΝ legit ΟΙΣΥΜΗΝ, quam in ora inter Strymonem & Nessum ponit Plinius & Ptolemaeus. Vide Stephanum & Harpocrationem: adde hic Maussacum, ibi Th. de Pinedo. ΟΙΣΥΜΗ, πόλις τῆς Θρᾴκης, Suidas. Admitti haec coniectura nequit, quia trans Nessum regiones innuuntur, non urbs aliqua, quae cis Nessum sita fuit. Haec ratio alteram quoque eius suspicionem, cum ait, veram lectionem esse ΕΛΥΜΗΝ, labefactat. Etsi enim vel maxime Ἐλύμη illa sit aliorum Ἐλίμεια, vel Ἐλύμεια, vel Ptolemaei etiam Ἔλυμα, notum tamen esse debet e Livio L. XLV, cap. 30, eam ad quartam Macedoniae regionem,

non ad primam, pertinuiſſe, neque procul ab Epiro, longiſſime vero a Neſſo, abfuiſſe. Schurzfl. Miror virorum doctiſſimorum in re minime difficili fluctuationes. Scriptum fuit, ut alias oſtendere memini, *καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Νέστου ἐρύματα*. Quod firmatur a Livio Lib. XLV, 29: *acceſſurum huic parti trans Neſſum, ad orientem verſum, qua Perſeus tenuiſſet vicos, CASTELLA, OPPIDA.* Wess.

ead. l. ult. Καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηραν) Ita Syncelli editio. Ἄβδηρα Scaliger, quod magis Graecum. Verte, *territorium circa Abdera* &c. Ipſae enim tres urbes illae excludebantur, nec Macedoniae annumerabantur: ſed & liberae erant & αὐτόνομοι. Abdera, libera civitas, Liv. lib. XXIII, 3, & Plinio N. H. lib. IV, cap. 11. Maronea, quae Macedoniae a Conſtantino Porphyrogen. de Them. II, Them. 2, adſcribitur, atque Aenos etiam, eidem Livio lib. XXXIX, cap. 27, liberae vocantur. Schurzfl. Non dubito, quin in Diodoro fuerit πλὴν τὰ πρὸς Ἄβδηρα &c. Clariſſime Livius dict. loc. *acceſſurum huic parti —— caſtella, oppida, praeter Aenum & Maroneam & Abdera.* Wess.

Pag. 229. *l.* 4. Ὁ καλούμενος Ἄξιος) Sic Homerus, Excerpta Strab. L. VII, Scylax p. 26, Suidas, Stephanus in ΑΜΦΑΞΙΟΝ, Plut. in Demetr. p. 809, Nicephorus Gregoras lib. VIII Ῥωμ. Ἱστορ. aliique. Cedrenus Συνόψ. Ἱστορ. p. 705 Ἀξειὸν vocat. Strabo Lib. VII, pag. 327, Ptolemaeus Lib. III, 13, paucique alii Ἀξιὸν ſcribunt. Schurzfl.

ead. l. 5. Καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι) Videtur, ut e ſequenti commate patebit, & Livii teſtimonio probari poteſt, vox ΠΑΙΟΝΙΑΣ eſſe addenda. Schurzfl.

ead. l. 7. Τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος) Montem *Boram* vocat Livius. Ego non dubito, Βέρμιον ὄρος, prout Salmaſius voluit, legendum eſſe, quamvis Βέρμιον ὄρος & *Boram* diſtinguat in tabula Macedoniae Geographica Chr. Cellarius. Βερμίου ὄρους meminit Ptolemaeus L. III, 13. Excerpta Strabonis L. VII, ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους. Io. Douiatius ad Livium pag. 709 *Orbelum* eſſe Livii *Boram* opinatur. Male omnino. Quia enim Orbelus in limite Thracico cum Haemo connectitur, & Moeſiam a Macedonia dirimit, ut Ph. Brietius notat, & patet e Strabon. lib. VII epitoma, Ptolem. L. III, 9, & Io. Tzetza Chiliad. XI, v. 905, ad primam potius regionem, non ſane ad tertiam, eſt referendus. Schurzfl.

ead. l. 8. Καί τινων τόπων τῆς Παιονίας) Male Goarus

vertit, *Pannoniae loca.* Distinguendi enim omnino sunt, licet multi eos confundant, Paeones & Pannones, quod docuit Dio lib. XLIX, p. 413. SCHURZFL.

ead. l. 12. Τοῦ μὲν πρώτου) Regio haec Macedoniae prima ἡ πρώτη Μακεδονία in nummis vocatur. Plutarcho in Pyrrho p. 388 ἡ ἄνω Μακεδονία audit. Stephanus in ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ nuncupavit Μακεδονίαν κατὰ Θρᾴκην. SCHURZFL.

ibid. Ἀμφίπολις) Liberum oppidum Plinio Lib. IV, 10. SCHURZFL.

ead. l. 13. Τοῦ δευτέρου) Haec pars in nummis δευτέρα Μακεδονία appellatur. Vid. Ez. Spanhemii Orb. Rom. Exerc. II, c. 9, p. 289. Ἁλία etiam, quia ad mare Aegaeum plane vergebat integra, aliquando nominata est. Stephanus, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, πόλις Μακεδονίας, ἥτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἁλία. Non enim Ἁλία, ut volunt Stephani interpretes, Thessalonica unquam dicta, sed ἡ δευτέρα Μακεδονία. ὅπερ δὴ ἔδει δεῖξαι. SCHURZFL. Quod se probasse vir eruditissimus indicat, eius ego demonstrationis vestigium non reperio: nam mari Aegaeo quod Macedonia allueretur, id satis non est, ut Ἁλία dicatur; utique & Thessalonice mari accubabat, ut optime ostenditur a Io. Cameniata de Excid. Thessalon. c. 3. Adde, ordinem verborum in Stephano & Etymologo, ubi paria, non pati, ut relativum pronomen Macedoniam spectet. Sed hoc obiter. WESS.

ibid. Θεσσαλονίκη) Liberae conditionis Plinio Lib. IV, 10. SCHURZFL.

ead. l. 14. Τοῦ τετάρτου Πελαγωνία) Scribendum est ΠΕΛΑΓΟΝΙΑ per ο breve. Vide Scymnum Chium v. 402 & 710. Stephanus, Πελαγονία, μοῖρα Μακεδονίας. Excerpta Strabonis L. VII, οἱ γὰρ Παίονες ΠΕΛΕΓΟΝΕΣ ἐκαλοῦντο. Potius scribendum ΠΕΛΑΓΟΝΕΣ. Iterum Stephanus, ἔοικε δὲ γράφεσθαι τὸ μὲν τῆς χώρας ὄνομα μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ δευτέραν συλλαβὴν διὰ τοῦ α, τὸ δὲ τοῦ ἥρωος μόνον διὰ τοῦ ε. Strabo ipse tamen L. VII, p. 326, ΠΕΛΑΓΟΝΙΑΝ scribit. Paeones, teste Tzetza, Bulgari medio aevo vocabantur. Sed Pelagones tamen tum videntur fuisse diversi a Paeonibus populi. Vid. Nicephor. Gregor. Lib. IX Ἱστορ. Ῥωμ. cap. 34. Corruptissime ea regio Marciano Capellae vocatur *Paphlagonia.* Sed & Pelagoniae civitatis quisnam praeter Livium, Dexippum & Constantinum Imp. pag. 87 Lib. II περὶ Θεμάτων meminerit, non memini. SCHURZFL. Meminerunt urbis Pelagoniae Nicetas Choniates in Manue-

le Comneno L. II, p. 47, & L. III principio, tum Anna Comnena Alexiad. L. V, p. 110, atque alii de hoc genere. Alia autem Pelagonia non eſt atque Heraclea Pelagoniae, ut oſtenſum fuit ad Itiner. Anton. pag. 319. Wess.

Pag. 230. *l.* 2. Καὶ ποτοὺς — τῷ πλήθει συντάξας) *Congiarium populo ſanxit*, vertit Goarus, recte e Dexippi mente. *Congiarium* enim populo, militi *Donativum* dabatur. Sed Livium vide. Suidas in ΑΙΜΙΛΙΟΣ, *τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαίων πρέσβεις εἱστία πολυτελῶς, τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος.* Schurzfl. Nihil hic de congiario. Spectacula & convivia indicantur, quae M. Aemilius in Macedonia ſumma magnificentia civitatum legatis & multitudini praebuit. Lege Livium L. XLV, 32, cum nota Io. Fr. Gronovii. Wess.

ead l. 6. Καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος) Si voluit, uti videtur, Anicium & Cn. Octavium ante M. Aemilium triumphaſſe ſuo quemque die, in errore eſt. Aliud ex Capitolino marmore apud Pighium Faſt. ad ann. IↃLXXXVI, pag. 386, & Livio L. XLV, 42, 43, conſtat. Quin ne ea quidem ſatis iuſta ſunt, quae de M. Aemilio ſenatus imperio triumphante paullo ante prodita ſunt. Wess.

ead. l. 7. Ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος) Suidae enim eſt *ἀνὴρ σώφρων καὶ φέρειν εὐπραγίας εἰδὼς καὶ ἱκανὸς*, id eſt *ſtrenuus.* Hinc Cicero eum Lib. II N. Deor. Segm. 165, inter viros Deo caros retulit. Schurzfl.

ead. l. 9. Καὶ τραχείας) Salmaſius, Θρᾳκίας, ait, forte legendum. Sed vulgatam tamen ſe alibi adſtructurum promittit. Scaliger etiam Θρᾳκίας ſuſpicatur in notis. Ego eorum coniecturas firmo e Plutarcho, qui die ſecundo, quem cum primo vel Plutarchus vel Dexippus confundit, Θρᾴκια γέῤῥα producta eſſe aſſerit (in Aemilio pag. 272 E.) Schurzfl.

ead. l. 12. Προηγοῦντο — σαλπιγκταὶ) Hoc Plutarchus tertio die factum eſſe prodit. De voce Κάμακες vid. Dufreſn. Gloſſ. Graecobarb. p. 559. Schurzfl.

ead. l. 14. Κάμακες ὀκτακόσιαι) Suidas ex Diodoro in Κλίμακες citat: Ἑξῆς δ᾽ ἐκομίζοντο κλίμακες ὀκτακόσιαι, παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι· quae quidem ego ad hunc Aemilii triumphum pertinere nullus dubito. Excerptor verba decurtavit: namque eius *καθωπλισμέναι* id exprimunt, quod Diodori *πανπευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι.* Perticae erant, e quibus arma pretioſa ſuſpenſa erant. Id in Suida

non laudo, quod κλίμακες vitiose excerpserit. Ait κλίμακες, ξύλα ὀρθά. Atqui κλίμακες scalae sunt, κάμακες, sicuti alibi ipse explicat, ξύλα ὀρθά. Hoc ergo illi reddamus. Paullo superius καὶ ἕτεραι λόγχων καὶ σαρισσῶν &c. γέμουσαι sermonis genius desiderabat. WESS.

ead. l. ult. Ἀργύρου δὲ τάλαντα δισχίλια, διακόσια) Ἀσήμου puta. Scaliger legit τάλαντα δισχίλια διακόσια, ἐκπωμάτων πλῆθος, ἀγαλμάτων καὶ ἑξῆς. Goarus in versione locum invertit, & poculorum quidem ↄↄ, statuas vero & tabulas curruum vehentium cc tantum meminit. SCHURZFL.

Pag. 231. *l.* 2. Ἅμαξαι πεντακόσιαι) Plutarchus diei primo adscripsit, & ἁμάξας πεντήκοντα καὶ διακοσίας numeravit. SCHURZFL.

ead. l. 5. Ἐν φορήμασι διακοσίοις εἴκοσι) Plutarchus vasa LXXVII tantummodo numerat. Numerus talentorum deesse videtur. SCHURZFL. Si legas διακόσια εἴκοσι, habebis talenta. Numeri notis fuere scripti, ut in Scaligeri Excerptis, σκ'· hinc discrepantia. WESS.

ead. l. 6. Φιάλη — διάλιθος) Plutarchus διὰ λίθων. Veteres tamen Codices & ibi διάλιθον habent, quod sane, quia minus obvium, non statim mutandum erat. Ad formam τοῦ διάχρυσος fit διάλιθος. Videndus de hoc vocabulo C. Dufresn. Gloss. Graecobarb. p. 297. Ego tamen, etsi in aliis etiam vocabulis id fecerit, hanc vocem Graecobarbaram esse nollem virum doctum minus recte statuisset. SCHURZFL. Bene vir doctissimus. Haud ita tamen rarum est διάλιθος, ut censuisse videtur. Θρόνον διάλιθον & κλίνην διάλιθον dabit Iosephus L. I Belli Iud. cap. 25, 6, & ibid. cap. ult. §. 9; στέφανον διάλιθον Io. Chrysostom. T. III, pag. 162 D. ut alios praeteream. Ego quoque in animum inducere non possum, omnia pro Graecobarbaris putasse Dufresnium, quae in Lexicon suum addidit. Nunquam profecto ea viro sollertissimo sententia sedit. Mox edebatur φαλάροις διάλιθος, quod mutavi. WESS.

ead. l. 12. Περιπεπετασμένον πορφύραν) Mallem πορφύρᾳ. Addit Schurzfleischius locum Flori L. II, 12, de Perseo, de uxore eiusdem triumphata ex Constantino Imp. Lib. II περὶ Θεμ. pag. 87, quos adi sis. WESS.

Pag. 232. *l.* 1. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος) Vide Propert. L. IV Eleg. ult. vers. 39, & Virgil. L. I, 288, Aen. Locum enim Virgilii de Aemilio capiendum esse, docuit A. Tur-

nebus lib. X, cap. 11, Adverf. Adde his Diodorum Siculum L. XXXI, ex eoque Photium Cod. CCXLIV, p. 1056. SCHURZFL.

ead. l. 4. Ὅτι ιέ ἔτη ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος) Ptolemaeus cognomento Phyfcon, cuius XV poft fratris exceffum anni, quomodo numerari debeant, docuit praeftantiffimus H. Valefius fupra ad pag. 79 l. ult. WESS.

Pag. 233. *l.* 5. Ἐκομίζοντο κλίμακες) Bona fide Suidas defcripfiffe videtur, quod in Diodori Excerptis invenerat. At pravum iftic erat κλίμακες, ex ΚΑΜΑΚΕΣ calami lapfu progenitum. Vide fupra ad p. 230 l. 14. WESS.

ead. l. 11. Ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος) Suidas auctor. eft, Livium & Diodorum de prodigiis iftis memoraffe, quae calamitates civilis belli portenderunt. Putares ergo, ex alterutro fumtam effe tubam iftam, coelo fereno horrendum adeo infonantem: fecus tamen habet. Exfcripfit Plutarchum in Sulla p. 456, quod L. Kufterum fugiffe mirarer, nifi abunde mihi conftaret, hominum memoriam non femper in reddendis, quae lecta olim fuerunt, fidelem effe. Id praeterire non debeo, Suidam auxilio Plutarcho occurrere. In eo nunc editur: εἶναι μὲν γὰρ αὐτῷ ὀκτὼ τὰ σύμπαντα γένη διαφέροντα τοῖς βίοις· ubi αὐτῷ quid defignet, nefcire fe fatetur Mof. Solanus, malle tamen aut αὐτοῖς, ut ad vates referatur, aut ἐν τῷ αἰῶνι. Neutro opus eft, Suidas εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη in Plutarcho fua aetate reperit. Itaque αὐτῷ ex fcribendi compendio natales fuos accepit. WESS.

VARIAE LECTIONES

CODICUM VINDOBONENSIUM

VARIAE LECTIONES
CODICUM VINDOBONENSIUM

Litera A. *Codicem No. LXXXIX*, B. *Codicem No. LXXXI designat. Cf. Praef. nostram, Vol. IV praemissam.*

IN LIBRUM I.

Pag. 5. l. 1. Διοδώρου τοῦ Σικ. &c.) Διοδώρου Σικελιώτου ἀπογραφαὶ ἤτοι ἱστορικῆς βιβλιοθήκης βιβλ. α'. A.
Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου βιβλιοθήκης ἱστορικῆς α'. B. Recentior manus adscripsit βίβλος α'.
l. 6. Πάντας ἀνθρώπους &c.) Πάντας ἀνθρώπων, ὅτι τοῖς μὲν ἰδίοις. B.
Pag. 6. l. 5. Καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἠρ.) Καὶ γὰρ ἐκ τούτου τῶν ἠρ. B.
l. 6. Μετὰ μεγάλων) Μετὰ τῶν μεγάλων B.
l. 9. Ἀποτευγμάτων) Ἀποταγμάτων. B.
l. 10. Ἔχει διδασκαλίαν) Ἔχει τὴν διδασκ. A. Ἔχειν τὴν διδ. B.
Pag. 7. l. 4. Κυκλεῖ) Κυκλοῖ. A. B.
l. 6. Οἵ τε) Οἵτινες. B.
l. 8. Χρηματιστήριον) Πραγματιστήριον. B.
ibid. Τὰς ἑαυτῶν πραγματείας) Τῆς ἐκείνων πραγμ. B.
l. ult. Ἐν ταῖς συμβ.) Deest ἐν B.
Pag. 8. l. 1. Περιγεγενημένην) Περιηγμένην. A. In margine περιγεγενημένην.
l. 2. Ὑπερέχειν) Ὑπάρχειν. B.
l. 9. Τοὺς δ' ἡγεμόνας τῷ διὰ) Τοὺς δέ γε τῷ διά. B.
Pag. 9. l. 7. Πρωτεῖον τῇ τούτων μάλιστ' αἰτίᾳ) Πρωτεῖον τι τουτον μάλιστ' αἰτίᾳ. B.
l. 11. Ἡ τῶν ἐν ᾄδου μυθολογία) Αἱ τῶν ἐν ᾄδου μυθολογίαι. B.
l. 12. Ὑπόθεσιν) Ὑπόμνησιν. A. B.
ibid. Ἔχουσα) Ἔχουσαι B.
Pag. 10. l. 2. Τὰ ἔθη) Τὰ ἤθη A. B.

l. 12. Ἀντικαταλλάξασθαι) Ἀνταλλάξασθαι A. B.

Pag. 11. l. 8. Παραδόσεως τοῖς ἐπιγινομένοις) Παραδόσεως ἐπὶ γενομένοις B.

l. 14. Φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν, τοιοῦτον ὁποῖον &c.) Φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν τοιοῦτον, ὁποῖον &c. A.

Pag. 12. l. 2. Τοῦτο τὸ πρωτεῖον) Τούτους τὸ πρ. A. B.

l. 14. Περιποιοῦσαν) Ποιοῦσαν B.

Pag. 13. l. 4. Ὡς ἔνι μάλιστα) Ὡς ἔνιοι μάλ. B.

l. 5. Ἐξειργάσθαι) Ἐξείργεσθαι A. B.

l. 6. Αὐτῶν) Deest B.

Pag. 14. l. 7. Πράξεις) Πραγματείας B.

l. 12. Περιγραφῇ) Ἐπιγραφῇ B.

Pag. 15. l. 6. Παραδεδομένας) Παραδιδομένας A. Παραδιδιδομένας B.

l. 8. Ἀναγράψαι) Ἀναγράψας B.

l. 9. Πόνον μὲν ἂν πολὺν) Πόνων B. Tum πολὺν omittunt A. B.

l. 10. Εὐχρηστοτάτην) Εὐχρηστοτέραν B.

l. ult. Εὐπορῆσαι τῶν) Deest τῶν B.

Pag. 16. l. 2. Τελείως ἢ τῶν πετρ.) Τελείως καὶ δυσέφικτος ἢ τῶν πετρ. A.

l. 3. Συντάξεως πραγματεία) Συντάξεως περιγραφῇ πραγματεία A. B.

l. 9. Διηρημένου) Διεῤῥηγμένου A.

Pag. 17. l. 4. Μόνον) Deest A. B.

l. 5. Τινὲς καὶ τῶν τῇ δόξῃ) Καὶ τῶν τῇ δόξῃ τινὲς B.

l. 6. Ἐπιβολὴν) Ἐπιβουλὴν B.

l. 9. Ἐν τῇ Ῥώμῃ) Ἐν Ῥώμῃ B.

l. 10. Ὑποκειμένην) Ὑποκειμένων A.

l. 13. Παρέσχετο) Παρέχετο B.

l. ult. Ἀγυρίου τὸ γένος) Ἀγγυρίου A. B. omissis τὸ γένος.

Pag. 18. l. 2. Πάσας τὰς τῆς ἡγεμονίας ταύτης πράξεις) Πάσας τὰς ἡγεμονίας ταύτης καὶ πράξεις A. B.

l. 3. Ἀνελάβομεν) Ἐλάβομεν B.

l. 4. Ἐκ πολλῶν) Εἰς πολλῶν B.

l. 8. Ἡ δύναμις) Deest articulus A. B.

l. 11. Προδιορίσαι) Προσδιορίσαι A.

Pag. 19. l. 6. Ἰούλιος) Ὁ Ἰούλιος B.

l. 10. Ἀπετελέσθησαν) Ἐπετελέσθησαν A.

l. 12. Ἐπ' ἄρχοντος) Ἐπάρχοντος A.

Pag. 20. l. 11. Τεσσαράκοντα) Τετταράκοντα A. Sic & linea sq.

l. 15. Προδιωρισάμεθα) Προσδιωρισάμεθα A. B.
l. 16. Ἀγαγεῖν) Ἀναγαγεῖν B.
Pag. 21. l. 7. Ἔσχον) Ἔχον B.
l. 8. Τιμᾶν) Non legitur in A. B.
l. 13. Παραθήσομεν) Παραμυθήσομεν A.
Pag. 22. l. 6. Παρὰ τοῖς νομιμωτάτοις) Παρὰ τοῖς ὀνομαστοτάτοις καὶ νομιμωτάτοις A. B.
Pag. 23. l. 7. Λοιπὸν) Deeſt B.
l. 9. Ἐπὶ ταυτὸ) Ἐπὶ τὸ αὐτὸ A. B.
l. 10. Εἱλούμενον δ' ἐν ἑαυτῷ καὶ συστρεφόμενον συνεχῶς &c.) Εἱλούμενον δ' ἐν ἑαυτῷ συνεχῶς καὶ συστρεφόμενον &c. A. Εἱλούμενον δ' ἐν ἑαυτῷ, καὶ στρεφόμενον, ἐκ μὲν τῶν B.
l. 11. Τὴν θάλασσαν) Τὴν θάλατταν A.
l. 12. Στερεμνιωτέρων) Στρεμιωτέρων B.
Pag. 24. l. 3. Λεπτοῖς) Λεπταῖς A. B.
l. 5. Διάπυρος ὁ ἀὴρ) Διάπυρος ἀὴρ A.
l. 13. Ἀναφυῆναι παντοδ.) Ἀναφυῆναι καὶ φανῆναι παντοδ. A. B.
Pag. 25. l. 4. Ὁμογενῆ) Μονογενῆ B.
l. 6. Ἀεὶ) Αἰεὶ A.
Pag. 26. l. 3. Καὶ περὶ μὲν τῆς — Τοὺς δὲ ἐξ &c.) Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης τῶν ὅλων ἀλόγων γενέσεως τοιαῦτα περιειλήφαμεν. περὶ δὲ τοῦ ζωογονεῖν τὴν γῆν, εἰ καὶ παράδοξον εἶναί τισι φαίνεται, τὴν τότε ἐνέργειαν, φασὶ καὶ τὰ μέχρι νῦν γινόμενα μαρτυρεῖν ἑαυτοῖς. κατὰ γὰρ τὴν Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου, καθ' οὓς ἂν καιροὺς πλεονάσῃ τὴν ἀνάβασιν ὁ Νεῖλος, καὶ τῆς μὲν γῆς διὰ τοῦτο καθύγρου γινομένης, τῆς δὲ περὶ τὸν ἥλιον θερμασίας ἄφνω προσπεσούσης, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ πολλοὺς τόπους τῆς ἐπιφανείας σήψεως γενομένης, πλῆθος μυῶν ἐκ γῆς ἀναρίθμητον γεννᾶσθαι. ὑπὸ τ' οὖν τῆς γῆς σκληρᾶς γεγεννημένης, καὶ τοῦ περιέχοντος ἀέρος, οὐκέτι διατηροῦντος τὴν ἐξ ἀρχῆς εὐκρασίαν, φύεται ζῶα, φανερὸν εἶναι λέγουσι, διότι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν ἐκ τῆς γῆς συνέβαινε ζωογονεῖσθαι παντοίας φύσεις ἐμψύχων. Τοὺς δὲ ἐξ &c. A. Cum Codd. Co. M. R. plane conſpirat B. (vid. Var. lect. textui ſubiectam) niſi quod lin. 5. γινόμενα, & lin. 18. φύεται ζῶα habet.
l. 6. Ἐξιέναι) Διεξιέναι B.
Pag. 27. l. 1. Ἀλλήλοις βοηθεῖν) Ἀλλήλοις δὲ βοηθεῖν A. Ἀλλήλους δὲ, βοηθεῖν B.
l. 4. Ἀλλήλων τύπους) Ἀλλήλους τόπους B.
l. 8. Τὴν περὶ πάντων) Τὴν περὶ ἁπάντων A.

l. 9. Γινομένων) Γενομένων B.

l. 10. Ἑκάστων ὡς ἔτυχε) Ἑκάστων δ' ὡς ἔτυχε A. B.

l. 12. Ὑπάρξαι χαρ. διαλέκτων) Ὑπάρξαι διαλέκτους καὶ χαρακτῆρας διάλεκτον B.

Pag. 28. l. 1. Μηδενὸς) Μηδὲν B.

l. 2. Εὑρημένου) Εὑρημένων A. B.

l. 5. Τροφῆς ἀγνοοῦντας) Τροφῆς ἀγνοοκότας B.

l. 10. Καταφεύγειν) Καταφυγεῖν A. B.

l. 14. Εὑρεθῆναι) Εὑρεθήσεσθαι A.

l. ult. Καθόλου γὰρ πάντων) Forſan πρῶτον.

Pag. 29. l. 7. Παραδεδομένων μὲν) Deeſt μὲν A. B.

l. 9. Τοὺς μὲν οὖν πρώτους) Τοὺς μὲν πρώτους A. B.

Pag. 30. l. 2. Περὶ δὲ τῆς τοῦ γένους) Περὶ δὲ τῆς τοῦ βίου ἤγουν γένους B.

l. 5. Εὑρετὰς γενέσθαι) Ἀρετὰς γεν. B.

l. 8. Τἀκριβὲς) Ἀκριβὲς B.

l. 14. Οὐκ ἀρχαιοτέρους) Οὐκ ἀρχαιοτέρας A.

l. ult. Περὶ αὐτοὺς) Περὶ αὐτοῖς B.

Pag. 31. l. 9. Φασὶ τοίνυν) Φασί τινες B.

l. ult. Κόρσεον) Κορσαῖον A. B.

Pag. 32. l. 2. Παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται) Παρ' αὐτῆς ζωογονίας τεκμήριον, ἀπόδειξιν πειρῶνται A. Τεκμήριον ἀπόδειξιν etiam B. in cett. cum vulg. faciens.

l. 3. Ἐν τῇ Θηβαΐδι) Ἐν Θηβαΐδι A.

l. 5. Τὸ γενόμενον) Τὸ γινόμενον A.

l. 7. Διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν) Διατετυπῶσθαι καὶ σκαρίζειν (καρίζειν B.) καὶ κίνησιν A. B.

Pag. 33. l. 10. Παρ' αὐτοῖς) Παρ' ἑαυτῆς A. B.

Pag. 34. l. 2. Εἰς τέλος ἀπηρτ.) Εἰς τέλος γενόμενα ἀπηρτ. B.

l. 3. Πρὸς αὐτῇ συμφυῆ τῇ γῇ) Πρὸς βώλῳ αὐτῇ συμφ. τῆς γῆς A. Πρὸς βώλῳ συμφ. τῆς γῆς B.

l. 6. Καταπλαγέντας καὶ) Καταπλαγέντας τε καὶ A.

l. 13. Πάντη γὰρ) Πανταχῆ γὰρ A. B.

l. 14. Θάλασσαν) Θάλατταν A.

Pag. 35. l. 2. Μυθολόγων) Μυθολογουμένων B.

ibid. Τινὲς τὸν Ὄσιριν Διόνυσον ἐπονομάζουσι) Τινὲς Διόνυσον προσονομάζουσι, om. τὸν Ὄσιριν A. B.

l. 3. Σείριον) Σίριον A. B.

l. 6. Ἀστροφαῆ) Ἀστροφανῆ A.

l. 9. Τὸ ἔναμμα) Τὸ ὄνομα B.

l. 10. Περιῆφθαι) Διῆφθαι A. B.

l. 12. Ἀϊδίου) Ἀϊδοίου B.

l. ult. Περιτιθέασιν) Ἐπιτιθέασιν A. B.

Pag. 36. l. 3. Ὑφίστανται τὸν σύμπαντα) Ὑφίστανται ἄν τις προβάλλονται τὸν σύμπ. A. Θεοὺς ἐπιστάτας προσβάλλονται τὸν σ. B.

l. 4. Τρέφοντάς τε καὶ αὔξοντας) Τρέφοντες & αὔξοντες. B.

l. 7. Τὴν φύσιν ἀλλήλαις) Τὴν ἀλλήλαις τὴν φύσιν A.

l. 9. Πλεῖστα εἰς) Πλείστην εἰς A.

l. 12. Πάντα) Πάντων B.

Pag. 37. l. 1. Καὶ τὸ πῦρ) Καὶ πῦρ A.

l. 2. Κεφαλὴν, χεῖρας) Κεφαλὴν καὶ χεῖρας A.

l. 4. Τοῦ κόσμου) Deeſt B.

l. 6. Προσηγορίαν) Προσηγορίας B.

l. 7. Ἰδίαν ἑκάστῳ θεῖναι) Ἑκάστῳ θεῖναι ἰδίαν A. B.

l. 9. Δία προσαγορεῦσαι) Δία ἀγορεῦσαι A. Δι' ἀγορεῦσαι B.

l. 13. Τῶν παρ' Ἕλλησι) Deeſt τῶν B.

Pag. 38. l. 6. Δήμητρα) Δήμητραν A. Δὴ μήτραν B.

l. 9. Προσμαρτυρεῖν) Προσμαρτυρεῖ A.

l. 11. Ὠκεάνην) Ὠκεανὸν A. B.

Pag. 39. l. 1. Οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι νομίζουσιν) Οὗτοι γὰρ νομίζουσιν B.

l. 12. Μυθολογηθῆναι ταύτην γενέσθαι. ὠνομάσθαι) Μυθολογηθῆναι συνέβη ταύτην. ὠνομάσθαι, omiſſo γενέσθαι A. B.

Pag. 40. l. 2. Τὴν πρόσοψιν) Τὴν ὄψιν A. B.

l. 4. Πᾶσαν τὴν οἰκ.) Τὴν πᾶσαν οἰκ. A.

l. 7. Καὶ τοῦτο μὴ) Καὶ τοῦ μὴ B.

l. 12. Γινόμενον) Γενόμενον B.

l. 14. Πόληας) Πόλιας A.

l. ult. Ἐσορῶντες) Εἰσορῶντες A.

Pag. 41. l. 1. Οὐρανῷ καὶ θεῶν) Copulam negligit A.

l. 5. Τετυχηκότας) Τετευχότας A. B.

l. 7. Ὁμωνύμους) Ὁμονύμως A.

l. 8. Τοῖς οὐρανίοις, τινὰς δ' ἰδίαν ἐσχ. προσηγορίαν) Τοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς τινας δ' ἰδίας ἐσχ. προσηγορίας B.

Pag. 42. l. 3. Ὕλης καιομένης, προσελθόντα) Ὕλης προσελθόντα, omiſſa intermedia voce, A. B.

l. 9. Ἄρξαι) Deeſt A. B.

l. ult. Πένθ' ἡμερῶν) Πενθημέρων A. Πεντημέρων, Ὄσιριν καὶ Ἶσιν, ἔτι δὲ B. neglectis ceteris.

Pag. 43. l. 3. Μεθερμηνευόμενον) Ἑρμηνευόμενον B.

l. 12. Ἐπινοησαμένου τὴν) Ἐπινοησαμένου καὶ τὴν A. B.

l. ult. Ἀπέχεσθαι κατ' ἀλλήλων) Ἀπέχεσθαι τῆς κατ' ἀλλήλων A. B.

Pag. 44. l. 6. Ἀπονέμοντας τιμὴν) Τιμὴν ἀπονέμοντας A.

l. 8. Ἰσείοις ἐν τῇ πομπῇ) Ἰσείοις τῇ π. A. B.

l. 10. Τῇ θεῷ) Τῷ θεῷ A.

l. 12. Ἀλλήλοις) Ἀλλήλους B.

l. ult. Τὴν Δήμητραν Θεσμοφόρον) Θεσμοφόρον τὴν Ἶσιν B.

Pag. 45. l. 1. Πρῶτον) Πρώτων B. Mox ὑπὸ ταύτης A.

l. 7. Παρὰ) Deest B.

l. 10. Ὑπό τινος βασιλέως) Ὑπό τινος βασιλέα B.

l. 11. Περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος) Περὶ οὗ κατὰ μέρος B. Περὶ οὗ τὰ κ. μέρους A.

l. 13. Λοιπῇ πολυτελείᾳ) Λοιπῇ πολιτείᾳ A. B.

l. 14. Δύο, Διὸς τὸν) Δύο Διὸς, τὸν A.

Pag. 46. l. 3. Προτιμᾶσθαι) Προστιμᾶσθαι B.

l. 7. Χρυσείων) Χρυσίων A.

l. 10. Ναοῦς) Ναοὺς A.

l. 12. Ἐν Νύσῃ) Ἐν Νούσῃ B.

l. ult. Μετονομασθέντα) Ὀνομασθέντα B.

Pag. 47. l. 1. Τῆς Νύσης) Τῆς Νούσης B. Sic & in sqq.

l. 3. Ἀνθέον ὕλῃ) Ἀνθέων ὕλης B. Ἀνθέων ὕλη A.

l. 5. Περὶ τὴν Νύσην, καὶ τὴν ἐργασίαν) Περὶ τὴν Νύσαν καὶ τὴν κατεργασίαν A.

l. 11. Φύσει) Χρήσει B.

Pag. 48. l. 1. Διαταχθῆναι) Διαπραχθῆναι B.

l. 5. Λύραν τε εὑρεῖν &c.) Λύραν τε νευρινὴν ποιῆσαι A. B.

Pag. 49. l. 12. Τροφαῖς) Τιμαῖς B.

l. 16. Ἴσιδι τῇ γυν.) Ἴσιδι τῷ γυν. A.

Pag. 50. l. 1. Τῶν αλλων φίλων) Τῶν ἄλλων φίλον A.

l. 3. Ἐπ' ἀνδρείᾳ τε καὶ) Τε καὶ & mox ῥώμῃ om. B.

l. 4. Σώματος ῥώμῃ) Ῥώμῃ σώματος A.

l. 7. Αὐτὸν δ' ἐξ Αἰγύπτου) Αὐτὸν δὲ ἐκ τῆς Αἰγ. A.

l. 8. Στρατείαν, ἔχοντα μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἀδελφὸν) Στρατιὰν, ἔχοντα μεθ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν A.

l. 14. Καθάπερ οἱ Ἕλληνες) Καθάπερ καὶ οἱ Ἕλληνες A.

l. 15. Αἰγυπτίων διάλ. ὀνομάζεσθαί φασι τὸν κιττὸν) Αἰγυπτίων μὲν διάλ. φησὶ τὸν κιττὸν A.

Pag. 51. l. 1. Φυλλορροεῖν) Φυλλοροεῖν A.

l. 2. Πάντα χρόνον) Πάντα τὸν χρόνον A. B.

l. 5. Τῇ δ' Ἀθηνᾷ τὴν ἐλαίαν) Desunt A. B.

l. 7. Συνεστρατεῦσθαι) Συστρατεύεσθαι B.

l. 11. Εὐτολμίᾳ) Τολμίᾳ B.

l. 12. Προτομὴν) Προτρομὴν A.

Pag. 52. l. 3. Χεμμῷ) Χέμμιν ἢ Χεμμῷ A. B.

l. 5. Τοὺς τῆς γεωργ.) Exſulat τοὺς ex A. B. Mox ἐμπειρίας B.

l. 8. Εὔτρεπτων) Εὐπρεπῶν B.

l. 9. Θρέψειν) Θρέψαι B.

l. 13. Ἐς οἶκον) Εἰς οἶκον A.

Pag. 53. l. 6. Αὐτὸν ὠνομάσθαι) Ὠνομάσθαι αὐτὸν A. In B. deeſt αὐτόν.

l. 9. Στρατείαν) Στρατιὰν A.

l. 11. Ἅτε) Ὅτε B.

ibid. Ἀποδεχομένου αὐτὸν) Αὐτὸν omittit A.

l. 15. Καὶ τοὺς φόρους εἰσπραξομένους) Καὶ φόρους πραξομένους A. B.

Pag. 54. l. 2. Κατὰ τὴν τοῦ Σειρίου) Κατὰ τὴν τοῦ κυνὸς τοῦ Σειρ. A. B.

l. 3. Εἴωθε) Εἰώθει A.

l. 4. Τὸ μέρος) Τὸ γένος B.

l. 6. Διαφθαρέντων σχεδ.) Διαφθαρένθων δὲ σχ. A.

l. 7. Τὸν δὲ Προμηθέα) Τὸν Προμ. A.

l. 10. Μεγαλεπήβολον) Μεγαλεπίβουλον B.

l. ult. Μῦθον ἀγαγεῖν) Μῦθον ἀναγαγεῖν A.

Pag. 55. l. 8. Στῆσαι) Στῆσε A.

l. 11. Θάλασσαν) Θάλατταν A. Sic & pag. ſeq. lin. 4.

Pag. 56. l. 6. Νύσαν) Νύσην A. B.

l. 10. Καὶ τὴν ὅμορον χώραν) Καὶ ὅρον χώραν. B.

l. 12. Προαχθέντας) Πραχθέντας B.

l. 14. Περὶ τοῦ θεοῦ) Deeſt περὶ A. B.

l. ult. Καταλιπεῖν πανταχοῦ τῆς ἰδίας στρατείας. ἐπελθεῖν) Πανταχοῦ καταλιπεῖν τῆς ἰδίας στρατιᾶς καὶ ἐπελθεῖν A.

Pag. 57. l. 6. Ἐν ταύτῃ) Ἐν αὐτῇ A.

l. 9. Τῆς ἀπ' ἐκείνου) Τῆς ὑπ' ἐκείνου A.

Pag. 58. l. 6. Θεῶν τιμῶν) Τιμῶν, om. θεῶν, A.

ibid. Τούτου δὲ καὶ) Τούτους δὲ καὶ A. Τούτοις δὲ καὶ B.

l. 10. Παρειληφότων, τῷ χρόνῳ πότε) Παρειλ. τῷ χρόνῳ, τότε A.

Pag. 59. l. 2. Διὰ τοῦτο) Διὰ τούτου A.

l. 7. Βασιλεῦσαι) Βασιλεύειν A. B.

l. 14. Αἰδοίων εὑρεῖν) Αἰδοίων ἀνευρεῖν A. B.

Pag. 60. l. 1. Τοιούτῳ τινὶ τρ.) Τοιῷ δέ τινι τρ. A.

l. 3. Εἰσκαλεσαμένην) Εἰσκαλεσαμένη A.

l. 4. Ἐξορκίσαι) Ἐξορκίαις B.
l. 10. Γενομένων) Γινομένων A.
Pag. 61. l. 1. Αὐτοῖς δοῦναι) Αὐτοῖς εἰς προσόδους δοῦναι A. B.
l. 8. Ἀφιερωθέντα) Καθιερωθέντα A.
l. 11. Τὸν Μνεῦιν) Τὸν Μέμφιν A. B.
l. 14. Μάλιστα) Πάντων B.
Pag. 62. l. 8. Αὐτῆς ὁ σηκὸς) Absunt haec tria a B. In A. quidem legitur ὁ σηκὸς, sed omittitur αὐτῆς.
l. 13. Φίλαις) Φέλαις B.
l. 14. Ἱεροῦ πεδίου) Ἱεροῦ παιδίου B.
Pag. 63. l. 1. Ἱερέων, καὶ τὰς περὶ τοῦτον κειμένας) Ἱερέων· καί φασι περὶ τούτων κειμένων B. Περὶ τούτων etiam A.
l. 2. Χοὰς) Deest A.
l. 6. Ἄβατον εἶναι πλὴν τοῖς ἱερεῦσι) Ἄβατον εἶναι τοῖς παριοῦσι A. In B. ἄβαντον, cett. cum vulg.
l. 9. Φίλαις) Φέλαις B.
l. 12. Εἰς ποταμὸν ῥιφῆναι λέγουσι, διὰ τὸ μηδένα) Εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφ. διὰ τὸ μηθένα A.
l. 14. Οὐδὲν ἧττον) Οὐθὲν ἧττον A.
l. ult. Τιμᾷν) Τιμὰς B.
Pag. 64. l. 4. Ὀργιασμοὺς) Ὀργισμοὺς B.
ibid. Ἑορτὰς, τιμᾷν) Ἑορτὰς, τελεταῖς τιμᾷν A. B.
l. 7. Φαλλὸν) Φαλὸν B.
l. 11. Γράφουσι) Γράφοντι B.
Pag. 65. l. 7. Καὶ μυστήρια) Καὶ τὰ μυστήρια A.
l. 14. Τὸν Ὄσιριν) Articulum non agnoscit B.
l. ult. Τῶν θεῶν) Τῶν νεῶν B.
Pag. 66. l. 1. Αἰσθόμενον) Ἀχθόμενον B.
l. 3. Χρυσῶσαι) Χρυσώσασθαι B.
l. 7. Ὄσιριν καὶ τῆς φθ.) Ὄσιρίν τε καὶ τὸ γεγονὸς καὶ τῆς φθ. A. B.
l. 9. Τὸν ante Ὄσιριν deest A.
l. 10. Ὕστερον) Ὑστέροις A. B.
l. 12. Καδμείοις) Καδμίοις A.
Pag. 67. l. 2. Καινὴν τελετὴν) Κενὴν τελ. A.
l. 3. Τοῖς μυουμένοις) Τοῖς μυθουμένοις A. B.
ibid. Ἐξ Σεμέλης — γεγεννῆσθαι) Ἐκ Σεμέλης — γεγενῆσθαι A.
l. 7. Τοιούτοις προσέχοντας) Τοιούτοις καιροῖς ἔχοντας A. B.
Pag. 68. l. 9. Γενέσθαι) Γεγενῆσθαι A.

l. 15. Πρέπειν Ἡρ.) Τρέπειν Ἡρ. B.
l. ult. Ἀμύνεσθαι) Ἀμύνασθαι A.
Pag. 70. l. 3. Πρέπειν — ἀρχαιοτάτους) Τρέπειν — ἀρχαίους B. Πρέπειν — ἀρχαίους A.
l. 6. Ἧς τὴν) Εἰς τὴν A.
l. ult. Μεταποιηθεῖσαν) Μεταμορφωθεῖσαν A.
Pag. 71. l. 6. Πᾶνα νενομίκασι) Πάνα τὸν αὐτὸν νενομ. A.
l. 8. Πλούτωνα ὀνομαζόμενον) Πλ. νομιζόμενον A. B.
l. 10. Ὑγείαν) Ὑγίειαν A.
l. 11. Ἐμπειρίαν — ἀθανασίας) Ἐμπειρίαν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ μηχανήσασθαι. διὸ καὶ νῦν τυχοῦσαν τῆς ἀθανασίας A. B.
Pag. 72. l. 13. Καταφεύγωσιν) Καταφύγωσιν A. B.
Pag. 73. l. 6. Τὴν τε ἰατρικὴν) Τὴν ἰατρικὴν A.
Pag. 74. l. 5. Τῶν ἐνιαυτῶν) Τῶν ἐτῶν A.
l. 8. Τέτταρσι μησὶ) Τέτρασι μησὶν A. B.
l. 11. Ὥρους καλ.) Ὥρας καλ. B.
Pag. 75. l. 3. Τυπτομένους) Τυπωμένους B.
l. 5. Ζώων γενέσεως) Ζώων ὑπάρξεως A. B.
l. 8. Συμφωνεῖσθαι) Συμφωνεῖται A.
l. 12. Τῶν ἀνθρώπων) Τῶν ἄλλων ἀνθρώπων A. B.
l. 13. Ἐπίτευγμα) Ἐπίταγμα B.
Pag. 76. l. 2. Βασιλεύουσαν) Βασιλεύσασαν A. B.
l. 9. Γαμουμένη. Οὐκ ἀγνοῶ) Γαμουμένη. ταφῆναι δὲ λέγουσι τὴν ἶσιν ἐν μέμφει καθ' ἣν μέχρι τοῦ νῦν δείκνυσθαι τὸν σηκὸν, ἐν τῷ τεμένει τοῦ ἡφαίστου· ἔνιοι δὲ φασὶν τὰ σώματα τῶν θεῶν τούτων ἐπὶ τῶν ὅρων κεῖσθαι τῆς αἰθιοπίας καὶ τῆς αἰγύπτου. κατὰ τὴν ἐν τῷ νείλῳ νῆσον. τὴν κειμένην μὲν ἐπὶ ταῖς καλουμέναις φίλαις. ἔχουσαν δὲ τὸ προσαγορευόμενον ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱερὸν πεδίον· σημεῖον δὲ τούτου δεικνύουσιν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ διαμένοντα· τόν τε τάφον κατεσκευασμένον ὀσίριδι· κοινῇ τιμώμενον ὑπὸ τῶν κατ' αἴγυπτον ἱερέων· καὶ φασὶ περὶ τοῦτον κειμένας χοὰς ἑξήκοντα καὶ τ'. ταύτας γὰρ καθ' ἑκάστην ἡμέραν γάλακτος πληροῦν τοὺς πρὸς τούτοις ταχθέντας ἱερεῖς καὶ θρηνεῖν ἀνακαλουμένους τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τὴν νῆσον ἄβατον εἶναι· πλὴν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ πάντας τοὺς τὴν θηβαΐδα κατοικοῦντας. ἥπέρ ἐστιν ἀρχαιοτάτη τῆς αἰγύπτου· μέγιστον ὅρκον κρίνειν· ὅταν τις ὄσιριν τὸν ἐν φίλαις κείμενον ὀμόσῃ. οὐκ ἀγνοῶ &c. A. Cod. B. ſequitur MS. Reg. Vid. not. 4. textui ſubiectam. Sed pro Φίλαις & h. l. exhibet Φέλαις.

Pag. 77. l. 1. Ἐπιγεγραμμένην) Ἔχουσαν ἐγγεγραμμένα ταῦτα B.
l. 2. Ἐπὶ μὲν τῆς) Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς A.
l. 5. Οὐδεὶς δύναται λῦσαι) Οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λ. A.
l. 8. Ἀνθρώποις) Ἀνθρώπων B.
l. 9. Ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κυνὶ) Ἐν τῷ ἄστρῳ ἐν τῷ κ. A.
l. 12. Τοῦ Ὀσίριδος) Τῆς Ὀσίριδος A.
Pag. 78. l. 1. Τῶν Ἰνδῶν) Τῶν deest B.
l. 2. Μέχρις τῶν τοῦ Ἴστρου) Μέχρι Ἴστρου A. Μέχρις Ἴστρου B.
l. 4. Καὶ ἔβλαστον) Καὶ βλαστὸς A. B.
l. 5. Ὠοῦ &c.) Σώου A. Σώου σπέρματος συγγενὴς B.
Pag. 79. l. 7. Καθιδρυνθέντα) Κατιδρυθέντα A.
l. 11. Ποιῆσαι) Ποιεῖσθαι A.
l. 14. Συνοικίσαι) Συνοικῆσαι A.
Pag. 80. l. 1. Ἰουδαίων ἀνὰ μέσον) Ἰουδαίων. ὄντας ἀναμέσον A.
l. 2. Οἰκίσαι) Οἰκῆσαι A.
l. 6. Σαϊτῶν) Σάτων A. B.
l. 13. Οἵτινες ὑπῆρχον) Οἵτινες ἰσοῤῥαπίῳ ὑπῆρχ. A. B.
l. 14. Διατετριφότες) Διατετραφότες B.
Pag. 82. l. 1. Ὠνομάσθη) Ἐνομίσθη A.
l. 4. Τῶν Ἀθηναίων) Τῶν Ἀθηνῶν A.
l. 5. Τινὰς) Deest B.
l. 6. Μεγάλων) Non legitur in B. qui & mox τὴν ante οἰκουμένην non habet.
l. 15. Θεοῦ δὲ παρουσίαν) Θεοῦ παρουσίαν. A. B.
Pag. 83. l. 2. Καρπῶν κομισθέντων τότε εἰς) Καρπῶν τότε κομισθέντων εἰς. A. Καρπῶν κομισθέντων εἰς, omiſſo τότε, B.
l. 10. Καὶ ἀργαιότητας) Καὶ τὰς ἀρχ. A.
Pag. 84. l. 7. Μηδεμιᾶς ἀξιολόγου — μαρτυρούντων) Μηδεμιᾶς ἀκριβοῦς, μήτε συγγραφέως ἀξιοπίστου μαρτυροῦντος A. B.
l. 8. Οὐκ ἐκρίναμεν — περὶ δὲ τῆς χώρας) Οὐκ ἐκρίναμεν γράφειν, ἀλλὰ τοσαῦθ' ἡμῖν εἰρῆσθαι μόνον, στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας. Περὶ δὲ τῆς χ. B.
l. 10. Τοσαῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τῆς χ.) Τοσαῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω· στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας. Περὶ δὲ τῆς χ. A.
l. 11. Νείλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀκοῆς) Νείλου καὶ τῶν ἀκοῆς A. B.
Pag. 85. l. 9. Τρωγλοδύτιδος) Τρωγοδυτικῆς, om. λ. A.

l. 11. Πεντακισχιλίων καὶ πεντακοσίων) Πετακισχιλίων καὶ praetereunt A. B.

Pag. 86. l. 2. Ἀνὰ μέσον τῆς τε κοίλης) Ἀναμέσον τῆς κοίλης A.

l. 4. Τῷ δὲ μήκει) Τὸ δὲ μῆκος A.

l. 8. Ταινίᾳ) Τενίᾳ A.

l. 9. Πνεύσωσιν) Πλεύσωσιν B.

l. ult. Διαμαρτόντες) Διαμαρτῶντες A.

Pag. 87. l. 3. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἂν A.

l. 12. Ἐπιβάλλοντες φερόμενοι) Ἐπιβάλλοντες καὶ πελάζοντες φερ. A. B.

Pag. 88. l. 6. Τὴν δ' ἀπόβασιν τὴν ἐπὶ τὴν χώραν) Τὴν ἀπόβασιν τῆς χώρας B.

l. 8. Παραιτονίου) Παρατονίου A. B.

l. 9. Συρίᾳ) Deest B.

l. 11. Παρ' ὅλην σχεδὸν) Σχεδὸν παρ' ὅλην B.

Pag. 89. l. 2. Λανθάνουσιν) Λανθάνουσαν B.

l. 7. Ἐς μεσόγειον) Εἰς μεσόγ. A.

l. 8. Τὸ μὲν παλαιὸν) Τὸ παλαιὸν, om. μὲν A.

l. 9. Οἰκουμένην, καὶ καθ' ἡμᾶς) Οἰκουμένην. καθ' ἡμᾶς A.

l. 12. Πλείους) Πλείω A. B.

l. 13. Ταῖς ἀναγραφαῖς) Leg. Ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς.

Pag. 90. l. 3. Καὶ θαυμαστά. His verbis finit fragmentum libri I in Cod. B. fol. 24. Incipit fol. 25: Διοδώρου σικελιώτου ἱστοριῶν ε'.

l. 8. Νῦν διέξιμεν) Νῦν διέξειμεν.

l. 11. Ἐπὶ τῆς ἐσχάτης) Deest ἐπί.

Pag. 91. l. 7. Ὑπ' ἄμμου) Ὑφάμμου.

l. ult. Ἔλαττον) Ἐλάττω.

Pag. 92. l. 2. Πρὸς τὴν ἠῶ — ἔστι δ' ὅτε) Πρὸς τὴν ἑσπέραν, ἔστιν δ' ὅτε, omissis ceteris.

l. 7. Παλισσυτεῖ) Παλλισυτεῖ.

l. 14. Μήκει μὲν ὡς δέκα) Μήκει δέκα.

Pag. 93. l. 2. Μεγάλοις ἐοικότας σκοπέλοις) Μεγάλους ἐοικότας σκοπ.

l. 5. Δίναι) Δεῖναι.

l. 6. Ἀφροῦ τε) Ἀφροῦ γε.

l. 8. Ποταμοῦ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος οὕτως ἐστιν) Ποταμοῦ οὕτως ἐστιν.

Pag. 95. l. 2. Καὶ ἀργύρου) Desunt haec.

l. 9. Κέγχρον) Κέγχρῳ.

Pag. 96. l. 2. Ἐξίησι) Ἐξήισιν.

l. 4. Τανιτικὸν) Τανειτικόν.
l. 5. Φατμικὸν — Βολβίτινον) Φατμνιτικὸν — Βολβιτίνον.
l. 6. Κανωβικὸν) Κανωβιτικόν.
Pag. 97. l. 12. Διώρυγος) Διόρυγος.
Pag. 98. l. 9. Ἀεὶ) Αἰεί.
Pag. 99. l. 7. Ἐξ οὗ καὶ) Abest καί.
l. 9. Κιβώριον) Κυβώριον.
l. 11. Γένη πλείω) Γένη πλείονα.
l. 12. Περσίαι) Περσαῖαι.
Pag. 100. l. 4. Βάτα) Βατά.
Pag. 101. l. 8. Τὸ μὲν γὰρ δέρμα — φολιδωτὸν) Τὸ μὲν δέρμα — παμφολιδωτόν.
l. 9. Διαφέρον) Διάφορον.
l. 13. Τῶν ἐπὶ τῆς γῆς) Τῶν ἐπὶ γῆς.
Pag. 102. l. 4. Ἰχθῦς) Ἰχθύες.
l. 5. Σιδηροῖς) Σιδήροις.
l. 12. Ἐδωδίμου) Ἐδωδήμου.
Pag. 103. l. 6. Δίχηλος) Δίχειλος.
l. 12. Διατρίβει) Ποιεῖ.
l. 13. Ἐπὶ χώρας) Ἐπὶ τῆς χώρας.
Pag. 104. l. 2. Τὸ ζῶον deest.
l. 7. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἄν.
l. 8. Ἔξαιμον. τὴν μὲν οὖν σάρκα) Ἔξαιμον. τοιοῦτον δὲ ὑπάρχον τὴν μὲν οὖν σ.
l. 9. Ἐδώδιμον) Ἐδώδημον.
Pag. 105. l. 4. Μετοπωρινῆς) Μεθοπωρινῆς.
Pag. 106. l. 2. Τῆς βεβρεγμένης) Τῆς βρεγμένης.
l. 8. Δαψιλείαν) Δαψιλίαν.
l. 10. Τὴν ἐπικεκλυσμένην χώραν) Τὴν χώραν τὴν ἐπικεκλ.
Pag. 107. l. 6. Μεταβάλλων) Μεταβαλών.
l. 8. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἄν.
l. 14. Μετεώρους) Μετεωροτέρους.
Pag. 108. l. 12. Ἢ δακτύλους) Ἢ πόσους δακτύλους.
Pag. 109. l. 1. Προεγνώκασιν) Προεπεγνώκασι.
l. 6. Ἀποδοῦναι) Ἀποδιδόναι.
l. ult. Χειμάῤῥου τοῦ τυχόντος) Χειμάῤῥου τυχόντος.
Pag. 111. l. 3. Ὑπερέβαλον) Ὑπερέβαλλον.
ibid. Τῶν ὅρων) Τῶν ὀρῶν.
l. 13. Ἱστοριῶν γραφομένων) Ἱστοριογραφομένων.
Pag. 112. l. 4. Τρωγλοδυτῶν) Τρωγοδυτῶν.
l. ult. Εὑρεσιλογίας) Εὑρησιλογίας.
Pag. 113. l. 6. Ἐν τοῖς τόποις) Ἐν τόποις.

l. 8. Ἀπέχον) L. ἀπέχων.
l. 12. Νασαμῶσι) Νασάμωσι.
Pag. 114. l. 7. Εἰς θάλασσαν) Εἰς θάλατταν.
l. ult. Αἰτίαν ἑτέραν) Ἑτέραν αἰτίαν.
Pag. 115. l. 8. Ἀντιῤῥήσεως προσδεῖσθαι) Ἀντιρήσεως δεῖσθαι.
Pag. 117. l. 1. Καύμασιν αὔξεσθαι) Deest αὔξεσθαι.
l. 13. Γενομένων) Γινομένων.
Pag. 118. l. 1. Βορείοις) Βορίοις.
l. 7. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἄν. Paullo ante ἐτισίων, & sic semper.
Pag. 119. l. 7. Ἀπαρκτίαι) Ἀπαρκίαι.
Pag. 120. l. 1. Ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον, ποταμόχωστον οὖσαν) Τὴν Αἴγυπτον ἅπασαν, οὖσαν ποταμόχ.
l. ult. Νυνὶ δὲ) Νῦν δέ.
Pag. 121. l. 1. Πρὶν ἢ ψαῦσαι) Πρινὴ ψαῦσαι.
l. 5. Τοσοῦτο πλῆθος) Τὸ πλῆθος.
l. 10. Κατὰ τὴν γῆν) Κατὰ γῆν.
l. 12. Πᾶσαν σχεδὸν) Σχεδὸν πᾶσαν.
l. ult. Ὄντων ἐν τούτοις) Ὄντων τῶν ἐν τούτοις.
Pag. 122. l. 7. Προσκέχωκεν) Προκέχωκεν.
l. 14. Ἣ πολλοὶ) Ἣν πολλοί.
Pag. 123. l. 14. Τὴν ὑπερβολὴν) Τὴν deest.
l. ult. Καθέψεσθαι) Καθεψεῖσθαι.
Pag. 124. l. 8. Ἐνάργειαν) Ἐνέργειαν.
Pag. 125. l. 5. Καθεψόμενος) Καθεψώμενος.
l. ult. Εὔδηλον) Εὐφάνερον.
Pag. 126. l. 4. Ἐξ αὐτῶν ὑγρὸν) Ἐξ αὐτῶν ὑγρῶν.
l. 13. Παραπλησίας — ῥεύσεις) Παραπλησίους — ῥύσεις.
Pag. 127. l. 5. Μετοπωρινῆς) Μεθοπωρινῆς.
l. 11. Οὐ προσήκειν) Οὐ προσήκει.
l. 14. Τὸ γινόμενον) Τὸ γενόμενον.
Pag. 128. l. 1. Ὅροις) Τόποις.
l. 6. Καταράττειν) Καταράσσειν.
l. 7. Ἀρχομένου θέρους) Desunt haec.
l. 11. Αἰθιοπίαν κειμένην) Αἰθιοπίαν τὴν κειμ.
Pag. 129. l. 1. Γινομένοις) Λεγομένοις.
l. 4. Βορείους) Βορίους.
l. 6. Βληχρὰς) Βλιχράς.
l. 11. Εἰς δύο διῃρήκαμεν μέρη) Εἰς δύο μέρη διῃρ.
Pag. 132. l. 1. Ἀπὸ τῶν πρώτων — βασιλέων) Ἀπὸ τῶν γενομένων πρώτων κατ' Αἴγυπτον βασιλέων.

l. 3. Ἀμάσιδος) Ἀμάσιος.
l. 11. Καὶ γλυκύτητι) Καὶ τῇ γλυκύτητι.
Pag. 133. l. 1. Ταύτης) Ταύτην.
l. 11. Ἐσθῆσι χρ.) Ἐσθήσει χρ.
Pag. 134. l. 2. Ἐδωδίμους) Ἐδωδήμους.
l. 3. Τοῦ λωτοῦ) Τοῦ λώτου.
l. 6. Μηνᾶν) Μηνᾶ.
l. 8. Τῶν δ' εἰς) Τὸν δ' εἰς.
l. 12. Προκαλουμένων) Προσκαλουμένων.
l. ult. Οὔτω) Οὔτως.
Pag. 135. l. 2. Θεούς τε καὶ) Deſit τε.
l. 5. Ἀπὸ μυριάδος ἔτη βραχὺ) Ἀπομυρίδος ἔτι βραχύ.
l. 8. Ἐβασίλευε) Ἐβασίλευσεν.
Pag. 136. l. 6. Χώρας ἐγχωρίους, ἄνδρας) Χώρας. ἐγχωρίους ἄνδρας.
Pag. 137. l. 7. Βασιλεύσαντα) Βασιλεύοντα.
l. 9. Διὰ τὴν ἐρημίαν) Διά τε τὴν ἐρ.
Pag. 138. l. 6. Ἐς τοὺς) Εἰς τούς.
l. 9. Τετρακοσίων) Τετταράκοντα.
Pag. 139. l. 1. Εὐπρεπέσι) Ἐκπρεπέσι.
l. 5. Οὐ μόνον τῶν) Οὐ μόνον τόν.
l. 13. Ἐξοιχνεῦσι) Ἐξοιχνεύει.
Pag. 140. l. 6. Κατὰ Λιβύην) Κατὰ τὴν Λιβ.
l. 13. Δ' ἐλεφαντίνοις) Δ' ἐλεφαντίνων.
Pag. 141. l. 1. Θαυμαστῶν, ἓν εἶναι) Θαυμαστὸν εἶναι.
l. 10. Λιθείας) Λιθέας.
l. 15. Περσεπόλει) Περσῶν πόλει.
l. ult. Τοσοῦτον δὲ) Τοσοῦτο δέ.
Pag. 142. l. 5. Ἀργύρου δ' ἐλάττω) Ἀργυρίου δ' οὐκ ἐλάττω.
l. 9. Οὐκ ἀπολείποντας) Οὐκ ἀπολείποντα.
l. 12. Διαμεῖναι ἑπτακαίδεκα) Διαμεῖναι φασὶν ἑπτακ.
Pag. 143. l. 6. Φασὶν) Φησίν.
l. 7. Ὀσυμανδύου) Ὀσυμάνδεως.
l. 13. Τύπον τὸν ἀρχαῖον) Τύπον εἰς τὸν ἀρχαῖον.
Pag. 145. l. 5. Εἴκοσι πηχῶν) Πηχῶν εἴκοσι.
l. 11. Βάκτρεις) Βακτώοις.
Pag. 146. l. 2. Κατεσκευάσθαι) Κατασκευᾶσθαι.
l. 4. Τοῦ θηρίου) Abeſt τοῦ.
l. 5. Ὑπὲρ ὧν) Ὑπὲρ οὗ.
l. 13. Ὑπὸ τοῦ βασιλέως) Ὑπὸ βασιλέως.
ibid. Εἰργάσθαι) Εἰργᾶσθαι.
l. 14. Δι' ὧν δοκεῖν) Δι' ὧν δοκεῖ.

Pag. 147. l. 2. Διαπρεπεῖς) Ἀπρεπεῖς.
l. 5. Κατεσκευάσθαι) Οἰκοδομῆσαι.
l. 9. Παρ' οἷς) Παρ' οὓς.
Pag. 148. l. 14. Ἀργυρείων καὶ χρυσείων) Ἀργυρίων καὶ χρυσίων.
l. 15. Ὃ συγκεφαλαιούμενον) Ὃ deficit.
Pag. 149. l. 4. Δωροφοροῦντος) Δορυφοροῦντος.
l. 13. Εὐπρεπῆ) Ἐκπρεπῆ.
l. 14. Ἀπ' αὐτῶν) Δι' αὐτῶν.
Pag. 150. l. 10. Ὀσυμανδύου) Ὀσυμάνδεως.
Pag. 151. l. 2. Τηλαυγέστερον ὁρᾷν) Τηλαυγέστερον αὐτοὺς ὁρᾷν.
Pag. 152. l. 9. Τὴν εὐχρηστίαν) Εὐχρησίαν, omiſſo art.
Pag. 153. l. 7. Ταπεινοῦσθαι μὲν) Μὲν ταπεινοῦσθαι.
l. 9. Τοῦ Μακεδόνος) Τοῦ βασιλέως.
l. 11. Οἰκίσαντος) Οἰκήσαντος.
l. 12. Deeſt πάντες.
Pag. 154. l. 11. Μνημονευθησόμενον) Μνημονηθευσόμενον.
Pag. 155. l. 5. Τινὲς non legitur in Vindob.
l. 15. Μοῖρις) Μῦρις.
ibid. Ἐν τῇ μὲν) Ἐν μὲν τῇ.
Pag. 157. l. 2. Τῇ λειψυδρίᾳ) Τῇ λειψυδρείᾳ.
l. 11. Τὸ τοιοῦτον) Τὸ προειρημένον.
l. ult. Μοίριδος) Μύριδος.
P. 158. l. 6. Ἑαυτῷ καταλ. τὴν ἐπ' ἀγαθῷ) Ἑαυτοῦ καταλ. ἐπ' ἀγαθῷ.
l. 13. Περιγίνεσθαι) Περιγίγνεσθαι.
l. 14. Μοίριδος) Μύριδος.
Pag. 159. l. 3. Ἐπιτελέσασθαι πράξεις) Πράξεις ἐπιτελέσασθαι.
l. 10. Σεσοώσιος, ὁ πατὴρ) Σεσοώσιος. ἐποίησεν ὁ πατήρ.
l. 11. Ἔπραξε) Deeſt Vindob.
l. ult. Καὶ παιδείαν) Καὶ τὴν παιδ.
Pag. 160. l. 4. Συνεχέσι καὶ κακοπαθείαις) Συνεχ. καὶ πόνοις.
l. 12. Εἰς Ἀραβίαν) Εἰς τὴν Ἀραβίαν.
l. 13. Ἀνυδρίαις) Ἀνυδρείαις.
l. ult. Γένος ἅπαν) Ἔθνος ἅπαν.
Pag. 161. l. 8. Ἦν ante οἱ μὲν deeſt.
Pag. 162. l. 2. Συνηλικιώτας) Ἡλικιώτας.
l. 6. Προειρημένην) Εἰρημένην.
l. 10. Ἡγούμενος) Ἡγουμένοις.

Pag. 163. l. 1. Προσήγετο) Προσηγάγετο.
l. 4. Πλήθους ἐν) Πλήθους τῶν ἀνθρώπων ἐν.
l. 6. Νομοὺς) Νόμους.
l. 10. Συνεστήσατο στρατόπεδον) Συνεστήσατο τὸ στρατοπ.
l. ult. Ἔταξε τῶν στρατιωτῶν) Τῶν στρατιωτῶν ἔταξε.
Pag. 164. l. 9. Πρὸς τὴν μεσημβρίαν) Πρὸς τῇ μεσημβρίᾳ.
Pag. 165. l. 3. Τὴν πορείαν ποιησάμενος) Τὴν ποριὰν διὰ Συρίας ποιησάμενος.
ibid. Πᾶσαν τὴν Ἀσίαν) Πᾶσαν Ἀσίαν.
l. 9. Σκυθῶν ἔθνη) Σκυθικῶν ἔθνη.
Pag. 166. l. 3. Πλείστας) Πλείους.
l. 10. Τήνδε τὴν χώραν) Τὴν δὲ χώραν.
Pag. 169. l. 1. Ἱερὸν τοῦ) Leg. Ἱερὸν Θεοῦ τοῦ.
Pag. 170. l. 2. Καταλαβέσθαι) Καταλαβεῖν.
l. 3. Μέχρις ὅτου) Μέχρι ὅτου.
l. 6. Κτησίας) Κτισίας.
l. 7. Φήσας τῶν μετὰ Σεμιράμιδος) Φήσας μετὰ Σεμηράμιδος.
l. 13. Ἀληθείας κρίσις) Ἀκριβείας σύστασις.
Pag. 171. l. 1. Τὰς πόλεις ταύτας) Τὰς πόλεις. εἰς ταύτας.
l. 6. Ἐπὶ θάλασσαν ὤρυξε) Ἐπὶ θάλατταν ὤρυξαν.
l. 9. Ὑπάρχῃ) Ὑπάρχει.
l. 10. Δαψίλεια) Δαψιλία.
l. 13. Προτοῦ) Πρὸ τούτου.
l. ult. Ἔμβατος) Εὔβατος.
Pag. 172. l. 5. Μέχρις Ἡλιουπόλεως) Μέχρι Ἡλ.
l. 8. Τὴν δ' ἐπιφάνειαν ἔχον) Τὴν ἐπιφάνειαν ἔχον.
Pag. 173. l. 2. Πηχῶν) Πηχέων.
l. 3. Τοιοῦνδε) Τοιόνδε.
l. 7. Ἀναπαυομένων) Ἀναπαυσαμένων.
l. ult. Τῶν παίδων) Τῶν τε παίδων.
Pag. 174. l. 2. Τούς τε ἄλλους) Τοὺς ἄλλους.
l. 3. Καθάπερ) Καθότι.
Pag. 175. l. 3. Δι' ἀρετὴν) Δι' ἁρπαγήν.
l. 10. Ὑπολιπόντων) Ὑπολειπόντων.
Pag. 176. l. 5. Πρὸ τῆς τοῦ Σεσοώσιος) Πρὸς τῇ Σεσοώσιος.
l. 7. Ὑπερτέθειται) Ὑπερβέβηκε.
Pag. 177. l. 2. Τοῖς εἰρημένοις λόγοις) Τοῖς λόγοις τοῖς ῥηθεῖσιν.
l. 9. Τὸ γὰρ ῥεῦμα κατηκόντιζε) Ἐν ᾧ χειμαζόμενος ποτὲ τὸ φερόμενον ῥεῦμα κατηκόντισεν.

Pag. 178. l. 3. Ἥτις πεῖραν ἀνδρὸς οὐκ εἴληφεν ἑτέρου) Ἥτις ἑτέρου πεῖραν ἀνδρὸς οὐκ εἴληφεν.

l. 6. Κηπωροῦ) Κηπουροῦ.

l. 8. Ἱερὰν βῶλον) Ἱερὸν βῶλον.

l. 12. Πηχῶν ἑκατὸν) Ποδῶν ἑκατόν.

l. 13. Διαδεξαμένων) Ἀναδεξαμένων.

Pag. 179. l. 3. Ἐτιμωρεῖτο) Ἐτιμωρήσατο.

l. 11. Ἔπεσεν ὑπὸ τὴν τῶν) Χειρωθεῖσα ὑπὸ τὴν τῶν, omisſo ἔπεσεν.

Pag. 180. l. 3. Ἐν ἐγκλήμασιν ὄντας) Ἐν ἐγκλήμασιν ὄντας κακουργίας.

l. 6. Κατῴκισεν —— κτίσας) Κατῴκησεν ἐν τ. ἐσχ. τῆς ἐρήμου, κτίσας, omiſſo χώρας.

Pag. 181. l. 7. Καλάμην μὲν γὰρ) Καλάμην γάρ.

l. 11. Μείζους) Μείζονας.

Pag. 182. l. 2. Πολεμικὴν μὲν πρᾶξιν) Πολεμικὴν πρᾶξιν.

l. 5. Ὡς πρὸς τὴν) Ὡς κατὰ τήν.

l. 12. Διατρίψαι) Γενέσθαι.

l. ult. Τὸ ἔργον λυμηναμένου) Τ' οὖργον λυμηνομένου.

Pag. 183. l. 5. Κέτην) Κέτηνα.

l. 7. Γενόμενος) Γεγονώς.

l. 10. Εἰς δένδρων) Εἰς δένδρον.

ibid. Ὁμολογούμενα συμβαίνει) Ὁμολογούμενα τούτοις συμβ.

Pag. 185. l. 3. Ἀργύρου) Ἀργυρίου.

l. 9. Παντελὲς) Πολυτελές.

l. 11. Ὠνομάσθαι) Ὀνομασθῆναι.

l. 12. Τὸ προτοῦ) Τὸ πρὸ τούτου.

Pag. 186. l. 2. Χέμβης) Χέμμις.

l. 9. Θαυμαστὴν τινὰ) Deeſt τινά.

l. ult. Κορυφῆς, ἑκάστην πλευρὰν) Κορυφῆς ἑκάστης, πλευράν.

Pag. 187. l. 12. Θαυμασιώτατον, τὸ τηλικοῦτον ἔργον κατεσκευασμένον) Θαυμασιώτατον. τηλικούτων ἔργων κατεσκευασμένων.

Pag. 188. l. 4. Ὑπὲρ τούτων, ὡς) Ὑπὲρ τούτων, λέγοντες, ὡς.

l. 10. Ἀποκατεστάθη) Ἀπεκατεστάθη.

Pag. 189. l. 5. Πᾶσιν) Πάντων.

l. 13. Καὶ μηνύεται) Καὶ deeſt.

ibid. Δεδαπανῆσθαι τάλαντα) Τάλαντα δεδαπανῆσθαι.

l. 14. Ἡ δ' ἐλάττων) Ἡ δ' ἔλαττον.

Pag. 190. l. 4. Βίαια πολλὰ πρᾶξαι) Βίαια πρᾶξαι.

l. 12. Ἥπερ τὸ ἔργον ἔλαβε συντέλειαν) Πρινὴ τὸ πᾶν ἔργον λαβεῖν συντέλειαν.

Pag. 191. l. 1. Ὁμοίων) Ὁμοίως.

l. 9. Μάλιστα δυνατὸν ἐκκαλεῖσθαι) Μάλιστα ἐκκαλέσασθαι, omiſſo δυνατόν.

l. 11. Εὔνοιαν, κατὰ δὲ τοὺς χρημ.) Εὔνοιαν, καὶ κατὰ τοὺς χρημ.

Pag. 192. l. 1. Πλευρὰ δίπλεθρος ὑπάρχει) Πλεθρὰ πλεθραία ὑπάρχ.

l. 10. Τὰς εἰς ταῦτα) Τὰς εἰς ταύτας.

l. 12. Ταῖς ἀλλοτρίαις) Ταῖς ἄλλαις.

Pag. 193. l. 2. Ἀρμαῖον) Ἁρμάϊον.

ibid. Ἄμασιν) Ἄμωσι.

l. 3. Ἰνάρωνα) Ἴνδρων.

ibid. Ῥοδώπιδος) Ῥοδόπιδος.

l. 4. Νομαρχῶν) Νομάρχων.

l. 5. Οἰκοδομήσαντας) Deeſt.

l. 9. Καὶ φρονήσει) Neque haec leguntur in Vindob.

l. 11. Χρόνοις ἐβασίλευσε) Χρόνοις μετὰ τούτους ἐβασ.

Pag. 194. l. 1. Ἆραι τὸ μ.) Ἄραι τὸ μ.

l. 3. Διὰ δὲ τούτων) Καὶ διὰ τούτων.

l. 5. Ὤρυττεν) Διώρυττεν.

Pag. 195. l. 1. Πλεονάκις — γενομένου) Πολλάκις — γινομένου.

l. 2. Πανταχόθεν) Πολλαχόθεν.

l. 4. Προσετέτακτο) Προστάττειν.

Pag. 196. l. 4. Ἁπάντων) Ἑαυτῶν.

l. 7. Μνημεῖον κοινῇ περισχῇ) Μνῆμα κοινῇ περιέχει.

l. 8. Δόξαν. ἔσπευσαν οὖν ὑπερβάλλεσθαι) Δόξαν. εἰς ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν φιλοκαλοῦντες, ἔσπευσαν ὑπερβάλεσθαι.

l. 11. Μοίριδος) Μύριδος.

Pag. 197. l. 3. Οἶκος ἦν περίστυλος) Ἐοικὸς ἦν ποιήσαντι περίστυλον.

l. 5. Τισὶ) Non eſt in Vindob.

l. 7. Τῶν ἱερῶν) Τῶν ἱερέων.

Pag. 198. l. 1. Περιστῆναι εἰς ἕνα) Εἰς ἕνα περιστῆναι.

l. 4. Τοῖς Φοίνιξι καὶ Ἕλλησι) Τοῖς τε Φοίνιξι καὶ τοῖς Ἕλλησιν.

l. 6. Παρὰ τοῖς Ἕλλησι) Παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι.

l. 14. Πάσης Αἰγύπτου) Πάσης τῆς Αἰγύπτου.

Pag. 199. l. 5. Δὴ διὰ) Δὲ διά.
l. 7. Ἔκ τε τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Καρίας) Ἔκ τε τῆς Καρίας, neglectis cett.
l. 9. Μώμεμφιν) Μέμφιν.
Pag. 200. l. 11. Ἐνεπίστευσε) Ἐνεπίστευεν.
l. 13. Παρατάξεις) Πράξεις.
Pag. 201. l. 8. Προσεῖχον αὐτοῖς) Deest αὐτοῖς.
l. 9. Ἐδίωξε πλοίοις. προϊόντων δ' αὐτῶν) Ἐδίωκε πλοίοις. προαγόντων δ' αὐτῶν.
l. 10. Ὑπερβαλλόντων) Ὑπερβαλόντων.
l. 12. Ἔτι δὲ γυναικῶν καὶ) Ἔτι δὲ καὶ γυναικῶν καί.
l. 14. Κοντοῖς) Κόντοις.
Pag. 202. l. 1. Ἀναστειλάμενοι) Ἀναστείλαντες.
l. 2. Μόρια) Μέρη.
l. 11. Εὐεργέτει) Εὐηργέτει.
l. 12. Ξένων τοὺς ἐθελουσίως) Ξένων διαφερόντως τοὺς ἐθελοντή.
Pag. 203. l. 3. Ἀνεπίβατον τοῖς ξένοις ἐποίουν τὴν Αἴγ.) Ἄβατον ἐποιοῦτο τοῖς ξένοις τ. Αἴγ.
l. 14. Τῆς Φοινίκης) Τὰς ἐν τῇ Φοινίκῃ.
Pag. 204. l. 3. Τὸ πλεῖον) Τὸ πλεῖστον.
l. 5. Συστήσασθαι) Συντάξαι.
l. 10. Δ' αὐτοὺς) Δ' ἐκείνους.
l. 14. Ὡς τρισμυρίους) Εἰς τρισμ.
Pag. 205. l. 6. Καὶ πολλὰ) Καὶ πολλάς.
Pag. 206. l. 2. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 11. Τοῖς ξένοις δυσεπιβάτου) Δυσεπιβάτου τοῖς ξένοις.
l. ult. Ἔτι δὲ καὶ Σόλων) Ἔτι δὲ Σόλων.
Pag. 207. l. 2. Καὶ τῶν ἄστρων) Καὶ τὴν τῶν ἄστρων.
l. 3. Περὶ τὴν γεωμ.) Κατὰ τὴν γεωμ.
l. 12. Τὰς Αἰγυπτίων) Τὰς Αἰγυπτίας.
Pag. 208. l. 12. Υἱοὶ πάντες, ὑπὲρ) Υἱοὶ, πάντες ὑπέρ.
Pag. 209. l. 5. Καθῆκε) Καθῆκον ἦν.
l. 6. Ἐκ τῶν νόμων) Desunt.
Pag. 210. l. 4. Ἀναγκαῖον) Δίκαιον.
l. 11. Μείζους) Μείζονας.
Pag. 211. l. 2. Ἀποσκήπτων) Ἀξιῶν ἀποσκῆψαι.
l. 9. Καὶ πράξεις συμφ.) Συμφερούσας καὶ πράξεις.
Pag. 212. l. 4. Ἁπλαῖς) Ἁπαλαῖς.
ibid. Κρέα μόσχεια καὶ χηνῶν μόνον προσφερ.) Κρέα μὲν μόσχων καὶ χ. μόνων προσφερ.
l. 5. Μέτρον) Μέρος.

l. 8. Συντεταγμένα) Διατεταγμένα.
l. 13. Τὸ μήτε δικ.) Τὸ μηδὲ δικ.
Pag. 213. l. 7. Ὅτι μέλλουσιν) Ὅτε μέλλ.
l. 9. Ἤ τινος ἄλλου) Ἤ τινος ἑτέρου.
l. 13. Τοὺς ἡγουμένους) Τοὺς ἠδικημένους.
Pag. 214. l. 7. Νόμων) Νομίμων.
l. 13. Παρ' Αἰγυπτίοις — ἀπόδειξιν εἶχε) Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις — ἀπόδειξιν φέρειν.
Pag. 215. l. 1. Ἀπερίγραπτον περιεῖχε) Ἀνόθευτον περιεῖχεν.
l. 6. Καταπεπασμένοι) Καταπεπλασμένοι.
l. 10. Εὐρύθμως) Ἐν ῥυθμῷ.
l. ult. Πυροῦ) Πυρός.
Pag. 216. l. 7. Πρὸς τὴν ταφὴν) Πρὸς ταφήν.
ibid. Λαμπρῶς ἡτοιμασμένοι) Λαμπρῶς παρεσκευασμένοι.
l. 12. Ἐνεγκωμίαζον, ἕκαστα τῶν καλῶς αὐτῷ πραχθέντων) Ἐνεγκωμίαζον ἕκαστα, τῶν καλῶς αὐτῷ προσαχθέντων καὶ πραχθέντων.
Pag. 217. l. 4. Οὐ μόνον) Μὴ μόνον.
l. 12. Νομὸς) Νόμος.
ibid. Τέτακται) Τεταγμένος ἦν.
l. 15. Ἔχει) Εἶχε.
Pag. 218. l. 1. Εὐσέβειαν) Ἐπιμέλειαν.
l. 5. Τρέφουσι) Ἔτρεφον.
l. 7. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀεὶ) Ὑπό τε τῶν αὐτῶν αἰεί.
Pag. 219. l. 1. Εἷς ἀνὴρ) Καὶ εἷς ἀνήρ.
l. 2. Ἱεροσύνην) Ἱερωσύνην.
l. 3. Ἐγγόνοις) Ἐκγόνοις.
l. 14. Ὑπακούοντες) Ὑπακούσαντες.
l. ult. Πανύ γε) Desunt Vindob.
Pag. 220. l. 8. Ἐκ τῶν προγόνων) Ἐκ προγόνων.
Pag. 221. l. 1. Χώραν) Γῆν.
l. 3. Τὸν ἅπαντα) Τὸν πάντα.
l. 13. Κληρονομίας) Κληρονομίαν.
l. 14. Κτηνοτρόφῳ) Κτηνοτροφοῦντες.
Pag. 223. l. 1. Διδασκάλου) Παρὰ διδασκάλου.
l. 6. Γεωργίας) Καὶ γεωργεῖν.
l. 12. Τῆς πολιτείας) Τῆς ἐκκλησίας.
l. 13. Ζημίαις) Τιμωρίαις.
Pag. 224. l. 13. Ἐξ Ἡλιουπόλεως γὰρ) Ἐξ Ἡλίου γὰρ πόλεως.
Pag. 225. l. 2. Ἕνα τὸν ἄριστον) Ἕνα τῶν ἀρίστων.

l. 11. Προσθεῖτο) Προσθοῖτο.
l. ult. Τὰ χρηματισθέντα) Τὸ χρηματισθέν.
Pag. 226. l. 10. Πάντας) Πάσας.
l. 12. Ἐπισκοτήσειν) Ἐπισκοτίσειν.
l. ult. Ἀγωνιζομένους) Ἐπαινουμένους.
Pag. 227. l. 2. Λεγόντων) Συνηγορούντων.
l. 9. Ἱκανὸν) Ἐφ' ἱκανόν.
Pag. 228. l. 7. Ἐὰν δέ τις) Ἔπειτα εἴ τις.
l. 8. Βιαιόν τι) Βίαιον τινά.
l. 11. Γε πάντως) Δὲ πάντως.
Pag. 229. l. 6. Ἣν ante ἀναγκαῖον deest.
l. 9. Ἢ τὸν δοῦλον) Ἢ δοῦλον.
l. 10. Τοῦτον) Omittit Vindob.
Pag. 230. l. 6. Μεταμελεία) Μεταμέλειαν.
l. 11. Κατακαίεσθαι) Κατακάεσθαι.
Pag. 231. l. 2. Κατεδέξαντο) Κατέδειξαν.
l. 8. Ταῖς κυούσαις) Τῆς κυούσης.
l. 12. Καὶ τοὺς μηδὲν) Καὶ τοὺς τὸ μηδέν.
l. 13. Ἀναιροῦντας) Συναναιροῦντας.
Pag. 232. l. 4. Ὑπερβάλλοιντο) Ὑπερβάλλοιτο.
l. 5. Ἀποκαθίστα — τοῦ νομοθέτου) Ἀποκαθιστᾷ — τοῦ θανάτου.
l. 13. Τῶν δὲ νόμισμα) Τῶν δὲ τὸ νόμισμα.
l. 14. Ἢ μέτρα καὶ στάθμα) Ἢ μέτρα ἢ στάθμα.
l. ult. Ἢ τῶν παραγλ.) Ἢ παραγλ. omisso τῶν.
Pag. 233. l. 3. Συγγραφὰς) Ἐπιγραφάς.
l. 4. Ὅπως ἕκαστος οἷς) Ὅπως οἷς ἕκαστος.
l. 12. Ἐνηργηκέναι) Ἐνηρτηκέναι.
Pag. 234. l. 3. Βοκχόριδος) Βοκχώριδος.
l. 7. Δεισιδαιμονῶσι) Δεισιδαιμονοῦσι.
l. 12. Προτρέψεσθαι) Προτρέψασθαι.
Pag. 235. l. 2. Πλεῖον) Πλέον.
l. 10. Στρατιώτην) Τὸν στρατιώτην.
l. 12. Ἰδιωτῶν) Ἰδίων.
Pag. 236. l. 8. Τοὺς βουλομένους) Τοὺς μὴ βουλομένους.
l. 14. Ἀπέβαλε) Ἀπώλεσεν.
Pag. 237. l. 13. Χώραν παρέχεσθαι) Χῶραν μόνον παρέχ.
Pag. 238. l. 5. Καὶ τῶν ῥιζῶν) Καὶ deest.
l. 6. Ἑψοῦντες) Ἑψόντες.
l. 7. Ἀνυποδέτων δὲ τῶν πλείστων καὶ γυμνῶν) Ἀνυποδέτων δὲ καὶ γυμνῶν τῶν πλείστων.
l. 9. Ἄχρις ἂν) Ἄχρι ἄν.

l. ult. Γεωμετρίαν δὲ καὶ) Γεωμετρίαν τε καί.

Pag. 239. l. 7. Καὶ πρὸς τὰ γεωμετρίας θεωρήματα) Καὶ τὰ πρὸς γεωμετρίαν θεωρ.

l. 13. Ἀναγραφὰς ἐξ ἐτῶν ἀπίστων) Ἀναγραφὰς ἔκ τε τῶν ἀπίστων.

Pag. 240. l. 4. Περὶ τῶν μελλόντων) Τῶν αὐτοῖς μελλόντων, omiſſo περί.

Pag. 241. l. 8. Τὴν δὲ μουσικὴν) Τήν τε μουσικήν.

l. 10. Τῶν ἀνδρῶν) Τῶν ἀκουόντων.

l. 14. Διαλείποντες) Διαλιπόντες.

Pag. 242. l. 3. Τὰς τῆς χώρας) Τὰς ἐπὶ τῆς χώρας.

l. 8. Βίβλου) Βύβλου.

l. 10. Παντὸς) Πάντες.

Pag. 243. l. 4. Οἷον τούς τε αἰλούρους) Οἷον ἐλεόρους.

l. 9. Διαλεχθέντες) Διελθόντες.

l. 11. Πρόσοδον φέρουσα) Φέρουσα πρόσοδον.

l. 13. Τῶν παιδίων) Τῶν παίδων.

Pag. 244. l. 3. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἄν.

l. 6. Κατατέμνοντες σιτίζουσι) Κατατέμνοντες ὠμῶς σιτίζουσι.

l. 7. Γένει ἁρμόζουσαν) Γένει τὴν ἁρμόζουσαν.

l. 13. Πόῤῥωθεν δ' ὄντες) Πόῤῥωθεν ὄντες.

Pag. 245. l. 6. Ἐν ἱεραῖς θήκαις) Ἐν deſit.

l. 13. Τῶν ζώων τούτων) Τούτων τῶν ζώων.

Pag. 246. l. 1. Τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς) Τῶν ὄχλων ψυχ.

l. 5. Προσηγορεύετο) Προσηγόρευτο.

l. 7. Τῶν ἀπὸ) Deſunt.

l. 12. Παραίτησιν) Παρατήρησιν.

Pag. 247. l. 6. Πιεζομένων) Πιεζουμένων.

l. 12. Τὸ τούτου) Τὸ τοῦτον.

l. 14. Ἐξέλιπέ τι) Ἐξέλιπέν τι.

Pag. 248. l. 2. Ἀπάγουσιν) Κατάγουσιν.

l. 4. Ἀπολιπόντων) Ὑπολιπόντων.

l. 5. Ἐν Μέμφει, καὶ) Ἐν Μέμφει ποικίλον, καί.

ibid. Ἡλίου πόλει) Ἡλιουπόλει.

l. 7. Τὸν ἐν τῇ Μοίριδος λίμνῃ) Τὸν κατὰ τὴν Μύριδος λίμνην.

l. 8. Ἐν τῇ Λεόντων πόλει) Ἐν τῇ καλουμένῃ Λεόντων π.

l. ult. Ἑψῶντες) Ἑψόντες. Sic & pag. ſq. l. 2.

Pag. 249. l. 1. Φύροντες) Φυρῶντες.

l. ult. Ποιοῦσι μὲν) Πενθοῦσι μέν.

ibid. Στερουμένοις) Στερομένοις.

Pag. 250. l. 5. Ὁ Ἄπις γήρᾳ) Ὁ Ἄπις γηραιός.
l. ult. Παράσημα τὰ παραπλ.) Παρασήματα παραπλ.
Pag. 251. l. 14. Ψυχὴ αὐτοῦ) Αὐτοῦ deest.
l. 15. Διατελεῖ) Διετέλει.
Pag. 252. l. 3. Βύσσινα) Βυσσίνη.
l. 5. Ὑπὲρ ὧν) Ὑπὲρ οὗ.
l. 7. Μείζω πίστεως) Ἄξια πίστεως.
l. 11. Θεολογουμένοις. οἱ δὲ) Θεολογουμένοις ὑπ' αὐτῶν. οἱ δέ.
Pag. 253. l. 2. Τισὶ τῶν ζώων) Τισὶ ζώοις.
l. 8. Μὲν πολυτελῶς ζῶντα) Μὲν ζῶντα πολυτελῶς.
l. 14. Ὧν νῦν τιμῶσι) Ἃ νῦν τιμ.
Pag. 254. l. 1. Μεγάλα δὲ) Μέγα δέ.
l. 5. Τότε μηδὲν) Τόγε μηδέν.
l. 9. Προσφέρεται) Προφέρεται.
l. 13. Ἅμα καὶ) Ἅμα non habet Vindob.
l. 15. Ἅμα καὶ δαψ.) Ἅμα δὲ καὶ δαψ.
l. ult. Πρός τε τὰς θήρας) Πρὸς τὰς θύρας, omiſſo τε.
Pag. 255. l. 4. Τῆς Ἴσιδος) Τῆς Ἴσιος.
l. 8. Τοῖς Ἰσείοις) Τῆς Ἴσιος.
l. 12. Τἄλλα δάκετα) Τ' ἄλλα τὰ δακετά.
l. 14. Καταληφθέντα) Καταλειφθέντα.
Pag. 256. l. 1. Συνέβαινε γίνεσθαι) Συνέβαινεν γενέσθαι.
l. 9. Ἀκινδύνους) Ἀκινδύνως.
l. 13. Καμπὰς) Κάμπας.
ibid. Πρός τε τοὺς σκορπίους καὶ τοὺς κεράστας) Πρὸς τοὺς σκορπίους καὶ κεράστας.
l. 15. Ἀνθρώπους ἀναιροῦντα) Ἀνθρώπους ἐπιτηδεύοντα καὶ ἀναιροῦντα.
Pag. 257. l. 4. Περιδεδεμένον) Περιειλημμένον.
Pag. 258. l. 5. Πατρικὰς) Τὰς πατρικάς.
l. 12. Ἐκείνους οὖν) Ἐκείνοις οὖν.
l. ult. Καὶ Μνεῦιν) Καὶ τὸν Μνεύϊν.
Pag. 259. l. 3. Εὐεργεσίαις) Ἐργασίαις.
l. 6. Τυφῶνα) Τύφωνα, & lin. 9. Τύφωνι.
Pag. 260. l. 4. Φέρουσι δὲ καὶ ἄλλην αἰτίαν Αἰγύπτιοι) Φέρουσι δ' Αἰγύπτιοι καὶ ἄλλην αἰτίαν.
l. 7. Τυφῶνα) Τύφωνα, & mox iterum Τύφωνος.
l. 14. Ὑπὲρ πόλιν τὴν) Ὑπὲρ τὴν πόλιν τήν.
Pag. 261. l. 2. Ἀποθεώσεως) Ἀποθέσεως.
l. 8. Ἀπὸ Ἀραβίας) Ἀπὸ τῆς Ἀραβίας.
l. 14. Μηνᾶν) Μινά.

l. ult. Μοίριδος) Μύριδος.
Pag. 262. l. ult. Κρομμύων) Κρομύων.
Pag. 263. l. 4. Καὶ ὅτι) Καὶ διότι.
l. 5. Ἐξήρκεσε) Ἐξαρκέσαι.
Pag. 264. l. 3. Φέρουσι δὲ τινὲς καὶ) Φέρουσι δὲ καὶ τινές
l. ult. Γενόμενον) Γινόμενον.
Pag. 265. l. 9. Θησαυριζομένας τὰς χάριτας κάλλιστα) Κάλλιστα θησαυρισθησομένας τὰς χαρ.
Pag. 266. l. 7. Καταπασάμενοι) Καταπλαττόμενοι.
l. 10. Τροφῆς) Τρυφῆς.
Pag. 267. l. 11. Τεμεῖν. ἔπειθ' ὁ λεγόμενος) Διατεμεῖν ἔπειτα δ' ὁ λεγ.
Pag. 268. l. 1. Μισητὸν εἶναι πάντα) Μισητὸν εἶναι κα τιμωρίας ἄξιον πάντα.
l. 4. Πολυωρίας) Πολυδωρίας.
l. 6. Ἱεροὶ) Καθαροί.
l. 10. Ἐγκλύζων οἴνῳ φοινικείῳ) Κλύζων οἴνῳ φοινίκικῷ.
Pag. 269. l. 1. Κιναμώμω) Κινναμώμῳ.
l. 2. Τήρησιν) Τηρήσειν. Mox παρέχεσθαι. θεραπεύσαν τες δὲ παραδιδόασι.
Pag. 270. l. 4. Τοῦ νομοῦ τοῦ τετελευτηκότος) Τοὔνομ τοῦ μετηλλαχότος.
l. 5. Δικαστῶν πλείω) Δικαστῶν δυσὶ πλείω.
l. 9. Ταύτῃ πρωρεὺς) Ταύτῃ ὁ πορθμεύς.
l. 13. Μυθοποιῆσαι τὰ καθ' ᾅδου) Μυθολογῆσαι τὰ κατὰ ᾅδην.
Pag. 271. l. 2. Εἰς αὐτὴν) Εἰς ταύτην.
l. 5. Γνώμας ἀποφαίνονται) Τὰς γνώμας πᾶσιν ἀποφ.
l. 6. Ἐὰν δὲ ὁ ἐγκαλέσας) Ἐὰν δ' ἐγκαλέσας.
l. 7. Ἐγκαλεῖν) Κατηγορεῖν.
l. 11. Οὐδὲν λέγουσιν) Οὐθὲν λέγ.
l. 13. Ἅπαντας) Ἅπαντες.
Pag. 272. l. 3. Σύνοικον δέξασθαι) Δέξασθαι σύνοικον.
l. 4. Συναποσεμνύνει) Ἀποσεμνύνει.
l. 10. Ἱστᾶσι) Ἱστῶσιν.
l. 11. Δανείων ὑποθήκας) Δάνειον ὑποθήκης.
Pag. 273. l. 2. Σεμνότατα) Σεμνότατον.
l. 7. Ὄνειδός τε μέγιστον) Ὄνειδός τε τὸ μέγ.
l. 9. Καθηκόντως — σπουδαιότητα) Προσηκόντως, ὅτι τοὺ ταῦτα διατάξαντας. τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν σπουδαιότητα
Pag. 274. l. 1. Ποιηταῖς διαβεβλημένοις) Φήμαις διαβεβλημέναις.

l. 2. Παρέδωκαν) Παραδέδωκαν.
l. 4. Προτρέψασθαι ἐπὶ τὸν ἄριστον βίον τοὺς ἀνθρώπους) Προτρέψασθαι τοὺς ἄνους ἐπὶ τὸν ἄριστον βίον.
l. 6. Χλευαζόμενοι) Χλευαζόμενα.
l. 11. Τρόπου μεγίστη) Τρόπου ἡ μεγίστη.
l. 12. Δ' εἶναι) Δ' οἶμαι.
Pag. 275. l. 8. Ἐγγράπτοις) Ἐν γραπτοῖς.
l. 9. Πλήθη καὶ βιοῦν τὸν Μνεύην, ἄνδρα καὶ) Πλήθη βιοῦν τὸν ἄνδρα καί.
Pag. 276. l. 2. Εἰληφέναι) Παρειληφέναι.
l. 5. Ἀριμασποῖς) Ἀριανοῖς.
l. 8. Ἀπαθανατίζουσι Ζάμολξιν) Ἐπαθανατίζουσι Ζάλμοξιν.
l. 9. Μωσῆν τὸν Ἰαῶ) Μωϋσῆν τὸν Ἰαώ.
Pag. 277. l. 1. Αἰγύπτου — Σασύχην) Αἰγύπτιοι — Σάσυχιν.
l. 4. Διατάξαι) Διατάξασθαι.
l. 11. Ἀκόλουθα τὰ περὶ τ. στρ. πάντα) Ἀκόλουθα περὶ τ. στρ. σύμπαντα.
l. 12. Φασὶ γενέσθαι νομοθέτην) Νομοθέτην φασὶ γενέσθαι.
l. ult. Πάντα) Ἅπαντα.
Pag. 278. l. 6. Πάντων) Deest.
l. 7. Λέγεται τοῖς νόμοις) Λέγουσι τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς νόμοις.
l. 8. Τά τε περὶ) Τὰ περὶ, neglecto τε.
l. 14. Ὀλυμπιακὸν) Ὀλυμπικόν.
Pag. 279. l. 9. Συντόμως, ἀκριβῶς) Συντόμως, ἑαυτὸν ἀκριβῶς.
Pag. 280. l. 2. Αὐτὸν τοῖς) Αὐτοῖς τοῖς.
l. 3. Μεταλαβεῖν τῆς) Μεταλαβεῖν αὐτὸν τῆς.
l. 7. Ἐπιείκειαν) Εὔνοιαν.
l. 10. Τῶν ἄλλων βασ.) Τῶν ἁπάντων βασ.
Pag. 281. l. 10. Αὐτοὺς Ὀρφέα) Αὐτοὺς τὸ παλαιὸν Ὀρφέα.
Pag. 282. l. 2. Ὡμωνύμους) Ὁμωνύμων.
l. 4. Μετεννηνοχέναι) Μετεννηνέχθαι.
Pag. 283. l. 1. Τὰ περὶ τὰς ταφὰς) Τὰ γινόμενα περὶ τ. τ.
l. 2. Ψυχοπομπὸν) Ψυχόπομπον.
l. 3. Τοῦ Ἄπιδος τὸ σῶμα) Τὸ τοῦ Ἄπιδος σῶμα.
l. 10. Προβάντα) Ὑποβάντα.
l. 11. Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ) Παραδεσπεισαν Ὠκεανοῦ.
Pag. 284. l. 1. Καλεῖν) Καλεῖ.
l. 3. Πόλιν τῶν Ἡλιουπολιτῶν) Πόλιν τὴν τῶν Ἡλιοπολιτῶν.

l. 4. Νομίζειν καὶ τὴν) Νομίζειν τήν.
l. 8. Ἑλῶν) Ἕλους.
l. 15. Καθ' ᾅδου) Καθόλου.
Pag. 285. l. 6. Χαλκέοις) Χαλκείοις.
l. 9. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν μεμυθολογημένων) Πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν μεμυθοποιημένων.
l. 10. Τηρουμένης) Διατηρουμένης.
l. ult. Τετρημένον) Τετριμμένον.
Pag. 286. l. 5. Ὄπισθεν) Ὀπίσω.
l. 13. Μένδητος) Μενδήτου.
l. 14. Μάρου βασιλέως) Μάῤῥου τοῦ βασιλέως.
ibid. Τῆς Μίνωος) Τῆς Μίνω.
Pag. 287. l. 3. Ἡφαίστου) Ἡφαιστίου.
l. ult. Παρὰ τῆς Πολυδάμνης τῆς Θῶνος) Παρὰ Πολυμνήστης τῆς Θώνιος.
Pag. 288. l. 1. Ἐξηπακῶς) Ἐξηπαχῶς.
l. 2. Γυναῖκας χρῆσθαι τῇ προειρημένῃ δυνάμει λέγουσι) Γυναῖκας τῇ προειρημένῃ δυν. χρῆσθαι λέγουσιν.
l. 11. Καὶ τὴν — ἐκδημίαν) Καὶ τῆς — ἐκδημίας.
l. 13. Τὸν νεὼν) Τὸν νεώ.
Pag. 289. l. 3. Κατεστρωμένον) Κατεστρωμένων.
l. 10. Διατρίψαι) Διαπρέψαι.
l. 11. Τῶν κατ' ἀστρολογίαν) Τῶν κατὰ τὴν ἀστρολογίαν.
l. 14. Τὸν ἡλιακὸν κύκλον) Τὸν ἱερὸν ἡλιακὸν κυκλ.
Pag. 290. l. 9. Ἱστορεῖσθαι) Ἱστορεῖται.
ibid. Τὸν Ἔφεσον) Leg. τὴν Ἐφ.
l. 12. Συμφωνεῖν οὕτως, ὥστε δοκεῖν) Συμφωνεῖν. οὕτως τε δοκεῖν.
ibid. Τὸ πᾶν σῶμα κατεσκευάσθαι) Τὸ πᾶν ἔργον συντετελέσθαι.
Pag. 291. l. 4. Κατακαίνωσι) Κατακλίνωσιν.
l. 8. Συμμετρίαν) Τοῦ ζώου addit Vindob.
l. 13. Συμφώνως) Συμφωνεῖ.
l. 14. Κατὰ τὴν κορυφὴν) Κατὰ τὴν ὀροφήν.
Pag. 292. l. 9. Quae Mutin. & Coislin. addunt in fine huius libri, iisdem verbis reperiuntur in Cod. Vindobonensi. Ceterum hic Cod. pro βίβλος & βιβλίον semper scribit βύβλος & βυβλίον, quod semel annotasse sufficiat.

IN LIBRUM II.

Vol. II. Pag. 3. l. 2. Ἀπαγγελία) Deest.
l. 4. Τῶν ἄλλων κατὰ τὴν Βαβυλ.) Τῶν ἄλλων τῶν κατὰ Βαβυλ.
l. 11. Ὑπὸ Ἀρβάκου) Ὑπὸ Βάκου.
l. 16. Παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις) Desiderantur haec in Vindob.
Pag. 4. l. 1. Περὶ τοποθεσίας τῆς) Τοποθεσία τῆς.
Pag. 5. l. 1. Ἡ μὲν οὖν) Οὖν deest.
Pag. 6. l. 2. Αἱ κατασκευαὶ) Αἵ τε κατασκευαί.
l. 4. Ἔπειτα διήλθομεν) Ἔπειτα δὲ διήλθομεν.
l. 5. Ἀφιερωμένων παρ' Αἰγυπτίοις ζώων) Ἀφιερωμένων ζώων παρ' Αἰγύπτ.
Pag. 7. l. 1. Νῖνος) Ἡμῖν ante Νῖνος addit Vindob.
l. 4. Ζηλωτὴς ἀρετῆς) Ζηλ. τῆς ἀρετῆς.
l. 9. Ἡ κατ' ἐκείνους) Ὃς κατ' ἐκείνους.
Pag. 8. l. ult. Ὁρῶν ἑαυτὸν) Ὁρῶν αὐτόν.
Pag. 9. l. 6. Αὐξόμενος) Αὐξανόμενος.
Pag. 10. l. 12. Καὶ Μυσίαν) Desunt.
Pag. 11. l. 1. Καδουσίων) Τῶν Καδουσίων.
ibid. Ταπύρων — Δραγγῶν) Ταπυρῶν — Δράγκων.
l. 4. Καὶ Σουσιανὴν) Καὶ τὴν Σουσιανήν.
l. 12. Ἀπαγαγὼν εἰς τὴν Συρίαν) Ἀναγαγὼν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν.
l. ult. Μεγάλης) Abest a Vindob.
Pag. 12. l. 5. Ἐπιβαλλόμενον) Ἐπιβαλόμενον.
l. 10. Ἐπὶ τὸν Εὐφράτην) Παρά τε Εὐφράτην.
Pag. 13. l. 10. Ἐκάλεσεν) Ὠνόμασεν.
l. 11. Κατοικισθεῖσι) Κατῳκισθεῖσι.
l. ult. Ἣν ἐπιφανεστάτην) Τὴν ἐπιφανεστάτην.
ibid. Γυναικῶν παρειλ.) Γυναικῶν ὧν παρειλ.
Pag. 14. l. 1. Ὑπὲρ αὐτῆς) Περὶ αὐτῆς.
l. 3. Ἀσκάλων) Ἀσκαλών.
l. 6. Δερκετοῦν) Δερκέτουν. Sic etiam lin. 11.
l. 11. Ἀειδοῦς) Ἀηδοῦς.
Pag. 15. l. 1. Εἰωθότες, παραδόξως τροφῆς) Εἰωθότων, παραδόξως οὖν τροφῆς.

l. 7. Ἐννοσσεύοντος) Ἐννοττεύοντος.
l. 12. Λιπόντας) Deficit.
l. 14. Τῶν χειλέων. ἐνιαυσιαίου δὲ τοῦ) Τῶν χειλῶν. ἐνιαυσίου δὲ τοῦ.
Pag. 16. l. 6. Τῷ προεστῶτι) Τῷ προεστηκότι.
l. 7. Τοῦτον δὲ ἄτεκνον) Τοῦτον ἄτεκνον.
Pag. 17. l. 1. Ἔπαρχος, ἐπισκεψόμενος) Ὕπαρχος; ἐπισκεπτόμενος.
l. 2. Μενόνης) Μεννόννης.
l. 4. Ἔπαρχος. ὃς καταλύσας) Ὕπαρχος. καταλύσας.
l. 9. Ὑδάσπην. τῆς δὲ Σεμιράμιδος) Ὑδάσπιν. τῆς δὲ Σεμιράμεως.
l. 12. Τῆς ἐκείνης) Τῆς ἐκείνου.
l. ult. Ἐνεχείρησεν) Ἐπεχείρησεν.
Pag. 18. l. 2. Τόπους πολλοὺς) Πολλοὺς τόπους.
l. 4. Ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν πρότερον στρατείαν) Ἐπεὶ γὰρ τῆς πρότερον στρατιᾶς.
l. 5. Πολλαπλασίονι) Πολλαπλάσιον.
l. 7. Κτησίας) Κτισίας.
l. 9. Μιᾷ πλείους τῶν εἴκοσι) Μία πλείω τῶν εἴκοσι.
l. 12. Ἀκούουσι) Ἀκούσασι.
l. 14. Αὐτὴν ἐθνῶν) Αὐτὴν deest.
l. ult. Στρατείαν) Στρατιάν.
Pag. 19. l. 4. Τάχιον) Τάχειον.
l. 6. Τὰς στρατείας) Τὰς στρατιάς.
l. 9. Ἔνιαι τριήρεις τε καὶ) Ἔνιαί τε τριήρεις τε καί.
l. 12. Εἰς τὴν στρατείαν) Εἰς στρατείαν.
l. 13. Ἀπέλιπε) Ἀπελίπετο.
Pag. 20. l. 6. Δυσκόλων) Δυσεισβόλων.
l. 10. Εἶναι τὰ βασ.) Εἶναι καὶ τὰ βασ.
l. 11. Κατὰ ἀκρόπολιν) L. Κατὰ τὴν ἀκρόπολιν.
l. 12. Ὀξυάρτης) Ἐξαόρτης.
l. 13. Ἐν ἡλικίᾳ στρατείας) Ἐν ἡλικίαις στρ.
Pag. 21. l. 2. Πλῆθος εἰς τὸ πεδίον) Πλῆθος πεδίων.
l. 11. Τὰς — παρασκευὰς) Τὴν — παρασκευήν.
l. 13. Σεμιράμιδος) Σεμιράμεως.
Pag. 22. l. 2. Τοῖς ἄλλοις πρὸς) L. Τοῖς ἄλλοις τοῖς πρός.
l. 5. Ἐπραγματεύσατο) Διεπραγματεύσατο.
l. 11. Τις ἐπῆν αὐτῇ χάρις) Χάρις τις ἐπῆν αὐτῇ.
Pag. 23. l. 3. Τὰς ἐνταυθοῖ φυλακὰς, καὶ παρεπιβοηθοῦντας τοῖς ἐπὶ τῶν) Τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς, καὶ παραβοηθοῦντας ἐπὶ τῶν.

l. 7. Κατέλαβε τὸ μέρος) Κατελάβετο μέρος.
l. 9. Ἐσήμηνεν) Ἐσήμαινεν.
l. 10. Τῆς σωτηρίας) Τὴν σωτηρίαν.
l. 13. Αὐτὴν μεγάλαις δωρεαῖς ἐτίμησε) Μεγάλαις δωρεαῖς αὐτὴν ἐτίμησεν.
l. 14. Ἔχων ἐρωτικῶς) Σχὼν ἐρωτικῶς.
l. 15. Πείθειν ἑκουσίως) Πειθεῖν ὅπως ἑκουσίως.
Pag. 24. l. 1. Συνοικεῖν) Συνοικιεῖν.
l. 3. Προστάγμασιν) Πραγμάσιν.
l. 4. Μενόνης) Ὄννης.
l. 12. Σεμιράμιδος) Σεμιράμεως.
l. ult. Ὕψος ἐννέα ἦν) Ὕψος ἦν ἐννέα.
Pag. 25. l. 8. Πρότερον) Πρὸ αὐτῆς.
l. 15. Τριακοσίων ἑξήκοντα) Ἑξήκοντα καὶ τριακοσίων.
ibid. Πυργοῖς) Πύργοις.
Pag. 26. l. 5. Ἑξήκοντα καὶ πέντε) Ἑξήκοντα πέντε.
l. 9. Τὸ μὲν ὕψος) Τὸ ὕψος.
l. 13. Ἀριθμὸν διακοσίους — οὐ χρὴ δὲ) Vindob. eandem habet lectionis varietatem, quam ex Codd. Coisl. & Mut. notavit Wesselingius. Vid. not. 5. textui subiectam.
Pag. 27. l. 2. Τοῦ περιβόλου) Deest articulus.
l. ult. Καθίσασα) Καθεῖσα.
Pag. 28. l. 1. Οἱ δὲ εἱστήκεισαν) Οἳ διειστήκεισαν.
l. ult. Ἐπὶ στάδια) Ἐπὶ σταδίους.
Pag. 29. l. 2. Παρὰ τὸν) Παρ' αὐτὸν τόν.
l. 14. Θηρία παντοδαπὰ, τῇ τῶν χρωμάτων) Θηρία. παντοδαπῆ τῶν χρωμ.
Pag. 30. l. 4. Κατεσκεύασε δὲ τρίτον) L. Κατεσ. δὲ καὶ τρίτον.
l. 13. Ἡ Σεμίραμις, ἀφ' ἵππου πάρδαλιν) Ἡ Σεμίραμις ἐφ' ἵππου· παρδ.
Pag. 31. l. 1. Ὑφ' ὧν) Ἐφ' ὧν.
ibid. Χάλκεαι διὰ) Χαλκαὶ αἱ διά.
l. 3. Προεῖχε) Προέχει.
Pag. 32. l. 5. Μέχρις ὅτου) Μέχρι ὅτου.
l. 14. Ἐπὶ θάτερα) Ἐπὶ τὰ θάτερα.
Pag. 33. l. 4. Περὶ δὲ τούτου) Περὶ τούτου δέ.
l. 16. Ὑπάρχον ποδῶν) Ὑπάρχον δὲ ποδῶν.
Pag. 34. l. 3. Ἀργυροῖ, τριάκοντα ταλάντων &c.) Ἀργυροὶ τριάκοντα, τάλαντον &c.
l. 6. Ταλάντων ὀκτακοσίων) Ταλάντων ἑξακοσίων, ad marg. ὀκτακοσίων.

l. 8. Τούτοις δ' ἅπασι κοινὴ π. τρ. χρυσῆ) Τούτοις δὲ πᾶσι κοινῇ π. τρ. χρυσῇ.

l. 10. Δεκαπέντε) Πέντε καὶ δέκα.

l. 15. Χρυσοῖ τρεῖς) Χρυσοὶ δέκα.

Pag. 35. l. 7. Ὑπῆρχε) Ὑπάρχει.

l. 10. Παλλακῆς) Παλλακίς.

l. 13. Φυτουργίου) Φυτουργείου. Sic & pag. sq. lin. 4.

l. 14. Ἔστι δ' ὁ παράδεισος) Ἔστι δ' ὁ μὲν παράδ.

Pag. 36. l. 4. Ἀναδεχόμεναι) Ὑποδεχόμεναι.

l. 6. Ἀνωτάτη) Ἀνωτάτω.

l. 10. Ἠσφαλισμένοι) Κατεσκευασμένοι.

l. 11. Τῶν δ' ἐξόδων) Τῶν δὲ διεξόδων.

l. 13. Ποδῶν ἓξ καὶ δέκα) Ποδῶν δέκα ἕξ.

Pag. 37. l. 3. Μολιβᾶς στ.) Μολυβὰς στ.

l. 7. Κατά τε τὸ) Κατὰ τό.

Pag. 38. l. 6. Παραιτακηνῆς) Παρα ετακίνης, sic.

l. 12. Παραιτακηνῆς) Παρ ἑτακίνης.

Pag. 39. l. 1. Θάλασσαν) Θάλατταν.

l. 6. Βαβυλῶνος) Βαβυλωνίας.

l. 8. Τὸ πλάτος δὲ καὶ πάχος εἰκοσιπέντε. τοῦτον) Τὸ δὲ πλάτος καὶ πάχος εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν. τοῦτον.

l. 11. Πρὸς τὴν σχεδίαν) Ἐπὶ τὴν σχ.

l. 12. Βαβυλῶνος) Βαβυλωνίας.

Pag. 40. l. 8. Τὸν λαὸν ἀφειδῶς) Τὸν λαὸν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφειδῶς.

l. 13. Προσβάλλει) Προβάλλει ex rasura.

Pag. 41. l. 1. Ἐφορᾶς) Φορᾶς.

l. 2. Εὐθὺς δὲ διιδεῖ καὶ πίμπραται) Εὐθὺ δὲ διοιδῇ καὶ πιμπρᾶται.

l. 9. Ἀντισπωμένῳ) Ἀντισπωμένων.

l. ult. Ἀρκείσθω) Ἀρκείτω.

Pag. 42. l. 4. Κατεστρατοπέδευσε καὶ) Desiderantur haec in Vindob.

l. 6. Ἐν πεδίῳ κείμενος. εἶχε δὲ πηγὴν — φυτούργιον) Ἐν πεδίῳ δὲ κείμενος εἶχεν πηγὴν — φυτουργεῖον.

l. 10. Στάδια ἑπτακαίδεκα) Ἑπτακαίδεκα σταδίους.

Pag. 43. l. 1. Ἀκρώρειαν) Ἀκρώριαν.

l. 3. Χαύονα) Χάτωνα.

l. 7. Ἐπέθηκεν) Ἐποίησεν.

l. 8. Φυτούργια) Φυτουργεῖα.

Pag. 44. l. 3. Ζαρκαῖον) Ζβαρκαῖον.

l. 9. Ἀπ' ἐκείνης) Desunt haec.
l. 10. Παραγενομένη) Παραγενηθεῖσα.
Pag. 45. l. 1. Ὡς) Abest Vindob.
l. 4. Ὡς ἂν τὴν πρόσβασιν ἔχον ὄρθιον) Desunt.
l. 9. Ἐπαγαγοῦσα) Ἀπαγαγοῦσα.
Pag. 46. l. 3. Εἰώθει δὲ καὶ κατὰ) Εἰώθει δὲ καὶ τὰ κατά.
Pag. 47. l. 4. Κινναβάρει) Κεννάβαρι.
l. 12. Περιχεύσαντες) Περιχέαντες.
Pag. 48. l. 9. Οὕτω θάπτεσθαι φησὶ) Οὕτως θάπτεσθαι φασί.
ibid. Ἐλάττονας) Ἐλάσσονας.
Pag. 49. l. 2. Διεξίωμεν) Διέξιμεν.
l. 11. Σταβροβάτης) Ταβροβάτης. Sed pag. 54. lin. 13. Σταβροβάτης.
Pag. 50. l. 3. Διὸ καὶ τῶν) Τῶν deest.
l. 11. Ἐν αὐτῇ ἐστι) Ἐστιν ἐν αὐτῇ.
Pag. 51. l. 2. Πάσας) Ἁπάσας.
l. 3. Τοῖς ἐπάρχοις) Τοῖς ὑπάρχοις.
l. 4. Ἀριθμὸν κατὰ) Ἀριθμὸν καὶ κατά.
l. 7. Παραγενέσθαι) Παραγίνεσθαι.
l. 15. Παρὰ δὲ τὸν ποταμὸν) Περὶ δὲ τὸν π.
Pag. 53. l. 11. Πεντήκοντα) Εἴκοσι.
Pag. 54. l. 4. Καὶ πρὸς αὐτὰς) Πρὸς δ' αὐτούς.
l. 6. Παραπλήσιον δὲ) Τὸ παραπλήσιον δέ.
l. 9. Ἐπενεγκεῖν) Ἐνεγκεῖν.
Pag. 56. l. 5. Εἰς ἑταιρείαν) Ὡς ἑταίραν.
l. 10. Προαγαγοῦσα) Προάγουσα.
l. 12. Παρεγένετο) Παρεγενήθη.
Pag. 57. l. 3. Ἀγωνισαμένων) Συναγωνισαμένων.
l. 7. Συνήθροισεν) Συνήγαγεν.
l. 13. Χωρούντων) Προχωρούντων.
Pag. 58. l. 3. Δηλώσωσι τῷ βασιλεῖ τὸ πλῆθος) Τῷ βασιλεῖ ἀπαγγέλωσι τὸ πλ.
l. 5. Διεψεύσθη δὲ κατά γε) Διεψεύσθη γε κατά γε.
l. 11. Κατελήφθησάν τινες) Τινὲς κατελήφθησαν.
Pag. 59. l. ult. Προσήρχοντο) Προσίππευον.
Pag. 60. l. 2. Παμμεγέθη τοὺς) Παμμεγέθη ὄ τούς.
l. 9. Πρὸς τὴν φάλαγγα) Πρὸς τὴν τῶν Ἰνδῶν φαλ.
Pag. 61. l. 4. Ταῖς ἀλκαῖς ὄντα καὶ) Desunt.
l. 12. Ἅπαντος) Παντός.
Pag. 62. l. 1. Οὐδὲν) Οὐθέν.
l. 4. Καὶ τοσούτου) Abest καί.

l. 8. Διωγμὸς) Ὠσμός.
l. 15. Ἐφ' ἑαυτῆς) Ἐπ' αὐτῆς.
Pag. 63. l. 5. Διὸς σημασιῶν αὐτῷ γεγονυιῶν) Διοσημείων αὐτῷ γενομένων.
l. 11. Παρ' Ἄμμωνος) Παρ' Ἄμμωνι.
Pag. 64. l. 3. Οἰκίαν) Οἰκεῖαν.
l. 8. Ἑξήκοντα καὶ δύο) Ἑξήκοντα δύο.
l. 9. Τεσσαράκοντα) Τετταράκοντα.
l. 10. Ἱστόρηκεν) Ἱστόρησεν.
Pag. 65. l. 1. Παραχωρῆσαι αὐτῇ) Αὐτῇ παραχωρῆσαι.
l. 3. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην) Κατὰ τὴν πρώτην.
Pag. 66. l. 8. Ἀνεπικαλύπτως) Ἀνεπικωλύτως.
l. ult. Ἀπέλυεν) Ἀπήλαυνεν.
Pag. 67. l. 4. Ἢ μὴ) Εἰ μή.
l. 6. Καταλλαγὰς) Ἀλλαγάς.
l. 8. Ὑπ' ἀλλήλων, εἰς τὴν ἰδίαν ἕκαστος χωρίζηται) Ἀπ' ἀλλήλων ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν διαχωρίζηται.
l. 12. Παρέχεται πρὸς) Παρέχεται μεγάλας πρός.
l. 14. Ἀληθοῦς) Deest.
Pag. 68. l. 6. Παρὰ) Non legitur in Vindob.
l. 8. Σαρδαναπάλου) Σαρδαναπάλλου.
Pag. 69. l. 2. Τετύχηκεν) Τέτευχεν.
l. 8. Τῶν Ἀσσυρίων) Articulum non habet Vindob.
l. 14. Ἐξαποστεῖλαι —— καταστήσαντα) Ἐξαποστείλας —— ἐπικαταστήσαντα.
l. ult. Ὄντα στρατηγὸν τῆς Περσίδος) Τῆς Περσίδος ὄντα στρατηγόν.
Pag. 70. l. 7. Ὁδὸν, τὴν μέχρι τοῦ νῦν ὀνομαζομένην Μεμνόνειον) Ὁδόν. μέχρι τῶν νῦν χρόνων ὀνομαζ. Μεμνόνειαν.
l. 12. Βοηθήσαντα) Βοηθῆσαι.
l. 14. Ὀνομασθῆναί τε) Ὃν θαυμασθῆναί τε.
l. 15. Πολλοὺς ἐν ταῖς μάχαις ἀνελεῖν) Πολλοὺς ἀνελεῖν ἐν ταῖς μάχαις.
Pag. 71. l. 2. Κατακαῦσαι τὸν) Κατακαῦσαι τε τόν.
l. 3. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Μέμνονος) Περὶ μὲν οὖν Μέμνονος.
l. 10. Γυναικώδη) Γυναικός.
Pag. 72. l. 3. Βρωτῶν καὶ ποτῶν) Ποτῶν καὶ βρωτῶν.
l. 9. Ἐπικήδειον εἰς αὐτὸν) Ἐπικήδιον εἰς αὐτόν.
l. ult. Σὸν θυμὸν ἄεξε) Σὸν θυμὸν δέξαι.
Pag. 73. l. 15. Στρατείαν) Στρατιάν.
Pag. 74. l. 8. Σαρδανάπαλος) Σαρδανάπαλλος.
l. 14. Φιλίαν) Φιλίας.

Pag. 75. l. 1. Τὸν ὅλον τούτου βίον) Τὸν τούτου βίον ὅλον.
l. 3. Σαρδανάπαλον) Σαρδανάπαλλον.
Pag. 76. l. 13. Συναχθέντες) Συνελθόντες.
l. ult. Σαρδανάπαλος) Σαρδανάπαλλος.
Pag. 77. l. 2. Παρατάξεως) Μάχης. Mox ἠλείφθησαν, ut edidit Weſſel.
Pag. 78. l. 2. Τῶν ἀποστάντων) Τῶν ἀποστατῶν.
l. 4. Τὴν ἧτταν) Τὰς ἥττας.
l. 13. Παρατάξεως) Τρίτης παρατάξεως.
l. 14. Τῆς παρεμβολῆς) Τῆς τε παρεμβολῆς.
Pag. 79. l. 3. Τῶν Ἀσσυρίων) Ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων.
l. 4. Γενομένων) Γινομένων.
l. ult. Οὖν πάλιν ἁπάντων) Οὖν πάντων πάλιν.
Pag. 80. l. 7. Δύνωνται) Δυνήσωνται.
l. 11. Ἐν ταυτῷ) Ἐν τ' αὐτό.
Pag. 81. l. 9. Σαλαιμένην) Γαλαιμένην.
l. 13. Σαλαιμένην ἀνεῖλον, καὶ τῶν ἀντιταξαμένων) Γαλαιμένην ἀντιταξαμένων, omiſſis intermediis.
Pag. 82. l. 1. Πάντας) Ἅπαντας.
l. 5. Ἀφίστατο, ἑκάστου) Ἀφίσταντο τοῦ βασιλέως, ἑκάστου.
l. 7. Σαρδανάπαλος) Σαρδανάπαλλος.
l. 10. Κότταν τὸν ἔπαρχον, ὄντα) Κότταν ἔπαρχον ὄντα.
l. 15. Ἕλη) Ἑλεῖ.
Pag. 83. l. 1. Ὑπολαμβάνων δὲ τοῦτο) Ὑπολαμβάνων οὖν τοῦτο.
l. 3. Ὑποτεταγμένων — προσεδέχετο) Ἐπάρχων — προσδέχεσθαι.
l. 10. Ἐξεύρηντο) Εὕρηντο.
Pag. 84. l. 2. Ῥαγδαίων) Μεγάλων.
l. 4. Τε μέρος) Τε deeſt.
l. 8. Γένηται ὑποχείριος) Ὑποχείριος γένηται.
l. ult. Τὴν ἀπώλειαν Σαρδαναπάλου) Τὴν ἀπώλειαν τὴν Σαρδαναπάλλου.
Pag. 85. l. 4. Αὐτῷ) Deſit.
l. 5. Συναγωνισαμένοις δωρεάς τε διδόντος) Συναγωνισαμένοις στρατηγοῖς δωρεάς τε διαδόντος.
l. 9. Τὴν Βαβυλωνίαν) Τὴν Βαβυλῶνος.
l. 13. Τὴν σποδὸν ἐκ τούτων) Τὴν σποδὸν τὴν ἐκ τούτων.
l. 15. Τοῦ θεοῦ καταθέμενον) Τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ καταθ.
Pag. 86. l. 3. Διαδράντα) Διαδράσαντα.

l. 10. Εἰς τὴν Βαβυλῶνα) Εἰς Βαβυλῶνα.

l. 11. Αὐτοφωρου — συναγωνιζομένους) Αὐτοφόρου — συναγωνισαμένους.

l. 14. Κατέγνω θάνατον) Θάνατον κατέγνω.

Pag. 87. l. 2. Τὴν δοθεῖσαν ἐξ ἀρχῆς ἐξουσίαν τῆς Βαβυλωνίας) Τὴν ἐξ ἀρχῆς δοθεῖσαν ἐξουσ. τ. Βαβυλῶνος.

l. 3. Ἀφείλετο) Ἀφείλατο.

l. ult. Μὲν τριάκοντα) Τριάκοντα μέν.

Pag. 88. l. 4. Καλουμένων) Deest.

l. 10. Φιλοσοφοῦσι) Φιλολογοῦσι.

l. 11. Ἐν ἀστρολογίᾳ) Ἐν ἀστρολογίαις.

Pag. 89. l. 3. Ἀκριβῶς) Ἄρκως.

l. 10. Μανθάνουσιν) Μαιθάνωσιν.

l. 13. Εἰς τὴν ἀστρολογίαν) Desiderantur haec in Vindob.

l. 14. Διὰ δὲ τὸ τῆς) Διά τε τὸ τῆς.

l. ult. Καρτερουμένου) Προσκαρτερουμένου.

Pag. 90. l. 1. Ὁ πολὺς) Ὁ πολλοῖς.

ibid. Ὀψέ ποτε τῆς) Ὀψέ ποτε τὰ τῆς.

l. 4. Παντελῶς ἐπὶ φιλοσοφίαν) Τινὲς ἐπὶ φιλοσοφίας.

l. 6. Ἀεὶ) Αἰεί. Sic & lin. 8.

l. 13. Ἐνωρέας γενομ. καὶ μηδενὶ) Ἐν ἀψωραίᾳ γενομ. καὶ μηδέν.

l. ult. Ὅλως δυναμένας πιστεῦσαι) Ὅλως πιστεῦσαι δυναμένας.

Pag. 91. l. 7. Ἐπιδέξεσθαι) Ἐπιδέξασθαι.

l. 9. Γινομένων) Γενομένων.

l. 12. Ἀστέρων) Ἄστρων.

Pag. 92. l. 1. Κίνησιν) Δύναμιν.

l. 3. Τὸν νῦν) Νῦν deest.

l. 6. Τέσσαρας) Τέτταρας.

l. 9. Τεταγμένην ἐχόντων πορείαν) Τεταγμένῃ πορείᾳ μίαν περιφορὰν ἐχόντων.

l. 11. Γίνεσθαι) Γενέσθαι.

l. 13. Τὰ δὲ διὰ) Τινὰ δὲ διά.

Pag. 93. l. 1. Πνευμάτων μεγέθη) Πνευμάτων μέγεθος.

l. 10. Εἰς τοὺς) Εἰς deest.

l. ult. Ἄγγελον τῶν — ὑπὸ γῆν) Ἄγγελον ἕνα τῶν — ὑπὸ γῆς.

Pag. 94. l. 3. Δὲ κυρίους) Δὲ τούτων κυρίους.

l. 7. Κύκλον ἐνιαυτῷ) Κύκλον ἐν ἐνιαυτῷ.

l. 8. Ἐνὶ μηνὶ τὴν ἰδίαν πορείαν) Ἐν μηνὶ τ. ἰδίαν περίοδον.

Pag. 95. l. 1. Μετ᾽ αὐτὸν) Μετὰ ταῦτα.

l. 6. Πειραθέντας θαυμ. τὸ γινόμενον) Πειρασθέντας θαυμ. τὸ γενόμενον.
l. 8. Εἴκοσι τέσσαρας) Εἴκοσι καὶ τέτταρας.
l. 10. Νοτίοις) Νοτείοις.
l. 13. Ἡθροῖσθαι) Προσωρίσθαι.
l. 15. Λέγουσι φέρεσθαι) Φέρεσθαι λέγουσι.
l. ult. Βραχύτητα — ὀλίγῳ) Βαρύτητα — ἐλαχίστῳ.
Pag. 96. l. 7. Αὐτῆς) Ταύτης.
l. 14. Προσηκόντως) Deeſt.
Pag. 97. l. 13. Οἱ μέγιστοι) Οἱ παλαιότατοι.
l. 15. Φιλαλήθως) Φιλαληθῶς.
Pag. 98. l. 3. Τῆς Ἀσίας) Τῆς Ἀσσυρίας.
l. 5. Ἀμφισβητήσαντα) Ἀμφισβητήσοντα.
l. 9. Κυαξάρην) Κυάξαριν.
l. 11. Τοῖς Μήδοις, καὶ ἀρχηγὸν) Καὶ τοῖς Μήδοις ἀρχηγόν.
l. 12. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 14. Μέχρις) Μέχρι.
Pag. 99. l. 2. Ἐπιβάλλωμεν) Ἐπιβάλωμεν.
l. 5. Κυαξάρης) Κυάξαρις.
l. 10. Διφθερῶν) Διφθέρων.
l. 13. Ἕκαστα) Ἕκαστον.
l. ult. Σαρδανάπαλον) Σαρδανάπαλλον.
Pag. 100. l. 3. Μανδαύκην) Μαυδάκην.
l. 4. Μετὰ δὴ τοῦτον) L. Μετὰ δὲ τοῦτον.
l. 9. Παρσώδην) Περσώνδην.
Pag. 101. l. 6. Καθοπλίσαι) Καθώπλισε.
ibid. Καταστρατοπεδεῦσαι) Κατεστρατοπέδευσε.
l. 10. Ὀγδοήκοντα κρατῆσαι) Ὀγδοήκοντα μάχῃ κρατῆσαι.
l. 12. Καδουσίων) Καδουσίας.
l. 13. Αἱρεθῆναι βασιλέα) Αἱρεθῆναι τε βασιλέα.
Pag. 102. l. 2. Παραιτησάμενον) Παραστησάμενον.
l. 3. Διαλύσωνται ἔχθραν) L. Διαλ. τὴν ἔχθραν.
l. 6. Διὰ δὲ ταύτας — ἀεὶ) Διὰ δὴ ταύτας — αἰεί.
l. 8. Μέχρις ὅτου — περιέστησε) Μέχρι οὗ — μετέστησε.
l. 11. Ἀρτύνην) Ἀρτιήνην.
l. 12. Ἀστιβάραν) Γαρταμέρνην.
Pag. 103. l. 7. Πόλεμον ἐζηλωκυῖαν) Πόλεμον μὲν ἐζηλωκ.
l. 8. Τῶν ἄλλων γυναικῶν τῶν ἐν Σάκαις) Τῶν ἐν Σάκαις γυναικῶν.
l. 9. Ζαρίναν) Ζαρίνναν.

l. 10. Ἔχει) Ἔχειν.

Pag. 104. l. 13. Προγεγονόσιν) Προγόνοις.

l. 14. Γήρᾳ τελευτήσαντος ἐν Ἐκβατάνοις) Ἐν Ἐκβατάνοις γήρᾳ τελευτ.

l. ult. Ἀσπάδαν) Ἀσπάνδαν.

Pag. 105. l. 8. Ταύτῃ) Αὐτῇ.

l. 10. Καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν) Καὶ πρὸς μεσημβρίαν.

l. 14. Τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν) Τετάρτην πρὸς δύσιν.

l. ult. Ὧν σχεδὸν τῶν ἁπάντων) Ὧν τῶν πάντων.

Pag. 106. l. 2. Ἐπὶ δύσιν) Πρὸς δύσιν.

l. 5. Μάλιστα τοῦ κόσμου) Τοῦ κόσμου μάλιστα.

l. 14. Διαιρούμενα) Διαῤῥεόμενα.

Pag. 107. l. 5. Ἀφθόνως) Ἀφθόνους.

l. 9. Γίνεσθαι ῥοπὰς) Ῥοπὰς γίνεσθαι.

Pag. 108. l. 9. Τὸ προσαγορευόμενον βόσπορον) Ὁ προσαγορευόμενος βόσπορος.

l. 10. Μετὰ ταῦτ' ἄλλα πλείω τῶν πρὸς διατροφὴν χρησίμων. οὐκ ὀλίγους) Μετὰ ταῦτα ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατρ. χρησίμων. καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ. οὐκ ὀλίγους.

Pag. 109. l. 5. Συμβαίνειν) L. Συμβαίνει.

l. 6. Τὸ βόσπορον) Τὸν βόσπορον.

l. ult. Γίνεσθαι. καὶ τὰς &c.) Γίνεσθαι δαψιλεία. χλιαρῶν πιπτόντων ὑδάτων ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀέρος· καὶ τὰς &c.

Pag. 110. l. 1. Ἑψοντος τοῦ καύμ. καὶ μάλιστα) Ἑψόντων τοῦ καύματος μάλιστα, neglecto καί.

l. 4. Λιμὸν γενέσθαι παρ' αὐτοῖς) Ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι.

Pag. 111. l. 2. Εἰς ποταμὸν) Εἰς τὸν ποταμόν.

l. 3. Γενόμενος) Γινόμενος.

l. 6. Γανδαριδῶν) Γαδαρίδων.

l. 10. Τὸ πλῆθος) Τό τε πλῆθος.

l. 12. Γανδαρίδας) Γαδαρίδας. Sic & lin. 15.

Pag. 112. l. 4. Ὠκεανὸν) Ἰνδόν.

l. 7. Ἀκεσῖνον) Ἀκαίσεινον.

l. 14. Ἀριανῶν) Ἀριαίων.

Pag. 113. l. 2. Τοὺς τόπους) Τοὺς ποταμούς.

Pag. 114. l. 6. Περὶ ὧν) Περὶ οὗ.

l. 12. Πόλεως τῆς δυν.) Πόλεως δυναμένης.

l. ult. Ἐνταῦθα δὲ) Ἐν ταύτῃ δέ.

Pag. 115. l. 5. Ἐξέτρεψε) Ἐξέθρεψε.

l. 9. Μεταδιδόναι) Παραδιδόναι.

l. 14. Δικαστήρια) Δικαστήρια καταδεῖξαι.
Pag. 116. l. 7. Ἀπολιπεῖν) Ἀπολείπειν.
Pag. 117. l. 4. Εἰς ἅπαντας) Εἰς deest.
l. 8. Μεγίστην προσαγ.) Μεγίστην ἣν προσαγ.
l. 12. Πληρουμένην. καὶ τὸν μὲν Ἡρ.) Πληρουμένην. οἷς καὶ τὸν Ἡρ.
Pag. 118. l. 2. Ἄλλο ἔθνος) Ἀλλοεθνεῖς.
l. 9. Μηδένα τὸ παράπαν εἶναι) Μηδένα εἶναι τὸ παράπαν.
l. 13. Εὔηθες) Εὐήθεις.
ibid. Νόμους ἐπίσης) L. Νόμους μὲν ἐπίσης.
Pag. 119. l. 7. Τῶν ἰδίων εἴς τε τὰς ἐν τῷ) Τῶν ἰδιωτῶν εἰς τὰς ἐν τῷ.
l. 14. Δὲ περὶ αὐχμῶν) Δὲ τοῖς πλήθεσι περὶ αὐχ.
Pag. 120. l. 1. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 2. Ἀεί τι) Αἰεί τι.
l. 10. Ἀδικήσειεν, ἀλλ') Ἀδικήσειεν ἄν. ἀλλ'.
Pag. 121. l. 8. Κυνηγετοῦντες) Κυνηγοῦντες.
l. 9. Ὀρνέων καὶ) Ὀρνέων τε καί.
l. 10. Φιλοπονοῦντες) Φιλοτεχνοῦντες.
Pag. 122. l. 6. Παιδιᾷ) Παιδείᾳ.
l. 8. Τῶν στρατιωτῶν καὶ) Absunt Vindob.
Pag. 123. l. 6. Οὐκ ἔστι δὲ — μέρους) Οὐκ ἔξεστι δὲ — γένους.
Pag. 124. l. 10. Ἀποδιδόασιν) Ἀποδίδωσιν.
Pag. 125. l. 5. Προήγαγον) Προηγάγοντο.
l. 6. Ὀλίγοι κατῴκουν παντελῶς, καὶ διὰ) Ὀλίγοι κατῴκουν, παντελῶς ὀλίγοι ὄντες, καὶ διά.
l. 13. Γηγενῆ παρ' αὐτοῖς γενέσθαι παρθένον) Παρ' αὐτοῖς γενέσθαι γεγενῆ πάρθενον.
Pag. 126. l. 4. Νάπην) Νάπιν.
l. 7. Τοὺς μὲν Πάλους, τοὺς δὲ Νάπας) Τοὺς μὲν Νάπας, τοὺς δὲ Πάλους.
l. 9. Διενέγκαντας) Διενεγκόντας.
l. 12. Τῇ δυνάμει) Τὴν δύναμιν.
l. 16. Θάλασσαν) Θάλατταν.
Pag. 127. l. 6. Μετοικισθῆναι) Μετοικεῖσθαι.
l. 7. Μετασταθεῖσαν) Μετατεθεῖσαν.
l. 9. Καθιδρυνθεῖσαν) Καθίδρυσαν.
l. 12. Πολλὴν τῆς Σκυθίας) Πολλὴν χώραν τῆς Σκυθίας.
Pag. 128. l. 2. Ἔθνεσι γυμνάζονται) Ἔθ. αἱ γυναῖκες γυμνάζονται.

l. 15. Ἐπεὶ) Ἐπειδή.

Pag. 129. l. 1. Τὰ διὰ τὴν παραδ. — διαληφθέντα) καὶ διὰ τὴν παραδ. μύθοις ὅμοια φανήσεται τὰ ῥηθέντα.

l. 3. Θερμώδοντα) Θερμόδοντα.

l. 12. Ἐμπίπλασθαι — Ἄρεος ἑαυτὴν) Ἐμπιπλᾶσθαι — Ἄρεως αὐτήν.

Pag. 130. l. 7. Μαζὸν ἐπικαίειν) Μαστὸν ἐπέκαον.

l. 12. Θερμώδοντος) Θερμόδοντος.

l. 14. Στρατείας ἐπιμελησαμένην) Στρατιᾶς ἐπιμελομένην.

Pag. 131. l. 1. Ἐπιτελεσαμένην) Ἐντελεσαμένην.

l. 3. Τελευτῆσαι) Τελευτῆσαι τὸν βίον.

l. 5. Τὴν μητρὸς ἀρετὴν, ὑπερβαλέσθαι) Τὴν ἀρετὴν τῆς μητρὸς, ὑπερβάλλεσθαι.

l. 14. Εἰς τὴν οἰκείαν, ναούς τε μεγαλοπρ.) Εἰς τὴν οἰκίαν, ναοὺς μεγαλοπρ.

Pag. 133. l. 9. Ἀριστεύουσαν) Ἀριστεύσασαν.

Pag. 135. l. 2. Τέμενός τε Ἀπόλλωνος) Τέμενος Ἀπόλλωνος.

Pag. 136. l. 5. Ἔχουσαν φανερὰς) Ἔχουσαν ἐν αὐτῇ φανεράς.

l. 7. Ἐν οἷς καὶ) Καὶ omittit Vindob.

l. 9. Μέγαν ἐνιαυτὸν) Μέτωνος ἐνιαυτόν.

l. ult. Ἀεὶ) Αἰεί.

Pag. 137. l. 4. Κεῖται μὲν) Μὲν deest.

l. 12. Κατασκευάζοντες) Κατεσκευακότες.

Pag. 138. l. 3. Μόλις) Μόγις.

l. 8. Οὔθ' οἱ Ἀσσύριοι) Οὔτ' Ἀσσύριοι.

l. 11. Πολλὰς μὲν καὶ) Πολλὰς δὲ καί.

l. 13. Χώρα ταύτῃ) Ταύτῃ deest.

Pag. 139. l. 5. Ἐκβαλλόντων) Ἐμβαλλόντων.

l. 8. Ἐκφυσᾷ) Ἐκφύουσα.

l. 10. Ἐφ' ᾧ δὴ) Ἐφ' ὧν δή.

l. 14. Ἀποστήματος) Ἀποστώματος.

l. ult. Εἴκοσι) Εἴκοσι δύο.

Pag. 140. l. 6. Ποιεῖται τὰ σώματα) Ποιεῖ τὰ σώμ.

l. 8. Αὐτῆς) Αὐτοῖς.

l. 10. Τόπους τούτους) Τούτους non habet Vindob.

l. 11. Τὸ καλούμενον) Καὶ τὸ καλ.

l. 12. Λαμπρὰν) Μικράν.

Pag. 141. l. 2. Τοσοῦτο) Τοσοῦτον.

l. 6. Φέρει, καὶ καθόλου) Φέρει καθόλου.

l. 10. Πᾶσαν) Ἅπασαν.
l. 13. Οἱ χόρτοι καὶ θάμνοι) Χόρτοι καὶ θάμναι, omiſſ. οἱ.
l. ult. Κριβάνων) Κλιβάνων.
Pag. 142. l. 12. Εὐώδεσιν) Ἡδέσιν.
Pag. 143. l. 2. Τὸ διατηκόμενον) Τὸ deſit.
Pag. 144. l. 15. Μαλακοῖς καὶ τετριχ.) Μαλακοῖς τετριμμένοις.
Pag. 145. l. 8. Ἢ τοιαύτην σκ.) Ἤ τινα τοιαύτην σκ.
l. 10. Αὐτὸ βλέπεσθαι διαλαμβάνον) Αὐτοὶ βλέπ. διαλαμβάνοντες.
l. ult. Περιποιεῖν) Περιποιεῖ.
Pag. 146. l. 1. Ζώοις ἐστὶ) Ἐστὶ deeſt.
l. 3. Διαδοχὰς) Διαμονάς.
l. 5. Καμηλοπαρδάλεις) Καμηλοπάρδεις.
l. 9. Παρεμφερῆ) Προσεμφερῆ.
l. ult. Τῇ φύσει) Τὴν φύσιν.
Pag. 148. l. ult. Ἐν αὐτῇ) Ἐν αὐτοῖς.
Pag. 149. l. 2. Φαινομένας) Φαινομένους.
l. 8. Ἴριδος) Ἴριος.
Pag. 150. l. 9. Λύγδος) Deeſt.
l. 11. Ἡ δέ γε λειότης) Ἡ δὲ λειότης.
Pag. 151. l. 10. Χώρας τῆς γῆς, τὰς κατὰ) Χώρας τὰς τῆς γῆς κατά.
l. ult. Ἀεὶ) Αἰεί.
Pag. 152. l. 13. Ψιλὴν) Ὑψηλήν.
Pag. 153. l. 3. Ἀποτελεῖ) Ἀποτελεῖν.
l. 10. Θρεμματοτροφοῦντες) Θρεμματοφοροῦντες.
Pag. 154. l. 2. Ἀπὸ τῶν ἄρκτων) Ἀπὸ exſulat ex Vindob.
l. 5. Ἐμπόρων) Deeſt.
Pag. 155. l. 3. Οὐρὰς ἐχόντων) Ἐχόντων οὐράς.
l. 13. Πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου) Διὰ τῆς πρὸς ἀνύδρου.
Pag. 156. l. 11. Ἰαμβοῦλος) Ἀμβοῦλος.
Pag. 157. l. 6. Τοῖς τῇδε) Τοῖς τήνδε.
l. 9. Τριακονταετοῦς) Τριάκοντ᾽ ἔτη.
Pag. 158. l. 4. Εἰς τὴν νῆσον) Εἰς νῆσον.
l. 7. Ποιήσωνται) Ποιήσονται.
l. 9. Μεγάλην φασὶ) Φασὶ μεγάλην.
l. 14. Τέτταρσι) Τέσσαρσι.
Pag. 159. l. 8. Ταῖς τῶν σωμάτων) Ταῖς τε τῶν σωμ.
Pag. 160. l. 3. Μηδαμοῦ) Μηδαμῇ.

l. 8. Ἄλλαις τοῦ σώματος περιγραφαῖς) Ἄλλαις περι γραφαῖς τοῦ σώμ.

l. 13. Πεφιλοτεχνημένον) Φιλοτεχνούμενον.

Pag. 161. l. 8. Ὁμοίως) Deest.

l. 9. Εὐκρατότατον) Εὐκρατότερον.

l. 12. Τὰς ὀπώρας) Τὰς ὥρας.

Pag. 163. l. 2. Εὐθέτους) Ἐχόντων.

l. 11. Τῶν πεντήκοντα) Τῶν non agnoscit Vindob.

Pag. 164. l. 2. Ἄχρι ἐτῶν) Ἄχρις ἐτῶν.

l. 5. Πρὸς ὕπνον) Εἰς ὕπνον.

l. 11. Ἐπιγινώσκωσι) Ἐπιγινώσκουσι.

Pag. 165. l. 14. Κἂν ἀποκοπεῖσα) Καὶ ἀποκοπεῖσα.

Pag. 166. l. 9. Τοῖς ἄλλοις τῆς ψυχῆς λήμασιν) Ἄλλοι τοῖς τῆς ψ. λήμμασιν.

l. 10. Ἀεὶ) Αἰεί.

l. 13. Κατὰ τὸν νόμον) Καὶ κατὰ τ. ν.

Pag. 167. l. 2. Πολλὰ καθόλου) Πολλὰ τῶν καθ' ἡμᾶ καθόλου.

Pag. 168. l. 2. Γίνεται) Γίνονται.

l. 9. Συνάγοντας) Συναγαγόντες.

Pag. 170. l. 6. Παρ' αὐτοῖς μείναντας) Μείναντας παρ αὐτοῖς.

l. 10. Ποιήσασθαι) Ποιήσαντας.

IN LIBRUM III.

Pag. 175. l. 6. Ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς) Ἐν ἐσχατιαῖς.
Pag. 176. l. 8. Νύσαν) Νύσσαν.
Pag. 177. l. 5. Πρὸ ταύτης βίβλων) Πρὸ ταύτης τῆς βί-
λου.
Pag. 178. l. 12. Προειρημένοις) Προϊστορισμένοις.
Pag. 179. l. 5. Ὑπάρχει) Ὑπάρχειν.
Pag. 180. l. 5. Παρὰ τοῖς Αἰθίοψι) Παρ' αὐτοῖς τοῖς
ιθ.
Pag. 181. l. 2. Στρατιὰν) Στρατίαν.
l. 3. Τῷ τε μεγέθει) Τῷ μεγέθει.
l. 11. Ἀποίκους ἑαυτῶν) Ἑαυτῶν ἀποίκους.
Pag. 184. l. 1. Κατεπείγει γράφειν) Κατεπείγειν γρά-
φειν.
l. 4. Ἱερογλυφικῶν) Deest.
l. 5. Παραλείπωμεν) Παραλίπωμεν.
Pag. 185. l. 1. Διὰ τὸ ζώον) Διὰ τὸ τὸ ζῶον.
Pag. 186. l. 7. Εὐθὺς δὲ καὶ) Εὐθὺ δὲ καί.
l. 11. Πράττει κατὰ) Πράττειν κατά.
Pag. 187. l. 1. Ἀλλὰ πέμπειν) Ἀλλὰ πέμπει.
l. 9. Ἐπιβαλέσθαι) Ἐπιβάλλεσθαι.
l. 11. Ταύτῃ μηδὲ) Ταύτῃ δὲ μηδέ.
l. 14 sq. Καταλείπῃ μείζω. Πάντων δ' ἐστὶ) Καταλίπῃ.
μείζω δὲ πάντων ἐστί.
Pag. 188. l. 12. Ἀναγκαίως) Ἀναγκαίοις.
Pag. 189. l. 2. Καταφρονῆσαι) Καταφρονήσας.
l. 6. Ἅπαντας) Abest.
Pag. 191. l. 7. Οὐχ οὕτως) Οὐχ οὕτω.
Pag. 192. l. 7. Δι' αἰῶνος ἔχοντες) Ἔχοντες δι' αἰῶνος.
l. 12. Προβαλόμενοι) Προβαλλόμενοι.
l. 16. Τροφῇ δὲ χρῶνται) Τροφῇ μὲν χρῶνται.
Pag. 193. l. 11. Περὶ δὲ θεῶν) Περὶ μὲν θεῶν.
Pag. 194. l. 2. Σέβονται, μάλιστα νομίζοντες) Σέβονται
μάλιστα, νομίζοντες.
l. 3. Εὐηργετῆσθαι) Εὐεργετεῖσθαι.
Pag. 195. l. 8. Τούτους) Αὐτούς.
Pag. 196. l. 1. Ὁ τόπος οὗτος) Οὗτος ὁ τόπος.

l. 3. Ὑπὲρ αὐτοῦ) Ὑπὲρ αὐτῶν.
l. 4. Εἰς αὐτὸν) Εἰς αὐτό.
l. 11. Καταφθείρει) Διαφθείρει.
ibid. Ἀναγκάζονται) Καταναγκάζονται.
l. 12. Σκηνῖται) Σκηνῆται.
Pag. 198. l. 10. Περὶ τῆς Αἰγύπτου) Περί τε τῆς Αἰγ.
Pag. 199. l. 12. Προδιελθεῖν περὶ τῆς) Προελθεῖν περὶ τῆς.
Pag. 200. l. 6. Προσεδρεύοντες) Προσεδρεύσαντες.
l. 11. Παραδεδομένους) Παραδιδομένους.
Pag. 202. l. 5. Ἡ διάφυσις τῆς ἀποστιλβούσης πέτρας ὑπάρχῃ) Ἡ διάφυσις ἧ τῆς ἀποστ. πέτρας, omiſſo ὑπάρχῃ.
l. 7. Καμπὰς) Καμπὰς καὶ σκολιότητας.
ibid. Διατρίβοντες) Διατρίβουσι.
Pag. 203. l. 9. Ἑξῆς) Ἕξεις.
l. 11. Ἐς σεμιδάλεως) Ἕως ἂν ἐς σεμιδ.
l. 12. Κατεργαζόμενοι) Κατεργάσωνται.
Pag. 204. l. 6. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 13. Ἐκτηκόμενον) Τηκόμενον.
Pag. 205. l. 7. Κεραμέους) Κεραμεοῦς.
l. 8. Βῶλον) Βωλίον.
l. 10. Κρίθινον) Κριθῖνον.
l. 13. Ψυγῆναι) Ψυχθῆναι.
Pag. 206. l. 1. Τοῦ χρυσοῦ) Τοῦ χρυσίου.
l. ult. Κεδρωσίας) Γεδρωσίας.
Pag. 207. l. 10. Παρὰ τὰς ῥαχίας) Κατὰ τὰς ῥαχίας.
Pag. 208. l. 7. Ἐν τῇ παραλίῳ) Ἐν τῇ ῥαπαλίῳ.
l. 9. Ἐπειδὰν δ' ὁ) Ἐπὰν δ' ὁ.
l. 11. Ἰχθύες) Ἰχθῦς.
l. 12. Κατὰ δὲ τοῦτον) Κατὰ δὲ τούτων.
Pag. 209. l. 2. Παιδίων) Παίδων.
l. 3. Πλησίον ὄντας) Πλησίον οὖσαι.
l. 11. Οὐδὲν) Οὐθέν.
Pag. 210. l. 7. Αἱ μὲν οὖν σάρκες) Καὶ αἱ μὲν σάρκες.
l. 8. Ῥιπτούμεναι) Ῥιπτόμεναι.
Pag. 211. l. ult. Κόγχους) Κόγχλους.
Pag. 212. l. 1. Τετραμναῖοι) Τετραμμαῖοι.
l. 7. Ἐπὶ τοὺς κόγχους, ὡς εἴρηται, τρέπονται. εἰ δὲ) Deſunt haec omnia Vindob. Idem mox legit: ἡ δὲ ἐκ τῶν κόγχων τροφή.
Pag. 213. l. 5. Τέτταρας) Τέσσαρας.
l. 7. Ἐπιμίσγονται ταῖς γυν.) Ἐπιμίσγονται τότε ταῖς γυν.

l. 12. Γλυκέων ὑδάτων) Ὑδάτων γλυκέων.
Pag. 215. l. 2. Τῶν στενῶν) Τοῦ στενοῦ. Mox οὕτω pro οὕτως.
l. 3. Ἁπλότητα) Ἁπαλότητα.
l. 6. Παράλιον) Πάλιν.
Pag. 216. l. 13. Ἐξήτασε τὰ κ. τ. παραλίαν ἔθνη) Ἐξήτασε τὰ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἔθνη.
Pag. 217. l. 1. Προσειρημένας) L. προειρημένας.
l. 9. Καὶ γυναικῶν ἀποσφαττομένων) Ἢ γυναικῶν σφαττομένων.
l. 12. Ἐλέους) Ἐλέου.
Pag. 218. l. 5. Κοίτας καὶ τὴν) Κοίτας καὶ τεκνώσεις καὶ τήν.
l. 6. Ταῦτα χρῆσθαι) Χρῆσθαι ταῦτα.
l. 13. Ὁμοίαις) Ὁμοίως.
l. 15. Διηλλαγμέναις) Διηλλαγμένως.
Pag. 219. l. 3. Παραπλησίαν) Παραπλησίως.
l. 7. Κητῶν) Deest.
Pag. 220. l. 8. Περιπνοίαις) Περιπνοαῖς.
l. 12. Φόρτος ἄπλετος) Φόρτος ἄπλατος.
Pag. 221. l. 4. Συντετρημένους) Συντετριμμένους.
l. 8. Τὰ ληφθέντα) Τὰ λειφθέντα.
Pag. 222. l. 14. Ἀεὶ) Αἰεί.
Pag. 224. l. 3. Φοιτῶσαι, κοιμῶνται) Φοιτῶσι καὶ κοιμῶνται.
l. ult. Μήρινθον) Μέρμινθα.
Pag. 225. l. 1. Μετάγων) Μετάλλων.
Pag. 226. l. 2. Κατεργάσασθαι) Κατεργάζεσθαι.
l. 5. Εἰσὶ) Ἐστί.
l. 6. Ἐν κεφαλαίῳ) Ἐν κεφαλαιοῖς.
l. 8. Ἡμέρῳ καὶ καταφύτῳ χώρᾳ, τοσοῦτο δὲ πλῆθος ἐστὶ) Ἡμέρῳ καταφύτῳ χ. τοσοῦτο δέ ἐστι πλῆθος.
Pag. 227. l. 9. Ὠκεανὸν) Καιρόν.
ibid. Ἀσπαιρόντων) Σπαιρόντων.
l. 14. Θαλάσσης) Θαλάττης. Sic & pag. sq. l. 3.
l. ult. Ῥαβδωτὰς δὲ θύρας ἐπ' ἄκρας αὐτὰς ἐπιστ.) Ῥάβδων θύρας πεποιηκότες, τὰς δὲ θύρας ἐπ' ἄκρας αὐτοῖς ἐπιστ.
Pag. 228. l. 4. Ἀποληφθέντων) Ἀπολειφθέντων.
l. ult. Ἀναπλάσαντες χειροπληθιαίους ὄγκους) Περιπλάσαντες χειροπληθιαίους λίθους.
Pag. 229. l. 12. Τὸ ἔθνος) Τὸ γένος.

l. 14. Γενομένης) Γινομένης.

Pag. 230. l. 4. Τοῦ δήγματος) Τοῦ δηγμοῦ.

Pag. 231. l. 6. Τὸ γενόμενον) Τὸ γινόμενον.

l. ult. Ἀκολούθως δὲ καὶ) Δὲ abeſt.

Pag. 232. l. 4. Διασπῶσι) Διαχειρῶσι.

l. 5. Τῷ λιμῷ) Λημῷ, omiſſo τῷ.

l. ult. Ἀποκρύπτουσιν) Ἀποκρύβουσιν.

Pag. 233. l. 1. Ἀπὸ τῶν δένδρων) Ἐπὶ τῶν δένδρ.

l. 5. Λάβρως) Λάβρον.

Pag. 234. l. 2. Πληροῦσι) Ἀναπληροῦσι.

l. 11. Σκοπὰς) Τὰς σκοπάς.

Pag. 235. l. 1. Ἐδράξατο) Ἐδράξαντο.

l. 3. Προεξηρτημένον) Ἐξηρτημένον.

l. 6. Ἰγνὺν) Ἰγνύην.

l. 12. Μὲν ζῶον) Μὲν deeſt.

l. 14. Πρὸς τὸν) Ἐπὶ τόν.

Pag. 236. l. 2. Περιαλγεῖς ἐκ τῶν τραυμάτων γενόμενοι) Περιαλγεῖς γινόμενοι, omiſſis ἐκ τῶν τραυμάτων.

l. 5. Μέχρις ἂν ὅτου) Μέχρις ἂν οὗ.

l. 7. Παράλυτον τὸ ζῶον. ὅταν δὲ τὸ ζῶον πέσῃ) Πάρετοι τὸ ζῶον πεσεῖν, neglectis cett.

l. 12. Θηρεύουσι — περιγινόμενοι) Θηρεύοντες — περιγίνονται.

Pag. 239. l. 8. Ἀνέμου πνοὰς) Ἀνέμου πνοῆς.

l. 11. Χειροπληθιαίους) Πληθιαίους.

ibid. Ὅταν δ' ἐν νηνεμίᾳ) Ὅταν δὲ νηνεμίᾳ.

Pag. 240. l. 5. Τοῖς τῶν ὀρύγων) Τοῖς τῶν ῥύγχων.

Pag. 241. l. 9. Τύφουσι) Πυροῦσι.

Pag. 242. l. 1. Τὸν δὲ ἀποθησαυρισμὸν ἄσηπτον καὶ πολυχρόνιον) Καὶ τὸν ἀποθησαυρισμὸν πολυχρόνιον.

l. 8. Τεσσαράκοντα) Τετταράκοντα.

l. 10. Πλησιάσῃ) Πλησιάζῃ.

l. 11. Πτερωτοὶ φθεῖρες) Πτερωταὶ φθεῖρες.

Pag. 243. l. 2. Ὀδαξᾶσθαι) Ὀδάξασθαι.

l. 3. Ἀεὶ) Αἰεί.

Pag. 244. l. 11. Πληγεῖσι θανάτους) Πληγεῖσι τοὺς θανάτους.

Pag. 245. l. 1. Ἐγγενηθὲν) Ἐγγεννηθέν.

ibid. Τινὰς τῆς) Τινὰς ἐκ τῆς.

l. 3. Ἀφανίσαντες) Ἀφανίζοντες.

Pag. 246. l. 9. Τροπῶν θερινῶν) Τροπῶν τῶν θερινῶν.

l. 15. Πάντα τὰ παράδοξα) Πάντα παράδοξα.

l. ult. Συνιέναι) Συνιδεῖν.
Pag. 247. l. 4. Τῶν ληφθέντων) Τῶν δὲ ληφθέντων.
l. 11. Καὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν) Καὶ Τρωγλοδυτῶν.
Pag. 248. l. 10. Ἑλώδεις τῶν τόπων) Ἑλώδεις τόπους.
l. 11. Οἱ νομεῖς) Μόνης.
Pag. 249. l. 2. Παρ' αὐτῶν) Παρὰ τούτων.
l. 5. Πόμα) Πολλά.
l. 9. Ἐνδιατριβεῖν) Ἐνδιατρίβειν.
l. 14. Τῶν στενῶν) Τῶν τε στενῶν.
Pag. 250. l. 3. Τύλους) Τύχους.
Pag. 251. l. ult. Νόμιμόν ἐστι παρ' αὐτοῖς) Νόμιμον αὐτοῖς ἐστι.
Pag. 252. l. 6. Δὲ ταῖς ἡλικίαις) Δ' ἔτι ταῖς ἡλ.
l. 13. Τοῖς εἰρημένοις) Τοῖς ἱστορημένοις.
l. 15. Ἱστορουμένους) Ἱστορημένους.
Pag. 253. l. 1. Τῶν ποταμῶν) Ποταμοί.
l. 8. Χαλκοῖ) Χαλκοί.
Pag. 254. l. 13. Φεύγειν) Φυγεῖν.
l. 15. Προϊέναι) Προσιέναι.
Pag. 255. l. 6. Ἐν πάγοις) Ἐν πάγει.
l. 9. Εἰς μὲν Ἀλεξάνδρειαν) Εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
l. 13. Τεσσάρων) Τεττάρων.
Pag. 256. l. 13. Τινὰς τῶν μειζόνων πετρῶν) Τινὰ τῶν πετρῶν.
Pag. 257. l. 3. Τῇ προβοσκίδι) Τῷ προβοσκίδι.
l. 13. Δὲ ταῦτα τὰ) Non leguntur in Vindob.
l. 14. Τὴν ἀπὸ τῶν ὀφρύων) Τὴν δ' ἀπὸ τῶν ὀφρ.
Pag. 258. l. 1. Ἅπαντα) Πάντα.
l. 2. Περὶ ὅλον τὸν ὄγκον) Περὶ τὸν ὄγκον ὅλον.
l. 3. Ἔχων) Ἔχον.
l. 5. Ὃ παρισοῦται) Ὃ deeſt.
Pag. 259. l. 2. Ἔχων) Ἔχον.
l. 7. Οὐδένα) Μηδένα.
l. ult. Μεμιγμένην ἔχει) Μεμιγμένην μὲν ἔχει.
Pag. 260. l. 5. Παραδοξολογούντων) Παραδοξολογουμένων.
l. 12. Ὑφ' ἡμῶν) Ὑφ' deſit.
Pag. 261. l. 1. Ἐν κύκλῳ τεθείσαις) Ἐγκυκλωθείσαις.
l. 10. Θήραν) Κυνηγίαν.
l. 13. Πάνυ χρήματα) Πάνυ deeſt.
Pag. 262. l. 4. Παραβαλέσθαι) Παραβάλλεσθαι.
Pag. 263. l. 5. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 10. Τὸ τῶν ὀδόντων) Τὸ exſulat e Vindob.

l. 13. Ἐπέβαλλον — ἐπὶ τῆς οὐρᾶς) Ἐπεβάλοντο — ἀπὸ τῆς οὐρᾶς.

Pag. 264. l. 8. Ὑπερβαλούσης) Ὑπερβαλλούσης.

l. 10. Φιλοτεχνίᾳ τε) Φιλοτεχνίᾳ δέ.

l. 13. Πλόκαμον) Πλόκανον. Sic etiam pag. sq. l. 6.

Pag. 265. l. 10. Σαλπιγκτὰς) Σαλπικτάς.

Pag. 266. l. 1. Post κυνῶν repone vocem ἀλκίμων, omissam in ed. Wessel.

l. 3. Οἰκείαν αὐτοῦ λόχμην) Αὐτοῦ non agnoscit Vindob.

l. 5. Ἀθρόως ψόφον μὲν) Ἀθρόως μὲν, neglecto ψόφον.

l. 6. Ἐποιήσαντο, ταραχὴν δὲ καὶ φόβον) Ἐποίησαν ταραχὴν καὶ φόβον.

l. 12. Προσιππασάμενοι) Προσιπτάμενοι.

Pag. 267. l. 1. Μετέωρον) Μετεωρότερον.

l. 13. Τοῦ θηρίου, τιθασσὸν) Τοῦ θηρίου τὸν ἀπὸ τῶν ὀδόντων τιθασσόν.

Pag. 268. l. 2. Τετιθασσευμένον) Τετιθασσευόμενον.

l. 4. Παρεχόμενον) Παρεχόμενος.

l. 16. Πυρωποῦ) Πυῤῥωποῦ.

l. ult. Προσβάλλοντας) Προβάλλοντας.

Pag. 269. l. 4. Τὴν Τρωγλοδυτικὴν) Articulum non habet Vindob.

l. 5. Ἀνοικήτου) Ἀοικήτου.

l. 9. Λέγω δὴ τοῦ) Λέγω δὲ τοῦ.

Pag. 270. l. 2. Ἀνοικήτῳ) Ἀοικήτῳ.

l. 3. Ἀναγράφωμεν πράξεις) Πράξεις ἀναγράφωμεν.

l. 12. Ἀπὸ δὲ Πανόρμου) Desunt haec usque in ἀπὸ δὲ τούτου pag. sq. l. 1.

Pag. 271. l. 11. Μέρος, οὗ) Μέρος τῶν Τρωγλοδυτῶν, οὗ.

Pag. 272. l. 3. Ἐπὶ πλεῖον) Ἐπὶ πλειόνων.

l. 7. Σύκων) Σύσκιοι.

l. 11. Χεῤῥόνησος) Χερσόνησος.

l. 12. Διακομίζουσι) Διακομίζουσα.

l. ult. Δὲ ὀφιώδης) Μὲν ὀφιώδης.

Pag. 273. l. 5. Ὡς μηδὲν ἔτι) Ὥστε μηδ' ἂν ἔτι.

Pag. 274. l. 4. Καταλείπηται) Καταλίπηται.

Pag. 275. l. 4. Ἔθνη Ἰχθυοφάγων) Ἰχθυοφάγων ἔθνη.

l. 5. Τρωγλοδύται) Τρωγλοδῦται.

l. 7. Προσαγορευθέντος Σωτῆρος) Προσαγορευθέντος σωτηρίας.

l. 11. Ποιεῖσθαι μέρη) Μέρη ποιεῖσθαι.

l. 16. Εὑρίσκεται οὐ πλεῖον) Οὐ πλεῖον εὑρίσκεται.

l. ult. Τοῦτο δ' αὐτῇ) Τοῦτο αὐτῇ.
Pag. 276. l. 3. Ἐπικώποις) Ἐπικόποις.
l. 6. Διακομίζουσαι) Διάγουσαι.
l. 7. Βαθύπρωροι) Βαθύπλοοι.
l. 11. Ποτὲ μὲν) Ὅτε μέν.
l. 15. Ἀνύσωσιν) Ἀνύωσιν.
Pag. 277. l. 4. Σπανίους) Σπανίως.
l. 6. Ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ) Ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
l. 12. Δὲ ἀπεγνωκότες) Μὲν ἀπεγνωκότες.
Pag. 278. l. 3. Εἰς θάλασσαν) Εἰς θάλατταν.
l. 5. Πλείους ἡμέρας) Πλείονας ἡμέρας.
l. 8. Ἀνταπέδωκαν) Ἀπέδωκαν.
l. ult. Ἐὰν τὰ τοιαῦτα) Ἐὰν τὰ τοιαῦτα.
Pag. 279. l. 1. Διασημᾶναι) Διασημαίνειν.
l. 4. Τὴν φήμην) Τὴν φωνήν.
l. 5. Ἐγενήθη) Ἐγεώθε. Mox ξηρὸς abeſt.
l. 8. Φανείσης δὲ τῆς) Καὶ φανείσης τῆς.
l. 9. Ἐξαίσιον πλήμην) Ἐξαίσιον πλημμύραν.
l. 10. Προϋπάρξασαν) Προϋπάρχουσαν.
l. 12. Ταύρων ἀκρωτ.) Ταυρικῶν ἀκροτ.
l. 14. Τῶν Ταύρων) Τῶν Ταυρικῶν.
Pag. 280. l. 4. Ψεβαίων) Θεβαίων.
l. 6. Ἐκφέρει δὲ καρποὺς) Εἰσφέρει δὲ καὶ καρπούς.
l. 10. Ἄλλων ἀλκίμων ζώων. ὁ δὲ πόρος) Ἄλλων παντοδαπῶν θηρίων ἀλκίμων. ὁ δὲ τόπος.
l. 14. Κήτη παντοδαπὰ φέρει) Κήτη φέρει παντοδαπά.
Pag. 281. l. 1. Λοφίαις) Λοφείαις.
l. 3. Θαλάττης) Θαλάσσης.
l. 5. Περιγραφόμενα) Παραγραφόμενα.
l. 6. Ἃς ὀνομάζουσι) Ἃς deeſt.
l. 9. Διέξιμεν — Ποσείδειον) Διέξειμεν — Ποσείδιον.
l. 14. Ὁ τιμώμενος μὲν) Μὲν deſit.
Pag. 282. l. 2. Καὶ διατροφὴν διάφορον) Καὶ τροφὴν διαφέρον.
l. 10. Ἐφ' ἑκάτερον μέρος τὰ κατὰ τῆς γῆς χλωρὰ) Ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη τὰ κατὰ γῆν χλοερά.
l. 11. Ἐπιτερπῆ. ἔστι δὲ) Ἐπιτερπῆ τὸν τόπον. ἔστι δέ.
l. ult. Μακάριοι) Μακρόβιοι.
Pag. 283. l. 13. Μαρανεῖς — Γαρυνδανεῖς) Μαριανεῖς — Γαρινδανεῖς.
Pag. 284. l. 6. Μαρανιτῶν) Μαριανιτῶν.
l. 7. Γαρυνδανεῖς) Γαρινδανεῖς.

l. 14. Παντοίας ὠφελείας χρωμ.) Παντοίας ποικιλίας χρωμ.
Pag. 285. l. 1. Λαιανίτης) Λαϊνίτης.
l. 3. Δὲ τῆς εἰς τὴν μεσ.) Δὲ καὶ τῆς εἰς μεσ.
l. 5. Ἔχοντες καὶ θρεμμάτων) Ἔχοντες θρεμμάτων.
l. 13. Τριηρικῶν) Τετρηρικῶν.
l. ult. Καταῤῥεούσας) Διαῤῥεούσας.
Pag. 286. l. 5. Ἐντρεφομένων) Ἐκτρεφομένων.
l. 7. Ἀναγκάζωνται) Ἀναγκάζονται.
Pag. 287. l. 1. Δυσδιεξίτητον) Δυσέξιτον.
l. 3. Οὔτ' εἰσπλεῦσαι) Οὐδ' εἰσπλεῦσαι.
l. 6. Τῇ ῥαχίᾳ) Τῇ τραχείᾳ.
l. 9. Κυνηγετοῦντες) Κυνηγοῦντες.
Pag. 288. l. 3. Καταπεπυκνῶσθαι) Καταπεφυτεῦσθαι.
l. 4. Παρήκει) Παράκειται.
l. 7. Οὐ χηλὴ) Οὐχ ὕλη.
l. 12. Ἐνθαλάττους· καὶ) Ἐνθαλάττους ὀλίγας. καί.
l. 14. Εἰς ἀλλήλας) Πρὸς ἀλλήλας.
Pag. 289. l. 2. Κύματος) Κλύδωνος.
ibid. Ἀραττόμενον) Προσαραττόμενον.
l. 8. Θαμουδηνοὶ) Θαμουδινοί.
l. 9. Σποράδην) Σποράδων.
l. 13. Καθεστῶσαι) Non agnoſcit Vindob.
l. ult. Ταύτας) Τούτους.
ibid. Εἰς αὐτὴν) Deſunt.
Pag. 290. l. 2. Χαρμουθὰς) Χαρμοῦθας.
l. 5. Ὑπεράγων) Ὑπερέχων.
l. 14. Ἰδίοις χρόνοις) Οἰκείοις χρ.
Pag. 291. l. 2. Καταῤῥεόνων) Ῥεόντων.
l. 9. Τραπεζώδης) Τραπεζοειδής.
l. 11. Ὑφ' Ἑλλήνων) Ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
l. 13. Ναματιαίοις) Ναματιαῖος.
Pag. 292. l. 4. Χρῶνται τὰ μέγιστα) Χρῶνται μέγιστα.
l. 10. Κατὰ δὲ τὴν μέσην χώραν) Κατὰ δὲ μέσην τὴν χώραν.
l. 11. Τοσοῦτον) Τοσοῦτο.
l. 12. Περὶ τὰς ἐκβολὰς) Κατὰ τὰς ἐκβ.
Pag. 293. l. 3. Γασανδῶν) Γασάνδων.
l. 12. Ἐκ ψήγματος) Ἐκ τοῦ ψήγματος.
Pag. 294. l. 1. Καρύου) Καροίου.
l. 13. Πᾶσαν αὐτὴν) Αὐτὴν πᾶσα.
l. 14. Ὀδμαῖς) Ὀσμαῖς.

Pag. 295. l. 7. Κιναμώμου) Κινναμώμου.
ibid. Τῶν ἄλλων) Desunt.
l. 15. Τὴν ἐαρινὴν) Τὴν θερινήν.
Pag. 296. l. 8. Τοῖς πλέουσι) Τοῖς προσπλέουσι.
l. 12. Ἐν ἑτερογενέσιν ἀγγείοις, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς) Ἐν ἑτέροις γένεσιν ἢ ἐν ἀγγείοις ἀλλ' αὐτῆς.
Pag. 297. l. 2. Προσηγορίαν οἰκείαν) Οἰκείαν προσηγορίαν.
l. 3. Φθόνου) Πόνου.
l. 4. Ἡ τύχη τοῖς ἀνθρώποις) Τοῖς ἀνοις ἡ τύχη.
l. ult. Ἐπακολουθεῖ) Ἐπακολουθῆ.
Pag. 298. l. 7. Σάβας) Σαβάς.
l. 11. Ὑπέχουσι) Ὑπερέχουσι.
Pag. 299. l. 9. Ἐν Σάβαις) Ἐν Σαβαῖς.
l. 10. Τορεύματα μὲν ἀργυρᾶ) Τόρευα· τὰ μὲν γὰρ ἀργυρᾶ.
l. ult. Ἀργυροειδεῖς ἐπὶ τῶν κιονοκράνων τύπους) Ἀργυροειδεῖς τύπους ἐπὶ τ. κ.
Pag. 301. l. 5. Ἐνοικούντων) Κατοικούντων.
l. 9. Μὲν οὖν) Οὖν deest.
l. 11. Μαιμακτηριῶνα) Μεμακτηριῶνα.
l. 14. Ποσειδεῶνι) Ποσιδαίωνι.
l. ult. Πλωϊζομένοις — δύσεις ποιεῖσθαι) Eandem lectionis varietatem habet Cod. Vindob. quae est in Coisl. ut iam annotavit Wesselingius.
Pag. 302. l. 7. Ἡμέραν ἐν) Ἡμέραν μὲν ἐν.
Pag. 303. l. 7. Οὐκ ἔλαττον ὡρῶν δυεῖν) Οὐκ ἐλαττόνων ὡρῶν δ.
l. 8. Ἀνέγραψεν, ὡρῶν τριῶν) Ἀνέγραψε, τριῶν.
l. 13. Οὔτε πνέουσιν) Absunt a Vindob.
Pag. 304. l. 4. Ἅπαντα) Πάντα.
l. 11. Αὐχῖσαι) Αὐοχεῖται.
l. 14. Οἱ δὲ Μάκαι) Οἱ δ' Ἀμάκαι.
l. ult. Ὁμοεθνῶν) Ἐθνῶν.
Pag. 305. l. 8. Ἀεὶ) Αἰεί.
Pag. 306. l. 14. Εὐθετώτατοι πρὸς δρόμον) Εὔθετοι πρὸς διωγμόν.
Pag. 307. l. 1. Οὔτε τὸ δίκαιον) Desunt.
l. 11. Ποικιλίαν, ἐρήμῳ) Ποικιλίαν κατὰ τὴν ἰδέαν ἐρ.
l. 12. Δυσεξίτητον) Δυσέξιτον.
Pag. 308. l. 3. Ἐπὶ τοσοῦτον πληθύει) Ἐπὶ τοσοῦτο πλήθει.
l. 12. Πολλὴν ποιῆσαι τῆς Αἰγύπτου) Πολλὴν τῆς Αἰγ. ποιῆσαι.
l. 14. Τὴν χέρσον) Τὴν χερσόνησον.

l. ult. Νηνεμίας) Ἀνηνεμίας.
Pag. 309. l. 4. Ἄπλετον) Ἄπλατον.
l. 7. Καταλάβωνται) Καταλάβωσι.
l. ult. Ἀβληχροὺς) Βληχρούς.
Pag. 310. l. 13. Ὃν ταῖς μὲν) Ὃν ἐν μὲν ταῖς.
l. 14. Ἀβληχραῖς) Βληχραῖς.
Pag. 311. l. 1. Ὁμοίοις) Ὁμοίως.
l. 3. Διαχέοντος) Συγχέοντος.
l. 6. Οὐδεμίαν) Μηδεμίαν.
l. 10. Διὰ τοῦτο) Διὰ τοῦθ'.
Pag. 312. l. 3. Ἐπιστρέφωσιν) Ἐπιστραφῶσιν.
l. ult. Τὴν Λιβύην) Τὴν deest.
Pag. 313. l. 5. sq. Ποταμὸν ἠκμακυιῶν μικρὴν πρὸ τούτων) Ποταμὸν γυναικῶν μικρὸν ἠκμακυιῶν πρὸ τούτων.
l. 7. Καὶ μᾶλλον) Καὶ desit.
l. 14. Τῷ συντεταγμένῳ) Desunt.
Pag. 314. l. 3. Ἐφ' ὃ) Ἐφ' ᾧ.
l. 7. Στρατείαν) Στρατηγίαν.
l. 9. Νῦν ἱστορεῖσθαι μελλουσῶν) Νῦν μελλόντων ἱστορεῖσθαι.
l. 13. Ἐπὶ τοῦ πέρατος) Ἐπὶ τοῖς πέρασι.
l. 14. Καὶ βίον οὐκ ἴσον τῷ παρ' ἡμῖν ἐζηλωκὸς) Καὶ βίον ἐζηλωκὸς οὐχ ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν.
Pag. 315. l. 1. Κατὰ τὸν πόλεμον) Κατὰ πόλεμον.
l. 3. Τῶν ἐτῶν τῆς στρατείας) Τῶν ἐτῶν τῶν τῆς στρατ.
l. 5. Ἅπαντα ταύτας) Ταύτας ἅπαντα.
l. 7. Προστατομένοις — ἐν τοῖς κοινοῖς) Προστατομένοις. μήτε στρατείας μήτ' ἀρχῆς μήτ' ἄλλης τινὸς τοῖς κοιν.
l. 10. Ἤμελλον) Ἔμελλον.
ibid. Ἐπιθέσθαι) Ἐπιθήσεσθαι.
l. 15. Ἐπικαίεσθαι) Ἐπικάεσθαι.
Pag. 316. l. 5. Ἀπὸ τοῦ μὲν) Ἀπὸ μὲν τοῦ.
l. 11. Μέγιστον μὲν) Μὲν deest.
Pag. 317. l. 14. Τριτωνίδος) Τριτώνιδος.
l. 15. Χεῤῥόννησον) Χερσόνησον.
Pag. 318. l. 1. Ἐμπεσούσης) Ἐμπεσούσαις.
l. 3. Ἀτλαντείους) Ἀτλαντίους.
l. 9. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 11. Δισχιλίων) Τρισχιλίων.
Pag. 319. l. 5. Κατοικοῦντας) Οἰκοῦντας.
l. 12. Κερναίους) Χερναίους.
l. 13. Ἀτλαντείους) Ἀτλαντίους. Sic & pag. sq. lin. 4.

Pag. 320. l. 10. Ἐφάμιλλον) Ἔφεδρον.
l. 15. Ἀντιταχθεισῶν) Ἀντιταχθέντων.
l. ult. Τῶν τρισχιλίων) Τῶν deest.
Pag. 321. l. 1. Συμφυγουσῶν) Συμφευγουσῶν.
l. 7. Τῶν δοκουσῶν) Τῶν δοκούντων.
l. 9. Αὐταῖς) Αὐτάς.
l. 15. Καθ' ὃν χρόνον ἐβασίλευεν) Καθὸν καιρὸν ἐβασίλευσεν.
Pag. 322. l. 3. Τὴν — στήλην) Τὰς — στήλας.
l. 9. Τῆς τε Λιβύης) Τῆς Λιβύης.
l. 13. Αὐτῶν) Desit.
Pag. 323. l. 4. Ἐπιθαλάττιον χώραν προσαγαγομένην) Παραθαλάττιον χώραν προσαγομένην.
l. 8. Ἑαυτῇ κτίσαι μίαν) Μίαν ἑαυτῇ κτίσαι.
l. 9. Ἡγεμονίας τὰς μεγίστας) Ἡγεμονίας μεγίστας.
l. 10. Πιτάνην, Πριήνην. ταύτας μὲν οὖν) Πιτάνην. πρεττανίαν πρι' ταύτας μὲν οὖν. Sic in Cod.
l. 11. Οἰκίσαι) Οἰκῆσαι.
Pag. 324. l. 9. Τὸ προτοῦ Σάμον καλουμένην αὐτὴν) Τὸ πρὸ τούτου Σάμον αὐτὴν καλ.
l. 10. Ἐν αὐτῇ ποτὲ) Ἐν αὐτῇ τότε.
l. 16. Παραδιδομένου) Παραδίδοσθαι.
l. ult. Καὶ τὸ τέμενος) Καὶ τέμενος.
Pag. 325. l. 4. Συνεισπεσούσης) Συνεπεισπεσούσης.
l. 11. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 14. Στρατείαν) Στρατιάν.
Pag. 326. l. 1. Ἐπεὶ π. τ. Ἀτλαντείων) Ἐπειδὴ π. τ. Ἀτλαντίδων.
l. 5. Οἱ τοίνυν Ἀτλάντειοι τοὺς) Οἱ τοίνυν Ἀτλαντεῖς οἱ τούς.
l. 11. Ποιητῶν) Ὅμηρον addit Vindob.
Pag. 327. l. 2. Ὑπακούοντας) Ὑπακούσαντας.
l. 12. Τοὺς μὲν πολλοὺς) Τοὺς πολλούς.
Pag. 328. l. 3. Δ' αὐτοῦ προσηγορίαν) L. δ' αὐτοῦ τὴν προσηγορίαν.
l. 4. Τῷ δοκεῖν) Τὸ δοκεῖν.
l. 10. Τεσσαράκοντα) Τετταράκοντα.
l. 11. Δέκα λέγουσιν) Δέκα μὲν λέγουσιν.
l. 15. Ταῖς ἄλλοις) Τοῖς λαοῖς.
Pag. 329. l. 12. Οὐθενὶ) Οὐδενί.
Pag. 330. l. 1. Ἐπὶ τῷ κάλλει) Ἐπί τε τῷ κάλλει.

l. 7. Εἰς τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ἐμβαλόντας ἀποπνίξαι) Ἐμβαλόντας εἰς τὸν Ἠρ. π. ἀποπνίξαι.
l. 15. Τεύξεσθαι) Τεύξασθαι.
Pag. 331. l. 4. Τοῖς ὄχλοις) Καὶ τοῖς ὄχλοις.
l. 7. Μηκέτι) Deest.
Pag. 332. l. 1. Βασίλειαν) Βασίλισσαν.
l. 6. Καὶ ταῖς διὰ) Καὶ abest Vindob.
l. 10. Ταύτης κατὰ) Ταύτης καὶ κατά.
l. 13. Μήονα) Μηΐονα.
Pag. 333. l. 12. Εἰσηγήσασθαι) Καθηγήσασθαι.
l. 15. Εἰς ταῦτα) Εἰς ταύτην.
Pag. 334. l. 1. Ἐπὶ πλεῖον) Ἐπιπλέον.
l. 10. Μὲν Ἄττιν, ὕστερον δὲ κληθέντα) μενάττιν, ὕστερον δ' ἐπικληθέντα.
l. 12. Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν) Κατ' αὐτὸν τὸν καιρόν.
Pag. 335. l. 7. Καταλελυμένην) Λελυμένην.
l. 9. Παρακολουθεῖν) Συνακολουθεῖν.
l. 14. Χρήσασθαι) Χρῆσθαι.
l. 15. Νυσαέων) Νυσαίων.
l. ult. Τὸν μὲν Ἀπόλλω) Τὸν μὲν Ἀπόλλωνα.
Pag. 336. l. 7. Ὑπερβαλέσθαι) Ὑπερβάλλεσθαι.
l. 12. Καὶ τῶν αὐλῶν) Καὶ τῶν αὐτῶν αὐλῶν.
l. 14. Τὸν δὲ Ἀπόλλωνα) Τὸν δὲ Ἀπόλλω.
l. 15. Οὐδὲν αὐτὸς) Οὐδὲν αὐτόν.
Pag. 337. l. 1. Ταύτην ἀμφοτέροις) Ταύτην ἴσην ἀμφοτέροις.
l. 5. Τὸν Ἀπόλλωνα) Τὸν Ἀπόλλω.
l. 7. Τὸν δ' Ἀπόλλωνα) Τὸν δ' Ἀπόλλω.
l. 13. Θάμυριν) Θαμύραν.
l. 14. Ἀπόλλωνα) Ἀπόλλω.
Pag. 338. l. 3. Τὸν θεὸν περὶ τῆς) Τὸν θεὸν ἀτυχοῦντα περὶ τῆς.
l. 6. Διὰ τὸν χρ. ἠφανισμένου τοῦ σώματος) Ἠφανισμένου τοῦ σώματος διὰ τὸν χρ.
l. 11. Ἱδρυσαμένης) Ἱδρυσαμένους.
l. 13. Νεὼν πολυτελῆ) Νεὼ πολυτελῆ.
l. 14. Μεγαλοπρεπεστάτας, Μίδου) Μεγαλοπρεπεστέρας, Μήδου.
Pag. 339. l. 2. Πρώτως) Πρῶτον.
l. 4. Ἀτλαντείοις, τοῖς παρὰ τὸν ὠκεανὸν) Ἀτλαντίοις κατὰ τὸν ὠκ.
l. 10. Ἀτλαντείους) Ἀτλαντίους.

l. 12. Προσαγορεῦσαι) Προσαγορεύεσθαι.
Pag. 340. l. 8. Τὸ πάθος) Τοῦτο τὸ πάθος.
l. 14. Ἀστεροπὴν — Κελαινῷ) Στεροπὴν — Κελαινῶ.
l. ult. Εὐφυεστάτοις) Ἐπιφανεστάτοις.
Pag. 341. l. 1. Πλείστου) Deest.
l. 12. Καθιδρυνθείσας) Κατιδρυθείσας.
Pag. 342. l. 14. Ἱστοροῦσι) Μυθολογοῦσι
l. 15. Περὶ Κρήτης) Περὶ Κρητῶν.
Pag. 343. l. 4. Ὀχυροὺς) Ἰσχυρούς.
l. 11. Αὐτὸν τὴν βάσ.) Αὐτόν φασι τὴν βασ.
ibid. Ἑκόντος) Ἑκουσίως.
Pag. 344. l. 8. Καθιδρυνθῆναι) Κατιδρυθῆναι.
l. 11. Ἀτλαντείοις θεολογουμένων) Ἀτλαντίοις μυθολογουμένων.
Pag. 345. l. 6. Ἐστὶ περὶ τῆς) Ἐστὶν ὑπὲρ τῆς.
l. 7. Πράξεων εἰπεῖν) Πράξεων καθαρῶς εἰπεῖν.
l. 9. Μὴ γεγονέναι) Μήτε γεγονέναι.
ibid. Ἀποφαινόμενοι) Ἀποφαίνονται.
Pag. 346. l. 1. Καὶ τὴν ἄμπελον) Καὶ abest a Vindob.
l. 2. Τούτου τὸ μέχρι) Τοῦτο μέχρι.
l. 4. Ὁμοίως) Παραπλησίως.
l. 9. Καρποφορῇ) Βρίθῃ.
l. 11. Νομίζεσθαι) Ὀνομάζεσθαι.
Pag. 347. l. 2. Ἀνάγουσι) Μετάγουσι.
l. 4. Ἔκ τε γῆς) Ἐκ τῆς γῆς.
l. 10. Ἑψεῖν τὸν οἶνον) Καὶ μίσγοντας addit Vindob.
l. 11. Κατασκευάζοντας) Κατασκευάζειν.
l. 14. Παρεμφαίνειν πάλιν ὅτι) Παρεμφαίνειν ὅτι πάλιν.
Pag. 348. l. 10. Θυομένων) Φυομένων.
l. 12. Παραδεδόσθαι) Παραδίδοσθαι.
Pag. 349. l. 1. Τοῦτον) Deest.
Pag. 350. l. 6. Καὶ παράδοσιν) Καὶ παράδοξον παράδοσιν.
l. 9. Λέγουσι) Λέγουσι γενέσθαι.
l. 11. Ἀνατρέφειν) Ὑποτρέφειν.
l. ult. Μεταδιδόντα) Μεταδόντα.
Pag. 351. l. 11. Τὸ προτοῦ) Τὸ πρὸ τούτου.
Pag. 352. l. 4. Ἑτέρου Διονύσου) Ἑτέραν τοῦ Διονύσου.
l. 6. Τρίτον δὲ γενέσθαι) Τρίτον δὲ λέγεσθαι.
Pag. 353. l. 7. Χρόνου τελείαν) Χρόνου τὴν τελεῖαν.
l. 12. Χορείαις — θιάσοις) Χορίαις — θειάσοις.
Pag. 355. l. 1. Τῆς φύσεως) Τῆς θείας φύσεως.
l. 7. Σιδήρου· καὶ τῶν) Σιδήρου· διὸ καὶ τῶν.

Pag. 356. l. 3. Μαινάδας πάσας) Βάκχας πάσας.
l. 5. Θάροψ) Χάροψ.
l. 9. Τὸν μὲν) Absunt.
l. 11. Τὴν δύναμιν) Τὰς δυνάμεις.
l. 14. Θάροπι — ἀποδόντα) Χάροπι — ἀποδιδόντα.
Pag. 357. l. 2. Θάροπος) Χάροπος.
l. 4. Τελετὰς παραδεδομένας) Παραδεδομένας τελετά
l. 6. Διενεγκόντα) Διενέγκαντα.
Pag. 358. l. 10. Ἐλευθερὰς) Ἐλευθέρας.
ibid. Τήϊοι) Τηϊοι. Sic & lin. sq.
l. 14. Αὐτομάτην) Αὐτομάτως.
Pag. 359. l. 10. Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σὲ) Ἄλλοι μὲν γὰ διαικανωσσε.
l. 12. Ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ &c.) Ἐπ' Ἀλφιῷ ποταμ βαθὺ δινηέντι Κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ
l. 13. Ἐν Θήβαισιν) Ἐν Θήβησιν.
Pag. 360. l. 1. Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων) Πολλῶν ἀπ' ἀνωι
l. 10. Παλαιῶν παρ' Ἕλλησι) Παλαιῶν τῶν παρ' Ἕλλησι
l. 13. Ἱστορημένων — διέξιμεν) Ἱστορουμένων — διέξειμει
Pag. 361. l. 1. Τῷ συνταξαμένῳ) Desunt.
l. 3. Ἰλιακὸν) Ἠλιακόν.
l. 4. Πόλλ' ἕτερα συνέταξε) Πολλὰ ἕτερα συντέτακται
l. 12. Φοινίκια) Φοινικῆα.
Pag. 362. l. 3. Θάμυριν καὶ Ὀρφέα) Θαμύραν. Ὀρφέα.
l. 8. Θάμυριν δὲ) Θαμύραν δέ.
l. 10. Καὶ κατὰ τὴν) Καὶ τὰ κατὰ τήν.
ibid. Ὑπεροχὴν φάσκειν ἑαυτὸν) Ὑπεροχήν· φάσκειν δ αὐτόν.
l. 13. Καὶ πηρῶσαι) Addit Vindob. τὸν ἄνδρα.
Pag. 363. l. 1. Καὶ ἔτι) Non legitur in Vindob.
l. 5. Διεξίωμεν) Διεξιῶμεν.
l. 13. Γεγονότα τοῦ Ὀρφέως) Γεγον. τὴν Ὀρφέως.
Pag. 364. l. 5. Μέρους) Τοῦ μέρους.
Pag. 365. l. 9. Τὴν Ῥέας) Τὴν τῆς Ῥέας.
l. 12. Περιεχομένῃ μὲν) Περιεχομένην μέν.
l. 14. Νυσείας) Νυσίας.
l. ult. Καὶ κήποις) Καὶ κηπίοις.
Pag. 366. l. 5. Βιοῦντας) Κατοικοῦντας.
l. 7. Αὐλωνοειδῆ) Αὐλονοειδῆ.
l. 13. Κυκλοτερὲς) Κυκλωτερές.
Pag. 367. l. 2. Τὰς μὲν θαλαττίαις πορφύραις τὴν χρόαν ἐχούσας) Τὰς μὲν θαλαττίᾳ πορφύρᾳ τὴν χρόαν ἐχούσαις.

l. 3. Κυανῷ) Κοιάνῳ.
l. 5. Χρῶμα τῶν) Χρωμάτων.
l. 13. Ἀλλὰ καὶ τὸν) Ἀλλὰ καὶ κατὰ τόν.
Pag. 368. l. 3. Δι' ἐνιαυτῶν) Δι' ἑαυτῶν.
l. 5. Ἐξ αὐτῆς) Ὑπ' αὐτῆς.
l. 6. Κατὰ πάντα δὲ τὸν) Κατὰ πάντα τόν.
l. ult. Μητρυιᾶς) Μητρυᾶς.
Pag. 369. l. 3. Δι' ὃν καὶ Τριτωνίδα) Δι' ὃν Τριτώνιδα.
l. 5. Σωφροσύνῃ διενεγκεῖν) Σωφροσύνῃ τε διεν.
l. 8. Ἀλκῇ καὶ ῥώμῃ) Ἀλκῇ δὲ καὶ ῥώμῃ.
Pag. 370. l. 1. Ὄρη, καὶ συνεχῶς κατακαῦσαι) Ὄρη συνεχῶς. καὶ κατακ.
l. 7. Κατασκῆψαι) Ἐγκατασκῆψαι.
l. 9. Ἐκλειπόντων) Ἐκλιπόντων.
Pag. 371. l. 11. Δυνάμενα ξηραίνεσθαι) Δυνάμενα μὲν ξηραίνεσθαι.
l. 13. Τῷ γένει) Τῷ γένη.
l. 15. Τεύξασθαι) Τεύξεσθαι.
Pag. 372. l. 7. Μετ' αὐτῶν) Μετὰ τῶν Τιτάνων.
l. 10. Πιεζόμενον) Πιεζούμενον.
Pag. 373. l. 7. Στρατείαν πολλὴν) Στρατιὰν, omiſſo πολλήν.
l. 9. Δ' αὐτὰς) Δ' αὐταῖς.
Pag. 374. l. ult. Ἐξορκίσαι) Ἐξορκῶσαι.
Pag. 375. l. 7. Θυσίαν τε) Θυσίας τε.
l. 9. Διονύσῳ) Abeſt.
ibid. Νυσαέων) Νυσαίων.
l. 10. Σιληνοὺς) Σιλήνους.
l. 11. Τῆς Νύσης) Non legitur in Vindob.
l. 12. Σιληνὸν, οὗ τὸ γ.) Σιλῆνον. οὗτος τὸ γ.
l. 14. Τοὺς ἐγγόνους) Τοὺς ἐκγόνους.
Pag. 376. l. 1. Πολλὴν μὲν ἄνυδρον) Τὴν ἄνυδρον.
l. 3. Ζάβιρναν) Καβίρναν.
l. 9. Ὑπολιπεῖν) Ἀπολιπεῖν.
l. 11. Προσάγειν πρὸς τοὺς Τ.) Προάγειν τοὺς Τ.
Pag. 377. l. 6. Τὴν πόλιν νυκτὸς ἐμπρ. σπεύδοντα εἰς τέλος καταφθεῖραι) Τὴν μὲν πόλιν νυκτὸς ἐμπρ. σπεύδ. δ' εἰς τέλος διαφθεῖραι.
Pag. 378. l. 2. Ὕπουλον ἔχειν τὴν εὔνοιαν) Ὕπουλον εὔνοιαν ἔχειν.
l. 4. Ὃν προσαγορευθῆναι) Καὶ προσαγορ.
l. 11. Ἀνακτήσεσθαι) Ἀνακτήσασθαι.

l. 12. Θεὸν νομισθήσεσθαι) Θεὸν ὀνομασθήσεσθαι.
l. 13. Ἱδρύσατο τοῦ πατρὸς) Ἵδρυσεν τὸ τοῦ πατρός.
Pag. 379. l. 1. Σχεῖν κριοῦ) Ἔχειν κριοῦ.
l. 3. Στρατείας) Στρατιάς.
l. 4. Φυσικῶς) Deest.
l. 5. Διὰ τοῦτο τὸν Διόνυσον) Διὸ καὶ τὸν Διόνυσον.
Pag. 380. l. 2. Ὑφ' οὗ) Ἀφ' οὗ.
l. 6. Καί τινων ἄλλων) Καὶ τὴν τῶν ἄλλων.
l. 8. Ἀντιτάσσεσθαι) Ἀντιτάττεσθαι.
l. 10. Ἐπελθεῖν φασι) Φασὶν ἐπελθεῖν.
l. 12. Τοὺς λαοὺς) Τοὺς ἄλλους.
Pag. 381. l. 8. Ταχεῖαν) Abest.
Pag. 382. l. 15. Τῆς στρατείας) Τῆς στρατιᾶς.
Pag. 383. l. 3. Τελετὰς ἃς μὲν μεταθ.) Τελετάς· καὶ τὶ μὲν μεταθ.
l. 7. Μόνον) Μόνου.
l. ult. Γόητα) Γενναῖον.
Pag. 384. l. 11. Φέρειν καὶ τὴν ἐκ τῆς) Φέρειν τὸν ἐκ τῆ
Pag. 385. l. 4. Τετελειωκότες) Τετελεκότες.

IN LIBRUM IV.

Vol. III. Pag. 2. l. 4. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι &c.) Περὶ τῶν μυθολογουμένων παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. Cetera desunt.

l. 9. Περὶ Διονύσου, Πριάπου, Ἑρμαφρ.) Περὶ Διονύσου, καὶ Πριάπου, καὶ Ἑρμαφρ.

Pag. 3. l. 4. Περί τε Μηδείας) Καὶ Μηδείας.

l. 8. Περὶ τῶν ἑπτὰ) Περὶ τῶν στρατευσαμένων ἑπτά.

l. 9 sq. Θήβας. Περὶ Νηλέως) Θήβας, καὶ Νηλέως.

Pag. 4. l. 6. Τοῦ Πριάμου) Τοῦ non agnoſcit Vindob.

l. 8. Μίνωος) Μίνω.

ibid. Κώκαλον βασιλέα) Κώκαλον τὸν βασ.

l. ult. Καὶ Ὠρίωνος) Ἔτι δὲ Ὠρ.

Pag. 5. l. 5. Οὐκ ἀγνοοῦμεν ὅτι) Οὐκ ἀγνῶ μὲν ὅτι.

l. 7. Ἐλασσοῦσθαι) Ἐλαττοῦσθαι.

Pag. 6. l. 3. Ἡ ποικιλία) Τινὰ ποικιλίαν.

l. 12. Μὲν οὖν) Μὲν γάρ.

Pag. 7. l. 9. Πολλῶν ἄλλων ἀνδρῶν ἀγαθῶν) Πολλῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

l. 10. Ὧν διὰ) Ὧν ante διὰ omiſſum eſt, ſed ſuperſcriptum eadem, ut videtur, manu.

l. 14. Πρὸ ταύτης) Πρὸ ταύταις.

Pag. 8. l. 6. Ἀρχαιοτάτους) Ἀρχαίους.

l. 9. Εἰς τὸν κοινὸν) Πρὸς τὸν κοινόν.

l. 11. Ἀρχὴν ἀπὸ) Ἀρχὴν γράφειν ἀπό.

Pag. 9. l. 3. Εὑρετὴν γενόμενον) Εὑρετὴν ὄντα.

l. 6. Ὁμοίως δὲ τοὺς Ἰνδοὺς) Ὁμοίως δὲ τούτοις, Ἰνδούς.

l. 11. Περὶ τοῦ θεοῦ τούτου λεγόμενα διέξιμεν) Λεγόμενα περὶ τοῦ θεοῦ τούτου διέξειμεν.

Pag. 11. l. 7. Ποιήσασθαι) Ποιεῖσθαι.

l. 9. Τούτοις) Τοῦτο.

l. 14. Εὑρετὴν τοῦ οἴνου) Εὑρετήν τε τοῦ οἴνου.

l. ult. Πᾶσαν) Ὅλην.

Pag. 12. l. 3. Προσαγορευόμενον μὲν) Μὲν deſit.

l. 8. Ὦ τοὺς) Καὶ τούς.

l. 12. Ἐλευθερὰς) Ἐλευθέρας.

Pag. 14. l. 1. Τοὺς δοκοῦντας) Τοὺς δόξαντας.

l. 5. Εὐτονωτέρους) Εὐτονοτέρους.
l. 6. Ἐπὶ τῶν δείπνων) Ἐπὶ τὸν δεῖπνον.
l. 7. Δίδοται πᾶσιν, ἐπιλέγειν) Ἐπιδίδοται, προσεπιλέγειν
l. ult. Ὑπερβαλομένους) Ὑπερβαλλομένους.
Pag. 15. l. 5. Ἕτερον Διόνυσον) In marg. γρ. ἑτέρου Διονύσου.
l. 7. Περσεφόνης) Φερσεφόνης.
l. 10. Αἰσχύνην ἐκ τῆς) L. Αἰσχύνην τὴν ἐκ τῆς.
l. 13. Τὸν σπόρον τῶν καρπῶν) Τὸν καρπὸν τῶν σπόρων.
Pag. 16. l. 4. Καθωπλισμένων) Καθωπλισμένον.
l. 7. Τῆς μελῳδίας) Τὰς μελῳδίας.
l. 8. Παιδείᾳ) Παιδιᾷ.
l. 16. Ἀνθειναῖς) Ἀνθίναις.
Pag. 17. l. 2. Μίτρᾳ) Μίτρῃ.
l. 8. Νεώτερον τὰς) Νειότερον καὶ τάς.
l. 13. Ἐξ ἀρχῆς) Ἐξαρχῆς.
l. 15. Τὰς φίλων) Τὰς τῶν φίλων.
Pag. 18. l. 2. Τινῶν μὲν) Μὲν abest.
l. 3. Καιρίων) Κερίων.
l. 4. Προσκόψαντα) Προσκώψεντα.
l. 11. Βακχεῖον) Βάκχιον.
l. 12. Βακχῶν) Βάκχων.
l. 15. Ὀνομάσαι) Ὠνομᾶσθαι.
Pag. 19. l. 9. Ὡραῖον) Deest.
l. 12. Ὀργίλων — ἱλαρῶν) Ἱλαρῶν — ὀργίλων.
Pag. 20. l. 1. Ὠφελούσας τε) Τε abest.
l. 2. Συνεργούσαις ἐπιτηδεύσεσι) Συνεργοῦσιν ἐπιτηδεύμασι.
l. 5. Τῶν θυμελικῶν) Τοῦτον θυμελικῶν.
l. 7. Ποιῆσαι) Ποιήσασθαι.
l. 16. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
Pag. 21. l. 1. Υἱὸν εἶναι) Υἱὸν μὲν εἶναι.
l. 3. Τοὺς γὰρ οἰνωθέντας) Τοῦ καὶ παροινωθέντας.
l. 5. Μυθῳδοὺς βουλομένους ὀνομάζειν) Μυθωδῶς ὀνομάζειν βουλομένους.
l. 7. Ὑπάρχον) Ὑπάρχειν.
l. 10. Τοὺς Τιτᾶνας τὸ παλαιὸν) Τὸ παλαιὸν τοὺς Τιτᾶνας.
Pag. 22. l. 5. Τιμᾷν ὡς θεὸν) Ὡς θεὸν τιμᾷν.
Pag. 23. l. 1. Τιμῆς τινος) Τινὸς τιμῆς.
l. 11. Ἔχειν ἀνδρὸς) Ἀνδρὸς ἔχειν.
Pag. 24. l. 13. Καλῇ) Κάλλῃ.

Pag. 25. l. 7. Παρθένους τε αὐτὰς) Παρθένους δι' αὐτάς.
l. 9. 'Αφθάρτους) 'Αφθόρους.
Pag. 26. l. 8. Καὶ ἐπεράστους) Non leguntur haec in Vindob.
l. 10. Ποιημάτων ἀπαθανατιζομένους) Ποιητῶν ἀθανατιζομένους.
l. 14. Ὕψος οὐράνιον) Οὐράνιον deest.
Pag. 27. l. 6. Τῷ μὲν γὰρ) Τῷ γάρ.
l. 10. Ἕκαστον) Ἑκάστου.
l. 12. Ἦν ἡ ἀθανασία) Ἦν ἀθανασία.
l. ult. 'Αναγκαῖον ἦν) Ἦν abest.
Pag. 28. l. 6. Τῷ — χρόνῳ) Τοῖς — χρόνοις.
Pag. 29. l. 1. Τὰς τοιαύτας) Εἰς τὰς τοιαύτας.
l. 7. Ὑπεροχὴν) Ὑπερβολήν.
l. 11. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
ibid. 'Απ' ἀρχῆς) 'Απαρχῆς.
Pag. 31. l. 8. Γεννώμενον, Περσειδῶν) Περσιδῶν γενόμενον.
Pag. 32. l. 5. Προστάξῃ) In fine fuerat ει, postea mutatum in η.
l. 9. Πεδίον) Παιδικόν.
l. 10. Προϊοῦσα) Προσιοῦσα. Mox καὶ θαυμάσασα absunt.
l. 11. Τὴν θηλὴν ὑποσχεῖν) Ὑποσχεῖν τὴν θηλήν.
Pag. 33. l. 8. Τὸ γενόμενον) Τὸ γεγονός.
Pag. 34. l. 6. Μινυῶν) Μηνύων. Sic etiam pag. sq. l. 7 & 14.
l. 9. Μινυῶν) Μινύων.
l. 11. 'Εκπραττομένους) Εἰσπραττομένους.
Pag. 35. l. 4. Μινύας) Μηνύας.
l. 7. 'Εργῖνον) 'Εργίνον, & iterum inferius.
l. 9. Μέγεθος) Μέγιστον.
Pag. 36. l. 2. Συνῴκισεν) Συνῴκησεν.
l. ult. Ἔκρινε δεῖν τῆς) Ἔκρινε τῆς, omisso δεῖν.
Pag. 37. l. 8. Μόλις) Μόγις.
l. 11. Συμπαθούντων) Συμπενθούντων.
l. 14. Πραΰναντος) Πραΰνοντος.
Pag. 38. l. 2. Ὑπερφυὴς ἦν) Ὑπερφυὴς ὤν.
l. 5. Μυκηνῶν) Μυκήνων.
l. ult. Περιλαβὼν) Περιβαλών.
Pag. 39. l. 1. Ἆθλον) Deest.
l. 7. Δυστραπελίαν) Δυστραπέλειαν.
l. 12. Ἔχῃ) Ἔχει.

l. ult. Ἐν πεδίῳ) Ἐν τῇ λαμπίᾳ.
Pag. 40. l. 4. Ἀκριβῶς) Deſit.
l. 7. Ὡς τὸ) Ὥστε τό.
l. 11. Ἑαυτὸν) Αὐτόν.
l. ult. Δεχόμενος τὸν Ἡρακλέα) Δεχόμενος Ἡρακλέα.
Pag. 41. l. 6. Ἀνεωχθέντος) Ἀνοιχθέντος.
Pag. 42. l. 6. Δυσὶν ἐρηρεισμένῳ) Δυεῖν ἠρεισμένῳ.
l. 7. Κατεσκεύαζεν) Κατασκευάζειν.
l. 8. Τοῖς τοιούτοις) Τοὺς τοιούτους.
l. 12. Ἀργεῖος) Καὶ Ἀργῖος.
Pag. 43. l. 1. Ὅμαδος) Ὅμαλος.
l. 3. Θαυμασθῆναι συνέβη) Συνέβη θαυμασθῆναι.
l. 6. Συνέβη περὶ) Συνέβη καὶ περί.
l. 11. Ἔθαψεν ὑπὸ τὸ ὄρος, ὃ) Θάψας ὑπὸ τὸ ὄρ. ἔθηκεν,
l. 12. Φολόη) Φολόην.
l. ult. Ὁμωνυμίας μηνύει) Ἐπωνυμίας μηνύειν.
Pag. 44. l. 2. Διέφθειρε) Διέφθηρεν.
l. 6. Ἐπίνοιαν) Τὴν ἐπίνοιαν.
l. 9. Στειβίας) Στιβίας.
l. 10. Συεχεῖ) Συνεχῆ.
l. 11. Τὸν ἆθλον τοῦτον) Τὸ ἆθλον τοῦτο.
Pag. 45. l. 4. Δὲ ἐπινοίας) Δ' ἐπινοίας.
l. 10. Τοῦ Αὐγέου) Τὴν Αὐγαίου.
l. 11. Ἐτῶν) Χρόνων.
l. 12. Ἄπλετον) Ἄπλατον.
l. 13. Καθᾶραι) Καθάραι.
l. ult. Αὐτὴν) Ταύτην.
Pag. 46. l. 1. Ἐπαγαγὼν — Πηνειὸν) Ἐπαγωγὸν — Ἀλφειόν.
l. 5. Ἄν τις) Τὶς ἄν.
l. 10. Ἤγαγεν εἰς) Ἤγαγεν αὐτὸν εἰς.
l. 12. Ὀλυμπιακὸν) Ὀλυμπικόν.
Pag. 47. l. 1. Κατεσκεύασεν) Ἐποίησεν.
l. 11. Τῶν ἀγώνων οὗτος) Οὗτος τῶν ἀγώνων, ſed cum nota tranſpoſitionis.
l. 12. Ὑπεροχὴν) Ἀρχήν.
Pag. 48. l. 2. Ἥφαιστος δὲ) Deeſt δὲ poſt Ἥφαιστος.
l. 6. Τῶν δὲ ἄλλων) Τῶν δ' ἄλλων.
l. 12. Πρώτη) Πρῶτον.
l. 13. Δὲ Ἀλκμήνη) Δ' Ἀλκμήνη.
l. 14. Δὲ ἀπὸ) Δ' ἀπό.
Pag. 49. l. 2. Κατέπαυσε) Κατέλυσεν.

l. 15. Ἀλλ' ὅτι) Ἀλλὰ διότι.
Pag. 50. l. ult. Διομήδη) Διομήδην.
Pag. 51. l. 6. Ἔπλευσε) Συνεξέπλευσεν.
l. 8. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
Pag. 52. l. 4. Ἐπισημόταται) Τιμιώταται.
l. 8. Φίλιππις) Φιλιππίς.
l. ult. Χρείαν) Χάριν χρείας.
Pag. 53. l. 2. Ἀρτέμιδος) Τῆς Ἀρτέμιδος.
l. 4. Σκοπὸν) Στοχόν.
l. 5. Πᾶσαι τότε) Τότε πᾶσαι.
l. 7. Ἀλκίππην) Χαλκίππην.
l. 8. Διετήρησε — διεφύλαξεν) Ἐφύλαξεν — διετήρσεν.
Pag. 54. l. 8. Κακοπαθείας καὶ παρασκευῆς) Παρασκευῆς καὶ κακοπαθείας.
Pag. 55. l. 2. Ἐξ ἀνδρῶν) Ἐξ ἐθνῶν.
l. 3. Ἐπὶ τούτοις) Ἐπὶ τούτους.
l. 14. Ἄρκτων) Ἄρκων.
l. ult. Τῶν τοιούτων) Τοιούτων, omiſſo articulo.
Pag. 56. l. 2. Πλοῦν) Ἔκπλουν.
l. 11. Ἀμπελόφυτον) Χῶραν addit Vindob.
Pag. 57. l. 2. Καὶ πολεμῆσαι) Deſunt.
l. 7. Προστάσσοντος) Προστάττοντος.
l. 13. Ἑκατόμπυλον) Ἑκατόνπυλον.
ibid. Ἡ ἔθετο) Ἧς ἔθετο.
l. 14. Διέμεινε) Διαμεμένηκε.
Pag. 58. l. 13. Ἐν δωρεᾷ) Ἐν δωρεαῖς.
Pag. 59. l. 9. Προσχῶσαι) Προχῶσαι.
l. 12. Κήτη) Κήτει.
l. ult. Μένῃ) Abeſt Vindob.
Pag. 60. l. 5. Σκοπεῖν ἐξέσται) Ἐξέσται σκοπεῖν.
Pag. 61. l. 3. Ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς) Ὁ δ' Ἡρακλῆς.
l. 9. Ὀνομαζομένην) Ὀνομασθεῖσαν.
l. 12. Κατοικοῦντας) Ἐνοικοῦντας.
l. 14. Ἐτίμων) Τιμῶσι.
Pag. 62. l. 1. Ἀφ' Ἡρακλέους) Ἐφ' Ἡρακλέους.
l. 5. Μετὰ τῶν ἄλλων) Μετὰ πάντων τῶν ἄλλων.
Pag. 63. l. 15. Ἀλλήλοις) Παραλλήλοις.
l. ult. Παράδοξον καὶ) Καὶ non legitur in Vindob.
Pag. 64. l. 4. Ἐν αἷς) Ἐν οἷς.
l. 5. Ἐνειλήσασα) Ἐνειλίσασα.
l. 7. Ὑπέμενε) Ὑπέμεινε.
l. 8. Τοῦ δὲ βρέφους) Τοῦ βρέφους δέ.

l. ult. Τῶν Τυῤῥηνῶν) Τὴν τῶν Τυῤῥηνῶν.
Pag. 65. l. 2. Ῥωμύλου) Ῥωμύλλου.
l. 12. Κακίου) Κάκιος, & mox iterum.
l. ult. Προεῖπεν) Προειπεῖν.
Pag. 66. l. 9. Οὔσας) Exſulat e Vindob.
Pag. 67. l. 2. Τὸ Κυμαῖον) Τὸ Κυμαίων.
l. 3. Ἄνδρας ταῖς τε) Ἄνδρας γενέσθαι ταῖς τε.
l. 4. Ὀνομάζεσθαι) Οὓς ὀνομάζεσθαι.
l. 6. Ἄπλετον πῦρ ἐκφυσῶντος) Ἐκφυσῶντος ἄπλατον πῦρ.
l. 9. Κεκαῦσθαι) Κεκλαῦσθαι.
l. 10. Τοῦ Ἡρακλέους) Τοῦ deſit.
Pag. 68. l. 2. Ἐν Φλέγρᾳ) Ἐν Φλεγραίῳ.
l. 7. Περσεφόνης) Φερσεφόνης.
l. 9. Μισηνοῦ) Μισήνου.
ibid. Δικαιαρχείων) Δικαιαρχίων.
l. 12. Κυάνεον) Κυανοῦν.
l. ult. Θάλατταν) Θάλασσαν.
Pag. 69. l. 3. Περὶ τούτους τοὺς) Περὶ ἐκείνους τούς.
l. 11. Τότε δ' οὖν ὑπερφυῆ) Τότε γοῦν τὸν ὑπερφυῆ.
l. ult. Κατὰ τὴν μεσημβρίαν) Κατὰ μεσημβρίαν, omiſſo articulo.
Pag. 70. l. 8. Ῥηγίνης) Ῥηγείνης. Mox καὶ ante διὰ deeſt.
l. 15. Ὁ δ' οὖν Ἡρακλ.) Οὖν omittitur a Vindob.
l. ult. Κατὰ τὸ) Καὶ κατὰ τό.
Pag. 71. l. 1. Θαλάττης) Θαλάσσης.
ibid. Ἐπεραίωσεν) Ἐπερέωσεν.
l. 5. Ἐγκυκλωθῆναι) Ἐγκυκλωθεῖναι.
l. 10. Γενομένης αὐτῷ) Αὐτῷ γενομένης.
l. 11. Τὰ δὲ Ἐγεσταῖα) Τὰ δ' Ἐγεσταῖα.
Pag. 72. l. 4. Ἂν ταύτας) Ταύτας ἄν.
l. 9. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἄν.
ibid. Ἐγγόνων) Ἐκγόνων.
l. 10. Ὅπερ καὶ συνέβη) Ὅπερ συνέβη.
l. 13. Ἡρακλείαν) Ἡράκλειαν.
Pag. 73. l. 4. Καὶ καταντήσας) Καὶ deeſt.
l. 6. Εὐθὺς) Non comparet in Vindob.
l. 7. Κυανὴν) Κυάνην, & mox iterum Κυάνῃ.
Pag. 74. l. 1. Βουφονᾶν καὶ Γαυγατᾶν) Βουφόναν καὶ Γλυχάταν.
ibid. Κυγαῖον καὶ Κρυτιδᾶν) Βυταίαν καὶ Κροτίδαν.
l. 5. Διαθέμενος) Διατιθέμενος.
l. 6. Ὧν ἴδιον τι) Ἴδιον δέ τι, omiſſo ὧν.

l. 7. Ἀγυριναίων) Ἀγυρειναίων.
l. 9. Καίπερ κατὰ) Καὶ κατά.
l. 11. Συνευδόκησε) Συνευδοκῆσαι.
Pag. 75. l. 7. Τεσσάρων) Τεττάρων.
ibid. Ἐπώνυμον αὐτοῦ) Ἐπώνυμον αὐτῷ.
l. 9. Ἀφ' ἑαυτοῦ) Ἐφ' ἑαυτοῦ.
ibid. Καθιέρωσεν) Κατεσκεύασεν.
l. 11. Ἀδελφιδοῦ) Ἀδελφιδοῦς.
Pag. 76. l. 1. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἄν.
l. 2. Ἴλεων) Ἵλεω.
l. 3. Ἀγνεία) Ἀγνία.
Pag. 77. l. 3. Παραλίου) Παραλίας.
l. 6. Δὲ τοῖς ἐγχωρίοις) Δὲ καὶ τοῖς ἐγχ.
l. 8. Δὲ κυκλωθεὶς) Δ' ἐν κύκλῳ θείς.
l. 10. Ἐξ ἧς πορευθεὶς) Ἑξῆς δὲ πορευθείς.
Pag. 78. l. 4. Συνέταξε) Συνετάξατο.
l. 5. Ἐμμελεία διαφέρον) Εὐμελία διαφέρων.
l. 7. Δένδρα) Δένδρη.
l. 11. Ταῖς τελεταῖς καὶ ταῖς θεολογίαις) Ταῖς θεολογίαις καὶ ταῖς τελεταῖς.
l. 14. Καταβῆναι μὲν) Μὲν deſit.
l. ult. Περσεφόνην) Φερσεφόνην.
ibid. Ἐμμελείας) Εὐμελίας.
Pag. 79. l. 2. Αὐτοῦ) Αὐτοῦ.
l. 10. Περσεφόνης) Φερσεφόνης.
l. 15. Χρυσᾶ) Χρύσεα.
Pag. 80. l. 2. Χρυσᾶ) Χρυσά. Sic & l. 5.
l. 7. Χρυσῆν) Χρυσήν.
l. 8. Ὅτι πρόβατα) Ὅτε τὰ πρόβατα.
l. 10. Τῶν ποιμνίων) Τῶν ποιμνῶν.
l. ult. Ἐπιτετελεκὼς) Ἀποτετελεκώς.
Pag. 81. l. 5. Ἑσπερῖτιν) Ἑσπερίτην.
l. 8. Παράδοξα) Διάφορα.
l. 10. Χρυσᾶ) Χρυσά.
l. 11. Ἑσπερίδα) Εὐεσπερίδα. Tum συνοικῆσαι.
l. 13. Ἑσπερῖτιν) Εὐεσπερίτην.
ibid. Τὸν δὲ Ἄτλαντα) Τὸν δ' Ἄτλαντα.
l. 14. Ὡς ἀπὸ) Ὡς abeſt.
Pag. 82. l. 3. Ἐπ' αὐτὰς) Deſunt.
l. 7. Ἀνελεῖν) Ἀνεῖλεν. Mox τὸν συναναγκάζοντα.
l. 10. Ἀξιῶσαι) Καταξιῶσαι.
l. 12. Βασιλέα) Βασιλεύοντα.

l. 13. Ἐπανελθεῖν) Ἐπανελθών.
l. 16. Ἀκτῆς) Αὐλῆς.
Pag. 83. l. 4. Ἀποδιδόντα) Deficit.
l. 9. Φέροντα) Φοροῦντα.
l. 10. Ἡρακλέους) Ἡρακλέως.
l. 12. Ἀτλάντειον) Ἀτλαντικόν.
l. 14. Περὶ ταῦτα) Περὶ ταῦτ'.
Pag. 84. l. 4. Δεδουλῶσθαι) Καταδεδουλῶσθαι.
l. 6. Ταῖς Ἀμαζόσι) Τοῖς Ἀμαζ.
l. 14. Τὴν Ἀμαζόνα) Ἀμαζονίδα, omiſſo articulo.
Pag. 85. l. 3. Ἃς δὲ τῆς) Ἃς δ' ἐκ τῆς.
l. 8. Εἰς τὴν Σκυθίαν, καὶ μετὰ τῶν Σκ. κατῴκησαν) Μετὰ τῶν Σκυθῶν εἰς τὴν Σκυθίαν, καὶ μετ' ἐκείνων κατῴκησαν.
l. 10. Ἐπάνιμεν) Ἐπάνειμεν.
Pag. 86. l. 3. Θέσπιος γὰρ) Γὰρ abeſt.
l. 6. Δὲ ἔτι) Δ' ἔτι.
l. 9. Διὸ καὶ καλέσας) Καὶ deeſt.
Pag. 87. l. 1. Σαρδὼ) Σαρδόνα.
l. 7. Θεσπιαῖς) Θεσπίαις.
l. 12. Σαρδὼ) Σαρδόνα.
Pag. 88. l. 1. Κατάφυτον — ποιήσας) Καταφυτεύσας, omiſſo ποιήσας.
l. 8. Τὴν ἀποικίαν) Τὰ περὶ τὴν ἀποικίαν.
l. 12. Δαιδάλεια) Δαιδάλια.
Pag. 89. l. 2. Θεσπιάδων) Θεσπιαδῶν, eraſo acuto ſupra α, & ſic etiam pag. 86. lin. penult. & pag. 91. lin. 4.
Pag. 90. l. 6. Τούτων) Αὐτῶν.
Pag. 91. l. 4. Σαρδὼ) Σαρδόνα.
l. 6. Εἰρημένοις) Προειρημένοις.
l. 8. Συνῴκισεν) Συνῴκησεν.
l. 9. Τέκνα συμφορὰν) Τέκνα σπουδὴν, συμφοράν.
l. ult. Ὁ δὲ ἀποτυχὼν) Ὁ δ' ἀποτυχών.
Pag. 92. l. 4. Ὁ Ἡρακλῆς) Deſunt.
l. 5. Ἐφορᾶν) Ἀφορᾶν.
l. 13. Συγκαταινοῦντας) Τοὺς συγκαταινοῦντας.
l. 15. Δηΐφοβον τὸν Ἱππολ.) Δηΐφοβον Ἱππολύτου, omiſſo articulo.
Pag. 93. l. 1. Τὸν Ἀπόλλωνα) Τὸν Ἀπόλλω.
l. 3. Ante Ἰφίτου inſertum eſt θεοῖς, ſed uncis incluſum, & lin. 4. deeſt οὖν.
l. 6. Ὑπομείνας ἑκουσίως) Non agnoſcit haec Vindob.
l. 7. Καὶ δοῦλος) Καὶ παρθένου δοῦλος.

Pag. 94. l. 4. Σκαφείω) Σκαφίῳ.
l. 8. Ἡ δὲ Ὀμφάλη) Ἡ δ' Ὀμφάλη.
l. 9. Τοῦ Ἡρακλέους) Τὴν Ἡρακλέους.
l. 13. Κλεόλαος) Κλεόδαος.
Pag. 95. l. 3. Δέρας) Δέῤῥος.
l. 4. Ἀπεστέρησε) Ἀπεστερήθη.
l. 6. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 9. Καὶ δέκα, ὡς δὲ Ὅμηρος) Absunt haec.
l. 10. Ἁπάσαις) Πάσαις, adscripto ἁ supra π.
l. 12. Οἷόν τινα) Οἷόν ποτε.
l. ult. Δεῦρ') Δεῦρο.
Pag. 96. l. 1. Παυροτέροισιν) Παυροτέροις.
l. 2. Ἐξαλάπαξε) Ἐξαλαπάξαι.
l. 5. Κατέλιπεν) Ἀπέλιπεν.
l. 13. Ἔφθασαν) Ἐφθάρησαν.
Pag. 97. l. 4. Ἰλιέων) Ἰλιάδων, sic.
l. 6. Τοὺς ἵππους συνεβούλευεν ἀποδοῦναι) Τὰς ἵππους ἀποδοῦναι συνεβούλευσεν.
Pag. 98. l. 1. Ante ἐπανῆλθεν repone voc. ἄπρακτος, omissam in ed. Wessel.
l. 3. Ἀξάνι) Ἀζανεῖ.
l. 15. Ἱερόν ἐστιν) Ἐστὶν ἱερόν.
Pag. 99. l. 3. Αὐτοῦ) Deest.
l. 6. Ἱπποκόων μὲν) Ἱπποκόωντα μέν.
l. 7. Τυνδάρεω) Τυνδάρεων.
ibid. Ὀϊωνὸν) Οἰωνόν.
l. 14. Τυνδαρέῳ ὡς δορύκτητον) Ὡς δορύκτητον Τυνδαρέῳ.
Pag. 100. l. 3. Καὶ Κηφέως) Καὶ Κηφεὺς, καὶ Κηφέως.
l. 4. Ἀπὸ τῶν εἴκοσι μόνοι) Ἀπὸ εἴκοσι μόνον.
l. 9. Αὔγη) Desit.
l. 11. Ἄλεως δὲ ἀγνοῶν) Ἄλεος δ' ἀγνοῶν.
ibid. Ὡς ὁ.) Ἕως ὁ.
Pag. 101. l. 1. Αὔγη δὲ ἀγομένη) Αὕτη δ' ἀπαγομένη.
l. 3. Ὑπό τε τῶν) Ὑπὸ τῶν.
l. 7. Αὔγη μὲν) Αὕτη μέν.
ibid. Μετὰ Ναυπλίου) Πρὸς τὸν Ναύπλιον.
l. 8. Τῆς Ἀργείας) Τῆς Ἀρκαδίας.
Pag. 102. l. 2. Δὲ ἀνδρωθεὶς) Δ' ἀνδρωθείς.
l. 10. Φενεῷ) Φενέῳ.
Pag. 103. l. 1. Δεϊάνειραν) Δηϊάνειραν.
l. 6. Τῆς Ἀρτέμιδος) Τῆς ἄρτιμος, sic.
l. 8. Οὗτος τὴν) Οὗτος δὲ τήν.

Pag. 104. l. 3. Θεστίου) Θεστείου.
l. 5. Παραπέμψας) Παραπεμψάμενος.
l. 7. Ἀταλάντην) Ἀταλάντη.
l. 8. Αὐτῆς) Deest.
ibid. Ἀφείλοντο) Ἀφείλαντο.
l. 9. Πρὸς τὴν Ἀταλάντην) Πρὸς Ἀταλ. omisso articulo.
Pag. 105. l. 9. Τὸν δαλὸν κατακαῦσαι) Κατακαῦσαι τὸν δῆλον.
l. 10. Τὴν ante αἰτίαν abest.
l. 11. Ἀγχόνη) Ἀγχώνη.
Pag. 106. l. 4. Δὲ αὐτὴν) Δ' αὐτήν.
l. 15. Δωρήσασθαι) Χαρίσασθαι.
Pag. 107. l. 1. Πάσης — πλῆθος) Πλῆθος ὑπάρχειν πάσης ὀπωρινῆς ὥρας.
l. 5. Ῥοιὰς) Ῥόας.
l. 7. Καρποφορούντων) Καρποφορουμένων.
l. 15. Δηϊανείρας) Διϊανείρας, & sic fere semper.
Pag. 108. l 9. Πρῶτον διαβιβάσας τὴν Δηϊάνειραν) Πρώτην διαβιβάσας Διϊάνειραν sine articulo.
l. 11. Βιάσασθαι ταύτην) Βιάσασθαι ταύτης.
Pag. 109. l. 8. Ἀκίδα) Ἀκίδαν.
l. 10. Τραχῖνος) Τραχεῖνος.
l. 15. Τῶν Μηλιέων) Τῶν deest.
Pag. 110. l. 2. Ἀντίοχον) Ἀντίλοχον.
l. 4. Ὀδίτην) Διοπείτην.
l. 11. Ὤκισαν) Ὤκησαν, sed κ & η scriptae sunt supra rasuram.
l. 13. Τοῖς Δωριεῦσι) Τοῖς deest.
ibid. Τοῖς Ἑστιαιῶτιν) L. τοῖς τὴν Ἑστιαιῶτιν.
Pag. 111. l. 1. Καινέως) Κενεως, sic.
l. 2. Λαπιθῶν) Λαπίθων.
l. 5. Πείσαντες δὲ, κοινῇ τὴν) Κοινῇ δὲ τὴν, omisso πείσαντες.
l. 11. Αἰγιμίῳ τὸ) Αἰγιμίῳ μὲν τό.
l. 13. Ἀφ' ἑαυτοῦ) Ἀπ' αὐτοῦ.
Pag. 112. l. 2. Καὶ διὰ τῆς) Καὶ abest.
ibid. Ὀρμενίῳ) Ὀρχομενίῳ, sed χ & ο deletae sunt.
l. 13. Πύτιον) Αἰγύπτιον.
l. ult. Κηναῖον) Κιναῖον.
Pag. 114. l. 7. Ἀγχόνη) Ἀγχώνη.
l. 11. Τὸ προστεταγμένον) Τὰ προστεταγμένα.
l. ult. Ἧψε πυρὰν) Ἧψε τὴν πυράν.

Pag. 115. l. 10. Ταῦρον καὶ κάπρον) Κάπρον καὶ ταῦρον.
Pag. 116. l. 1. Εἰς τὸν θεὸν) Desunt in contextu, sed in margine sunt adiecta.
l. 8. Παρέχεσθαι) Παρέξεσθαι.
ibid. Αὐτοῦ) Abest.
l. 9. Ἐπὶ τὴν κλίνην) Ἐπὶ κλίνην.
l. 15. Συνοικίσαι) Συνοικῆσαι.
l. 16. Τεθεικέναι) Τεθηκέναι.
Pag. 117. l. 3. Προσδέξασθαι τὴν τιμὴν) Προσδέξασθαι τοὺς θεοὺς τὴν τ.
Pag. 118. l. 4. Τῆς ἐπιβολῆς) Τὴν ἐπιβολήν.
l. 14. Κόλχους) Κολχούς.
l. ult. Δέρας) Δέῤῥος.
Pag. 119. l. 4. Τὸν ἆθλον) Τὸ ἆθλον.
l. 6. Αὐτὸν) Αὐτόν.
l. 10. Τὸ σκάφος) Τὸ abest.
l. 13. Αὐτὸ τότε) Αὐτό τε.
Pag. 120. l. 10. Αὐτὸν τὸν) αυτὸι τὸν, sic.
Pag. 121. l. 2. Ἰωλκοῦ) Ἰώλκου.
l. 5. Σίγειον) Σίγιον.
l. 8. Τροϊκῶν) Τρωϊκῶν.
l. 13. Παραχρῆμα) Παραδόξως.
Pag. 122. l. 1. Ἀπόλλωνα) Ἀπόλλω.
l. 5. Παραδῶσι) Παραδώσειν.
l. 6. Ἐμβληθέντων) Ἐμβαινόντων.
l. 7. Ἡσιόνην) Ἰσιόνην.
l. 10. Ἐνταῦθα τὸν Ἡρακλέα) Ἐνταῦθα δὲ τὸν μὲν Ἡρ.
Pag. 123. l. 1. Δ' Ἡσιόνη) Δ' ἰσιόνη.
l. 5. Τῆς συγγενείας τὴν εὐεργεσίαν) Τὴν εὐεργεσίαν τῆς συγγενείας.
l. 8. Τὸν δ' οὖν) Οὖν deest.
l. 9. Ἡσιόνην) ἰσιόνην.
l. 11. Κόλχων) Κολχῶν.
l. 12. Ταῦτα) Non habet Vindob.
Pag. 124. l. 2. Σαμοθρᾳξὶ) Σαμόθραξι, accentu in ult. eraso; & sic iterum inferius.
l. 3. Εὐθὺς) Εὐθύ.
l. 4. Δυοῖν) Δυεῖν.
l. 10. Τὴν δὲ — παρουσίαν) Τὰς δὲ — παρουσίας.
l. 14. Περιτυχεῖν) Περιπεσεῖν.
Pag. 125. l. 2. Ἐξ Ὠρειθυίας) Ἐξωροθυίας.
l. ult. Μηθὲν) Μηδέν.

Pag. 126. l. 14. Ἐκ τῆς φυλακῆς) Ἐκ deest.
l. 15. Φινείδαις) Φινίδαις.
Pag. 127. l. 7. Οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι) Οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι.
l. 8. Φινείδας) Φινίδας.
l. 13. Καθόλου γὰρ τοὺς) Καθόλου δὲ τούς.
l. ult. Φινείδας) Φινίδας.
Pag. 128. l. 6-9. Ἀρτέμιδι Ταυροπόλῳ τοὺς καταπλέοντας ξένους. παρ' οἷς φασι τὴν Ἰφιγένειαν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἱέρειαν τῆς εἰρημένης Θεοῦ κατασταθεῖσαν, θύειν) Haec omnia desiderantur in Vindob.
Pag. 129. l. 4. Τὸ καλούμενον) Τὸν καλούμενον.
l. 13. Μήδειαν) Μηδίαν. Mox Αἰγιάλεα.
l. 14. Τὴν Κίρκην) Τὴν μὲν Κίρκην.
Pag. 130. l. 4. Φαρμακείας) Φαρμακίας.
l. 13. Ἐκλιποῦσαν) Ἐκλείπουσαν.
l. 15. Κίρκαιον) Κιρκαῖον.
l. ult. Μήδειαν) Μηδίαν, & sic fere semper.
Pag. 131. l. 8. Ἀσφαλείας. τὸν μὲν γὰρ) Σωτηρίας. τὸν γὰρ, omisso μέν.
l. 11. Μηδείας — φασὶ) Μηδίας αἰεὶ τῶν γονέων, φασὶ, neglectis μᾶλλον τῇ προαιρέσει.
Pag. 132. l. 4. Μαθόντας) Μαθόντες.
l. 10. Μέχρις ἂν συντελέσωσι) Μέχρι ἂν συντελῶσι.
l. ult. Δέρας) Δέρος. Mox τὸ ante κατὰ desit.
Pag. 133. l. 1. Εἰς τὴν) Ἐπὶ τήν.
l. 2. Ἀγνοῆται) Ἀγνοεῖται.
l. 10. Κατενεχθῆναι) Καταχθῆναι.
l. 12. Δέρας) Δέρας.
l. 13. Βασιλεύοντι — Αἰήτῃ) Βασιλεύοντος — Αἰήτου.
l. 15. Δέρας) Δέρος, & sic semper.
l. ult. Καὶ διὰ τὴν ἰδίαν) Διὰ abest.
Pag. 134. l. 2. Ἅπαντα τόπον) Ἅπαντα τὸν τόπον.
l. 5. Περιστῆσαι) Ἐπιστῆσαι.
l. ult. Τῆς δ' ὁμοίας) Τῆς ὁμοίας δέ.
Pag. 135. l. 3. Ναυτίᾳ) Ναυτιλίᾳ.
l. 5. Θάλασσαν πεσεῖν) Θάλατταν προπεσεῖν.
l. 9. Παρ' Αἰήτου) Παρὰ Αἰήτου.
l. 12. Ἐκδαρέντος) Ἐκδαρθέντος.
l. 13. Κατά τι) Κατὰ τό.
l. 14. Αἰήτῃ) Αἰήτου.
l. ult. Ἐσημαίνετο) Ἐσήμαινε.
Pag. 136. l. 2. Φασὶ τὸν βασιλέα — ἐγκαταστῆσαι) Τὸν

ασιλέα φασὶ τειχίσαι τὸ τέμενος. καὶ φρουρὰν ἐγκαταστ. πρὸς δὲ τούτοις χρυσῶσαι τὸ δέρος.

l. 12. Τοῖς φρουροῦσι) Τοῖς φρουροῖς.

Pag. 137. l. 5. Τὸ δέρμα, φαρμάκοις) Τὸ δέρος. τοῖς φαρμάκοις.

l. 6. Μετ' Ἰάσονος) Μετὰ Ἰάσονος.

l. 14. Περιχυθέντας — ἐγκειμένους) Περιχυθέντα — ἠγκείμενον.

l. ult. Ἔνθα δὲ) L. ἔνθα δή.

Pag. 138. l. 1. Τοὺς Κόλχους πρὸς φυγὴν) Πρὸς φυγὴν τοὺς Κόλχους.

l. 3. Τραυματίας) Τραυματίαν.

l. 6. Τισὶ ῥίζαις καὶ βοτάναις) Ῥίζαις καὶ βοτάναις τισί.

l. 11. Σαμοθρᾳξὶ) Σαμόθρᾳξι.

Pag. 139. l. 5. Μὲν οὖν) Μὲν deeſt.

l. 6. Ἐπὰν τάχιστα τῆς γῆς) Ὅταν τῆς γῆς, omiſſo τάχιστα.

l. 7. Ἀποδιδόναι) Ἀποδοῦναι.

l. 14. Ἀποδόντας) Ἀποδιδόντας.

Pag. 140. l. 4. Ἡσιόνην) Ἰσιόνην.

l. 6. Πρεσβευτὰς) Πρεσβύτας.

Pag. 141. l. 14. Τὸν Ἡρακλέα) Articulus abeſt.

Pag. 142. l. 1. Οἷόν τινα) Οἷον ποτέ.

ibid. Ἡρακλneίην) Ἡρακλείην.

l. 5. Ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε) Ἐξαλαπάξαι πόλιν, χειρῶσαι.

l. 8. Ἀποδόντας πάλιν, ἀναθεῖναι) Ἀποδόντας, πάλιν ἀναθεῖναι.

l. 15. Ἅπαντας) Πάντας.

ibid. Τὸν μὲν γὰρ) Γὰρ deſideratur.

l. 16. Τοῦ Ἰάσονος) Τὸν Ἰάσονος.

Pag. 143. l. 5. Αὐτῆς) Ἑαυτῆς.

l. 13. Γενόμενα) Γινόμενα.

l. ult. Οὓς μὲν γὰρ) Τοὺς μὲν γάρ.

Pag. 144. l. 4. Συλλέξαντα) Ἐκλέξασθαι.

l. 9. Παραδοῦναι) Παραδώσειν.

l. 13. Ὑπό τε τῆς μητρὸς Ἑκ. εὑρημένας) Εὑρημένας ὑπό τε τῆς μητρὸς Ἑκ.

l. ult. Ἀμυνεῖσθαι) Ἀμύνεσθαι.

Pag. 145. l. 5. Θαλάττης) Θαλάσσης.

l. 9. Χρίσασαν) Χρήσασαν, ſed ex raſura χρισ.

l. 14. Εἰσβαλεῖν ἅμα ἡμέρᾳ) Ἐμβαλεῖν ἅμ' ἡμέρᾳ.

Pag. 146. l. 7. Διότι παρέστιν ἡ Θεὸς εὐδαίμονα ποιήσουσα τὸν οἶκον) Μόνα ποιήσουσα τὸν οἶκον, omiſſis cett.
l. 13. Ἀφελοῦσαν τοῦ Πελίου) Ἀφελόντα τὸ Πελ.
Pag. 147. l. 2. Τὰς πίστεις) Τὰς τούτων πίστεις.
l. 3. Μιᾶ) Μίαν.
l. 8. Τὴν οἰκείαν) Τὴν προϋπάρχουσαν.
l. 13. Δρακόντων, ἐφ' ὧν) Τῶν δρακόντων, ἀφ' ὧν.
Pag. 148. l. 5. Αὐταῖς προστάξῃ) Αὐτοῖς προστάττειν.
l. 7. Θεραπείαις) Θεραπευθέντα.
Pag. 149. l. 9. Τῆς πράξεως) Τῆς ἐπαγγελίας.
l. 15. Προσποιησαμένην) Ποιησαμένην.
Pag. 150. l. ult. Ἔχειν) Εἶχον.
Pag. 151. l. 8. Μεγαλοπρεπῶς) Μεγαλοψύχως.
l. 10. Διδάξαντα) Δείξαντα.
l. 11. Ἠμύνατο, τιμωρίαν ἐλάττονα) Ἠμύνατο διὰ τιμωρίαν, ἐλάττονα.
l. 12. Ἀκάστῳ) Ἑκάστῳ.
Pag. 152. l. 1. Συνοκίσαντα) Συνοικήσαντα.
l. 5. Κάνῃ τῷ Κεφάλου) Καὶ νιτω Κεφάλου, ſic.
l. 6. Ὕστερον αὐτὸν πρᾶξαι) Αὐτὸν ὕστερον πρᾶξαι.
l. 8. Ἐν Πελοποννήσῳ) Ἐπὶ Πελοποννήσῳ.
Pag. 153. l. ult. Στρατείαν) Στρατιάν.
Pag. 154. l. 1. Ὀλυμπιακῆς) Ὀλυμπικῆς.
l. 3. Ὑπάρξαι) Ὑπάρχειν.
l. 5. Μετέχειν) Μετασχεῖν.
Pag. 155. l. 1. Ὑπὲρ Ἰάσονος) Καὶ ὑπὲρ Ἰάσ.
l. 4. Θετταλόν τε) Θεσσαλόν τε.
l. 10. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 12. Μνηστεῦσαι) Μνηστεύσασθαι.
Pag 156. l. 2. Ἀποδοκιμάζοντα) Ἀποδοκιμάσαντα.
l. 3. Τὸν βασιλέως οἶκον ποιήσασθαι) Τὸν τοῦ βασ. οἶκον ποιῆσαι.
l. 5. Τοὺς θεοὺς μαρτυρουμένης) Θεοὺς μαρτυρομένης, abſque articulo.
l. 6. Καταφρονήσαντα γῆμαι) Καταφρ. τῶν ὅρκων γῆμαι.
l. 8. Ἀπὸ τοῦ Κρ.) Παρὰ τοῦ Κρ.
Pag. 157. l. 8. Ἐπὶ τοσοῦτον) Ἐπὶ τοσοῦτο.
l. 10. Ἐξέφυγε) Διέφυγεν.
l. 15. Πολλῆς νυκτὸς οὔσης φυγεῖν) Νυκτὸς μέσης φυγεῖν.
Pag. 158. l. 10. Πῶς χρηστέον τοῖς) Ὅπως χρηστέον ἐστὶ τοῖς.
Pag. 159. l. 1. Ἄκαστον) αικαστον, ſic.

l. 6. Παραδεδόσθαι) Παραγενέσθαι.
l. 10. Ἀπεκτονότα) Ἀπεκτεγκότα.
Pag. 160. l. 2. Κρίσεως τυχεῖν) Τυχεῖν κρίσεως.
l. 4. Φαρμακεία) Φαρμακία.
l. 5. Δόντος Αἰγέως) Δόντος δ' Αἰγέως.
l. 14. Τὶς καὶ διάφορος) Τὶς διάθεσις καὶ διάφ.
Pag. 161. l. 2. Ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ) Ὑπο τ' ἀδελφοῦ, sic.
l. 7. Προσαγορευθεῖσαν Μηδίαν) Μηδίαν προσαγορευθεῖσαν.
l. 10. Ἀλλὰ καὶ μακρὸν) Ἅμα καὶ μακρ. Tum εἶναι ἢ κρίνοντες τὰ καταλ. περὶ τῆς τῶν Ἀργ.
l. 15. Δέρατος) Δέρους.
Pag. 162. l. 5. Θάλασσαν) Θάλατταν.
l. 7. Ἔχοντας) Ἔχοντα.
l. 12. Ἔχειν αὐτοὺς) Αὐτοὺς ἔχειν.
Pag. 163. l. 3. Ἐκείνοις τοῖς τόποις) Ἐκείνοις τόποις.
l. 9. Καιήτην) Καιήτην.
l. 12. Καὶ τὸν κίνδυνον) Κατὰ τὸν κίνδ.
Pag. 164. l. 3. Ῥύσεως) Φύσεως, tum Ἀδριαντικόν.
l. 6. Ἐκβάλοντα) Ἐκβάλλοντα.
l. 10. Θαλάττης) Θαλάσσης. Mox αἰτίαν τῆς πλάνης φασὶ desiderantur in Vindob.
l. ult. Τῶν υἱῶν πράξεις) Τῶν υἱῶν αὐτοῦ πρ. Tum μετὰ δὲ τήν.
Pag. 165. l. 8. Τοῦ Λικυμνίου) Τοῦ abest.
l. 15. Παραδέξασθαι) Δέξασθαι.
Pag. 166. l. 1. Ἔμφυτον αὐτοῖς) Ἔμφυτον παρ' αὐτοῖς.
l. 3. Τρικόρυνθον) Τρικόρινθον πόλιν.
Pag. 167. l. 14. Λειφθείη) Ληφθείη.
Pag. 168. l. 7. Κατοικήσαντες) Κατῴκησαν.
l. 9. Ἀναγράψομεν) Ἀναγράψωμεν.
Pag. 169. l. 1. Ἠλεκτρυόνος) Ἠλεκτρυῶνος.
l. 8. Ἰήλυσον) Ἠϊλυσόν.
Pag. 170. l. 3. Ὑπό τινι πέτρᾳ) Ὑπὸ τῇ πέτρᾳ.
l. 9. Ἥτις ἦν αὐτῷ ὅπλον) Ὅπερ ἦν ὅπλον.
l. 11. Σίνιν) Σίννιν.
l. 13. Ἠφίει) Ἀφίει.
Pag. 171. l. 1. Ὑπάρχουσαν ὗν ἀγρίαν, διαφέρουσαν) Ὗν ὑπάρχουσαν ἀγρ. καὶ διαφ.
l. 4. Ὀνομαζομένας Σκιρωνίδας) Ὀνομαζ. ἀπ' ἐκείνου Σκιρωνίτιδας.
l. 5. Οὗτος δ' εἰώθει) Οὗτος γὰρ εἰώθει.
l. 6. Ἀπονίπτειν) Ἀπομίπτειν Vindob. a sec. manu.

ibid. Ἐπί τινος) Ἀπό τινος.
l. 13. Κορυδάλλῳ) Κορυδαλλῷ.
Pag. 172. l. 7. Κατήγαγεν) Ἀπήγαγεν.
l. 9. Μινοταύρου) Μινωταύρου.
l. 10. Θησέως) Θησέως. ἵνα συντελέσωμεν τὰς τοῦ Θησέως πράξεις.
l. 12. Γένηται σαφὴς ἡ σύμπασα) Σαφὴς ἡ σύμπασα γένηται.
Pag. 173. l. 3. Ἐν τῇ Κρήτῃ) Ἐν Κρήτῃ.
Pag. 174. l. 3. Πλείονα) Πλείονα νόθα.
l. 8. Μήπως) Μή ποθ'.
l. 10. Βαδίζοντος) Καὶ βαδίζοντος.
Pag. 175. l. 1. Συνεστήσατο πόλεμον) Πόλεμον συνεστήσατο.
l. 12. Διέμεινεν) Διέμενεν.
l. ult. Τῷ Μινώϊ) Τῷ Μίνῳ.
Pag. 176. l. 4. Μινωταύρῳ) Μινοταύρῳ. Mox εἰς ante ὅσον abeſt.
l. 12. Μινώταυρον) Μινόταυρον.
l. 13. Ἀπόληται) Ἀπόλλυται.
Pag. 178. l. 12. Ἀπὸ τούτων) L. ἀπὸ γὰρ τούτων.
Pag. 179. l. 4. Ὃς μετὰ τὸν) Μετὰ δὲ τόν.
l. 5. Τὸν ἐκ τῆς) Τὸν τῆς.
l. 6. Τροιζῆνα) Τροίζηνα.
l. 10. Ἀπελθόντος ἱδρύσατο ἱερὸν) Ἀπελθόντες εἰς Τροίζηνα, ἱερὸν ἱδρ.
l. 12. Μετὰ Θησέως) Μετὰ τοῦ Θησ.
Pag. 180. l. 3. Φαίδρα) Φαῖδρα.
l. 8. Ἐμπλακὲν) Ἐμπλεκέν.
l. 10. Τοῖς Τροιζηνίοις) Articulus deeſt.
l. 14. Ὀστᾶ) Ὀστέα.
Pag. 181. l. 1. Τὸν περὶ Θησέως) Περὶ τὸν Θησέως.
l. 2. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 3. Περσεφόνης) Φερσεφόνης. Sic etiam pag. ſq.
Pag. 182. l. 3. Αὐτὸς) Οὗτος.
l. 7. Ἀφίδναν) ἀφιδναν, ſic.
l. 8. Αἴθραν) Αἶθραν.
l. 11. Μετέπειθεν αὐτὸν, ἀποτρ. τῆς πράξεως) Μετέπειθεν ἀποτρ. τῆς πράξεως αὐτόν.
l. ult. Καθ' ᾅδου) Καθ' ᾅδην.
Pag. 183. l. 5. Μὴ τυχεῖν ἀμφοτέρους) Ἀμφοτέρους μὴ τυχεῖν.

l. 7. Ἀφίδναν) Ἄφιδναν.
l. 10. Μετὰ ταύτης) Μετ' αὐτῆς. Tum δούλην τὴν Θησέως Αἶθραν, omiſſo μητέρα.
l. ult. Χρησμὸν, αὐτῷ μὴ) Χρησμὸν αὐτῷ, μή.
Pag. 184. l. 8. Μὴ δυναμένη) Οὐ δυναμ.
Pag. 185. l. 5. Ἐπάθλου) Deeſt.
l. 7. Προτεθειμένον — αἴνιγμα. ἦν δὲ) Exſulant e Vindob.
Pag. 186. l. 2. Δύο μὲν) Μὲν δύο.
l. 3. Πολυνείκην) Πολυνίκην. Sic & lin. 12.
Pag. 187. l. 1. Φιλοφρόνως ὑποδεξάμενον) Ὑποδεξάμενον φιλοφρόνως.
l. 2. Συνοικίσαι) Συνοικῆσαι.
l. 5. Παρὰ τοῦ βασ.) Ἀπὸ τοῦ βασ.
l. 6. Κατάξειν) Κατάγειν.
l. 8. Ἄγγελον ἀποστεῖλαι) Ἄγγ. εἰς τὰς Θήβας ἀποστεῖλαι.
l. 11. Ὑπὸ τοῦ Ἐτεοκλέους) Ὑπὸ Ἰτεοκλέους.
ibid. Ἀνδράσιν, ἅπαντας ἀνελεῖν) Ἄνδρας ἀνελεῖν, omiſſo ἅπαντας.
Pag. 188. l. 4. Διὰ τῆς μαντικῆς) Abſunt.
l. 8. Τοῦ Ἀμφιαράου) Τῇ Ἀμφιαράου.
Pag. 189. l. 3. Τὴν Ἐριφύλην ἀνελεῖν) Ἀνελεῖν τὴν Ἐριφ.
l. 7. Ἀμφιάραον, Καπανέα καὶ) Ἀμφιάραόν τε καὶ Καπανέα καί.
l. 12. Διὰ τῆς κλ. ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαίνων) Διὰ κλίμακος ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τεῖχος.
Pag. 190. l. 2. Ἀπολιπὼν) Καταλιπών.
l. 4. Καδμείαν) Καδμίαν.
l. 7. Ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ) Ὑπὸ τὴν Καδμίαν.
l. 8. Τῆς στρατείας) Deſunt.
l. 10. Ἐπίγονοι ὀνομασθ.) Ἐπίγονοι δ' ὀνομασθ.
l. 12. Ἔλαβον δὲ χρ. παρ' Ἀπόλλωνος) Λαβόντες δὲ χρ. παρὰ Ἀπ.
Pag. 191. l. 12. Πλησίων) Πλησίον.
Pag. 192. l. 2. Ἔλαβον Τειρεσίαν) Ἔλαβον τῇ μάχῃ Τειρ.
l. 6. Νυκτὸς συνέφυγον) Νυκτὸς οὔσης ἔφυγον.
l. 8. Ἑλόντες) Deſit.
l. 11. Τοῦ πατρὸς οὐχ ἧττον) Οὐχ ἧττον τοῦ πατρός.
l. 12. Διατρίψασα) Deeſt.
l. 14. Χρησμοὺς) Καὶ χρησμούς.
Pag. 193. l. 4. Γλῶσσαν ὑπάρχειν) Γλῶτταν ὑπάρχει.
l. 9. Τιλφωσσαῖον) Τιλφώσσιον.

Pag. 194. l. 2. Ἐξελαθέντες) Ἐξελασθέντες.
l. 3. Ἐρινεῶ) Ἐρινέῳ.
l. 10. Τῶν Αἰόλου τοῦ Ἑλλ.) Τῶναιωτοῦ Ἑλλ. fic.
ibid. Υἱῶν οἱ μὲν) Υἱεῖ ὧν οἱ μέν.
l. ult. Θυγάτηρ γενομένη) Γενομένη θυγάτηρ.
Pag. 195. l. 1. Εἰ τῷ) Abeft articulus.
l. 4. Ἀπαγαγεῖν) Ἀπάγειν.
l. 8. Υἱοποιήσατο) Υἱοὺς ἐποιήσατο.
l. 11 - 13. Βοηθοῦντες — συμβεβηκὸς) Haec omnia defiderantur in Vindob.
Pag. 196. l. 8. Τέσσαρας) Τέτταρας.
ibid. Ἱππάλκιμον, Ἠλεκτρύωνα) Ἱππόδαμον καὶ Ἠλεκτρυῶνα.
l. 9. Τούτων δὲ Ἱππάλκιμος) Τούτων δ' Ἱππόδαμος.
l. 10. Πηνέλεων) Πηνέλεω.
l. 11. Προθοήνορα) Προθήνορα ex rafura.
l. 12. Στρατεύσαντας) Στρατευσαμένους.
Pag. 197. l. 1. Ἐπὶ τὴν Τροίαν) Ἐπὶ Τροίαν. Tum Σαλμονεὺς γὰρ ἦν.
l. 4. Ὤκησε) Ὤκισε.
l. 6. Σαλμωνίαν) Ἀλμωνίαν.
l. 7. Τυρὼ) Τυρῶ.
l. 14. Μιγεὶς Ποσειδῶν, ἐγέννησε) Ποσειδῶν μιγεὶς παῖδας ἐγέννησε.
Pag. 198. l. 4. Χωρῶν) Χωρίων.
l. 5. Νηλεὺς) Deeft.
l. 9. Τὰς ἐν Ἄργει) Τὰς Ἀργείας.
l. ult. Ἐγέννησεν) Ἐτέκνωσεν.
Pag. 199. l. 2. Ὀϊκλῆς καὶ Ἀμφάλκης) Ἰοκλῆς καὶ Ἀμαλκῆς.
l. 3. Ὀϊκλέως) Ἰοκλέους.
l. ult. Περὶ δὲ τῶν Λαπ.) Περὶ δὲ Λαπ.
Pag. 200. l. 1. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 4. Ὠνομάσθαι) Ὀνομασθῆναι.
l. 9. Ὀρσινόμην τὴν Εὐρυνόμου) Εὐρυνόμην τὴν Ἀρσινόου.
Pag. 201. l. 4. Ἀστυάγειαν) Ἀστυάγυιαν.
l. 8. Δίαν) Δεῖαν.
l. 11. Ἠνεχύρασεν) Ἐνεχύρασεν.
l. 12. Ἐπαγγελλόμενος πάντα) Non leguntur in Vindob.
ibid. Ὑπακούσεσθαι) Ἐπακούσεσθαι.
l. 15. Δύνασθαι) Βούλεσθαι.
Pag. 202. l. 15. Καταχθῆναι) Καταταχθῆναι.

Pag. 203. l. 4. Τοῦ Βύστου) Τὴν Βύστου.
l. 10. Πανδημεὶ) Πανδημεῖ.
Pag. 204. l. 6. Διενέγκαντα) Διενεγκόντα.
l. 12. Ἀΐδην) Ἄδην.
l. 15. Ἀεὶ) Deest.
l. ult. Ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ) Ὑπὸ Ἀσκληπιου.
Pag. 205. l. 1. Παροξυνθέντα — διαφθεῖραι) Παροξυνθέντα καὶ κεραυνώσαντα τὸν Ἀσκλ. διαφθεῖραι.
l. 2. Αὐτοῦ) Τούτου.
l. 4. Κατασκευάζοντας Κύκλωπας) Κατασκευάσαντας Κύκλοπας.
l. 11. Παρασχέσθαι) Παρέχεσθαι.
Pag. 206. l. 4. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 11. Ἰσμηνὸς) Ἰσμῆνος.
l. 12. Κέρκυρα καὶ Σαλαμὶς) Κόρκυρα καὶ Σαλαμίν.
l. 13. Πειρήνη) Πειρίνη.
l. 14. Τανάγρα — Ἄσωπις) Τέναγρα — Ἀσωπίς.
l. ult. Οἴνια) Ὀρνία.
Pag. 207. l. 4. Πρὸς τοῦτον) Εἰς τοῦτον.
l. 6. Σύρος) Υἱὸς Σύρος.
l. 7. Κέρκυρα) Κόρκυρα.
l. 9. Κέρκυραν ὀνομασθεῖσαν) Κόρκυραν ὀνομαζομένην.
l. 15. Αὕτη δὲ μιγεῖσα) Αὕτη μιγεῖσα.
Pag. 208. l. 7. Ἀδελφὸν — διὰ δὲ τὸν φόνον) Ἀδελφὸν ὂν διὰ τὸν φόνον, ceteris omissis.
Pag. 209. l. 8. Πίση — Ἀρπίνη) Πείση — Ἀργίνη.
l. 15. Ὑπολαβόντα) Ὑπολαμβάνοντα.
Pag. 210. l. 4. Πίσης) Πείσης.
l. 13. Ἀεὶ) Αἰεί.
l. 15. Πίσαν) Πεῖσαν.
Pag. 211. l. 3. Ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν, πρὸς τὸν) Πρὸς τὸν Ἰσθμ. ἐπὶ τόν.
l. 7. Καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν) Absunt.
l. 8. Ἀεὶ μ. αὐξανόμενος) Αἰεὶ μ. αὐξόμενος.
Pag. 212. l. 8. Πέλοψ) Πέλωψ.
ibid. Καὶ Νιόβη θυγάτηρ) Καὶ θυγάτηρ Νιόβη.
l. 10. Εὐπρεπείᾳ διαφερούσας) Desunt.
l. 11. Μέγα) Μεγάλα.
l. 12. Εὐτεκνωτέραν) Εὐτεκνοτέραν.
Pag. 213. l. 1. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν) Non leguntur in Vindob.
l. 4. Ἐξέπεσεν ἐκ Παφλ.) Ἐξέπεσεν μὲν ἀπὸ τῆς Παφλ.

l. 6. Περὶ τοῦ Ἴλου καὶ τῶν προγόνων) Περὶ τὸν Ἴλον κὲ τοὺς προγόνους.
l. 13. Οἰκίσας ἐπὶ θαλάσσης) Ὠκίσας ἐπὶ θαλάττης.
Pag. 214. l. 11. Ἕως Αἰθιοπίας) Ἕως τῆς Αἰθ.
Pag. 215. l. 2. Βασιλεὺς) Βασιλεύσας.
l. 3. Αἰνείαν ἐγέννησε) Αἰνίαν ἐτέκνωσε.
l. 9. Ἦν) Abeſt.
l. 10. Ἐρεχθειδῶν) Ἐρεχθιδῶν.
ibid. Μητίωνος) Μητίονος.
Pag. 216. l. 3. Τοσούτῳ) Τοσοῦτο.
l. 7. Ὑπάρχειν) Ὑπάρχει.
l. 13. Τεχνῖται) Τεχνίται.
l. 14. Καθειμένας) Καθημένας.
Pag. 217. l. 2. Τάλως) Ταλώς.
l. 4. Εὗρε) Εὑρεῖν.
l. 5. Ξυλίφιον) Ξυλήφιον.
l. 12. Νομίσας) Νομίζων.
Pag. 218. l. 6. Τινὰ τῶν) Ἕνα τῶν.
l. 7. Προσαγορευθῆναι) Ὀνομασθῆναι.
l. 8. Εἰς τὴν Κρήτην) Εἰς Κρήτην.
Pag. 219. l. 3. Ταύρων θύσαι) Ταύρων τότε θύσαι.
l. 14. Κόρας ἑπτὰ) Ἑπτὰ deeſt.
ibid. Προειρήκαμεν) Πρῶτον εἰρήκαμεν.
l. ult. Τοῦ Μίνω) Τοῦ Μίνωος.
Pag. 220. l. 5. Παραβόλως ἀποβαίνοντα) Παραβαίνοντα, omiſſo παραβόλως.
l. 6. Θάλασσαν) Θάλατταν.
l. 12. Ἐπὶ πλεῖον) Ἐπὶ πλέον.
l. 14. Κρυπταζομένου) Κρυπτομένου.
l. 15. Τιμωρῆσαι) Τιμωρίας ἀξιῶσαι.
Pag. 221. l. 1. Ἀνευρόντι) Εὑρόντι.
l. 2. Δρασμὸν) Δρασμῶν.
l. 7. Κρήτης) Νήσου addit Vindob.
l. 10. Πετώμενον) Πετόμενον.
Pag. 222. l. 1. Ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ) Ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ.
l. 2. Διαμένει) Διαμένειν.
l. 7. Καλουμένην) Καλουμένῳ.
l. 13. Διὰ τὴν ἐπίνοιαν) Διὰ τῆς ἐπινοίας.
l. 15. Σελινουντίων) Σελινουντίαν.
Pag. 223. l. 7. Ποιῆσαι) Ποιήσασθαι.
l. 9. Προβιβάσας) Προσβιβάσας.
l. 10. Κηρίον) Κριὸν, ex raſura.

ibid. Ἀφροδίτῃ Ἐρυκίνῃ) Ἀφροδίτῃ καὶ τῇ Ἐρυκίνῃ.
l. 12. Κηρίῳ) Κριῷ a pr. manu.
Pag. 224. l. 2. Εἰς τὴν Σικελίαν) Εἰς Σικελίαν. Mox ἐπ' αὐτόν.
l. 4. Ἐκ τῆς Κρήτης) Praepofitionem omittit Vind.
l. 9. Προσκαλεσάμενος) Προκαλεσάμενος.
ibid. Ἐπαγγειλάμενος) Ἐπαγγελλόμενος.
l. 10. Τὸν Μίνωα) Τὸν Μίνω.
l. 12. Πλείω) Πλείονα.
l. 14. Ὀλισθήσας) Ὠλίσθηκεν.
Pag. 225. l. 15. Ὤκισαν) Ὤκησαν.
Pag. 226. l. 3. Ῥεούσης) Διαῤῥεούσης.
l. 7. Μετέδωκαν) Μετέδοσαν.
l. 9. Ἀεὶ) Αἰεί.
Pag. 227. l. 1. Καταστερισθείσας) Καταστηρισθείσας.
l. 3. Ἄστρων) Ἀστέρων.
l. 9. Ἁγνείαν) Ἁγνίαν.
Pag. 228. l. 2. Εὐθηνήσειν) Εὐθινήσειν.
l. 5. Χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς) Ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς.
l. 6. Ἱστοριῶν γραφομένων) Ἱστοριογραφομένων.
l. 7. Ὠκοδόμησαν) Κατεσκεύασαν.
l. 10. Ἀγυριναίων) Ἀγυριαίων.
l. 11. Στάδια) Σταδίους.
l. 13. Ὑπαρχούσης) Abeft.
Pag. 229. l. 2. Ὑπερεῖχον) Ὑπερίδον.
l. 11. Διαφερούσης κάλλει) Κάλλει διαφερ.
l. 14. Ἀπόλλωνα κατὰ ταύτην) Ἀπόλλω κατ' αὐτήν.
Pag. 230. l. 1. Τὸν Ἀρισταῖον) Υἱὸν Ἀρισταῖον.
l. 11. Εἰς τὴν Βοιωτίαν) Εἰς Βοιωτίαν.
l. ult. Ἀκρωτηρίων) Ἀκροθηνίων.
Pag. 231. l. 1. Κατεργάσασθαι· οἱ δ') Κατεργάσασθαι τῆς Ἀρτέμιδος. οἱ δ'.
l. 2. Ἀπεφήνατο) Ἀπεφήναντο.
l. 3. Ἀπίθανον δὲ ἐπ' ἀμφ.) Ἀπίθανον γὰρ ἐν ἀμφ.
l. 5. Κατεκέχρητο) Κατεχρῆτο.
l. 11. Τἄλλα χειρουμ.) Τἄλλα θηρία χειρουμ.
l. 13. Ἀκταίωνος) Ἀκτέωνος.
l. ult. Ἀπόλλωνα) Ἀπόλλω.
Pag 232. l. 2. Τοῖς Κείοις) Τοῖς οἰκείοις.
l. 3. Κατέχοντος) Κατασχόντος.
l. 10. Κατ' οὐρανὸν) Κατὰ τὸν οὐρανόν.
l. 13. Ἐγγόνους) Ἐκγόνους.

l. 14. Ἐπανελθόντα) Ἐπανελθών.
Pag. 234. l. 7. Βουτᾶ) Βοῦτα.
l. 8. Ἀπὸ τῆς μητρὸς) Ἀπὸ deest.
l. 14. Διὰ τὴν ἀπὸ) Διά τε τὴν ἀπό.
Pag. 235. l. 4. Αὐξήσαντα) Ἀιθήσαντα.
l. 7. Ἀεὶ) Αἰεί.
Pag. 236. l. 3. Εἰς ταύτην) Εἰς αὐτήν.
l. 4. Ἐποίουν) Ἐποιοῦντο.
Pag. 237. l. 1. Οὔσας) Οὐσῶν.
l. 7. Ἡραῖα) Ἥραια.
l. 9. Ἰδιότητι) Ἰδιότησιν.
l. 12. Φερουσῶν) Φερόντων.
Pag. 238. l. 2. Ἀμύθητον πλῆθος) Ἀμυθήτου πλήθους.
l. 3. Πιεζόμενον) Πιεζούμενον.
l. 5. Χορηγίαν) Χορηγίας.
l. 6. Συναγκείας) Συναγκίας.
l. 10. Τοῦτον δὲ ὑπὸ) Τούτων δ' ὑπό.
Pag. 239. l. 5. Αὐτοῦ) Αὐτόν.
l. 6. Στερηθήσεσθαι) Στερήσεσθαι.
l. 11. Ἡμῖν εἰρήσθω) Ἡμῖν πάλιν εἰρ.
l. 12. Διέξιμεν) Διέξειμεν.
l. 13. Τοῦτον) Desit.
Pag. 240. l. 6. Περὶ τῆς) Περὶ abest.
l. 7. Εἰρημένοις) Προκειμένοις.
l. 11. Στενότατον ὑπὸ δυοῖν) Στενώτατον ὑπὸ δυεῖν.
Pag. 241. l. 4. Πελωριάδα) Πελωρίδα. Mox ἀκροτήριον.
l. 7. Μεταναστῆναι) Μεταστῆναι.
l. 13. Ἐν οἰοπόλοισιν) Ἐνὶ οἰοπ.
Pag. 242. l. 4. Θρέψε ζείδωρος) Θρέψαι ζήδωρος.

IN LIBRUM V.

Pag. 244. l. 6. Δήμητρος) Δημήτρος A.
l. 10. Γαύλου) Γλαύκου A.
Pag. 245. l. 1. Πιτυούσης) Πιτυούσσης A.
l. 2. Βαλλιαρίδας) Βαλιαρίδας. A.
l. 5. Βρετταννικῆς) Πρεττανικῆς A.
Pag. 246. l. 3. Τῶν μυθολογουμένων ἐν αὐτῇ) Τῶν ἐν αὐτῇ μυθολογ. A.
l. 5. Περὶ τῆς Λέσβου) Περὶ Λέσβου A.
l. 6. Μακαρέως) Μακάρεως A.
l. 8. Περὶ τῆς Τενέδου &c.) Περὶ Τενέδου καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν οἰκισμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ Τενεδίων περὶ Τέννου μυθευομένων A.
l. ult. Περὶ Κυκλ. νήσων) Περὶ τῶν Κυκλ. νήσων τῶν ἐλαττόνων οἰκισμοῦ ὑπὸ Μίνωος A.
Pag. 247. l. 7. Τοὺς ἱστορίας) Τοὺς ἱστορίαν A. B.
Pag. 248. l. 4. Ἔνιοι γὰρ κατὰ) Ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ A. L. ἔνιοι γὰρ καὶ κατά.
l. 5. Ἐπαινούμενοι δικαίως, ἐν τῷ) Ἐπαινούμενοι, δικαίως ἐν τῷ A.
l. 6. Χειρισμῷ) Καὶ μεταχειρίσει addit B.
l. 7. Διήμαρτον) Διήνεγκαν A.
l. 10. Τίμαιος) Ἐπεὶ Τιμαῖος B.
Pag 249. l. 3. Κατὰ γένος περιέχειν) Περιέχειν κατὰ γένος A. B.
l. 7. Περὶ τῆς Σικελίας) L. περὶ πρώτης τῆς Σικ.
l. 11. Κατοικησάντων) Κατοικούντων B.
l. 12. Ἀπὸ τῶν Σικελῶν) Ἀπὸ Σικελῶν A.
Pag. 250. l. 1. Λιλύβαιον) Λυβαῖον B. Sic etiam lin. 3.
l. 5. Σταδίων χιλίων ἑκατὸν ἑξήκοντα) Σταδίων χιλίων (καὶ πεντακοσίων) ἑκατὸν τεσσαράκοντα. Sic A. Τεσσαράκοντα etiam habet B. in ceteris cum vulgata consentiens.
l. 7. Ἀεὶ) Αἰεὶ A. Tum παραδιδομένης τοῖς ἐκγόνοις.
l. 10. Περσεφόνης) Φερσεφόνης A.
l. 11. Ἀνακάλυπτρα) Ἀνακαλύπτρα A.
l. 14. Ἐν ταύτη πρώτως) Ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ πρώτως A.

Pag. 251. l. 3. Ἀνήροτα πάντα) Ἀνήρωτα καὶ ἀναροτρίαστα πάντα B.

l. 4. Πυροὶ καὶ κριθαὶ) Πυροὶ καὶ σῖτοι καὶ κρίθαι B.

l. 5. Ἐριστάφυλον — ἀέξει) Ἐριστάφυλον καὶ ἀπὸ μεγάλων σταφύλων γινομένων — ἀέξει καὶ αὔξει B.

l. 8. Περὶ τῆς) Πρὸ τῆς A. B.

l. 9. Ζητουμένου κατὰ - γῆν) Ζητουμένου· κατὰ - γῆς A.

l. 10. Καρποὶ, εἰκός ἐστιν) Καρποί; εἰκότως ἐστιν A.

l. 12. Ταύτας εὑρούσας) Τὰς εὑρούσας A.

Pag. 252. l. 3. Γενέσθαι) Γίνεσθαι A.

ibid. Τῆς κόρης τὴν ἁρπαγὴν) Τὴν ἁρπαγὴν τῆς κόρης A.

l. 6. Εὐπρεπὴς καὶ θέας) Ἐκπρεπὴς καὶ τῆς θεᾶς A.

l. 9. Στειβεύειν) Στιβεύειν A.

l. 11. Εὔυδρος) Ἔνυδρος B.

l. 12. Ἀπότομος. δοκεῖ) Ἀπότομος καὶ ἀποκεκομμένος. δοκεῖ B.

l. 14. Ὀνομάζεται) Προσαγορεύεται A. B.

ibid. Ἄλση καὶ λειμῶνας &c.) Ἄλση. λειμῶνας. omissa copula, A. Ἄλση καὶ καταφύτους τόπους καὶ λειμῶνας καὶ παραδείσους· καὶ περὶ ταῦτα ἕλη καὶ καθύγρους τόπους καὶ σπήλαιον B.

Pag. 253. l. 2. Δι' οὗ μυθολογοῦσι) Διὸ μυθολ. A.

l. 3. Ἐπελθόντα) Εἰσελθόντα B.

l. 4. Ἀνθῶν) Ἀνθέων A.

l. 8. Τὰς τῆς ὁμοίας) Ταύτης ὁμοίας A.

l. 10. Τῷ Διὶ πατρὶ) Τῷ πατρὶ Διὶ A.

l. ult. Τὴν Ἱμέραν) Τὸν Ἱμέραν A.

Pag. 254. l. 5. Συρακούσαις) Συρακοσίαις A.

l. 11. Ἰχθῦς) Ἰχθύας A.

l. 12. Συμβαίνει διαμένειν) Διαμένειν συμβαίνει A.

l. 15. Ἐπεσήμηνε) Ἐπεσήμαινε A.

l. ult. Περιεβάλετο) Περιέβαλε A. B.

Pag. 255. l. 1. Ἀναγράφομεν) Ἀναγράφομεν B.

l. 5. Συρακουσίᾳ) Συρακοσίᾳ A.

l. 8. Ἐφ' ἅρματος — Συρακουσσῶν) Ἐφάρμασι — Συρακουσσῶν A.

l. 9. Ἀναῤῥήξαντα αὐτὸν μὲν μετὰ) Ἀναῤῥήξαντα· αὐτὸς γὰρ μετὰ B.

ibid. Τῆς ἁρπαγείσης δῦναι) Τῆς ἁρπαγῆς εἰσδῦναι A.

l. 11. Συρακούσιοι) Συρακόσιοι A.

l. 12. Συντελοῦσι) Συγκροτοῦσι B.

l. 13. Βυθίζουσιν) Βουθίζουσιν B.

Pag. 256. l. 2. Εὑρεῖν) Ἀνευρεῖν A.
l. 5. Ταύτην) Αὐτὴν A.
l. 6. Πυρῶν καρπὸν) Πυρίνων καρπὸν A. Πυρῶν καρπῶν B. Sic & lin. 8 ſq.
l. 10. Ἐτίμησαν) Ἐτίμησε B.
l. 12. Ἁγνείας ἐγένοντο) Ἁγνίας ἐγένετο A.
l. ult. Πᾶσαν) Deeſt B.
Pag. 257. l. 4. Διασημάναντες) Διασημήναντες A. B.
l. 7. Τετελεσιουργῆσθαι) Τελεσιουργεῖσθαι A.
l. 8. Ἁγνείας) Ἁγνίας A.
l. 9 ſq. Τῇ δωρεᾷ προκρ. ἁπάντων τῶν ἀνθρ.) Τῇ κρατίστῃ δωρεᾷ προκρ. τῶν ἄλλων ἀνθρ. A.
l. 12. Ὁ σπόρος) Deſunt B.
Pag. 258. l. 3. Θεὸν) Θεὸν Δήμητραν B.
l. 6. Πολλοὶ τῶν) Πολλοὶ μὲν τῶν A.
l. 8. Συρακούσαις) Συρακούσσαις A.
l. 9. Ἐπιδεδημηκὼς) Παρεπιδεδημηκὼς A.
ibid. Τὴν τῶν ἐγχωρίων) Τὴν ἐγχώριον B.
l. 11. Κατεχώρισεν) Κατεχώρησεν A. B. Tum ἐν ante τοῖς omittit B.
Pag. 259. l. 2. Αἰτναίοισι) Αἰτναίοις A.
l. 4. Παρθένου) Παρθένους A.
l. 6. Θεὰς) Θεᾶς A.
ibid. Εἰς τὰ νῦν ἔτι) Ἐς τὰ &c. A. Ἐς τὰ νῦν ἔτη B.
l. 11. Φασὶν) Deeſt B.
l. 12. Θεσμοφόρον ἐπονομ.) Θεσμοφόρον ἤτοι δικαιοφόρον ἐπονομ. B.
Pag. 260. l. 6. Φησὶν) Deſit A.
l. 8. Τετευχότας) Τετευχότος B.
Pag. 261. l. 4. Ἐν πλείοσι) Ἐν deeſt A.
l. 5 ſq. Ἀνιείσης — συνέβη) Ἀνιείσης καὶ ἀναδιδούσης καὶ π. κ. τ. χώραν ῥυέντος πυρὸς συνέβη B.
l. 10. Τὸ τελευταῖον) Τὸ δὲ τελευταῖον A.
l. ult. Πόλεμοι) Πολέμιοι B.
Pag. 262. l. 5. Θάλασσαν) Θάλατταν A.
l. 6. Ἀλλήλοις) Ἀλλήλους B. Mox διὰ τὸ πλῆθος A. B.
l. 9. Ἅμα καὶ τὴν) Ἀλλὰ καὶ τὴν B.
l. 12. Ἐπὶ τὰς ὀνομαζ. Αἰολίδας) L. Ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ὀνομαζ. Αἰολ.
Pag. 263. l. 3. Πρὸς τὴν δύσιν) Πρὸς δύσιν A.
l. 6. Σταδίων — πεντήκοντα) Ἑκατὸν πεντ. σταδίων A.
l. 7. Πυρὸς ἐσχήκασιν) Προσεσχήκασιν B.

l. 10. Ἐκπίπτει) Ἐκπίπτειν A.
l. 11. Βρόμος ἐξαίσιος) Βρόμος καὶ ἦχος ἐξαισ. B.
Pag. 264. l. 3. Λιπαρὸν) Λίπαρον A.
l. 9. Παραβαλόντα) Παραβάλλοντα A.
l. 10. Τὴν τοῦ Λιπαροῦ) Τήν τε τοῦ Λιπάρου A. Tum θυγατέρα γῆμαι Κυάνην.
l. 11. Τοὺς λαοὺς) Τοὺς ἄλλους B.
l. 13. Λιπαρῷ) Λιπάρῳ A.
l. 14. Σύῤῥεντον) Συρεντον A. ſic.
Pag. 265. l. 7. Τοῖς ἐγχωρίοις) Τοὺς ἐγχωρίους A.
l. 13. Φεραίμονα, Ἰοκάστον) Φερήμονα καὶ Ἰοκάστην A. Φεράμονα καὶ Ἰοκάστην. B.
l. 14. Διὰ τὰς) Διὰ deſit A.
l. ult. Μεγάλης ἀποδοχῆς τυχεῖν &c.) Ἀποδοχῆς μεγάλης τυχεῖν. τούτων δ' Ἰοκάστης A.
Pag. 266. l. 3. Φεραίμων) Φερέμων A. Φεράμων B.
l. 4. Ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ) Ἀπὸ πορθμοῦ A.
ibid. Λιλύβαιον) Λυμβαῖον B.
l. 9. Ὑπήκουον) Ὑπήκουε B.
l. 13. Ἀγάθυρνος βασιλεύσας) L. Ἀγάθυρνος δὲ βασ.
l. 14. Ἀγαθυρνίτιδος) Ἀγαθυρνήτιδος A.
l. 15. Ἀγάθυρνον) Ἀγάθυρναν A.
Pag. 267. l. 3. Τὰς δυναστείας) Τὴν δυναστείαν B.
l. 4. Ἀπ' Αἰόλου) Ἀπ' Αἰολοῦ A.
l. 11. Κνίδιοί τινες καὶ Ῥόδιοι δυσαρεστήσαντες) Κνιδίοις τινὰς καὶ Ῥοδίοις δυσαρεστήσαντας A.
Pag. 268. l. 1. Πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα) Ὀλυμπιάδα τὴν πεντηκοστὴν A.
l. 2. Ὁ Λάκων) Articulum non agnoſcit A.
Pag. 269. l. 1. Κατὰ θάλασσαν) Τὰ κατὰ θάλατταν A.
l. 11. Ἐνίκησαν τοὺς Τυῤῥηνοὺς) Ἐνίκησαν Τυῤῥηνοὺς A. In B. τοὺς a ſec. manu deletum.
l. ult. Ἔλαβον) Ἔλαβεν A.
Pag. 270. l. 5. Τὴν τῶν θερμῶν) Τὴν ἐκ τῶν θερμ. A.
l. 7. Ἰδιοτρόπων ἐνοχλούμενοι) Ἰδιοτρόφων ὀχλούμενοι B.
l. 12. Τῆς στυπτηρίας) Articulum non habet A.
Pag. 271. l. 2. Καὶ ἡ νῆσος) Καὶ νῆσος A.
l. 3. Τροφὴν) Τρυφὴν A.
Pag. 272. l. 3. Ποιῆσαι) Ποιεῖσθαι A. B.
l. 6. Ὡς ἑξακισχίλιοι) Ἑξακισχιλίων, omiſſo ὡς, B.
l. 8. Χρημάτων) Χρήμασι A. B.
l. 9. Τὰς ἀποδόσεις) Τὰς δίσεις B.

l. 10. Ἀμυνεῖσθαι) Ἀμύνεσθαι A.
l. 14. Ἐγκαλοῦντας) Ἐγκαλουμένους A. Sic etiam pag. ſq. lin. 5.
Pag. 273. l. 10. Ταύτης) Deeſt A.
l. 14. Κειμένας νήσους) Νήσους κειμένας A.
l. 15. Ἀξιώσομεν) Ἀξιώσωμεν A.
Pag. 274. l. 4. Συρακουσῶν) Συρακοσίων A.
l. 5. Στάδια ὡς ὀκτακόσια) Σταδίους ὀκτακοσίους A. Σταδίους ὡς ὀκτακοσίους B.
ibid. Λιμένας ἔχει) Λιμένας μὲν ἔχει A.
l. 10. Τάς τε οἰκίας) Τάς τε οἰκήσεις A. B.
l. 11. Γείσσοις) Γησοισεσι ſine accentu A. Γείσσοις καὶ θεμελίοις καὶ κονιάμασι καὶ περὶ τὸ πρόσωπον καλοπίσμασι περιττότερον B.
l. 12. Ἐμπορίαις) Ἐμπορείαις A.
Pag. 275. l. 2. Ἠυξήθησαν) Ἠυξήνθησαν B.
l. 5. Φοινίκων ἄποικος) Φοινίκων δ' ἄποικος B.
l. 6. Κέρκινα) Κερκίνη A.
l. 10. Ἐπάνιμεν) Ἐπάνειμεν A.
l. 14. Αἰθαλίαν) Αἰθάλειαν A.
l. 15. Παραλίας) Deeſt A.
Pag. 276. l. 1. Σιδηρῖτιν) Σιδηρίτην A.
ibid. Εἰς τὴν χωνείαν) Ἐπὶ τὴν χωνεῖαν A.
l. 5. Καμίνοις) Καμινίοις A.
l. 8. Ταῦτα συναγοράζοντες) Ταύτας οὖν ἀγοράζοντες A. Ταῦτα συναρράξαντες B.
l. 10. Ἐμπόρια) Ἐμπορεῖα A.
l. 14. Δικελλῶν καὶ δρεπανῶν) Δικέλλων καὶ δρεπάνων A.
Pag. 277. l. 2. Μεταλαμβάνει) Καταλαμβάνει B.
l. 3. Αἰθαλίαν) Αἰθάλειαν A.
l. 4. Ἀπέχουσα μὲν ταύτης) Ἀπέχουσα αὐτῆς B.
l. 6. Ὑπὸ δὲ Ῥωμαίων) Ὑπὸ δὲ τῶν Ῥωμ. A.
l. 7. Εὐπροσόρμιστος) Εὐπροσόρμητος A.
l. 11. Φωκάεις) Φωκεῖς A. B.
Pag. 278. l. 1. Τὰ Κύρνια) Τὰ deſit B.
l. 6. Μικροῖς) Μακροῖς B.
l. 12. Εὑρισκόντων) Deeſt B.
l. 15. Ταῖς ἐν βίῳ) Ταῖς ἐν τῷ βίῳ A.
Pag. 279. l. 1. Ἐστι παρ' αὐτοῖς τὸ γινόμενον) Ἐστι τὸ παρ' αὐτοῖς γινόμενον A.
l. 2. Κατὰ τὰς) Περὶ τὰς B.
l. 8. Ἐν αὐτῇ) Ἐν ταύτῃ A.

l. 12. Ἐχομένη δὲ ταύτης νῆσός ἐστιν) Ἐχομένης ταύτης ἐστὶν νῆσος A.

Pag. 280. l. 1. Ἐκ τῶν κατοικησάντων) Ἐκ τῶν Θεσπι κατοικ. A.

l. 5. Αὐτῶν) Τούτων B.

l. 8. Ὤκισεν) Ὤκησεν A.

l. 9 sq. Ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἰολαείους) Προσηγόρευσεν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰολάους A.

l. 11. Πάντα πρὸς) Πάντα τὰ πρὸς B.

l. 12. Εὐδαίμονα, ὧν ὑπομνήματα μέχρι) Εὐδαίμο ὑπομνήματα ἃ μέχρι B.

l. 14. Ἰολάεια) Ἰολάϊα A.

Pag. 281. l. 8. Ἰολάειοι) Ἰόλαοι A.

l. 12. Καὶ κρέα) Non sunt in A.

Pag. 282. l. 3. Ἔμειναν) Διέμειναν A.

l. 10. Ἐξέπεσον) Ἐξέπεσαν B.

Pag. 283. l. 1. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.

l. 2. Κειμένων) Γενομένων A. B.

l. 3. Ὀνομαζομένη μὲν Πιτύουσα) Ὀνομαζομένη Πιτυοῦσα A.

l. 5. Τῶν κατ' αὐτὴν) Τῶν ἐν αὐτῇ B.

l. 9. Παραπλήσιος) Παραπλήσιον A.

ibid. Κερκύρα) Κορκύρα A. Κορκούρα B.

l. 12. Κοτίνοις) Κοτείνοις B.

l. 15. Ἔρεσον) Ἐρεσὸν A.

Pag. 284. l. 3. Αὐτῆς γέγονεν) Γέγονεν αὐτῆς A.

l. 7. Γυμνήσιαι) Γυμνησίαι A.

l. 10. Προσαγορεύονται) Προσαγορευθῆναι A.

ibid. Βαλλιαρεῖς) Βαλεαρίδας A. Καλιάρεις & in mar Βαλ. B.

l. 12. Τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων) Ἁπάντων deest A.

l. 13. Μείζων) Μείζω A. B.

l. ult. Ἐλάττων) Ἐλάττω A. B.

Pag. 285. l. 1. Καλὰ καὶ) Πολλὰ καὶ A. B.

l. 3. Ῥώμαις) Φωναῖς B. Idem αἱ ante νῆσοι omittit.

l. 4. Ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους) Ὑπὲρ τρισμυρίους A.

l. 5. Γεννημάτων) Γενημάτων A.

l. 6. Οὐκ ἔχουσι) Οὐ φέρουσιν A.

l. 9 sq. Ὑείῳ στέατι) Καὶ χοιρείῳ addit B.

Pag. 286. l. 2. Ἅμα τὴν) Ἅμα καὶ τὴν B.

l. 3. Νομίσματι) Νομίσμασι B.

l. 9. Ἐποιήσαντο) Ἐποίησαν A.

Pag. 287. l. 14. Πρὸ τῶν ἐπάλξεων) Ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων A.
l. ult. Θυρεοὺς) Θυραιοὺς A.
Pag. 288. l. 1. Εὐστοχίαν) Εὐωχίαν, & in margine εὐστοχίαν B.
l. 2. Εἰσὶν) Εἶναι A.
l. 5. Συνεχῶς) Deest A.
l. 6. Δὲ σκοποῦ) Γὰρ σκοποῦ A. Δὲ σκόπου καὶ σημαδίου B.
l. 12. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 14. Ἀπέχει δὲ πλοῦν) Ἀπέχει πλοῦν A.
l. ult. Διαῤῥεομένη) Διαῤῥεομένοις A.
Pag. 289. l. 2. Καταφύτους παντοίοις) Καταφύτας παντοίας B.
l. 12. Συναγκείας) Συναγκίας A.
l. 13. Ἐστὶ ναματιαίοις) Ἐστὶν ἅμα τιαίοις B.
l. 15. Ὑγίειαν καὶ ῥώμην σωμ.) Ὑγίειαν σωμάτων καὶ ῥώμην A.
Pag. 290. l. 2. Πρὸς τὴν τρυφὴν) Πρὸς τρυφὴν A.
l. 4. Θάλασσα) Θάλαττα A.
ibid. Πανταχοῦ) Πανταχῆ A. B.
l. 8. Ταύτην) Αὐτὴν A.
l. 13. Εὑρέθη) Εὑρεθῆναι A.
l. 14. Ἐμπορίαν) Ἐμπορεῖαν A.
Pag. 291. l. 2. Προχωρουσῶν) Προχωρούντων A.
Pag. 292. l. 6. Ἀποικίαν) Desit B.
ibid. Ἐπιβαλομένων) Ἐπιβαλλομένων A.
l. 10. Καταφυγὴν) Καταφυγεῖν A.
l. 11. Ὁλοσχερὲς) Deest A.
l. 13. Πανοικίους) Πανοικείως A.
l. 14. Ὑπερεχόντων) Περιεχόντων A.
Pag. 293. l. 3. Ἑρκυνίων ὀνομ. δρυμῶν, οὓς μεγίστους ὑπάρχειν) Ἑρκυονίκων ὀνομ. δρυμῶν. μεγίστους γὰρ ὑπάρχειν A. Ἑρκυνίων ὀνομ. ὁρῶν. μάλιστα γὰρ ὑπ. B.
l. 6. Ὧν ἐστι μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ) Ὧν ἐστι ἡ μεγίστη Πρεττανικὴ A.
l. 10. Ἡρώων ἢ δυναστῶν ἐστρατευμένον) Ἡρώων δυναστῶν ἐστρατευμένων A. Ἡρώων ἐστρατευμένων B.
l. 13. Βρεττανοὺς) Πρεττανοὺς A.
Pag. 294. l. 2. Κασσιτέρου νῦν διέξιμεν) Κασσιτήρου νῦν διέξειμεν A.
l. 4. Ἰσοκώλους) Ἰσογώνους A.

l. 6 sq. Κάντιον, ὅ φασιν ἀπέχειν) Ὁ & ἀπέχειν omittit A.
l. 8. Θάλασσα) Θάλαττα A.
l. 9. Καλούμενον Βελέριον) Βελέριον καλούμενον B.
l. 10. Τεσσάρων) Τεττάρων A.
l. 12. Ὀνομάζεσθαι) Ὀνομάσθαι B.
ibid. Δὲ Ὄρκαν) Δ' Ὀρσίκαν A.
Pag. 295. l. 2. Βρεττανικὴν) Πρεττανικὴν A.
l. 8. Τήν τε συναγωγὴν) Καὶ τήν τε συναγ. A.
l. 10. Καταγείους) Καταστέγους A. B.
l. 11. Τούτων) Τούτου B.
l. 12. Καὶ ante κατεργαζομένους omittit B.
l. 13. Τοῖς δὲ ἤθεσιν) Τοῖς δ' ἔθεσιν A.
ibid. Πολὺ) Abest A.
l. ult. Γινομένης) Γεννωμένης A. Γενομένης B.
Pag. 296. l. 5. Διακεῖσθαι) Διάκειται B.
l. 7. Τὰ ante κατὰ μέρος deest A.
l. 9. Βρεττανίαν h. l. A. non Πρεττανίαν, ut alias semper.
l. 10. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 14. Οὗτοι τὸν κασσίτερον) Αὐτοὶ τὸν κ. A.
l. ult. Διαφυὰς ἔχει) Διαφυὰς καὶ σχισκὰς ἔχει B.
Pag. 297. l. 1. Πόρον) Πῶρον A. B.
l. 11. Θαλάσσης) Θαλάττης A.
Pag. 298. l. 1. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 2. Ὑπὲρ) Περὶ A.
l. 10. Τὴν ἡλικίαν) Διὰ τὴν ἡλικίαν B.
l. 11. Τεθρίππου) Τοῦ ἅρματος τοῦ ἐκ τεσσάρων ἵππων συνεσταμένου Schol. in B.
l. 13. Τὸ τέθριππον) Τὸν τέθριππον A. Τὸ τέτριππον B.
Pag. 299. l. 3. Τὸν Δία ἀγανακτήσαντα) Τοῦ Διὸς ἀγανακτήσαντος A.
l. 7. Νῦν Πάφου καλουμένου) Νῦν καλουμένου Πάφου A.
l. 11. Αἰγείρους) Ἐγείρους A.
Pag. 300. l. 1. Ἐλεγχομένων) Ἀποτελουμένων B.
l. 4. Ἀντιπέραν) Ἀντίπερας A.
l. 5. Προείρηται) Προείρηται περὶ τούτων B.
l. 9. Ἐν ταῖς πρότερον) Ἐν desit B.
l. 13. Προέχουσα) Διέχουσα A.
Pag. 301. l. 6. Τῶν γονέων) Τῶν αὐτῆς γονέων B.
l. 7. Μιχθεῖσα) Μιγεῖσα A.
ibid. Ὄνομα Γαλάτην) Ὀνόματι Γαλ. A.
l. 13. Ὑπ' αὐτὸν) Ὑφ' αὐτὸν A.

Pag. 302. l. 4. Ἀνδρῶν) Αὐτῶν B.
l. 5. Ἐν) Non legitur in A. B.
Pag. 303. l. 6. Θάλασσαν) Θάλατταν A.
l. 8. Ἀλπείοις) Ἀλπίοις A.
l. 9. Πέντε δὲ στόμασιν) Δὲ deest A.
ibid. Εἰς τὴν θάλασσαν) Εἰς θάλασσαν A.
Pag. 304. l. 2. Λειότητα) Ἰδιότητα A.
Pag. 305. l. 1. Πόμα) Τὰ πολλὰ A.
l. 10. Χώρας) Non habet B.
l. 14. Τὸ σύνολον οὐ γίνεται) Τὸ σύνολον desunt B. Οὐ γίνεται τὸ σύνολον A.
Pag. 306. l. 1. Μεταλλείας) Μεταλείας A.
ibid. Καὶ κακοπαθείας) Non leguntur in B.
l. 2. Ὑπουργεῖ) Ὑποῤῥεῖ A.
ibid. Σκολιοὺς τοὺς ἀγκῶνας ἔχουσα) Τοῦτ' ἔστι λοξοειδεῖς τὰς θέσεις τομῶν Schol. in B.
l. 3. Καὶ τοῖς τῶν) Καὶ deest A. Mox κολωνοὺς καὶ ἐπιστοιβάσεις εἰς ὄγκον ἠρμένας χρυσοῦ ψηγμ. B.
l. 7. Καὶ συγκόπτουσι) Ἢ συγκόπτουσι A.
ibid. Βώλους) Βόλους A.
l. 9. Χωνείαν) Χωνίαν A.
l. 10. Καταχρῶνται πρὸς κόσμον) Καταχρῶνται ταῖς πρὸς κόσμον, sic, A.
l. 13. Ψέλλια) Ψέλια A.
l. ult. Συμβαίνει καὶ παράδοξον) Post συμβαίνει B. habet γινόμενον, omisso mox eodem verbo post θεῶν.
Pag. 307. l. 1. Κελτοῖς περὶ) Κελτοῖς ἐστιν περὶ A. neglecto paullo ante συμβαίνει.
l. 11. Σμῶντες τὰς τρ.) Σμῶντες καὶ καθαίροντες τὰς τρ. B.
l. 13. Ἀνασπῶσιν· ὥστε) Ἀνασπῶσιν ἵνα διαφανεῖς ὦσιν· ὥστε B.
l. ult. Παχύνονται γὰρ) Παχύνονται τε γὰρ A.
Pag. 308. l. 3. Ἀπολειαίνουσι) Ἀπολιαίνουσι A.
l. 6. Καθάπερ) Καθαπερεὶ A.
l. 7. Ἠθμοῦ) Ἰθμοῦ A. Ἰσθμοῦ καὶ σακελίσματος B.
l. 13. Ὀβελίσκους) Ὀβελοὺς A. Ὀβέλους B.
Pag. 309. l. 3. Νώτοισι — γέραιρε) Νώτ. — γέραιρεν A. Νώτοισι δὲ καὶ ῥάχεσι διηνεγκέεσι καὶ συχνοῖς γέραιρε καὶ ἐτίμα B.
l. 7. Τῶν λόγων) Τοῦ λόγου B.
l. 14 sq. Ἐνίους — ἐμβάλλειν) Ἐνίας — συμβάλλειν B.

Pag. 310. l. 1. Συνωρίσιν, ἔχοντος) Συνωρίσι καὶ ἅρμασιν ἐκ δύο ἵππων συγκεκροτημένους, ἔχοντος B.

l. 3. Σαυνιάζουσι τοὺς) Σαυνιάζουσι καὶ πετεύουσι διὰ τῶν δοράτων τοὺς B.

l. 4. Εἰς) Deest A.

l. 5. Τοσοῦτο) Τοσοῦτον A. B.

l. 7. Ἐπάγονται δὲ) Ἐπάγονται τε A.

l. 8. Οἷς ἡνιόχοις καὶ) Εἰς ἡνιόχους, καὶ B.

l. ult. Καὶ τὸν) Καὶ deſit B.

Pag. 311. l. 1. Ἐξονειδίζουσι) Καὶ ταπεινοῦσι addit A.

l. 4. Τῶν ἵππων) Omittit haec B.

ibid. Σκῦλα) Σκύλα A.

l. 5. Παιανίζοντες) Ἐπιπαιανίζοντες A.

l. 6. Ἀκροθίνια) Ἀκρωτήρια A.

l. 7. Ὥσπερ ἐν) Ὥσπερ οἱ ἐν A.

l. 8. Κεχειρωμένοι θηρία) Θηρία deeſt B. Κεχειρωμένοι τὰ θηρία A.

l. 9. Κεδρώσαντες τὰς κεφ.) Κεδρώσαντες καὶ κεδρίνῳ θήκῃ ἐμβάλλοντες τὰς κεφ. B.

l. 13. Καυχήσασθαι) Καυχᾶσθαι A.

ibid. Διότι χρυσὸν) Ὅτι χρ. B.

Pag. 312. l. 1. Ἀλλὰ τὸ πολεμεῖν — θηριῶδες) Ἀλλὰ πολεμεῖν τὸ ὁμόφυλον τετελευτηκὸς θηρ. A. Ἀλλὰ τὸ πολεμεῖν ὁμόφυλον τετελευτηκὸς θηρ. τοῦτ' ἐστι τὸ μετὰ θάνατον ἐγκοτεῖν τῷ τεθνηκότι, κακὸν B.

l. 3. Χιτῶσι μὲν βαπτοῖς) Χιτῶνας μὲν βαπτοὺς A. B. tum διηνθισμένους.

l. 6. Σάγους ῥαβδωτοὺς, ἐν μὲν) Σάγους τὰ καλούμενα σάγια· ῥάβδω τοὺς τὰ λαρω τὰ ρουχα· ἐν μὲν B. ſic.

l. 8. Πολυανθέσι καὶ πυκνοῖς) Πυκνοῖς καὶ πολυάνθεσι A.

l. 11. Μόνον) Deſit A.

l. 13. Ἐξ αὐτῶν) Ἐξ ἑαυτῶν A.

ibid. Καὶ παμμεγέθη) Καὶ omittit A.

l. ult. Χρωμένοις) Θεωμένοις B.

ibid. Τοῖς μὲν γὰρ πρόσκειται) Ὧν τοῖς μὲν πρόσκειται A.

Pag. 313. l. 8. Σιδηραῖς ἢ χαλκαῖς) Σιδηρὰς, ἢ χαλκαῖς B.

l. 12. Λαγκίας) Ἀγκείας B.

l. 13. Ἔτι μείζω) Ἐπὶ μείζω B.

l. ult. Μείζω) Μείζους A.

Pag. 314. l. 6. Αὐτοὶ δὲ εἰσὶ τὴν προσοψ.) Αὐτοὶ δ' εἰς τὴν προσοψ. A. B.

l. 7. Βαρυηχεῖς) Βραχυήχεις A.
l. 8. Βραχυλόγοι) Βραχύλογοι A.
l. 9. Καὶ τὰ πολλὰ) Κατὰ δὲ πολλὰ A.
l. 12. Ἀνατατικοὶ καὶ τετρ.) Ἀνατατικοὶ καὶ ἀνατείνοντες τὴν ὀργὴν καὶ τετρ. B.
l. ult. Ὁμοίων) Ὅμοιον A. B.
Pag. 315. l. 8. Ἐπισκέπτωνται) Ἐπισκέπτονται A.
l. 9. Κατασπείσαντες) Κατασπίσαντες A.
l. 10. Τόπον) Τόπον ἤτοι τὸν λαιμὸν B.
l. 12. Ἔτι δὲ τῆς τοῦ) Ἐπὶ τῆς τοῦ A.
Pag. 316. l. 1. Ὡσπερεί τινων) Ὡσπερί τινων A. Ὥσπερ εἴ τινων B.
l. 2. Φασὶ) Deest B.
l. 7. Πολλάκις δ' ἐν) Πολλάκις ἐν A.
l. 9. Προβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὗτοι προελθόντες) Προβεβλημένοις εἰς τὸ μέσον· οὗτοι προσελθόντες A. Εἰς τὸ μέγεθος B.
l. 11. Κατεπάσαντες) Καταπαύσαντες A. Κατεπάσαντες. καὶ διὰ τῶν ᾠδῶν παύσαντες B.
l. 14. Τὸ παρὰ πολλοῖς) Τὸ παράδοξον ἄλλοις A.
Pag. 317. l. 1. Παρὰ τὰς Ἄλπεις) Περὶ τοὺς Ἄλπεις B.
l. 7. Πάλιν) Deest B.
l. 11. Ἀλλὰ δὲ ταῖς) Ἀλλὰ καὶ ταῖς A.
l. 12. Ἐκ γενετῆς) Ἐκ γενέτης A. In B. desiderantur,
l. 13. Ταῖς ἡλικιαῖς) Ταῖς ἡλικίαις A.
Pag. 318. l. 1. Βρετταvῶν) Πρεττανῶν A.
l. 8. Ἐπὶ τὰς — ἐρχόμενοι) Ἐπὶ τῆς — ἐπερχόμενοι A.
l. 10. Ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς) Ἱερὸν ἐν Δελφοῖς A.
Pag. 319. l. 4. Καθαγίζουσι) Καθαγιάζουσι B.
l. 5. Αἰχμαλώτοις — θεῶν τιμὰς) Αἰχμαλ. πρὸς τὰς τῶν θεῶν τιμὰς, ὡς ἱερείοις B.
l. 8. Ἀποκτείνουσιν) Ἀποκτέννουσιν A.
l. ult. Εὐκόπως ἑτέροις προΐενται) Προσίενται B. Ἑτέροις εὐκόλως προΐενται A.
Pag. 320. l. 4. Περὶ τῶν Κελτῶν) Περὶ Κελτῶν A.
l. 9. Κατοικήσαντες) Οἰκήσαντες A.
l. 10. Λέγονται ταύτης τυχεῖν) Ταύτης ἔτυχον, omisso λέγονται, A. B.
l. 11. Δυοῖν) Δυεῖν A.
Pag. 321. l. 4. Αἰγείαις θριξὶν) Αἰγίαις θριξὶ A.
l. 6. Κυρτίαις) Καὶ κατὰ τὸ δίκτυον πεπλεγμέναις addit B.

ibid. Κυκλοτέρεσιν) Κυκλωτερέσιν A.
l. 11. Σπιθαμαίας) Σπιθαμιαίας A.
l. 12. Κατὰ τὰς) Περὶ τὰς B.
l. 13. Τῶν ὅπλων) Τῶν πολλῶν ὅπλων A.
l. 15. Μέχρις ἂν) Μέχρι ἂν A.
Pag. 322. l. 4. Οὔτε θυρεὸς) Desunt B.
l. 6. Διμάχαι) Διμάχαιροι A. B.
l. 10. Καθάριοι) Καθαροὶ A.
l. ult. Πρὸς μὲν τοὺς κακούργους καὶ πολεμίους) Πρώτως μὲν τοῖς κακόργοις καὶ πολεμίοις B.
Pag. 323. l. 4. Περὶ ξενίας) Περὶ τῆς φιλοξενίας A.
l. 8. Τὸ μέλι παμπληθὲς) Τὸ μὲν μέλι παμπληθεῖ A.
l. 10. Αὐτοῖς) Defit A.
l. 11. Οὐακκαίων) Οὐαγκαίων A.
l. 13. Μεταδιδόασιν) Μεταδίδωσιν A.
Pag. 324. l. 1. Ἰβήρων) Κίμβρων B. & l. sq. φέροσι.
l. 5. Εὐλύτως, ἄλλοτε ἄλλως ἀπὸ τοῦ σώμ.) Εὐλύτως, ἄλλως τοῦ σώματος B.
l. 8. Σαυνίοις ὁλοσιδήροις) Σαυνίοις καὶ κονταρίοις ὁλοσιδήροις B.
ibid. Φοροῦσι δὲ) Φέρουσι δὲ B.
l. 10. Καρτεροπλῆγες) Καρτεροπληγεῖς A.
l. ult. Ἐπίωσι) Ἐπιῶσιν A.
Pag. 325. l. 1. Ἴδιον δέ τι — τῶν γὰρ) Ἴδιον δέ τι συμβαίνει ἐπιτηδεύεσθαι παρὰ τοῖς Ἴβηρσι — Λυσιτανοῖς. τῶν γὰρ B.
l. 10. Δυσχείρωτοι) Δυσχειρότατοι A.
Pag. 326. l. 5. Ἀργυρείων) Ἀργυρίων A.
l. 7. Ἀργύριον) Ἄργυρον A.
l. 9. Βίβλοις) Βιβλίοις B.
l. 10. Ὄρη τὰ καλούμενα) Ὄρη καλούμενα B.
l. ult. Παρεκτείνει) Παρατείνει A.
Pag. 327. l. 11. Ἐμπορίαις) Ἐμπορείαις A.
l. 12. Τὸ γεγονὸς) Τὸ γένος A.
l. 15. Περιποιήσασθαι πλούτους) Πλούτους περιποιήσασθαι A.
l. 16. Ἐπὶ τοσοῦτο δὲ) Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ A. Ἐπὶ τοσοῦτον δὴ B.
ibid. Τοὺς ἐμπόρους) Τοὺς ἐμπορίους B.
l. ult. Καταγόμων ὄντων) Καταγομένων ὄντων B.
Pag. 328. l. 5. Ἐμπορίας) Ἐμπορείας A.
l. 7. Σύνεγγυς ταύτῃ) Σύνεγγυς ταύτης A.

Pag. 329. l. 2. Ἀργυρευόντων) Ἀργυρευτῶν A.
l. 4. Βῶλος) Βόλος A.
l. 12. Ἰταλικὸν) Ἰταλῶν A. Ἰταλικῶν B.
Pag. 330. l. 2. Ἐπὶ τὸ βάθος) Εἰς βάθος A.
l. 4. Σκολιὰς) Σκολιοὺς A.
l. 13. Ἱσπανίαν) Σπανίαν A.
Pag. 331. l. 3. Ἡ σύνεγγυς) Γῆ addit A.
l. 9. Πιεζόμενοι) Πιεζούμενοι A.
l. 10. Ἀπαρύττουσι) Ἀπορύττουσι B. Ἀπαρύτουσι A. tum τὰς ῥύσεις, omiſſo γάρ.
l. 12. Συρακούσιος) Συρακόσιος. A.
Pag. 332. l. 1. Εὔθετον) Εὔτεχνον B.
l. 3. Ἄπλετον) Ἄπλατον A.
l. 9. Τὰ κατὰ μέρος) Τὰ deeſt A.
l. 10. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 11. Ἐνδιατρίβοντες) Διατρίβοντες A.
l. 13. Αὐτοὶ δὲ) Οὗτοι δὲ A.
Pag. 333. l. 9. Μεταλλείας) Μεταλλίας A.
l. 10. Μεταλλουργείων) Μεταλλουργειῶν A.
l. 12. Καιρὸν τῆς) Καιρὸν καὶ τῆς A.
Pag. 334. l. 3. Εἰς τοὺς μεγίστους) Εἰς μεγίστους. A.
l. 6. Εὑρεῖν) Non legitur in B.
l. 11. Καὶ χωνευόμενος) Deſunt B.
Pag. 335. l. 1. Βρεττανικῆς) Πρεττανικῆς A.
l. 6. Μέγιστον ἐμπόριον) Μεγίστην ἐμπορεῖαν A.
l. 10. Νέμονται χώραν) Νέμονται μὲν χώραν A.
l. 15. Ἐνεργοὺς πελέκεις καὶ βαρεῖς) Ἐνεργῶς· πελέκεις καὶ βάρεις A.
Pag. 336. l. 1. Τραχύτητος) Θρασύτητος B.
l. 7. Ἐλλιπὲς) Ἐλλειπὲς A.
l. 9. Τοῖς ἀνδράσιν) Τοῖς ἄνοις A.
l. 13. Ὀρειβατεῖν) Ὀριβατεῖν A.
l. ult. Σπανοκαρπίαν) Στενοκαρπίαν A.
Pag. 337. l. 4. Δήμητρι) Δημῆτρι A.
l. 7. Καὶ τοῖς σπηλαίοις) Καὶ σπηλαίοις A.
l. 9. Τὸν ἀρχαῖον καὶ ἀκατασκ.) Τῶν ἀρχαίων ἀκατασκ. B.
l. 12. Στρατείαις) Στρατιαῖς A.
l. 15. Τῶν Ῥωμαίων) Τῶν ἄλλων Ῥωμαίων B.
Pag. 338. l. 5. Ἑαυτοὺς) Αὐτοὺς A.
l. 9. Σαρδῷον) Σαρδόνιον A.
ibid. Ἑτοίμως — ῥίπτοντες) Ἑτοίμους — ῥιπτοῦντες A.

l. 15. Τυῤῥηνῶν) Τυρηνῶν A.
l. ult. Τὸ μὲν παλαιὸν) Περὶ τὸ παλαιὸν A.
ibid. Διενέγκαντες) Διενεγκόντες A.
Pag. 339. l. 8. Ἀπ' ἐκείνων) Ἀπ' ἐκείνης A.
l. 11. Τήβενναν) Τιβένναν A.
l. 12. Περίστοα) Περίστωα A.
l. 14. Κάλλιστον) Κάλλιον A. B.
l. 15. Πολιτείαν) Πολυτελείαν A.
Pag. 340. l. 5. Διοσημείας) Θεοσημείας B.
l. 11. Ἀνθινὰς) Ἀνθεινὰς A.
Pag. 341. l. 2. Οὐ μόνον οἱ θεράποντες) Οὐ μόνοι θεράποντες A.
l. 7. Πολέμοις) Πολεμίοις A.
ibid. Συνεβάλλετο) Συνεβάλετο A.
l. 10. Χώραν) Deest A.
Pag. 342. l. 3. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 5. Κεδρωσία) Κερασία B.
ibid. Ἡ μὲν γὰρ) Γὰρ deſit A.
l. 14. Συντελοῦντες) Συνεργοῦντες A.
Pag. 343. l. 4. Προσαγορευομένη ἱερὰ) Προσαγομένη Ἱρὰ B.
l. 6. Δὲ πλησίον ταύτης, ἀπέχουσα σταδίους ὡς ἑπτὰ) Haec omittit B. & mox pro κομίζουσι legit κομίζουσα.
ibid. Σταδίους ὡς ἑπτὰ) Σταδίους ἑπτὰ A.
l. 8. Ἱερὰ) Ἱρὰ B.
l. 13. Φύσις τοῦ λιβ.) Φύσις ἐστὶ τοῦ λιβ. A. B. omiſſo mox eodem verbo poſt κατασκευή.
Pag. 344. l. 2. Ὀπίζεσαι) Schol. καὶ ὡς γάλα σταλάσσεται addit B.
l. 9. Θερινὸς) Χειμερινὸς B.
ibid. Παλιούρου) Πελιούρου A.
Pag. 345. l. 3. Τὰ τοιαῦτα φορτία) Τὰ φορτία, neglecto τοιαῦτα A.
l. 12. Καθ' αὑτὴν) Κατ' αὐτὴν A. In B. deſunt.
Pag. 346. l. 2 & 8. Τριφυλίου) Τριφυλλίου A.
l. 8. Μὲν ἐν χώρᾳ) Μὲν χώρᾳ A.
l. ult. Μυρσίνης) Ἔρνεσι addunt A. B.
ibid. Καταγέμει) Κατὰ γένη B.
Pag. 347. l. 3. Ἐξ αὐτῆς γίνεσθαι) Ἐξ αὐτῆς γενέσθαι B. Ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι A.
l. 6. Συνάγκειαι) Συναγκίαι A.
l. 8. Ἐννεοσσεύεται) Ἐννοσεύεται A.
l. ult. Ἄξιον τῶν ἐγχωρίων) Ἀξιούντων ἐγχωρ. B.

Pag. 348. l. 2. Καρύαι) Καροῖαι A.
l. 3. Παρεχόμεναι) Παρεχόμενα A.
l. 6. Τὴν πρόσοψιν ἡδεῖαν) Οἰκεῖαν τὴν πρόσοψιν A.
l. 9. Δυοῖν πλέθρων) Δυεῖν πλ. A.
l. 11. Ὑπήρειστο) Ὑπερήρειστο A. Ὑπείρητο B.
l. 12. Ἀξιολογώτατα) Ἀξιόλογα B.
l. 14. Θεραπεύοντες) Θεράποντες B.
Pag. 349. l. 5. Δρόμου πηγὰς) Δρόμου τὰς πηγὰς A.
l. 7. Καὶ γλυκύτητι) Desunt A.
Pag. 350. l. 1. Τριφύλιος) Τριφύλλιος A.
l. 3. Τούτῳ τῷ τόπῳ) Ἐν τῷδε τῷ τόπῳ A.
l. 6. Ἐκ τριῶν ἐθνῶν ὑπάρχειν) Ὑπάρχειν ἐκ τριῶν ἐθνῶν A.
l. 8. Δωΐους) Λώους A. Δώους B.
l. 11. Δωΐαν) Λωΐαν A. Δώαν B.
l. 13. Τῆς ἁγνείας) Articulum non habent A. B. tum ἁγνίας A.
Pag. 351. l. 1. Παγχαιΐτιν) Παγχαινίτην B.
l. 3. Καὶ δορκάδας) Desunt B.
l. 6. Ὑρακίαν) Ὑρακίδαν A.
Pag. 352. l. 6. Προτροπῆς ἕνεκα — οἱ νομεῖς) Προτροπῆς ἕνεκα· τῶν δ' ἄλλων παραπλησίως καὶ οἱ νομεῖς A.
l. 7. Τά τε ἱερεῖα καὶ τἄλλα) Τὰ δὲ ἱερὰ καὶ τὰ θύματα καὶ τἄλλα B.
l. 10. Οὐδὲν ἔξεστιν) Οὐδέν ἐστιν A.
ibid. Κήπου) Κήπους B.
l. 11. Γεννήματα) Γενήματα A.
l. 15. Ὑπάρχειν) Ὑπάρχουσι B.
l. ult. Τὴν μαλακότητα) Διὰ τὴν μαλ. A.
Pag. 353. l. 3. Ψέλλια) Ψέλια A.
l. 6. Λαμβάνοντες) Συνάγοντες B.
l. 9. Καὶ παρανόμων) Absunt B.
l. 11. Πολὺ τῶν ἄλλων ὑπερέχουσι) Πολιτῶν ἄλλων διαφέρουσι B.
l. 12. Τρυφῇ) Τρυφαῖς A.
l. 13. Στολὰς μὲν γὰρ — λευκότητι) Στολισμὸν γὰρ ἔχουσι στολὰς λινὰς τῇ λεπτότητι B. Λινὰς, τῇ λεπτότητι etiam A. in ceteris vulgatum servans.
Pag. 354. l. 3. Ποικίλα) Deest B.
l. 9. Ἡγμένοις) Ἡγουμένου A. Ἡγμένους B.
l. ult. Ἐγγόνοις) Ἐκγόνοις A. B.
Pag. 355. l. 2. Ὧν) Desit B.
l. 3 sq. Δαψιλῆ & καὶ κασσιτέρου desunt B.

l. 4. Καὶ κασσιτέρου καὶ χαλκοῦ) Καὶ χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου A.
l. 5. Τούτων οὐδέν ἐστιν) Τούτων οὐκ ἔξεστι B.
l. 7. Ἔχει) Ἔχειν A.
l. 8. Ἀργυρᾶ) Ἀργυρὰ A.
l. 13. Θύους) Θύας A.
l. 14. Μὲν μῆκος) Μὲν deest A.
ibid. Τεσσάρων) Τεττάρων A.
Pag. 356. l. 3. Κατὰ δὲ μέσην τὴν) Καταμέσον δὲ τὴν A.
l. 5. Ἱερὰ) Desit B.
l. 7. Μετ' αὐτὰς) Μετὰ ταύτας A. Κατὰ ταύτας B.
l. 12. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 16. Τῇ παλαιᾷ Σάμῳ Θρᾴκης) Τῇ πάλαι Σαμοθρᾴκης A.
Pag. 357. l. 3. Σάμον νῆσον) Σαόννην B.
l. 9. Ἕτερον ἐκεῖ) Ὕστερον ἐκεῖ B.
l. 10. Κυανέας) Κυανανaίας B.
l. 13. Μέχρις ὅτου) Μέχρι ὅτου A.
Pag. 358. l. 2. Γῆς) Τῆς A.
ibid. Θάλασσαν) Θάλατταν A.
l. 6. Περιλειφθέντας) Περιληφθέντας A.
l. 13. Τῶν κατὰ) Τῶν περὶ B.
ibid. Σάωνα) Σάωνον A. B.
Pag. 359. l. 2. Νόμους) Νόμον B.
l. 4. Διανείμαντα — ποιῆσαι) Διατείναντα τῶν ἰδίων αὐτὰς ἐπωνύμους ποιῆσαι, omisso υἱῶν B.
l. 5. Αὐτὰς) Αὐτοὺς A.
l. 6. Αὐτοῖς ἐκ Διὸς) Αὐτοῖς τοὺς ἐκ Διὸς A.
l. 11. Πόλιν Δάρδανον) Δάρδανον πόλιν A.
Pag. 360. l. 1. Κατοικίσαι) Κατοικῆσαι A.
l. 7. Κάδμον τὸν) Κάδμου τοῦ B.
l. 12. Δαῖσαι) Δέσαι A.
Pag. 361. l. 2. Τῶν θεῶν) Τῶν deest A.
l. 4. Συνευφημοῦντας αὐξῆσαι) Συνευρηθμοῦντας αὐξ. B. Εὐφημοῦντας συναυξῆσαι A.
l. 7. Βοιωτίᾳ. φασὶ δὲ τὸν Ἰασ.) Βοιωτίᾳ φασί· τὸν δὲ Ἰασ. A.
l. 8. Κορύβαντα) Κορύβαντας A. B.
l. 12. Τὸ πρῶτον) Τῷ πρώτῳ A.
Pag. 362. l. 3. Μετενεχθῆναι) Μετακομισθῆναι B.
l. 6. Δωρηθῆναι) Δωρηθέντα A. Δωρήσαντα B.
l. 9. Τελούμενα) Τηρούμενα A. B.

l. 12. Γίνεσθαι) Γενέσθαι B.
Pag. 363. l. 4. Ἰάσονα) Ἰάσωνα A.
l. 5. Ἐν πάσαις) Ἐν ἁπάσαις A.
l. 8. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.
l. 14. Πατρὸς) Λυκούργου A.
Pag. 364. l. 1. Πλοῖα — εἰς κατοίκησιν) Πλοῖα χώραν διώκειν ἑτέραν ἧς κατοικίσειν B.
l. 3. Συνεκπλεύσαντα) Ἐκπλεύσαντα A.
l. 6. Σπανίζοντας) Σπανίζοντες B.
l. 15. Θάλασσαν) Θάλατταν A.
l. ult. Δρίος) Φθίος B.
Pag. 365. l. 2. Καὶ ὕβρει) Καὶ τῇ ὕβρει A.
l. 4. Τῷ Βούτῃ) Τῷ Βούτα A.
l. 6. Ἑτέρας τινὰς) Τινὰς deest A.
l. 11. Ἀγασσαμενὸν) Ἀγασσόμενον A. Sic & lin. ult.
Pag. 366. l. 1. Συνῴκισεν) Συνῴκησεν A.
l. 2. Ἐπὶ ζήτησιν) Εἰς ἐπιζήτησιν A.
l. 6. Παγκράτις) Παγκρατὶς A.
l. ult. Λαμίας καλουμένης) Λαβείας καλ. B. Καλουμένης Λαμίας A.
Pag. 367. l. 5. Ἐπὶ δὲ τούτου) Ἐπὶ τούτου A.
l. 6. Ἀποπλέων) Ἀναπλέων A.
l. 9. Ἀπολείψει) Ἀπολείψῃ A.
ibid. Αὐτῷ) Αὐτοῦ B.
l. 11. Δρίος) Δριὸς A. Ἄριος B.
l. 13. Ἐγένετο) Ἐγενήθη A. B.
Pag. 368. l. 8. Φιλίᾳ καὶ Κορωνίδι καὶ Κλεΐδι) Φυλίᾳ καὶ Κορωνείᾳ καὶ Κλείδει A.
l. 10. Δυοῖν) Δυεῖν A.
l. ult. Ἐκ τοῦ) Ἀπὸ τοῦ A.
Pag. 369. l. 2. Ἀσήμως) Ἀσημείως B.
l. 3. Περὶ τοῦ οἴνου) L. περὶ τὴν τοῦ οἴνου.
l. 9. Δὲ ἐβασίλευσε ταύτης Νιρεὺς) Δὲ αὐτῆς ἐβασ. Νιρ. A. Δὲ αὐτῆς ἐβασ. Νήρευς B. tum ὁ Καροποῦ.
Pag. 370. l. 13. Ἄντιφος) Ἄντιφρος B.
l. 14. Φείδιππος) Φίλιππος A. B.
l. ult. Ὑπῆρχον) Ἦρχον A.
Pag. 371. l. 2. Τέσσαρες) Τέτταρες A.
l. 5. Ἐφθάρησαν) Διεφθάρησαν A.
ibid. Ὕστερον — κατῴκησαν) Desunt A.
l. 7. Ἀποίκους) Ἐποίκους A.
l. 8. Ἔστειλαν) Ἀπέστειλαν A.

l. 9. Μίνω) Μίλω B.
ibid. Συστρατευσάντων) Συστρατευσαμένων A.
l. ult. Θαλάσσης) Θαλάττης A.
Pag. 372. l. 1. Καφείρας) Καφίρνας A.
l. 4. Καὶ ἄλλα — εἰσηγήσασθαι) Καὶ ἄλλων τῶν χρησίμων εἰς τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων εἰσηγ. A.
l. 8. Γὰρ Λινδίοις) Γὰρ deest A.
l. 10. Καμειρεῦσιν) Καμιρεῦσιν A.
l. 14. Ἀλλάττειν) Ἀλλάττεσθαι A.
Pag. 373. l. 2. Ἁλίας) Deest A. B.
l. 3. Ταύτῃ) Non legitur in A.
l. 4. Ὀνομασθῆναι) Ὠνομάσθαι B.
Pag. 374. l. 3. Προσηκόους) Προσηκώους B.
l. 8. Γίνεσθαι) Γίγνεσθαι A.
l. 10. Λυκίαν) Λιμίαν B.
l. 13. Ἐπιπολασάντων ὑγρῶν) Ἐπὶ πολλὰ τῶν ὑγρῶν B.
Pag. 375. l. 8. Καὶ τοὺς ἄλλους) Καὶ ἄλλους A.
l. ult. Τριόπαν, καὶ Κάνδαλον) Τρίοπα - Κάνδαλον A.
Pag. 376. l. 1. Ἦν ἔτι) Ἔτι δὲ A.
ibid. Μεταλλάξαι, καὶ) Μεταλλάξαι τὸν βίον καὶ A.
l. 3. Οἵ τινες ἂν Ἀθηνᾷ) Ἐάν τινες Ἀθηναῖοι A.
l. 5. Διασαφῆσαι λέγεται τοῖς τὴν) Λέγεται διασαφῆσαι γῆν τοῖς τὴν B.
l. 7. Ἐπιθεῖναι) Ἐπιτεθῆναι B.
l. ult. Γεγονότες) Γεννηθέντες A.
Pag. 377. l. 1. Ἐν ἀστρολογίᾳ) Ἐν ἀστρολογίαις B.
l. 7. Ἀφίκετο) Abest A.
l. 13. Ἀπολομένων) Ἀπολλομένων A.
l. ult. Τὴν ἀστρολογίαν) Τῆς ἀστρολογίας B.
Pag. 378. l. 4. Σάϊν) Σαῖ A.
l. 7. Ὑπελήφθη) Ὑπελείφθη A.
l. ult. Ἰαλυσίᾳ) Ἰλυσία A. B.
Pag. 379. l. 4. Ὁ ἀδελφὸς) Articulum non habet A.
l. 6. Οἱ υἱοὶ) Οἱ deest A.
ibid. Ἰάλυσος) Ἴλυσος A. B.
ibid. Κάμειρος) Καμίρος A.
l. 8. Ἡ Κύρβη) Ἡ Κύρβης A. B.
l. 14 sqq. Τῶν δὲ τοῦ Δαναοῦ — Κάδμος) Ἐπὶ δὲ τούτων τῶν χρόνων Κάδμος, omissis ceteris B.
l. ult. Τρεῖς ἐτελεύτησαν) Haec & sequentia usque ad τούτων τῶν χρόνων pag. sq. lin. 2. desunt A.
Pag. 380. l. 9. Ἰαλυσίοις) Ἰλυσίοις A. B.

l. ult. Κομισθῆναι. μετὰ &c.) Κομισθῆναι τὰ καλούμενα Φοινικικά· μετὰ &c. A. Κομισθῆναι τὰ καλούμενα Φοινικικά· τῆς δὲ Ῥοδίας, neglectis verbis μετὰ ταῦτα, B.

Pag. 381. l. 1. Ὑπερμεγέθεις — διαφθαρῆναι) Διαφθαρῆναι πολλοὺς, omissis intermediis, B.

l. 8. Διέτριβε δὲ) Διατρίβων δὲ A. B.

l. 11. Φόρβας) Φόρβος B.

Pag. 382. l. 4. Συναπᾶραι) Συναπάραι A.

l. 5. Ἐπὶ δ' ὅρους) Καὶ ἐπὶ μὲν ὅρους A. B.

l. 6. Ἀταβύρου) Ἀταμύρου B.

l. 7. Ἀταβυρίου) Ἀταμυρίου B.

ibid. Ὅπερ) Διόπερ A. B.

l. 12. Κατρεὺς) Καρεὺς B.

l. ult. Ἐνισχυούσης) Ἐπισχυούσης A. B.

Pag. 383. l. 1. Κατρεὺς) Iterum Καρεὺς B.

l. 8. Διδοὺς δὲ αὐτὸν) Διδοὺς δ' ἑαυτὸν A. B.

ibid. Ἡλᾶτο) Ἤλατο A.

l. 13. Ἐξ Ἄργους ἑκουσίως) Ἑκουσίως ἐξ Ἄργους A.

l. 14. Κατέπλευσεν) Ἀπέπλευσεν B.

Pag. 384. l. 8. Ἀντιπέραν Χεῤῥονήσου) Ἀντιπέρα Χεῤῥόνησον A.

l. 11. Ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ τόπου) Ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς φύσεως A.

l. 15. Ἐκ Κρήτης) Desunt B.

Pag. 385. l. 3. Πλεύσαντας) Πλεύσαντες A. B.

l. 10. Δόντα) Δόντος A. B.

l. 13. Τῆς οἰκουμένης μέρη) Μέρη τῆς οἰκ. A.

l. 14. Κατέπλευσε) Καταπλεῦσαι A. B.

ibid. Καρίας) Ἰκαρίας B.

Pag. 386. l. 4. Τριόπαν) Τρίοπαν A.

l. 5. Τενάγου) Τενάγεω A.

l. 6. Εἰς τὴν Χεῤῥόνησον) Εἰς Χεῤῥόνησον A.

l. 7. Τοῦ φόνου) Τὸν φόνον A.

l. 11. Δώτιον) Δώτειον A.

l. 12. Δήμητρος) Δημήτρας A.

ibid. Καταχρήσασθαι) Καταχρῆσθαι A. B.

Pag. 387. l. 3. Τριόπα) Τρίοπα A.

l. 5. Κανάκης) Κανάχης A. B.

l. 6. Στίλβης) Στίβης A. B.

l. 9. Πολλοὶ μὲν) Μὲν deest A.

ibid. Περὶ αὐτῆς) Περὶ ταύτης A. B.

l. 11. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.

l. 13. Ῥοιὼ) Ῥοιῶ A.

Pag. 388. l. 2. Θάλασσαν. προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρν.) Θάλατταν· προσενεχθείσης λάρνακος A.

l. 4. Ῥοιὼ) Ῥοιῶ A.

l. 8. Τὸ παιδίον) Τὸ πεδίον A.

l. 9. Καί τινας) Καί τινα A.

l. 13. Χρόνον) Καιρὸν A. B.

Pag. 389. l. 5. Παρθένον ἐν) Παρθένον ἐποίησεν ἐν A.

l. 13. Πρὸς τὸ τέμενος) Πρὸς non legit B.

l. ult. Ἐγχωρίοις καὶ τοῖς) Ἐγχωρίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς B.

Pag. 390. l. 6. Τοὺς πάντα) Τὰ πάντα B.

l. 8. Ἔχον τὴν) Ἔχοντα τὴν A.

Pag. 391. l. 6. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.

l. 7. Παρ' αὐτοῖς γενέσθαι) Γενέσθαι παρ' αὐτοῖς A.

l. 8. Ἐτεοκρῆτας) Ἐτεοκρήτας A.

l. 11. Ὠφελῆσαι) Ὀφελῆσαι A.

l. 13. Γεγονέναι) Γενέσθαι A. B.

l. 15. Διέξιμεν) Διέξειμεν A.

Pag. 392. l. 9. Μίνωος) Μύγδονος A.

l. ult. Κατὰ τὴν Κρήτην) Absunt B.

Pag. 393. l. 2. Τῆς Ἀπτεραίων χώρας) Τῆς ἀντὶ σαπτερέων χ. A. Τῆς Ἀντισαπτερέων χ. B.

l. 6. Αὐτῶν ἕνα) Αὐτὸν ἕνα A.

l. 8. Ἀγῶνα τῶν) Ἀγῶνα τὸν τῶν A.

l. 10. Συστήσασθαι) Desit B.

ibid. Ὀλυμπίων θέσιν) Ὀλυμπίων εὑρεῖν θέσιν B.

l. 11. Φασὶ δὲ σημεῖα τούτων διαμένειν, τὸ πολλὰς) Σημεῖα δὲ τούτων φασὶ διαμένειν τὸ παλαιόν· πολλὰς A. Τὸ παλαιὸν πολλὰς etiam B.

Pag. 394. l. 7. Τόπους) Omittit B.

l. 9. Διενέγκαντας) Διενεγκόντας A. B.

Pag. 395. l. 3. Ἐξαπατᾶν) Ἀπατᾶν A.

l. 10. Κνωσσίας) Κνωσίας A.

l. 12. Παλαιῶν χρόνων) Παλαιοῦ χρόνου A. B.

Pag. 396. l. 1. Τετευχέναι) Τετυχηκέναι B.

l. 2. Ὑπερίονα καὶ Κοῖον) Ὑπερίωνα καὶ Κόϊον A.

l. 3. Κριὸν) Κρειὸν A.

l. 5. Ὧν ἕκαστον) Ὡς ἕκαστον B.

l. 7. Ἀεννάου) Ἀενάου A.

l. 11. Τῆς οἰκουμένης τόπους) Τόπους τῆς οἰκουμένης A.

Pag. 397. l. 4. Καὶ τοῖς ἄλλοις) Καὶ desit A.

l. 13. Οὐρανῷ ἐμβασίλευεν) Οὐρανὸς ἐβασίλευεν A.

l. 14. Θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα) Θεοὶ δ' ἔζων ὅς ἀκηδέα A.
l. ult. Ἄτερ τε πόνων — Γῆρας) Ἄτερ γε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο Νούσων τ' ἀργαλέων, καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μέλεσσι Γῆρας A.
Pag. 398. l. 1. Αἰεὶ) Ἀεὶ A.
l. 2. Ἁπάντων) Ἐόντες A.
l. 3. Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ — πάντα) Θνῆσκον δ' ὡς θ' ὕπνῳ· ἀλλά τε πολλὰ A. Vulgatum ſequitur B. ſed pro ἐσθλὰ δὲ legit ἐσθλά τε.
l. 4. Ἦν) Ἐπῆν A. tum κάρπον τ' ἔφερεν ζείδορος.
l. 5. Πολλόν τε — Ἥσυχοι) Πολλῶν τε ἄφθονον. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ Εὔφρονες A.
l. 6. Ἔργ' ἐνέμοντο) Ἔργα νεύμοντο B.
l. 7. Ἀφνειοὶ — θεοῖσι) Deſideratur hic verſus in B.
l. 8. Ταῦτα) Τοιαῦτα A.
l. 10. Ἄστρων) Ἀστέρων A. B.
l. 12. Κατανοήσαντα) Ἐπικατανοήσαντα A. B.
l. ult. Καθαπερεὶ) Καθάπερ εἰ B.
Pag. 399. l. 4. Πρὸς ἀλήθειαν δ') Πρὸς δ' ἀλήθειαν A.
l. 5. Ἐκκαίεται) Ἐκκαίεσθαι B.
Pag. 400. l. 3. Ἀπόλλωνα) Ἀπόλλω A. B.
l. 4. Μέλλει) Μέλλειν A.
l. 5. Γεγονέναι) Γενέσθαι B.
l. 11. Δήμητρα) Δημήτραν A. Sic & lin. 16.
Pag. 401. l. 4. Περσεφόνην) Φερσεφόνην A.
l. 8. Περσεφόνης) Φερσεφόνης A.
l. 9. Δοῦναι) Ἀποδοῦναι A. B.
l. 14. Αὐτοῖς) Αὐτοὺς B.
ibid. Θεὰν ἀπὸ τούτων θεσμοφόρον) Θεὰν θεσμοφόρον ἀπὸ τούτων A.
Pag. 402. l. 1. Ἀνθρώποις ἀγαθῶν) Ἀγαθῶν ἀνθρώποις A.
l. 2. Ἔτι δ') Ἔτι τε A.
l. 3. Μεγαλοπρεπεστάτων) Μεγαλοπρεπῶν A. B.
l. 7. Παρ' ἑαυτοῖς) Παρ' αὐτοῖς A.
l. 10. Δήμητραν) Δημήτραν A.
l. 11. Τὸ σπέρμα) Deſunt A.
l. 13. Κεκραμένης) Κεκραμέναις B.
l. 15. Παρ' αὐτοῖς) Non habet B.
Pag. 403. l. 2. Ἐλθεῖν τὸν) Τὸν deſit A.
l. 3. Κομίσαντα) Κομισθέντος A. B.
l. 4. Δήμητρος) Δημῆτρος A.
l. 9. Εἴπερ) Ἤπερ A. Idem l. ſq. non agnoſcit ταύτης.

Pag. 404. l. 4. Θάλασσαν) Θάλατταν A. & mox iterum
l. 8. Δ' αὐτῷ) Δ' αὐτὸ A.
l. 10. Ἵππειον) Ἵππιον A.
l. 11. Ἅδην) Ἀΐδη A.
Pag. 405. l. 7. Παρελεῖται) Παραιρήσεται A. B.
l. 12. Δίκτη) Ἴδη A. B.
Pag. 406. l. 1. Ποιήσασθαι) Ποιεῖσθαι A. B.
l. 9. Τρίτωνα) Τρίτον A. B.
l. 13. Οἱ περὶ αὐτὸ) Οἱ περὶ αὐτὸν A.
l. 14. Λειμῶνες) Λιμένες B.
l. ult. Πάντων) Παράπαν B.
Pag. 407. l. 4. Χρυσοειδεῖ παραπλησίαν· τοῦ τόπου) Χρυσοειδῆ παραπλησίαν· καὶ τοῦ τόπου A.
l. 8. Δυσχειμερωτάτους) Εἰς τοὺς δυσχειμ. A.
l. 10. Ἐπονομασθέντα — φασὶ) Ἐπονομασθέντα. φασὶ δ' αὐτὸν B.
l. ult. Τοῦτον) Τούτων A.
Pag. 408. l. 1. Καὶ συνέσει καὶ δικαιοσύνῃ) Desunt A. B.
l. 12. Ἅπασαν) Πᾶσαν A.
l. ult. Τυφῶνα) Τύφωνα A.
Pag. 409. l. 1. Τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Κρήτῃ) Τοὺς ἐν Κρήτῃ γίγαντας A. B.
l. 3. Παρὰ) Περὶ A.
ibid. Ἐπικριθέντα) Παρακριθέντα B. & in marg. vulgatum.
l. 11. Ὁ τὸ μὲν παλαιὸν) Ὁ τὸ παλαιὸν A.
l. 13. Κυμαῖον) Κύμαιον A.
l. 14. Προσηγορεύθη) Προσηγόρευον A. B.
Pag. 410. l. 8. Τῶν τε θεῶν) Τε abest A.
l. 12. Ἀεὶ) Αἰεὶ A.
l. 13. Συντελεῖν) Τελεῖν B.
Pag. 411. l. 5. Τοὺς καρποὺς) Τοὺς desit A. B.
l. ult. Ἐπονομασθῆναι) Ὀνομασθῆναι A.
Pag. 412. l. 4. Κνωσσίων) Κνωσίων A. Γνωσίων B.
l. 5. Θήρηνος) Θήρινος A.
l. 8. Παρεδόθη) Παρεδόθησαν A. B.
l. 10. Εἰλείθυιαν) Εἰλήθυιαν A.
l. 13. Ἄρεα) Ἄρην A. B.
l. ult. Δ' ἑκάστῳ) Δ' ἕκαστον B.
Pag. 413. l. ult. Εἰλείθυιαν) Εἰλήθυιαν A.
Pag. 414. l. 8. Καὶ τοῦ βίου) Καὶ βίου A. B.
l. 10. Παρασκευάσαι) Παρασκευάζειν B.
Pag. 415. l. 3. Εἰσηγήσασθαι) Ἡγήσασθαι A.

l. 7. Ἐργάνην) Ἐργανὴν A.
l. 11. Ὅτι Σύροι — Φοίνικης) Ὅτι παρὰ τούτων Φοίνικες, omissis intermediis, B.
Pag. 416. l. 1. Καὶ τῇ γραφῇ) Καὶ τῇ τε γραφῇ A.
l. 8. Προσεξευρεῖν) Ἐξευρεῖν B.
l. 9. Τε) Deest A.
l. 10. Διόπερ) Δι' ἅπερ A.
l. 12. Οἱ ἄνθρωποι) Articulum non habet A.
Pag. 417. l. 15. Ὥστε ὡς) Ὡς omittit B.
Pag. 418. l. 1. Ἐπικηρυκείας) Ἐπικαρυκείας A.
l. 2. Κηρύκειον) Κηρυκεῖον A.
l. 8. Σταθμὰ καὶ τὰ ἐκ τῆς) Στάθμα καὶ τὰ διὰ τῆς A.
l. ult. Ἀπαγγελίας) Ἐπαγγελίας A.
Pag. 419. l. 11. Ἀποθησαυρίζειν) Ἀποθησαυρίζεσθαι, omissis sequentibus usque τοῖς ἀνθρώποις, A. B.
l. 14. Περσεφόνης) Φερσεφόνης A.
Pag. 420. l. 2. Οἰκειοτέροις) Ἑτέροις B.
l. 9. Περὶ τὴν Ἀργείαν) Desunt B.
l. 12. Διενέγκας) Διενεγκὼν A. B.
Pag. 421. l. 5 sq. Ζηλωτὴν γενόμενον — ἀθανασίας) Ζηλωτὴν τῆς ἀρετῆς τυχεῖν τῆς ἀθανασίας, neglectis ceteris, B.
l. 10. Ὁμολογοῦσι) Μυθολογοῦσι B.
l. 13. Δίκτυνναν) Δικτύνναν A. h. l. & pag. sq. lin. 3 & 8.
Pag. 422. l. 1. Κάρμης) Χάρμης B.
l. 2. Δήμητρος) Δημήτρος A. Δημήτρας B. Sic & pag. sq.
ibid. Εὑρετὶν) Εὑρετὴν A. B.
l. 4. Μετὰ τῆς) Κατὰ τῆς B.
l. 12. Πιθανὸν) Δυνατὸν B.
Pag. 423. l. 1. Τριπόλῳ) Τριπόδῳ A.
l. 4. Τυχοῦσαν) Τυγχάνουσαν A. B.
l. 5. Τοσοῦτον) Τοσοῦτο A.
l. 6. Ὄνομα θέσθαι) Ὀνομάζεσθαι A. B.
l. 8. Ἐπιγινομένοις) Ἐπιγενομένοις B.
l. 11. Ὃν πρῶτον) Ὃν deest A. B.
l. 14. Τοῦ σωρεύοιν) Τὸ σωρεύειν A. B.
Pag. 424. l. 1. Γεννεθῆναι) Γεγεννῆσθαι B.
l. 5. Γινομένην) Γενομένην A.
l. 8. Ὅθεν ὁ καταδείξας) Ὅθεν καταδείξας A.
l. 9. Κνωσσῷ) Γνώσῳ B.
Pag. 425. l. 1. Μεταδιδόντας) Μεταπαραδιδόντας A.
l. 11. Πλεῖον) Πλέον A.
l. 13. Κυθέρειαν καὶ Παφίαν) Κυθηρίαν καὶ Πάφειαν A.

Pag. 426. l. 3. Καὶ Λύκιον) Desunt A. B.
l. 7. Βάρβαροι τὰ παρ' ἑτέροις συντελ.) Βάρβαροι συντελούμενα παρ' ἑτέροις A.
l. 9. Περσία) Περσεία A.
l. ult. Μίνω) Μίνω A.
ibid. Καὶ Σαρπηδόνα) Desunt B.
Pag. 427. l. 1. Γεγεννῆσθαι) Γεγενῆσθαι A.
l. 6. Κνωσσὸν) Γνῶσον B.
l. 7. Φαιστὸν) Φαίστον A. Ἥφαιστον, tum δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν τόποις καταντικρὺ, omissis ceteris, B.
l. 9. Κεκλιμένοις) Abest A.
l. 11. Παρὰ Διὸς τοῦ πατρὸς λαμβάνειν, συνερχόμενον) Haec omnia praeteriit B.
l. 12. Κτήσασθαι) Κτίσασθαι A.
Pag. 428. l. 2. Ὅτε τὰ) Ὅταν τὰ A.
l. 3. Δαίδαλον) Δαιδάλου B.
l. 12. Τῶν ἑαυτοῦ) Τῶν αὐτοῦ A.
l. 13. Ὀνομασθεισῶν) Ὀνομασθέντων B.
l. 14. Ἐγχειρίσαι) Ἐγχειρῆσαι B.
l. ult. Διονύσου) Διόνυσον A.
Pag. 429. l. 1. Τὴν οἰνοποιΐαν) Τὰ περὶ τὴν οἰνοπ. A.
l. 3. Λῆμνον, Ἐγυεῖ Κύρνον, Παμφίλῳ) Λίμνον· ἔνιοι δὲ Κῦρνον· Παμφύλῳ A.
l. 4. Εὐάμβει) Εὐαμβεῖ A.
Pag. 430. l. 4. Μόλον) Μῶλον A. sed corr. ό.
l. 6. Ὀγδοήκοντα) Ἐνενήκοντα A.
l. 9. Κνωσσῷ) Κνώσῳ A. Γνώσῳ B.
l. 11. Κνωσσίου) Κνωσίου A. Γνωσίου B.
l. 13. Κρῆτες διαφερόντως, θύοντες) Κρῆτες· διαφερόντως θύοντες A.
Pag. 431. l. 2. Διελθεῖν) Διατελεῖν B.
l. 8. Τῆς νήσου μέρος) Μέρος τῆς νήσου A.
l. 9. Ἡγουμένου Τεκτάμου τοῦ Δώρου) Ἡγ. τοῦ ἐκγόνου τοῦ Τεκτάμου Δώρου A. Τοῦ Τεκτάμου ἐκγόνου Δώρου ἡγουμένου B.
l. ult. Περὶ Μαλέαν τόπων) Περικαλεσάντων B.
Pag. 432. l. 2. Τῇ διαλέκτῳ) Absunt B.
l. 8. Ἔκτισαν) Ἐκτήσαντο B.
l. 10. Οἰκείοις) Ἰδίοις A. B.
Pag. 433. l. 1. Προσχόντες) Μέρος σχόντες B.
Pag. 434. l. 2. Ἀπολομένων) Ἀπολλομένων A.
l. 5. Κατῴκησεν) Κατῴκισεν A. Ὤικισεν B.

l. 7. Καὶ ἄλλοι τινὲς) Fallitur Wessel. qui copulam non esse in Vindob. dicit. Vindobonensis diserte habet καὶ ἄλλοι τινες.

l. 8. Ὠλένῳ) Ὀλένῳ A.

l. 13. Τὴν ἰδίαν) Τὴν ἄλλην A. B.

Pag. 435. l. 3. Μακαρέως) Μακάρεως A.

l. 5. Τήν τε νῆσον) Νῆσον deest A. B.

l. 6. Μακαρεῖ) Μάκαρει A.

l. 7. Μιτυλήνη καὶ Μήθυμνα) Μιτυλίνη καὶ Μίθυμνα A.

l. 9. Ἐπιβαλόμενος) Ἐπιβαλλόμενος A.

l. 13. Κυδρόλαον) Κύδρολλον A. Κύδρολον, & in marg. Κύδριλλον B.

l. 14. Ἐβασίλευσεν) Ἐβασίλευεν A. B.

l. ult. Κῶ) Κῶ A.

Pag. 436. l. 5. Ἀντιπέραν) Ἀντίπεραν A.

l. 6. Διὰ τὸν κατακλυσμὸν) Διὰ τῶν κατακλυσμῶν B.

l. 8. Ἐφθαρμένων τῶν καρπῶν σπ. τε) Ἐφθαρμένων τε τῶν καρπῶν σπ. τε A.

l. 15. Μακάρων) Μακάριον B.

Pag. 437. l. 1. Ἀπὸ τῶν Μακαρέως) Ἀπὸ Μακάρεως A. Τῶν etiam omittit B.

l. 2. Καὶ Ἴωνος — καθόλου) Καὶ ἴωνος, ἀπὸ τούτων τῶν παίδων δυναστευσάντων. καθόλου A.

l. 6. Εὐκαιρίᾳ) Εὐκαιρίαις A. B.

l. 10. Νόμον) Non habet B.

l. 11. Ὠνόμασε) Ὠνομάσαι B.

Pag. 438. l. 2. Ἀθροίσας οἰκήτορας) Οἰκήτορας ἀθροίσας A.

l. 5. Λεύκοφρυν) Λευκόφρυν A.

l. 6. Ὑπ' αὐτὸν) Ὑπ' αὐτοῦ B.

l. 11. Θύοντες) Ποιοῦντες B.

Pag. 439. l. 1. Ἐνθέντα) Θέντα A. B.

l. 13. Περὶ μὲν οὖν τῆς) Περὶ μὲν τῆς A.

Pag. 440. l. 5. Ἀπέστειλεν) Ἐξαπέστειλεν A.

l. 6. Τὰς πλείους κατῴκισε) Τὰς πλείους αὐτῶν κ. A.

l. 8. Τῆς παραταλαττίου κατέσχε) Τῆς παραταλαττίας παρέσχεν . . . . . Τέλος. B. Recentior manus in margine annotavit: *VIII vel IX lineae libri V desunt.* Neque cetera leguntur in A.

CORRIGENDA.

In Vol. I.

Pag. 89. l. 13. ταῖς ἀναγραφαῖς *ſcr.* ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς.

Pag. 113. l. 8. ἀπέχον *ſcr.* ἀπέχων.

Pag. 169. l. 1. ἱερὸν τοῦ *ſcr.* ἱερὸν θεοῦ τοῦ.

Pag. 290. l. 9. τὸν Ἔφεσον *ſcr.* τὴν Ἔφεσον.

In Vol. II.

Pag. 20. l. 11. κατὰ ἀκρόπολιν *ſcr.* κατὰ τὴν ἀκρ.

Pag. 22. l. 2. τοῖς ἄλλοις πρὸς *ſcr.* τοῖς ἄλλοις τοῖς πρός.

Pag. 30. l. 4. δὲ τρίτον *ſcr.* δὲ καὶ τρίτον.

Pag. 100. l. 4. μετὰ δὴ τοῦτον *ſcr.* μετὰ δὲ τοῦτον.

Pag. 102. l. 3. διαλύσωνται ἔχθραν *ſcr.* διαλ. τὴν ἔχθραν.

Pag. 109. l. 5. συμβαίνειν *ſcr.* συμβαίνει.

Pag. 118. l. 13. νόμους ἐπίσης *ſcr.* νόμους μὲν ἐπίσης.

Pag. 217. l. 1. προσειρημένας *ſcr.* προειρημένας.

Pag. 266. l. 1. κυνῶν *ſcr.* κυνῶν ἀλκίμων.

Pag. 328. l. 3. αὐτοῦ προσηγορίαν *ſcr.* αὐτοῦ τὴν προσηγ.

In Vol. III.

Pag. 15. l. 10. αἰσχύνην ἐκ τῆς *ſcr.* αἰσχύνην τὴν ἐκ τῆς.

Pag. 98. l. 1. ἐπανῆλθεν *ſcr.* ἄπρακτος ἐπανῆλθεν.

Pag. 110. l. 13. τοῖς Ἑστιαιῶτιν *ſcr.* τοῖς τὴν Ἑστιαιῶτιν.

Pag. 137. l. ult. ἔνθα δὲ *ſcr.* ἔνθα δή.

Pag. 178. l. 12. ἀπὸ τούτων *ſcr.* ἀπὸ γὰρ τούτων.

Pag. 249. l. 7. περὶ τῆς Σικελίας *ſcr.* περὶ πρώτης τῆς Σικ.

Pag. 262. l. 12. τὰς ὀνομαζομ. *ſcr.* τὰς νήσους τὰς ὀνομ.

Pag. 266. l. 13. Ἀγάθυρνος βασιλ. *ſcr.* Ἀγάθυρνος δὲ βασ.

Pag. 369. l. 3. περὶ τοῦ οἴνου *ſcr.* περὶ τὴν τοῦ οἴνου.

Pag. 422. l. 8. ἱστοροῦντας ὠνομάσθαι *ſcr.* ἱστοροῦντας αὐτὴν ὠνομ.
